

loc^o saxeus. i. plentis saxis.

S ante E

- S**cabellū. a scamellū mutata in b: dicit^r h^o scabellū qđ parvulis lectulis apponit. scānū quod altioribus. vñ h^o scabellū li dimi. vide in suppedaneus.
- S**cabiacula le dimi. pua scabies.
- S**cabies. a scabo bis dicit^r hec scabies scabiei: z h^o scabia bie: z est scabia sicut lepra asperitas cutis: cū pruritu z squamositate. sed scabies tenuis asperitas z squamos. vñ z d^r scabies qñ squamies: z est ety. vnde scabiosus sa sum. i. plen^o scabie.
- S**cabiola le dimi. pua scabies.
- S**cabo bis scabi bere bitū. i. gratare. vñ scaber bza bzū: et scabiosus sa sum: z scabidus da dum. i. asp. vitiosus. vñ scabidulus la lū. i. aliqñtū scabid^o. Scabo bis actiū est cū oib⁹ suis cōpositis siqua hz. z in presenti hāc syl labā sca corripit: sed in pterito eā producit. vnde vsus: p^resens pone scabit: nō pteritū bene scabit. Similit^r scabiti sup. cor. bi. sicut bibiti.
- S**cabze^o. a scabo bis dicit^r scabzeus brea bzeū. i. asper vel vetustus: z etate plen^o: z decrepitus. z inde scabzeolus la lū: z hec scabritudo dinis. i. asperitas corporis.
- S**cabro onis: vespe longiora crura habētes fm Pap. Et deriuat fm quosdam a scaber bza bzū: qđ dicit^r a scabo bis. Itē inuenit^r cabro bronis: z tūc deriuat a cabo De hoc vide in cabzo: in c littera.
- S**calaria. a scala dicit^r hec scalaria rie: nautis piratica: qz ibi sint trāstra disposita ad modū scalarū in scala.
- S**calaris in scala est.
- S**cala. a scando dis dicit^r hec scale. volunt tñ quidā dicere he scale barū scalaz: siue sit vna siue sint plures. Inuenit^r z in singulari in Sen. vbi dicit^r: Vidit Jacob in somnis scalā. vñ hic z hec scalaris z h^o re: z hoc scalare ris: lignum ex transuerso in scala positum: quod z hoc intercalare ris dicit^r. vnde hic z hec intercalaris z h^o re: dicit^r interpositiuus. vnde vsus intercalaris dicit^r qui non continue interponit ad modum scalarū in scala. z intercalo las: scalaria interponere in scala: z simpli^r ceter ponit p interponere.
- S**calenos grece: latine d^r gradatio: qđā color rhetoric^o.
- S**calin^o ni: nautis: vel illud ad qđ nautis religat.
- S**calpellū li. vide in scalprū.
- S**calpo pis pñ ptū. i. gratare. z est pprie scalpere cū vno digito vel duob⁹ caput gratare. z est pprie finiarum vel luxuriosoz. Scalpo actiū est cū omnib⁹ suis cōpositis siqua habet. z a scalprū scalptu fit scalpro tas fresquen. z scalpturio ris meditatiū.
- S**calprū. a scalpo pis dicit^r hoc scalprū pzi: z h^o scalprus. i. ferrū cū quo coriū aptatur vel radiē: vel cultell^o vel capulus scriptoz. Itē scalprū vel scalpr^o dicit^r quoddam ferreū instrumentū qđ alio noie dicit^r celtes. vñ h^o scapellum li: z hic scapellus li dimi. fm Du. vnde Diere. xxxvj. Scidit illud scapello scribe.
- S**camellū in scānelluz vide.
- S**camillū. a scamellum mutata e in i: dicit^r h^o scamillum li diminutiū.
- S**cānellū. a scānū dicit^r hoc scamelluz li dimi. z per subtractionē n: inuenit^r hoc scamellū li. sicut dimi. vnde h^o scamellulū li aliud dimi.
- S**cānū. a scando dis dicit^r h^o scānū ni: qđ altiorib⁹ lectul^o apponit: h^o scabellū qđ puulis lectulis appōit. Itē d^r suppedane^o z hypodeon a greci: z ē m de vltima syllaba in scānum.

Scandalū. scandalon grece: latine dicit^r scādalum: quod nos offensionē: vel offendiculū: vel ruinā: vel ipactioez pedis dicere possum⁹. vñ scādaliſo zas. i. offendere: vel ledere: vel occasionem ruine dare: z est actiū. ita dicit Du. Scandalū a quibusdam sic describit^r: Scandaluz est dictū vel factū vel signū cui⁹ occasione trahit quis in cōsensum peccati mortalis. vel dicit Glosa sup illud: Matth. Ne mūdo ab scādalis. Scādali est dictū vel factū min⁹ rectū: p bēs alijs occasionē ruine. Dic nota qđ vt dicit Grego^o in septima homel. Ezech. Si de veritate scādali sumit^r: vtili⁹ pmittit^r nasci scādali qđ veritas relinqt. Et intellige de triplici veritate. s. de veritate vite: qz p nullo scādulo debz quis mortaliter peccare. Itē de veritate doctrine: qz p dicator vel doctor nō debet falsū dicere vel predicare p aliquo scādalo. Taceat tñ pōt z debet si oēs obstinati sūt: ita qđ ex doctrina deteriores fiāt: z nulli⁹ correctio vel vtilitas inde speretur. Nā sicut dicit Hiero^o in plogo Esdrē: Frustra vt ait quidā videt^r nihil aliud fatigādo nisi odiū querere qđ extreme demencie ē. Itē de veritate iustitie: qz nec iudex falsaz sūam: nec testis falsum testimoniū debet pferre pro aliquo scādalo. vñ vsus: Scādala nō vitat doctor: iudex bñ viuēs. ita dicit Grego^o in nona homel. sup Ezech. Sancti viri in voce libere increpationis succēsi: eos ad sua odia excitare nō metuūt: quos deū diligere nō cognoscūt. Peruersoz vō derogatio vite nre ē approbatio: qz iā ostēdit nos aliqđ iustitie habere si illis displicere incipim⁹: qđ nō placēt deo. Sed videt^r qđ veritas vite fit ppter scandalū dimittēda: qz vitatio cuiuslibet peccati pñnet ad veritatē vite. Sed hō ad vitandū scandalū. primi d^r peccati veniale cōmittere vt videt^r: qz plus d^r cauere dānū eternū. primi qđ patit^r p peccatū mortale quo scādaliſat^r ruit: qđ dānū tpale suū qđ patit^r p peccatū veniale. g^o veritas vite dimittēda est ppter scādaliū. Ad h^o respōdet frat^r Thomas quē sequoz: qđ hō aliqđ peccatū veniale cōmittere ne alijs peccet mortaliter nō tenet: nec bñ facit cōmittēdo: qz ad vitādū peccatum nō inclinamur pncipalit^r ex dāno pprio: qz h^o esset desistere a peccato timore pene: s; inclinamur ne deū offendam⁹ cui⁹ offensa ē etiā veniale peccatū: qđuis nō ita magna sicut mortale. Null⁹ autē debet deū offendere parit^r: ne alijs offendat multū: qz hō debet deū in infinitū plus diligere qđ primū. Et iō null⁹ d^r facere peccatū veniale ad vitādū scandalū: oū mō act⁹ su⁹ ex tali cā effect^r peccatū veniale remaneat Est vō oppositio in adiecto: si dicat^r qđ aliqđ d^r peccare aut bñ facit peccando. Contingit tñ aliqñ actū ex tali cā factū nō esse peccatū veniale qđ als veniale esset: sicut dicere vbu iocosum: iā nō esset ociosum: qñ nō caret cā pie vtilitat^r: sed huic solutiōi videt^r obuiare illud Apli ad Roma. ix. Optabam egoipse anathema esse a xpo p fratib⁹ meis. vbi videt^r qđ apls magis diligit salutē primi qđ sui: imo qđ dilectionem dei. Ad h^o dico qđ fm vnā glo. apls nō optabat tunc qñ in statu erat grē: vt. s. separet a christo p fratib⁹ suis: sed h^o optabat qñ erat in statu infidelitatis. vñ in h^o nō est imitandus. vel dic sicut dicit Chryso^o in li. de cōpunctiōe: qđ p hoc nō ostendit^r qđ apls plus diligeret. primū qđ deum: sed qz plus diligebat deum qđ seipsū. Uolebat vō ad tempus priuari fructiōe dei qđ pertinet ad dilectionē sui: ad h^o qđ honor dei pcuraret in primis qđ pertinet ad dilectionē dei. Itē scias qđ qđuis p peccatū veniale grā nō tollat: per quam hominis est salus: in qñtū tñ veniale disponit ad mortale vgit in detrimentū salutis.

- S** candella le: in scandula est.
- S** cando dis scandi scansum scādere. i. ascendere. et etiam ad vsus pertinet ppter scansiones pedū. et est tertie cōiugationis. vñ vsus: Ascendēs scandit: distinguēs carmina scandit. Scādo cōponit cū ad: et abiecta d: dicit ascendendo dis di ascēsum. i. ad aliqd scandere. vñ hic ascēsus sus. Itē discendo dis: itē descendo dis. i. deorsum scandere: subire. vnde h descensus hui⁹ descensus. Itē transcendo dis. i. vltra scandere. Scādo et ei⁹ cōposita neutra sūt: et faciunt pteritū in dī: et supinū in sum: et cōposita vbiq; mutāt a simplicis in e.
- S** candula. a scādo dis dicitur hec scādula le: quoddā gen⁹ n⁹ annone qd et scandella dicitur dimi. et dicitur scandula qñ scindula: q; scindat et diuidat. Scandula etiā pōt dici idē quod scindula.
- S** canfilis. a scando dis dicitur hic et hec scansilis et hoc le: penul. cor. et hoc scansile lis: ferrū per quod equū ascēdim⁹. Scansilia etiam sunt gradus vbi honorati in sedibus sedent.
- S** capba pbe est modica nauis. et dicitur a scaphon qd est speculū: q; huiusmodi nauiculis vtuntur piratē ad speculandū et explorandū. et defertur hmoi nauicule vel scaphē in nauib⁹: et iminēte periculo deponunt in mare ad subueniendū nauib⁹: q; his nauis accingit: et p̄cunctu ipsi⁹ armat. vñ in Actibus. xxvij. Insula autē de currentes q̄ vocat cauda potuim⁹ vix obrinere scaphā caphū. a scando dis dicitur h scaphium phij: loc⁹ vbi arma reponūt: vel gen⁹ vasis ad turpes vsus aptū. i. ad requisita nature. s. vas ad iniūgendū et egerendū. et h scaph⁹ phi. i. cert⁹ numerus: et cor. sca.
- S** capula. a scaph⁹ dicitur hec scapula le: spatula: humer⁹. vñ scapulofus sa sum. i. scapulis dilatat⁹. et h et hec scapularis et hoc lare: ad scapulā pertinēs. et hoc scapularis ris: quedā vestis scapulas tñ tegens. et cōponit: vt inter scapulum li: et cor. penul. scapula. Propheeta: Scapulis suis obūbrabit tibi.
- S** capularis penul. pdu. in scapula est.
- S** cap⁹. a scando dis dicitur h scapus pi. i. sumitas vel actus: men: vel humerus. Aug⁹ de ciui. dei: Sup p̄riapi scapū noua nupta sedere videbat.
- S** caria est arbor spinosa et facit fructū ruberū: et est grecū.
- S** carioth quidā vic⁹ est. vñ hic et hec scariothis et h the. hinc iudas dicitur scariothis: Job. xij. Ut traderet eū iudas symonis scariothis. i. iudas symonis. s. fili⁹ scariothis: sic a loco illo notatus. Pōt etiā declinari: h scariothes hui⁹ scariothe: sicut tesbites hui⁹ tesbite: et cor. penul. fm vsus. vñ et in pantheon dicitur in. xx. li. Jude scariothis fit loc⁹ vnus ei. vide in secūda parte vbi egi de accētū nominū desinentiū in es. vide etiā in iudas.
- S** catebra. a scateo tes dicitur h scatebra bze: aque eruptio vel ebullitio que fit qū aqua fluit p aliq; rimas: vel in saxa: vel qū erupit in loco humido et in balneo. et inde scatebrosus sa sum. i. scatebris plen⁹: et compaf. vñ hec scatebrositas tatis. Virgili⁹: Scatebrisq; arentia repperat arua. et cor. te naturaliter.
- S** catebrosus in scatebra vide.
- S** cateo tes tui tere. i. ebullire: feruere: emanare: et erūpere: sicut facit aqua dū decurrit inter angusta: et dū emanat in loc⁹ humidis et balneis. vñ scatefco scis inchoa. Scateo cū suis compositis siqua habet neutra sunt: et oīa carēt sup. et cor. sca.
- S** caturigo. a scateo tes dicitur hec scaturigo ginis: aquarū ebullitio vel eruptio. Aug⁹ de ciui. dei: In occidentē plagis scaturigines et proluuiones dicitur strages cecidisse. et
- Marialis capella. Si vō cepta ex ipsi⁹ scaturiginis vena: pfluxerūt: pper⁹ scrutator inq̄rit: et ponit i loco translatiue p scia. Nā aqua tres hz pprietates: abluūt fordes: et sequit⁹ declinā: reficit sitientes. sic et scia purgat ignorātiā: de mgro trāsit ad discipulū: faciēs declinā: q; omnis imitatio circa impfectionem est: nec par erit imitator auctori: reficit haustu sui ardore cogoscē di vera flagrātes.
- S** caturio. a scateo tes dicitur scaturio turis: riu. i. scatere. vñ scaturizo zas. vel pōt deriuari scaturizo a scateo: et ē scaturizo idem qd scaturire vel scaturientem imitari. et cōponit: vt exscaturizo zas. i. p aquam scaturientē: vel ebullientem plumā aui auferre. vnde legitur in sidonio: Alij exscaturizabant aues: alij exenterizabant pisces: et producit scaturizo u ante: sicut et scaturio ris: qd multū negāt. et sepe inuenit in libris physicalibus correptū u: et in Thobia etiā corripit: vbi dicitur: Exscaturietes lesus abborret aq̄s. Ad h dicit magister: Benedictus q; vindocinēs ibi errauit qū dicit: exscaturizantes et c. q; scaturio et scaturizo pducit u ante r: et hoc habemus a Prisciano dicēte: q; nullū verbū quarte cōiugationis habet u correptā ante rio: nisi meditatiū vt lecturio: sed scaturio nō est meditatiū ergo nō corripit u: sicut nec purio. Item Prudentius in passiōe beati romani pdu. eam dicens: Scaturizantes pduat vt loquacitas. Est vō metrū iambicū. vnde oportet q; vltima pedis sit longa. vnde Prudenti⁹ maior: Petra dei iusu potum largita scaturit.
- S** caturizo zas: in scaturio ris vide.
- S** cauillū li: preda dicitur.
- S** caurus q; aliq̄stulum balbutit: vel qui hz talos extētos vel excedentes. vel scauros grece: latine dicitur calix. vñ scaur⁹ ra rū. i. asper ra rū.
- S** cazon claudū vel claudico siue inequalitas dicitur: et est grecum: et est vitū metri. Tūc metrū dicitur habere scazon. i. tūc dicitur claudicare qñ syllaba correpta pducit: et pducta corripit. vñ Priscian. x. li. loquens de edo dis Non pōt in h iambo penultima syllaba longa esse: vt intelligat p̄teritū ne sit scazon.
- S** ceda grecū est. i. charta scripta: vel scriptū quod adhuc nō est emendatū: nec in libz redactū. Proprie quidem sceda est abbreviata scriptura de aliquo cōtracta an teq; charta fiat. Eadē dicitur et p̄hocollū: a p̄thos qd est p̄mū et collū: q; in chollis chartarū p̄mo loco stabat talis scriptura. et postea habebat p̄ exēplari et quoddāq; scriptū sic abbreviatū vt postea meli⁹ scribat sceda dicitur vñ scedula le dimi. et scedari⁹ ria riuum. et a scedula sceoulari⁹ ria riu. i. ad scedā vel ad scedulam p̄tens fm Du. Pap. vō dicit: Scedula: pagina: eplā.
- S** cedula erponit in sceda.
- S** celero ras: in scelus est.
- S** celest⁹ sta stū: in scelus vide.
- S** celus sceleris neu. ge. i. facin⁹: flagitij. vñ scelestus sta stū. i. facinorosus: prerus. Dicitur etiā h et hec scelestis et h ste. Inuenit celestis a celo sine s. vñ quidā: Regi celesti nūq; placere scelesti. Ut sis celestis: nō affimilare scelesti. Eccl. xi. Ue duplici corde et labijs scelestis et cōpat: vt scelestus stior sim⁹. Itē a scelus dicitur scelerofus sa sū: et cōpat. et est scelerofus plen⁹ scelere. vñ hec scelerofitas tatis. Itē a scelus dicitur scelero ras rari rare. et inde sceleroz raris. vñ sceleratus ta tū: in quo fit sceylus: sed scelestus sta stū p quē fit: scelerofus vō qui facit. Et est scelerofus plusq; scelerat⁹. et cōpat: vt scelerofus stior simus. et filiter compaf scelerat⁹: vt stior simus.

- vñ scelerose fuis sine: z scelerate tuis sine aduer. Scelerero componitur: vt consclerero ras. Et est actiuum cum suis cõpositis: cor. le.
- S**cema matris ge. neu. imago vel figura: vel mod^o loquẽs. dicitur. solocism^o figura. z est scema pprie solũ ornatus causa. Metaplasm^o vñ cã necessitatis fit: vel ornatus in metro: Trop^o cã vtriusq; tam in metro qm̃ in prosa: fm̃ Du. vide etiã de hoc in quarta pre vbi agit de scemate. vide etiã in scematismenos.
- S**cematismenos. a scema qd̃ est modus loquẽdi: z me ne qd̃ est defect^o cõponit scematismenos. i. defectus modi loquẽdi. Itẽ scema dicit^o ornat^o vel figura. vñ in donato dicit^o: Scemata dñs lereos z dianeos. i. figure dicitõis z sentẽtiẽ. Sicut enĩ hõ varijs vestib^o decorat ita oñs latinitat^o tã soluta. qm̃ ligata scematib^o adornat. Et dicit sic scematismenos. i. defect^o ornat^o z figure qd̃ fit ex carẽtia debite intelligẽtiẽ. vel dicit^o sentẽtia figuratiua z defectiua. Significatio g̃ dicitõis est qm̃ ornat^o z figura ipse. vñ qm̃ deficit a ppria significatione ẽ ibi defect^o ornat^o z figure. i. forme dicitõis que est sũgnificatio: z cor. me. z a cui^o in fine. Diero^o in prologo Job: Et greci rhetores: vocat^o scematismenos.
- S**cena. a scenos qd̃ ẽ vmbra dicit^o hec scena ne. i. vmbra. z scena. i. vmbra culum: loc^o obumbratus in teatro: z cortinis coopertus: similis tabernis mercenariõz que sunt asserib^o z cortinis cooperte. z fm̃ h̃ scena põt dicit^o a scenos qd̃ est dom^o: qz in modũ dom^o erat cõstructa. In illo vmbra culum latebãt persone laruate que ad vocẽ recitatoris eribãt ad gest^o faciẽdos. z hinc scena dicit^o qm̃q; totũ theatru^o: qm̃q; recitatio scripture: qm̃q; ipsa scriptura: qm̃q; allocutio diuersarum personarũ: vel distinctio scripture que ibi recitabãt: vt in Terentio. vñ scenie^o ca cum penul. cor. i. vmbra culum: vel theatralis: vel qd̃ faciẽbat ludos z gestus in teatro: vel qui recitabat ibi scripturas.
- S**cenie^o ca cum: in scena exponit^o.
- S**cenobates. scenos qd̃ est funis componit^o cũ batim qd̃ est gradus: z dicit^o hic scenobates tis. i. funabulus qui gradit^o per funẽ: z cor. ba. Iuuenalis: Augur scenobates: medic^o: magus: oia nouit.
- S**cenobũ bij. in cenobũ vide.
- S**cenofacio. scenos qd̃ est funis cõponit^o cũ facio: z dicit^o tur scenofacio cis feci factũ. i. facere funes. vñ hic scenofactor: toris: funiũ factor. z hic scenofactori^o ria riuũ ad scenofactionẽ vel ad scenofaciẽdũ pertinẽs. vñ dicit^o ars scenofactoria. vñ in Act. xvij. c. de Paulo: Et erat scenofactorie arti. Itẽ a scenos qd̃ est vmbra dñs grece dom^o scenos: ab vmbra tione. hinc z siliter grece dñs tabernaculũ scenos. Tabernaculum vñ ad similitudinẽ domi culij factũ est. z fm̃ hoc posset esse p̃dicta cõpositio: scz scenofacere. i. facere tabernaculũ. vñ z ibi posset dicit^o: artis scenofactorie: qz faciẽbat tabernacula.
- S**cenofactori^o ria riuũ: in scenofacio vide.
- S**cenofegia. fagin qd̃ est comedere componit^o cũ scenos qd̃ est vmbra: z dñs hec scenofegia gie: quoddã festũ iudeõz. i. fictio vel dedicatio tabernaculi: qz tũc in vmbra culis salicũ comedebãt. vel ẽ cõpositũ a scenos qd̃ ẽ tabernaculũ sic factũ ad similitudinẽ domi culij: qd̃ grece scenon dicit^o ab obumbratiõẽ. inde hec scenofegia gie festũ p̃dictũ. i. dedicatio tabernaculi in qd̃ vt dictum est comedebãt sub vmbra salicũ. z celebrat^o a iudeis i memoria expeditõis qm̃ ab egypto p̃moti in tabernaculis degebãt: Job. vij. Dies fest^o iudeõz scenofegia: qd̃. i. festum iudei singulis annis faciebãt in memoriam

- bñficiõz que eis dñs cõtulerat in deserto qm̃ in tabernaculis habitabant. De hoc festo habet^o Leui. xxij. A xv. die mensis septimi erũt ferie tabernaculoz septem dieb^o dñs. Et vt vult Du. in hoc noie scenofegia lz cor ripere z p̃ducere penul. p voluntate legentis. Est vñ nomẽ nothũ: qz ergo a greco descẽdit: põt penul. p̃duci. Apud grecos enĩ in mult^o vocalis añ vocalẽ p̃ducit sed qz ad formã latinitatis reductũ est: põt etiã corripit in legendo. Apud latinos enĩ vocalis añ vocalem non producit nisi in paucis. In scansione tñ illa penultima sine dubio breuis est. Itẽ scias qm̃ Du. scribit fagin p f: z fm̃ hoc scenofegia p f põt scribi. Potest etiã phagin z scenofegia p ph scribi habito resp̃ctu ad grece cã originẽ. vide in scũda pre vbi agit de impedimẽtũ accent^o: in. c. de impedimẽto vsus: vbi posui alioz op̃nionẽ que magis mihi placet. vide etiã in phase.
- S**cenos. i. funis. z scenos vl scenon grece dñs vmbra latie.
- S**cenotaphiũ. scena cõponit^o cũ taphos qd̃ est sepulchru^o z dicit^o h̃ scenotaphiũ phij vacuũ sepulchru^o. i. imaginaria sepultura: qd̃ fit qũ corpus deest.
- S**ceptriger ra rum penul. cor. qui gerit sceptrũ: a sceptrũ z gero ris cõponit^o.
- S**ceptrũ tri vga potestatis: z deriuat^o a cepi p̃terito de capio fm̃ Du. Pa. vñ dicit^o: Sceptrũ vel sceptron dicit^o regimen vel vga regalis: z est grecũ.
- S**cesionomaton: quedam figura qd̃ est de qd̃ dicitũ est in quarta pre in. c. de scemate.
- S**ceũ^o ua uñ. i. finister: malus: p̃uersus: inimic^o.
- S**cibilis. a scio scis dicit^o hic z hec scibilis z hoc le: ad sciẽdũ habilis: z cor. bi.
- S**cidi est p̃teritũ de scũdo dis: z cor. p̃imã. vñ in auroz ra dicit^o: Postem qm̃ posset gladiare: dauid scidit ora.
- S**ciẽtia. a scio scis deriuat^o hec sciẽtia: z format^o a datiuo sciẽti: addita a fit hec sciẽtia. Et scias qm̃ vt dicit^o Paulus: Scientia inflat: charitas vñ edificat. Item nõ plus sapere qm̃ oportet sapere. Ad cui^o intelligentiã nota qd̃ sicut dicit^o Bernard^o in. xxxvj. sermone cãticõz: Sape ad sobrietatẽ ẽ vigilãtissime obseruare: qd̃ scire magis p̃usue oporteat: tẽp^o enĩ breue ẽ. Est autũ quo ad se ois scientia bona: que tñ veritati subnixã sit: sed tu qd̃ cum timore z tremore tuã ipse opari salutẽ p ipis breuitate festinas: ea p̃ius scire ampliusq; curato que senserit viciniõza salutẽ. vñ z Ap̃ls dicit^o: Qui se putat aliqd̃ sciẽre nondũ scit quõ oporteat eũ scire. vides quõ fructũ z vtilitatẽ scie in modo sciẽdi cõstituit. Modũ sciẽdi dicit^o: vt scias quo ordie: quo studio: quo fine queq; nos se oporteat. Quo ordine: vt illud p̃i^o quod maturi^o ad salutẽ. Quo studio: vt id ardeni^o qd̃ vehementius ad amorẽ. Quo fine: vt nõ ad inanẽ gloriã aut curiositatẽ aut aliqd̃ simile: sed tñ ad edificatiõnẽ tuã vel p̃imi. Sunt naq; qui scire volũt eo fine tñ vt sciant: z turpis curiositas est. Et sunt qui scire volunt vt sciant ipse: et turpis vanitas est. Et sunt etiã qui scire volunt: vt sciẽtiã suã vendãt. verbi gratia: pro pecunia: pro honoribus: z turpis quest^o est. Sed sũt quoq; qd̃ scire volũt vt edificet^o: z charitas ẽ. Et sũt qd̃ scire volũt vt edificentur: z prudẽtia est. Doz autũ vltimi soli duo nõ inueniunt in abusiõẽ scie: Quippe qd̃ ad huc volũt intelligere vt bñficiant: deniq; intellect^o bonus omnib^o faciẽtib^o eũ: Reliqui oēs audiãt. Scienti bonum z nõ facienti: peccatũ est illi: ac si per similitudinẽ dicat. Sumẽti cibũ z nõ digerẽti: p̃niciosum ẽ ei. Lib^o siquidẽ indigestus: z qd̃ bonã nõ hz digestiõnẽ: malos generat humores z corũpit corp^o nõ nutrit: ita z multa sciẽtia indigesta

Stomacho aie q̄ est memoria: si decocta igne charitati
 nõ fuerit: p̄niciosa iducit obtusitate: et sic p̄ quosdã ar
 tus aie in mores atq; act⁹ trãssusa atq; digesta: q̄tin⁹
 ipsa de bonis q̄ nouerit vita attestante: et in oib⁹ bona
 efficiat. Nõne illa scia reputabit in peccatũ: tãq; cib⁹
 suersus in prauos noxiosq; humores: An nõ malus
 humor peccatũ: an non mali hũores: prauis mores: an
 nõ inflatiões et tortiones in cõsciẽtia sustinebit q̄ eius
 modi e sciẽs: videlz sciẽs bonũ: et nõ faciẽs: Ad h̄ facit
 qd̄ dicit Grego⁹ in pastorali: Admonēdi sunt q̄ accu
 sant praua: nec tñ deuitãt vt videant: qz de occulta iã
 retributiõe iudicij e: q̄ eoz mēs p̄ malũ qd̄ p̄perat il
 luminaf vt videat: sed nõ conaf vt vincat: vt quo mes
 lius videt eo deteri⁹ pereat: qz etiã intelligentie lumē
 p̄cipit: et actiõis prauae tenebras nõ relinqt. Nã qũ ac
 ceptam ad adiutorũ sciẽtia negligũt: hãc s̄ se in testi
 moniũ d̄tũ: et de lumie itelligẽtie augẽt supplicia: qd̄
 p̄fecto acceperãt vt possent deleze pctã. Quoz nimirũ
 neq̄tia qũ malũ agit qd̄ diiudicat: venturũ iã iudiciũ
 hoc degustat: vt qũ eternis supplicijs seruat obnoxia:
 suo hic interi examie nõ sit absoluta: tantoq; illic gra
 uioza tomẽta p̄cipiat: quãto h̄ malũ nõ deserit: et qd̄
 ipse cõdēnat. Hinc veritas dicit: Seru⁹ sciẽs volũtatē
 dñi sui et nõ faciẽs. i. q̄ cognouit volũtatē dñi sui: et nõ
 p̄parauit vt faceret s̄m volũtatē ei⁹ plagis vapulabit
 multis. Hinc et Psal. ait: Descēdãt in infernũ viuẽtes
 Cui q̄ppe q̄ circa illos agunt sciunt et sentiũt: mortui
 autē sentire nihil possũt. Mortui enĩ in infernũ descē
 derent: si mala nesciẽdo p̄perarēt. Qũ vō sciunt mala
 et tñ faciũt iniquitatē: in infernũ viuẽtes miseri sentient
 tesq; descēdũt. vide in lux. Hinc etiã attēde qd̄ scire
 q̄tin in se e nõq; malũ e: et p̄ cõsequēs nec addiscere: qz
 cui⁹ generatio e mala ipsũ est malũ. sed p̄ accidēs con
 tingit esse peccatũ in sciẽdo vel addiscēdo siue cõfide
 rãdo. Hoc autē accidēs p̄t accidere: vel ex pte cogsci
 bilis: vel ex pte cognoscẽtis. Ex pte cogscẽtis e duplex
 accidēs. Unũ e qñ p̄p̄ occupationē in studio alicui⁹
 sciẽtie ipedit q̄s ab executiõe officij ad qd̄ tenet: sicut
 si iuder p̄pter studiũ geometrie defisteret a causis ex
 pediẽdis: vel sacerdos a cõfessionib⁹ audiẽdis qñ eas
 audire tenet. Aliud est qñ p̄pter delectationē in aliq̄
 sciẽtia veniret in contēptu alicui⁹ quẽ venerari opor
 ter: sicut de b̄to Hieronymo accidit: q̄ tãtũ delectaba
 tur in ornatu v̄boz Lullij q̄ desp̄iebat ei incultus ser
 mo p̄phari: vt ipse dicit. Sicut etiã accidit illis q̄ tãtũ
 adberēt rōnib⁹ humanis q̄ a fide discēdũt et eũ impu
 gnãt. Ex pte vō cognoscibilis e triplex accidēs. Unũ
 est qñ cognoscibile de facili ad malũ iclinat: et p̄te
 in se pue vtilitatis est: et p̄pter h̄ p̄hibite sũt sciẽtis ma
 gice ne hō in exercitiũ earũ labaf. Aliud e qñ cogsci
 bile e vltra potētiã cognoscẽtis: sicut d̄r Eccl. iij. Altioza
 te ne quesieris. Tertiu est qñ cognoscibile in se nulli⁹
 vtilitatis est: sicut facta cõtingentiã hoĩũ. vñ et curiosi
 dicunt qui sũt scrutatores p̄rimi. In omnib⁹ autem
 istis trib⁹ cõtingit: q̄ illud qd̄ est vni curiosũ nõ est al
 teri curiosũ: qz aliqd̄ est vltra intellectũ vni⁹: quod nõ
 est vltra intellectũ alteri⁹. Aliqd̄ est vtile vni: qd̄ nõ e
 vtile alteri. Aliqd̄ etiã facile p̄cipitar vni: qd̄ nõ p̄eci
 pitat aliũ. Hoc cõsiderãs Ap̄ls ait: Nõ plus sapere q̄
 oportet s̄ape: sed s̄ape ad sobrietatē. i. audientiũ vel sui
 intellect⁹. Et s̄m h̄ etiã itellige qd̄ dicit rabbi moyses:
 Sicut inq̄t dixerũt talmutiste: q̄cũq; ponit igeniũ suũ
 circa q̄ttuoz recipiet cõfusionē. et est: Quid fuit in alto?
 Quid in imo: Quid fuit p̄mo: Quid erit vltimo: Nã

vt dicit Seneca: Demētia e supuacua addiscere i tãta
 t̄pis egestate. In quo autē sapiētia a sciētia differt: vide
 in sapiētia. Itē in filiũ vide: Itē in scatugo: Itē in cu
 riosus: Itē in theolog⁹. Itē in noctua vide.

S cilz. lz cõponif cũ scire: et dicitur scilz. i. scire licz: nimirũ
 aduerbiũ affirmandi: vel diunctio copulatiua: vel ex
 pletina s̄m quosdã.

Scilla est nomē herbe: et scilla grece latie dicit̄ herba si
 ue preda. et scilla p̄p̄riũ nomē puelle. et fuerũt due scil
 le s̄m fabulas. i. filia nisi q̄ fuit mutata in alaudã: et si
 lia phozci q̄ fuit mutata i mōstrũ marinũ. vñ scilla ses
 pe dicit̄ illud mōstrũ vel loc⁹ periculosus maris i quo
 est illud mōstrũ. vñ scilleus lea leũ s̄m Du. Fidoz vō
 in. xiiij. ery. dicit: Scillã a colle saxũ eminentis appellãt
 s̄ke celate forme p̄cul videntibus. vñ et monstruosam
 faciẽ fabule illi dederũt: qñ formã hominis succinctã
 capitib⁹ caninis: et collisi illic fluct⁹ latrat⁹ vident⁹ ex
 primere caribdis dicta: qz gurgitibus occultis naues
 absozbeat. vide in suo loco. Pap. vō dicit: Scille saxa
 latētia in mari.

Scindo dis scidi scissum dere. i. separe: frangere. et cõpo
 nis: vt abscũdo dis abscidi abscissũ. i. ab vno ad aliud
 scindere. conscindo dis: exscindo dis. i. valde scindere:
 destruere. p̄scindo dis: p̄oscindo dis: rescindo dis.
 Scindo et ei⁹ cõposita sunt actiua: et oia abijciunt n in
 p̄terito et supino: et oia corruipiũt penultimã p̄teriti:
 vt cõscidi: abscidi. Lucan⁹ in. iij. Aut scidit et medias fe
 cit sibi littoza terras. Vetusissimi etiã scindi dicebat:
 et oia geminãt s in supino: vt abscissũ. sed a cec
 posita p̄ vnũ s scribũt: vt cõscifus: inscifus. vide in ce
 do dis cecidi.

Scindula. a scindo dis dicit̄ bec scindula le: latus: asser
 quo dom⁹ opunt.

Scinifes quidã scribũt p̄ s in p̄ma littera. vide i c cinifes
 supra in suo loco.

Scinodēta. ab odenta qd̄ est dēs dicit̄ scinodenta. et vo
 cam⁹ scinodētas quib⁹ voces cũ gemitu p̄cedũt et du
 plices habēt dētes.

Scintilla. a scindo dis dicit̄ bec scintilla le: eo q̄ p̄silit
 ab igne. et est scintilla dũ ardet: fauilla dũ extincta est
 vñ bec scintillula le vimi. et scintillofus sa sũ: et scintil
 lo las. i. fulgere: vel scintillas emittere.

Scintillula le vimi. pua scintilla.

Scio scis ui tũ scire. i. sapere: sciētiã habere v̄l cognosce
 re. et est p̄p̄ie scire: reddere rationē eoz que noueris.
 Nõsse vō tñ q̄ audieris. a scio dicit̄ scisco scis inchoa.
 Scio cõponif cũ ad: et subtracta d̄ or a scio scis. i. a diũ
 go: acquirõ. et cõponif cũ eisdem: et retinet d causa dif
 ferentie: et dicit̄ adscio scis. i. a duoco. vñ adscisco scis: et
 abscisco scis: inchoa. Itē scio cõponif cũ cõ: et dicitur
 cõscio scis. i. simul scire: et p̄p̄ie dicit̄ de malo. Tũc enĩ
 aliquis cõscit: qũ in malo et scelere sibi cõsci⁹ est. vnde
 bec cõscientia tie: et cõsci⁹ scia sciũ: et p̄p̄ie in malo. de
 scio scis scire. i. obliuioni tradere: nescire. nescio scis ex
 non et scio cõponif. vñ nesci⁹ scia sciũ. p̄scio scis. i. añ
 scire. vñ p̄scit⁹ scia sciũ: et cõstruũt tã cũ genitiuo q̄ cũ
 accusatiuo p̄scit⁹. Scio et ei⁹ cõposita actiua sũt: s̄m
 q̄ scire accipit p̄o cognoscere. sed s̄m aliã significati
 onē neutra sũt. vide in sciētia.

Sciulus la lũ penul. cor. or a sci⁹. i. aliq̄stulum sciens. vel
 vt dicit Pap. Sciulus sciētie simulator et peritie: q̄ ap
 petit videri et scire quicqd̄ ali⁹ sciat: aut q̄ sese scire p̄of
 fitef oia: aut etiã futura p̄dicere.

Sciopodes. Sicut dicit Aug⁹ in. xvj. li. de ciui. dei ferunt

- esse gentē vbi singula crura in pedib⁹ habēt: nec poli⁹ eē flectūt: ⁊ sunt mirabilis celeritatis quos sciopodas vocāt: eo q̄ p̄ estū i terra iacētes resupini pedū vmbra se p̄regāt. Irido. etiā i. xi. ety. dicit: Sciopodū gēs ferē esse in ethiopia a singulis enī crurib⁹ ⁊ celeritate miserrabili quos inde sciopodas greci vocāt: q̄ p̄ estū i terra resupini iacētes pedū suoz magnitudine adūbrāt.
- S**cipb⁹ pbi calix maior poculū quo bibim⁹ fm̄ Du. vel fm̄ Pap. Scipbns calix regi⁹: qui ⁊ patera vocat⁹ vel fiala: ⁊ est s̄ prima lra in Du. ⁊ in Pap. nec debet s̄ in p̄nūciatione oino taceri: nec oino p̄ferri s̄: sed q̄n̄ meo oio mō: q̄ s̄ ibi q̄n̄ ad sonū liquefcit aliq̄liter.
- S**cipio. a cepi p̄terito d̄r̄ bec scipio onis virga consulum vel baculus ad capiendum apr⁹. vñ ⁊ quidam romanus dicit⁹ est a scipio: q̄ baculus ⁊ sustamentum rei publice fuit vel parentū suoz. ⁊ fuerūt duo scipiones. f. auns ⁊ nepos.
- S**ciroma laxa dicit⁹.
- S**cirosis. vñ sciroma dicit⁹ laxa. vñ bec scirosis duritia in sensib⁹ sine dolore.
- S**cirpi⁹ pia piū: in scirpus est.
- S**cirp⁹. a capio pis d̄r̄ hic scirp⁹ pi: q̄ carpat: gen⁹ iunci est: ⁊ ē plan⁹ sine nodo. ⁊ inde scirpi⁹ pia piū. i. de scirpio existēs. Exo. ij. Scicellā scirpiam ⁊c.
- S**ciscitor. a scio scis fit scisco cis inchoa. ⁊ a secūda eius p̄sona subtracta s̄ ⁊ addita to: fit sciscitor taris: idem q̄ scitari frequen. irregularē est fm̄ formationē ⁊ fm̄ significationē. ⁊ dicit⁹ P̄ris. in. viij. li. Notandum q̄ scitor: ⁊ sciscitor taris: nata a p̄m̄itio actiuo deponētia sunt. ⁊ cor. penul. sciscitor.
- S**cisco scis: in sciscitor est.
- S**cisma. a scindo dis dicit⁹ h̄ scisma matis sic dicit⁹: quasi a scissura aionū. Eodem enī cultu: ⁊ eodem vō ritu crevit scismatic⁹ vt ceteri: solo cōgregationis delectat⁹ vñ scidio. vñ scismaticus ca cū. i. diuisus. ⁊ hinc scismatico cas. i. scismata facere. vel scisma q̄d ⁊ scimatizare dicit⁹ tur. Et p̄t sic diffinire scisma: Scisma ē illicit⁹ ab vnitāte seu vniuersitate dissensus. Differt autē scisma ab heresi s̄ quosdā sicut dispositio ⁊ habit⁹. Primo enī differt scisma ab heresi fm̄ quosdā: q̄ q̄ ab vnitāte seu ab vniuersitate diuidit⁹ ⁊ dissentit: ūc ⁊ p̄ma facie ē scisma. S̄ q̄ post tēp⁹ p̄tinaciē adhererit sue secte asserēs nō ē obediēdū romane ecclie ē: heresis ⁊ peccat in illo articulo fidei: Unā sanctā eccliaz catholicā. Itē oīs heretic⁹ est scismatic⁹: ⁊ non ecclioersō.
- S**cissura re. i. diuisio: sepatio. a scindo dis dicit⁹.
- S**cialis. a scio scis dicit⁹ bec scialis lis q̄dā serpens qui solus q̄ oēs serpētes pellē suā deponūt in estate ipse deponit suā i hyeme. vñ ⁊ sic dicta ē: q̄ scierior ē alijs deponēdo pellē q̄ eā deponit in hyeme sine lesione. vel d̄r̄ scialis a scile vel a scele q̄d ē lux. vñ scialis q̄n̄ lucēs: q̄ lucens ⁊ noua efficiat⁹ deposita pelle. vel q̄ tāta p̄sulget varietate tergi sui: vt notarū grā aspicientēs retardat: ⁊ q̄ reptādo pigra q̄d quos assequi nō valet miraculo sui stupētes capit. vñ Lucan⁹ in. ix. Et scialis sparsis etiā nūc sola p̄tinis: ⁊ cor. penul.
- S**citbe dicit⁹ sūt a quodam milite persico qui scitbas ab eis diuisit scitba cognominato. vñ bec scitbia thie eoz regio. vñ hic ⁊ bec scitba the gētile: ⁊ scitbiic⁹ ca cum.
- S**citbipolis opidū est quoddam scitbie.
- S**citor. a scio scis scitu sup. u. conuersa in o: ⁊ assumpta r̄ fit scitor taris verbū deponē. i. inq̄rere: inuestigare: interrogare: q̄rere scrutari. ⁊ ē frequē. irregularē fm̄ formationē ⁊ fm̄ significationē. vide in sciscitor.
- S**ciū. a scio scis d̄r̄ hic scitus tus tui. i. sciētia vel cognitio. ⁊ h̄ scitū. i. decretū: statutū: vel indicū. vñ hoc plerūq̄ biscitū: ⁊ scit⁹ ta tum. i. sapiēs. vñ scite aduer. i. sapiēter ⁊ per cōpositionē perficit⁹ ta tum. i. perfecte scit⁹. ⁊ in scitus ta tū. i. insipiēs. vñ bec inscitia tie. i. insipiētia vel ignorātia. vide in inscitia.
- S**ci⁹. a scio scis dicit⁹ scius scia scū. i. sciens: sapiēs. ⁊ per cōpositionē insci⁹ inscia insciū. i. nesciens.
- S**cobo. a scobs bis dicit⁹ scobo bis bitū bere. i. mūdare: ⁊ pp̄rie domū.
- S**cobs. a scobo bis dicit⁹ bec scobs bis ferrum quo ligna planant⁹: vel purgamentū dom⁹. vñ quidā: Uilia scoba leuat: scobs scobis aspera tollit.
- S**chola grece: latine dicit⁹ vacatio: q̄ ibi vacam⁹. ⁊ in singulari q̄ dicit⁹: magnā scholam habeo: de loco intelligit⁹. Quō vō dicit⁹ in plurali: Magnas scholas habeo: de scholaribus intelligit⁹: quasi multos scholares habeo. vñ scholastic⁹ ca cum. i. ad scholas vel ad scholares pertinens: vel assidu⁹ vel frequēs in schola. ⁊ h̄ ⁊ bec scholaris ⁊ h̄ re: ad scholas p̄tinēs. ⁊ substantiue sepe ponit⁹ in cōi genere pro scholaribus. vñ hic ⁊ bec scholaris hui⁹ laris: ⁊ facit ablatiuū tm̄ in i: sicut cardinalis. Similiter ⁊ quodlibet nomē gētile vñ patriū desinēs in is facit ablatiuū in i: tm̄: vt bononiēsi: ianuyensi. vide in dac⁹.
- S**copa pe: in scopo pis est.
- S**copetū. a scopa dicit⁹ hoc scopetū ti: penul. pdu. lucus vbi abundāt scope.
- S**cope⁹ pea peū: in scopo pis vide.
- S**copin grece: latine dicit⁹ intendere: vel speculari.
- S**copo. a scobo bis q̄d est domū mūdare: ⁊ mutato b in p: dicit⁹ scopo pis pui scopere: ⁊ caret sup. fm̄ vsū: debet tm̄ facere scopitū. ⁊ est scopere mūdare: purgare: ⁊ pp̄rie domū. Transumit etiā ad alia. vñ propheta: Scopebā spiritū meū. vñ bec scopa pe quedā arbutu la: ⁊ scopa etiā est illud cū quo dom⁹ purgat⁹: ⁊ fit sepe ex scopa arboze. vñ in euangelio: Inuenit eā scopis mundatā ⁊ ornatā. vñ bec scopula le dimi. ⁊ hinc scopulosus sa sum. i. scopulis plen⁹: quod ⁊ scoposus sa sum dicit⁹. Itē a scopa dicit⁹ scope⁹ pea peum. i. de scopis existēs: ⁊ scopin⁹ na nū: ⁊ scopo pas pau. i. purgare: verberare.
- S**copula le dimi. gua scopa.
- S**copulosus sa sū: in scopo pis est: ⁊ in scopulus.
- S**copulus. a scopin dicit⁹ hic scopulus li penul. cor. i. arduū saxū: ardua ⁊ p̄rupta rupe: apta ad speculariū: vel q̄ facile inde possum⁹ speculari: vel q̄ a longe vñ def talis loc⁹. vñ scopulosus sa sū. i. plen⁹ ⁊ abundās scopulis: ⁊ comparat⁹.
- S**coria. ab excoquo quis dicit⁹ bec scoria rie purgamentum ⁊ sordes metalloz: q̄ de ferro excoquit⁹. vel dicit⁹ scoria ab excoquēdo vel excutiendo: q̄ q̄n̄ excoquuntur metalla tūc sordes cadunt ⁊ excutiunt⁹. vñ Isa. i. c. Argentū tuū versum ē in scoriā. Itē scoria rie ē suffocatio vesice: ita vt vrina denegēt: vel ventris officium vel tumor in pectine reperiat⁹.
- S**corio onis maf. ge. dicit⁹ stultus: solidus: fatu⁹. ⁊ veritat⁹ a scoria.
- S**corpio. scorte q̄d est dulce cōponit⁹ cū poio q̄d est furo: ⁊ d̄r̄ hic scorp⁹ pi: ⁊ hic scorpio onis: quoddā aial venenosus: ⁊ dicit⁹ scorpio q̄n̄ scorte poio: q̄ ab anteriori p̄te fugit blādities: s̄ a posteriori pūgit. Lapite enī blādif: s̄ cauda pūgit. vel d̄r̄ scorp⁹ ab arcu vel ab arpe q̄d est incuruat⁹ gladius. inde scorpio: q̄ cauda

figat: vel arcuata ea venena distendat. vñ scorpio of q̄
 vā piscis vel v̄mis: qz ledit dū manu tollit. Scorpio
 etiā of sagitta venenata arcu v̄l tormētis excussa: q̄ dū
 ad hoies puenit: vir⁹ qd̄ h̄z infundit. vñ scorpio dicta
 est. Itē scorpio est gen⁹ duplicis flagelli: vel magni fu
 stes. Itē scorpio ē quoddā signū in celo: in qd̄ fm̄ poe
 tas scorpio aīal fuit trāslatū. vel qz qū sol ē in scorpior
 ne p̄mos sentim⁹ frigidis aculeos fm̄ Du. vñ versus:
 Scorpi⁹ est signū: vermifq; sagitta flagellū. Magister
 aut in h̄storis sup̄ illud. iij. Regl. c. xij. Pater me⁹ ceci
 dit vos flagellis: ego autē cedā vos scorpionib⁹: sic di
 cit. Scorpi⁹ ē rube⁹ aculeat⁹: vel flagellū virgarū nos
 doctū: vel scutica habens in sūmitate glandes plūbeas.
 Itē scias q̄ si v̄ga nodosa vel aculeata ē scorpio dicit
 recte: qz acuto vulnere in corp⁹ infigit: vt in v̄ga dicā.
Scorpitis. a scorpione of̄ hec scorpitis hui⁹ scorpitis q̄
 vā gēma scorpionē ⁊ colore ⁊ effigie referēs.
Scoztator tozis: in scoztū vide.
Scozte grece: latine dicit dulce.
Scoztes tis fe. ge. pellis arietis.
Scortoz taris: in scoztū vide.
Scoztulū li dimi. puū scoztum.
Scoztū. a scoztes pelle arietis deriuat. B scoztū ti. i. mere
 trix que apud grecos scita vocat. Et dicit sic: qz desri
 cat pelles quibus cozoptela fit. vel scoztes of̄ a scozte
 greco qd̄ ē dulce. inde scoztum: qz dulce est. Job. xxxi.
 Scoztū fit alteri⁹ vxoz mea. vñ scoztor taris. i. meretri
 cari. vñ scoztator: ⁊ scoztatorū ria riuū: ⁊ h̄ scoztatorum
 rij lupanar: dom⁹ scoztantium. Et est scoztor deponē.
 cū suis cōpositis siq; habet.
Scotomia. a scuta qd̄ est rotūda forma dicit hec scoto
 mia mie: ⁊ accepit nomen ab accidēti: qz repētinas re
 nebras ingerat oculis cū v̄tigrine capitis. vñ scotomic⁹
 ca cū: talē infirmitatē patiēs.
Screa scree fe. ge. pituita sterē: spurcicia q̄ per os p̄iicit
 vñ scree as. i. scream p̄icere. vñ quidā: Jactans sp̄ta
 scree: res deus ipse creat. ⁊ cōponit cū ex: ⁊ dicit ex
 scree as. i. extra screeare ⁊ screeatū eijcere. Et est neutru⁹
 scree cū suis cōpositis.
Screo as: in scree vide.
Scriba be: in scribo bis vide.
Scribo bis p̄i ptū bere. i. cōponere litterarū figuras. vel
 scribere est figuris visibilib⁹ añ inuentis ⁊ v̄tatis ali
 qd̄ rēp̄sentare. Scribo cōponit cum ad: ⁊ of̄ ascribo
 bis: abiecta d. i. afferere: addicere: deputare: destinare.
 abscribo bis. i. a scriptura remouere: delere. conscribo
 bis. i. simul scribere. vñ patres scripti dicebant: quo
 rū noīa simul i enea tabula aureis litteris scripta erāt
 p̄pter maiestātē ⁊ p̄peruitatē imperij ifinuādā: Nihil
 est enī penni⁹ ere. Circūscribo bis. i. circa scribere: cin
 gere: circuire: cōcludē: includere: vel restringere: vel re
 mouere. vñ circūscript⁹ ta tū. describo bis. i. deozsum
 vel valde scribere: vel a scriptura remouere: v̄l scriptus
 ram delere. inscribo bis. i. iniungere: deputare: vel im
 p̄rimere: vel int⁹ scribere. interscribo bis. i. inter aliqua
 scribere: interponere: vel in medio scripture aliqd̄ au
 ferre. p̄scribo bis. i. p̄fecte scribere. p̄scribo bis. i. ante
 scribere: p̄dicere: p̄struere: vel ab aliquo spacio p̄tis
 aliqd̄ possidēdo acq̄rere. vñ hec p̄scriptio onis. p̄zo
 scribo bis de quo in suo loco habes. rescribo bis. i. lites
 rū vel retro vel circa scriptum scribere: qui primo mit
 tit epistolā scribit: q̄ remittit rescribit. subscribo bis p̄i
 ptū. i. parū vel post vel sub⁹ scribere. transcribo bis. i.
 v̄ltra scribere: vel p̄scribere. Scribo ⁊ eius composita

actiua sunt ⁊ faciūt p̄teritum in p̄i: ⁊ sup̄inū in ptū:
 ⁊ p̄ducūt hāc syllabā scri. De predictis significatio
 nibus nota versus: Exulat a patria sine spe reditusq;
 reiq;. Quisq; religat⁹ sua qū remeabit habebit. Amis
 tit. p̄script⁹ opes nō posse reueri. Inscript⁹ manet in
 patria: sed re spoliat⁹. Ascribit iactās: descript re ma
 nifestās. Inscribit signans: p̄scribit crimina dānans.
 Quare autē scripti scriptū scriptoz scribant p̄ p: qū scri
 bo scribit p̄ b dixi i nuba bis. Itē nota v̄sus de scribo
 bis maxime s̄z theologū: Scribo: oispono: memorozq;
 vel infero traho. Scribo rēp̄sentans scripto vel gāma
 ta formās. Verbi gratia: Scribere idē est qd̄ oispono
 re seu p̄ordinare. vñ in Exo. c. xxxij. Aut dele me de li
 bro tuo quē scripsisti. i. in quo ad vitā eternā me dispo
 suisti vel p̄ordinasti. ⁊ ē sensus: Si nōdeles me oimit
 te eis. Scribi autē vel deleri de libro vite of̄ qd̄ duplici
 vel fm̄ p̄sentia: vel fm̄ p̄sentē iusticiā. Et of̄ de⁹ aliqū
 de libro vite delere: inq̄tū p̄mittit eū a iusticia excidē
 p̄ peccatū. ⁊ differt liber vite a sciētia dei q̄ est de tem
 poralib⁹ ⁊ eternis a p̄sentia q̄ est de bonis ⁊ malis: et
 etiā a p̄destinatione: qz p̄destinatio p̄p̄ie de futuris ē
 ⁊ p̄uidētie directionē in finē ipoztat: qū fit p̄positū
 miserēdi. S; liber vite simplicitē noticiā debitā ipoztat
 ⁊ non determinat aliqd̄ tēp⁹. vñ ⁊ scripti in libro vite
 dicunt: ⁊ q̄ vitā habēt ⁊ qui habituri sūt. Item scriber
 re idem est qd̄ memorie cōmendare. vñ in Apoc. xiiij.
 c. Scribe: Beati mortui q̄ in dño moriūt. Itē scriber
 re idē est qd̄ inferre: Job. xij. Scribis enī h̄ me amas
 ritudines. Itē scribere idem ē qd̄ lras p̄trahere. vñ in
 Diere. xxxvi. c. Et ego scribebā in volumine atramento.
 Itē scribere idē ē qd̄ scripto rēp̄sentare. vñ in Psal.
 p̄mo maior: Lra ē vox indiuidua q̄ scribi p̄t. Item a
 scribo bis of̄ scriba be mal. ge. ⁊ h̄ scriptoz tozis: ⁊ est
 scriba nomē officii. vñ scribat⁹ tus: scribe officium vel
 dignitas. sed scriptoz of̄ qui frequēt vel assidue scri
 bit: vel q̄ peritiā habet scribendi. Similiter quodlibet
 v̄bale in oz cōuenit alicui ex frequentia: vel assiduita
 te: v̄l industria. vñ v̄sus: Denotat officium scriptoz: sed
 scriba magistrū. vide in lector.
Scripto tas. i. frequēt scribo: a scribo p̄i ptū ptu: u in
 o conuersa fit scripto tas.
Scobs. a scrofa dicit hec scrobs bis. i. fossa: maxime illa
 quā scrofe faciūt. vide supra in cops.
Scrofa fe. i. porca: ⁊ ē nomen ficticiū. f. de p̄ximitate so
 ni sumptū. vñ hec scrofula le: ⁊ hec scrofula le ambo
 dimi. Scrofula etiā dicunt qdā apostemata q̄ solent
 nasci pueris circa collū. vñ scrofulosus sa sū: ⁊ scroful
 lar⁹ ta tū: plen⁹ ⁊ abundās scrofulis: ⁊ cor. fu.
Scrofina. a scribos dicit hec scrofina ne: quoddā instru
 mentū carpentarij: qz berendo scrobē faciat.
Scrofula in scrofa vide.
Scrupulosus sa sum: in scrup⁹ vide.
Scrupe⁹ pea pei: in scrup⁹ est.
Scrupulus li. in scrup⁹ est.
Scrup⁹. a scrutoz taris dicit hic scrup⁹ pi: lapis paru⁹ ⁊
 asper q̄ sepe sub talo iacēs in calciamēto multuz ledit
 ⁊ offendit: ⁊ p̄pter B eū multū scrutari cogimur: cui
 cōrarius ē calcul⁹. ⁊ inde hic scrupulus li dimi. pen
 coz. ⁊ hic scrup⁹ vel scrupulus of̄ quoddā pondus sex
 siliquarū pondere cōstās. ⁊ p̄ similitudinē scrupus vel
 scrupul⁹ of̄ molestia: sollicitudo: anxietas: ⁊ dubietas
 animi: remozsus cōsciētie. vñ in. i. Regl. xxv. c. Nō erit
 tibi h̄ in angultū ⁊ in scrupulū cordis. Itē difficultas
 subtilis q̄stio. sic enī scrup⁹ paru⁹ ē: sic subtilis q̄stio

- parua est ad videndū. Et sicut ille multū ledit: ita subtilis questio multū ledit eū qui non est promptus in discernendo: inquisitio. n. et questio rerū subtilium multū solēt ledere. Et a scrupus dicitur scrupus peā penū et scruposus fa sum. i. scrupus plenus: et abundans: et asper anxius: durus: difficilis: nodosus: obscurus. et cōparatur scruposus fior simus. vñ bec scrupositas tis. vñ scruposa vel scrupulosa saxa dicuntur aspera. Item a scrupulo dicitur scrupulosus. i. sollicitare: molestare: et scrupulosus fa sum: scrupulis plenus et abundans: vel asper: vel anxius: dubius: difficilis: nodosus: obscurus. et comparatur. vñ bec scrupulositas. i. anxietas: difficultas.
- S**crutabilis in scrutator taris est.
- S**crutiniū. a scrutator taris dicitur hoc scrutiniū n. i. i. scrutatio vel quicquid quis scrutatur interi^o de aliqua re. ppbeta Defecerunt scrutantes scrutiny.
- S**crutor taris tar^o sum tari. i. inquirere: inuestigare: subtiliter inspicere. vñ hic et bec scrutabilis et hoc le: aptum vel habile ad scrutandū. vñ scrutabilis aduerbius: et p cōpositionem inscrutabilis. Item a scrutator dicitur scrutabundus da dū. i. ad scrutandū habilis vel scrutanti similis. Scrutor componit: vt perscrutor taris. i. pfecte scrutari. vñ perscrutans tis picipius ois gene. i. pfecte scrutans. vñ in pmo Mach. iij. c. Perscrutans eos. et ē scrutator deponē. cum suis cōpositis. et cor. hanc syllabam scriu. Et scribit sine. c. in vltima syllaba. vñ Horatius epi. Archanū neq; tu scrutaberis illius vnq;.
- S**crutum. a scrutator taris dicitur scrutum ti: vestis pauperis la cerata et detrita. Item scruta dicitur extra. i. tripe: qz in extris scrutabant futura: vel sordes purgando. vñ Dorotheus epi. Uilia vendente tunicato scruta popello.
- S**culpo pis pñ pñ sculpere. i. celare. vñ sculptis aduer. et bec sculptura: et hic et bec sculptilis et hoc le: sicut vltima cocepta. vñ sculptilis aduer. Item a sculpo pis dicitur hoc sculprile lis: simulacrū in formā et similitudinez alicuius sculprū: et sculpritas frequē. A quo sculprito tas aliquid frequen. penul. cor. Sculprito actiuū est cum oibus suis cōpositis.
- S**culptile in sculpo pis est.
- S**curra. sequor componit cū curia: et dicitur hic scurra: leccator: vaniloqu^o. Proprie dicitur scurra q sequit curiaz gratia cibi. vñ in. ij. Reg. vij. c. Et nudatus est quasi si nuda detur vnus de scurris. qz aut dicitur scurra qñ scutellam radēs etymo. est. vñ hic et bec scurrilis et hoc le: penul. pdu. et p geminū r. vñ scurrilis aduerbius: et bec scurrilitas tis: leccacitas: turpitudine: turpis ludus: luxuriosa vba: q vulgariter barrizare dicunt. vñ paul^o ad ephe. v. c. Scurrilitas que ad rem non p̄tinet: et dicitur a stultis curialitas et.
- S**currilis in scurra vide et in nuga.
- S**curro. a scurra dicitur scurro aris rat^o sum. i. esse vñ fieri scurrā: vel tale officium exercere: dissolute viuere.
- S**cus neu. ge. indeclinabile. i. rotundū vel rotunditas
- S**cuta in scutum est.
- S**cutella. a scus vel scuta dicitur bec scutella: qz rotunda ē vñ bec scutellula le dimi. Et scutellari^o ria riu: et h scutellari^o rij: qui facit vel vendit scutellas. Et hoc scutellari^o rij: locus vel vas vbi reponunt scutelle.
- S**cutica. a scuta qd. est forma rotunda dicitur bec scutica ce: penul. cor. i. loz cum quo verberant pueri: ancille: fui. et dicitur sic ppter rotunditatem corrigari.
- S**cutiger tra rū penul. cor. i. gerens scutum. et componitur a scutum et gero eris. et inuenit substantiue in quolibet genere.
- S**cutra tre vas quoddā est: et a scus. vel a scura dicitur. et enumerant scutre in. iij. Reg. vij. c. inter vtensilia templi altaris vasa. sequalis amplitudinis in ore et in pro fundo ad calefaciendum.
- S**cutula. a scuta qd. est forma rotunda dicitur bec scutula le: monile rotundū ex auro vel argento. vñ in. j. Mach. c. iij. Ornauerunt facies templi coronis aureis et scutulis. et cor. tu. vñ scutulatus ta tu: scutula ornatus vel scutulam possidens: vel qd. habet in se orbes in similitudinē scutularū: sicut quedam vestes et quedam aialia. vñ et scutulatus dicitur equus ppter orbes quos habet candidos inter purpureos. vñ bec scutulata te: vel scutulatū dicitur indumentū quoddā preciosū. et est ppter vestis que habet in se quosdam orbes vel circulos: sicut p̄ in quibusdā pannis sericis. vñ Ezech. xvij. Semina purpuream et scutulata pposuerunt in mercato tuo. Item inuenit hoc scutulum: plr bec scutula dimi. partum scutum.
- S**cutulatus ta tum in scutula est.
- S**cutum. a scus qd. est rotundum dicitur bec scuta te forma rotunda: et a scuta dicitur hoc scutum ti: qz rotundū solebat esse. vñ scutum dicitur ab excutio tis: qz a se excutiat et excutiet ictū telozū. vñ hoc scutulū scutuli dimi. et scutatus ta tū. i. scutum habens vel scuto armatus vñ instruct^o et scutarius rij: qui facit scuta.

S ante E

- S**e est prepositio et inuenit solus p compositionē. Ser. n. sunt ppositiones que nō inueniunt nisi in ppositione. i. ois oi. re. se. an. con. Et signat aliquā se sine: vt segnis: qñ sine igne: et sedulus sine dolo. Aliquādo seorsus: vt sedulo quasi seorsum duco. Item se est pnomē: et gemitur vt sese.
- S**ebastus. i. august^o mēsis. Greco. n. sermone sebast^o tm̄ valet q̄tum august^o. vñ sebastia nunc dicitur quedam ciuitas que olim dicebat augusta ab augusto.
- S**e bibe bis. i. seorsum bibe: a se et bibe cōponit. et corripit bi vbiq;.
- S**e bum bi. a sus dicitur hoc sebum bi: qd. mō dicitur v̄go sepū pi. i. adeps: pinguedo: anxia. et dicitur sic a sue qñ sue nū: qz plus pinguedinis habet illud aial q̄ aliud.
- S**ecedo. a se ppositione et cedo dis sponit secedo dis ces si sum. i. seorsus cedere: separari. et pducit ce syllabā.
- S**ecenti te ta: a sex et centū sponit: et abicitur et dicitur secenti. vel mutat in s fm quosdā: et dicitur secenti te ta.
- S**ecerno. a se ppositione et cerno sponit secerno nis. i. se paro. et differt a discerno nis. Discernit q in duas partes diuidit. Secernit qui ex multis aliqd seorsus eligit
- S**ecessus. a cedo dis dicitur hic secessus sus: locus secret^o: quasi sine accessu.
- S**ecius. i. aliter deriuat a secus p comparisonē sic dicit hug. Item Papi. Seci^o. i. aliter a sec^o cōparatiuū. magister aut bene dicitur ante breuiat: vt echin^o piscis: et post pauca subdit: Quidā vō excipiunt seci^o: qd. dicitur deriuari a sec^o ppter illū versū Virg. Protrahit istā ter non seci^o ac rotatensem. Nos autē qū dicim^o qz secius nihil est: imo in illo vertu o3 dicitur segnius.
- S**eculum cli in seculum vide.
- S**ecmentū est fascia qua matrona fasciat caput. June. i. satira secūda li. i. Secmenta et longos habitus et flamma mea sumpit.
- S**eco cas secuti ctū: vñ secti aduer. et hic et bec sectilis et hoc le: ad secandū habile: vel qd. leuiter secari et scindi pōt. et cor. penl. Seco p̄pōit: vt abseco cas cui absectū

.i. secando diuidere: separare: abrupere. Consecro cas. i. fil
 secare. Dissecro cas. i. diuersis modis secare: dirupere: crui
 ciare. et ex eisdez componit: vt officio cis: exsecro cas
 cui. i. extra vel valde secare. Intersecro cas. i. inter aliq
 secare. Insecro cas. i. itro vel valde secare. Profecro cas
 .i. pcul vel ante secare. Prefecro cas. i. p alijs secare. Re
 secro cas. i. abscindere. Seco et eius coposita actiua sūt
 et cor. hanc syllabā se: et faciūt pteritū; in cui et supi. in
 secrū: s; s; atiquos iueniat secui tū: et in copositis filr
 vñ in auroz dr: Qui xpi gladio dogmata falsa secavit
Secozs. se ppositio componit cum cor et dicit secozs dis
 gene. ois. i. ignauis: stult: quasi seozsum a corde. vnde
 hec secordia die. i. lignaia.
Secretariū rij in secretum vide.
Secretū. a secerno nis: dicit secretū ta tū: et secretū aduer
 biū: et hoc secretū ti: et hic secretariū rij: et hoc secretariū
 locus vbi dant vel cōseruant secreta.
Secta. a secro cas dicit hec secta cte. i. ppositū i malo cir
 ca aliquā disciplinā: vt secta hereticoz: qz secti sunt et
 diuisi ab vnitate ecclesie vel fidei. Secta etiā accipitur
 in bono vt secta phozuz. et tunc deriuat a sequoz qris
 qz tunc sequenda ē et tenenda: vt secta aploz: secta p
 pbetaz. qz aut dicitur secta qz sequēdo tenēda vel sequēda
 tenēdo etymo. ē. qdā tñ dicitur secta etiā i malo a sequē
 do. et ē secta habitū aiaz et institutū vel ppositū in ma
 lo circa aliquā disciplinā quā tenēdo sequitur: longe
 alia in religionis cultu opinantes qz ceteri. s; pualet
 quod pcedimus.
Sectilis in secro cas est. et cor. ti.
Sector tatis tatus suz ē frequentatiuū de sequoz queris:
 et debet formari fm regulam ab hoc supino secutu: u i
 oz: s; ad ofiaz secutor: qd ē nomē: dicitur sector p syn
 copā platini. vñ dicitur Plat. i. viij. li. Sector tatis disse
 rentie cā pnto p syncopā u penul. platu ne putet no
 men si secutor dicerem: qū sup. pimitiui eius secutu sit
 Raro tñ deriuat des buluscemōi spēruz sunt a vbis de
 finentib⁹ i oz: qz videlicet fere oia descendunt a vbis acti
 uis et neutris. Sector pponit: vt affectoz tatis. i. sequē
 do adipisci: affect. confector tatis: vñ plectane⁹ nea neū
Secularis in seculū est. De vita seculariū respectu status
 religiosoz dicit in ordo. Itē vide in clericus.
Seculū. a sequoz ris dicit hoc seculū quasi centūdecē anno
 rū: s; etiā seculū ponat p vita vel p quolibet spacio tē
 poris aliquantulū longo. et dicit seculū: qz vñ sequit
 ad aliud. vñ hoc seculum cli p syncopā. et hic et hec secu
 laris et hoc re: res seculi: vel ad seculū ptinens. vñ h se
 cularitas tis: et seculariter adverbium.
Secunda de in secundus est.
Secundina in secundus vide.
Secundus da dū nomen ordinale: et dicit a sequoz qris:
 qz statim sequit post primum. et secundus da dum. i. p
 sper et bonus a sequendo: qz que secunda sunt de ppe
 sequunt. vñ et scda dicit fortuna. pspira: qz ppe nos seq
 tur et iuxta nos ē: sicut aduersa opposita est et recedēs.
 qz aut dicit secundus qz secus pedes etymo. est. Et hinc
 secūdo das. i. pspirari. pspirū facere vñ secūdo loco se
 qui: et est actiuū. et coponit: vt obsecūdo das. i. obedire:
 obreperare. et est neutru qz in oib⁹ suis significatōibus
 secūdarē. Itē hoc nomē scdm ponit loco aduerbij lo
 ei vel qualitatis vel poti⁹ similitudinis. Quz dicit fm
 Lucā vbi greci dicunt: cata Lucā. Item sic dicit in. iij. sen
 tentiaz: Scdz multiplicē bz rōnez. Aliqñ aut exprimit
 cōditionē vel pprietatē nature diuine vel humane sub
 stantie: aliqñ vnitatē psonē. aliqñ notat habitū: aliqñ

caz. Exempla pdictozū quattuor possunt eē ista. Scdz
 notat cōditionē siue pprietatē qñ ponit cū dictione si
 gnate alterā naturā in xpo. et sequit aliqd qd ppriuz
 est illi nature: vt qū dicit: Christus fm qz deus bon⁹ ē
 vel misericors. vel xps fm qz deus ē etern⁹ vel increa
 tus vel creator et huiusmōi que cōnotant pprietates so
 li deo uenientes. Et ab altera pte cū natura humana
 oppositū: infert pprietates cōsequentes illā: vt xps s; qz
 hō est risibilis: vel aial pceptibile discipline: vel rōa
 lis: cozpozous: mortalis: et cōsimilia. Itē scdz aliqñ no
 tat vnitatē vel vnionē psonē. et hoc spālter in xpo: vt
 qū dicit: xps fm qz homo creauit stellas: fm qz hō ē
 deus vel dei fili⁹. Itē fm qz hō deus mortu⁹ est in cru
 ce. Ibi. n. non notat qz ex forma ei⁹ cui adiungit possit
 inferi illud pdicatum: s; potius qz in vnitate vnionis scē
 in hypostasi talia pdicata attribuunt subiecto. Dic tñ
 nota qz huiusmōi locutiones aboluerunt. si tñ forte in
 ueniant in dicitis scdz: sunt sustinende et exponēde:
 vt xps fm qz homo ē deus vel dei fili⁹. i. ipe qui est hō
 et deus vel dei filius. Si aut addat ibi p nomen demō
 stratiuū ita qz replicet suppositū hois: erit locutō vā: et
 nō solū sustinēda: s; et extēdēda: vt dicat xps s; qz iste
 hō est deus vel dei filius vel psona. De hoc dixi in plo
 na. Itē scdm notat aliqñ habitū: vt xps fm qz hō fuit
 calciatus: vestitus: et huiusmōi. qz huiusmōi habit⁹ cō
 uenit ei gratia hois et non gra dei. vel in alia significa
 tione habit⁹: vt xpus fm qz hō fuit san⁹: formolus p si
 lis hominū: et sic de alijs: qz habere multis modis dicit
 fm oia illa que nobis adueniūt vt habeam⁹ ea. Aliqñ
 scdm notat cām. et pōt notare quadruplicē cām. i. effi
 cientē: vt cum dicit: xps fm qz hō fuit meruit sibi et no
 bis. Formale: vt xps fm qz hō fuit rōnalis: fm qz hō
 ē aliquid. i. humanitate ē aliquid qd homo. Materialē
 lem ex qua: vt xpus fm qz homo cōstat ex cozpe et aia:
 in qua: vt xps fm qz homo passus ē. Finalē: vt xps fm
 qz hō est finis oium creaturarū: vel dignissima creatu
 rarū: vel fm qz hō venit ppter nos. ex pre aut pōt no
 tare cām efficientem: vt xps fm qz deus bz pntem po
 nendi alam suā et iterū sumendi eā. Itē scdm notat qz
 formalem cām: quz dicit xpus fm qz de⁹ est suppositū
 nature diuine. xpus fm qz deus est aliquid. i. diuinitas
 te que ē quasi forma est aliquid qz quasi formale: de⁹
 deitate ē deus. Materialē aut cām vel qz materialem
 non notat: qz diuinitas non est dicēda materia: nec qz
 materia: qz materia imperfecta ē. et qd materie simile est
 imperfectū est. Finalē aut cām notat scdz qz dicit: xps s;
 qz deus ē ad quez oia referunt: vel ppter que sunt et
 sunt oia. Item a sequoz dicit hec secūda de. i. follicul⁹
 in quo puer inuoluit in ventre maris: et qui simul cū
 infante nascit et sequit eū et egredit. Item secūda de
 dicit quidam vicus in hierusalem. de quo habet in. ij.
 Reg. Qui habitat in hierusalem in secūda. Papias vō
 dicit sic: Secūda: pspira: abundans: felix: beata. Scde
 dicunt folliculi qz simul cū infante nascunt: oca sic: qz
 quz infans egredit eū sequunt. Macer etiā de virib⁹
 herbarū dicit: Istas pelliculas medici dixerunt secūdas.
 In Deut. aut. xxvij. dicit: Et illuie secūdaz. Inuenit
 etiā ibi secūdinaz: s; melius dicitur secūdaz. Pōt tñ deriuari
 a secūda de: secūdin⁹ na nū. i. ptinens ad secūda
 vel res secūde. et pdu. di. vñ bernar. Tunica tua fuit pel
 lis secūdina. et pdu. di. secūdina.

Securicula le dimi. pua. securis.

Securis. a secro cas dicit hec securis hui⁹ securis: qz secat
 vel securis dicit qz succuris: qz ea arbores succidatur.

vel securis quasi semicuris. Ex vna. n. pte acuta ē: z ex altera fossoria. z inde hec securicula le dimi. z inde securiculari? qui securē defert z definit accusatiū? singularis de securis in em z in im: z ablatiūs in e z in i: z accusatiū plural in es z in is: securēs vel securis. z cori. pnam: s; securus eā pdu. vñ quidam: Rebus securis ē sepe minata securis.

Securus. se ppositio componit cum cura: z dñ secur? raturum quasi seorsum a cura. qđ cōparat secur? rior sim? vñ secure rurs sine aduerbiū: z hec securitas tatis: z se cura ras verbum actiū fm hugu. Papias vero dicit: Securus non dubitans: firmus: munitus. Securus dicitur quasi sine cura. i. frigidus p quod inutile accipitur. Et ponit differentia inē securū z tutū. vñ in Grecismo dñ: Est hō securus a cura quoq; remot? s; vir in agminib? cōfidens est homo tutus. et vide: qz quidā voluerūt dicere securi? p secure: s; iproprie. vñ versus: Assere secure: securi? penitus vte. z vt dixi in par: in mundo isto non inuenitur securitas.

Secus. a se ppositione deriuat secus: ppositō seruans accusatiuo casu: vt secus petrū. i. iuxta petrū. Potest etiā esse aduerbiū. z est secus idē qđ aliter vel alias: vel ppe vel iuxta. z fm quosdam idem dicitur secus. z ponunt in Grecismo tales vsus: Dic secus esse aliter iuxtaq; loca lter vnuz: Dices aut aliud tu dices qualitatiue.

Secutus ta tū picipiuz de sequoz scribit per c: s; sequoz scribat p q. Nam vt dicit Pril. in. x. li. Verba definitia in quoz: mutāt eā in cur: z sumentia tuz: faciunt supi nū: vt loquoz locutū: sequoz secutum.

Sed coniunctio est aduerbiua: z debet scribi p d. antiqui .n. dicebant sedum p sed. Nos vō duas lras vltimas abscindim?: z dicimus sed p apocopam.

Secatūs. in sedeo sedas vide.

Sedecies. i. sedecim vicibus: z dñ a sedecim.

Sedecim cōponit a sex z decē: z dicit sedeciz vel sedeciz vt x abijciaf. vt mutet in s. vñ sedenari? ria riu: s; hug.

Sedenim vna ps: vel loco vnius ptis est. vñ in versibus sibi ille legitur: Sanctoruz sedenim cuncte lux libera carni. Item in. ij. Macha. c. vij. dicit: Sedenim mundi creator zc.

Sedeo sedes sedi suz: inde hec sessio onis: z hec sedes dis. z pdu. se: s; sedeo des eā cori. qz tenet naturā huius pteriti sedi. vñ versus: Dum sup alta sedes: casum prebet tibi sedes. Propħa: Illic sederunt sedes in iudicio. Sedes non est vñ? tñ s; multozū: sed solū z thron? vñ? tñ. Itē sedes in singulari numero pprie est regni: qđ grece thronos dñ. z idē nos dicimus solū. Subsellia vō ceteroz: quasi subsedia: cathedre doctoz. Et a sedes dicitur hec sedicula le dim. z hoc sedile lis. Item a sedeo des dñ fido dis: idē quod sedeo. z caret pteritis z supis s; mutuat ea a sedeo des. z pōit aliqñ sedere. p placere vt hoc nomen sedet mihi. et cōponit sedeo vt absideo des. i. distare: cessare: i diuersas ptes sedere: dissimile eē Assideo des. i. iuxta sedere. Et assidere. i. compari assimilari: z assidere. i. simile esse. In pma significatione construit cū datiuo z actō in eodē sensu: vt assideo te z as fideo tibi. Confideo des: z cōfido dis. i. simul sedere. vñ hic confessus sus: z confesco scis qñ inchoatiū p confidescō. i. sepe sedere. Circumfideo fides: diffideo des. i. discordare: discouenire: vñ in diuersa pte sedere. vñ dissidens tis: et dissidēt aduerbiū: z hec dissidentia. Dissideo des. i. deorsuz sedere: a pposito resistere: pigrere: vñ dissidescō incho. Infideo des: z infido dis. i. sedere. Infideo equo: s; infido equū dicim?. Item insidere qñ

cōtra ad decipiendū vel capiendū sedere. Presideo des. i. sup aliquos sedere: z pesse: z defedere. Presideo des. i. pfecte sedere. Possideo est cōpositū a p vel post z se deo. Obsideo des: z obsido dis. i. circa sedere: z cingere vñdiq; circundare: z pprie expugnandi cā. vñ hec obsidio nis. Resideo des. i. pigrere qñ retro sedere: remanere: retro morari. vñ residescō scis ichoa. Subfideo des: z subsidio dis. i. subtus sedere: z inferius esse. Qui. Jus sit z extendit cāpos subfidere valles. Superfideo. i. sedere sup z dimittere: z cōstruitur cū otō z ablatiuo: vt supfideo huic rei: z hac re. Sedeo z fido i significatione nō differunt: sed nec composita eozū. sed in tēpore dif ferūt: qz sedeo cori. pnam in pñti: s; fido eam pdu. vñ composita a fido pducunt hanc syllabā st. s; composita a sedeo cori. eandem in presentī. Dia. n. cōposita a sedeo: mutant e simplicis in i in presentī: qñtis quidā velint dicere supfideo: qđ non credim? bene dici: si sit dicitio cōposita. Item fido z ei? composita caret pteritis z supi. s; mutuant ea a sedeo: z ei? compositis. Sedeo z eius cōposita neutra sunt: pter assideo p iuxta sedere circūfideo: possideo: confideo: z obsideo: que sunt actiua. Assideo tñ p iuxta sedere qñ cuz datiuo cōstruitur neutriū est: cū accusatiuo vero est actiū. Generale quidem ē: si aliquid verbus in eodem sensu construit p se nunc cum actō: nunc cum datiuo. Si cū accusatiuo cōstruit est actiū: si cum datiuo est neutz. vñ benedico tibi: maledico tibi: assideo tibi neutra sunt. s; benedico te: maledico te: assideo te: actiua sunt. z hoc respiciens Pril. dicit: qz qñq; maledico z benedico neutra sunt: qñq; vero dicit qz sunt actiua fm hug. Et vt dicit Pril. sedeo sedi debuit facere sesum: di in sum ouersa: s; fac sesum geminata s. ne si diceret sesum due pres videretur. Item dicit in. x. li. qz a sedeo composita quis in pñti ē in i cōuertant: tñ tandem e pductā seruāt in pterito. Et hoc pz qz dicit debz cōfidere in infinito. Et scias qz sedes qñ venit a sedo das pduc. se. s; qñ venit a sedeo: tunc cori. se. Quidam tñ dicunt: Est hois sedeo: sedere ferf aus. s; hec pprietas non seruaf generaliter ab auctoribus.

Sedi ē preteritū de sedeo z de fido vt dixi in sedeo.

Seditio. a sedeo des dicitur hec seditio nis. i. dissentio ciuium sic dicta p cōtrariū: qz seorsum alij eūt ab alijs: vel qz sedendo solent machinari. alij dicunt qz seditio est discordia z dissentio aiorum quā greci diastasis vocāt vñ seditiosus sa sum: qui seditiōē facit z discordiaz gignit. z comparat. qz aut dicit seditio quasi seorsuz initio vñ sedatio qñ per cōtrarium etymo. est. z cor. vi. vñ in auroza: De reditu spēs seditiōis erat. vide in bellū.

Sedile. a sedeo des dñ hoc sedile lis penul. pdu. z sunt sedilia loca in quib? quis sedere possit. vñ in. iij. Reg. ca. x. Et due manus hinc atq; inde tenentes sedile.

Sedo. a sedeo des dicitur sedo das dati dare tum. i. mulcere: tranquillare: lenire: cōpescere: z quasi sedentes z pacificos facere. z est actiū cum oibus suis compositis. z pdu. se: s; sedeo des cori. se. vñ versus: Que mea mente sedet mentis mihi vulnera sedet. Itē in auroza: Nō iram dñi plens bonis vltio sedat. Et a sedo dicitur sedatus ta tum: z bz easdem significatiōes quas z sedo das. Sedtamē. i. at cōtra: aliqñ sunt due pres: aliquādo est dicitio compppita: z tunc grauat ta. vel est quedaz irregularis vocū ogeries: qñ ponit p vna dictione.

Seducō. a se ppositione z duco cis componit seduco cis xictum. i. seducere. i. decipere: quasi seorsuz a bono ducere. Item seducere dñ seorsum. ducere separe. sic fit qñ

- causa hñliandi aliquis ducit extra cōgregationem. Et ponit seducere p decipere: pdere: z separare. Itēz seducere pōt poni in bona significatione. i. a malo ad bonū ducere. z sic pōt accipi illud Hieremi. x. Seduxisti me dñe z seductus sum. alia lra habet: Lenuisti z pauisti me. et sic seductor est bonus z malus: frequentius tamē ponit in mala parte.
- S**edulitas. a sedeo des dicit sedulus la lum. i. assiduus intentus: bonus: studiosus: firmus: frequēs. z dicit sedulus quasi sine dolo: qz ex aīo z tota voluntate facit. et est etymo. vnde sedule aduerbiuz. z bec sedulitas tis. i. assiduitas. z corripit ou.
- S**eges. a seco cas dicit bec seges tis. z fm hoc pprie dicit seges matura. s. messis. vel seges dicit a fero ris: z scōz hoc seges dicit semen qz serit: z illud in quo feritur. s. terra. s. transfatiue semen etiā dicit verbū dei. vnde in Luca: Semen est verbum dei. z cori. ambas syllabas seges. vide in vber.
- S**egmentatus ta tū in segmentum est.
- S**egmentum. a seco cas dicit hoc segmentū ti: vestis muliebris z longa: cuius necesse est ptem secare z ea solēt vti nūbentes: z pprie est limbus siue fasciola que muliebris indumentis i extrema pte cā ornatus assuit. June. Segmēta z longos habitus vt flāmea sumpsit. Aliqñ aut inuenit p pticulis vestimentoz. et dicuntur segmenta quasi secamēta. vñ segmentus ta tū. i. tali veste indutus vel ornatus segmentis. vñ z segmētata dñ vestis que est quibusdam zonis vel quasi pccisis segmētis ornata: Nam pticulas cuiusqz materie absctas pze segmenta vocamus scōm hug. Papi. vero dicit: Segmēta aut sunt fascie quibus fasciat caput. Item segmentum dicitur monile a collo in pectus dependens.
- S**egnīs. a se ppositione z ignis componit hic z h segnis z hoc gne. i. piger quasi sine igne: ingenio carēs: frigidus ociosus. per quod inutilez accipimus. vñ in. vi. c. ad hebreos: Ut non segnes efficiamini. z comparat segnes gnioz simus. vñ segniter gnus me aduerbiuz: z bec segnicis cie: z bec segnicia cie. z significat se sine: vt segnis. i. sine igne.
- S**edulus. sine dolo.
- S**egoz quidam locus est: z acuitur in fine: z interpretat loquela inutilis.
- S**egregogas. a se z gregogas qd est vñre componitur segregogas gati gare. i. separe qñ seorsum a grege ponere. vñ segregatim aduerbiuz. z cor. gre.
- S**egrex. a se ppositioe z grex cōponitur segrex gis gene. oīs. i. nobilis quasi seorsum a grege alioz. z cor. gre.
- S**eir dicit est quidam qz fuit hispidus z pilosus. qñ n. natus est totus sicut pellis pilosus erat. z idē dicitus ē esau. i. rufus ob coctionem. s. rufe lentis: cuius edulio pmo genita pdidit. Idez z edom ob ruborē corporis dicit: qd latine dicitur sanguineus.
- S**eiuga ge penul. cor. in biga vide.
- S**eiugo gas. i. separare: diuidere fm Papi. z componit a se z iugo gas. z cor. iu.
- S**eiungo gis in iungo gis vide.
- S**eiunx gis exponitur in iniunx in iungis.
- S**electus ta tū. i. ab alijs electus: z dicit a seligo gis.
- S**elenos dicit lux noctis: s. luna a sele vel a file: qd ē lux z nox componit. eadez z filenos dicit z acuit in fine.
- S**eleucus ci: pprium nomen viri trium syllabarū: z ibi ē diphthongus eu. vñ e z u eiusdez syllabe sunt. Aurora: Tūc a romana demetrius vrbe seleuci.
- S**eligo a se z lego gis componit seligo gis gi ctū seligere
- . Leligere quasi seorsum ab alijs legere. vñ selectus ta tūz. i. ab alijs electus. vñ Aug. in. vi. li. de ciui. dei: Deos iunctos z electos diligenter explicans. z cor. li. seligo zē.
- S**elinum dicit apii: a quo componit petroselinū: iposelinum: oleoselinum. vide in petroselinum.
- S**ella. a sedeo des: dicit bec sella le: quasi feda: qz ibi sup sedemus. vñ hic sellari^o rij: qui facit fellas: z sellari^o ria riū ad fellas ptinens: z sellarius qui fessur^o portat fellā z sello las fellā reponere. z componit: vt dissello las. i. diuersis mōis sellare: vel fellā retinere: vt a sella remouere: vel a sella picere. In sello las: re sello las. i. itez sellare: vel sellam remouere. et sello ē actiuum cum oīs suis compositis. Inuenitur bec sella le p quadam muliere in pmo Regum.
- S**ello las in sella est.
- S**ellio. a sella dicit hic sellio onis. i. caballus.
- S**ellula le dimi. parua sella.
- S**ellum fuit quidam vir qui fuit custos vestiuuz sacerdotum. z acuitur in fine.
- S**em filius noe dicit est: z ex psagio posteritatis nomen accepit. ex ipo. n. patriarche: z pphete: z apli: z populus dei pgressi sunt. ex eius quoqz stirpe est xps: cui^o ab ortu solis vsqz ad occasum magnum est nomen in gentibus. vide in gentilis.
- S**emen. a fero ris sui dicit hoc semē nis: qd in agro spargit ad gignendum fructum: z semen aialium qd spargitur ad gignendum fetus. z a semē deriuat semino nas a quo componit semino nas: disseminō nas: in semino nas: re semino nas. z est neutrum semino cum suis cōpositis: z cor. mi.
- S**ementus. a semen dicit bec sementis vel huitis semētis semen frugum: vel tempus seminandi: vel oca sementis: vel ipse actus seminandi. vñ sementin^o na num: z semento as. i. seminare z sementem facere.
- S**emesus. a semis qd ē dimidiū z esus cōponit semesusa sum. i. in media pte corrosus z comestus: semicomestus. z pdu. penul. vñ Virg. in. iij. Enei. Semesam pcedam z vestigia feda relinquunt.
- S**emianimis mis: z semianim^o ma mū dñ. vide in anim^o.
- S**emibos. a semis z bos cōponitur hic z bec semibos tis cōis ge. s. in media pte bos: vt monoraur^o. z cor. penul. tam notatiui qz genitiui. Qui. Semiuirūqz bouez: semibouēqz virūqz.
- S**emicectus ca cum: qui in pte est cecus: z in parte videt: vel qui nō clare videt: z dicit a semis z cec^o. z pdu. ce.
- S**emicinctū cij: est zona minus lata: sicut cingulus: cinctura lata. z componit a semis z cinctus cti: quasi dimidiū cinctus. vñ hoc semicinctū cij: dicit eo qd dimidiū cingit. In glo. aut Act. xix. dicuntur semicincta vestes ex vno latere dependentes: vel zone siue vestes nocturne: vel genus sudariū: quo hebrei vtuntur in capite.
- S**emicinctum. a semis z cinctum cti componit semicinctū cti: zona minus lata: qz dimidiū cingit.
- S**emicoz dis ge. oīs. i. dimidiū cor habent a semis z cor. z cor. penul. nominatiui.
- S**emideus. de^o componit cum semis: vel semus ma mū. z dicit hic semide^o dei penul. cor. i. dimidi^o deus: vel qd si semis. i. imperfectus z non plenus deus.
- S**emiernis. a semis dimidio z arma cōponit hic z h semiernis z hoc me. i. ex parte armatus.
- S**emifer. a semis z fera componit semifer ra rū. i. in media parte fera vt centaurus. z cor. mi.
- S**emiulcus ca cum in vlcus vide.
- S**emilacer ra rū ex parte laceratus. z componit a semis

et laceratum. et cor. mi et la ambas syllabas.
Semilongus quasi medio modo longus a semis et longus.
Semilunium lunis. a semis et luna componitur. i. media luna. vide in luna.
Seminaris. mas componitur cum semis vel sem: et dicitur hic et hec seminaris ris. i. semina sculus vel imperfectus mas. i. castratus quasi minus habes quasi mas. et cor. ma.
Seminalis. in seminario est.
Seminarium. a semen dicitur hoc seminarium ris. i. semen vel cuiuslibet rei exordia vel vas in quo ponitur semen: et seminari ria riu. i. ad semen vel seminarium pertinens vel exordia: vel initialis. et hic et hec semina et hoc le.
Seminecis. a semis et necis componitur hic et hec seminecis et hoc ce. i. seminoctuus vel necatus: exanis in mortuos et viuos. et corripit ne.
Semiuerbis. hij. i. seminator verborum. vñ hec semiuerbia hic dicere. Dug. aut videtur dicere semiuerbi et semiuerbia. et tunc tenet naturam de semen: s; semiuerbius naturam tenet de semini. Papi. dicit: Semiuerbius. i. seminans verba.
Seminiū. a semē dicitur hoc seminiū ris. i. semen vel cuiuslibet rei exordia vel lucrum de semine.
Semino nas in semen vide.
Seminudus da duz. i. non totus opertus: a semis et nudus et pducit nu.
Semipaganus. a semis et paganus componitur semipaganus na nuz. i. non ex toto urbanus: nec ex toto villanus: vel nec ex toto facetus nec ex toto rusticus.
Semipedalis. in semipes est.
Semipes. semis componitur cum pes: et dicitur hic semipes dis. i. dimidius pes. et cor. penul. gti. vñ hic et hec semipetalis et hoc le: penul. pduc. mensura dimidij pedis. et hec semipedalitas tis.
Semiplagium. a semis et plaga dicitur h semiplagium gti. i. minore rete vel adiuncte retibus linee restes plage dicuntur.
Semiplenus. a semis et plenus componitur semiplenus na num penul. pdu. i. dimidius.
Semipondus. a semis et pondus componitur hic semipondus dii. i. dimidium pondus.
Semiputatus. a semis et putatus componitur semiputatus ta tum. i. ex parte putatus et in parte non. Virg. in buco. Semiputata tibi frondosa vitis in vltimo.
Semirutus ta riu penul. cor. qui ex parte corrumpitur a semis et rutus componitur.
Semis. ab hemis quod est dimidium subtracta aspiratione. et per ea posita. s. dicitur apud Latinos: hic et hec et hoc semis indeclinabile. dimidius dia diu. vñ quidam: Vias tribus et semis solidis ego. pdigus emi. Item semis potest componi a semis et as assis. et dicitur hic semis sis. et ponitur per quadam mensura. Ponitur etiam per quadam pondere quod constat ex sex uncis: quasi semis as. As constat ex duodecim vñ cis. s; obicitur contra hoc quod dictum est quod semis est ois ge. quod ut dicitur Prif. quod nullum nomen definit in is potest esse ois ge. Ad hoc dico quod Prif. intellexit de nominibus declinabilibus: s; semis per dimidium est ois gene. et indeclinabile ut dictum est in tertia parte in. c. de ois ge. Semis vero per medietate assis est mas. ge. et figu. composite.
Semispacium. a semis et spata componitur hoc semispacium cis: gladius a media longitudine spate dictus.
Semissis: hic semis huius semissis in semis exponitur.
Semita. a semis dimidio dicitur hec semita te. i. dimidium iter quasi semis iter. et est semita duorum pedum. i. via adeo stricta: ut alter cuius alio in transitu transire non possit et est proprie semita hominum: callis ferarum et pecudum a calcando vel a callo. et est callis proprie semita strica et tenuis callo pecorum pedurata. Tramites vero tranueria sunt in agris itinera.
Semitas ris in semis est.
Semitonus. tonus componitur cum semis et dicitur hic semitonum ris: et hoc semitonum ris. i. non plenus sonus. et cor. to.
Semiuir. a semis et vir componitur hic semiuir huius semiuir ris. i. imperfectus vir vel castratus. potest etiam semiuir componi a semis per dimidium quasi dimidius vir: sicut fuit centaurus et monotaurus. et cor. penul. vide in semibus.
Semiuuius. a semis et uiuus componitur semiuuius ua uui penul. pdu. i. ex parte uiuus. i. non totus mortuus.
Semiuocalis. semis componitur cum vocalis: et dicitur hic et hec semiuocalis et hoc le. Semiuocales dicuntur quedam sicut quasi imperfecte vocales: quod non habent ita bona sonoritatem sicut et vocales. vñ semiuocalis aduerbiu et hec semiuocalitas tis. dicitur etiam: hec semiuocalis lis substantiue sicut: que cum vocali facit voces quasi semita et imperfecta vocalis. vide in prima parte ubi agit de littera in principio.
Semustulo las. in ustulo las vide.
Semustus sta stum: et semustus sta stus. i. ex parte ustus et componitur a semis et ustus. et ponitur semustus per semustus.
Semo mas. in semus vide.
Semo onis mas. gene. i. semibomo: sicut ex parte homo. et componitur a semis et homo hominis quod dixerunt antiqui: et hoc fuit ad differentiam huius generis seminis. Martialis capella: Quosque hemicebos: quosque latine semones dicunt.
Sempiternus na num: sempiternus durans ut mundus qui sempiternus. vñ hec sempiternitas. vide in eternus.
Semunculus li: vel semunculus li diuini. in semo onis est s; melius dicitur semunculus: quod format a semo o in us conuersa et addita culus sicut regulas Prif.
Semus ma mu. i. imperfectus: non plenarius: non plenus. Profecto illud semum est quod ultra medietate: et circa perfectionem est: et comparatur. vñ seme semius sine aduerbiu et hec semitas tis: et semo mas. i. imperfectum facere: alioquantulum diminuire: et euacuare. et est actiuus. et pdu. pma. vñ quidam: Semia: semide: stem: stem quoque semo
Semustus sta stum: in semustus est.
Senarius in sex exponitur.
Senaculum. a senatus dicitur hoc senaculum li: locus ubi senatus congregatur: vel domus illa.
Senatus. senex componitur cum natus: et inde dicitur hic senatus tui quasi senex natus vel natus: quod in illa dignitate eligebant senes saltem prudentia. vel senatus dicitur a finendo: quod senatores facultate agendi dabant. non enim sine eorum licentia vili magistratui licebat aliquid agere. et dicitur senatus est ipse locus in quo conueniunt senatores. vñ hic senator toris: qui huius illam dignitatem. vñ senatoria riu. Et scias quod senatus decretus quod ad intermediam compositionem componitur ex nominibus. s. ex genitio senatus: et noie quod est decretum: s; quantum ad medietatem compositionem componitur a principio: quod senatus decretum est illud ius quod est a senatu decretum: ut dixi in tertia parte ubi egi de figura composita nominis. Item scias quod in predicta compositione principium datur ei quod est dignum. et hac ratione dicimus senatus decretum: et magister militum: quod senatus est dignior suo decreto quod possit illud condere et destruere: et declinat decretum: s; senatus genitium remanet indeclinabile ut hic senatus decretum. huius senatus decreti: huius senatus decreto.

fit et est proprie semita hominum: callis ferarum et pecudum a calcando vel a callo. et est callis proprie semita strica et tenuis callo pecorum pedurata. Tramites vero tranueria sunt in agris itinera.
Semitas ris in semis est.
Semitonus. tonus componitur cum semis et dicitur hic semitonum ris: et hoc semitonum ris. i. non plenus sonus. et cor. to.
Semiuir. a semis et vir componitur hic semiuir huius semiuir ris. i. imperfectus vir vel castratus. potest etiam semiuir componi a semis per dimidium quasi dimidius vir: sicut fuit centaurus et monotaurus. et cor. penul. vide in semibus.
Semiuuius. a semis et uiuus componitur semiuuius ua uui penul. pdu. i. ex parte uiuus. i. non totus mortuus.
Semiuocalis. semis componitur cum vocalis: et dicitur hic et hec semiuocalis et hoc le. Semiuocales dicuntur quedam sicut quasi imperfecte vocales: quod non habent ita bona sonoritatem sicut et vocales. vñ semiuocalis aduerbiu et hec semiuocalitas tis. dicitur etiam: hec semiuocalis lis substantiue sicut: que cum vocali facit voces quasi semita et imperfecta vocalis. vide in prima parte ubi agit de littera in principio.
Semustulo las. in ustulo las vide.
Semustus sta stum: et semustus sta stus. i. ex parte ustus et componitur a semis et ustus. et ponitur semustus per semustus.
Semo mas. in semus vide.
Semo onis mas. gene. i. semibomo: sicut ex parte homo. et componitur a semis et homo hominis quod dixerunt antiqui: et hoc fuit ad differentiam huius generis seminis. Martialis capella: Quosque hemicebos: quosque latine semones dicunt.
Sempiternus na num: sempiternus durans ut mundus qui sempiternus. vñ hec sempiternitas. vide in eternus.
Semunculus li: vel semunculus li diuini. in semo onis est s; melius dicitur semunculus: quod format a semo o in us conuersa et addita culus sicut regulas Prif.
Semus ma mu. i. imperfectus: non plenarius: non plenus. Profecto illud semum est quod ultra medietate: et circa perfectionem est: et comparatur. vñ seme semius sine aduerbiu et hec semitas tis: et semo mas. i. imperfectum facere: alioquantulum diminuire: et euacuare. et est actiuus. et pdu. pma. vñ quidam: Semia: semide: stem: stem quoque semo
Semustus sta stum: in semustus est.
Senarius in sex exponitur.
Senaculum. a senatus dicitur hoc senaculum li: locus ubi senatus congregatur: vel domus illa.
Senatus. senex componitur cum natus: et inde dicitur hic senatus tui quasi senex natus vel natus: quod in illa dignitate eligebant senes saltem prudentia. vel senatus dicitur a finendo: quod senatores facultate agendi dabant. non enim sine eorum licentia vili magistratui licebat aliquid agere. et dicitur senatus est ipse locus in quo conueniunt senatores. vñ hic senator toris: qui huius illam dignitatem. vñ senatoria riu. Et scias quod senatus decretus quod ad intermediam compositionem componitur ex nominibus. s. ex genitio senatus: et noie quod est decretum: s; quantum ad medietatem compositionem componitur a principio: quod senatus decretum est illud ius quod est a senatu decretum: ut dixi in tertia parte ubi egi de figura composita nominis. Item scias quod in predicta compositione principium datur ei quod est dignum. et hac ratione dicimus senatus decretum: et magister militum: quod senatus est dignior suo decreto quod possit illud condere et destruere: et declinat decretum: s; senatus genitium remanet indeclinabile ut hic senatus decretum. huius senatus decreti: huius senatus decreto.

Seneca ce pprium nomen viri penul. cor. 7 dicit seneca quasi senecans.

Senecia. a senecio quod est aliquantulum senex: dicitur h senecia cie quasi pilatura labioꝝ vel labium: vel vbiq; semis: vel illud rubrum quod est sub aure piscis: per qd discernit an sit recens an non. alij dicunt qd senecie dicitur saline defluentes per genas senis: quas pte senecute retinere no pot: et eas emittit p molares dentes: qd canini. i. detractores dicunt: qd congruit inuidis De quoz molaribus freques imundicia detractois emit tit. vii Hiero. in plogo Ezech. Sed vereor ne illd eis veniat: quod grece signatius dicit: vt vocentur fagolido ros: hoc est manducates senecias. vide in fagolidoros vbi expositum est. fm vero Papiā senecie herbe sunt cito arescentes que per macerias nascunt.

Senecia. a senex of bec senecio onis. i. aliquantulum senex.

Senecta in senex est.

Senectus. a senex dicit bec senecta cte: et bec senect^o tis in eodē sensu: et est senectus sexta etas que nullo anno rū numero finit: s; post quinq; etates quantūcūq; vite ē in senectute deputat. Senius vero ē vltia ps senectutis: et of a senus na nū: qz sit termin^o sexte etatis: vlt dicit a senex. ps: Vsq; in senectā et seniu deus ne dera linquas me. vide in etas. Item senectū est supra de senio fm antiquos. et vt dicit in libro sapientie. c. iiii. Senectus venerabilis ē non diuturna neq; annoꝝ nūe ro cōputata. Quz aut sunt sensus hominis et etas senectutis vita imaculata: qz videlicet in moribus senectus quedam honestas est.

Seneo. a senex dicit seneo nes nū. i. esse vel fieri senem. vii senectus cta ctum picipit; fm antiquos. et hinc senesco scis inchoa. et per compositionē Conseneo nes: Inseneo nes. i. int^o vlt valde senere. p seneo nes. i. pfcē senē: p seneo nes. i. pfcē vel p alijs senex: reseneo nes: et hic icho. conseneo: inseneo: reseneo: perseneo: preseneo: Seneco. Seneco et eius composita corūpi hanc syllabaz se: et faciunt pteritum in nui: et carent supinis: quib; fz antiquos faciunt supi. in nectus. Iuue. Perpetuo me roze et nigra veste senescant.

Senetheis exponitur in quarta pte in capitulo de coloribus rhetoricis.

Senex. a sensus dicit hic senex senis: qz in senibus solent senus abundare: qz in antiquis est sapia: et i multo tē pore prudentia: vt dicit in Job. vel per cōtrarium: qz in eis sensus diminuit. vii dicit senex quasi senesciē delirat. n. ppter nimiam etatē. et est erymo. vii hic senioz mal. ge. sicut et senex eius positū. quib; antiqui dixerint hic et bec senex: et hic et bec senioz et hoc senio: et i suplatiuo senimus ma muz: sed nunc caret suplatiuo. vii dicit Pril. in. iij. li. Oia in oz desinentia cōparatiua cōis sunt gene. et mutantia oz in us faciunt neutra: excepto vno qd solū qū sit a positiuo fixo: qstū ad suaz vocē seruauit eius gen^o. hic senex hui^o senis huic seni hic senioz: quib; hoc quoq; vetustissimi cōe accipietes hic et bec senex pferbant: et facit ablatiu^o in e uū senioz. quz oē comparatiuū in oz faciet ablatiuū in e et in i: vt melioze vltiozi: et faciet senex grūm pluralē in um vt senū: et gtiū singularē in is: vt senis: quz noia desinētia in r: faciāt grūm in cis vel in gis: vt lex legis: nux cis. Excipiunt aut a Pril. i. vi. li. ista nix nitis: supplex lectilis: senex senis: nox ctis. composita vero simplicium declinationem sequunt: vt pnox pnoctis: et lex exlegis Et dicunt phisici stultos eē hoies frigidioris sanguis prudentes calidi. vii et senes in quibus iaz friget: et pue

ri in quib^o necdum calet minus sapiūt. et fm hoc p an tistrasim dicit senex a sensu. et cor. pnam senex. sen^o na nū: eā pdu. vii quidā: Facta notanda senis: volo versibus edere senis. A senex dicit hic et bec senilis et hoc le penul. pdu. res senis: vel ad senē prinēs: et bec senilitas et bec senitudo nis: et bec senecta cte: et bec senect^o tis: oia i eodē sensu. Senex compōit: vt qsenex. i. valde senex. vide etiam in veterum.

Senilis in senex vide.

Senio. a senex dicit hic senio onis: sex puncti i tessera.

Senium nij in senectus vide.

Sēnaar: vallis latissima: in qua turris a supbientib^o edificari ceperat: fm bug. et Papi. dicit: Sēnaar locus ē babilonis: in quo fuit cāpus duran et turris: quā vsq; ad celum leuari conati sunt: et acuit in fine.

Senones: galloꝝ quidam qui romā inuasertunt. et cor. no. Et scias qd galli germani sunt teutbonici. Galli senones sunt franci.

Senos interpretatur sensus: et acuit in fine.

Sensibilis. a sentio tis: dicit hic et bec sensibilis et hoc le. i. sensu pceptibile. s. aptū sentire vel aptū sentiri. vii hic et bec sensibilis et hoc le per syncopam in eodē sensu: penul. cor. vii sensibiler aduerbiū: et bec sensilitas tatis Sensibilis etiā fm aliā significatiōē sui verbi of intel ligibilis. et componit sensibilis cū in et dicit insensibilis fm bug. quidā faciūt oriaz in sensibilis et sensilis. vii i Brecismo of: Quod sentire potest et sentiri tibi sit res Sensibilis: sentire potens est sensile nū.

Sensilis in sensibilis exponitur.

Sensim. i. paulatim aduerbium remissiuum. a sensus of: Nam que morant et paulatim tendunt sensum faciūt et cum sensu sunt. Item sensim. i. sensibilis: vlt ad sensū cōstanter timide. vide in tertia parte in. c. de aduer.

Sensualitas in sensus est et in ratio.

Sensus. a sentio tis deriuat hic sensus hui^o sensus. s. que dam vis aie que pcepit formas in pnti materia vel qua homo audit: vel videt: vel tangit: vel gustat: vel olfacit Vt sensus of intellect^o fm aliā significatiōē sui verbi et sic sumit in fine prime canonice iohis: vbi dicit: Et sci mus qm filius dei venit et dedit nobis sensus vt cogno scam^o deū verum et simus in vero filio eius: p operatio nē. s. in qua significatiōe inuenit et hoc sensum. s. sensū pprie attribuit vocibus: sensus alijs rebus. et hinc sensus sa sum. i. sensu plenus. Item a sensu of hic et bec sensualis et hoc le: ad sensum prinens: vel sensui vlt cor porū deditus: vel sensu picipiens. vii sensual^o et h sensualitas tis. Item a sensu of sensat^o ta tū. et pponit: vt in sensat^o ta tū: et vtrūq; istoz cōparat. Et nota qd sensus sunt quinq; s. audit^o: visus: gust^o: odorat^o: et tact^o. tres apert^o et claudunt: duo semp patentes sūt. Itē sensus quib; of aia qz sentit. quib; cuiuslibet rei aduentio: sed memoria rei inuēte recordatio. Ille excogitata reppit bec repta custodit. Itē nota qd picipit pteriti tps de sentio ē sensus sa suz: quib; dixerūt quidā simplices sentitus ta tū: qd nihil ē. vii Aug. de ciui. dei: Senia ē moriens: qz aiaz deseruit de^o. In quo differat sensus ab intellectus: dixi in intellectus.

Sentarius in sentes vide.

Sententia tie: in quarta pte exponitur in ca. de colorib^o rhetoricis. et est sententia determinata acceptio alteri^o partis contradictionis.

Sententiosus sa sum. i. plentis sententijs a sententia of.

Sententiuicula le: oimi. parua sententia.

Sentes. a sentio tis of bec sentes hui^o sentis. i. spina vlt ar

bor spinosa: que et sentit cis dicitur: et dicitur sic a sentio. quia grauius sentit cum pungit. vel sentes dicitur a situ quod est terra inculta: in qua sentes et spine nascuntur: Job. xxx. Et se sub sentibus delicias computabant. unde sentus ta tuus et senticosus sa sum: in eodem sensu. s. horridus: asper: vel sentibus plenus: spinosus. unde Terentius in eunuchis: Uideo sentu et squalidum: et sentosus sa suus: et sentari⁹ ria riuu Idem. s. sentus. i. asper: horridus: spinosus: et desinit grauis plurali in uis de sentes: ut sentes sentiu. et est magis in usu in plurali numero quam in singulari.

Senticosus sa sum in sentes uide.

Sentina. a sentio tis dicitur hec sentina ne: penul. pdu. locus in manu ad quem undique confluit aqua: quia grauis fetor ibi sentiat. et inde uel a sentio dicitur sentino nas. i. aio aliquid sensum diiudicare.

Sentio tis senti: in unum: sensus sui addita s fit sensus sa suus principium preteriti temporis: et est sentire aliquid sensu percipere. I. auditu uisus etc. et fin hoc est actiuus. Item sentire. i. intelligere: uel habere sensum. i. intellectum. et fin hoc est neutrum Sentio componitur: ut assentio tis. i. assensus prebere. et inuenit assentioz tiris in eodem sensu in depon. genere. Item absentio. uide in suo loco. consentio tis consensum prebere: quasi simul sentire. unde hic consensus sus: dissentio tis et dissentioz tiris in eodem sensu. i. discordare: discrepare: quasi diuersa sentire: presentio tis. i. perfecte sentire: presentio tis. i. pre uel ante sentire: resentio tis. i. iterum sentire: et ab istis incho. assentisco: absentisco: consentisco etc. Sentio et ei⁹ composita faciunt preteritum in si: et supi. in suus. Item sentio p sensu percipere: ut dixi actiuus est: et composita ab eo sunt neutra: uel deponentia preter presentio et presentio et re sentio que sunt actiua: et scribitur sentio p r. quod accipit sonum de c: et hoc p in seba persona pritis temporis indicatiui.

Sentis ticus: in sentes exponitur.

Sentosus sa sum: in sentes uide.

Sentus ta tum: in sentes exponitur.

Seorsum aduerbiu discretiu. i. sepatim: segregatim: semotim: et ueriuat a se propositioe inseparabili: que separatione signat.

Separ. a se et par componitur separ paris ois ge. i. seorsus a pari. i. dissimilis. unde hec sepias. et cor. pa.

Sepe. a sepio pis ueriuat sepe aduer. numeri: et comparat sepius pissime. Inuenit etiam fin antiquos sepius pius sepius: ma mi: quasi a sepius pa pu positiuo. et sponitur a sepe prepe: que sepe: sepe numero. i. multoties. et pdu. se

Sepelio lis liui: uel p syncope a sepe li sepulchri: licet fin antiquos inueniat sepelitu: et est sepelire mortuum condere. unde sepult⁹ ta tu: sepelio sponitur: ut comsepelio lis. i. simul sepelire: dissepelio. i. simul diuersis modis sepelire: uel a sepulcro remouere et eicere. Sepelio et eius composita sunt actiua. et cor. hanc syllaba pe: et faciunt supinu i pultum Qui. in. xij. epi. Et sepeli lachrymis pfusa fidelibus ossa.

Sepes. a sepio pis dicitur hec sepes uel sepius hui⁹ sepius. unde hec sepecula uel sepicula ambo uini. et est sepes mixtio de spinis uel lignis que fit circa segetes ad arcenda pecora. Sunt etiam sepes in obsidionibus ubi muri non sufficiunt ad arcendos hostes. et pdu. se. uide in sepio.

Sephora. proprium nomen mulieris. et cor. penul. unde in Aurora: Matribus astantes grauidis phua sephora morti.

Sepia pie: quidam piscis a sepes dicitur: quia quibusdam sepiibus est interclusa: et habet in se quandam strumam nigerrimam et amarissimam succi plenam de quo fit optimu icaustrum. unde sepiia p incausto uel atramento ponitur.

Sepicula le uini. pua sepes uel sepius. dicitur etiam sepecula.

Sepicule in sepiucule uide.

Sepio pis sepsi: si in tum: septum: huius inueniat septum pitum huius magis apud antiquos. et est sepire circudare: sepe circudare. Sepio componitur: ut consepio pis. unde Regu. l. iij. c. xi. Extra composita tepli. Circusepio pis: dissepio pis. i. diuersis modis sepire: uel sepe remouere: discludere: dissoluere: insepio pis. i. includere. intersepio pis. i. intercludere. presepio pis. i. sepe pretendere ante sepire. obsepio pis. i. undique uel se sepire. resepio pis. i. recludere. Sepio et eius composita actiua sunt. et pdu. hanc syllabam se. unde quidam: Uallam⁹ proprie castru sepium⁹ ouile. Item Uirg. Religio uenit segeti preedere sepe. et faciunt preteritum in psi et supi. in ptum: huius inueniat quibus sepiui et pitu.

Sepiola le parua sepes.

Sepissimus in sepes est.

Sepiuscule. a sepius addita cule: dicitur sepiuscule aliquantulum sepi⁹: et sepicule. i. sepe: et uide esse uini. Plautus in casina: Sepicule peccas inquit. et cor. cu.

Sepono nis sui ponere. i. seorsum ponere: separare: a se et a pono componitur. et pdu. po.

Seps. a sepio pis dicitur hic seps in declinabile: uel seps pis quidam exiguus serpens qui non solus corpus: uerum et ossa ueneno consumit. Item siquidem serpens quoniam pungit aliquem: facit carnem et ossa eius effluere: ita quod ad minimum puluerem redigunt. unde dicitur est seps a sepio quod est claudo: ligo p contrarium: quia aperit et dissoluit ossa et carnes vulneratas ab eo. unde Lucanus in. ix. Quisq; dissoluitans cum corpore tabificus seps.

Septenarius ria rium a septem dicitur. Et signat septenarius summam uniuersitatis: quia omne tempus septem diebus consummatur.

Septennis. a septem et annus componitur hic et hec septennis: et hoc ne. i. septem annorum. unde hoc septennium. i. spatium septem annorum.

Septentrio. a tero ris: dicitur hic trio onis. i. bos quasi terio: quia terra terat: uel quia in quibusdam regionibus cum bobus solent triturare frumentum. unde quedam stelle dicuntur triones quasi teriones. i. que semper nobis apparent: et sp terunt aream nostri celi. unde per compositionem hic septentrio onis quod celeste signum a septem stellis quibus est depictum: uel a stellis septem notabilioribus quam alie. h. z. n. plures quam septem. ergo septentrio dicitur a septem stellis quas uocant triones: quia si boues aratorum: quia semper terant aream nostri celi. Sepe .n. apparent in nostro hemispherio. uel ut tetigi trio grece latine dicitur stella: quod componitur cum septem: et dicitur septentrio a numero septem stellarum quasi septem stelle: quia illud signum septem stellis est depictum. Et nota quod duo sunt septentiones. i. maior et minor. Maior ut dicitur Aristoteli. uigintiquattuor stellas habet: Minor uero non nisi septem. et gratia illius alterum signum dicitur septentrio: uel a septem stellis notabilioribus. Item uterque dicitur plaustrum siue currus: siue carrum: propter dispositionem stellarum: huius hoc maius illud minus. Item uterque dicitur ursa uel arctos: quod grece dicitur ursa: sed hec maior: illa minor. Item maior dicitur elice: elce: paradisus: et castina minor. dicitur cermosina et arctofilar. Et hinc tota igitur ista plaga mundi dicitur septentrio: et etiam uentus principalis ab illa plaga mundi ueniens similiter dicitur septentrio. et inde huius et hec septentrionalis et hoc le: prinens ad septentrionem: uel de septentrione existens: et hic septentrionalis p quodam paleo: quia illud signum. i. septentrionem includit: eadez causa dicitur articus. Item scias quod trio idem est quod ternio.

Septenus. a septem dicitur septenus ptena ptenum: Hen. vij. Et omnibus animantibus mundis tolle septena et se ptena. et pdu. penul. unde in Aurora dicitur: Septena no

lunt luce quiete frui. vide in septimana.

Septies aduerbium numeri. i. septem vicibus a septem dñi
Propheta: Septies in die laudem dixi tibi.

Septimana. ab hepta qđ est septem: dicitur hec heptas he
ptadis. i. septem: et subtracta aspiratione et s pro ea posi
ta: dicunt latini hi et hec et hec septem indeclinabile. vñ
septimus ma nius: et septenus na num: et septenari^o ria
rium: et hic septenarius rñ. Itē a septem dicitur hec septi
mana ne. vñ hic septimanarius. i. hebdomodari^o: et de
finit vocatū in eo septimanarie: quia est appellatū:
et septimanarius ria rum. vel fm quosdam septimana
dicitur a numero dierum videlicet a septem et mane qđ
est lux: qz septem luces vel dies in se continet: sicut fm
eos hebdomoda dicit^r hebda. i. septem et duas quod ē
dies: qz continet in se septem dies.

Septingenti te ta. i. septies centum. et componitur a septē
et centum: et mutat^r e in g. vide in nongenti.

Septuagesima. a septuaginta deriuatur septuagenus na
nū: et hic septuagenari^o ria rñ. Item a septuaginta dicit^r
septuagesimus ma nium: et hec septuagesima me p
illa dominica in qua alla intermittit: et opletit^r septua
ginta dies. vñ merito septuagesima dicitur. Septuages
fima signat tempus deriuatōnis: et inchoat a dominica
qua cantat^r: Circūdederunt. et terminat in sabbato p^o
pascha. Instituta ē septuagesima ppter redemptionē:
quā scī patres statuerunt et ppter ascensionis veneratō
nem in qua nostra natura celos ascendit et sup choros
angelozū sublimate est: semper ipsa quinta dies solen
nis et celebris habere: et in ea ieiunium nō obseruare
quia in primitiua ecclesia eque solēnis erat sicut prima
feria. vñ et tunc solēnis p̄cessio fiebat ad representan
dum p̄fessionem discipulorum: vel ipsoz angelozū. sed
qz festa sanctorū superuenerit: et celebrare tot festa erat
quasi onerosum: iō sollemnitas illa cessauit. In redēptio
nē ḡ illozū oferum: sancti patres vnam septimanam
sexagesime in abstinentia addiderunt: et septuagesimaz
vocaluerunt. Istud tñ ieiuniū modo non obseruatur: si
cut nec sexagesime ieiunium. Representat autē septua
gesima septuaginta annos: quibus filij israel sub capti
uitate babilonica fuerunt: et quēadmodū illi deposue
runt organa sua dicentes: Quomō cantabim^{us} canticū
dñi in terra aliena: sic et nos cantica laudis deponimus
Postq̄ vero data est licentia eis redeundi a cyro sexa
gesimo anno: ceperūt letari. et nos quoqz in sabbato pa
sche tanq̄ in sexagesimo anno alleluia cantam^{us} eozūz
representando leticiā. s; tñ in apparatu redditus et i col
ligando sacrinulas multūz laborauerunt et nos post al
leluia tractum statim subiungim^{us}. f. Laudate dominū
qui laborē signat. Illi cum leticia redeuntēz labore ite
neris verabant: et nos p totam septimanaz pascale gra
duale cum alleluia cantamus: p graduale laborem: per
alleluia leticiam designantes. Demum illi patriā intran
tes plenaz leticiā susceperunt: et nos in sabbato in albis
quo terminat septuagesima duo alleluia cantam^{us}: eoz
rum plenā leticiā per quā venerunt in patriā designan
tes: et ne ecclesia tribulatiōibus p̄ssa desperet vel succū
bat: pponit ei in euangelio et in epla triplex salubre re
medium et triplex premium. Remediū est vt si vult ab
his p̄fecte liberari in vinea aie sue: laboret abscondedo
vicia et peccata. Postea in stadio p̄ntis vire currat p pe
nitentie opera. Deinde in agone viriliter pugnet cō oia
diaboli tēpamenta. et si hoc fecerit triplex premium ha
bebit: qz laboranti dabit^r denarius: currenti brauius: et
pugnanti corona. Si vis inuenire terminum septuage

sime pasche: et ceterozum festozum mobilium nota hos
versus: A festo stelle numerando perfice lunaz: Quicqz
bis inde dias bis septem bis deca terras. fm hos versus
perficienda est luna: iter quā epiphania euenerit. et hic
de sequenti luna numerandi sunt dies decem: et ibi est
termin^{us} septuagesime: et hoc est quod dicit: quinqz bis
Item hec eadem luna de qua enumerati sunt decem di
es pficienda est: et de alia luna sumendi sunt duo dies:
et erit terminus sexagesime: et hoc est qđ Inde dias dicit^r
Item ipsa p̄fecta de tertia luna sumendi sunt dies quat
tuordecim. et ecce terminus pasche. et hoc est qđ dicit: bis
septē. Item ipsa p̄fecta de quarta sumant^r viginti dies
et dabit terminum rogationū. et hoc est quod dicit: bis
deca. Item ipsa p̄fecta de quinta luna sumant^r quattu
or dies: et dabit terminū penthecostes. Et scias qz sequē
ti dominica nostrum pascha semp celebrat^r: s; excipitur
vel accipit^r de septuagesima qñ fuerit bisextus. tunc vō
de p̄ma lunatione numerant^r vndecim dies. Idem fiat
de quadragesima si supra bisextū vel in die bisexti eue
nerit. f. vt addat^r numero suo vnus dies. Ad terminum
aut septuagesime specialiter inueniendū: nota hos vsus
A festo stelle: numerando perfice lune Quadragesima
dies: post septuagesima fiet: Si cadat in lucem septenā
sitqz bisextus: Lunque diem domini p̄mum retineqz. se
cundum. hoc est a principio lunatiōis: in quā epipha
nia euenerit numerandi sunt q̄draginta dies. et ibi erit
termin^{us} septuagesime. postea vō septuagesima fiet. i. se
queti dñica. Si vō bisext^{us} fuerit et termin^{us} cadit i sabbato:
tūc nō p̄ma dñica sequēti: s; fa erit festū septuagesi
me. et hoc ē qđ dicit: si cadat rē. Ad terminū aut pasche
sp̄aliter inueniendū: nota hos vsus: Post maris nonas
vbi sit nona luna requiras: Et cū transferit bis septima
pascha patebit. vel sic: Inde dies solis tertia pascha te
net. Vel nota hos vsus: Esse grauē nobis bello carnez
caueamus: Bellū sepe gerēs etiā puto deicit hostem:
Mor aie luctum iungas cum religiosis.

Septuages. a septuaginta dicit^r septuages aduerbiū nu
meri. i. septuaginta vicibus. et componit^r cum septies. et
dñi septuagesies septies. vñ. xvij. Math. dicit^r Pet^{us} ad iesūz
Dñe quoties peccabit in me frater meus et dimittaz eis
vsqz septies: dicit ei iesus: Nō dico tibi vsqz septies: s; vsqz
septuagesies septies. i. quadringentis nonaginta vicib^{us}: vt
toties fr̄i peccanti dimitteret quotiens in die ille pecca
re de facili non posset. vel pōt intelligi p aggregationē. i.
septuaginta septē vicib^{us}: et tūc vndecim multiplicent^r p se
ptē: p que intelligit^r vniuersitatis. p vndecim intelligitur
trāgressio decē p̄ceptoz. et sic ois trāgressio p hūc nūe
rū intelligit^r. vñ Aug. i homel. Nō solū vsqz septies sed
vsqz septuagesies septies. i. quadringentis nonaginta vici
b^{us}: vt toties fratri peccati dimitteret i die: quoties ille
peccare nō posset. Quid autē ampli^{us} queris: Vis nosse
oia pctā tūneri in nūero isto. i. septuaginta septies. Dia
ḡ pctā dī. qz in vndecim oia signant^r pctā q̄ ducta septies
fuit septuaginta septē. Dia ḡ pctā dimitti voluit q̄ septua
ginta septem vicibus in numero p̄signauit. vide in nu
merus.

Septuaginta numeri plural^{is} ge. ois: et indeclina. compōit^r
a septem et gentos quod est decem. Inde septuaginta
.i. septies decem.

Septum. a sepio pis sepi septum: dñi septus p̄ta ptum. et h
septū ti: locus circūclusus: vt stabulūz: pecudū: vel am
bitus. vñ Intra septūz templi. i. intra ambitum vel clau
suram. vñ septum aduerbium. i. clausum.

Septuns. a septem et vnus vel vicia cōponitur hic septus:

hni? septuaginta. i. septē vñcie.
Septulo. septē cōponit cum plica vel plico: et dicit septu plus pla plū. i. septies plicat: septies vel septē multipli cat: Dani. iij. Precepit vt succenderet fornax septu plū q̄ succendi cōsueuerat. vñ septu plō plas plaui plare. i. septies multiplicare: et cor. tu naturaliter. vñ in auroza: Septupla pena Cain: torquet sibi vexat hebreos.
Sepuissis. as assis cōponit cū septē: et dicit hec septuissis .i. septē asses: vel precii septē assium.
Sepulchral in sepulchru est.
Sepulchralū li oimi. puū sepulchru.
Sepulchralis a sepelio lis dicit h sepulchru. vñ hic et hec sepulchralis et hoc le: penul. pdu. et vt dicit Apulei: Uir tuū facit qui post e ponit aspirationē in latinis dictioibus. vñ viriose aspirat sepulchru: et puchru: vt pulcher.
Sepult. a sepelio lis lini sepulū deriuat sepult. ta tum: q̄ autē dicit sepult. q̄ sine pulu. i. sine pulsi: etymo. est. et cōponit: vt in sepult. ta tum: et hec in sepultura: et dicit cadauer sepulū. i. sub terra cōditū.
Sequaculus la lū: aliq̄ntū sequax. et dicit a sequax.
Sequax cis ge. ois: in sequoz est.
Sequela. a sequoz queris dicit hec sequela le: penul. pro ducta. i. mos: cōsuetudo: exemplū: rit.
Sequester stri qd̄ est tertie declina. inuenit: sed regulariter est secūde: et dicit sequester recōciliator: qui discor des pacificat: et q̄ certatib? mediū interuenit: q̄ apud grecos amefos d̄: apud quē pignora deponi solent. et deriuat a sequēdo vel sequoz: qz ei? q̄ electus ē vtraq̄ ps sequat fidē: Deut. v. Ego sequester et medi? fui in dēu et vos. vñ hec sequestra stre. i. recōciliatrix: et pprie certates pacificas. et sequester stras: sepere: et proprie certates pacificare. et est actiuū. et sequester strā strum adiectiuū inuenit. i. medi? vel medians.
Sequoz queris cutū tu. vñ secutus ta tū: qd̄ sequitur. et secutiū? ua uū: qd̄ sequit: vel qd̄ est signū secutionis. et hic et hec et h sequax: diligens secutor: q̄ et secutari? d̄. vñ sequaciter aduer. et hec seq̄citas tatis. Sequoz com ponit: vt assequoz qneri. i. valde vel iuxta sequi: vel seq̄ quēdo acq̄rerere. Sequoz queris. i. simul sequi: vel seq̄ quendo adipisci. multi sequunt aliqd̄ qui tñ nō confes quunt illud. vñ hec cōsecutio: et cōsecutiū? ua uū. et se quoz q̄ris. i. extra sequi: aliqd̄ pficere: ad effectū pduce re: istare: ad aliqd̄ faciēdū insudare. vñ exsecutio d̄ est sect. insequoz q̄ris. i. valde vel int? vel s sequi: et pprie accipit in malo. vñ insector tatis frequē. psequoz q̄ris .i. pcul sequi: vel q̄ restant sequi et pcedere. vñ h psequū quū quū. i. seruitū. psequoz q̄ris: cā prodendi et nocē di sequi: infestare: psecutioez inferre et angustia: pprie quidē in malo dicit: sed nō semp. dicit etiā psequi. i. pfecte seq̄. et sic pōt accipi illud. Deut. xvi. Iuste qd̄ iustu ē psequeris. et illud Psal. Inq̄re pacē et psequere eā: etiaq̄ si fugiat. i. pfecte vel pseuerant seq̄re. obsequoz q̄ris. i. obedire: seruire: in oibus sequi. subsequoz q̄ris. i. sub? vel post latē vel parū sequi. vñ h subsequū. i. seruitū. Sequoz et ei? cōposita sūt deponen. et cor. hāc syl labā se: et faciunt supinū in cutū. et ipsa vba vel p̄cipia p̄sentis t̄pis: et gerūdīa i di do dū: scribunt p q: sed p̄cipia p̄teriti et futuri t̄pis: vt fecit? secuturus. et supina vltima: vt secutiū tu: et v̄balia: vt secutor secutrix: scribū tur p c. Nā vt dicit Priz. in. x. li. Definētia in quoz: mutāt eā in cu: et sumētia tum faciūt supinū: vt loquoz loq̄ cutū: sequoz secutiū. Et scias q̄ v̄bū deponen. nō h̄z p̄cipiū in d̄us. vñ sequend? da dū. vel exponit in actiua significatiōe: vel venit a sequoz in q̄ntum olim fuit cō

verbū: vt dixi in loquoz.

Sera. a sero ris serui: dicitur hec sera re: firmatura ostii: et pprie lignū qd̄ ex transuerso obijcit et opponit ostio. vñ desero ras rari. i. serā ostio apponere: ostiū firmare claudere. et cōponit: vt assero ras. i. aperire. desero ras. i. simul serare. desero ras. i. sepere. dissero ras. i. valde vel deorsū vel diuersis modis serare: vel seram remouere et apire. in sero ras. i. valde vel inter serare. obsero ras. i. serā ostio apponere. refero ras. i. itē serare: vel reclu dere et apire: q̄si retro serā facere et remouere. subsero ras. i. subtrus serare: vel parū vel post: vel latenter serare. Sero et ei? composita actiua sūt. et cor. hanc syllabā se. Itē a sera re: h sero indeclinabile: vel potius aduer. h q̄nq̄ ponatur notialiter sicut et mane: vt q̄ dicitur: Obscurū sero: pulchru mane. vel dicit a sero ras. clau dit enī celū sero: sicut mane apitur. vñ et nocte dicit ce lū eē clausū: et die apit: et ita sero est q̄si sera celi. et hūc ser? ra rū. i. tardus: extrem? et cōpat: vt ser? rior firmus vñ fere r? fime aduer. et hec seritas tat. i. tarditas. Itē a sera dicit hoc serū ri: liquoz qui fluit de recenti caseo dū premit. Et scias q̄ seres. ppriū nomen populi cuius dā est. et ser? ra rum: et sero aduer. productū se. sed sero ris: futuro serā seres: et hec sera re: et h serū ri. p liquore casei. et sero ras cor. se. vñ Quidi? de remedijs: p̄ncipij pijs obsta: sero medicina parat: Nū mala p lōgas qua luere moras. Itē vsus magistrales nota: Si far vere sero: crescūt mea semina sero. Fur obstate sera nō fur ta facit nisi sera. Spernere pingue serū: non me facies nisi serū. Illis siq̄ seres dabit et byssū tibi seres.
Seraph raphis dicit qlibet de ordine angeloz illoz qui dicunt seraphin. Et scias q̄ seraphin p m: et seraphin p n ita distinguunt sicut et cherubin et cherubin. vide in cherubin. et vt dicit Grego? Seraphin vocant illa scōz spiritū agmīa: q̄ ex singulari ppinq̄tate ditoris sui incōpabili ardēt amore. Seraphin quoq̄ ardētes vel incēdentes vocant: q̄ qz ita deo cōiūcta sūt: vt inter hec et deū nulli alij spūs interfunt: tanto magis ardēt: quāto hūc vicini? vidēt: quoz pfecto flāma amor est qz quo subtili? claritatē visionis eius aspiciūt: eo valis dius in amore flāmescunt. De seraphin etiā d̄ Isa. vi. c. Uidi dñm sedētē sup solū excelsū et eleuatū. excel sū in se: et eleuatū respectu domus: et plena erat dom? a maiestate ei?: et ea q̄ sub ipso erāt replebāt templum: et seraphin stabāt supra illud: sex ale vni: et sex ale alteri: duab? velabāt faciē ei?: et duab? velabāt pedes ei?: et duab? volabāt. Dec visio ab Hiero. allegorice expo nit: volēte p sedētē super solū excelsū et eleuatū cheri stum regnātē signari. Per solū autē excelsū et eleuatū signari angelos: in quib? deus sedet: sicut dicit Psal. Qui sedet sup cherubin. per domū aut supiorē ecclesiaz triūphantē: q̄ dei maiestate implet. Per templum vō inferi? ecclesiaz militantē: que inferiorib? donis pficit: nec videt diuine essentiae maiestatē. Per hoc autē qd̄ dicit: q̄ seraphin stabāt super illud vel in circuitu. fm aliā literā: signat q̄ angeli templū. i. ecclesiaz militāre custodiūt et defendūt. In hoc qd̄ dicit: q̄ angeli habe bāt alas a dextris et a sinistris: signat q̄ angeli ptegiū ecclesiaz defendūt et custodiūt: in p̄speritate ne eleuet: in aduersitate ne deiciat. Sed Dionysii? p sedētē in so lio dicit signari ipsū deū. p solū aut excelsū: ipsā dīne nature eminētia. p domū vō supiorē: creaturas exce/ lentiore deo magi ppinq̄iores: q̄ ei? maiestatē pleni? rep̄ntat. p tēplū vō inferi? inferiores creaturas. i. cozpa les q̄ inferozi mō dīnā p̄cipiā: bōitatē. Dñi? aut sedēt

sup thronū facies ipsā diuinā essentia designat: sicut q̄ in eternitate fuerūt an̄ mūdi cōstitutionē: p̄ pedes v̄o ea q̄ postmodū erūt in gloria b̄tōz: z in penis dānatorū per media v̄o q̄ in cursu medio agūt. Seraphin ḡ facies z pedes sedentis sup thronū velare dicunt: qz mysteria eterne diuinitat̄ vel future beatitudinis z miserie nō bis ad plenū nō reuelāt. vñ z Rabbimoyes narrat: qz talmutiste dixerūt: Quicūq; ponit ingenium suū circa q̄ttuoz recipiet cōfusionē zc. Quid sit in alto: qd̄ i imo qd̄ fuit p̄mo: qd̄ erit in vltimo: z addit: Duab' alis volabāt. i. exp̄debāt alas ac si volarēt: z sic nō oīno opie bāt media sedēt̄ i throno: qz de his q̄ medio tpe agūt sicut q̄ in sex dieb' vel etatib' fuit vel facta sūt q̄ttū op' ē istruūtur misterio angeloz: it̄ quos seraphin p̄ma tū tenēt. z or̄ inq̄ttū op' ē: qz h̄ ipsecte: z ex pre coḡscimus: qz p̄ speculū z i enigmate. vñ z or̄ qz dom' .i. m̄dus iplēta ē fumo igr̄atie respectu illoz q̄ sūt in patria vel dom'. i. synagoga iplēta fumo infidelitat̄. Uolat' autē angeloz p̄cessū reuelatiōis in nos: z eoz velocit̄as ad oīa q̄ volūt demonstrāt. z seq̄t̄ i illa v̄siōe Isa. qz seraphin clamabāt: Sanct' . scūs: scūs: dñs de' exercitūū. In eo qz or̄ sanct' ter: notat̄ trinitas diuinariū p̄sonarū. In eo qz or̄ singularit̄: dñs de' exercitūū: notat̄ essentie vnit̄as. z inde ē qz inoleuit cōsuetudo: qz carat̄ in ecclesia: Sanctus: sanctus: sanctus: dominus de' s̄as̄ baoth. i. exercitūū.

Sereno nas nati nare. i. exhilarare: letificare: illuminare illucidare. vñ sereno' na nū. i. letus: hilaris: lucidus: clar' tranquillus: sed sereniū ad celū refert: trāquillū ad mare. vnde quidā. Dic mare trāquillū: celum dic esse sereniū. z compas: vt sereni' nioz simus: z a grō sereni: addit̄as: sūt serenitas tatis. Itē a serenus dicit̄ bec serenitudo dinis. Sereno cōponit̄: vt cōsereno nas: in sereno nas. i. in tus vel valde serenare. refereno nas: subsereno nas. i. post vel subitus vel parū serenare. z est actiū sereno cū omnibus suis cōpositis: z pdu. re.

Seres p̄ populo pdu. primā. vide in sera.

Seria. a syria rie or̄ h̄ seria rie. i. olla q̄n̄ syria: qz ibi p̄mo facta ē. vel dicit̄ sic a serijs: qz vtilis est z necessaria. vel a serie: qz ordie fit: Regl. v. Releui omnia dolia mea: z oēs serias meas. vñ bec seriola le dūmi. Perh'. Serio: le veterū metūes eradere limū.

Serie. h̄ seris hui' seris est quidā populus: a quo dicit̄ h̄ seriū ci: qd̄ dicit̄ sera: qz apud eos abūdāt v̄mes q̄ seriū egerūt. i. bōbices: a qb' bec fila circū arbores ducunt. z hinc serie' ca cū: z bec serica ce: qdam vestis de serico: z sericat' ta tū. i. serico ornāt' vel intert'. z serico cas. i. serico ornare vel intertere. z coz. ri.

Series. a sero ris pro ordinare: dicit̄ bec series riel. i. ordo tenoz. vñ serio as. i. ordinare in ordinē: z serie dispone re. z coz. se.

Seriola le dūmi. pua seria. vide in seria.

Seri'. a ser' ra rū dicit̄ serius ria rū. i. vtilis z necessari'. Theodolus: Ut tua iā nro postponas seria ludo. z or̄ a ser': qz serij series necessaria z vtilia tractare solēt. vñ serie aduer. i. vtiliter: vel intēte: sedulo: vel studiose ex aīo. Inuēt̄ etiā serio ablat̄is posit' p̄ illo aduer. serie

Sermo onis: in fermocinoz vide.

Sermocinoz naris. i. sermonem facere. z dicit̄ a sermo. Sermo autē ē orō humili stilo cōposita locutioni dum mane finitima. vel sermo ē collocutio vni' per sone ad aliā. z or̄ sermo a sero ris: qz serat vtilitatē mentib' au ditorū: vñ qz serat̄ in colloquētes. z coz. ci fermocinoz.

Sermuculus li dūmi. puus sermo.

Sero ris seui fatū. i. seminare vel plantare. z deriuat' a sereno nas: qz sereno celo serendū est z non per imbzes. Et nota qz sero ris duplex h̄z p̄teritū z duplex supinū vt sero seui fatū: sero serui fertum. sero ris seui fatū. i. seminare z plantare. bec tñ significatio tracta ē ab alia Qui enī arbores plātat: quodāmodo seminarium eis cōfert. z qz seminatio z plantatio ordine solent esse: iō sero seui q̄nq; ponit̄ pro ordinare. Itē sero ris serui fertū. i. mittere: vel cōiungere. Inuenit̄ tñ z serui p̄ ordie nati: z p̄ seui fm antiquos. Sero cōponit̄ fm vtrāq; litteraturam: vt assero ris asseui asseui. i. plātare. assero ris asserui. i. liberare: manumittere. asserere. i. affirmare vel adiungere. vñ hic asser asseris: qz vnus alij inserit̄. et hinc assero tas frequenta. cōsero ris cōseui constitum. i. plantare: simul serere. vñ bec cōstitio. i. plantatio. z cōstitus ta tū. i. plantat'. cōsero ris cōserui cōsertū. i. cōmiserere: cōmittere: cōtexere: cōiungere: vt isti cōserūt bazchia: z cōserunt v̄ba. vñ consertim. i. conuictim aduer. circūsero ris circūseui. i. circū plantare. circūsero circūse rui. i. vndiq; cōiungere: vel cōtexere: vel cōmittere. desero ris serui fertū. i. delinq̄re. vñ h̄ desertis: z hinc deserto tas. i. desertū facere. pōt etiam esse frequen. hui' v̄bi deserere. dissero ris disserui. i. tractare: dicere: sapi enter loqui: cōfirmare. vñ desert' nomen: de quo vide in suo loco. exsero exserui exsertū. i. foras emittere: vel denudare: manifestare. vñ exserto tas frequen. in sero ris in serui insitū. i. plantare: z est p̄prie inserere plantare p̄ imissionē ramoꝝ adiuuicē. vñ Quid' in de remies dijs amozis: Uenerit insitio fac ramū ramos adaptet. In sero ris serui isertū. i. imiscere: imittere: z p̄prie vlt' lenter. vnde inserto tas frequen. in sero ris inserui insertū. i. interponere: intermiscere: imittere. intersero ris in serui insertū. i. interplantare: vel interseminare. p̄sero ris p̄serui p̄sertū. i. p̄ocul emittere. p̄sero ris p̄serui p̄sertū. i. ante emittere vel supra. obsero ris obserui obserū. i. cōtra vel vndiq; seminare: vel plantare: vel tegere. Lucanus: Obsita funera celant' purpura lana. obsero ris rui obserū. i. cōtra serere: cōtra mittere: cōmiscere. Et nota qz sicut patet ex p̄dictis oīa cōposita a sero faciūt p̄teritū in rui z supinū in fertū: sed nō oīa faciūt in seui: sed illa tñ que habēt significatiōē affū nē significatiōi sui simplicis sic q̄ dicit̄ pro plātare. nā qui arbores plantat quodāmodo seminarium cōfert Et hinc ē qz illa q̄ habēt significatiōē oīno extraneas a significatiōe sui simplicis faciūt p̄teritū in rui tñ: et supinū tñ in fertum: vt desero ris deserui desertū. disse ro rui dissertū: exsero rui fertū: p̄osero rui fertum. Oīa v̄o alia faciūt p̄teritū in seui z serui: z supinū in situm z fertū z qū dicit̄ p̄ plantare faciūt p̄teritū in seui z supinū in sitū. in alio v̄o sensu faciūt p̄teritū in rui: z supinū in fertū. Obsero tñ pro serere z pro tegere faciūt p̄teritū in seui z supinū in situm. Itē sero z ei' cōposita ta ab eo fm qz faciūt p̄teritū in seui z supinū in fatū vel in sitū: neutra sūt: p̄ter obsero seui p̄ tegere: qd̄ ē actiū Itē sero z ei' cōposita fm qz faciūt p̄teritū in rui z supinū in fertū: actiua sūt. Item oīa composita a sero rui fertū retinent litteraturā sui simplicis vbiq; Similiter cōposita a sero seui fatū: nisi qz in supino mutat a simplici in i. Itē sero z ei' cōposita in p̄senti coz. hāc syllaba se: h̄z in p̄terito eā pdu. vnde p̄osper: Quod serim' metim': qd̄ damus accipim'. Item vt dicit̄ Psal. in. r. li. seui fm analogiā ui in tus: serum debuit facere: sed differētie cā fatū p̄ferri tradiderūt veteres. vide etiam in tertia pte: vbi agūt de p̄teritis z supinis v̄boꝝ tertie

cōiugatiōis desinentiū in ro. de h̄ habes etiā in fatum.
Sero ras: in sera re vide.
Seron sepulchrū vel idolum dicit.
Seros grece opidū: et dicit latine serū. vñ hic seres seretis quidā populus.
Serotin⁹. a serus ra rum dicit serotin⁹ na n̄m. i. tardus vel tarde veniēs: vel vespertin⁹. et dicit sero Ben. xxx. c. g. Factaq; sūt que erāt serotina laban: et que p̄mi tempozis iacob. et hinc serotino nas. i. tarde: serotinū face re. Et scias q̄ temporane⁹ imber dicit in autūno vel in hyeme iactis seminibus nutriendis: serotinus ad incre mentū in vere vel in estate. et cor. penul. serotin⁹: q̄ sit possessiū desinēs in ⁹: et nō habet t a suo p̄m̄itio. nā si haberet t a suo p̄m̄itio. p̄duceret t: vt vespertin⁹ a vesperta: matutin⁹ a matuta: vt dicit Priscianus.
Serpedo. a serpo pis dicit hec serpedo dinis. i. rubor cuius: cū membroz extantia dicitur a serpendo: qz serpat per mēbra: et p̄du. pe.
Serpens. a serpo pis dicit serpens tis: qz occultis et minutis squamarū n̄sib⁹ serpat et repat. Illa autē que quat tuoz pedib⁹ nitunt sicut lacerti et stelliones: nō serpen tes sed reptilia dicunt. Serpēs autē illa reptilia sūt: q̄ vētre et corpore reptāt: quoz tot venena quot genera: tot p̄nices quot species: tot dolozes quot colozes habent. vñ serpen⁹ na num sm̄ Du. vide de h̄ in reptile alioz sentētia. Et scias q̄ serpens habet quatuor naturas p̄na est: qz q̄ senuerit caligāt oculi ei⁹: et si voluerit fie ri nouus abstinet se a cibo donec pellis relaxet: et inde coartat se: vt ferueturē suā deponat. Secūda q̄ venerit aquā bibere in cubiculo suo venenū deponit: et sic aquā insititē bibit. Tertia vō ē: si viderit hoīez nudū ti mer: si viderit vestim̄ insilit in eū. Quarta q̄ aliq; vo luerit eū occidere toni corp⁹ tradit ad penā: caput au tē suū custodit. vñ dicit Plin⁹: qz si serpens caput cui⁹ duob⁹ euaserit digitis nihilomin⁹ viuūt. vñ totū corp⁹ obijcit p̄ capite defendēdo. Itē nota qz sicut habet in li. Nume. c. xxi. Fecit moyses serpentē enei: et posuit p̄ signo quē q̄ p̄cissi a serpētib⁹ gnitis deserti aspicerēt mox sanabant: Sic sp̄aliū p̄cissi a serpēte venenoso diabolo aliq̄ tēratione siue molestia: aspiciāt i xpm̄ ser pentē calidū positū in palū vel lignū crucis: et sanabūt a quacūq; p̄cissura vel infirmitate siue tribulatione: et dulcia eis erūt. vñ oīs in. iij. c. Job. Sicut moyses ex altauit serpentē in deserto: sic exaltari oportet filiū ho minis. i. virginis marie. Et ponit duplicē finem siue vti litatē ex medicina passionis christi. i. liberationē a ma lo. vnde dicit: Ut oīs qui credit in eū nō pereat: et boi ni retributionē. vñ subdit: sed habeat vitā eternā. Itē enī fuit duplex finis passiōis christi. Dicit autē exalta ri potiusq; crucifigi: vt imueret penalitatem ex amore dei sup̄tā exaltationē mereri: qz sm̄ Augusti. pena nō facit martyre sed cā. et ē serpens generis incerti: vel vt quidā volūt cōis sicut et bidēs.
Serpētigena ne gene. cōis: penul. cor. a serpente genitus et cōponit a serpens et genit⁹.
Serpētulus li d̄mi. paruus serpens.
Serpillū. a serpo pis dicit h̄ serpillū li: quedā herba que trifoliū et pliolū dicit. Virgil⁹ in bucol. Allea serpillū cōmūdit olentesq; herbas.
Serpo pis p̄i p̄m̄ serpere. i. latēter ire: vel corpore et ven tre repere. Serpo componitur: vt cōserpo. i. simul serpere. inferpo pis. i. intro serpere. perferpo pis. i. procul serpere: vel ppe serpere: et etiā in ante serpere. Serpo et eius cōposita sunt neutra: et faciūt preteritum in p̄i: et

supinū in p̄m̄.
Serra. a seco cas dicit hec serra re: nomē a sono fictum. i. a stridore: q̄ p̄e tenuis ferri lamina dentū mordaci tate refecās que attingit: stridet. vnde serrat⁹ ta tū. i. ser ra sectus. et ferro ras. i. serra secare. vñ serrās tis ge. oīs Jsa. xli. Ego posui te quasi plaustrū triturās nouū: ha bens rostra serrantia.
Serro ras: in serra est.
Serrula le d̄mi. dicit parua serra.
Serrat⁹ ta tum: in serū exponit.
Serrulum li d̄mi. parū fertum.
Serū. a sero ris serui dicit hoc serū ti. i. corona de flozibus insertis et cōiunctis facta. vnde serrat⁹ ta tū. i. seruo ornatus vel coronatus.
Seruitioli li d̄mi. parū seruitū.
Seruitiosus in serū est.
Seruilis in serū est.
Seruiō. a seruis dicit seruiō uis uiui seruire uiti. et com ponit: vt cōseruiō uis. i. simul seruire. disseruiō uis. i. di uersis modis seruire: vel offendere. deseruiō uis. i. val de vel deuote seruire vel offendere. inseruiō uis. i. val de seruire vel obedire. Seruim⁹ oīs tm̄: inseruimus cuiusq; p̄ceptis. reseruiō uis. i. itez seruire vel a seruio cessare. subseruiō uis. i. obedire vel satisfacere: con sonare: latenter vel post parū seruire. Seruiō uis neu trū est cū omnibus suis cōpositis.
Seruit⁹. a seruis dicit hec seruit⁹ tutis: et est seruitus cō ditio seruēdi. Seruitū vō ius vel actus seruientū: vel mui⁹. Et sm̄ Jfido. v. etymo. Seruit⁹ est maloz homi nū postrema pena: que liberis oī supplitio grauior est Nā vbi libertas perit vna: ibi pereūt et oīa. vñ quidā: Nō bene p̄ toto libertas vendit auro. Hoc celeste bo nū preterit orbis opes. Et accipit duob⁹ modis seruit⁹. i. p̄ latra: et pro dulia grece: h̄ est qd̄ deo et hominibus competit: et cor. iii. Dic nota qz seruit⁹ introducta est ex peccato. Nā vt dicit Grego⁹ in pastoral: Liqueat qz oēs hoīes natura equales genuit: sed variatē meritoz ordine alios alijs culpa postponit. Ipsa autē diuersitas que accessit ex vitio diuino iudicio dispensante: vt qz oīs homo eque stare nō valet: alter regat ab altero vnde cuncti qui presunt nō in se potestate debent ordi nis: sed qualitatē pensare cōditionis: nec p̄esse homi nibus se gaudeāt: sed prodesse. Antiqui enī patres nri nō reges hominū: sed pastores pecoz fuisse memoran tur: sicut dicit in timoz. vide etiā in rector.
Serula le d̄mi. parua sera.
Seruo uas uani uare. i. custodire: retinere: vt in custodia ponere: vel p̄spicere. et cōponit cū con: et dicit cōseruo uas. i. simul seruare. Itē cū ob: et dicit obseruo uas: qd̄ in malo et bono sumit: vt in suo loco d̄. Itē cū re: et dicit reseruo uas. i. retinere. Seruo et ei⁹ cōposita sunt actia
Serū ri: in sera est.
Ser⁹ ra rum: in sera exponit.
Seruulus li d̄mi. parū seruis.
Seruus. a seruo uas d̄ h̄ seruus ui: qz olim i bello capti cū iure possent occidi seruabant et fiebant serui: et ideo serū d̄ a seruiando. p̄pter antiquā cōsuetudinē: lz etiā quidā dicant modo serui qui sic seruati nō fuerūt: ser uis ergo d̄ ex cōditione seruitutis. Itē serū in bello captus et seruat⁹: famulus ex p̄pria familia suoz or⁹. mancipiū ex hostib⁹: quasi mācipatū: vel q̄si manu cap tū. Itē est serū emptici⁹: qui precio emit. Itē vernā siue vernacul⁹ in domo nutritus: qz vnat. i. claret in do mo. qz aut d̄ serū q̄si serens vana: vel q̄n seruas vitiū

- onii sui: vel qñ ferens vsutias: erymo. est. vñ hec serua
 ue: r seru? ua nū: r h r hec seruilis r h le: penul. pdu.
 vnde hec seruilitas: r seruiliter li? liffime aduer. r hoc
 seruitū. vnde seruitiosus sa sum. i. seruitio plen?. Ser
 uis cōponit: vt conferu?. i. simul seru? cū alio.
- S**ese dictio geminata pponit et se r se: r liquefcit s scdm
 qñtū ad fontū: r debet pñciari sicut desenio. r scias q
 tria pnoia geminata cōpositionē habēt in accusatiuo
 r ablatiio trī: vt mēte: tere: sese: sicut dixi i tertia pte:
 vbi egi de cōpositiōe integroz. pnominiū.
- S**essilis. a sedeo des: r dicitur hic r hec sessibilis r h le: qd
 ē aptū ad sedendū: vel vt qs sedeat sup illud: r p synco
 pā sessilis le: idē. r cor. penl. perfi?. Exhalat vapida le
 sum pice sessilis obba. r dicitur sessilis: qz apta est sedes
 re: hz enī fundū amplum r latū: r ita meli? sedet.
- S**essillus la lū. i. paru? statura: qz non videt stare: sed se
 dere: r dicitur a sedeo des.
- S**essis. sex cōponit cū as assis: r dicitur hic sessis sex oboli
 vel precū sex oboloz.
- S**essum est supinū de sedeo des: r debuit facere sesum p
 vnū s: sicut dixi in sedeo des.
- S**eta. a suis dicitur hec seta te: qz a sue procedit in pte: vel a
 suo suis: qz valeat ad suendū. vñ setosus sa sum: plen?
 r abundans seta: r compaf. vnde hec setositas tatis. r
 cōponit seta cū in: r dicitur in seto tas.
- S**etatio as aui setatiare. i. farinam purgare: r dicitur a seta
 riū vel setatiū.
- S**etatiū tatiū: in setari? est.
- S**etari?. a seta dicitur hic setarius ria riū: r hoc setariū: qd
 r setatiū dicitur instrumentū purgādi farinā.
- S**eth filius fuit adē: r interpretat resurrectio: qz post fra
 tris resurrectiōē nat? fit: qñ resurrectiōē fratris su
 scitaret ex mortuis. Idē r positio: qz deus eum p abel
 posuit: a quo quidā heretici dicitur setbiniani: q dī
 cebāt eum esse christū.
- S**ethin gen? spinariū est in heremo: ex quib? fit lignū im
 putrescibile fm Du. r vt dicitur in Pap. Sethin ligna
 qnto frequēti? accendunt: tāto duriora efficiunt. In
 historijs aut sup Ezo. dī: Sethin nomē mōtū ē: regio
 nis r arboris: qñ silis ē albe spine in folijs: r leuissimū li
 gnū incremabile r i putribile. r acui? in fine setbin.
- S**ethiniani in seth exponit.
- S**etosus sa lū: in seta vide.
- S**enero ras: in seuer? est.
- S**ener? ver? cōponit cū satis: r dī seuer? ra nū. i. austerus
 districtus: rigid? vel pur?. r dicitur seuer? qñ satis verus
 tenet vō sine pietate iusticiā cōtra illud Eccl. vij. No
 li esse iust? multū. vbi dicit glo. Sūmū ius sūma iustia
 est. Itē super illud Jsa. xxx. Dec est via: ambulate in ea
 neq; ad dextrā neq; ad sinistrā declinabitis: dicit glo.
 In vtraq; pte quicqd sup modū est: in vitio est. q aut
 dicitur seuer? qñ sequēs vera: erymo. ē. r cōpaf: vt seuer?
 rior sim?. r a seuer? hec seueritas. i. austeritas: rigor: vl
 integritas iudicij: vel vehemētia vtrionis. r seueritas
 qd nō est in vsu. sed cōponit: vt asseuero ras. i. affirma
 re: asserere. r pseuero ras. i. perdurare: r pdu. ue.
- S**eu est cōiunctio dīsiunctiua. i. vel.
- S**eui seuisi: est pteritū de sero ris: ibi vide.
- S**euities tici: in seuis seui vide.
- S**enio uis uini seuire. i. insanire: furere: seui esse vel fieri.
 r cōponit: vt asseuio uis. i. valde vel ad aliqd seuire vl
 furere. cōseuio uis. i. simul seuire. desenio uis. i. in diuer
 sis modis seuire: vel a seuitia cessare. i. seuiio uis. i. valde
 seuire. obseuio uis. i. contra seuire. reseuio uis. i. itē se
- uire: vel retro a seuitia cessare. Senio r ei? composita
 neutra sūt: r produ. se. vñ Prosper: Impia confusio se
 uir discordia mūdo.
- S**euus. a seuiio uis dicitur seui? na uū. i. crudelis. sed seui? in
 ira: crudelis in sanguine: r compaf. vñ hec seuitia tie: r
 hec seuities tici. i. crudelitas. Seui? componit cum qz r
 tā: r dicitur qñseuus na uū: r tāseui? na uū. i. valde seuus:
 r produ. se.
- S**er. ab her subtracta h: r p ea posita s: dī apud latinos
 hi r he r hec ser oīs ge. r indeclina. vñ seui? na nū: r se
 nari? ria riū: r hec senaritas tatis: r hic senari? rij. p lū
 lo numero: r pdu. se senus: vt dixi in senex.
- S**eragesima. a seraginta dicitur seragesimus ma mū: r hec
 seragesima me: dñica post septuagesimā: r inchoat a
 dñica qua cātat: Exurge dñe. r terminat in q̄rta feria
 post pascha. Venite bñdicti p̄ris mei. cōplectēs octo
 hebdomades: r q̄ttuor dies: r hz seraginta dies. Insti
 tuta autē est seragesima pp̄ redēptionē quā melchia
 des papa r siluester statuerūt: vt bis in oī sabbato cor
 mederet ne pp̄ter abstinentiā r afflictionē carnis quā
 sustinuerāt in sexta feria: q̄ in oī tpe ieiunabat: natura
 debilitaret. In redēptionē q̄ sabbatoz illi? t̄pis vnā ser
 ptimanā q̄nq̄gesime addiderūt: r seragesimā vocauer
 rūt. Itē instituta ē etiā pp̄ter significatiōē. Sigt nāq;
 temp? viduitatis ecclesie a sp̄so suo. vñ seragesima so
 nat series decē. r p ser intelligunt ser opa mie. p decē
 intelligit decalog?. In fine seragesime cantat: Venite
 bñdicti p̄ris mei rē. qz illi q̄ decē preceptis r ser operi
 bus mie se exercent: audiēt ab oze dñi in futuro gene
 rali iudicio: Venite benedicti p̄ris mei filij. f. rē.
- S**eragesies aduer. numeri. i. seraginta vicibus: r dicitur a
 seraginta.
- S**eraginta. a ser r gētos: qd est decē cōponit seraginta
 gene. oīs. nume. pluralis r indeclina. i. series decēz. vñ
 seragen? na nū: r seragenari? ria rium: r seragesies ad
 uer. seraginta vicibus.
- S**erangulus. a ser r angulus la lū. i. ser angulos habens
 vñ serangular? ta tū: r substantiue dicitur hic serangul?
 li pro tali figura.
- S**erennis. a ser r ann? cōponitur hic r hec serennis r h
 ne. i. ser annoz. vnde hoc serennū serennij: spaciū ser
 annoz.
- S**eries aduerbiū numeri. i. ser vicibus: r dicitur a ser. vnde
 in. iiii. Regl. c. xii. Si percussisses quinq; aut series:
 aut septies.
- S**erquialiter in ser qui vide.
- S**erqui. i. totū. vnde p cōpositionē h serquipes dis. i. toy
 tus pes. i. mensura vni? pedis. vnde hic r hec serq̄peda
 lis r hoc le: penul. producta. i. qui continet mensuram
 totius vnus pedis. Porcius: Projicit ampulas r ser
 quipedalia verba. i. totū pedē obtinētia. vnde hec ser
 quipedalitas tatis. Itē serqui cōponit cū alē: r fit serq̄
 alter ra riū. i. cōtinēs totū r totū medietatē. vnde tema
 rius est serq̄alter binarij: vel ad binariū: qz orinet ipsū
 totū r eius partē: siue medietatē. f. vnū. r componit: vt
 subq̄alter ra rum: q ab alio continet tot? r eius altera
 pars. vnde binari? est subsequialter ternarij ad ternariū.
 Itē serqui cōponit: vt serquiteri? tia tū: r serq̄o
 ctav? na uū. i. cōtinens aliud totū r eius tertiā partem
 vt quaternarij ternariū: vel continēs aliud totū r ei?
 octauā partē: vt nouenari? cōtinet octonariū. r p cōpo
 sitionē subserquiteri? tia tū: r subserq̄docta? na uū. i.
 qui ita orinet ab alio. r simpliciter pōt dicitur etiā p cōpo
 sitionē serq̄quart? ta tū: r serq̄q̄ntus ta tū: r serq̄seri?

ta tū: et sic in similibus.

Serquipes pedis: in serqui exponit.

Sertarius. a sextus dicitur sextarius rj: et dicitur sextarius a sexta pte. est vō sexta ps cōgij: sextarius duarum librarū est: qui bis assumptus dicitur bilibris: assumptus quater fit greco noie cerit: quinques cōplicitus quare siue go moz facit: ad ike sextū: reddidit congruū. Nā congruus sex metis sextarijs: et hinc sextarij nomē tractū ē. et cōstruit cū grō: vt sextarij vini. Et nota qd sextarij siue dicat mensurati: siue mensura: siue q̄ritas illi mēsure adiacens: siue aliqd aliud: semp est maf. ge. et nō neutri.

Sextertij rj: quoddā pondus duarū librarū et semis: q̄si semis tertij. vñ sextertiaris riarium: qui erogat sextertium: vel ad sextertij pertinet.

Sextilis penul. producta: cum sextus nomine dicat. vide in quintilis.

Sextupes. pes cōponit cū sex: et dicitur sextupes pedes. i. pediculus: qz sex habeat pedes. vñ sextupedus sa sūz. i. sextupedibus plen.

Sextuplus. sex qd ē totū cōponit cū plica: et dicitur sextuplus pla plū: q̄si sexquiplus. i. cōtinēs totū: et plicam totū. i. medietatē. vñ hec sextupla ple. i. totū et dimidiū. i. sūma capitalis et dimidiū.

Sextus. a sex deriuat sextus ta tū: nomē ordinale.

S ante J

Siban dicitur tertij mensis a martio. i. mai: et acuit in fine

Sibilla. bole quod est sentētia cōponit cum fios: qd lūy gua eolica dicitur de: et dicitur hec sibilla: q̄si fios bole: vel bele qd est mens. i. diuina sentētia: vel dei mens. et est nomen appellatiuū sibilla q̄si p̄phetissa: et fuerit decē sibille. Quelibet tamen p̄phetissa pōt dici sibilla: qz dei sentētia vel mentē hominibus interpretat. Ille tñ dicte sunt sibille q̄si antonomasice. vñ de sibillū? na nū: penul. pdu.

Sibilo las laui sibilare: serpentū est. pprie hoies nō sibilant. vñ hic sibilus li: sed in plurali hec sibilā loy: et sibilus la lum. i. sibilans. et potius cā metri esse vsurpatum videt a poetis qd sit vox significatiua: sicut pluuius uia uii: p pluuialis. Sibilo cōponit: vt sibilō las. i. simul sibilare. desibilo las. i. a sibilō cessare. exsibilo as. i. extra sibilū. p̄xere. insibilo las. i. intro vel valde sibilare: vel sibilū interpellare. obsibilo las. i. itez sibilare vel desinere subsibilo las. i. post vel parū vel latenter sibilare. Et nota qd sibilō ponit q̄nqz pro deridere: qz sibilare sole mus post eū quem deridemus. vñ Horatius in sermōnib: Populus me sibilat. i. deridet. Sibilo las est neutrum cum omnibus suis cōpositis: et cozi. bi. vi de in regulus.

Sica ce: fe. ge. deriuat a seco cas: et dicitur sica quasi seca. i. gladius breuis: quo maxime vtunt qui apud italos la trocinia exercent. Et vt dicitur telum est in baculo aby scōnditū. vñ hic ficarius rj: qui sicā defert: vel homi cida: et pdu. primā. vñ Horatius in sermonibus: qd me sibus foret aut ficarius: aut alioquin: Acti. xxi. Educisti in desertū quattuor milia viroz ficarioz. et scribit per vñ c. Pap. sic dicit: Sicarij dicitur: qz ad p̄petrandū: scelus fit telis armat.

Sicarius in sica est.

Sicania in sicilia vide.

Siccine. i. sicne: et est ci syllabica adiectio: et nō inclinā h ne: cōiunctio enclitica accentū precedentis syllabe ad se. i. iuxta se. vñ p̄ncipalis accentus ē super p̄ma syllaba

et media grana: sicut beccine: qz accēt p̄ncipalis nō pōt poni sup syllabica adiectio. vide in beccine. In. j. Regl. c. xv. dicit: Siccine separāt amara mors. Et in auroza dicit: Siccine rex pharao paschali vincitur agno. posset tñ in siccine: ibi cine esse syllabica adiectio: et legi deberet remissiuē siccine. i. sic sepat amara mors.

Sicco cas. a succus d̄ p̄ antifrasi sicca ca cū: qz sine succo. et compat: vt sicca cior sim. vñ sicca ci? sine aduer. et hec siccitas tatis: et hec siccitudo: et hec sicco cas. i. sicca cū facere. qd componit cū de: et dicitur desicco cas: Itē cū ex: et dicitur ericco cas: Itē cū re: et dicitur resicco cas. et est actiuū sicco cū oib? suis cōpositis. et scribit p̄ duo c

Sicera re: fe. ge. p̄ vñ c penul. coz. hebreū ē. et dicitur a succo: qz ex succo frumēti vel pomoz cōficiat: coctiqz frugibus aqua pinguis quasi succus colat. et dicitur sicera ois potio: omnis liquoris cōfectio: ois liquor qui inebriat: re pōt p̄ter vinū. magis pprie tñ liquor qui ex dactylis fit ad bibendū suauis. In. j. c. Luce dicit: Vinū et sycerā nō bibit.

Sicilia. Siculus rex fuit sicilie: vñ de illa terra dicta est sicilia sicut eadē dicta est sicana: a sicano rege. et a sicilia dicitur siculus la lū: penul. coz. Horati: Inuidia sicili nō inuenere tyramū Loxentū mai? et. et hic et hec siciliensis et h se: et h sicilides de. vñ de hec sicilis dis. i. siciliē sis: et declinat patronomice. Virgill: Sicilides nūse paulo maiora canamus.

Sicilides in sicilia vide.

Sicima me: dicta ē sichen: sed nūc neapolis dicitur: et cozi. ci. vñ de in auroza: Potest esau pacē iacob sicimis manet exit.

Siche dicitur aia. Item siche dicitur profundū. vñ ennosig? quasi ennocheus: vel cōponit a figeus. Inuenit etiam sichel p̄ quodā pondere. vide in ficlus.

Sichen fili? fuit emoz: qui quandā vrbē edificauit: quam suo noie appellauit sichen. hoc grece: latie dicitur sicima me: et est ciuitas samarie. ipsa est nūc neapolis ciuitas samaritanoz.

Sichofanta te. i. falsus calūniator: vel vilū rex appetitor. Fere tñ sichofanta apud grecos dicitur sic? comedens: a sichos qd est sic? et fagin qd ē comedere: sed hac rōne d̄ sic falsus calūniator. Quidā d̄no apud grecos misse sunt sic? quas latenter quidā suus famul? comedit et cepit calūniari aliū: et accusare qd ipse eas comedisset: Tunc d̄ns p̄cepit aquā calidā bibi ab eo qd comedisset sic? qua bibita statim euomuit sic?. vñ postea semp dicitur est sichofanta. i. ficus comedens: et qz false fuit calūniatus socū comedisset eas: iō inde inoleuit cōsuetudo: vt falsus calūniator diceret sichofanta.

Sichomachia. a siche qd est aia: et machia pugna: cōponitur hec sichomachia chie. i. pugna aie. vñ quidam liber dicit p̄ndenti? de sichomachia. i. de pugna aie: et acuit penul. sichos.

Sichos grece: ficus latine.

Siclus. sichel qui latino sermone ficlus corzupte appellatur: hebreum nomē est habēs apud eos vñcie pond?: apud latinos autē et grecos quarta ps vñcie: et stateris medietas: et dragma appēdens duas. vñ qū in lris diuinis legit: ficlus vñcia est. qū vō apud gentiles: tunc quarta ps vñcie est.

Sicomoz? mozus cōponit cū quodā greco: et d̄ hec sico moz? ri: qz sit folijs silis mozo i alijs ficul. vñ et dicitur ficus fatua: hac arborē latini celsam appellāt ab altitudine: qz nō est breuis vt moz?. vñ hoc sicomozū ri: et h celsum p̄ fructu illi: et pdu. mo. vñ quidā: Lū cōcano

- mozus: moziq; foroz ficomoz. Et scias q; genitiu⁹ plu-
ralis facit ficomozoz. format eni ab ablatio singulari
ficomozo addita ru. Inuenit autē aliqñ per synopaz
ficomoz: sicut viru pro viroz: deū pro deoz. vii in li. ij.
Paral. c. ix. Tantāq; copiā prebuit argenti in hierusa-
lem: qñ lapidū z cedroz tantā multitudinē velut ficos
moz que gignunt in campestribus. ficomoz dicit pro
ficomozoz.
- S**icuti in vbi vide.
- S**iculus in sicilia exponit.
- S**idero ras. a sidus dicit sidero ras qd nō ē in vsu. sed cō-
ponit: vt considero ras. i. pspicere: z pprie celestia. **S**i-
dero ras. i. cupere z pprie celestia. z ē actiuū sidero cū
suis cōpositis: z cor. de. vide in sidus.
- S**ido dis: in sedeo des exponit.
- S**idon fuit fili⁹ p̄mogenit⁹ canaan: a quo dicti sunt fido-
nes. z hinc ciuitas eoz in fenicia sidon dicta est. vii hic
z bec sidon donis: patriū. z sidonia nie: prouintia adia-
cens. vnde sidoni⁹ nia niium. sidonij interpretant venun-
dantes. vel lingua fenicum piscis dicit sidon. vii a cop-
pia pisciū sidon predicta ciuitas est dicta: z interpreta-
tur venator vel venatrix: **Sen. xlix.** Pertingēs vsq; ad
sidonij: z produ. do.
- S**idonij in sidon vide.
- S**idrach. vide in anania.
- S**idus. a sedeo vel a sido: dicit hoc sidus deris. i. stella v̄l
collectio stellarū in aliquo signo a simul sedēdo. vii si-
dere⁹ rea reū: res sideris: vel ptinēs ad sidus. z vt dicit
Ps. in. vi. li. A sidus deris: dicit sidero ras. vii cōposi-
tū cōsidero ras: z desidero ras. vide in astrū.
- S**ifon. a sibilō las: dicit hic sifon fonis. i. mba vel potius
conca siue vas in quo mingebant: in quo qū vrina cas-
dit facit sibilatū: z ideo ponit pro sibilatu vrine: vel p
bombo. **Iuuenalis: Effigiesq; de lōgis sifonib⁹ implet.**
vel pōt h teneri in pprio sensu: nā huiusmodi vasa sup-
pendebant mulieres ad simulacrū pudicitie: facientes
queq; turpia in tēplo ei⁹. **Sifon** etiā dī vas quo vtun-
tur in oriente ad extinguendū ignē. z tūc cōponit a sus-
silio z fundo: qz aquas sufflando fundat.
- S**igalicens in sigalū vide.
- S**igalūnus na nū: in sigalū est.
- S**igaloni⁹ nia nū: in sigalum est.
- S**igalū. a sige dicit hoc sigalū li: penul. cor. quedā anno-
nona vnde fit pessim⁹ panis: p quo quidā minus in-
telligentes solēt pferre siliginē. z dicit a sige qd est si-
lentū vel silere: qz videt sileri z taceri inter alias ppter
sui vilitatē. vel pōt dici a siligo. z inde sigalin⁹ na num
penul. pducta. z sigilaceus cea ceū: z sigaleus lea leū: z
sigaloni⁹ nia nū. vii terra que tali annona abūdat: di-
cta ē sigalonia nie.
- S**ige dicit silentū vel silere. vii hoc sigeū gei: p montozū
iuxta troiā. vii sigeus gea geū: quod qñq; tantū valet
quantū troianus na nū.
- S**igena ne: gen⁹ piscis.
- S**igillatim. i. expresse: a sigillum dicit: z pdu. la.
- S**igillū. a signū dī h sigillū li dūmi. signū anuli: z illud qd
fit in cera s̄rarū signū ē sigillū. vii sigillo las. i. sigillū fas-
cere: vel sigillo designare: firmare: claudere. z bec sigil-
latura re. sicut dicit sigillū instrumentū. **Sigillo** com-
ponit: vt consigillo las: dissigillo las. i. diuersis modis
sigillare: vel sigillū remouē. dissigillo las. i. valde sigilla-
re: vel sigillum remouere. insigillo las. i. valde vel int⁹
sigillare. resigillo las. i. retro sigillū auferre: aperire: vel
itē sigillare. z ē actiuū sigillo cū oibus suis cōpositis.

Sic possunt moneri qdā questioēs ptinētes ad theo-
logiā: circa sigillū cōfessionis: z pmo q̄rat: An interpretēs
vel laic⁹ audiēs cōfessionis: in tpe necessitatis vel moztē
teneat celare peccata q̄ audit. Ad h̄ dico q; sigillū con-
fessionis cōpetit sacerdoti in q̄tū ē minister hui⁹ sacra-
mēti: qd nihil aliud ē q; debitū cōfessionū celādi: sicut
clauis ē ptās absoluēdi. Tñ sicut aliq; q nō ē sacerdos
ī aliquo casu p̄cipat aliqd de actu clauis dū cōfessio-
nē audit. ppter necessitatē: ita etiā p̄cipat de actu sigil-
li cōfessionis: z tenet celare q̄uis. pprie sigillū cōfessio-
nis nō habeat. Itē cōsuevit queri: An sacerdos de licē-
tia cōfitentis z penitētis penū qd sub sigillo cōfessionis
h̄z possit alteri p̄dere. Ad h̄ dico q; duo sūt ppter que
sacerdos tenet peccatū occultare. P̄mo z p̄cipalitē:
qz ipsa occultatio ē de essentia sacramēti: in q̄tū scit il-
lud vt de⁹ cuius vicē gerit ad confessionem audiendā.
Alio mō ppter scandalū vitandū. Potest autē penitēs
facere vt illud qd sciebat sacerdos vt de⁹: sciat etiā vt
hō: qd facit dū eum licentiat ad dicendū: z ideo si tunc
sacerdos dicat: sigillū confessionis non frangit. debet tñ
vitare scādālū dicendo ne fractoz predicti sigilli repu-
tet. P̄relatus tñ nō pōt licentiare sacerdotē vt dicat h̄
qz nō potest facere vt sciat vt hō quod pōt ille q; consti-
tet. **Animaduerte tñ q; sacerdotib⁹ imūet probatio si
accusant q; de licentia cōfitentis reuelauerūt. Itē pos-
test queri: vtz illud quod sacerdos scit p confessionem
z alio modo possit reuelare. Ad hoc dimisit multozū
opinionib⁹ pōt dici q; sicut vult frater thomas: verior
opinio est: q; illud qd sacerdos sciat als siue ante con-
fessionē siue post cōfessionē nō tenetur celare q̄tū ad
id qd scit vt homo. Pōt enim dicere: scio illud: qz vidē-
ber: tenetur tamen celare in q̄tū scit vt de⁹: non enī
potest dicere: ego audiui hoc in cōfessione: tñ propter
scandalū vitandū debet abstinere ne de hoc loquatur
nisi necessitas imineat.**

Signanter aduer. i. euidēt: aperte: a signo nas dicit.

Signifer ra rū penul. cor. i. ferēs signum. a signum z fero
fers cōponit.

Significantia in significo vide.

Significo ras caui care. i. facere signū: manifestare: notifi-
care z exprimere. vii bec significantia tie. i. expressio: si-
gnificatio: z designatio suppositi expressa. z significant
aduer. i. expresse: apte. vii significanti⁹. i. expressi⁹. z for-
te inuenit significās rior sim⁹. i. expressus rior simus. z
hinc significanti⁹ ti⁹ siue aduer. z h̄ significantia tie. **S**i-
gnifico cōponit: vt cōsignifico. i. p̄ter p̄cipalē signifi-
cationē secūdario aliqd dare intelligi: quō verbū cōsi-
gnificat temp⁹. Itē significare. i. simul significare idem
Itē cōsignificare. i. ex adiucto z nō p̄ significationē cō-
trahere qñ cū alio: nō per se significare que admodum
cōiunctio z aduerbiū z p̄positio significāt: z cor. su.
z cōponi videt a signū z facio cis.

Signo. a signū quod est nota: ostentū: verillum dicit si-
gno gnas gnau gnare. i. signum facere: vel signo desi-
gnare: expmēre: ostēdere. vii signant aduer. **Signo** cō-
ponit: vt assigno gnas. i. aliqd alicui assignare qd debz
facere vel habere. **Signo** gnas. i. simul signare. designo
gnas. i. valde signare: distinguere: vel signū frangere et
remouere: aperire: z est tractū ab illo qui signū z sigil-
lum frāgit: z ita aperit litteras z manifestat: z ideo des-
ignare dicit apire: manifestare. vii **Dozari⁹**: Quid nō
ebrietas designat: apra recludit: p̄signo gnas: resigno
gnas. i. itēz signare: vel signū auferre: z apire: vel retro
sigre: reddē: restitū. z ē actiuū signo cū oib⁹ suis obo.

Signū ni: nota: ostentū: vexillum.
Silen in silua exponit.
Silensis exponit in quarta pte in c. de allotheba.
Silenos in scelenos exponit.
Silentū nj: in fileo exponit.
Silentiari⁹: a silentū dicit hic silentiari⁹ rij: qui i palatio vel alibi silentū indicit: et sile nomē dignitatis.
Sileo les lui lere. i. tacere. sed filere refert ad vocē inarti enlarā vel mutā. tacere vō ad articulātā. et inde hoc silentū tij: et vt dicit silentū nihil est: sed vbi vox nulla est dicit esse filerū. sicut tenebre nihil sūt: sed vbi lux nō est: tenebre esse dicunt. Itē a fileo dicit fileco scis inchoa. Sileo cōponit: vt disfileo les. i. diuersis modis filere: vel loqui. refileo les: subfileo les: cōfileo les. Itē componit: vt cōsulo lis. Sileo et eius cōposita neutra sunt preter cōsulo p interrogare: qd est actiū. et carēt sup. et corripit hanc syllabam si: quā cōsulo mutat in si. vñ Quidi⁹ de remedijs: Qui filer est firm⁹: qui dicit multa puella. vide etiā in taceo ces.
Siler. a salio lis dicit filer cis: incerti generis: qz ab eo saliat ignis. et est filer lapis dur⁹: qui focar⁹ dicit: et cor. si. vñ Virgili⁹ in. vij. Enei. Stabat acuta filer p̄cis vn dicit: saris. Itē cor. penul. gr. et hinc filicin⁹ na nū pens. produc. i. petrosus. et filiceus cea ceū. i. res filicis: vel de filice eritens.
Silicem⁹. Siler cōponit cū cerno: et h filicem⁹ ni: qd et h filicem⁹ dicit. i. moxibundus. i. similis mortuo: qd filices cernēs. i. sepulchri. vel dicit filicem⁹ fener: vetus: incurtus ppter senectutē: vicin⁹ mortū: qz cōsiderat et cernit filicē sepulchri: vel qz ppter curuitatē cernat terrā et filices. Itē filicem⁹ ponit qd pro firmo et duro: vt filer: vt i p̄bisologo. Denuo si peccas filicem⁹ extas
Silicinus in filer est.
Siliceus cea ceū de filice: a filer dicit.
Siliginus nea neū: in filigo est.
Siligo. a seligo gis dicit hec filigo ginis: quoddā gen⁹ tritici: qz fit selectū ab alio. nā in pane ei⁹ species est precipua. vnde quāq; tenuissim⁹ et purissimus flos farine dicit filigo vnde fit nobilissim⁹ panis: et pdu. li. vñ Juuenalis: Sed tener et niue⁹ molliq; filigine fact⁹. vnde filigine⁹ nea neū: ad filiginē prinēs: vt de filigine fact⁹
Siliqua. rilon grece: latine dicit lignū. et componit cū ly con qd est dulce: et dicit filicon: vel siliqua filique: vt la tini dicit corupte: quasi filicon: quedam arbor sic dicitur: qz ei⁹ ligni fruct⁹ fit dulcis. vnde hec siliqua dicit fructus eius qui colligit ad opus porcor: et siliqua est vigesima quarta ps solidi ab arboze cui⁹ semen est novmen tenēs. Siliqua etiā ē quoddā gen⁹ leguminis qd porci in aphrica comedūt. et filiq; etiā ē follicul⁹ cuiuslibet leguminis et purgamētū: et cor. li. et si. vñ in. xv. c. Luce legit: Et cupiebat implere vētrē de filiis: qd porci mā ducabāt. vbi dicit Ambrosi⁹: Siliqua gen⁹ est leguminis sonozis folijs et vacuis: qd magis vētrē onerat qd reficiat. vñ etiā recte figt sciētias seculares: vel carnia poetarū suauitate sterili resonantia: infantes magisq; reficientes. Itē Hiero⁹ in originali dicit: Possim⁹ aliter quidē siliquas interpretari. Demonū cib⁹ est: carmina poetarū: secularis scia hereticor: pompa verbor. be oēs sua suauitate delectant: et dum aures vñibus dulci moderatiōe currentib⁹ capiūt: animū quoq; penetrāt et pectoris interna deuincūt. vep vbi cum sumo studio fuerint ac labore plecta nihil aliud nisi inanē sonū et sermonū strepitū suis lectorib⁹ tribuunt. nulla ibi satietas veritatis: nulla iusticie refectio reperit. studiosi eor in

fame virtutū p̄seuerant. vide in p̄hs et in noctua.
Syllaba. syllabin grece: latine dicit cōprehēdere. vñ hec syllaba be cōprehensio l̄ari. et hinc syllabic⁹ ca cū. vñ syllabico cas. i. facere syllabas: vel cōiungere l̄as. Itē a syllaba dicit syllabo bas. i. syllabicare. vñ syllabatum. i. syllabicati aduer. Syllaba cōponit cū monos quod ē vnū: et dicit monasyllab⁹ ba bū. i. vñ syllabe. Item cū dis: bis: tris: et dicit dissyllab⁹ ba bū: et dissyllab⁹ ba bū. i. duarū syllabarū. trissyllab⁹ ba bū. i. trium syllabarū et scribit p̄ geminū s. Itē a syllaba cōponit tetrasyllab⁹ ba bū. i. quatuor syllabarū. p̄trasyllab⁹ ba bū. i. quinq; syllabarū. hexasyllabus ba bū. i. sex syllabarū. heptasyllab⁹ ba bū. i. septē syllabarū. Decasyllabus ba bū. i. decē syllabarū. Polisyllab⁹ ba bū. i. plurium syllabarū. et hinc monasyllabicus ca cū et. et hinc aduer. monasyllabice: et sic de alijs predictis. predictū est etiā in prima pre de syllaba.
Syllabico cas: in syllaba ē: et cor. bi. de syllabica adiectiōe dicitū est in tertia pre vbi egi de figura compositionis.
Syllogism⁹. a syn qd est con: et logos sermo cōponit hic syllogismus mī: qd collectio et cōiunctio sermonū. vnde syllogistic⁹ ca cū: et syllogizo zas. i. cōcludere: et pprie syllogizādo: vel syllogismos facere fm Du. et scribit cōiter p̄ duo l: et sic mutat n in l in syllogism⁹. Aliqñ aut subtrahit vnū l: vt p̄ma fit breuis: sicut in omīto pater. Et scias qd syllogism⁹ est oīo in qua quibusdā positis ne cessē ē aliud accidere p ea que posita sūt: vt Omne aīal est substāria: oīs homo est animal: ergo oīs homo est substātia: et hoc totū est oratio quedā in qua quibusdā positis. i. p̄missis duab⁹ p̄positionib⁹: necesse est p ea aliud sequi. i. cōclusionē. Oīs ergo syllogism⁹ cōstat ex trib⁹ terminis et duabus p̄positionib⁹: quarū prima vocat maior: secūda vero minor.
Silua vel filoe fons est ad radicē montis syon: qui nō in gib⁹ aqs: sed incertis horis ebullit: et per terram concauā et antra saxi durissimi cū magno venit sonitu. vide etiā in p̄batia.
Silua. a rilon qd est lignū dicit hec silua ue: quasi silua: qz ibi ligna cedant. vel dicit a silen qd est vastitas vel silentū. inde silua vbi sunt loca vasta et deserta: et silenatio plena. vel silua est spissū nem⁹ et breue. Silua etiam interdū dicit et fructuose arbores et infructuose. vñ filuosus sa sum. i. filuis plenus.
Siluestris. a silua dicit hic et hec siluestris: et h stre. i. res siluestris vel ad siluam pertinens. De hoc etiam vide in cāpestre
Siluius iij: filius fuit enee. et dicit a silua: quia nat⁹ fuit in siluis.
Silurus. a fileo les dicit h silurus ri: partus et munit⁹ p̄ scis. Juuenalis: Fracta de merce siluros.
Silula le dūmi. parua silua.
Sima interpretat curuū. vñ et hec figura c: vocat apud grecos sima: quasi simū: et representat apud nos h elementū s. et hic sim⁹ ma mū. i. curuus. et pprie simus est qui nasum habet recuruū sursum. vñ hec simia mie: qz nasus sic habet recuruū. vñ simius mia mū. i. ad simias pertinet: vel filis simie.
Symmachus. a sym qd est cō: et machia pugna: cōponit hic symmach⁹ chi penul. cor. i. cōpugnās. vñ hec symmachia chie. i. cōpugnatio.
Symbolū est collectio sermonū: vt in osilio: vel pecunia rū. vñ in Prouer. xxiij. Dantes symbola consument. et cōponit a sym. i. con: et bolus. i. morsellus: qz qlibet pernit ibi morsellū suū. i. p̄culā. Pap. vō dicit: Symb. la

pprie dicunt: qñ a diuersis precijs cõficiunt in vñu: vt z diuini inde paref. Dic nota qñ fm theologũ nomẽ symboli fimilitudinẽ z collectionẽ importat. vñ a qñtuor collectioib⁹ nomẽ symboli iponit. p̄mo a collectioẽ multoz hominũ in vñã fidẽ. Secũdo a collectioẽ p̄dĩ cãtũ fidẽ: qz oēs apli collecti hãc regulã fidei edide rūt: ita qñ vnũqñqz qd suũ erat appositũ. vñ vt tactũ est symbolũ d̄r a syn z bol⁹: qz qlibet posuit ibi bolũ suũ: .i. p̄ticulã. Tertio: qz ex diuersis loci sacre scripture coligit ea q̄ credenda sũt. vt in promptu habeant. Quarto: qz oĩa beneficia nobis diuinit⁹ collata ibi colligunt vñ Diony. iiii. c. Eccl. hierar. dicit: qñ religionis symbolũ cõgruentius p̄t appellari hierarchica eucharistia qñ bona gra. Et si qñ dicat: Uidet qñ articuli fidei non debuerũt colligi i symbolo: siue credo i vñũ dei: qz tota fides sufficienter p̄ totã sacrã scripturã instruit: z sic supflũ fuit symbolos vel symbola cõcedere: Dico qñ oportuit ea que in diuersis locis tractata sũt sacre scripture in vñũ locũ colligi: vt fides magis in p̄mptu habeat. Et scias qñ tria sũt symbola. saploz qd d̄r in matutinis: in p̄ma: z in cõpletorio. Item nicenũ: qd d̄r in dieb⁹ dñicis post euãgelũ. Itẽ athanasij: qd d̄r in p̄ma in dñicis dieb⁹ alta voce. Et si qñas: qñe symbolũ aploz d̄r sumisse in p̄ma z i cõpletorio: alia v̄o duo dicunt: alie: vñũ post euãgelũ: alterũ sicut: Quicũqz vult salu⁹ esse: in p̄ma. Rñdeo: Symbolũ aploz editũ qñ fides non erat p̄palata: z ideo in secreto dicit. z qz editũ fuit ad p̄ponendã fidei doctrinã: ideo quotidie dicit in matutinis: z in p̄ma: z in cõpletorio: qñ in p̄ncipio diei z noctis: in signũ qñ oīs n̄ra operatio a fide debet accipi inũ: z qz per ipsã ñ aduersã z in p̄speris protegimur. Alia aut symbola edita fuerunt tpe fi dei iã p̄palate: z iõ publice cantant. Et qz non ad p̄ponendũ fidẽ: sed ad defendendũ vel ad elucidandũ edita fuerũt: iõ nũc nõ in singulis dieb⁹ dicunt sed in illis in quibus hoĩes maxime ad ecclesiã venire cõsueuerũt z in quibus fit aliqua solẽizatio de his que ad articulos fidei p̄tinent. Et qz symbolũ nicenũ editũ ẽ ad manifestacionẽ fidei: d̄r statim post euãgelium qñ expositio ipsius. Symbolũ aut anathasij: qd cõtra hereticos editũ ẽ in p̄ma dicit qñ iam pulsus hereticoz tenebris. Sed p̄t qñ: Hoc symbolũ p̄ponit vt regula fidei cui⁹ act⁹ ẽ assentire: sed sicut dicit Aug⁹ in eplã ad Hiero. Solis aplis z p̄phis est h̄ honor exhibendus vt quez cũqz dixerũt: hec ipsa vera esse credãt: ḡ post symbolũ aploz nõ debuerũt fieri alia symbola. Ad hoc dico qñ p̄res q̄ alia symbola post aplos ediderunt nihil de suo apposuerũt: sed ex sacris scripturis ea q̄ addiderũt exerpserunt. z qz qdã difficilia sũt in illo symbolo aplo rūt: iõ ad ei⁹ explanatiõẽ editũ est symbolũ nicenũ: qd diffusius fidẽ quo ad aliquos articulos p̄sequit. z qz quedã implicite cõtinebant in illis symbolis: q̄ oportebat p̄pter insurgẽtes hereses explicari: ad id editũ est symbolũ athanasij qui sp̄aliter cõtra hereticos se opposuit. De articulis autẽ fidei habes in fides.

Simia mie: in sima est.

Simila. a similib⁹ dicitur hec simila le: flos tenuissime farine q̄ z similago dicitur z pollen vel pollis: z cor. mi. vnde in auroza: Sed simila spergat oleo sartagine fritã zẽ.

Similagineus in similago est.

Similago ginis: fe. ge. idẽ est qd simila. vel similago dicitur gen⁹ frugis: z pdu. la. vñ similagine⁹ nea neum: de similagine exũtes vel ad similaginẽ pertines: Eccl. xxxix. Panis similagine⁹. Alexander dicit: Dec simila

de qua supra similago figurat.

Similis. a simul dicitur hic z hec similis z hoc le. z comparatur: vt similitudo limus. vñ similitudo lius lime aduer. et hec similitudo dñis. vnde similitudinarius rã rã: per similitudinẽ loquẽs vel ad similitudinẽ pertines. z cõponit: vt cõsimilis: dissimilis: per similes le. i. valde similes. z omnia cõparant. Et a similib⁹ dicitur similo las. i. facere simile: vel esse: vel representare. z cõponit: vt assimilo las. i. valde similitudo. ab similo las. i. dissimilitudo. cõ similo las: dissimilo las: infimilo las. i. valde similitudo. Similo z ei⁹ composita sunt actiua. Inuenit etiã assimiloz laris deponẽ. in eodẽ sensu: in quo z assimilo: et cor. mi. similes z similo. simillunus tñ pdu. mi. positioẽ qz scribit per duo l. forma enim a similib⁹: remota is z addita limus. Et scias qñ qñ dicit: similib⁹ illi: referat ad vultum. sed similib⁹ illius: referat ad mores. Propheta: Quis similib⁹ tui in dijs dñe:

Simillun⁹ ma mũ: exponit in similib⁹.

Similo las: in similib⁹ vide.

Simius mia mũ: in sima vide.

Simma me. i. camera: p̄ duo m. vñ in vita beati Siluestri Tarquinio in summa p̄ndente: vltio diuina manifesta est. vbi quidam corrupte legunt sima: z dicitur a sima curuũ.

Simnista. a summa dicitur hic z hec simnista ste. i. cames rarius. vnde inuenit: David simnista domini. vel simnista cõponit a syn qd est con: z mista ste qd est secretari⁹: vel mysterij actor. inde simnista. i. confretarius mysterij.

Symon. symo onis fuit p̄pziũ nomẽ cuiusdam rustici a Teretio introducti: q̄ dicitur est symo: qñ cõpugnã: a syn qd ẽ cõ: z machia pugna: qz cũ alijs seipsũ refrenãdo pugnabat. z pdu. o in obliq̄s: ad differentiam nois apli qd cor. in obliq̄s. Itẽ p̄pter eandẽ differentia retinef n in noie apli: sicut ẽ ibi apud grecos. i. symon: sed a noie rustici expellit: z d̄r symo Itẽ symo vel simon dicitur ẽ quidã mag⁹ qñ cõpugnã: qz cũ aplis dei pugnabat. Itẽ simon dicitur ẽ petrus apls: qñ cõpugnans qz cõtra vitia z peccata pugnabat. vel simon bebrãice latinẽ interpretat audiẽs vel obediẽs: z eadem cã alius apls dicitur ẽ simon: sed ad distinctionẽ simonis petri dicitur ẽ simon chanane⁹: de vico galilee chana: vbi dñs mutauit aquã in vinũ. Ipse enĩ ẽ qui in alio euãgelio sta dicitur ẽ zelotes. Chana d̄ppe zelus interpretat. vñ zelotes. i. emulatoz. vñ idẽ est zelotes: qd chananeus. in terpretat etiã simon ponẽs tristitiã. Predicta bñ conueniunt vtriqz simoni: petro videlz z simoni chananeo fratri iude: z iacobi minozis: qz vterqz eoz habuit obediẽtia preceptoz p̄ executionẽ: tristitiã afflictioz per passionẽ: zelũ aiarũ per cõstantẽ feruorẽ.

Simonia est studiosa cupiditas vel voluntas emẽdi vel vendẽdi aliqd spirituale. Dicitur autẽ simonia a simone mago p̄mo in nouo testamẽto hui⁹ sceleris inuẽtoz: qz voluit emere gratiã sp̄s sancti a sancto Petro. sicut z giezĩ in veteri testamẽto voluit vedere gratiã sanitatũ. i. sanitatẽ gratis datã naaman syro. vñ proprie veditoz spiritualiũ dicitur giezita a giezĩ. emproz v̄o simoniacus dicitur a simone. vsu tñ vterqz dicitur simoniac⁹. Lõmitit autẽ simonia trib⁹ modis. s. p̄ mun⁹ a manu: ab obsequio: a lingua. p̄mũ ẽ pecunia: secũdũ seruit⁹ debite ip̄esa: tertiu fauoz. vñ dicit Grego⁹ in ix. moral. tractã illud Job: Verebar oĩa opa mea. Tres inq̄t sunt acceptioes munerũ ad q̄s fraude festinat. Est enĩ mun⁹ a corde: a lingua: a manu. Mun⁹ a corde ẽ captã gra a

cogitatione. Munus ab ore est glia p fauore. Mun^o ex manu ē premiū per dationē. Sed iust^o q̄sq; ab omni munere man^o excutit: qz in eo q̄d recte agit nec ab bus mano corde inanē gliaz: nec ab ore laudē: nec a manu dationē recipere q̄rit. S; p̄t queri: Absolutio quoddaz sacramentale est. sed quidaz accipiūt pecunia: vt ab excoitationē absoluant: igitur licet spūalia v̄dere & dare p̄ tpalibus. Ad hoc dico q̄ p̄ absolutiōe nō d; erigi pecunia: sed tñ ei qui absoluit p̄t imponi pena pecuniaria. vñ nō licet aliqd̄ erigere q̄si p̄ p̄cio absolutiōis: sed q̄si peccati pena i quo tñ cauēdū ē: ne talis exactio magis cupiditati q̄ correctioni ascribat. Itē scias q̄ facere pactiōez de missa celebranda simonia est semp. Si tñ nō habz alios sumptus & nō teneatur ex officio missā cantare p̄t accipere dñarios sicut cōductiū sacer dotes faciūt nō q̄si preciaz missē: sed q̄si sustentamentū vite. Itē qz oratio est maxie spūalis: sed aliquis potest dare pecuniaz bonis viris vt orēt pro eo. Preterea religionis status quoddaz bonū spūale est. sed in q̄busdā monasteriis p̄cipue monialius erigūt aliqd̄ ab eis q̄ibi recipi debēt. ergo licet spūalia dare p̄ tpalib^o. Ad h̄ dico q̄ orō spūalis est: vnde nullo modo d; sub p̄cio poni. nec illi qui dāt pecuniā paupib^o: vt p̄ eis orēt orationē emittit: sed animos pauperū alliciūt ad orandū p̄ se: & eos sibi faciūt debitores. Ad sc̄dm̄ questū dicēdū qz qñ possessiones alicui^o loci religiosi nō sufficiūt ad sustentandū plures: tūc p̄t erigi ab eo q̄ i illo loco vult deo seruire nō q̄si p̄cium religionis. sed vt habeat monasteriū. vnde possit ei. puidere: si iō nō comittit simonia. Si autē sine grauitate ecclesie p̄t accipi: simonia est aliqd̄ p̄ receptiōe exigere. Item scias q̄ licet magistr̄ v̄dere labores suos: s; nō scientiā sine vitatē q̄ spūalis ē. vnde d; p̄ uerbis. x̄ij. Noli vendere sapiētiam & doctrinam & intelligētiaz. Nota hic q̄ um sacramenta cōtineāt & causent gratiā: non possūt licite vendi vl̄ emi. & h̄ triplici ratiōe. p̄mo: qz disp̄sator sacramenti n̄ ē domin^o: s; m̄ster sacramēti. Emptio autē debz fieri a oño rei. secundo: qz preciaz emptiois p̄onit q̄si mensura adequas illud q̄d emitur. vnde a m̄surando numisma d; fm̄ p̄hm. i. v. et h̄. Gratia autē n̄ p̄t m̄surari alicui^o corpali bono. vñ iniuriā gratie fac q̄ sacramēta gratie vendit aut emit. tercio: qz gratia ex hoc nomen accepit q̄ gratis dāt. vñ cōtra rationem gratie facit q̄ sacr amēta gratie q̄si venalia tractat. U; de etiam in simoniacus & in elemosyna & in acceptio. Itē scire te volo q̄ null^o licite retinere p̄t illō q̄d v̄ volūtate oñi acq̄sūt. P̄uta si aliqd̄ disp̄sator de reb^o oñi sui daret alicui cōtra volūtatez & ordinatiōez oñi sui: ille q̄ acciperet licite retinere nō possit. Dominus autē ecclesiaz cui^o plati sūt dispensatores & m̄stri ordinauit vt spūalia gratis darent fm̄ illud Matth. x. Gratis accepistis gratis date. Et iō q̄ muneris interuētū spūalia quecumq; assequunt: ea retinere nō possūt. Insuper autē simoniaci taz v̄dentes q̄ ementes spūalia at etiaz mendatores alij penes puniunt. i. infamia & depositiōe si sint clerici: & ex cōmunicatiōe si sint laici: vt habet. i. q̄one. i. ca. Si q̄ ep̄s. Itē scias q̄ nec pp̄ p̄ceptū ei^o nec p̄pter excōmunicatiōez debz aliqd̄ recipere ordinē ab ep̄o quē scit simoniace p̄motum. & si ordinē non recipit ordinē erecutionē. Et si ignorz eū ē simoniacū: sed v̄ diget dispensatiōe q̄nis quidā dicāt qz nō p̄t euz pbare esse simoniacū debet obedire recipiendo ordinē: sed debz ereq̄ sine dispensatiōe. sed absq; rōne hoc dicit vt dicit frater Thomas: qz null^o debet obedire alicui ad

cōdicandū sibi in facto illicito. Ille autē qui est ipso iure suspens^o: & quo ad se & quo ad alios illicite cōfert ordinē. vñ nullus d; sibi cōicare recipiēdo ab eo ordinē q̄ cuiq; ex causa. Si autē ei cōstat nō debz credere peccatū alterius. & ita bona cōsciētia d; ab eo ordinē recipere. Si autē ep̄s sit simoniacus aliquo alio modo q̄ per p̄motionē suaz simoniace factaz p̄t ab eo recipere ordinē si sit occultus: qz nō est suspensus quo ad alios: sed q̄ ad seipm̄ tñ. Itē nota qz quo ad deū sola volūtas facit simoniacum: sed quo ad penā ecclesiasticaz exteriorēz nō puniūt vt simoniac^o vt abrenūciare teneat: sed d; de mala intētiōe penitere.

Simoniacus. a simonia dicitur simoniacus ca cū: qui facit simonia. & simonic^o ca cū penul. cor. i. eo. sensu q̄d magis deriuat a Simon onis. Itē a simone dieti sunt q̄dam heretici simonici. Di dicitur creaturā a deo nō eē: sed a v̄tute q̄daz superna creataz.

Simonides vis penul. cor. poeta q̄daz fuit lyric^o. vnde simonida metra. David eū dicit^o est simonides. Uñ dicit Hieronim^o i epla ad paulinū. ca. vii. David simonides noster: qz. i. lyrice scripsit apud hebreos: sic simonides apud grecos.

Symphonia. a syn q̄d ē cō: & fonus q̄d est sonus cōponit. hec symphonia nie. i. cōsonātia vl̄ cōcordia sonozuz vl̄ vocū. vnde per cōpositionēz asymphonia. i. cōsonātia. Itē symphonia d; quoddā instrumentūz p̄pter cōsonātiāz. vnde symphonia^o ca cū. & hic & h̄ symphonista ste canēs cū symphonia. & symphonizozas cum symphonia canere. & acuitur ni. Uel vt dicit Pap. Symphonia vulgo appellat lignū cōcauū ex vtraq; pte extensa quam v̄gul̄ hincinde musici feriūt. Sitq; in ea grauis & acuti ex cōcordia suauissimus cātus. In luca autē ca. xv. vbi dicit: Auduit symphoniaz & chorū. dicit glo. Symphonia est diuersarū etatuz & v̄tutuz velut variuz cordarum indiscreta cōcordia. Hieron. dicit qz symphonia cōsonātia exponit in latinituz. vel dicit qz son^o symphonie fit in cōgregatiōe. Chori autē son^o fit in cōcordia mltaz vocūz. vnde symphonia signat gaudiū de reditu peccatoris. Chorus vō signat gaudiū de cōsono statu beatorū. vel fm̄ Hiero. Lōcorz in dei laude cōcētus ex hoc vocabulo symphonie signat. & acuit iii. symphonia.

Symphonides vis penul. cor. dicit^o est David a musico i instrumento q̄d est symphonia. vnde dicit Hiero. i epla ad paulinū ca. vii. David symphonides noster. Dicit etiā dicit^o est simonides: vt dixi in suo loco.

Symphonista ste in symphonia est.

Symphonizozas in symphonia vide.

Simplex. plica cōponit cū sine: & dicitur hic & hec & h̄ simplex plicis: q̄si sine plica vel partium varietate. & cor. pli. & cōpat simplex cior: cūsum^o. vñ simpliciter eius cū sine aduerbiuz: & hec simplicitas tatis. Itē simplex in bona pte aliqñ sumit. i. sine plica malicie. sine duplicitate: purus. vnde d; Job dicit: Erat vir simplex & rect^o. Simplex in effectuz: & rect^o in intellectu. & Bre. i. home. penthecostes dicit: Neq; n. placz deo aut simplicitas sine zelo: aut zelus sine simplicitate. hinc ipsa veritas dicit: Estote prudentes sic serpentes: & simplices sic colūbe. Qua in re notandū est: qz dicipulos suos nec d; colūba sine serpente: nec de serpente sine colūba voluit dominus ammonere: q̄ten^o & colūbe simplicitatē astutia s; pentis accēderet. & serpētis astutiaz colūbe simplicitas temperet. Hinc paulus ait: Nolite pueri effici sensib^o ecce prudentia serpentis: sed malicia puuli estote: ecce simplicitas colūbe. Itē a sine & plica cōponit simplex

plum: Et differt a simplici: qz simplex est qd caret pte: sed simplum est qd habet oēs pres eiusdē generis z eiusdē speciei z nature: vt elemētuz ignis simplū est: qz q̄libz ps ei ignis est. z quicquid cōstat ex partibz eiusdē ge. cū toro simplū dī. Itē simplū q̄n tātūdes. In duplū vel terplum zc. vt qd dī hoc ē duplū illius vel triplum: z hoc est simplum.

Simpl^o pla plū in simplex est.

Simpfalma. a syn qd ē cō z psalm^o cōponit h simpfalma matis: vel hec simpfalma me. i. cōsonātia psalmi: v̄l v̄o cis copulatio in cantādo.

Simul aduerbi. cōgregādi. i. vna: p̄rer. i. eodē loco: vel in eodē tēpe. Siml etiā q̄nqz ponit p postq̄. Luca. Stat simul a p̄ria descēdit origine mundi Causaz series zc.

Simulacrū. a simulo las dī hoc simulacrū cri penl. cor. i. imago efficiens: q̄n simulans aliud q̄ fit.

Simulac. i. postq̄. Qui. de fastis li. ii. Que simulac tenuit interne stangna sorozis. Itē Doz^o atūm sermone qui īcipit Ambubaiarum: Jupiter exclamat simulac audī tū z cerera.

Simulo. a simul v̄l simul dicit simulo las. i. rēsentare z pprie falso fingere: z pprie fingere se scire qd nescit vel esse quod non est. Simulo cōponit: vt assumulo las. i. valde simulare: ab simulo las. i. dissimulare: Lō simulo las. Dissimulo las. i. diffiteri: negare: inficiari se scire vel esse qd scit vel ē. vnde soler dicit. Simulo qd nescio vel quod nō suz. Dissimulo qd scio v̄l quod suz. Infilo las z infiloz laris inuenit in eodez sensu in deponē. gene. Simulo las z cōposita ab eo sūt actiua: fm Dug. Et in grecismo dicit: Quod nō sum simulo: s̄ dissimulo qd ego sum. Et Pap. dicit: Simulamur ignota: dissimulamur nota.

Simultas. a simulo las dī hec simultas tatis. i. discordia: lis: inimicitie: cōtentio: dolus: z pprie latēs odiuz. Leo papa: Lesent odia: deficiāt silitates: oia christi membra cōnentiāt.

Simultū. a simultas dī hoc simultum ti: quidaz vermis in cornibz arietū. qui facit eos corrupetare. vnde siml to tas. i. inimicos facē: z fugare: v̄l sectare: z odia habē.

Simus in sima vide.

Sin cōiunctio causalis v̄l cōfirmatiua. Itē syn grece latie z v̄l siml signat. Item syn quidam loc^o ē in deserto qui z syna dī. Et interpretat syna mādatū: qz legē ibi susceperūt: z acuit in fine.

Syna in syn vide.

Synagoga interpretat cōgregatio: z est pprie iudeozu m. z dī a syn qd ē cō: z goge: qd ē cōgregatio v̄l cōgregare. Inde synagoga. i. cōgregatio. S̄z nostra ecclesia. i. cōgregatio: cōuocatio interpretat. vide in ecclia.

Synalimpha est qdā spēs metaplasmi: de q̄ dixi in q̄rta parte in ca. de metaplasmo.

Sinapis. napus cōponit cū siml: z dī h sinapis: qz folijs fit napo similis. v̄n h sinapi indeclina. p semie illi^o herbe: z cōfectōe illi^o herbe: q̄ fit ex illo. z in sinapic^o ca cū. penul. cor. z pdu. na sinapis. v̄n quidaz: Sinapis cerebruz s̄z purgat pect^o z fopos.

Synaris. synaris grece solēnitās: latie cōuent^o dī: a syn qd ē z: z aris qd ē psalm^o: q̄n psalmoz cūcūl^o.

Syncathegorema. a syn z cathegorema cōponitur hoc syncathegorema matis. i. cōsignificatiuz: z pdu. penul. nī: s̄z cor. penul. grī. v̄n p̄reforōis alie a noie z v̄bo dī cūcūl^o syncathegoremata. i. cōsignificatiue s̄z dialecticōs.

Syncer^o ra rus: z h z h sinceris z B re in eodē sensu. i. sine cera: sine mollicie: sine flexibilitate. i. putus: cōstans: sūr

m^o: mund^o: sine vitijs. z componit^o syncer^o a syn z cera. Qd cōponit cū tā z q̄: vt tam syncer^o q̄ syncer^o. Laucat ḡ sibi quilibz in accentuādo hec oia. habz enī vtrūqz: acutū accentū sup penlt. est eiz penlt. pducta ī vtroqz. q̄ aut in syncer^o penlt. pducas: p̄z p̄ Dozatiū in fine sebe eple: Syncer^o nisi vas dequid infundis accescit. q̄ v̄o in synceris penul. pducas: liquet in illo vsu virgilij in mo moreto: Subsedit syncere foramibusqz liquas Emun data ceres. Non aut p̄t dici q̄ ibi syncere fit aduerbiū a syncer^o rum: falsus enī eēt versus. sed est cōminatio neutri generi h^o noia synceris. z ponit ibi aduerbialitē fm quosdā. sed meli^o ibi legit^o noialiter. q̄ aut dī syn cer^o vel synceris quasi sine carie: etymo. est. ita dicit Dug. Mag^o aut Bene. dicit: Syncer^o pducit e an r: qd quidā dicit posse corrip̄: si cōponat a syn z carie. nos v̄o dicim^o q̄ media nunqz p̄t corrip̄: siue dicas syncer^o siue synceris: qz nunqz inuenit in aliquo bono aurore nisi lōga. nec cōponit a cera vel carie: s̄z a syn qd ē con: z chere qd est salue: inde syncer^o. i. saluus: q̄n ex toto saluū z absqz macula. ita vult mag^o Bene. S̄z qdaz glo. sup illud ad philip. i. Sitis synceres: dicit. i. sine operibz corruptōis. z sic videt glo. illa velle q̄ synceris cōponat a sine z carie: z sic penlt. tūc corripet. Ad hoc dico q̄ qum dī synceris q̄n sine carie: v̄l sine corruptio: etymo. est non compō. v̄n non recipim^o illū versij: Synceris a carie: sed syncer^o sine cera. Dis v̄l dico q̄ syncer^o siue synceris: siue cōponat a syn z cera: siue a syn z chere qd magis mihi semp placet pdu. penlt. v̄n quidaz: Res est syncera res synceris quocqz pura. Qum autē dī synceris q̄n sine carie: etymo. est: sicut fm Dreg. Obzūz dī quasi obzūde anp: z est etymol. qz obzūde corripit penlt. s̄z obzūz eam pduc. Syncer^o etiā z synceris cōpar rior rissim^o. v̄n syncere vel syncerit^o rissime aduerbiū. vnde synceritas tatis. i. puritas: sine fermēto malicie z neq̄tie.

Sincipit caput: anterior pars capitis. v̄n versus: Synciput antio: ps caput dī eē. de h ocm est ī caput.

Syncopa est quedā spēs metaplasmi: de q̄ dicit^o est ī. iij. parte de metaplasmo. Et a syncopa dī syncopo pas. i. syncopam facere.

Syncres qdaz trop^o. vide ī. iij. pte ī ca. d̄ tropis.

Syncronon acuit in fine. Hiero^o in plogo Dsee: Et Dsee syncronon Esaiē. i. contēporane^o. nam syncronō. i. vni us tps. z cōponit a syn qd est con vel sil: z cronon qd est tps q̄n vni^o tps: vel sil in eodē tpe: nam fm Hiero. Esaias z Dsee eis dōt p̄b^o p̄p̄auerūt.

Synceris dī ps supio: rōis. vide ī sc̄cia.

Synciasmōs est eadē figura cū antitheta.

Syndon donis fe ge. dī lineuz amictozū muliez quo hūmeri opunt. z q̄nqz simplr dī p lineo pāno: Martbei xvij. Et accepto corpe Joseph iuoluit illud ī syndone munda. z corzi. penlt. grī. v̄n in auroza: Qua vestit^o erat syndone: nud^o abit.

Sine verbū est impatiui mōi de sino finis: z corzi. si. Itēz sine est ppositio. z differt sine q̄n preponit z postponitur casuali. preposita enīz grauant v̄treqz syllabe: vt sine timore: postposita penul. accuit vt Te sine nil altū Et h parz q̄ oreten^o: puberen^o: z cōsimilia acuit te. De hoc dixi in ij. pte vbi egi de cōpositis a ten^o.

Sinedra ē idē qd ccess^o: vt habet in h̄storijz sup gene. ij. vbi tractat de edificio tēpli ca. d̄ atrio mūdoz zc.

Sytbesis exponit in iij. pte in ca. de coloribz r̄betoid.

Singillatiz. i. singulariter: per singulas vices: p vniquē qz sep̄atim. Et dī singillatī q̄n singulatī a singul^o la lūz

quod est vnus, vel a singul^o quod est vnice. Dug. vo dic: q^a singulus d^r singulatim aduerbiuz discretim, i. per singulos, p quo quidaz dicitur singillatiz: sed male fz eu. P^riscian^o etiaz in tractatu de aduerbijs dic: A singul^o singulatis. Ad hoc dico q^d fm formationez videt e^o dⁱ cenduz singulatim: sicut ab hostio hostiari. P^ot nihil omnius dici singillatiz, p singulatim, z h^o comunis v^o approbat. vnde ppbeta: Qui finxit singillati corda eorum. i. aias: qz deus animas singuloz creado infundit: z infundedo creat fm Aug. Itē in symbolo athanasij Qz sic singillatiz vnāquāqz personā deuz aut d^om cōfiteri crīstiana vitate cōpellimur.

S yngraphus in chirographus exponit.

S ingularis: a singul^o d^r hic z bec singularis z hoc re. vñ singularit^o z h^o singularitas tatis. vide et i Thomas.

S ingulatim in singillatiz est.

S ingultio tis tui tire. i. p^rrabere spiritū z anbelitum cū difficultate. z deberet facere supinū singultitū: fac aut singultū. vnde singulto tas frequētatiō. hinc singultus tus: p^ractio anbelit^o cū difficultate. Vel fm medicos singultus est sonus violente cōmotiōis ozis stomachi ex fumosa ei^o dispositiōe. pueniens. vnde singultus^o sa suz. i. singultib^o plen^o. z singultim aduerbiū. Singultio z eius cōposita siqua bz sūt neu^o fz Dug. P^ap^o vo dicit Singultus suspiriuz vīceruz: pulsus: ploratio: gemitus: tristitia: planctus.

S ingultus in singultio est.

S ingul^o. a signo gnas d^r singulus la lū. i. vñ vel vnice. fz in plurali accipit distributiōe. vñ Singuli comedūt. i. les patim qlibet p se: vñ z vn^o p se. Et a singul^o d^r singulo las. i. singulos facē: vñ z vñ p se diuidere.

S inister ius i sinistra est.

S inistern^o in sinistra est.

S inūtra. a sino sinis d^r bec sinistra stre: qz rez fieri sinat. qz autez d^r sinistra: quasi sine dexa: etymo. est. vñ sinister stra struz: z sinister sinistra sterū. i. a pte illa: vñ malus: cōtrari^o: nociu^o. Et cōpaf sinisterior: sinistim^o: qd regulariter deberet esse sinisterrim^o. z a sinister dicitur sinister^o z sinistern^o na nū. i. per sinistra dicit^o: vñ q sinist^ra vñ p dexra vñ ecōuerso. z sinist^ro ras. i. p sinistra ducere: vñ ad sinistra diuertere: vñ sinistra vti p dexra.

S inistro: suz. Sinistra cōponit cū versum: z d^r sinistroz suz. i. vñ^o sinistra ptem.

S inūgus ga guz in cōiug^o exponit.

S ino nis suui vel sij nere situz sinoz neris situs sum. z ē si nere pmittere vel dimittere. z sinere. i. finiri: termiari. z sinere. i. cessare: vnde hic situs. Sino cōponit vt cōsino nis cōsui cōsuisi cōsitus. Desino nis desui vel desij desitus. i. derelinqre: pmittere: vñ cessare: vñ termiari: vñ finiri. Et dissino is dissui dissitū. i. diuidē separe. vñ dissitus ta. tum. i. sepat^o. Sinere p dimittere vñ p mitte actū est: z cōposita ab eo fm hāc significatiōez similif actiua. Sinere in alijs significatiōibus neutrū est. z q^a cōponit ab eo scdm illas significatiōes siliter neutra sūt. Itā sino z eius cōposita faciūt pteritū in suui vel in sij: z supinū in sitū. Itē oia cor. hāc syllabā si in presenti z supi. sed in pterito eā. pdu. vñ quidā: Ars hoīem format nec finet esse malum.

S ynodoche. vide in. iij. pte in ca. de tropis.

S ynod^o. oda cōponit cū syn qd est cō. z d^r h^o synodus di fe. ge. z penul. cor. i. cetus: cōuentus: comitat^o: cōgregatio: z pprie senū vel presbyteroz quod solēt facere epi: qz ibi simul cōnientant z coeant. vñ hic z bec synodal^{is} z hoc le: ad synodū p^rinēs.

S ynnon fuit quidā pditor sicut dicitū ē in exedra.

S ynnonym^o. Noma quod ē nomē cōponit cū syn qd est cō vel simul. z d^r synonym^o ma mū. i. vñ^o nois cū alio. Synonymū nomē ē qd idem cū alio nomie significat Sūt aut synonyma que z multiuoca z vniuoca dicitur nomia. i. diuersa noia pncipalr idē significātia z appellātia. vnde bec synonymia mie. i. vniuocatio: sed quā doqz ponitur p ononimia hac similitudine: qz sic synonymia est qñ idez sub diuersis vocibus signatur: ita ononimia est qñ vna voce diuersa signāf. Et d^r scribit sic synonymū: Synonyma sūt plura noia idē significātia tā i pprijs qz in appellatis. In pprijs vt publicus cornelius: africanus scipio. In appellatiuis latinis: vt mucro ensis: spata: gladi^o.

S ynopsis pidis: color quidaz rubeus. z pōt dici esynopia quasi sanguis nobil^o: qz sanguineū habet colorz. z est ery. Et vt dicit Jsi. in. xix. etymo vbi agit de coloribus: synopsis inuenta est prīmū in ponto insula. vnde a synope v^rbe ponti nomē accepit. Species eius sunt tres rubea: z minus rubeus: z iter has media. In. xxij. ca. hie re. dicitur: Et fac laqaria cedrina pingitqz synopide. z corz. illā syllabaz pl.

S inoz eris in syno est.

S yntagma grecū est. i. dogma: structura ordiatio. Diero. dicit in plogo Sen. Que ppum yntagma.

S yntasis. syn. i. cō cōponit cuz stasis qd est stās vñ stat^o vñ syntasis h^o syntasis: vñ syntaseos: id ē cōstructio qñ cō stās: pprie illa cōstructio vbi voces siml stāt z cōgruūt cū itellectib^o: vel ecōuerso fz Dug. P^ap^o vo dic: synta/ sin dicit greci ordinationez siue constructionez dictio nū: z non debz acui in fine.

S yntthesis exponit in q^rta pte in cap^o de allotheba fm P^riscianuz.

S ynteon exponit in iij. pte in ca. de scemate.

S ynthoma penl. pdu. ynthomata. i. accidētia que inferius sunt: vt capitis dolor: fluoz narium: vomitus: ipeztus: z similia.

S ynthonomia vel ynthomia. i. cōcisio a syn quod est z thomos quod est diuisio vel sectō vñ cēsio cōponitur vt dicit Dugu.

S yntonus. a syn z tonus cōponit hic synton^o ni penulti. corz. qñ tor^o son^o vñ duplex son^o.

S inuo nuas a sinus d^r sinuo nuas nuare. i. ampliare vel plicare vel curuare. z cōponit: vt in sinuo nuas. i. denūciare: signare: qñ in sinum mittere: intimare. Et in sinuo nuas. i. latenter psuadere: z dissimulare: ozare: dicere dissimulatozie: vt qñ rep^rbedim^o z damnamns q maxie defendere intendim^o. Est ergo insinuare aliqd aliud intendere qz vba videant sonare. vnde bec insinuatio ita callida z latens oratio. vnde qdaz solent exordiri p pncipium: vt qñ causa est turpis z animi auditorum sunt alienati. Est eniz insinuatio orō qdā dissilatiōe z circūitiōe obscure subiciēs auditoris aim. sed pncipium est oratio pspicua z p^rtinus efficiens auditorz beniuolum vel attentum vel docilem. Sinuo z eius cōposita actiua sunt.

S inuosus in sinus vide.

S inus a sino nis d^r hic sinus nus nui: gremiū: collecton vestis. z sinus palpeba: z sinus receptaculuz matris. i. naturalis portus. vel litus exesuz fluctibus act. xxvij. Sinum quēdam cōsiderabāt habēre litus in quē colgitabant si possent eijcere nauē. vnde sinuosus sa suz. i. sinibus plenus: vel amplius z dilatatus vel curuatus Et cōpaf. a quo bec sinuositas tatis. Itē a sinus d^r hoc

finum nivas in quo mulget lac: prima pducta q̄ in sinu
 nus corripit. Uirgi. Sinum lactis ⁊ bec te liba priape
 quotannis. Tres inuenit sinus Abrae fm̄ theologos.
 Sed p̄or q̄ri: vtruz limbus inferni sit idēz q̄d sin⁹ abrae
 Ad h̄ intelligendū nota q̄ aie post mortez ad q̄ez per
 uenire nō possūt nisi merito fidei: qz accedētes ad deū
 oportet credere: sicut d̄r ad bebie. ca. xj. Prim̄ aut̄ exē
 plū credēdi in homib⁹ de abraaz daf q̄ prius se a certu
 infidelūz segregauit: ⁊ speciale signū fidei accepit: ideo
 requies illa q̄ homib⁹ post mortez daf: sinus abrae d̄r:
 vt paret per Augu. xij. li. sup̄ gen. ad litteraz. sed aie san
 ctōz post mortē nō omni tpe eandēz q̄ez habuerunt
 qz post christi aduentuz habebāt plenā quietem diuina
 visione p̄fruentez: sed ante christi aduentū ⁊ mortez ha
 bebāt q̄dez q̄ez p̄ imunitates pene: sed nō habebāt d̄
 fiderij q̄ez p̄ executioez finis. Et ideo status sanctoruz
 ante christi aduentuz p̄t cōsiderari ⁊ fm̄ id quod babe
 bat ad requiez: ⁊ sic d̄r sinus abrae. potest etiaz cōside
 rari quātuz ad id q̄d eis de rege deerat: ⁊ sic d̄r limb⁹ i
 ferni sine patrū ⁊ sinus. Limb⁹ ergo inferni siue patrū
 ⁊ sin⁹ abrae fuerūt ante aduentū christi vnū per acci
 dēs ⁊ nō per se: ⁊ ideo nihil p̄hibz post christi aduentū
 eē sinū abrae omnino diuersuz a limbo: qz ea que sunt
 vnū p̄ accidēs separi t̄ngit. Item ad huc aī aduerre
 ad maiorē intelligētiā q̄ sic req̄es sanctoruz patrū añ chri
 sti aduentum dicebat sinus abrae: ita post christi adue
 tum: sed diuersimode. qz enī ante christi aduentū san
 ctōzū requies habebat defectū regei: per adiūctuz dice
 bat infern⁹ ⁊ sinus abrae idēz: vñ ibi nō videbat̄ deus.
 sed qz post christi aduentuz sanctoruz req̄es est cōpleta
 qū deū videāt: talis req̄es d̄r abrae sin⁹: ⁊ nullo mō in
 fernus ⁊ ad hunc sinum abrae ecclā orat fideles p̄ducī
 qū dicit: Exaudi me domīe: vt aīam meā in sinu abrae
 patriarche tu iubeas collocari. Et sic etiā intelligēda ē
 quedā glo. q̄ habet̄ Luce. xvi. Factū ē vt moreret̄ mē
 dicus ⁊ portaret̄ ab angelis in sinū abrae. que sic dicit.
 Sin⁹ abrae est req̄es bonoz paupez quoz est regnum
 celoz. vide infernus.

Synzuga gas. i. cōiūct⁹ vel coniugat⁹. vñ ⁊ p̄nomia di
 cunt̄ synzuga: vel syniuga latine: a syn q̄d ē cō ⁊ iugū: vñ
 zuga. Et inde hec synzugia gie. i. coniugatio. vñ ⁊ p̄por
 tionalis cōiunctio elemētōz vel numerōz d̄r synzu
 gia: ⁊ est q̄dam plana: quedā cubica. i. solida figura: sed
 hoc ad aliam scientiaz spectat. Synzugia etiam dicit̄ si
 pes extendat̄ vltra numerū quattuor syllabaz. vñ syn
 zugia dicit̄ penthasyllabi: ⁊ hexasyllabi pedes. Hi nō
 sunt pedes: sed appellant̄ penthasyllabi ⁊ hexasyllabi:
 qz vltra quinqz vñ sex syllabas nō p̄cedūt. Sed apud
 grecos dicit̄ synzugia quasi quedā cōiunctioes vñ decli
 nationes: qz ex quo mensuratio dictiois que pes ē exten
 ditur vltra numerū quattuor syllabaz nō dicit̄ pes sed
 synzugia. Item a synzuga d̄r h̄nuzgo gas. i. coniūgere
 coniugare fm̄ Hug. Pap. vo dicit̄: Synzuga cōinga syl
 laba vt mei tui sui: vel sapiens sapienter sapientia. vide
 in coniugis.

Syon mons est in hierusalē: ⁊ sepe ponit̄ pro ipa ciuitate.
 Syon hebraice latine interpretat̄ speculū vel speculatio
 qz in sublimi cōstructa est ⁊ de lōge veniētia cōtempla
 tur: vel speculatur. Nec sepe ecclā militātez signat: in
 qua deus per speculuz ⁊ enigmate speculamur. Dicitur
 etiam aliqui syon mater hierulale: qz syō tāq̄ mater fili
 liaz hierusalē p̄tegebat ⁊ defendebat.

Syparū genus veli vnū pedē habēs quo iuuare nauigia
 solēt quotiēs vis veli languescit: q̄d ex sepatioe estimat̄

dictuz fm̄ Papii.

Sipariū r̄ij d̄r cib⁹ vel preciiū cātozis: ⁊ quicq̄d añ cantan
 tem p̄ pretio suspendit̄.

Sipo pas pau pare: farina ad faciendū pultē immittere
 Et sipare. i. spargē: ⁊ pp̄zie escā gallinis. ⁊ sipare. i. cōmi
 nuere. Et a ipo cōponit̄ sipo pas. i. siml̄ sipare. dissipo
 pas. i. dissipare: diminuere: destruere. p̄sipo pas. i. p̄
 sipare ⁊ spargere. obsipo pas. i. vndiqz vel extra vel ob
 sipare. Sipo ⁊ ei⁹ cōposita actiua sunt: ⁊ corripit̄ hanc
 syllabā si. vñ quidā: Qui sipat̄ hic pascit̄ volucres: ⁊ dis
 sipat̄ inde.

Siquidē. i. certe: ex si ⁊ quidē cōponit̄: ⁊ corri. qui. Aliquī
 aut̄ sunt due ptes: ⁊ tūc qui acuit̄: ⁊ sic sumit̄ Nach.
 .i. li. vlti. ca. Et si quidē bii: ⁊ vt h̄storie cōpetit̄ h̄ ⁊ ipse
 velim. Item Matt̄ h̄. x. ca. Et si quidē fuerit dom⁹ illa
 digna: veniet̄ pax vestra sup̄ eā. Itē Lu. xiiij. c. Et si q̄dez
 fecerit fructū: sin aut̄ in futuruz succides eā. Itē hebr. vi.
 Et h̄ faciem⁹: si quidē pmiserit̄ de⁹. Itē Leuiti. xiiij. Et si
 quidē lepra vltra nō creuerit.

Siqs siqua siq̄d vel siquid cōponit̄ a si ⁊ qs. De h̄ dixi su
 pra in tercia pte vbi egi de figura nois in ca. de syllabi
 cis adiectiōibus.

Siquomin⁹ expositū est in secūda pte vbi agit̄ de accētū
 aduerbioz in ca. de cōpositis a min⁹.

Syracusa se: ciuitas Sicilie. vñ siracusana nū. Actuz
 xxvij. Et qum venissemus siracusana. ⁊ pdu. cu.

Syrasim: liber quidā d̄r cantica canticoz: vt dicit̄ Hiero.
 in plogo puer. Syrasim q̄d in lingua nostra vertit̄ cā
 ticū canticoz.

Syrē. i. tract⁹: ⁊ acuit̄ in fine. Itē syrenis: ⁊ tūc acuit̄
 si. vide in syrena: ⁊ pdu. penl. gi syrenis.

Syrēna. a syren q̄d est tractus d̄r hec syrena ne: ⁊ h̄ syren
 renis: ⁊ facit̄ actiū syrenen. vel syrena monstz mariniuz
 q̄d dulcedine sui cant⁹ nantas ad se trahit ⁊ submergi
 facit. vñ syrenic⁹ ca. i. i. dulcis ⁊ delectabil ⁊ affectiuus
 seu attractiu⁹ cant⁹ ⁊ piculosus. Itē syrene dicit̄ ser
 pentes cū alis q̄ plus currūt q̄ equi. sed etiaz volare di
 cunt̄: Quaz tantū vir⁹ est: vt post mortuz añ mors seq̄
 tur q̄d doloꝝ sentiat̄: fm̄ Dugu. In glo. n. sup̄ Jsa. xiiij.
 g. Et syrene i delubris voluptatis: d̄r sic: Syrene se aīa
 lia vel spentes cristati vel alati: vel vt alij dicit̄ pisces
 marini in specie muliebz. Jfido. aut̄. xi. etym. vbi agit̄
 de potentis dicit̄ sic: Syrenes tres fingūt̄ fuisse: ex parte
 virgines: ⁊ ex pte volucres h̄ntes alas ⁊ yngulas: quaz
 voce vna: altera tibijs: tercia lyra caneat̄: que illectos
 nauigantes suo cantu in naufragia traherant. Scdm̄
 aut̄ veritatem meretrices fuerūt que quādoqz trāseun
 tes ducebāt ad egestatē. Das fictē serunt inferre nau
 fragia. Alas autē habuisse ⁊ yngulas dicit̄: qz amor
 ⁊ volat ⁊ vulnerat. que ideo in fluctib⁹ cōmorasse dicit̄
 tur: quia fluctus. i. venerez creauerūt. ⁊ producit̄ hanc
 syllabaz re.

Syrria rie dicta est a quodā indigena. vel vt dicit̄: Syrin
 fuit nepos Abraam ⁊ Leture: a cui⁹ noie Syria dicta ē
 Et antiq̄ assyrios vocabāt quos nūc syros vocam⁹ Di
 olim potentissimi fuerūt vt dixi in chaldei. Et a Syria
 hic syri⁹ ria riuz: ⁊ syras ra rum. vñ ⁊ syri⁹ lapis d̄r qui i
 Syria reperit̄. ⁊ syriac⁹ ca cum. i. d̄ Syria exis. ⁊ syrius
 penl. cozi. vñ ⁊ syriaca d̄r vitis vel vua: vel qz de syria
 allata est: vel qz nigra est. Inuenit̄ etiā h̄ syrus ri p̄ quo
 dam sanctissimo ianueni epō. ⁊ p̄t dicit̄ syrus: q̄n silēs
 qz vere siluit a strepitu mundane inq̄etudinis p̄ vacati
 onez interne quieti.

Syrriacus in Syria est.

Syrina, a syren qđ est tract^o of hoc syrina rinatis, i. cauda vestis feminariuz. **Syrina** etiaz dicit series longa orati^o nis: tenorem suuz vsq; ad vltimū seruās. **Syrina** etiaz dicit liber vel reuolutio chartarū: q; in libro sūt multe reuelatiōes z plicature: sic in cauda vestis mulieris. vī de in iiii. pte in ca. de scemate in hyrinos.

Syromates tis mas. ge. i. gladins. z videf cōponi a syren qđ est tract^o z macron quod est longū: z bec syromates res. i. fortitudo.

Syromaste in syromastes est.

Syropbenissa dicta est mulier chananea gentilis. **Chananei** enim quōdam iudā incoluerunt: sed post dīspñ sūt. ex hac dīspñōe erat mulier ista ex syrijs z fenicibus orta: **Marci. vii.** Erat aut mulier gētilis syropbenissa genere. **Quidā** tñ dicūt chirobenissa: q; sicut senissa erat sic z cyra dīdo fuit: hoc noie inuicātes mulieres: **regiōes** mulieris z patriaz. **Item** inuicātes syrofenix cis. **Iuuenialis:** Terret idumee syropbenix incola porte.

Sirpa pe idez ē qđ sarpa.

Sirtis, a syren qđ est tractus of bec sirtis hui^o sirtis. **Sirtes** sūt loca piculosa in mari: dicta ab attractiōe harenē in cumulos. Est vero ibi inequalitas maris z terre. Et in vno loco est aqua pfundissima: in alio vadosa. vñ piculū est illac transire fm **Dug.** **Papias** vero dicit: **Sirtes** tract^o aquarū rapaces: scopuli supra mare: loca harenosa: vñ arida accedūt z recedūt.

Sirtus, a syren qđ est tractus of syrt^o ta tuz, i. attractiu^o z spinosus: z h^o syrtū. i. spinetū.

Syrus ra ruz in syra vide.

Sylara interpretat futurū iudicium vel gaudij exclusio vel equi missio: propriuz nomen cuiusdam viri in li. iudiciū z corripit penul. vnde in auroza: **Lurrus** deseruit: **Sylara** terga dedit.

Sistracia cie: vas est repositoziū: sicut factus vel pera. Et sunt sistracia nautarū dicte: q; sint sute vñ vascula in q; bus portant^r cibi. **Regū. i. ca. ix. a.** Panis deficit in sistracis nostris. Et ista lūtera communit^r habet in bñ blīss correctis. **Quidā** vō dicunt cistarca. vñ s; eos debz dicit: i. cistracis nostris. z componit a cista z archa. **Alij** dicunt q; a suo suis dicit bec sistracia cie. i. substantia: z pprie nautaruz: q; sit suta: vel q; sita. i. c. collocata. hoc dicitur sentire **Dugu.**

Sisto sistis caret preterito z supi. sed accipit mutuo a dī uersis: fm diuersas ei^o significatiōes. **Naz** sisto absolutū est z transitū. **Quādo** est absolutū significat idez qđ sto vel maneo: sisto quasi cū pri^o irem mō sto: fm hoc accipit preteritū z supi. a sto z facit sisto steti statū. **Sisto** qñ est transitū signat idē qđ statuo: vt iste sistit me nia. i. statuit. **Accipit** etiaz p firmare: vel retinere: vel stabilire: vt sistite equum. vnde **Quidi^o** de fastis: **Siste** puer lachrymas ptheus tua damna lenabit. **sistere**. i. presēta re. vnde in euāgelio **Luc. ij.** Ut susterēt eū domio. i. presēta rent. z fm q; est trāstū accipit pteritū z supinū a statuo: vt sisto statui statutū. **Sisto** cōponit vt absisto stis: id est longe statuere: longe stare z cessare. a sisto stis. i. iuxta vñ circumstare ad seruiciū. **consisto** stis. i. si mul stare: circūstare stis. **desisto** stis. i. deorsū a pposito sistē z cessare: **exsisto** **exsistit**: **insisto** stis. i. vocare instare inuigilare: operam dare. **persisto** stis. i. perseverare: **psisto** stis. i. p stare: z p precio stare z meretricari. **item** p sisto stis. i. psituere. i. p precio statūē ad meretricādūz vel aliud. z in vtraz significatiōe est verbum metricale **obsisto** stis. i. obstare. **resisto** stis. i. reluctari: **refragari**. **subsisto** stis. i. subitare: vñ **substare**. i. sub se statuere

z firmare. vnde bec subsistētia tie of forma. **Sisto** pro stare z ei^o cōposita fm hāc significatiōē neutra sunt z absoluta: z caret pteritis z supi. z accipiūt mutuo a sto stas z eis cōpositis. **Item** sisto in alijs significatiōibus z eius cōposita fm illas actiua sūt: z caret pteritis z sup. z accipiūt ea mutuo a statuo tuis z ei^o cōpositis fm **Dugu.** **In** grecismo aut z in doctrinali dicitur **Sisto** facit statui si transeat atq; statutū. **Si** sit neutra/ le steti nullūq; supi. **Pul. aut** in r. li. dicit: **In** sto autez vñ inueni sisto: cui^o preteritū quādo actiua bz significatiōē tam in simplici q; in cōposito deficit. **Quando** vero absolutam z similez sto verbo: cū eo commune habz pteritū: vt **resisto** vñ **resto** **restiti**: **cōsisto** z **sto** **stiri**: **per sisto** z **psito** **psiti**. **subsisto** ēt **fac** **substiti**: z **h** mibi magi placz. **Itē** scias q; sisto ē figure simplicis non enī pōt cōponi a si z sto: quia nulla coniunctio potest componi cum verbo fm **Priscianū.**

Sistole les: z sistola le exponit in q̄rta pte in ca. de meta plasmo: z acuitur vltima de sistole les sed non d̄ systola sistole.

Sistrū, a sisto tis of hoc sistrū sistrū. i. tuba. vel dicitur sic ab inuentrice. **U** sistrū lingua egyptiaca dicit tuba cū qua isis d̄scribitur. **Naz** huiusmōi sacrificijs ea vtunt. **In xvij. cap. primi Regū** legit: **In** tympanis leticie z i sistris p̄cinebāt mulieres.

Sitarcia in sistrarcia vide.

Sitella le oimi. gua situla.

Sitacula le in sitis exponit.

Sitio tis tui titū tire. i. potū desiderare. z ponit simplici p desiderare. vnde **sitibundus** da dug. i. sitienti similis. **Sitio** cōponitur vt **resitio** tis. **sitio** z ei^o cōposita neutra sunt z corripit si. vnde **thobias**: **Incupidas** sitit ebrietas p̄sentia desit.

Sitis, a sitio tis deriuat bec sitis hui^o sitis: desiderij bz bendi. vnde bec siticula le. oimi. Et siticulosus sa suz q; assidue sitit: vel aliquātulum sitiens: z desinit accusatiuus in im tñ z ablati^o in i. vñ vsus: **Im** tñ faciūt bec q̄rtū nomia casuz: **Uim**: **huri** **tussim** **maguderimq; siti**. Et itellige de latīs nomib^o. **Itē** scias q; sitis ē vbu a sitio tis. **Itē** est nomē h sitis. **Itē** ē vbu modi subiectini de sū es est: vt qū s; sit sit sim^o sitis. z tūc pdu. si. **Itē** scitis a scio scis: sed tūc bz cp^os.

Sytropodes sūt coquēdi cā vasa fictilia cū trib^o pedib^o fm **Pap.** z **Dugu.** z videf eē cōpositū a syn qđ est con. z tris. z pes: q; cū trib^o pedib^o vas. **Quidā** tñ dicūt cūropodes a citra z pes pedis: q; pedes habet citra supiorē fabricaz. z cor. po.

Situla le penl cor. restis est qua aqua trahitur vel potus ipm vas. z of a sitio: q; apta ē sitientib^o ad bibēdum quod vas greci cadū vocant. **Item** situla le ē quoddaz genus serpentis.

Situs, a sino nis siui sitū. dicit hic sit^o huius sit^o. i. repausatio: vñ ordinatio: vñ repositio: vel mot^o: vel natura: vñ vetustas: vel humor: vñ longitudo ipis vñ negligentia: nam negligentia ex vetustate seq̄tur. Et situs ta tum: nomē. i. positus. Et voluerūt quidā q; in hac significatiōe situs deriuetur a pono nis per auferisim quasi positus sed auferis nō sit nisi in cōposita dictione s; **Dug.**

Sini est preterituz de sino nis: **Sapiētie. v.** Sic etiaz nos nati cōtinuo desuim^o eē.

S

ante

K

Smaragdus. **Smaragdus** viroz interpretat. vnde h **Smaragdus** dū lapis preciosus viridē colorē habens. cui ni

bil viridi^o cōparat. Nā herbas quoq; virētes frondesq; erupit. Solo enī intuitu implet oculos: nec satiat. Sculptentib^o quoq; gēmas nulla gratior oculoꝝ refectio: reficiēs circa se viriditate repercussum aereꝝ. vide in arimaspi. vnde smaragdī^o na nuz, nomē possessiuū penul. pdu. vnde i auroꝝa. Seq; smaragdīs miscet vbi q; color. Inuenit etiā bec smaragdo dinis idē qd smaragdus. z corꝝ. penul. grī. Et in smaragdī^o nea neum vnde Apoc. iiii. b. habēt quedāz bibliē. Et iris erat i cirꝝ cūtu sedis similis vīfioni smaragdī^o nis. sed bibliē corꝝe cre habēt smaragdī^o ne. z tunc qum fit possessiuum pdu. hanc syllabꝝ di.

S migma maris neu. ge. ē quoddā vnguētum v̄fectio vnguētū: vel saporis vel aliquaz aliaz rez boni odoris. vnde d̄ Danielis. xiiij. Afferte mibi oleū: z smigmata vt lauer. Inuenit etiāz hoc smigma: sed aliud signat: vt dixi in m lfa i suo loco. In historijs dicitur: Ingressa ē susanna lauari volēs. i. ungi p cōsuetudie terre: z mī fit puellas ad afferendūz oleū z smigmata. i. vnguēta. z corꝝ. penul. smigma.

S mirna Asiē minoris v̄bs: z interptat canticū eoz z declinat bec smirna ne.

S ante D

S obna ne. ppriū nomē cuiusdā viri: d̄ quo habet in esa. ca. xxxvi. Et sobna scriba. z interptat sobna sedēs vel fedes seu diuertens.

S oboles. a suboleo les d̄ bec soboles lis. i. pgenies. s. filiū: vel filia. z dicitur sobole q̄n soboles: q; suboleat. i. succrescat z corꝝ. bo.

S obrinus. a soroz d̄ hic sobrinus nī: fili^o sorozis q̄n sorozinus. vnde h sobrina filia sorozis q̄n sorina. Et p ppositioez hic sobrin^o nī. i. cognatus: vel sobrini dicunt filij vuarū sorozū v̄ fratris z sorozis q̄i sorozini. vnde bec cōsobrina ne z corꝝ. bzi.

S obziolus la lum diuī. aliquātulū sobzi^o.

S obzi^o bria bziuz. i. abstīnēs. Et cōponit a se: z bria qd ē mētura. vñ d̄ sobzius q̄n sebzū. i. secuz habens bziam vñ d̄ sobzietas tatis. z differt a pudic^o. vñ qdā: Sobzi^o amens: de lecto surgo pudic^o.

S occat^o ta tū in focc^o est.

S occell^o li diuī. pnus focc^o est.

S occ^o. a facc^o d̄ h focc^o ci: quoddāz calciamentū comedozuz: q; faccū habeat in quo ps plante imittit: z pmetonomiaz d̄ quādoq; comed^o. vñ Soccell^o li diuī. z foccat^o ta tū. i. foccis indut^o v̄ foccos bīs.

S ocer. a socio cias d̄ h focer hui^o foceri pater vrozis v̄ mariti: q; socia^o genero v̄ nurui z ipsa ei. vnde focerinus na nū: z bec focrus huius focr^o mat vrozis v̄ mariti. z p compositionēz hic p̄focer ri pater foceri v̄ focr^o q̄n secūdu focer: z bec p̄focer mater focrus: vel focr^o z corꝝ. so. vñ i Hecismo: Est focer vrozis genitor: focr^o genitrixq;

S ocerin^o na nū in focer vide.

S ocialis in focus vide: z etiam in Thomas.

S ocus. a foccus dicit hic socius cia cuiꝝ. Et substātiue ēt declinat hic foc^o cij. z bec focia cie: z dicit socij ppter piculi vel opis societate: q̄n i vna caliga vel focco vel vno vestigio manētes. vel foc^o d̄ a sequoz: z est pprie socius in piculo: collega i officio: comes: in itinē: socoz in p̄mio: sodalis in mēsa vel in sede. z agtō socij i in e: z addita tas fit societatis tatis. Et inde hic z bec socialis z hoc se penul. produ. de quo vide in thomas. Et socia^o liter aduerbium. Itē a socius dicit socio socia^o: socios iungere: vel socios facē. Et cōponit: vt associo as: absoy

ocio as. i. abiungere. cōsocio as: dissociatio as. Et est socio actiuū cum oib^o suis cōpositis: z corripit p̄maz. vñ Dicitur de arte li. ij. Non hī cuiꝝ socijs regna venusq; manent. vide in collega.

S ocrus in focer vide.

S odalicuz in sodalis erponit.

S odalis. a sedes vel a suadeo d̄ hic z h sodalis z hoc lesocius in mensa vel scutella vel i symbolis. Et dicitur sodales q̄n sediales: vel quasi suadētes a suadēdis symbolis in esca z cōuestione: vel q̄n fil edentes. Item sodales q; fil sedeat. vñ h sodalitas. i. societas: amicitia: z h sodalicū cij p eodē. Quid^o: Jure sodalicū qui mibi iunctus erat. z sodalis p amico d̄. z compaf. vñ inuenit sodalicū. i. amicabili^o. z produ. penlt. sodalis. v̄ de in collega.

S odes. a suadeo suades d̄ sodes aduerbiū blandient^o v̄ obsecrant^o. vñ P̄isc. Inueniunt aduerbia ēminātia in es pdu. vt sodes. Alibi tñ cōnumerat sodes inter v̄ba defecia. S; ibi secut^o est opionē eoz q̄ dixerūt q; sodes est verbum comici: vt sodes. i. si audes. z est sine dubio blandiēt^o z obsecrant^o. q; aut quidā dicit q; sodes tantū valet quantū foc^o oi caret rōe fm Dug.

S ol. a solus d̄ hic sol solis: q; solus luceat: obscurat^o cūctis alijs siderib^o suo splendore. vñ h z h solaris z hoc solare. i. res solis vel ad solem p̄inēs. z solan^o na num penlt. pdu. possessiuū. ex quo subolan^o. Et dicit sol q; si solus lucens. Et scias q; Sol z Luna sunt ppria nomina fm opioneꝝ Platonis: qui putabat planetas spir̄ rōnales. Sed hoc falsum reputam^o. z illum sequitur P̄isc. dicendo q; sunt ppria. sed cōsiderata nā putantia eas speculal cōmunita sunt. z hoc vult Aris. quez P̄isc. q̄nq; imitat^o dicendo q; sunt appellatiua. Letera v̄o nomia planetaz vt Saturn^o Jupiter Mars ppria sunt: q; sūt imposita stellis astrologice: occasione sumpta a quibusdā psonis. et inuenit sol in plurali numero: vel opione vel autoritate. vñ Qui. in q̄nta epla: q; leuis assiduis solib^o v̄sta riger. Item q; sol est causa diei: ideo ponit quādoq; pro die. s; frequentius in plurali. Item nota q; Dionys^o dicit in. iiii. ca. de viuis no. tractās de radio solis: Ad generationē visibiliū corporū d̄fert: z ad vitaz ipsa mouet: auget: z pficit: z nutrit: z mūdāt z renouat. Hoc etiā ipse sensus ostēdit: precipue quantū ad efficiū solis z lune. nam vt habet in libro de ania: In toto vniuerso nō est nisi triplex vita. Dis enīz vita aut est vegetatiua: aut sensitua: aut intellectiua. z sol est cā vite vegetatiue: que est i oibus arborib^o. z est cā vite sensitue q̄ est i oib^o aialib^o. z est quodāmodo cā vite intellectiue q̄ est i oibus hoībus: z hoc quantū ad esse: z quantū etiāz ad cōsuationē. Causa inq; est nō p modū pncipalis efficientis: sed p modū habilitantis z disponēntis q̄ntuz ad esse: q; fm Aris. homo generat hominē z sol. Quantū etiāz ad cōsuationē sol d̄ esse cā vite intellectualis vel rationalis: q; multū valet ad cōsruandū vitam hominū: nam vita homis cōsistit i inspiratōe z expiratōe. z ideo si medium eēt min^o densum: ita q; homo expirare nō posset morerē: vt ptz quādo est sub terra aut sub aqua. Sol aut z alie stelle claresciant aereꝝ suis lumibus. z ideo dicit Albumazar: q; si non eēt astroꝝ lumia: intantū cōdensaret aer q; oē viuens morerē in terra. vide in origine^o. itez vide i vent^o z i Lucas z in lux. Dic nota q; sol radios suos sine impollutōe infundit sup loca z corpa nō solū mūda: s; etiā immūda z foridib^o fetentia: quoz cōtactu homies ac quedāz alie res inficiunt. Sol enī radij impolluti z intaminati ea cōtingētes existunt. Non est igit miran^o

dū si essentia diuina omnino simplex et incommutabilis omnia replet loca et omnibus creaturis essentialiter inest nec tamen cuiuscumque fordidus contamine vel contingat. vñ Aug. in li. de natura boni: Quis in deo inquit sunt omnia quae condidit non tamen inquinat eum qui peccat. De cuius sapientia quae attingit a fine usque in finem foriter dicit: Attingit omnia propter suam mundiciam et nihil inquinatum in ea incurrit. Tres dicit Aug. in li. de agone christiano: Timet heretici quod fieri non potest. scilicet ne humana carne vitas et substantia dei inquinentur: et tamen predicant istum visibilem solem radios suos per oes feces et foetores corporum spargere: et eos mundos et syncretos suare. Si ergo visibilia munda visibilibus immundis contingi possunt et non inquinari quatenus magis incommutabilis et inuisibilis vitas per spiritum aiaz: et per aiaz corpus succipiens: totum hominem sine sui contaminatio assumpsit. et ab omnibus infirmitatibus liberauit. Ecce ut vidisti dicit Aug. dei sapientia per spiritum assumpsit aiaz: et per aiaz corpus: spiritus autem scilicet per aie superior maior a similitudine deo propinquat quae aia. scilicet eadem ipsa sunt inferioris parte: et aiaz magis corpus. Et ideo non congrue aia dicitur assumpta per spiritum: et corpus per aiaz. Ratio autem quare sol non inficitur et habet radios suos per feces spargit habet quod non communicat cum alijs corporibus in materia: ut filius agens patiat sicut ea quae in materia communicat dum agunt patiuntur: ut in. j. de generatione dicitur: Aia autem communicat corpori in materia non ex qua aia fiat: sed in qua fit: ideo ex coniunctione corporis inficitur. Diuinitas autem non communicat cum corpore: nec in materia ex qua: quia sit omnino immaterialis nec in materia in qua: quia non vniatur corpori ut forma eius. Ambrosio. vñ in quarto dicit hexamerus. Sol est oculi mundi: iocunditas diei: celi pulchritudo: inest gratia: presentia creature. boni solis: sed misterio non in pio bono: mee facultatis adiutor non creator. bono meorum alitor fructuum: sed non creator in edus: pro meos ipse adurit. Et dicitur quodammodo: Sol est maior terra octies tamen. vide in luna. Itaque vide in astru. Itaque dicit Basilus: Terra quam sit ampla nimium quomodo sub vno tempore momento poterat radijs tota lustrari nisi de maximo solis orbe lux ei largissima per beatum per dū. pma gti.

Solarium in solo est.

Solarium minus in solo: exponitur.

Solaris in sol vide.

Solarium. a sol dicitur habet solarium: quod si solarius: quod soli et aeri vel auri pateat: et est ety.

Solar. a soleo les dicitur habet habet solar. cis. et est pecus multum opascens.

Soldus da dū: in solido das est.

Solea. a solū dicitur habet solea lee: quod solum pedes tegat: vel quod solo esse adhereat. unde solero soleris. i. soleas facere: vel soleis aptare. Itaque solerare. i. solū vel solidū facere.

Solenis. soleo sponitur cum annis. et dicitur habet habet solennis. et habet ne: celebris: festinus. et copiosus. vñ solenniter nuntius nissime aduer. et habet solennitas. tatis. et habet solenne nis per eo. et vñ de quod solennis et solennitas sponitur a soleo et annis: quod soler esse singularis annis: vel a solido das. i. firmo: quod solidus propter religiose mutari non debeat. vñ dicimus quod predicata vocabula non debent scribi nisi per vnum l. et duo n. et nunc per m et p. errat qui scribunt sollempnis et sollempnitas: per m et p et duo l. sicut Aug. Quidam tamen dicunt quod solennis sponitur a solers et ann. vñ solennis quod si solers ann. vel solers in anno: vel solennis quod si sol. i. anno: quod semel est in anno. Et est solennis tunc scribitur et per vnum l. et duo n. et p. dū. pma. vñ Noza. i. epi. In sanire putas solennia neque rides. Pater. vñ dicit: Solennitas a sancti dicitur ita suscepta ut mutari ob religione non debeat.

Solenis fas in solennis est.

Solenitas in solennis exponitur.

Soleo les solit. i. neutropassiuus. vñ solit. ta tū. i. fre-

quies: assuetus: assiduus: vñ solit. et sponitur. ut solit. ta tū. i. non solit. Itaque a soleo dicitur solesco ichoati. et sponitur. ut assolleo les: assolit. i. valde vel iuxta soles. vñ assolitus ta tū. i. valde solit. et affoleo cis: absoleo les. i. dissuescere et a solito cessare. Lōsoleo les: Dissoleo les ambo per dissuescere. Insoleo les. i. valde solere vel aliter continere quod alij vel alij quod solitū suppire demētez eē vel fieri vñ insolens letis: et insoleo scis. ichoat. Persoleo les. i. valde solere: assiduare: assiduū esse. vñ psolent. i. assidue aduerbi. et habet psolentia tie: et psol. la lux. i. assiduus. Soleo et eius coposita. neutropassiuus sunt. et ita neutra et cor. so. Qui. d. arte: Tarda solz magnis reb. mēse fides Sz sol sol bi soles pdu. hac syllaba so. vñ vñ. Qui rez nosse soles dicit soles gignere soles.

Soleola le vini. pua solea et cori. penl.

Soleo ras. in solea vide et cor. hac syllaba so.

Solers. Solo sponitur cum ars. et dicitur habet habet habet solers solert. i. sapiens: ingeniosus: sagax: cautus: quod omni arte bona instructus: et dicitur sic: quod totum vel multum in arte. et copiosus solertior tissimus: et debet scribi per vnum l. Et inde habet solertia tie. i. sollicitudo. Vigiliantia: astutia: sagacitas: industria: et pdu. so. vñ quidam: Exiguo pulcra dicit solertia vitas. i. sapiens et cautus habet. sicut vñ Pater. Solers dicitur quod si sollicitus in arte et utilis.

Solertia tie in solers vide.

Sollicito. solon sponitur cum cito: citas: et dicitur sollicito tas. i. per suadere: ex suo loco mouere: quod ex toto et multum citare. et mouere. vñ sollicitus ta tū. i. curiosus: anxius: et motus. Et copiosus sollicitus rior simus. vñ sollicitus citus fime aduer. et habet sollicitudo dinis. i. curiositas: anxietas. vñ sollicitudinaria riuus. et est sollicito actum cum omnibus inpositis: Et scribitur predicata per vnum l. et pdu. so. vñ Qui. Res est solliciti plena rioris amor. et cor. penl. sollicito tas tū: quod tamen naz huius super. citus descendentis a cieo es scdo coniungatiois sic recito suscito: oscito. Sic attende quod est sollicitudo puidetie spualis. et habet precipit puer. vñ. Uade ad formicam o piger et ostendera vias eius et disce sapientiam. et ad Roma. sollicitudini tuo pigri Itaque sollicitudo tpalis necessitat: et habet est tolerabil. ge. iij. In sudore vultus tui vesceri pane tuo. Itaque est sollicitudo supfluitat et curiositat: et hoc puenit ex timore inordinato irenox et diffidentia etnox. De quod puer. xi. expectatio sollicitoz pibit. et Matth. xiiij. Sollicitudo seculi suffocat verbum dei. Prima est comedabil: scdo tolerabilis: sed tertia vitupabil. vide i. puidetia.

Sollicitudinarius i sollicito est.

Sollicitudo dinis in sollicito tas vide.

Solidarius riarium in solido exponitur.

Solidamē mis in solido das est: et pdu. da.

Solido. a solū dicitur habet solido das. i. firmare: integrare. vñ habet solidamē mis penl. pdu. et hoc solidamētū ti: et solidus da dū. i. integer: firmus quod si solo dat. et copiosus. vñ solide diuisissime aduer. et habet soliditas tatis: et quod quod syncopat et dicitur solidus da dū: et per copiosus in solidus da dū. et copiosus. Itaque a solido das dicitur habet solidus di quod da pond. et dicitur solidus: quod nihil illi deesse vedet: Solidū vñ integrū et totū veteres dicebāt. sicut vñ ipse quoque numisma a numa vocat: vel numisma: quod nomibus principum et effigie signef. Ab initio vñ vnum numisma vñ argenteus erat solidus. Apud latios a lio noie fertula dicitur: quod quod vicia coplesat vñ solidis. Tunc vulgus aureū solidū vocat cuius terna parte dixerunt tremissim: quod solidū faciat tremissis. Et nota quod per illo pondē dicitur est solidus: et non soldus: nisi syncope in syllaba. vñ solidarius riarium ad solidū ptinet: vel. i. solidū accipiens: vel per solidis fuiens: Solido coposita ut consolido das. reso

lido das. et actum cum omnibus suis compositis: et cor. so.
Solifuga ge penul. cor. quoddam aial: qz fugiat dies vt ois
 cunt miseraneus qui est araneae forma: et videt compo
 ni a sol et fugio fugis.
Soliloquium quij generi nentri. i. solitarij eloquium. f.
 cum nosipi nobis ad interrogata respondem. vñ quidaz
 liber Aug. dicitur et soloquius. Et videt componi a solus vñ
 solitari et loquium.
Solima. Hierosolyma dicta est corrupte a poetis solima.
 vñ solim ma mu. Juuenal Interpres legus solimorum
 et magnus sacerdos.
Solisequius vñ solsequum quidaz herba. f. beliotropium: qz se
 conuertedo sequitur solem. nam cum sole oriēte et occidēte
 flores aperit vel claudit.
Solitarium a solitum dicitur solitariū. i. consuetudo: et hec soli
 citudo. i. consuetudo. vñ solitudinariū. i. riuus. Itē solita
 riū potest derivari a sol. vide in sol et in Thomas.
Solitudinariū. i. riuus. i. consuetudo et dicitur a solit. Itē
 solitudinariū. i. solitarium a solitudo vide in solitarium
 et tūc dicitur a sol.
Solitudo. a solus dicitur hec solitudo dicitur. i. singularitas: de
 fruz: solitaria mansio siue locus carēs frequētia hoim.
Solitra riuus in soleo les est.
Soliuag gaus penul. cor. qui solus vagat: a sol et va
 gatur gaus dicitur.
Solium. a sedeo des dicitur hoc solium lū: regia sedes: qua
 si sedium a sededo: vñ solium dicitur quā solidū: qz de solidis lū
 gnis fiat vñ dicitur a sol quā soli sedes.
Sole quidaz ciuitas in grecia et barbaria.
Soloeicim dicitur a soloe ciuitate vñ populo illi ciuitati
 qui ex vrbē soloe profecti: quā apud arbenienses amora
 rentur vt illorum linguā discere vellent: suam pariter et il
 lorum linguā conuenerunt. vnde et libru arbeniensibus
 vt illud vicium soloeicim vocaretur: vel a soloe ciui
 tate dicitur soloenis: soloenis et hic et hec soloeicis et hoc
 se. et componit cum mos mox: et dicitur hic soloeicimus
 mi quasi mos et consuetudo soloeicis. Quoniam enī soloe
 censes in consinio grece et barbarie siti essent prim bar
 baroz mox pti grecor loquentes linguā hebāt et solā: Quā
 .ii. vtramqz vellent sibi desedere: vtrāqz conuenerunt. Di
 cū romā veniret vt linguā latinā addiceret eaz marie
 conuenerunt. vnde: inoleuit consuetudo: vt quodlibet
 vicium in orōne diceretur soloeicim: quāsi mos et consue
 tudo soloeicis: et est soloeicim figura vel vitium
 quod consistit in cōpetenti iūctura dōnū: et soloeicim dicitur so
 loeicistia ca cū: et soloeicizō. i. soloeicistia loq: et solo
 ecistia cas in eodez sensu: et deriuata soloeicistia ca cū.
 Itē nota qd sic dicit Donat: soloeicim est vitium in textu
 p̄nōtatiōis h̄ra r̄gulari art. ḡmaticē factū: Itē barba
 rismū et sole. h̄ inest: qz soleicim dicitur p̄ntes aut icō
 sequētes in se dōtiones habz. Barbarismū autē in singul
 verbis aut sit scriptis aut p̄nūciatis. vñ barbarismū sit
 in dōtione: soloeicim in orōne. vñ quidaz: Est barbarismū
 cum dico dña dñe: Est soloeicim vir mea sponsa me.
 Soloeicimus sit duobus modis: aut p̄ p̄sōrōis: aut per
 accidētia p̄tiorōis Per p̄sōrōis fuit soloeicim cū
 vna p̄sōrōis ponit p̄ vt alia: Totum repete clamat: p̄
 totū hic nomē p̄ aduer. ponit. Sit etia in eadem p̄tē
 oratiōis h̄ vitium cū ipsa p̄ se nō in suo loco neqz vt dicit
 ponit: vt cū tū licuit de re p̄ in te: et apud amicū eo: p̄
 ad amicū: et foris exco p̄ foras. Per accidētia vō p̄tū
 orōis fuit soloeicim tot modis quos sūt accidētia p̄tū
 orōis: vt dardan p̄ dardane: p̄puz p̄ appellatio. Itē
 tez: Urbē quā statuo v̄ra ē: p̄ vrbē. Item sub lucē p̄ an
 lucē et. Soloeicim in p̄sa: in poemate scema nomiaf

et ois donat. et intelligo in profa. i. i. smone ruduz: in
 poemate. i. smone sapientū. vide in barbarism.
Solon interpretat totū vñ multū.
Solor. a sol dicitur soloz laris. i. p̄bere solatius: alloqui vñ
 et derelictū: qui enim solat soli se applicat dū loq: et so
 licitudines leuat alloqo suo. vñ h̄ solamē mis. i. solatiū
 Aurora: Solamē matris ancora spesqz patris: et h̄ sola
 tuz tū. Et dicitur soloz cū cō: et dicitur soloz laris. vñ h̄ et
 h̄ consolabilis et hoc le: et consolabiliter et hec consolabilitas
 talis: et consolas lationis ge. et consolatoziū. i. riuus. Itē
 cuz dicitur dicitur desoloz laris: Soloz et ei dicitur composita sūt depon
 nē. h̄ antiq fecerit solo las actū. vñ p̄dicta v̄ba sepe inēi
 unt ad huc posita in passiva significatiōe: et p̄du. so. Do
 ratius in epi. Instruit exemplis iopē: solat egenū.
Solstitialis in solsticijs exponit.
Solsticijs. sol dicitur cum isto stas: et dicitur h̄ solsticiū. i. sta
 tio solis. vñ h̄ et h̄ solstitialis et hoc lates solstici: vñ p̄
 tinēs ad solsticiū. Solsticiū est maxima diei artificialis
 et noctis ineq̄litas: siue ingressus solis in capricornū vel
 in cancrū. Et sūt duo solsticia. s. estiuale et hiemale. et quā
 chris̄nat fuit: et iungebat solsticiū hiemale in natiuitate
 te creatoris: et tūc incipiebāt dies crescē. et solsticiū est i
 uale in natiuitate sancti Iohis baptiste: quod est. viij. klas
 Julij: et tūc incipiebāt dies descrecere. vñ ipse dicit: Iph̄
 oportet crescere: me autē minui. Tūc aut retrocesserit
 solsticia et equoxtia. x. dieb: et h̄ p̄ errorē nostri cōpōti
 qz dam anno solari p̄ter sexcēto sexagita quinqz dies et
 sex horas octo momēta quā sunt quāta ps vñ hore: et ita
 in quinqz annis erram vna hora: et sic in centū viginti annis
 erram vna die. et nisi error iste corrigat: festa hiemalia
 forte ad huc erūt estiualia et eōuerso. Ubi aut sit loc
 solsticioz nūc istū versib: ostēdit: Solsticiū decimo chris̄
 tū p̄reit atqz Iohannē: et etiā quā vna die pl et vt dicit
 Raban: sup illō Exodi. Mens iste vobis p̄ncipiū mē
 sium. Primū equoxtiū fuit duodecimo klas Aprilij. aut
 enī qz quodecimo klas aprilis qui apud hebreos Nisan
 dicitur fuit p̄ma dies seculi: et duodecimo klas eiusdē fuit quā
 ta dies: qz quz sol et luna dicitur sūt: tunc primū equoxti
 us fuit. sol. n. i. oriente: et luna i occidēte speraz mundi ex
 eq̄ ouidebāt. Tpe aut n̄ro solsticia sūt. x. dieb: et plus
 an̄ die natiuitat chris̄ti et iohis bap. sole exite in capro
 no et in cancro: et equoxtia sūt. x. dieb: et pl an̄ festū cru
 cis: quod est viij. klas octobris: et an̄ id martij sole exite in
 piscib: et in virgine. vñ quidam: Solsticiū decimo chris̄
 tū p̄reit atqz iohes et. vt dicitur. Et toride seq̄t p̄noxtia
 nūci hore. et intellige: nūci. i. annūciatio. Et scias qz dicitur
 solsticiū statio solis: nō qz solē aliqui stare sit credibile
 tanq̄ad horā vñ p̄ctū nō moueat: nisi forte miraclose
 h̄ qz tē sol siue i celi sui altissimis eleuat: vltra scādere
 nō valz: imo retrogdo cursu sū moza ad inferiora reuer
 tit: siue qz ad ima depsi vñ nō valz descendē: h̄ rursum
 ascēdēdo incūctant repetit altiora: et ita sp̄ dicitur rēdo
 stat inter duos limētes: nec vnum sup̄greditur nec aliū
 subifert.
Soluz. a sol dicitur h̄ solū soli. i. terra: qz soli pateat. vnde hoc
 soluz: inferior ps pedis: qz eo terre vestigia ip̄rimim et
 qz terra firma ē ad sustinēduz: Itē solū dicitur quicquid susti
 net aliud vt aq̄ ē solū nauis et pisciū. Ner est solū auis
 Celū ē solū deoz et stellarū: et hic solū dicitur pedis: qz totū
 molē corpis portat: et cor. so. vñ auian. Astu vincit h̄
 cūcta creata solo. sed sol la lū p̄ma p̄du. vñ vñ. Fixuz
 pone solū breuē: longū mobile solū. vide in tell.
Solumō aduer. q̄ntitat. i. tūmō: et componit a sol la lū et
 mō. vñ sūt due p̄tes posite p̄ vna et quā penl. siue mo
Soluo vis: o in i solui: et i in tū solutum. et est solūē eno

dare: liberare. vñ hic solutor toris: et hic et hec solubilis et h. le. vñ h solubilitas. Soluo componit vt ab soluo uis .i. a vinculo vel impedimento soluere vel liberare. vñ ab soluto ta tum. dissoluo uis. i. diuersis modis soluere. vñ dissolutus ta tu. vñ dissolute tius iussime aduer. ex soluo uis. i. extra vincula soluere et mittre. p. soluo uis. i. p. se. te soluere: vel reddere debitum. ab soluo uis. i. solue. resoluuo uis: ite p. soluere: vel retro ligamē deducendo soluere et separe. Soluo et ei? op. o. p. o. s. i. t. a. c. t. i. u. a. : et faciunt p. t. e. r. i. t. u. m. in ui simul et supinū in lutum.

Solus la lum. i. sine alio: singularis. vñ solitarius ria rinz .i. singularis vñ heremite dicunt solitarij: qz soli in heremitorio comorant. Item a soleo les: vel a solit? hēt deritari solitarius ria riu: et tunc solitarius. i. assuetus. vel solus pōt deritari a soluo uis. qui enī solus est qñ solutus et sepatus est ab alijs: et pdu. so. vñ quidā: Nō facias solus qd fugit omnis homo.

Solutor toris: est ille qui soluit: et dñ a soluo uis.

Soma. i. corpus. inde componit somotopeia peie.

Somnio nis in somnus exponitur.

Somnito nitas: in somniū erponit.

Somnium. a somnus dñ hoc somniū niti: id quod videtur in somno. Et nota qd somniū qñqz large accipit: ita qd sit genus omnium somniorum. Aliqñ vō accipit p. specie sō nij. Sunt enī quinqz spēs: vel modi somniandi: quarū vne nihil signū. s. fantasma siue visum: et insomniū. sed tres aliquid signū. s. oraculū: visio et somniū. Et est insō nium quotiens ex aliqua cogitatione et cū cura p. c. e. s. s. d. e. n. t. e. n. a. s. c. i. t. a. l. i. q. d. s. o. m. n. i. u. m. et cōponit ab in et somn?: qz tñ est in somno: et piter euolat et euanescit cū somno. Sed cetera qd aliquid signū etiā in somno subsistūt in sua si gnificatiōe: aut a sua significatiōe. Fantasma siue visū est: qd aliqñ in pncipio somnij videt formas diuersas et varias et alienas a natura rez. in hoc genere stinet epi altes: de quo dixi in suo loco. Et nota qd tribus modis aliquid futurū a creatore denunciat: aliquid aut p. moni tionē alicui? honeste p. sone: sicut suis pñ: vel angeli: vel sacerdotis de? nobis denūciat: qd sit euentū: et qd n. et hoc dñ oraculū: sic et angelo mediāte denūciatū ē Jo seph: Surge et accipe puerū et matrē ei? et c. Aliqñ autē ita videt dormienti stingere in pñti: vt eueniet in futu ro. et istud appellat visio. Aliqñ de? futurū denūciat: vel p. simile: vel p. contrariū. per simile vt Petro nolēti p. dica re gētib? p. simile de? intimauit. Videbat enī p. somniū vas plenu reptilib?: et dicebat sibi: Macta et māduca. p. reptilia intellexit gētiles: p. mactare i. t. e. r. f. e. c. t. i. o. n. e. s. e. u. morificationē vitiorū: p. māducare i. c. o. r. p. t. i. o. n. e. m. f. i. d. e. i. Per contrariū vō vt de Ioseph: cui macillente vacce in pratis apparere opimis: qd fuit future famis indicium Silt sepe fletus in somno signū gaudiū: et e. c. o. n. u. e. r. s. o. Et h species somniādi qd p. simile vel contrariū futura indicat: somniū nuncupat. ita dicit Aug. Greg? aut in li. dialo. iij. ita dicit: Sex modis tāgūt animū imagines somni or. Aliqñ enī somnia ventris plenitudine vel inanitas: aliquid vō illusionē: simul et cogitatiōe: aliquid reuelatiōe: aliquid aut cogitatione et relatiōe simul generant Sz duo qd pus dixim? oēs expmēto cognoscim?. sub iuncta aut qrtuor in sacre scripture paginis inuenim?: Somnia etenī nisi p. p. e. z. q. z. ab occulto hoste p. illusionē fierent: nequaquā vir sapiēs hoc indicaret dices: Multos enī errare fecerūt somnia: et exciderūt spantes in il lis. Rursus nisi aliquid simul et cogitatiōe et illusionē p. c. e. s. s. d. e. r. e. t. v. i. r. s. a. p. i. e. s. m. i. m. e. d. i. x. i. s. e. t. Multas curas sequit sōnia. et nisi aliquid sōnia ex mysterio oziret reuelatiōis Ioseph p. f. e. r. e. d. u. m. s. e. f. r. a. t. r. i. b? sōnio nō vidēt: nec Marie

sponsū vt oblato puero i Egyptū fugēt: p. somniū āge lus admoneret. Rursū nisi aliquid sōnia cogitatiōe fil? et reuelatione p. c. e. d. e. r. e. t. : nequaquā Daniel p. p. b. e. t. a. N. a. b. u. r. c. h. o. d. o. n. o. s. o. r. v. i. s. i. o. n. e. d. n. i. d. i. s. s. e. r. e. s. a. r. a. d. i. c. e. c. o. g. i. t. a. t. i. o. n. i. s. i. n. c. h. o. a. s. s. e. t. d. i. c. e. s. : Tu rex cogitare cepisti in stratu tuo: qd eēt futurū p. t. e. : et qd reuelat mysteria cōdidit tibi qd vē tura sunt. et paulo post: Videbas et ecce qñ statua vna grādis. statua illa magna et statura sublimis stabat 5 te et c. Daniel itaqz dñ somniū adiplendū reuerentē infi nuat: et ex q. ozū sit cogitatiōe manifestat: patenē ozidit qz hec p. p. e. z. q. z. ex cogitatiōe simul et reuelatiōe generēt Sz ni mix qu somnia tot rez qlitab? alternēt: tanto eis credi difficili? debet: quāto et ex quo ipulsu veniant facili? nō elucet. Sācti aut viri inē illusiones atqz reuelatiōes ipsas visionū voces: aut imagines quodā mō sapoze discernūt: vt sciāt vel quid a bono spū p. c. i. p. i. ant: vel qd ab illusionē patiāt. nā si erga hoc mēs cauta nō fuerit p. deceptozē spū multas se vanitatib? imergit qui nōnūqz solet multa vera p. d. i. c. e. r. e. : vt ad extremum valeat ex aliqz falsitate illaqz. A somniūz dñ somnio nias. i. in somnio vel p. somniū aliquid videre: vel p. p. e. d. e. Et a supino dñ sōnio nias. s. somniatu: v in o fit somnio tas frequētatiū p. subtractionē a. vel deriuat a somn? et tē sōnitare. i. frequētē dormire. Sōnio actiuū est cū of bus suis: et op. o. s. i. t. i. l. s. c. r. i. b. i. t. s. i. n. e. p. : et est m. de scda syllaba.

Somnolens lentis in somnolentis vide.

Somnolentus. somn?ponit cū lentos qd est plenum et dñ sōnolēt? ta tu. i. piger: vel sōno plen? et op. a. f. vnde somnolenter t? sime aduer. et hec somnolētia tie in eodē sensu. et in eadē significatione vel cōpositione dñ bic et hec et hoc somnolēs lentis. et silt comparat.

Somnosus sa sum in somnus exponit.

Somn? ni mas. ge. ipsa quies in dormiēdo. et diffinit sic: Somn? est quies aialū virtutū cū intensiue naturalū Aniales virtutes dicūt bic qñqz sensus: et rō: et intel lectus. Sed naturales virtutes dicūt appetitiua: retētiua digestiua: expulsiua. sed in somno dēscūt aiales virtu tes. qum enī dormit hō nec videt: nec audit: nec discer nit: nec intelligit: sed nāles virtutes tūc intendūt. nā in somno melior fit digestio. et meli? mutat cib?. Et ex hoc seqt qd meli? appetit. A somn? dñ h somnul? li et sōnel lus li: et somniculus li oia dñi. vñ sōniculosus sa sum .i. somno plen?. et op. a. f. vñ somniculose si? sime aduer. et h somniculositas tatis. Itē a somn? dñ somnosus sa suz. i. somno plen?. et op. a. f. Itē a somn? dñ somnio nis somniū verbū neutz: et ē somnire somniū bñ: dormita re. Itē somn?ponit vt ex omnis ne: somnis ne. i. sōno lent?. vide in sopoz. Et vt dicit Pap. Somn? est quo dor mim?: somniū vō qd dormiētes videm?. Sōn? sōniū: et filia qd hñt m an n debēt p. n. u. c. i. a. r. i. in eadē syllaba. et h? rō est: qz fm Paul. m nō pōt cōmāre syllabā nisi seqne syllaba icipiat ab m: vel b: vel p. vñ o. z. q. in omnib: et in somniū: et in somn? m fit eiusdē syllabe cū n et c.

Somotopeia: exponit i. iij. pte i. c. de colorib? r. b. e. t. o. i. c. i. s. **S**onipes pedis mas. ge. dñ dextrari?: qz pede sonat terrā pcutiēdo: et cor. penl. tā in nō qz in gō.

Sono nas nui nitū. vñ h sonit? tus: ipsa actio sonādi: vel strepit? et son? p. p. e. z. s. u. s. e. v. o. c. i. s. et hic son? ni. i. qd d at re audir: vel auditu p. c. i. p. i. f. Sono nas cōponit vt asso nare: vel 3 sonantē sonare. ab sono nas. i. discordare. vñ absonā. i. discordāter. et hec absonātia. i. discordātia vel discordātia. et abson? na nū. i. dissidēs et discordās vel nō sonās: sic absonātia sepe ponit p. nō sonātia. Sono nas. i. silt sonare: vt concordare. vñ sonā. et b? sonātia tie

- z son^o na nū: dissono nas. i. diuersi mōis sonare z dis-
cordare. vñ dissonāf. i. discordāter. z h̄ dissonātia tie: z
disson^o na nū. in sono nas. i. inotescē: vel int^o sonare: vel
valde sonare. p̄sono nas. i. valde p̄fecte sonare. vnde h̄
p̄sona. obsono nas. i. s̄ sonare: resonono nas. i. itez vel re-
tro sonare: vel ad sonū alteri^o sonare. vñ h̄ z h̄ resona-
bilis z hoc le: z resonant^o aduer. z bec resonātia: z reso-
n^o na nū. subsono nas. i. subtr^o vel paz vel post^o sonare.
Sono z ei^o p̄posita neu. sūt: z cor. h̄ac syllabā so. Pro-
sper: Ni pia mēs h̄eat q̄ bene ligua sonet. z fac̄ p̄teri. i.
ni diuinas: z sup̄inū in itū: lz iueniant q̄nq; fac̄ p̄teritū
in au: z sup̄. in atū. Itē nota q̄ in sono nis inuenit̄ fm
tertiā cōiugationē. vide etiā in sons.
- S**onozus ra rū d̄f a son^o. i. qd̄ sonat: sed p̄pe vel bñ gūif
sonās. z p̄paf. vñ sonoze ri^o me aduer. z bec sonozitas
tatis. i. sonātia z p̄pe bona vel grauis. z p̄ p̄positionem
cōsonozus ra rū. i. cōsonus: z p̄ducit no.
- S**ons. a sono nas vel son^o d̄f sons tis ge. ois. i. inocēs vl
culpabilis: vitiof^o: z ē metaphora tracta ab olla: sic v̄o
olla nō satis cocta vel rimosa si pcutiat̄ mute sonat: z
p̄ sonū vitii ei^o appet: sic aliq̄s ispiēs nō istruct^o sapia
vitiosus. s. si iterrogat̄ suo sono z sua respōsiōe vitium
suū manifestat z p̄dit. z hinc ē q̄ sonare sepe pōif p̄ ap-
parere. vñ sonter ti^o sime aduer. z bec fontia tie. i. nocē
tia. z fontie^o ca cū. i. nociu^o z cor. ti. z p̄ponit̄ vt in sons
z d̄f sons q̄n̄ fatis nocēs: vl sonādo nocēs: z ē etymo.
- S**onticus ca cū in sons exponit̄: z cor. ti.
- S**onulus li dimi. paruus sonus.
- S**ontia: in sons tis exponit̄.
- S**opbar p̄prium nomē cuiusdā viri: z interpretat̄ dissipa-
tio vel speculū dissipans.
- S**opbia p̄bie fe. ge. i. sapia: z acui^o penul. z d̄f a sopbus.
- S**opbisma. a sopbus qd̄ ē sapiēs d̄f hoc sopbisma atis:
sermo inuolut^o vbi in falsis sentētijs cōnexionis vitas
manet: z cor. penl. gr̄i. vñ sopbismatic^o ca cū: qui loqui
tur p̄ sopbisma: vel ad sopbisma ptinens. z hinc sopbis-
matico cas. i. per sopbisma decipere.
- S**opbista. a sopbus qd̄ est sapiēs d̄f hic sopbista ste: i lo-
quēdo deceptor: verboz intricator: apparens sapiens
z nō existens. vñ sopbisticus ca cū penl. cor. fraudulē-
tus: deceptor^o. vñ sopbistico cas. i. decipe verboz iuo-
lutioe. Et nota q̄ sopbista q̄nq; accipit̄ p̄ sapiēte vel sa-
piēt^o loquēte z p̄cipue apud antiquos.
- S**opbisticus ca cū in sopbista vide.
- S**ophos grece: latine d̄f sapiēs: vel caur^o: sapiēt^o dicit^o: z
versa os in us d̄f hic sopbus p̄bi. i. sapiēs.
- S**ophronicus. sopbrone interpretat̄ p̄rudētia: vel t̄pantia:
vñ sopbronicus ca cū. i. p̄rudēs: vel t̄pans penul. cor. z
h̄ sopbroniū nij dicta est qdā mulier diminutiue cā
adulationis: q̄n̄ p̄rudētium: cula vel t̄pantiūcula: z ē fe.
ge. qz q̄litas vocis essentia rei nō mutat.
- S**ophroniū nij: in sopbronicus vide.
- S**opibilis: in sopio pis exponit̄.
- S**opio pis piui vel pij piū pire. i. facere dormire: sedare:
extinguere: terminare: p̄pescē: facē q̄scere. vñ sopit^o ta tū
z h̄ z h̄ sopibilis z h̄ le qd̄ p̄ponit̄ vt in sopibilis le. So-
pio p̄ponit̄ vt absopio pis. i. a sopoze excitare z remouē
cōsopio pis. i. fil sopire: dissopio pis: z desopio pis i eo
dē sensu. i. absopire: exopio pis: silr absopire: resopio pis
. i. itez sopire: vel a sopoze remouē. Sopio z ei^o p̄posita
actiua sūt: z p̄du. h̄ac syllabā so. Qui. i. xi. epi. Qui me
nō possū potui sopire draconē. Silr sopit^o ta tū p̄du. p̄
mā sic z suū verbū. vñ Qui. Dū petis amplex^o sopiraqz
brachia iactas. n̄i semisopit^o cor. o ante p. vñ Qui. in. ix.
- epi. Thesea p̄sturas semisopita manus.
- S**opitus ta tum: in sopio exponit̄.
- S**opoz. a sopio pis d̄f hic sopoz pozif. i. somn^o: s̄ sopoz le
ais somn^o: p̄petua q̄es. Itē sopoz ipsa q̄es z suauitas er-
q̄tudo somni. vñ sepe atigit q̄ in aliquo ē somn^o in q^o
nō est sopoz: s̄ in quocūq; ē sopoz z somn^o. vñ sopozus
ra rū. i. q̄etus: dulcis: suauis: vel sopit^o. i. dormiēs. z so-
pozo ras. i. sopire facere: dormire: z p̄pe cū sopoze. vñ h̄
z bec soposabilis z h̄ le. vñ sopozabilis aduer. z p̄patur
Sopozo p̄ponit̄ vt cōsopozo ras. Et est sopozo actiuuz
cū oibus suis p̄positis. z a sopozo ras: d̄f sopozat^o ta tū
. i. sopit^o. z cor. p̄mā sopoz pozis. vñ Qui. in. xii. epi. Que
qz tibi dederā vina sopozis erāt. z etiā sopozo ras: qum
a sopoz deriuef cor. p̄mā: z cor: etiū po.
- S**opozifer ra rū penl. cor. i. somnifer: sopozē ferens: a so-
poz z ferens componitur.
- S**opozo ras penl. cor. in sopoz est.
- S**ozbarium barij: in sozbus exponitur.
- S**ozbeo bes bui: vel sozbo bis bui: vl sozpsi sozptū ptu. i.
deozare: aliqd̄ molle deglutire vt oua mollia. vñ h̄ er
bec sozbilis z h̄ le: facilis vel mollis ad sozbedū: z cor.
penl. vñ i Azozza: Sozbilis vt fiat in polēta ligat. Itz
a sozbeo d̄f sozbesco scis ichoa. Sozbeo p̄ponit̄ vt ab
sozbeo bes bui vel psi absozptū. Et absozpt^o ta tū. z est
absozbere: valde sozbere: euacuare. L̄ d̄f sozbeo bes. i. fil
sozbere: exozbeo bes. i. valde sozbe: vel euomere vel soz-
ptū facere: insozbeo bes. i. inglutire: resozbeo bes. i. itez
sozbere. Sozbeo z sozbo cū suis p̄positis neutra sūt: et
faciūt p̄teritū in bui vel in psi: z sup̄. in ptū. P̄ul. in dicit
Sozbeo bes vel sozbo bis: vt p̄bo placet sozpsi vel soz-
bui: z a sozbui sozbitū: a sozpsi v̄o sozptū oebz fieri sup̄.
quoz neutz nec. s. sozbitū nec sozptū iueni: ita vult P̄ul
in fine. ix. li. z t̄i vsualit̄ in illo psal. s. D̄ne clamaui zē.
Absozpti sūt iūcti petre iudices eoz. Ab h̄ pōt dicit q̄ q̄
uis nō h̄eant sup̄. in vsu i simplicitate t̄i h̄eant i p̄posi-
tiōe. vel P̄ul. nō dicit q̄ nō h̄eant s̄ q̄ nō meminit se
legisse ea: z forte nōdū p̄dictū locū psal. legerat: vl si le-
gerat obliuio tradiderat. oicas ḡ secure cū Dug. q̄ soz-
bo bi vel sozbeo bes fac̄ bui vel psi: z sup̄. bitū vel ptuz.
z dico q̄ in simplicitate z i p̄positiōe possum^o eis vti.
- S**ozberum ti p̄du. in sozbus vide.
- S**ozbicumcula. a sozbeo bes d̄f bec sozbicies ei. i. sozbitio
vñ bec sozbiuncula le z sozbicicula le dimi. fm Dug.
Quidā dicit q̄ sozbiuncula est dimi. a sozbitio: sed soz-
bicicula ē dimi. de sozbicies. z d̄f sozbicūcula liquid^o
cib^o q̄ de facili deglutit̄: sic solet fieri de farina: Regl. ii.
ca. xiii. Tulit ḡ Thamar sozbicūculas q̄s fecerat.
- S**ozbilis in sozbeo bes exponit̄.
- S**ozbillo. a sozbeo bes d̄f sozbillo las dimi. i. aliquātuluz
vel paulatī sozbere: z formaf a sozbeo eo mutata i illo.
- S**ozbus. a sozbeo d̄f bec sozbus bi quedā arbor qz ei^o fru-
ct^o habilis sit ad sozbedū. vñ hoc sozbum bi: eiusdem
arboris fruct^o. Sozbiuz etiā d̄f ceruicia vl pot^o qui sit
er tali fructu vel etiā offa. Itē a sozb^o h̄ sozberū ti: loc^o
vbi sozbi crescūt. z hoc sozbariū idē est: vel loc^o vbi soz-
ba reseruant̄: vel etiā ipsa arbor. z sozbari^o ria rii.
- S**ozdecula le dimi. parua sozdes.
- S**ozdeo des: in sozdes exponit̄.
- S**ozdes dis fe. ge. i. putredo metalloz scoriza z aliaz rerū
vñ sozdecula le dimi. z sozdidus da dū. i. imūd^o sozdidus
tus. z p̄paf. Qui. Vestes q̄s geritis sozdidus lana fuit.
vñ h̄ sozdidus: z sozdidul^o la lū. i. aliq̄stulū sozdid^o z
sozdidus das. i. sozdidū facē. vñ sozdeo des dui. i. ee vel fi-
eri sozdidū: putrere: displicē: ferere: horē. Thobi. Soz

det vt actori p̄ficiat optus. fordet. i. turpe ē: idēcēs: boni
bile. ⁊ componit vt obsozdeo des. i. vndiq; sozde: resoz
deo des. ⁊ hic inchoa. sozdesco: obsozdesco: resozdesco
Sozdeo ⁊ ei⁹ p̄posita sūt neu. ⁊ faciūt p̄teri. in dui: ⁊ ca
rēt supi. fm vlu. S; sozdidō das cū p̄positi suis ē actiū.

S ordidulus la lum: in sozdes est.

S ordidus da dū: in sozdes vide: ⁊ cor. di.

S ozeth interpretat dilecta: gen⁹ est viū optie: q̄ vberes fru
ctus facit. Sozeth etiā est nomē cuiusdā loci.

S ozex. a sozō d̄ sozēx cl. i. m⁹: q; sēp soztiat moztē ⁊ cedē
v̄l sozēx p̄ponit a ferra ⁊ rodo: q; rodāt ⁊ i modū ferre
p̄cidat. vñ h̄ sozicūl⁹ ⁊ sozicill⁹ abo oimi. ⁊ h̄ sozicetū
ti: loc⁹ vbi sozices abūdāt: ⁊ cor. penl. gti sozēx cis.

S ozica. a sozōs qd̄ ē aceru⁹ d̄r hec sozica ce qlibet tumu
lus arena: vel trāslatiue cuiuslibet rei congeries.

S ozicetum ti penl. p̄duc. in sozēx vide.

S oziculus li oimi. p̄tus sozēx.

S oziscula le: vasculū aq̄ ⁊ d̄r a sozōs qd̄ est aceru⁹.

S ozica ce: ars vel argumētū p̄hoz: ⁊ d̄r a sozōs aceru⁹.

S ozofag⁹. sozōs qd̄ ē sepulchz p̄ponit cū fagin qd̄ ē co
medē ⁊ d̄r h̄ sozofag⁹ gi penl. cor. qdā lapis sic dictus
q; cozpa defunctoz d̄dita i eo ifra. xl. dies c̄sumamf. ⁊
ponit p̄ sepulchzō simplr: ⁊ p̄ eodē iuenit sarcofag⁹ gi.

S ozops. a sozōs qd̄ est aceru⁹ d̄r hic sozopa pis. ⁊ dicunt
sozopes cespites.

S ozoz. a semē d̄r h̄ sozoz ozis q̄si ab eodē semie. Proprie
quidē sozozes sūt q̄ h̄nt eundē patrē s; diuersas matres
ecōtra germane q̄ h̄nt eandē matrē sed diuerses p̄res:
q̄si ab eadē m̄re manātes. vel d̄r sozoz a sol⁹: q; sola cū
fratribus in sozē cognationis beaf. vñ sozozisso fas v̄l
sozozizo zas. i. imitari moztē sozozis: vel assilari sozozis.

S ozozcula le oimi. pua sozoz.

S ozisso fas: in sozoz exprimit.

S ozozius. a sozoz d̄r sozozius ria riū ad spozē ptinēs. et
hinc sozizus ri: fili⁹ sozozis. ⁊ hec sozozia rie: filia sozozis.
⁊ sozizus maritus sozozis: vel frater vrozis.

S ozozizo zas: in sozoz vide.

S oros vel sozon d̄r sepulchz vel arca in q̄ moztu⁹ ferf
vel recondit. Itē sozōs d̄r aceru⁹: ⁊ acuit penl.

S ozōtis ge. fe. i. ps: vel euēt⁹: vel fortuna: vel respōsū: vel
ozaculū: vel ars: vel instrumētū diuinādi. ⁊ d̄r sozōs res
sponū vel ozaculū: q; i q̄busdā locis dabāt n̄ra p̄ soz
tes. d̄r sozōs capitale. vñ quidā: Sozōs notat euentū s̄gt
quozq; sozōs capitale. Dic nota: q; sic d̄r Aug⁹ sup illō
psal. In manib⁹ tuis soztes mee. sozōs nō est aliqd̄ mali
s; res i hūana oubitatiōe dinā dicās volūtātē. Ex hoc
ozif qd̄: an sit vtēdū soztib⁹: Ad cui⁹ rei euidentia nota
q; soztes fm theologū p̄pe dicūt qū aliqd̄ fit: vt ei⁹ euē
tu cōsiderato aliqd̄ occultū inotescat. Et siqdē q̄raf idū
cio soztiū qd̄ cui sit exhibēdū: siue sit res possessa siue sit
honor siue dignitas seu p̄ea: aut actio aliq̄ vocaf sozōs di
uifozia. Si aut q̄raf qd̄ agē opteat vocaf sozōs cōsulozia
Si aut q̄raf: qd̄ sit futuz vocaf sozōs diuinatozia. Act⁹
aut boiuz q; q̄rūf ad soztes nō subdūf d̄spōni stellaruz
nec etiā euēt⁹ ipfaz. vñ siq̄ ea intēdiōe soztib⁹ v̄raf q̄i h̄
mōi act⁹ hūani q; req̄rūf ad soztes fm d̄spōnē stellaruz
soztiēf effectū: vana ⁊ falsa ē opio: ⁊ p̄ oīs nō carēs de
monū suggestiōe: ex q; talis dinatio erit suspiciōsa ⁊ il
licita. hac aut cā remota necē ē q; soztiāliū actiū expe
ctef euēt⁹: vel ex fortuna: vel ex aliq̄ cā spāli dirigēte. ⁊
siqdē ex fortuna qd̄ locū h̄re pōt i diuifozia sozē nō vi
dēf h̄re nisi vitii vanitat: sic si aliq̄ nō valētes cōcordiē
diuidē velint soztib⁹ ad diuifōnē vtī q̄i fortune exponē
tes quā q̄a p̄te accipiat. si v̄o ex spāli cā expectef soztiuz
indiciū: q̄nq; qdē expectaf ex demonib⁹: sic lēgif Ezech

xxi. q; rex babylonis stetit i biuio i capite duaz viaz di
uinationē q̄res: cōmiscēs sagitta inrogauit idola: extra
cōsuluit. ⁊ tales sunt illicite: ⁊ fm canones p̄hibēt. Qu
q; v̄o expectaf a deo: fm illō puer. xvi. Soztes mūtūf i
finūf: s; a d̄no tpanf. ⁊ talis sozōs fm se nō ē mala vt d̄r
Aug⁹. Pōt tñ i h̄ q̄druplex pctm̄ icidē. p̄ qdē si absq;
multa necessitate ad soztes recurrat. h̄. n. videt ad dei
tētationē ptinē. vñ Ambro⁹ d̄r sup Lucā: Qd̄ sozē elu
git hūano iudicio cōp̄hendit. Scōbo siq; etiā in necitate
absq; reuerētia soztib⁹ v̄raf. vñ sup act⁹ Aploz d̄r Be
da: Siq; necessitate aliq̄ cōpuls: deū putāt soztib⁹ exem
plo aploz eē cōsolēdū videāt h̄ ipfos aplos nō nisi col
lecta fratuz cetuz: ⁊ p̄cib⁹ ad deū fufis egisse. Tertio si di
uia ozacula ad trena negocia cōuertāt. vñ Aug⁹ d̄r: Ad
inq̄stitiōes ianuarij. Dis q; de paginis euāgelicis soztes
legūt. ⁊ si optādū sit vt id poti⁹ faciēt q; demonia cōsulē
da cōcurrāt. tñ mibi ista displicet cōsuetudo ad negocia
secularia: ad vite buiuisinōi vanitatē dina ozacula vel
le cōuertē. Quarto: si i electiōib⁹ ecclesiasticis q; ex spūscī
ispiratiōe fieri debēt: aliq̄ soztib⁹ v̄raf. vñ d̄r Beda su
p act⁹ aploz: Mattheias an̄ p̄becostē ordinar⁹ sozē q;
rit: q; f. nōdū erat plenitudo spūscī i ecclia effusa. Se
ptē aut diaconi postea nō sozē: s; electiōe discipulozū
sūt ordiati. sec⁹ aut ē i t̄palib⁹ dignitatib⁹ q; ad trena di
ponēda ordināt. in q̄p electiōe plezq; boies soztib⁹
vtūf sic ⁊ i t̄palū rez diuifōe. Si v̄o necitas imineat: li
citiū ē cū debita reuerētia soztib⁹ diuinū idiciū iplozare
vñ Aug⁹ d̄r i epi. ad Hōatū: Si int̄ dei m̄stros sit di
ceptatio q; eoz p̄lectiōis tpe maneāt ne fuga oīuz: ⁊ q;
eoz fugiāt: ne. i. mozte oīuz deserat ecclia. si h̄ d̄iscepta
tio aliē nō potuerit t̄mari q̄tū mibi videt q; maneāt: ⁊
fugiāt: sozē eligēdi sūt. ⁊ i p̄ de doctrina xp̄iana dicit:
Si tibi abūdar; aliqd̄ qd̄ oportet dare ei q; nō h̄ret: nec
duob⁹ dari potuisset: Si tibi occurrēt duo quoz neūf
aliū vel in diligētia: vel erga te aliq̄ necitate supret: nū
hil iusti⁹ facēs q; vt sozē legēs cui dādū eēt: qd̄ dare v̄
trig; n̄ potuisset. Itē scias q; nō cōdenāt rustici q; suāt
t̄pa ad feminādū: ⁊ arbozes icidēdas ⁊ filia q; certaz et
nālē h̄nt rōnē q̄re ita debeāt fieri. Idē oico de p̄physi
cis circa medicias dādas: ⁊ minutōes faciēdas ⁊ filia
de quib⁹ certa ⁊ manifesta rō reddi pōt fm p̄physicam.

S ortialis. a sozōs d̄r h̄ ⁊ h̄ sozialis ⁊ h̄ le: ad sozē ptinēs.

S orticula le oimi. partia sozōs.

S ortileg⁹ ga gū penl. cor. a sozē ⁊ lego cōponit: q; futura
legit ⁊ colligit p̄ soztes: vñ h̄ sozilegiū gū: tal̄ oinatio.

S ortioz. a sozōs d̄r soztiōz tiris: soztiuz sū. i. p̄ soztes dina
re: vel tribuere: ⁊ subministrare: vel diuidere: ad ip̄scī. ⁊
componit vt cōsoztiōz tiris: resoztiōz tiris. ⁊ est deponē
tale cum suis cōpositis.

S ortito aduer. i. p̄ soztes penl. p̄duc. Ezech. xlv. Quzq; ce
peritis terrā diuidē soztiō sepate p̄micias d̄sio.

S ortitudus da dum penl. cor. qui videt p̄ soztes. a sozōs et
video des componit.

S ospes. spes cōponit cū se ⁊ d̄r sospes tis q̄si secū habent
spem. f. san⁹: salu⁹: incolumis: supstes. vñ v̄sus: Incolu
mis: sospes: san⁹: saluufq; supstes. vñ h̄ sospitas tal. ⁊
sospito tas. i. sanare: exbilarare: vel bōa spe afficē: v̄l bo
na spe nō fallē. ⁊ est actiū. In eodē sētu iuenit sospio
pis. ⁊ d̄r sospes q̄si salutis sospes: ⁊ est ety. ⁊ iuenit in
neu. ge. vñ Iuuenal: Depositū tibi sospes erit: tñ decli
natiōe ē tñ cois ge. tā in singulari q; in plī. sed h̄ sospi
ta te in singulari est se. ge. in plī v̄o neu. ge. h̄ns tñ n̄m
actū v̄m: ⁊ sic est etroclitū: vt pl̄r hec sospira: actō h̄
sospira: v̄tō o sospita. Idē dicas de sospes sospira.

S ospis: in sospes vide.

- S**ospitatus: in sospes exponit.
Sostratus ti penl. corz. vnde Iuuenalis li. iij. Plaudete
 z madidis q̄ cantat sostrat^o alis. z Mache. li. ij. ca. iij.
 of: Sostratus aut̄ platus est cypriis.
Sother grecū nomē ē dei: z iterptat̄ saluator̄ v̄l salutar̄
Sotularis a solea of. iij. p̄ apocopā sotular̄ laris neu. ge.
 z cor. penl. gti sic specular. vñ in doctrinali of: Dis so-
 tular̄ socias specular̄ breuiabit origo. magister tñ Be-
 ne. dicit: q̄ sotular̄ vel sotularis nihil est: imo dicendū
 est subtelaris.

S ante

P

- S**pacioz. spaciū cū distātia vel internallū: vel iterapedo
 vnde hoc spaciolū li. dimi. z spaciosus sa. sū. z opatur
 vñ hec spaciostas tis. Itē a spaciū of spaciōz aris atuz
 spaciari. i. ire: deambulare: buc z illuc ire cā recreandi.
 Et cōponit̄ vt spaciōz aris: circūspaciōz ris: despaciōz
 aris. i. deozū vel valde vel de vno loco ad aliū spaciari
 vel a spaciari cessare. expaciōz aris. i. extra spaciari z es-
 nagari. Spaciōz deponētales est cū suis opofitis.
Spacium cū: in spaciōz vide.
Spadix cis fe. ge. z h̄ spadica ce. i. palma. vñ hic z bec spa-
 dir. i. subrube^o: sulu^o. f. colozē palme. vñ z spadices of
 cū equi palmati. i. equi fului z rubicūdi colozis sicut
 palma: vel qui palme figurā in crurib^o habēt.
Spado. a spadix of hic spado donis: eunuch^o: castratus:
 vñ z spadones dicunt̄ surculi vitiū fruge carētes: dicti
 sic: qz sint steriles. v̄l vt quidā dicūt spado of a spata. i.
 gladio cum quo castrabantur.
Sparciata te cōis ge. est: z pduc̄ penl. vide in spartum.
Spargena ne fe. ge. i. infantia: z of a spargo gis.
Spargo gis si sū. i. diffūdere: dissipare: vel respargē: distā-
 ter operire: siue pfundere: vñ sparfim aduer. z cōponit̄
 spgo cū ad: z subtracta d of aspggo gis. i. distānt̄ opire: p-
 fundere. vñ asperfim aduer. cōspgo gis qd z spargo gis
 iuenit̄: circūspargo gl: dispargo gis: ispergo gis: resper-
 go gis ppe ē distānt̄ opire z pfundere. vñ aq̄ respfus of
 qui distāntib^o eq̄ guttis optus z pfusus est. Spargo z
 eius cōposita actiua sunt: z faciūt pteritū in si z sup. in
 sum. Et oia cōposita a spargo mutant̄ vbiqz a simplicis
 in e: q̄nis q̄ntz in quibusdā cōpositis inueniat̄ a reten-
 ta: sed potius vitio scriptoz vide oftingere.
Sparsoziū. a spargo gis of hoc sparsoziū soziū: id cuz quo
 aliquid spargitur.
Sparfus. a spargo gis of sparfus sa sū p̄tipiciū z nomen
 pōt esse. Itē a spargo sparfus of sparlo sas frequētati. a
 quo sparfito tas aliud frequētatiū.
Spartanus na nū: in spartū vide: z pduc̄ ta.
Spartū a spgo gl of h̄ spartū ti gen^o vestimēti: vel sparte
 ciuitas ē licaonie. z ē eadē ciuitas sparta v̄l sp̄te z lace-
 demonia: vñ lacedemonij dicūt̄ spartani. z of sparta a
 sparto filio foronei. vñ spartan^o na nū z h̄ sp̄tū gen^o ve-
 stis qd̄ ibi factū p̄mū fuit. z in h̄ z h̄ sparciata te patriū
 ab illa ciuitate: v̄l ab alia vt dicūt: z vide of pdu. a siue
 penl. qū sit derinatiū. Itē spartū iuenit̄ p frutice.
Spar^o. a spgo gif of h̄ spar^o ri: telū rusticū missile: qz spar-
 gaf. i. mitat̄. vñ z qdā piscl of spar^o: qz eiusdē figure sit
Spasmosus sa sm: in spasms exponit̄.
Spasm^o grece: latine of subita d̄ctio p̄tū aut neruoz cū
 dolore: quā passionē a corde dictā dixerūt: qz i nobis
 p̄ncipatū vigoz h̄. vñ spasmosus sa sū talē ifirmitatem
 patiens.
Sparta. a spaciū of h̄ sparta te: gladi^o: qz sit spaciōsa am-
 pla z lata: z of a patū qd̄ ē passio. vñ spatari^o ria rū: et

h̄ spatari^o ri: q̄ fac̄ spartas vel vedit. Itē a spata dicit̄
 spatat^o ta tū: spata habēs: vel spata armatus: z ē fe. ge.
Spatula le. a spata of bec spatula le dimi. penl. corze. Et
 spatula armus of: z ppe in pecozib^o: qz lata sit. z spa-
 tula rami v̄l folia v̄l fruct^o palmar̄ aq̄z apian^o ad fili-
 tudinē spate dicūt̄. Leti. xliij. Spatulas palmar̄. Itē
 spatule grece: latine delicie dicūt̄. Et a spatula of spa-
 tulosus sa sū: z spatulat^o ta tū: q̄ magnas z diffusas h̄
 spatulas: vel deliciosus siue delicat^o. z vtrūqz compaf
 Itē a spatula of spatuloz laris. i. delicioz aris: vel i spa-
 tula diuinare. z cōponit̄ cū ex z of expatuloz.

Specialis: in species exponit̄.

Species. a specio cis v̄l h̄ species ei. i. pulchritudo v̄l forma
 fm of of: Spēs p̄tiam digna ē impio. Itē spēs ppe
 forma of: z p̄pā q̄litas q̄ cognoscit̄ ex cōuetū accidētū
 z dispositōe p̄tū. Itē of spēs rez maneries fm of of
 h̄ spēs. i. h̄ maneries herba ē in borzo meo. Itē spēs of
 substantia vel eētia: vñ i qdā collecta: Lōcede q̄sum^o
 vt q̄ iā te ex fide cognouim^o vsqz ad etēplādā spēs me
 celsitudinis pducamur. Itē spēs of qdā p̄dicabile in
 dialerica. z diffinit̄: Spēs ē qd̄ p̄dicat̄ de plib^o oz̄nib^o
 nūero i eo qz qd. Itē spēs of accis p̄tū of ois i grāma-
 tica. z describit̄ sic maxie fm of nois ē accidēs. Spēs
 ē originalis dispō dicitōis p̄ quā fit p̄mūiū z deriuati
 ni discretio. de h̄ multa vtilia hēs i tertia pte i caplo d
 spēs^o noiu. of etiā occasio vel cā. vñ hic z h̄ spēalis z
 hoc le: ad spēm p̄tū: vel spēm designās: z singularis
 p̄pūs vnic^o. z opaf. vñ h̄ specialitas tatis z spēalit̄ ad-
 uer. i. p spēs. Itē a spēs of speciosus sa sum. i. formosus
 palcer. z compaf: vñ bec speciositas tatis.

Specifico. spēs opōnit̄ cū facio z of specifico cas. i. segre-
 grare: diuidere: separare: designare: vel spēs facere. vñ spe-
 cificus ca cū. i. specialis: diuisus: vel facies spēm.

Specimen. a specio of h̄ specimen minis. i. pulchritudo:
 v̄l similitudo: imago: signū: noticia: expimētū: z cor. penl.
 tam in ntō q̄ in gtō.

Specio cis sp̄xi spectū. i. d̄siderare: sed nō ē in vsu z nūqz
 dicēdū ē spicio: h̄ specio qd̄ pbat̄ p deriuata. f. spēs spe-
 cimen: speculū zc. sicut vult Aug. P̄ris. etiā dic̄ i. iij. li.
 A specio cl vel a specie specimē. Specio opōnit̄ vt aspi-
 cio cis: respicio cis: op̄specio cis: circūspicio cis: despicio
 cis: dispicio cis: inspicio cis: p̄specio cis: p̄specio cis. Itē
 specio opōnit̄ cū sūū v̄l sursū: z of suspicio cis. Specio
 z ei^o cōposita in o oia sūt actiua z faciūt p̄teritū i xi z su-
 pi. in ctū. Itē oia cōposita in p̄tū mutāt̄ a simplic̄ in i: z
 cor. h̄ac syllabā spi. Dui. epist. Despicit̄ acceptas hostis
 ab hoste notas. i. litteras. P̄ris. in. v. li. vbi agit̄ de figura
 dic̄: Specio simplex nō ē vsu. vñ opōnit̄ vt inspicio: su-
 spicio. Specto etiā verbū q̄n a verbo specio natū ē fre-
 quē. Et scias: qz videm^o natura: asp̄cim^o volūtate: itue-
 mur cura: asp̄cim^o ante nos: resp̄cim^o retro: suspicim^o
 sursū: desp̄cim^o deozsum: insp̄cim^o intrōsū: cōsp̄cim^o
 circūquaqz: p̄sp̄cim^o longe.

Speciuncula le dimi. parua species.

Specto. a specio cl sp̄xi spectū of spectro ctas frequē. vñ
 h̄ spectamē minis: z h̄ spectaculū li. p codē. z hic z bec
 spectabilis z hoc le: vñ spectabiliter aduer.

Spectula. a specio cis of bec spectula le: alt^o loc^o aptus ad
 circūspiciēdū. vñ speculoz laris. i. videre: insp̄c̄re: inue-
 stigare: explorare: de alto sp̄c̄re. vñ hoc specular: v̄l h̄
 specularis: loc^o alt^o vñ quis speculari p̄r. vñ z fene-
 stre z vehicula de qd̄ specularimur specularia dicūt̄. vñ
 Aug^o in quodā sermone: Solis radi^o penetrat specu-
 lar: nec qū igredit̄ violat: nec qū egredit̄ d̄sp̄at: qz z i

ingressu z egressu ei⁹ specular itegz pfeuerat: z corz. cu specular sic suū vbu speculoz. vñ Juuenalis: Qui vebif clauso latis specularib⁹ antro. De h⁹ etiā dixi i scda pte vbi egi de accētū nominū desinentiū in ar. z a speculoz vel specula deriuat h⁹ z h⁹ specularis z hoc re. i. illustrif vel ad speculā ptinens vel habilis z apt⁹ ad speculādū.

Speculoz laris in specula est.

Speculū. a specio cis d^r h⁹ speculū li: qz ibi femia spēm sui vult⁹ cōsiderē: vel d^r a splēdēdo: qz splēdozē reddat.

Specus. a specio cis d^r hic specus ci z bec spec⁹ cus cui z hoc specus coris: z hoc specū ci: z hoc specu. indecli. in singulari oia in eodē sensu. z est specus fossa facta sub terra qua pfici pōt q⁹ z antz dicit⁹: z speleū z spelunca sed antz z speleū grece: latine spelunca. i. loc⁹ cōcau⁹: ru pes cōcaua: z vide qz a speleū deriuat spelunca: z debeberet spec⁹ cus vl⁹ specu facere ablatiuū z datiuū plurales in ib⁹ specib⁹: tñ vsualiter faciunt i ub⁹ vt specub⁹

Speleū in specus exponitur.

Spera. a spaciū d^r bec spera re. i. rotūditas siue corp⁹ ex oī pte rotundū: z est spera manēte diametro cōtinua cir ca ipsū semicirculi circūductio: z d^r spera quasi spaciū rotundū. vñ z rotūditas mūdi d^r spera mūdi: qz ei⁹ spēs in rotundū formata ē: z qdqd rotundū z volubile ē dicit⁹ spera a volubilitate z rotunditate: vt pile qb⁹ ludūt in fantes: vel vt dicit⁹ spa grecū ē: Greci. n. qdqd ē rotundū sperā vocat: vñ speric⁹ ca cū. i. rotund⁹ z solid⁹ ad modū spera. Et vt Jfi. dicit⁹ Spera celli est spēs qdā in rotundū formata c⁹ centz terra est ex oib⁹ p^rib⁹ eq^rl^r cōclusa Spera ista ab oriēte z occidēte semel i die z nocte v^rit^r z tanta celeritate d^r currere: vt nisi aduersus p^rceptē ei⁹ cursū astra currere vt nisi aduersus p^rceptē ei⁹ cursum astra currerēt: qeā remozarēt mūdi ruinā faceret. hāc nec p^rncipiū nec terminū habē dicit⁹: iō q⁹ in t^rmio rotūdo qñ circulo vñ t^rciat⁹ z desinat⁹: nō facile p^rbendit⁹ z cor. p^rmā. vñ p^rudēt⁹ maior: L⁹ ad arbitriū spera mobilis atqz rotūda. multi tñ p^rducūt s^r male: qz p^rei⁹ p^rpositū. p^rbat⁹. i. asper qd⁹ p^rponit⁹ ab a qd⁹ est sine z spera: z p^r sper q⁹ d^r qñ p^rpe sperā. sed spera p^rducit e ante q.

Sperma: a spergo gis d^r hoc sperma mat. i. semē z p^rpe aialium. vñ spermatizō zas. i. sperma emittere.

Spermologus. sperma cōponit⁹ cū logos qd⁹ est sermo z d^r hic spermologus gi penl. cor. i. semiuerbi⁹: z adiectiue pōt declinari spermologus ga gum.

Spernaculus in sperna est.

Spernar: a sperno nis d^r spernar: cis ge ois: qui frequēt alios spernit. z cōpat. vñ bec spernacitas tatis: z spernaculus la lū penul. cor. aliquantulū spernar.

Sperno nis spreui spzetū spernere. i. temnere: vilipendē Sperno p^rponit⁹ vt asperno nis: vñ asperno: na ris vepo: nē. asperno. i. simul spernē: vñ spzet⁹ ta tū. z p^rponit⁹ vt incōspzet⁹ ta tū. i. laudat⁹ z p^rbat⁹. Sperno z ei⁹ p^rposita in o sūt actiua: z faciūt p^rteritū i spreui z sup. i. spzetū.

Spero. a spera d^r spero ras. i. spem habere: cōdere: existiare: vel sperādo expectare vel credere z p^rpe bona. bona qdēz speram⁹: mala timem⁹. sepe tñ sperare ponit⁹ p^r timere z ecōuerso sed iproprie. vñ dicit⁹ Donat⁹ qz qū d^r: Dunc ego si potui tātū sperare doloze. sperare dicit⁹ p^r timē. z ē ibi cirologia. A spero deriuat spat⁹ ta tū tā i actiua qñ passiuua significatiōe. z opat. Et opōit⁹ vt isperat⁹ ta tū: z silr opat. Spero cōponit⁹ vt despero ras. i. a spe cessare. vñ h⁹ z h⁹ deshabilis z h⁹ le: vñ deshabilit⁹ aduer. Spero p^r spē habere est neutz: imo sēp⁹ videt⁹ neutz: sed qz aliud verbū in eo intelligit⁹: pōt etiā ei⁹ passiuū in p^rma p^rona inueniri: nō min⁹ tñ ē neutz sicut z inuideo

lz etiā sepe inueniat inuideo: desperu ab eo cōposituz neutz est. Itē spero p^rmā p^rducit: sed sperare eam corripit.

Sperula le vimi parua spera.

Spes. a spero ras d^r bec spes spei: z d^r spes qz sit pes p^r grediendi qñ spes z est ety. vñ ecōratio d^r despatio: de est eni pes: nullaqz p^rgradiēdi facultas: qz dū qd⁹ peccatū amat: futurā gloriā nō sperat. z caret g^ro otō z ablatiuo pluralib⁹ fm vsū. i. uenit⁹ tñ speb⁹. vñ in. ij. li. machaca. vij. g. Noli frustra extolli vanis speb⁹. Dic nota qz spes ē certa expectatio future beatitudis veniēs ex grā z ex meritis p^rcedētib⁹. sine merit⁹. n. aliqd⁹ sperare nō est spes: s^r p^rsūptio dicit⁹ pōt. z ē spes de inuisibilib⁹: qd⁹. n. videt⁹ qd⁹ nō spat. Et scias qz spes fm qz ē passio nō ē vt⁹: sed fm qz ē i appetitu intellectiue p^ris. Et nota qz nūerus p^rncipaliū passioz h⁹ mō pōt accipi: qz aut sc⁹ d^r p^riti i q⁹ p^rficiē mor⁹ cōcupiscibilis aut de futuro i quo cōstit mo t⁹ irascibilis inq^rtū ē de difficili. si p^rmo mō: aut d^r bono z sic ē gaudiū: aut d^r malo: z sic ē tristitia. si 2° mō: aut de bono: z sic ē spes: aut de malo: z sic ē timor. Itē aiad^r uerte qz spes q⁹ ē vt⁹ nō opponit⁹ timori q⁹ ē donū: qz spes extēdit se in deū ex cōsideratiōe dīne largita. timor vō dat resiliōnē ex cōsideratiōe p^rpe p^rauitatis: z ita nō ē s^rz idēz resiliō timor⁹ z extēsiō spei. vñ nō sūt tria. Itē spes aliquñ p^rre pata pōit. vñ Ap^rs: Expectatē brās spē. i. rē spātā vitā eternā: qz spes nō cōfūdūt. i. nō frustra vel dēcipit

Spica. a specio cis d^r h⁹ spica ce: qz de stipula p^rscilit z apparet. vel spica d^r qñ sperica: qz rotūda ē. z spica d^r maruris frugib⁹ d^r abusiue. nā p^rpe spica ē qū p^rculmi folliculū. i. extremū tumorē culmū: ariste ad huc tenues in modū spiculi apparēt. vñ z sagitte z lācee breues dicit⁹ tur spicula a spicaz silitudine. a spica d^r spico: ius sa sup⁹ plen⁹ z abūdans spicis. vñ bec spicositas tatis: spicariū plenitudo z abūdātia. Itē a spica d^r spicat⁹ ta tū spicā habēs: vel spicis ornat⁹: vel ex spicis cōpositus sicut in euāgelio legit⁹. Unguētū spicat⁹: qd⁹ de spicis aromatu fuit factū. vide etiā in nardus: z p^rducit spi.

Spicatus ta tum in spica exponit⁹.

Spico. a spica d^r spico cas. i. spicas emittere vel habē: vel colligē: vel dare: vl⁹ ad modū spice acuire vel fundē. Et p^rponit⁹ vt aspico cas. i. spicas colligere: in quo sentu iuenit⁹ aspico: ris deponē. despico cas: z despico: carl: desponē. i. grana de spica excutere z extrahere. vñ etiā sepe ponit⁹ p^r auferre z p^r apire. expico: caris: z expico cas. i. despicare. inspico cas. i. spicas emittere: vel dare vel ad modū spicaz acuire: vel findere: vel diuidere: ifozmare respico cas. i. retro vel itez spicare. suspico. i. latē vel post vel sub⁹ spicare. Spico z ei⁹ p^rposita p^rdu. hāc syl⁹ labā spi. vide i aspico. Itē spico z oia ei⁹ p^rpo. i. o sē neu.

Spicosus sa sū: in spica exponit⁹.

Spicula. a spica d^r h⁹ spicula le vimi. z h⁹ spiculū li: teluz vel sagitta: vel breuis lācea vel iaculū: qz ad instar spice acuit⁹. z spiculoz laris. i. iaculari vel spiculo occidere vñ spiculatoz. i. carnifex q⁹ portat spiculū ad occidēdū.

Spiculatoz toris: in spicula exponit⁹.

Spidromū. spiro cōponit⁹ cū dromos qd⁹ est curru: z d^r hoc pidromū mi: locus post domū secret⁹: sicut ad requisita nature. idem d^r ipodromus.

Spina. a spica d^r h⁹ spina ne p^rpe acuitatē. Qd⁹ aut d^r spina qñ pūgēdo sanguinē trabēs: ety. est. vñ spinosus sa sū. i. spinis plen⁹. vñ h⁹ spinositas tatis. Itē a spina d^r h⁹ spinetū ti: loc⁹ vbi spine crescūt. z spineus nea neu. i. de spinis fact⁹: vt spinea corona. Itē spina ē iūctura dozzī sic dicta: qz hēat radiolos acutos: z p^rdu. spi. vñ Tbob. Spinis z tribulis purgare noualia oz Qui ferit zē.

S pinax. a spina dicitur hinc spinax dicitur: tabula phox q̄ et pinax dicitur in q̄ phi figuram faciunt in supposito puluē. vide in mōs.

S pinetum tū in spina exponitur.

S pinifer ra rū penl. cor. ferens spinas. et cōponit a spina et fero fers: vel a ferens.

S pinigena ne ge. cōis penl. cor. de spinis genitus.

S pino. a spina dicitur hinc spino nas. i. pūgere vel claudē. Et dponit vt spino nas: de spino nas. i. spinas auferre vel ex hē. et expino nas in eodē sensu: in spino nas. i. valde vel int' spinare. respino nas. i. itez spinare: vel spinas remouere. Spino cū suis dpositis actiuū est: et pducit spi.

S pinter. a spina dicitur hinc pinter indeclinabile: vel spinē teris. i. fibula vel armilla: et cor. penl. gr. vide in torqueo.

S pinterculum li omi. paruū pinter.

S pinula le omi. qua spina.

S pinulentus. a spina et lentos plen' cōponit spinulent' ta tum. i. plenus spinis. Et cōpaf. vñ h' spinulētia tie.

S pinus. a spina dicitur hinc pinus nā: arbor pūnoz: qd̄ quidā in mal. genere ptulerūt.

S pira. a spera dicitur hinc spira re: circūl' nō rediēs ad idem punctū. vñ et reuolutiōes serpentū et funiū in nauī spire dicunt: et ipsi funes nauarū dicunt spire: qz in spiris recolligunt. vel dicunt sic a sparto vñ fiunt.

S piraculū. a spiro ras dicitur hinc spiraculū li. i. addit' vel foras mē: vel aliqd̄ aliō p qd̄ spiraf. vñ et spiracula dicunt oīa loca p q̄ pōt ferri spūs q̄ greci paronia vocāt: vel acarotbea. Et spiracula dicunt loca p q̄ terra spiramen edit.

S spiro dicitur spiratiū ua nū: qd̄ facile spiraf. et h'z bec spirabilis et h' le: habile ad spirandū: vel p quod spiraf.

S pirator. a spiro ras dicitur hinc pirator tozus: q̄ spirat. S3 cōsueuit q̄ri: an p̄ et fili' sint vñ' spirator spūsci: Ad hoc dicit qdā q̄ act' recipit nūez a suppositis. vñ etiā ybu3 signis substantiā p modū act' dicitur de plurib' psonis p̄r q̄uis sit eētia vna. sic Job. r. Ego et p̄r vñū sum'. act' aut' siḡt et in vbo et p̄ticipio et in noīe v̄bali. sed tñ pl' accedit ad substantiā q̄ verbū: et ad huc nomē v̄bale pl' q̄ p̄ticipiū et verbū. et iō nō possum' dicere q̄ p̄ et filiū spirent spūsci: vt q̄ sint spirās: vel q̄ sint spiratoz: sed q̄ spirent et sint spirātes: et sint spiratozes: quāuis sit vñ act' quo spirāt. tñ fm q̄ vñū qd̄q̄ eoz magi accedit ad siḡndū actū: min' p̄p̄e pōt in singulari p̄dicari. vel pōt dici et p̄p̄i: q̄ qz spirans adiectiuū est: spiratoz vō substantiuū: iō p̄r et fili' sūt duo spirātes. p̄p̄ pluralitate suppositoꝝ: nō aut' duo spiratozes. p̄p̄ vñā spiratio nē. nā adiectiua noīa habēt nūez fm supposita: substātiua vō a se ipsis fm formā siḡtam. vide in scribo.

S spiritalis in spūritus exponitur.

S spirit' a spiro ras dicitur hinc spūs t' tui. i. flat'. vel angel'. vñ aīa q̄ fac' spirare: vel qz spirat in corpe. Pūsc. aut' videt velle: q̄ a spūs deriuat spiro ras. et h' teneas. Et spūs deriuat a pir qd̄ ē ignis. et a spūs dicitur h' et h' spūalis et h' le: ad spū p̄tines: et format a spūs remota s: et addita alia et p̄ syncopā dicitur h' et h' spiritalis et h' le. vñ spiritali' aduer. et h' videant idē siḡre: tñ differūt: qz spūalia ad spū p̄tinet generalit' siue ad bonū siue ad malū. s3 spiritalia sunt bona q̄ spectant ad salutē: et ad vitā eternā. Et scias q̄ spūsanct' qñ est vna dicitio dicitur de tertia p̄sona in trinitate: sed qñ sūt due p̄tes spūs scūs dicitur d' spū cuiuslibet viri iusti. Dic nota q̄ sic fili' duob' modis dicitur mitti: vno mō quo visibilē apparuit: altero quo inuisibiliter castis mētib' p̄cipit: ita et spūscūs a p̄re et filio a a seipso duob' mōis p̄cedē: siue mitti siue dari dicitur: vno mō visibilē: alio mō inuisibilē. datus est enī visibilē visibilis creature demōstratione: sicut in oīe p̄thecostes: a

lissq; vicib'. Et dicitur quotidie inuisibilē illabēdo mētib' fidelium. nō tñ spūscūs in sui nā videt a nobis: qui nec in illis creaturis magis erat q̄ in alijs: sed ad aliud. In ill' enī erat vt peas ad hoies veniēs oñderet eē in illis ad quos ille creature veniebāt. nō enī spūs scūs tpali motu tūc venit vel descendit in hoies: s3 p̄ talē motū creature figurata ē spūalis et inuisibilis spūsci infusio. et vt apt' dicitur p̄ illū modū missiōis spūsci corpa'r exhibitu monstrata ē spūalis et interior missio spūsci siue oratio. Itē scias: q̄ dona spūs scī sūt septē: q̄ enūerāt in Jsa. xi. Requiescit sup eū spūs dñi: spūs sapie et intellect': spūs cōsilij et fortitudis: spūs scie et pietatis. et repleuit eū spūs tioris dñi. xps habuit et qd̄libet mēbz ei' h3 spū sapie et diligēdo: spū intellect' in cognoscēdo: spū cōsilij et docēdo: spū fortitudis in sustinēdo: spū scie in cōseruādo: spū pietatis in cōpatiēdo: spū tioris in reuerēdo. vide in spes: et in pacl' y'. Hreg' aut' in. xix. home. Ezechiel. p̄dicta dona ascēdēdo enūerāt: vñ dicit Jsa. P̄cedā dona vel grad' de celestib' loquēs descendēdo magi q̄ ascēdēdo enūerant. sed nos q̄ a terrenis ad celestia tendim' eosdē grad' ascēdēdo enūerem': vt a tiorē ad sapientia puenire valeam'. In mēte. n. nra p̄m' ḡd' ascēsiōnis ē timor dñi: scōs pietas: terti' scia: quart' fortitudo quint' cōsilij: sext' intellect': septim' sapia. Est enī timor dñi in mēte. s3 q̄lis ē iste timor si cū eo pietas nō ē: qui enī misereri p̄rio ignorat: qui cōpati ei in tribulatione dissilat: h' timor aut' oīporētis dei oculos null' est qui nō leuat ad pietatē: sed sepe pietas p̄ iordinatā misericordia errare solet: si fortasse peccerit q̄ p̄ceda nō sūt. peccata. n. q̄ ferri ignib' gebēne p̄nt: oī discipline sūt v̄bē cor rigēda: s3 iordinata pietas qu' tpali' p̄cit: ad eternū sup plicū detrahit. Ut ḡ vere ordinata sit pietas: ad gradū est aliū subleuanda. i. ad sciam vt sciat: vel q̄ ex scia pueniat: vel q̄ ex misericordia dimittat. et si sciat qd̄ agē q̄q̄ deat: virtutē vō agendi nō hēat: qd̄ est ipsa scia: Scia ḡ nra crescat ad fortitudinē: vt qu' vider qd̄ sit agēdū: h' agere p̄ mētis fortitudinē possit: ne timore trepider et pauore collapsa nō valeat dona defendere q̄ sentit. s3 sepe fortitudo si iprouisa fuerit: et min' circa vitia circūspecta ipsa sui p̄suptiōe incassū ruit. Ascēdit ḡ ad cōsilij vt puidēdo p̄munit oē qd̄ agere fortit' pōt. s3 eē cōsilij nō pōt: si intellect' deest: qz qui nō intelligit malū qd̄ agentē grauar: quō pōt bonū solidare qd̄ adiuvat: ita qz a cōsilio ascendam' ad intellectū. Sed qd̄ sit intellectus magno qdē acūmie vigilet et moderari se nesciat p̄ maturitatē. Ab intellectu ḡ ascendat ad sapia: vt h' qd̄ intellect' acute inuenit: sapie mature disponat. qui igit' p̄ timorē surgim' ad pietatē: p̄ pietatē ad scia: vñ mur: p̄ sciam ad fortitudinē robozatur: p̄ fortitudinē ad cōsiliū tendim': p̄ cōsiliū ad intellectū p̄ficim': p̄ intellectū ad maturitatē sapie puenim'. Septez gradib' ad portā ascēdim': p̄ quā nobis adit' vire spūalis apif. De triplici spū hēs in aīa. Itē de notionib' hēs in p̄petas. Itē de peccato in spūscū: hēs in pecco. Itē q̄re sit mīsus spūscūs dicitur in pacl' y'. Itē vide in sapia et virtus. Itē scias q̄ quedā sunt a spūscō: et nō cū spūscō: qd̄az cū spū scō: sed nō a spū scō: vt dicit in timor. Dic nota q̄ Hreg' in homelia penthecostes exponēs illud Job. Paraclyt' aut' spūscūs quez mītet pater in noīe meo ille vos docebit oīa. sic dicit: Hec locut' de pacl' y': la tūe aduocatus vel solator dicitur: qui iccirco dicitur aduocatus: qz p̄ errore delinquentiū apud iusticiā patris interuenit q̄ vnus substātie cū patre et filio exorare. p̄ delinquentib' p̄bibet: qz eos quos repleuerit exorātes fac. vñ

et Paulus dicit: Ipse enim spiritus postulat pro nobis gemitibus inenarrabilibus. id est. n. spiritus postulare dicitur: quod ad postulandum eos quos repleuerit: inflammar. Consolator autem id est spiritus vocatur: quod de peccati perpetratioe merentibus omnibus spei venie prepat: ab afflictioe tristitie mente leuat. de quo reserte permittit: Ipse vos docebit omnia. quod nisi id est spiritus cordis assistit audietis: ociosus est sermo doctoris. nemo ergo docenti homini tribuat quod ex ore docentis intelligit: quod nisi intus sit quod doceat doctoris lingua in vacuum exteri laborat. Ecce vna loquentis voce oes pie auditis: nec tamen pie sensu audire vocis percipitis. Quia ergo vox dispar non sit: cur in cordibus vestris dispertit vocis intelligetia: nisi quod per hunc quod vox loquentis coiter admonet. est magister interior: quod de vocis intelligetia quosdam spiritualiter docet. Item idem in eadem homelia: Libet oculos fidei in virtute opificibus spiritus sanctus attollere atque sparsim presens nonni ac veteris testamenti considerare. Ecce apostolus eisdem oculis fidei David: Amos: Daniel: Petrus Paulus: Mattheus inuenit. et sanctus iste spiritus quilibet et quare sit artifer: considerare volo: sed in ipsa consideratione mea deficio. Implet namque citareda puer et palam facit. Implet pastorem armentarium ficomoros vellicat: et prophetam facit. implet abstinentem puer et iudicem senem facit. implet piscatorem: et caput ecclesie facit. implet persecutorem: et doctorem gentium facit. implet publicanum: et euangelistam et apostolum facit. Quod quod iste spiritus: nulla ad dicendum mora agit. in oem quod voluerit: moritur ut tetigerit mentem docet: solusque tetigisse docuit se est. nam hamanus ante subito ut illustrat: imutat. abnegat repetere quod erat: exhibet repetere quod non erat.

Spiro ras rari rare. id est. viuere: vel spiritum ducere: vel suspirare vel flere: vel olere: sine redolere. vnde hunc spiramentum nis. Spiro componitur ut aspiro ras: et spiror ras. id est. simul spirare: vel diurare. vnde inspirator et inspiratio: et spiror ras. id est. moritur: et spiritum mittere: inspiror ras. id est. spirando immittere: extinguere: respiror ras: retro vel iterum spirare: vel quiescere: pausare a labore: suspiror ras. id est. sursum spirare: vel subitus spiritum ducere. Spiro et eius composita neutra sunt preter inspiror pro distinguere: quod est actiuum. et omnia produciunt hanc syllabam spi. vide etiam in spiraculum.

Spissus sic in Brecismo dicitur: Spissus de toto solido dicitur ac illud: Densum dicitur ubi locus opacus habet.

Splen nis masculin. ge. dicitur a supplemento ex contraria parte iecoris ne vacua existeret. vnde a suppleo dicitur splen. et a splen dicitur spleneticus cum cu. id est. ad splenem pertinens: vel qui patitur in splene. Et vnde dicitur in Brecismo: Cor sapit: pulmo loquitur: fel commouet iram. Splen ridere facit: cogit amare iecur Et dicitur vulgariter minza. vide in cor.

Splendeo des dere. id est. lucere. vnde hic splendor dicitur: et splendidus da du. Et compas. et inde splendesco cis inchoati. Splendeo componitur ut desplendeo des: resplesce des. vnde desplendesco scis: resplescesco scis inchoatiua. Splendeo cum suis compositis neutrum est et caret supino.

Splendidulus la lu. id est. aliquantulum splendidus.

Splendificus. splendeo vel splendo componitur cum facio: et dicitur splendificus cum penul. corae. et splendificus ceteris ge. ois. vnde hic splendificentia tie. id est. claritas.

Splendona. a splendeo des dicitur hic splendona done. id est. gladius quia splendeat.

Spleneticus ca cu: in splen exponitur: et cor. penul.

Spoletum ti: quedam ciuitas penul. produciunt in spoletanus

Spoliatozum ri: in spolio exponitur.

Spolio as aut atum are. id est. denudare: spolia auferre. vnde hoc spoliatozum ri: locum spoliandi: et hunc spoliu lii. Et sunt spolia puatorum: extruie ducunt et diuinitu. vnde hoc spoliariu: locum ubi spolia reponunt. vel exteriorum balneorum cellula. Spo

lio componitur ut despolio lias: despolio as: despolio as: et polio as. Spolio cum suis compositis est actiuum.

Sponda. a spondeo des: vel a sponsa dicitur hic sponda de pars lectuli vel scrinii. vnde hic et hic spondalis et hoc le. id est. ad spondam pertinens.

Spondeo des spondodi spondi. id est. fideiubere: vel permittit: vel velle. Et sermo dicitur. Spodeo preteritum geminat spondodi: a quo etiam lra a demit in scda syllaba euphonie ca: et dicitur spondodi. Spodeo componitur ut despondeo des. id est. spondeo. despondeo des despondeo. id est. valde spondeo: spondeo facere: et viro coniungere. vnde despondeo fas frequet. Respondeo des. id est. retro petenti vocem mittere: vel reddere: vel sonare: vel resistere: dicitur. vnde despondeo fas frequet. id est. frequet resistere: resistere: dicitur. Spodeo et ei desponita sunt actiua preteritum respondeo des quod est neu. Spondeo hinc geminatione in preterito: sed desponita ab eo nunquam geminant preteritum.

Sponsa. a spondeo des dicitur hic sponsus si: et hic sponsa se. nam olim sponsores sibi inuicem mittebant cautiones: in quibus spondebant se inuicem consentire in iura matrimonij: et fideiussores dabant. inde admissum est ut sponsus dica mus virum a spondendo: et sponsa filium. ergo sponsus est non quod permittit: sed quod spondet et sponsores dat et vult vnde hic et hic sponsalis et hoc le: ad sponsum vel ad sponsas pertinens. vnde sponsalia dicitur que in dote dantur: vel a viro: vel a femina. Sponsus componitur ut desponsus. id est. coniuratus: vel cum alio simul sponsus. Item sponsus salum est participium de spondeo des. vide in matrimonium.

Sponsoz. a spondeo des dicitur hic sponsoz foris. id est. fideiussoz vel promissoz. vnde in epla ad Hebr. ca. vii. Intantum melioris testamenti sponsoz factus est Iesus.

Sponste. a spondeo dicitur sponste aduer. qualitatis. id est. vltro: voluntarie. sed ponitur quibus noialiter: ut mea sponste hunc feci. sed meli est ut dicam nomem esse ablatini casus trini: et non aduer. hunc quibus ponatur aduerbiali. si autem esset aduerbiu quom poneret noialiter: non adiungeret sibi adiectiuum in neu. genere Generale quidem est quod quibus aliqua dicitio non noialis ponitur noialiter in neu. ge. ponitur trini: et suscipit adiectiuum in neu. ge. ut tuu legere: tuu euge: tuu ergo. A sponste dicitur spontaneus nea neu. id est. voluntarius.

Sporta. a porto tas dicitur hic sporta te: quoddam genus vasis iuueu: vel virgeu. vnde hic sportula le: et sportella le oim. vel sporta dicitur a sparto frutice: vnde in quibusdam locis terit. et hinc hic sportariu: qui sportas facit. et sportariu ria riu: ad sportam pertinens.

Sportella le oimi. in sporta exponitur.

Sportula le oimi. pua sporta.

Spuma. a spuo is dicitur hic spuma me. vnde spumosus salum plenit spuma. Et opas. vnde hunc spumofitas tatis. Item a spuma dicitur spumo mas. id est. spuma fluere: vel spumam habere: vel emittere: vel auferre. Et componitur ut despumo mas. id est. simul spumare: despumo mas. id est. valde vel deorsum spumare: vel purgare: quod deorsum a spuma ponitur. expumo mas. id est. valde vel extra spumare: vel spumas auferre: inspumo mas. id est. in vel valde vel inter spumare: respumo mas. Spumo et eius composita neutra sunt: et produciunt hanc syllabam spu. Iuuenalis: Et pusa mero spumant vnguera falerno.

Spumeus. a spuma dicitur spumeus mea meum. id est. de spumo existens: vel ad spumam pertinens: vel spuma abundans.

Spumo mas in spuma est.

Spumosus salum in spuma vide.

Spumula le oimi. parua spuma.

Spungia. a spuma dicitur hic spungia gie: quod ex spuma fiat vel dicitur a fingere quod est nitidare: quod apra est ad tergendum. et scribitur pu in Papia spungia.

- S**puo spuīs spni sputū spuere. i. sputūz emittere: vel spu-
to respgere: pfundere. z inde sput^o ta tū. z hoc sputūz ti
Spuo componit: vt spuo is. i. simul spuere: vel sputo
aspergere: vel pfunde: despuo is. i. deorsum spuere: vel
sputo perfundere: expuo is. i. extra spuere: in spuo spuīs
.i. intro vel valde spuere: respuo is. i. itez vel retro spuē
vel recufare: renuere: vilipendere: spernere. Spuere p
sputū emittere z composita ab eo fm illaz significatio-
nez neutra sunt: sed in alia significatione actiua sunt: z
oīa faciūt p̄terita in spui: z sup. in sputū: z in sup. pdu.
spu. fm Hug. Pisc. aut dicit: q̄ spuo deficit in sup. forte
hoc dicit: qz suo tpe nō erat ī vsu: tñ nūc eo vti possum^o.
Spurcicia. a spurcus d̄r bec spurcia cie. i. imundicia: fedū-
tas. z formafa ḡdō spurci: addita cia fit bec spurcicia.
Spurcus. a spuo is d̄r spurcus ca cū. i. turpis: fetidus: im-
mundus: q̄n sputū screās vel puocās: vel quasi spuē co-
gens: vel q̄n sine puritate. Et compaf vt dicit quidam.
vñ spurcus nō tñ impurus sed etiā seuus d̄r.
Spuridicus ca cū penl. core. i. imūda dices a spuritus: z
dico dices dixi componitur.
Spurificus ca cum. i. imunda faciens penul. core. a spu-
ri^o z facio facis componit.
Spurius. a spurcus d̄r hic spurius rij. z h spuria rie: q̄ vel
q̄ genitus vel genita de nobili matre est: z ignobili p̄re
Itē spuri^o patre incerto z matre vidua genu^o appellat
q̄n tñ spurce vel spurij fili^o: qz muliebrē naturā spurū
veteres vocabāt. vñ z hī qui nō sunt de legūmo matri-
monio: matrē potius q̄ patrē sequūt. z d̄r spuri^o quasi
immūdus: z extra puritatē posit^o. z hinc spuri^o ria riū. i.
ignobilis z degenerās. vñ in libro Sap. ca. iiii. Spuria
vitulamina nō dabāt radices altas. i. degenerātia z nō
naturalia. z bec lra est Rabani z antiquoz. Aug^o aut
in libro de doctrina christiana dicit: q̄ meli^o dicere^o ad
ultrēne plantationes.
Sputum: in sputo tas est.
Spuito. a spuo is sputū d̄r sputus ta tum: z hoc sputūz ti
z sputo tas verbum frequentatiuū.

S ante Q

- S**qualeo. a scabo bis d̄r squaleo les squalui. i. sordere: eē
vel fieri squalidū vel asper vel splendere. vñ squalesco
scis ichoa. z squalid^o da dū. i. asper: sordid^o. Et compaf
vñ squalidulus la lū: aliquantulū squalid^o. z bec squa-
luditas tatis. Itē a squaleo d̄r hic squaloz lozis. i. asperi-
tas: pollutio: sordidatio. Et est squaleo neutz cū oibus
suis cōpositis siqua habet: z caret sup. z pduc squa.
Squalidulus la lum in squaleo est.
Squama. a squaleo les d̄r bec squama me: z est piscium:
serpentum: z lozice. vñ squamat^o ta tū. i. squamis abun-
dans: z bec squamata te: lozica ferrea ex laminis ferre-
is vel eneis cōcatenata ad modū s̄me piscis: z ex ipso
splendore squamaz z similitudie dicta est. Itē a squa-
ma d̄r squamo mas. i. squamas auferre vel dare. Et cō-
ponitur vt desquamo mas: oisquamo mas: exquamo
mas: in squamo mas: oīa p̄ auferre squamas: z pduc:
hac syllabā squa: z sū i neut. Et a squama d̄r squame^o
mea meū: z squamosus sa sū. i. plen^o squamis vl lucid^o
vel asper. Et cōparaf. vñ bec squamositas tatis.
Squamo mas: in squama exponitur.
Squamula le d̄mī. parua squama.
Squarofus. a squaloz vel squama d̄r squarofus sa suz. i.
asper vel ineq̄lis. vel d̄r squarofus squaloze vel squa-
mis corozus.
Squarus ri maf. ge. quidā piscis: z d̄r a squama: qz squa-

mis acutus sit. vñ z eius cute lignū polif.

Squilla genus est piscis delicati: quod vulgo d̄r lata.

S ante T

- S**tabilis. a sto d̄r hic z bec stabilis z hoc le. vñ stabilio li-
liū licum. i. firmare: statuere. z bec stabilitas tatis. i. fir-
mitas: imobilitas. z cōponit vt cōstabilio lis. z est acti-
uū stabilio cū suis cōpositis. Stabilis cōponit vt insta-
bilis le: vñ instabiliter aduer. z bec instabilitas tatis.
Stabularius in stabulum est
Stabuloz laris in stabulum exponit.
Stabulum. a sto stas d̄r hoc stabulū li: q̄ statio boū. vñ
stabularius ria riū: ad stabulū ptinens. z hic stabulari^o
rij: stabuli custos: vel equoz custos siue ductoz. z d̄po-
nit vt bic d̄stabularius: qd̄ frequēt^o intuenit bic cone-
stabulari^o: z designat dignitatē siue offiū. vñ bec cone-
estabularia rie: ei^o vxoz vel dignitas. Itē a stabuloz lar-
ris deponē. hoc antiqui dixerunt stabulo las ī neutro
ge. z est absolutū: vt hic stabulant eq̄ mei.
Stacten: genus p̄ciose refine: vel icensū qd̄ ex p̄ssura ma-
nat: z est indeclina. p̄t etiā declinari stacte h^o stactes
Et vt dicit quidā: Stacten idē est qd̄ myrrba: vel gut-
ta myrrbe arboris: z est grecū. Scōz aut Pap. stacten
est fructus cynamomi.
Stadialis in stadium exponit.
Stadiolum li d̄mī. paruum stadiū.
Stadiū dij: octaua ps est miliarij qua vtunt greci in me-
tiēdis viaz spacis actoze hercule: qui dū eēt fortissim^o
z nimij roboris fert vno anbelitu cxxxv. cucurisse pas-
sus. z quia ibi finē currendi fecit. Stadium a stando nū-
cupatum est. vide in catinum.
Stagnarius: in stagnū exponit.
Stagnū. a sto stas d̄r hoc stagnū ni: aq̄ stans artificialis
piscis h̄ns: z d̄r stagnū ab eo qz aq̄ ibi stet nec discur-
rat. vñ stagne^o nea neū: z stagnosus sa sum. Et stagno
gnas: ad modū stagni inundare: abūdare: crescere. Et
zponit vt d̄stagnognas: destagno gnas. i. valde vel de-
orzū stagnare: vel decrecere: vel stagnū remouē. instag-
no gnas. i. int^o vel valde stagnare: restagno gnas. i. ite-
rū stagnare vel retro. f. decrecere: vel redūdare: vl sta-
gnum remouere. Stagno neutruū est cū oib^o suis cōpo-
sitis. Itē a stagnū d̄r stagnari^o ria riū: ad stagnū ptinēs
vel in stagno opans. vñ h^o z h^o stagnēs z hoc le.
Stayros interpretat crux.
Stamen a sto stas d̄r h^o stamē minis: silū tele. f. orditura
qz states solebāt texē: z tela erecta solebat disponi sur-
qz p̄dens de trabe. vñ stamine^o nea neū. z corz. ita.
Stannū ni est quoddā gen^o metalli: z d̄r a quodā greco
f. stānatos: qd̄ est sepans z secernēs. mixra. n. z adulte-
rata int se pignē metalla dissociat. z ab auro z argēto
es plūbūqz secernit. alia quoqz metalla ab igne defen-
dit. vñ stannens nea neū: de stanno existens. z stānos^o
sa sum: stanno plen^o z abūdans. z stāno nas. i. stanno
aliquid aptare p̄parare: ornare: ordinare. Et zponit vt
d̄stanno nas. i. simul cū alio stānare: destāno nas. i. val-
de vel deorzū stānare: vel stānum remouere. instanno
nas. i. intus vel valde stānare. restāno nas. i. itez vel re-
tro stānare: vel stannū remouere. Stāno cū suis cōpo-
sitis est actiuū. Itē a stānum d̄r stānari^o ria riū: ad stā-
nū ptinens: vel in stāno opans. z hic z bec stannēs
z hoc le. Et scribit stānū p metallo z oīa p̄dicta ab eo
dē descēdētia p geminū n. sed stagnū p aq̄ scribi o: z p g
vñ vsus: Stās aq̄ oat stagnū: sp̄scqz metallica stānū: s̄
retinet p̄mū vult n geminare scōm. Itē in grecismo d̄r

Est eris species stannū: stans ē aq̄ stagnū. Nō duplici scribas p̄mū: cū q̄ scdm̄.

Stasis grece: latine d̄r stās v̄l stat̄.

Stater. a stato stas d̄r h̄ stater eris: q̄dā pond̄. i. medi/eras v̄ncie appēdēs aureos tres: v̄n̄ z d̄r stat̄: qz tribus solidis ster: v̄n̄ videt̄ p̄poni a sto z ter z penl. pdu. i. ḡtio A stater d̄r h̄ statera re: pond̄ h̄is dragmas q̄rtuor q̄ sūt scrupuli. xij. z pensat solidos tres. Itē statera d̄r trūria. i. p̄tica ex transuerso in libra posita sic dicta: quia ex ouabus statera lancib̄: z vno stilo medio pendeat z ster. Et statera d̄r sepe totū illud instrumētū z cor. penul. ḡti stater teris. v̄n̄ in Matth. d̄z cori. Inuenies in ore piscis statere: sed statera re. pdu. penul. v̄n̄ q̄dam: Sepe min̄ statere lanx̄: t̄inet ampla statē: Et i grecis. d̄r: Libra statera: stater ē q̄d libraf̄ in illa.

Statera in stater exponit̄.

Statis. i. illico aduer. t̄pis a sto v̄l a statu d̄r.

Statio loc̄ vbi naues ad tēpus stant: sed portus ē nāl̄ z p̄petuus. v̄n̄ z statio d̄r vita ista: qz h̄ ad t̄ps̄ stam̄: qz s̄z apl̄z: non enī habē bic manēz ciuitatē: sed futurā inq̄rim̄. v̄n̄ bec statiuncula oimi. Et stationarī ria r̄iū z statinus ua uuz. in eodē sensu. Itē statio d̄r vbi stat vnus exercitus cōgregat̄. Regū. i. ca. xiiij. Veni z transeam̄ ad statioēs philiſtinor. v̄nde versus: Est statio vi ta statio portus stadiūq̄.

Statura. a sto stas: vel a status d̄r bec statua tue: imago: si mulacz: et rēp̄senter statū alicui.

Statuarī. a statua d̄r statuarī ria ad statuam p̄tinēs. z bic statuarī rij: qui status facit: z hoc statuariū cāde la cū qua statua cingit̄ z circūdat̄: vel crux vel altare. Sacha. it. ca. Proiice illos ad statuariū.

Statio a statu sup̄. de sto stas: addita o fit statuo statuis statui statutū statuere. i. ordinare: censere: fabricare: cōstituere: ponere. Et p̄ponit̄ v̄t cōstituo tuis. i. siml̄ statuē Destituo tuis. i. deserere dereliquere v̄l deorsū statuere v̄l a deorsū sursum statuere. Inſtituo is. i. ordinare decer nere. Proſtituo is. i. p̄ precio statuere: p̄ponere. z est v̄l b̄ meretriciū: q̄ proſtituit̄. i. p̄ p̄cio se supponit̄. Resti tuo is. i. retro v̄l iteruz statuere. Subſtituo tuis subtus v̄l post statuere: surrogare: in loco mortui eligē z ponē Statuo z eius cōposita oīa sūt actiua z mutant a p̄nti in i cōceptā.

Statura. a sto stas dicit̄ bec statura ture. i. status homis. i. eius magnitudo z statura dicit̄ post iactū lapidis i aq̄ v̄nde circuli sūt i aqua redit̄ ip̄sius aque. v̄nde Luca. Et statura redit̄. Potest etiam hoc esse p̄cipiū.

Status. a sto stas dicit̄ status ta tum participiū: Quidaz n̄ dicit̄ eē sincopatū a statut̄. v̄nde substatiue dicit̄ h̄ stat̄ tus tui.

Stenopatia dicit̄ astructū corpus quod nec in sudore relaxatur.

Stella. a sto stas dicit̄ bec stella le: qz v̄ipef stare: z sim hoc stelle dicit̄ proprie que sūt in firmamēto. Et scias qz stella dicit̄ q̄libet singularis: Sidus v̄o plurium stel larum collectio: Astz gradis stella vel grande sid̄. s̄z h̄ nomia sepe cōfundunt̄ apud autozes. v̄nde stellula le oimi. z stellens lea leum. i. clarus vel ad stellaz p̄tinens Et stellat̄ ra tuz. i. stellis circūdat̄ vel ad moduz stel laruz depictus vide in astrū.

Stellio. a stella d̄r hic stellio onis: reptile simile lacerte: qz depictus q̄busdā maculis ad modū stellaz. De hoc dicit̄ q̄daz: stellio nocte micat fordes i luce diei.

Stellionat̄ ra r̄i. a stellio dicit̄. i. varī: fraudulētus: ver/ sipellis: malefactor. Et h̄ stellionat̄ tus tui. i. maleficiū

fraudentia: versutia.

Stello. a stella d̄r stello las. i. splēdere ad modū stellarū stellis circūdare z ornare: v̄l stellis diuinare aliqd̄ p̄p̄ dere: z cōponit̄ v̄t cōstello las. v̄n̄ bec cōstellatio quod sepe ponit̄ p̄ ip̄o signo stellarū. Et est neutrum stello las cum suis compositis.

Stellula le oimi. p̄na stella.

Stema matis. neu. ge. i. nobilitas: v̄l ordo imaginū nobi/ liuz. vel honoz: v̄l dignitas: v̄l corona: v̄l ornamētum. Iunena. Stemata qd̄ faciūt: Stemata dicit̄ etia; ra mulculi quos faciūt in genē cū gen̄ cognitiōnū patiūf sic ille p̄r: ille auns zc. vide in stigma.

Stematon. tumor mollis carnis.

Stemon ē litus angustum.

Stephanus. stephane grece latine d̄r corona v̄n̄ stepha/ nus corona interpretat̄ grece: sed hebraice norma. Fuit v̄o corona. i. p̄ncipiū martyriū in nouo testamēto: sicut Abel in veteri. v̄n̄ z p̄thomartyr d̄r: Fuit enī norma. i. exēplar z regula alij patiēdi. V̄l stephan̄ d̄r strenue fans: vel q̄si strenue fans anus. i. strenue siue laudabi/ liter fans. i. instrues z regēs anus. i. viduas veteres q̄b̄ ab apl̄s fuit p̄fecta: z est ety. nō cōpositio. Est ergo cor/ rona p̄pter p̄ncipium martyrii: Norma p̄pter exem/ plū patiēdi vel bene viuēdi: Strenue fans p̄pter lu/ culētaz p̄dicatiōez: Strenue fans an̄ p̄pter viduarū laudabilē instructionez. Hoc etia; attēdēs marim̄ ep̄s dicebat: In hoc qz stephanus p̄positus ē femis te/ stimoniuz meruit syncerissime castitatis. Beatus ergo carissimī qui imitatus hūc fuerit: pudicicia enī palma; z martyrii cōsequē corona: sed quid distare inter mar tyres pōt p̄cipū esse meruit iste qui p̄rim̄ ē. Mortem enī quā saluator dignat̄ ē p̄ oib̄ pati hāc iste p̄m̄ red/ didit saluatori. In p̄secutiōe aut̄ posit̄ p̄ persecutorib̄ oīm̄ deprecabaf̄: atq; in illa lapidū ruina quando alius obliuisci. poterat etia; carissimos suos. ille oīo cōmē/ dabat inimicos. Plus itaq; volebat illoruz p̄ctā q̄ sua vulnera: Plus illoz ipietatē: q̄ suā mortē.

Stera. a sto stas vel steti d̄r bec stera stere: pellicula in q̄ puer inuoluitur z moraf̄. v̄nde macrobī: Stere si sub/ die herba desiccabit eā. Et inde stericus ca cū: ad stera; p̄tinēs: vel in stera patiens z infirmat̄.

Stercoz̄ rea reuz in sterc̄ est.

Stercozo ras. a sterc̄ d̄r stercozo ras rari ratū rare. i. ster/ cozare: inq̄nare: vel imp̄guare z corripit co.

Sterc̄. a sterno nis d̄r h̄ sterc̄ cozis: qz sternit̄ in agri v̄l qz extergi oporteat q̄qd̄ i ciuitate sordidū redūdat. v̄l qd̄ verī est: sterc̄ d̄r a sterten q̄ z stercucī dicit̄ est: qz p̄m̄ stercozādī agri tōez idurit i Italia. v̄n̄ z sim̄ d̄r qz fiat mus. i. sterc̄. v̄n̄ stercoz̄ rea reuz: z stercozosus sa lūz. i. stercoze plen̄ z inq̄nat̄. z v̄trūq; cōpaf̄.

Steric̄ ca cū in stera exponit̄: z cor. ri.

Sterilis. a stera d̄r h̄ z h̄ sterilis z h̄ le penl. cor. i. infru/ ctuosus: infecūd̄: nihil apt̄ gignere. z cōpaf̄. v̄n̄ h̄ ste/ rilitas tatis. i. infructuositas: infecūditas.

Sternax. a sterno nis d̄r sternax nacies ge. oīs: q̄ facile z sepe sternit̄ vel sternit̄. z cōpaf̄.

Sterniū. a sterno nis d̄r h̄ sterniū iūi: loc̄ apt̄ ad sternē dū. z p̄p̄ōnez h̄ lecti sterniū.

Sterno nis strau: ui in tū stratū sternere. i. pacificare: p̄re parare: infellare: obzuerē. v̄n̄ d̄r in Grecis. Sternit̄ equi uoce mare: lect̄: asell̄: z hosti. Sterno cōponit̄ cū ad z d̄r a sterno nis ani atū. i. ad vel iuxta v̄l valde sterne/ re: z abiicif̄ d. Itē a sterno is cōstrau: qd̄ z a sternoz ar/ deponentalr̄ inuenit̄ p̄me diugatōis. z v̄trūq; p̄ponit̄

- a cō r sterno nis. Item sponit cū circū vt circūsterno
strani: Itē desterno nis destrauit. i. valde vī deorsū ster
nere. vel de est ibi puatinū: qñ a pace vel a pactu remo
uere: vī sellam auferre: qd r dissellare of: Insterno nis
instrauit. i. valde sternē: Prosterno nis pstrauit. i. pcul
vī an vī p aliq sternē: subijcē: Presterno nis pstrauit. i.
sup vī ante sternere: Substerno nis substrauit. i. subtus
vī p vī pap sternere. Sterno r eius cōposita in o sunt
actia: r faciūt pteritū i strauit: r supinū i stratū.
- S**ternon onis in stratodes exponit.
- S**ternutatio. a sterno nis of h sternut^oti. vñ sternuto tas
.i. sternutū facē. vñ h sternutatio tidis idē qd sternut^o.
Job. xij. Sternutatio eius splendor ignis. Qd tractās
Hiego. oīc: Strenutatio est qñ inflatio a pectore exur
git: q cū aptos ad emanādūz poros nō inuenit cerebrū
tāgit: r cōgesta p nares ei^o exiēs totū caput p^otrū^oscutit.
Sternut^o in sternutatio exponit.
- S**terq̄liniuz. a sterno is of h sterq̄liniuz; liniū. i. sterc^o: vel
loc^o plenus stercoze. Et videt esse cōposituz a sterc^o: r
linio linis.
- S**terto tis stertui supi. caret. vñ vicit P^ol. i. x. libro: A ster
ro stertui supinū nō inuenit: r est stertere narib^o dormi
endo resonare. vñ sepe ponit p dormire.
- S**tibium vnguentū vī color nomie cerusa q^o merēces r
solute mulieres solebāt vti. vñ in q̄rto li. Regū ca. ix. le
gū: Jezabel introitu eius audito depinxit oculos suos
stibio.
- S**tibinus na nuz media pdu. ē color ceruseus vel habēs
colorem stibij: vī onichinl.
- S**ticos grece latie of vers^o.
- S**tiga ge of stūmul^o qñ stigul^o. i. aculeus: cōpūctio r inci
tatio: molestatio. vñ stigo gas. i. stimulare: r pduc illaz
syllabā sti.
- S**tigestos. i. tristitia.
- S**tigis in stix stigis exponit.
- S**tigma. a stigo as of h stigma at. i. signū: cicatrix: chara
cter: coctura: iustio q̄ sit calido ferro. Paul^o in epi. ad
gall. ca. vi. Stigmata dñi mei iesu christi i corpore meo
porto. iuenit r stema p: sed aliud signat. vñ quidam
Stema gen^o oices: coctura stigma vocabis: Materiaz
tbema: fuāt gen^o h tria neutz. vī stigma of a stinguo
guis qd est signo nas. vñ stigmaticol^o sa sum: r cōpaf
r corz. penul. gū stigmatl.
- S**tigo gas in stiga ge exponit.
- S**tilatus in stilus exponit.
- S**tilbon: stillās ptiapiū cōponit cū bonū: r of h stilbon
bonū. i. mercurius qñ stillās bonū: r ē sumptū nomē a
meliori pte sui. vī stilbon of: qñ stella bou: qz eo surgēt
te surgūt r pastores. r stilbon interpretat velox: quia ve
lox planeta est.
- S**tilla. a stiria qd ē gutta of h stilla le oim. vñ h stillula
le aliud oim. Et stillosus sa suz qd r stiziosus of. Et stil
lo las. i. guttare vī stillaz imittere: vī fundere. r cōponit
vt cōstillo las sil stillare: r outtillo las. i. diuersis modis
vel extra stillare: instillo las. i. intro vel int^o stillare: vī
valde stillare: restillo las. i. itez vel retro stillare: r est
neutz cū suis cōpositis. Que sit differētia inter stillaz r
guttaz p̄s dixi in gutta.
- S**tillicidium. stiria r stilla cōponit cū cado: r of hoc stiri
cidium dij. r h stillicidiuz dij in eodē sensu. i. stilla cadēs
vel loc^o vbi stille cadūt: vī loc^o a q^o vī p quē cadunt. vñ
stillicidiosus sa sum. Propbeta: Sic stillicidia stillātia
super terram.
- S**tillo las in stilla vide. vñ r stilo las p vñū l aliud est. vī
- de in stilus:
- S**tillula le oim. partia stilla: r corz. penlt.
- S**tilon interpretat longuz.
- S**til^o. a sto stas of h stilus li. i. graphiū: qz stat i cera. r qz
qd longū est r erectū of stil^o a stando: vel a stilon qd ē
longū. vñ stilat^o ta tum. i. stilo. ornar^o: r stilo las. i. stilo
aptate vel designare. r corz. sti. vñ Thobias: Pierijs te
det inseruisse stiluz.
- S**timicon qdaz pastor qñ stilomicon. stilon. n. interpretat
longū: micon celsuz. inde stimicon: qñ long^o r alt^o.
- S**timul^o. a stiga of hic stimul^o li qñ stigul^o. i. acule^o: com
pūctio: incitatio: molestatio. vñ stimulosus sa su: r opa
raf. vñ h stimula quedā dea stimuloz. r stimulo las. i.
pungē: titillare: incitare: cogē: vgerē: inflāmare. r cō
nit vt i stimulo las. r ē actm cū suis cōpositi: r corz. mu.
- S**tinguo guis xi ctū guere. i. signare: vī extiguere: mortifi
care vī instigare: s nō est in vsū. r cōponit vt distiguo
guis xi ctū: qd cōponit vt subdistiguo guis. Itē stigno
cōponit vt extiguo guis: instiguo guis xi ctū: restiguo
guis. i. extingere: itez mortificare. Stringuo r ei^o cōposi
sta actina sūt: r faciūt pteritū in xi r sup. in ctū: r hñy
inter g r sequentē vocalē.
- S**tiopus ē inflatio oris. vñ Nec stiopo tumidas intendis
rūpere buccas: vel bzacas.
- S**tipa. a stipo pas of bec stipa pe: quedā parua arbor: vt
dicūt scopa: qz ex ea stipent tecta. r h sepe ad fornaces
r furnos calefaciēdos colligē. vñ bec stipula le oim. r
hinc stipule dicunt folia vel fagine quib^o culm^o ambi
tur r fulcis: ne pōdere frugis curuef. r stipule ipsi cala
mi segetis. Dicunt g stipule vel a stipula ppter puitatē
vel a stipo as: qz fulciūt r circūdant culmū. vel ab vsto
qñ vstule: qz collecta messe vrunf ppter culturā agri.
vel a palea: qz interdū p palea p̄cidunt stipule. r corz.
pu: r pducit sti.
- S**tipadium. a stipo pas of hoc stipadiū dij. i. scacariū: qz
hoibus ludū spectatib^o stipef. Et stipadiū est gen^o mē
se qñ stipendiū. vel of a stipitib^o qñ stipodiū: sic eni p̄
ius acceptum ē.
- S**tipatū ti: qdaz herba q̄ tantā virtutē in radice bz vt fru
sta carnis i cacabo sparsa coagulet. r of a stipo pas.
- S**tipendiari^o in stipendiū exponit.
- S**tipendiū. Stips cōponit cū pendo dis: r of h stipediū
dij: lucz: p̄ciū: fruct^o laboris. Prope q̄dez stipendiū of
cif qd of militib^o soldarijs p p̄cio: sic ofm a stipe pen
denda. Antiq̄ eni soliti erāt pecuniā appendē magis q̄
nūerare. A stipendiū of stipendiari^o ria riu: ad stipendi
uz p̄tinēs. r h stipendiari^o rij: stipendiū oans vel poti^o
recipiēs: r corz. i ante p.
- S**tipes. a sto stas of hic stipes tis. i. ticio vel trūc^o ligni q̄
sustinet aliqd qñ stans pes: lignū infructuosū eo qd so
lūmodo ster r nō fructificet. r pdu. p̄maz stipes tis. sed
stips pis corz. illā syllabā sti.
- S**tipiū vnguentū de veruecib^o.
- S**tipo. a stips pis of stipo as auī are. i. cōdēlare: cōfederare
cōnallare: circūdare: cōgregare: replere. p̄tegē: cōponē:
fulcire. vñ stipatim aduer. Stipo cōponit vt cōstipo as:
extipo pas. i. emittē: euacuare. instipo pas. i. valde vel
int^o stipare: imittere. obstipo pas. i. vndiqz vel s stipare
vel obturare: obstruere. restipo pas. i. itez stipare vel e
tuacuare: emittere. substipo pas. i. sub^o vel post stipare
vel pap. r est actiuū stipo cū omnibus suis cōpositis: r
pdu. banc syllaz sti: sic stipes r stipa. Virg. in p̄io: Sti
pant r dulci distentāt nectare cellas.
- S**tipis pis se. ge. quoddā gen^o ponderis quo oliz milirib^o

stipendiarijs distribuebat pecunia: et ponit p obolo: qz obol⁹ sepe solz dari medicis in elemosynaz: iō stips quqz dī medicitas: quqz elemosyna: vicit⁹. vñ hic stip⁹. i. medicus. et corripit stipsis gūis et stipes in plali stis: sed hic stipes tis pducit sti.

S stipula le in stipa exponit.

S stipulatio in stipulor exponit.

S stipulor a stipa as dī stipul⁹ la lum. i. firm⁹: inde stipulor aris. i. interrogare: q̄rere. Prope qdē stipulari est in terrogare: q̄rere petirine: cū respōsione facta pmissiue: vt si interrogās dīc Dabis mibī lequz: et ille respondeat dabo h̄ ē stipulari. vñ h̄ stipulatio ppe dī inrogatio petirina adiūcta respōsione pmissiua: Dabis mibī h̄: dabo. et dī stipulari a stipulū qdē firmū: qz stipulatio dī ēē firma. vñ tenet p̄solui qd stipulatioē pmissiuz ē. Uel vt dicit a stipula dī stipulor: qz in stipulatioē veteres stipulaz frangebāt quaz itez iungētes stipulaz suaz recognocebāt. Et qz i stipulatioē: p̄tinet inrogatio et pmissio: iō stipulari sepe ponit simpliciter p̄mittere et p̄ inrogare v̄l petere siue q̄rere. Et nota qz stipulor antiq̄tū erat cōe: sed mō est deponi. et cōstruū cū actō et abiatō inēposita a v̄l ab p̄positōe: vt stipulor a te decem soliv dos. i. q̄ro. Et p̄ponit: vt astipulor lar⁹. i. cōfirmare auxiliari: Cōstipulor aris. i. sil stipulari. vnde hoc cōstipulamē nis: In stipulor laris. i. valde stipulari: Restipulor lar⁹. i. itez stipulari: et deponē. cū omnib⁹ suis cōpositis et corripit pu.

S stipus. a stips pis dī hic stipus pi. i. medicus q̄ petit stipē Et inde cōponit obstip⁹.

S stirax cis grece: v̄l storax racis latine in stiria ē.

S stiria rie fe. ge. gutta fluens et cadēs et cōgelata et dī gutta dū stat et pendet: stiria dū cadit et dī sic a greco. Bene enī stiria gutta dī. vñ stiria dī arbor cui⁹ fructus bz grana guttis filia: q̄ et storax racis dī q̄si stirax: S; stirax grece storax latie. Bene. xliij. dī: Modicū refine et melis et stiracis. Uel h̄z aliā l̄raz storax penl. pdu. vbi dī glo. qz storacis ē spēs refine.

S stircidū dī: i. stircidū exponit.

S stircus ca cū. i. stircis a stiria dī.

S stirillum li neutri ge. barba capre: et dī a stiria: qz pēdet ad modū stirie. i. gutte.

S stirpeus pea peum in stirps exponit.

S stirpitus. i. radicit⁹ aduer. vide in stirps.

S stirpo pas. i. euellere eradicare a stirps trūco dī. et cōponit: vt extirpo pas. i. radice subuertere.

S stirps. a sto stas dī stirps is mal. ge. i. radix trūc⁹. vñ hec stirps pis fe. ge. p̄genies: p̄sapia: origo. et stirpe⁹ pea peū et stirpit⁹ aduer. i. radicit⁹. et stirpo pas. i. euellere eradicare. Et qz dīc Dū. qz nō patit r añ se in eadez syllaba intellige i p̄ncipio syllabe: et voco p̄ncipiū q̄cqd est añ p̄maz vocalē. v̄l h̄ intelligit q̄n p̄sumit in vi sua: et simpliciter: sed i stirps nō sumit p̄ i sua vi et simpliciter: imo p̄ ibi collatiles sumit p̄ vna figura q̄ ap̄d grecos vocat p̄si.

S stiuua a sto stas dī hec stiuua ue: manica aratri. i. cauda a posteriori. vñ stiuuari⁹ ria riu ad stiuuā p̄tines: Et stiuuari⁹ rij: et hec stiuuari rie etiā dī qui v̄l que tenet aratru p̄ stiuuaz: v̄l q̄ stiuuā fac.

S timula le dimi. pua stiuua.

S tix. a sto stas dī hec tix gis pal⁹ infernal: qz semp stat ad penā: v̄l dī a stati: qz potata stati iterfic: vel a greco stigestos qd est tristitia: qz tristes faciat v̄l qz tristitiā gignit: et sepe ponit p̄ inferno. vñ stigi⁹ giatum. et hic et h̄ stigialis et eoc le.

S stas stetit statū a stasis deriuat et dī stare manere: et

nō moueri: morari. Prope stare ē erectū morari. vnde dī: Siquis stat nō sedet: et eōuerso. vñ hic stat⁹ hui⁹ stat⁹ tui. Sto cōponit vt absto stas abstiti tū. i. iuxta v̄l in cōspectu v̄l ad futū stare: Cōsto stas cōstiti tū: Circūsto stas circūstiti stuz: Desto stas destiti tū. i. deorsuz a p̄posito stare cessare. disto as: exto tas ti: et vt dīc qdā: Extat qd foris ē qd firmū p̄manet extat: Insto stas t̄itersto stas interstiti. sapiētie. et viij. Interstiti⁹ et ap̄tauit impetū: Persto stas p̄stiti. i. forte stare i p̄posito p̄seuerare: Prosto stas p̄stiti: Presto stas p̄stiti: Obsto stas obsti tū are. i. nocere: impedire. cōtra stare. vñ obstās et hec obstāia: et obstāter aduer: et hoc obstaculuz li: Resto stas restiti tuz. i. resistere et obstare: restare. i. supesse et supstū ere: et restare. i. a motu stare et cessare. vñ restito as. i. frequetare sepe et in diuersis locis restare: substo stas sub substiti. i. sub esse sub⁹ esse: vel substineere: Supsto as supstiti tū. i. supere: supstūe: Sto⁹ et ei⁹ p̄posita oia neu. sc̄ p̄ter presto p̄ dare: qd est actiū. Item composita a sto faciūt p̄teritū in stiti et sup. in stitum et raro in statum vt cōstatuz p̄statū. vide in p̄sto as.

S stoa grece latine dī portic⁹.

S stoa: acis fe. ge. i. ruina et dī stoa.

S stoica. stoa qd est portic⁹ dicit⁹ stoic⁹ ca cuz penul. cor. et sunt stoici q̄ ciuitate morāf: portic⁹ enī fuit athenis in q̄ picta erāt gesta sapiētuz et viroruz fortituz histozie in hac porticu sapiētē philosophabāt. vñ et stoici dicit⁹ sunt: Hanc sectaz vt dicit⁹ p̄mus zenon instituit: Hi negant sine v̄tute effici quēqz beatū. Omne peccatū vnū formē ē asserūt: Hi aiāz cū corpe pire dicit⁹.

S stoicida. a stoic⁹ dicit⁹ hec stoicida de: feia i stoica secta valēs v̄l stoicida dī q̄si mollis et effeminat⁹ q̄i feia.

S stoir cis fe. ge. i. ruina et dī a sto.

S stola. a stolon vel stolos dī hec stola le matronale opū mentum quod coopro capite et scapula a dextro latere i lenū homez mittit. vnde et sic dī: qz supermittat. Idē et recinū latino nomie dī eo qz dimidia eius pars retro reiciat quod vulgo mauortez dicit⁹ q̄si martem. Signū enī ē maritalis dignitatis et potestatis et pacis v̄l industrie est: Caput enī mulieris est vir: et ponit q̄si qz p̄ ephor. Stola etiā vtuntur diacones. vñ stolat⁹ ratū. i. stela ornat⁹. Et stolo las. i. stola ornare et cor. sto

S stolia a stolon v̄l stolos dī hec stolia lie. i. missio.

S stolidus. ab extollo lis dī stolid⁹ da dūz. i. stult⁹ fatuus supbus: insipiēs: secors q̄si extollid⁹: qz se extollat: et cōpaf. vñ hec stoliditas tatis.

S stolon v̄l stolos grece latine dī missio.

S stolus a sto dicitur hic stolus li: magna classis nauium vel a stolon quod est missio: quia per maere mittatur Ambrosius super egilippum vbi est stolus nauium qui circueat freta.

S stomachos. Stomos grece os vocat latine. Inde stomachos ubi eo qz ostiuz v̄tris sit et cibū recipiat et i intestina trāsmittat. stomos. n. grece: latine dī os: cilia vent. inde stomach⁹. i. os ventri. vñ stomachosus sa suz: iracund⁹: furibūd⁹. et stomatic⁹ ca cū: q̄ infirmitatez in stō patit. et stomachos aris dī furere: irasci: indignari.

S tomacula le fe. ge. extuz interi⁹: et dī a stomach⁹.

S tomos grece: os latine.

S tozax in stiria exponit.

S tozio rias in stozū exponit.

S toziolū li dimi. paruū stozū.

S toziū. a sterno nis dicit⁹ hoc stozū stozij: qz terre sterna tur. Mondū eiz laneis stamētis reperit: in his accubabant. vnde stozio rias. i. stozijs ornare. et est actiuz stoz

- rio stolas.
- S**trabo. a sterno is dicitur hic strabo onis qui oculos habet obliquos q̄ z hic strab' dicitur. vñ hec straba be quod vulgo dicitur straba. Sic nazējen' Deretici mihi vidēt files oculis strabi.
- S**tragil. a sterno nis: vñ a sternedo dicitur h' stragil' b' stragil' eōis ge. i. miles: z cor. hāc syllabā gi.
- S**tragulat' in stragulū exponit.
- S**tragulū. a sterno vñ a stratu dicitur hoc stragulū vñ hec stragula vestis discolor: que texta dicitur z manu artificis dicitur uersa varietate distinguit. z dicitur sic: quia in strato z a mictu apta fit: de qua dicitur in ultimo ca. puer. Stragula lata vestes fecit sibi. Stragulus etiam dicitur statio caballi. vñ de stragulat' ta tū. i. stragulo vñ stragula oronaz' Et stragulo las laui lare. i. variare. Pōt etiā dici stragula vestis variata: vñ varietate texture distincta. vñ dicitur Pap'. Stragula vestis preciosa plumario ope facta. In hystoria aut super illud quod legitur in quarto li. regū ca. viij. Quāq; venisset dies altera tulit stragulū z infudit aquā z expādit sup faciem ei': quo mortuo regnavit Azabel p eo. sic dicitur: Stragulū ppe dicitur stratorū quod lecto vel sedili supersternit. z dicitur ibi qd azabel pannuz persufum aqua imposuit super Bennadab ad refrigerandū. Debrens tñ habz: Expandit sup faciem stragulum vt non azabel: sed benadab hoc fecisse intelligat. etenim mortuus est rex z regnavit p eo azabel. Quidā exponit hoc de obsequio mortui dicentes: qd azabel mortuū lauit aqua z expādit stragulū super faciem mortui. Josephus tñ plane dicit qd altera die infuso laqō stragulauit eū. ad hunc sensum quidā lra: illam. i. tulit stragulū z referunt dicentes qd azabel vestes madafactas posuit sup faciem eius simulans refrigeratiōes: sed statim effudit acq̄ sup os ei' donec suffocaret eum: z cor. hāc syllabā gu. vñ Alexā. Texit ex lino cū lana stragula vestis.
- S**tramē. a sterno nis dicitur hoc stramen nis: qd ante animā līa sternit: vñ sup lectulū quod z hoc stramētū dicitur. Et stramen dicitur stramineus nea neum. Itē stramētum quōq; dicitur infellatura: illud. i. quo equus vñ asinus sternit. i. infellat. Et filr illud quo lect' sternit. i. pparat dicitur stramētus: siue sint vestes siue aliqd aliud.
- S**trāgulo las i iugulo las exponit.
- S**trata. a sterno nis dicitur hec strata te via: minuta q̄i pedibus vulgi trita: z est de lapidib' strata z parata. vñ de dicitur dilapidata.
- S**trates. i. pto: a sterno nis dicitur.
- S**tratia. a sterno nis dicitur h' stratia tie. i. militia. vñ z h' stratilates tis: dux militie vñ militū.
- S**tratilates in stratia exponit.
- S**tratillos grece latine dicitur pto: fm Pap'.
- S**tratodes. a stratia dicitur h' stratodes. i. miles vñ ad militiā accinct': qui z sternon onis dicitur.
- S**trato: flagūculaz. i. cōpositozes. Diere. xlvij. Mutam eis ordinatozes z statozes flagūculaz.
- S**tratoziū. a sterno nis dicitur hoc stratoziū rij. i. stabulum iumentozū. iosephus in pmo annaliū: Rachael hoc au diēs posuit idola i stratozio cameli. i. sub. Itē stratozia dicitur lectoria q̄ i lectis solēt sterni.
- S**stratū. a sterno nis dicitur hoc stratū ti: qd z hic stratus tuus rui dicitur. i. lectus. Vel stratū dicitur q̄i stoziatuz a stozis in qd' antiqui cubabāt nondū laneis stramētis reptis.
- S**strai ē preteritū hui' vbi sterno nis. Job. xvij. Strai le ctuluz meum.
- S**strena ne fe. ge. qd vulgo dicitur strēna. i. qd pmo dicitur alicui in klis vel in pmo die anni vel septiane p bono omine
- Et dicitur strena q̄i sine trena: vel seorsū a trena. i. a lamentatiōe: qd bilariē vari dicitur. vñ strenosus sa suz: qd sepe dicitur vel accipit strena. z streno nas. i. enceniare: initiare: stre naz alicui dare: strena alicui exbilarare.
- S**strenic' ca cū in strenu' vide.
- S**renula le oimi. parua strena.
- S**strenu'. a strena dicitur strenu' nua nuū: qui libent' facit strenam. i. largus: clar' strenis: impiger: vtilis: citus: fortis. z cōparat p suppletionē magis: vt strenu' magis strenuus strenuissim'. vñ strenue magis strenue strenuissime: z hec strenuitas tatis: z strenic' ca cuz. i. strenis vñ strena ruz cupidus.
- S**strepia. a sterno nis dicitur strepia pie. i. cauda spenel.
- S**strepo pis pui pui pere. i. sonū facere. vñ h' strepit' t' tui z h' strepor ozis: z strepito tas frequē. Strepo sponit vt astrepo pis: ostrepo pis: substrepo pis. z est neutrus strepo cū oib' suis cōpositis: z facit preteritū in pui z sup. in pui penlt. conzepta: z corripit hanc syllabā stre. vñ i atroza dicitur: Rana loquax berefim signat: strepit h' strepit illa.
- S**strideo des vel strido: dis di dere. i. fortit' sonare: dentes cūtere: frēdere. vñ hic stridoz ozis. z inde h' stridosus sa sum. z stridozozus sa suz. i. stridoze plen'. Strideo z strido cum suis cōpositis siq̄ habēt neutra sūt: z facit preteritū in di: l3 quōq; inueniat stridui. sed h' maxime fm antiquos: z caret sup. z pducit hanc syllabā stri. Lucas n' in. vj. Aurib' incertis feralis strideat umbra. vide in strido dis.
- S**strido dis terciē coniugatiōis: z strideo des inuenit' secūde vt dixi in strideo des. Dozati' in fmo. Stridere secreta diuisos aure susurros. z facit preteritū stridi: deberet tñ facere strisi. vñ dicitur Paul. in xj. li. vbi agit de preteritū z sit pinis terciē coniugatiōis vboz desinentiū in do: Strideo des z strido dis inuenit' taz secūde q̄ terciē coniugatiōis: z ei' preteritū pfectū deberet s3 analogiā in deo vel i do desinentiū: z penltimā z anpenlt. nāliter longā hūitū in si feminari: vt rado radi: rideo risi. sed puto cā euphōnie nō eē in vsu strisi: s3 stridi. z caret sup.
- S**stridulus la lū. i. sonoz' a strideo des dicitur.
- S**strigilis. a strideo des dicitur hic strigilis: b' strigil' penlt. cor reptā. i. patella vel instrumentū quo pueri furant' vna z fic': z instm quo mundant' equi: qd pōt deriuari a tergo gis: z instm quo caro mundat': z sudor cōposit' eradit: qd z strigil' dicitur p apocopaz.
- S**strignos. a strigo gl dicitur hec strignos: quedā herba. i. vna lupina: que latine salutaris dicitur: qd doloze capitis z stomachi incendiū mitigat. Idē z vna lupina dicitur: qd semen ei' vne simit' est.
- S**stringiria. a stringo gis dicitur hec stringiria vñ stringiria: et est restrictio vine.
- S**stringo gis xi ctuz. z cōponit vt astrigo gis: ostingo gl: oustringo gis: vñ district' ta tū: exstringo gis: instingo gl: pstringo gis: prestingo gis. i. valde vel an stringere. ob stringo gis. i. vñ dicitur vel contra stringere. restringo gis. i. itez vel retro stringere vel ampliare vel a strictura remouere. substringo gis. i. subtus vñ p' vel paz vel sursum stringere. Stringo z eius cōposita actiua sunt: z faciūt preteritū i stringi: z supinū i strictū sine n: z caret v p' g.
- S**strix. a strido dis dicitur hec strix gis: nocturna avis d' sono vocis dicta. qñ eniz clamat: stridet. Dec avis vulgo dicitur ama ab amādo paruulos: vñ de lac pberere fertur nascitibus.
- S**stroma: op' varie textū: z dicitur a stropba.
- S**stromaciū. a stroma dicitur hoc stromaciū cij: cingulū varie

textus cum gemmis.
S tropha in stroph^o exponit
S trophas. a strophos qd̄ ē uersio d̄r̄ hec strophas phas quedā insula.
S tropharius riarium in strophos exponit.
S trophius. a strophos qd̄ ē cōuersio d̄r̄ hoc strophium pbij: cingulus: ⁊ pprie anz cū gemis: qz a posterozi pte cōuertit̄ anterioz. vñ d̄r̄ in hymno beati iobanis bapti. Pzebuit virtuz tegimē camel^o artub^o sacris strophiz bidētes. Dicis etiā strophium palliū vginale. sed stropheum aliud ē. vñ veri^o. Sonā dic strophū: palmā dic esse stropheuz.
S trophos vñ rophos grece latine d̄r̄ uersio: Et in com/ponit̄ monostrophos: distrophos: tetra strophos. vnde inuenit̄: Hec oda ē monostrophos: hec distrophos: h̄ tetra strophos. monostrophos d̄r̄ oda illa q̄ tñ metri varietatez babz: Sic distrophos d̄r̄ oda illa q̄ semp in scdo vsu repetit varietatem metri. Tetra strophos que in quarto.
S trophula le oimi. pua stropha.
S troph^o. a strophos d̄r̄ h̄ stroph^o pbi: deceptor: ipostoz: fraudatoz. Et hec stropha phe: reorta sententia: argumētatio varia: fraus: deceptio: neq̄cia: calliditas: impostura. vnde strophari^o riaruz fraudulent^o: callid^o: impostor versutus. Itē stropha d̄r̄ cōuersio simplex i cātilenis. Et cōponit̄ vt antistrophos. i. cōtra cōuersiones simplice. Stropha ē cū fit mutatio d̄ respōsio ad uersum: vbi est q̄daz cōuersio mutatae melodie poris. Antistropha ē qñ finito vsu reincipit̄ ipm respōsioz vñ medietas ei^o. vnde cat^o hymnoz inuētus ē per stropham antistrophā ad signū firmamēti notandū ⁊ planetarū q̄ cōtra uersionē celi voluūt. vñ q̄daz cātus solebat in ecclia eē quos vocabāt strophos. vñ macrobi^o: In ipis etiā hymnis deoz per stropham: ⁊ antistrophaz metra canozis vsibus adhibebantur: vt p strophaz: recus orbi stelliferi motus: per antistropham diuersis vagozū regressus predicaref.
S trutio greco nomie quoddā aial in similitudie auis peninas habere videt̄: tñ de terra altius nō eleuat̄. oua soterere negligit̄: sed piecta tantūmō fotu pulueri animatur: vt fido. vult. ⁊ ponit̄ in fe. ge. in Job. xxxix. b. vbi d̄r̄: Pēna strutionis filis ē pēnis herodij ⁊ accipitris: q̄ derelinq̄t oua sua in terra ⁊ tu forsitan impulc̄ cales facies ea. Et infra: Prouauit̄ eaz de^o sapientia. Qd̄ vbu3 exponēs h̄re. in li. moralium. xxxj. dic̄: Quis herodij ⁊ accipitres nesciat aues reliq̄s q̄nta volat^o sui velocitate transcēdāt: strutiōis vō penne eoz similitudinē habent: sed volat^o eozū celeritatē nō h̄z. a terra q̄ppe eleuari nō valet: ⁊ alas q̄si ad volandū speciēten^o erigit: sed tñ nūq̄ se a terra volando suspendit̄. Ita sunt nimirum oēs hypocrite q̄ oū beatoz vitā simulāt imutationē sancte vifionis h̄it̄: sed vitatez sanctiōis nō habent. Habent q̄ppe volandi pennas p speciez: sed in terra repunt p actioez: quia alas p figuraz sanctitatis onidūt: s̄ curaz seculariuz pondere pregrauati nullaten^o a terra subleuātur: qz vero hypocrite q̄uis peruersa semp opentur: loq̄ tñ recta nō desinūt. Bene aut̄ loquēdo in fide vñ cōuersatione filios pariūt: sed eos bene viuendo nutrire non pnt. De hac structione recte dicis: que vere inquit in terra oua sua. quia enī hypocrite p charitatē vifera nō calēt de torpore plis edite. i. de onoz suozū frigore nequaq̄ volēt. ⁊ bene seq̄t̄: Indurat̄ ad filios suos q̄si non sint sui. Quē enī charitatis gratia nō in fundit̄. p̄ximū suuz: etiā si ipē h̄ic deo genuit̄: q̄si extra

neuz respicit. Vides tñ strucio esse mas. ge. fm reglas Paul. Inuenit̄ etiā structio onis a struo is: sed tūc scribit̄ p ct. Dic pōt queri an hypocrisis sit semp pctum mortale. Ad hoc dico q̄ hypocrisis habet eandez rationem peccati sicut ⁊ mendaciū. Mendaciū aut̄ nō semp est peccatū mortale: sed qñ est perniciosuz. ⁊ similiter hypocrisis nō semp est peccatū mortale: sed qñ est perniciofa cadens in nocumētuz alius pnone du3 pp creditam sanctitatez: ant defraudat aliq̄ re quaz habet vel habere debet: aut in nocumētum fidei ecclie du3 pp sanctitate creditā d̄ ipō ei cōtra fidē ⁊ ecclaz credis. Et scias q̄ ille q̄ qñ n̄ fit vtuos^o: psonaz vtuosū onidūt hypocrita d̄r̄ Hypocrita. n. g. rece latine d̄r̄ filatoz: ⁊ qz ostētare de se meli^o q̄ sit: vñ est iactātie siue vbis siue facti fiat vt d̄r̄ in q̄rto etbi. Ideo hypocrisis semp est pctuz vide in hypocrita. Itē volo te scire qz aliud est pctuz: occultū nō ppalare qd̄ discretiōis ē: ⁊ aliud vtute ostētare qū aliq̄ peccato subiaceat qd̄ hypocris ē.
S tructura re in struo is exponit.
S truceula le oimi. pua strues.
S trues a struo is. d̄r̄ hec strues is: cōpositio cōgeries collectio: aceru^o lignoz.
S truma me a strues d̄r̄. i. gibb^o in pectore q̄si strues humoz: vnde strumos^o sa suz q̄ bz strumaz: ⁊ cōpaf. vnde hec strumositas. i. gibbositas.
S truo is xi cū ere. i. cōponē: edificare: ordiare: pparare. vñ structū aduer. Struo cōponit̄ vt astruo is. i. affirmare: asserere: asimulare: ⁊ cōponit̄ ex ad ⁊ struo: ⁊ abijcē d. Lōstruo is. i. siml̄ struere: circūstruo is: destruo is. i. disipare: deozlū a structura ponē: exstruo is. i. valde vñ extra struere: instruo is. i. informare: prestro is. i. p aliis vñ ante struere vñ pdicere. obstruo uis. Struo ⁊ ei^o cōposita actiua sūt ⁊ faciunt pteritū in struxi ⁊ supinū in structū. A struo d̄r̄ h̄ structura re. ⁊ vt dic̄ Pap. structu re sunt edificia possessiones.
S trupus pi. vñ strupi fm quosdaz sunt vincula ex loro. vñ lino facta: qd̄ remi ad scalinos alligant̄. De qd̄ iuuus Quq̄ remos insit alligare strupis.
S tudeo des dui dere. i. opam dare: vacare discipline: inuigilare. Proprie qd̄ez studē ē cū magna volūtate vebementer animā applicare ad aliqd̄ pficiendū. vñ hoc studij di3 vebemēs applicatio animi ad aliqd̄ pagēdum tūma cū volūtate. vñ studiosus sa suz: ⁊ cōpaf. Studeo cōponit̄: vt instudeo des dui. i. valde studere: restudeo des dui. i. itēz studere. ⁊ est studeo neutriū cū suis cōpositis: ⁊ caret sup. fm vsūm: Deberet tñ facere studitū penul. cor. a studeo: eo mutata in i ⁊ addita tū: vt candeo et cādū cāditiū: studeo des dui ditiū. Rarissime tñ ab omnib^o neutris scōde cōiugatiōis q̄ in ui diuisas syllabas faciūt pteritū inuenit̄ huiusmōi sup. vñ picipiuz futuri: vt caleo calui: tepeo pui palleo lui. siq̄ tñ inueni anē: i. breuē habēt an tū: vt dic̄ Paul. ⁊ cor. p̄mā studeo. vnde esopus: Displicet imprudens: vnde placere studz Et boza in epi. Non tua laudabis studia aut aliena reprendes. Qualiter autē studendum sit ⁊ in quibus dixi in sententia.
S tudioluz li oimi. puū studiū.
S tudii in studeo exponit.
S tulticia in stult^o exponit.
S tultiloqu^o qua quuz. a stult^o ⁊ loquor cōponit̄: q̄ stultita loquit̄. vñ hoc stultiloquuz: quij stulta locutio: ⁊ cor. hanc syllabā lo.
S tultizo zas. i. stulte se habere a stult^o d̄r̄.
S tult^o ab extollo lis d̄r̄ stultus ta tum: q̄si extult^o: qz se

extollit. Vel etiam dicitur stultus quasi stultus vlt^o. pprie tñ stult^o est q per stuporē nō mouet iniuria seneciaz. n. perfert: nec vlt^o est nec vlt^o ignoie cōmouet doloze: qz stult^o est hebetior corde: sicut qdaz ait: Ego me esse stultū estimo: fatuū esse non opinor. i. obtusis qdez sensibus nō tñ nullis: z fm hoc stult^o dñ qñ seorsū ab vlt^o z cōpaf. vnde hec stulticia cie: a grō stulti addita cia. vi de in fatuus.

Stupa a stipo pas dñ hec stupa pe: z est canapi vl lini: oī cta sic: qz ex ea rime nauuuz stipent. vñ stupe^o pea peuz de stupa existens: et stupos^o fa suz: z stupo pas. i. aliqd stupa obturare. z cōponit vt destupo pas: exstupo pas. i. valde stupare vl stupa remouere: in stupo as: restupo as. Et ē stupo actm cū suis compositis z producit banc syllabam stu.

Stupeo pes pui pere. i. mirari: terreri: timere: esse vel fieri stupidū qñ sine sensu vñ stupid^o da dum. i. sepi^o stupēs z cōparaf. vñ stupidō das. i. stupidū facere vel stupere Stupeo oponit vt stupefacio cl: z stupefio fis stupefa/ ct^o sū. Itē stupeo cōponit: vt astupeo pes. i. valde stupē vel ad aliqd stupere. Extupeo pes. i. valde stupere vl a stupore cessare liberare. Instupeo pes. i. valde stupere obstupeo pes. i. vndiqz vel ob aliqd stupere: restupeo pes. i. iterū stupere. Et ab omnib^o pdicti incho. i. stupe/ sco scis. a stupesco scis: exstupesco scis zc. Stupeo z ei^o cōposita neu. sunt z carēt sup. fm vsūm: z coru. stu. vñ Qui. de reme. Nō stupeāt multo corda sepulta mero. Itē qdā: Sile miser atqz stupe obureri qñ stupe.

Stupeus pea peū in stupa vide.

Stupo pas in stupa exponit.

Stupoz. a stupeo es dñ hic stupoz oris. z est stupoz cas^o memoriaz z rōnez auferēs z linguā impediens. vñ stuz poratus ta tū. i. stupefact^o: z stupozosus fa sū. z cōpaf.

Stupoz aris in stupz exponit.

Stapuz pū illicit^o cubit^o: z est pprie in virgine vl in mo niali: z videt dicit a corrupēdo. vnde stupoz aris. i. stuz puz cōmittē vl stupio corrupere. vnde hoc stupzato/ riuuz rj: locus stupzadi. z cōponit vt cōstupzoz aris: z est stupzoz deponē. cū suis cōpositi fm Dug. Inuenit tñ biere. ca. ii. Filij quocqz memphes z rafnes cōstupzauē rūt te vsqz ad verticem. Quidius epī. Nec precium stuz pū gēnas aureūqz poposci. vide in raptus.

Stupsila pule vimi. qua stupa.

S ante U

Suadeo. a suavis dñ suadeo des suasi suasi. i. hortari: cōsu lere: monē. Nō autē dñ suadere quasi suauia dare. i. oī cere vl suadere. i. in suam fortez trahere vel suasoz in p/ tez suam trabēs ety. est. vnde hic suasoz: z suasozus ria rium: z hic z hec suadibil^o z hoc le. vnde suadibiliter ad uer. z hec suadibilitas tatis: z hic z hec suafibilis z hoc le vñ suafiliū aduer. z hec suafibiliras: z h^o suadela le. i. suasio assensus. Horati. in epī. At bñ numatum deo/ rat suadela venusqz. Suadeo oponit: vt dīsuadeo des. i. dehortari: persuadeo des perfecte suadē effectū suasi onis oblinere in suadendo effectuz habere. Suadeo z eius cōposita sūt actiua: z est syllabaz qttuoz in pfa. lz in vsū inueniat triū syllabaz.

Suapte. i. sua sponte: sua natura: sua ppria causa: suo vsu vel moze: z ē pte syllabica adiectio: que adiungit huic ab latiuo sua pnomi: vt dixi in meapte.

Suariuz. a sus dñ hoc suariuz rj locus vbi stant sues.

Suasibilis. a suadeo dñ hic z hec suafibilis z hoc le. i. apt^o vel cōueniēs ad suadēdū: z suadibilis le idē. vñ in epla

beati Jacobi dñ q sapiētia q̄ desursuz ē: est suadibilis. i. ad suadēdū habilis passine: qz qui habet dei sapiētiāz defacili recipit bonas admōitiōes z p̄suasiones.

Suauius. a salua dñ hoc suauū uij: basū cū salua mīxtū vel suauū dñ qz sit suauē. Et inde hic suauio uionis q̄ suauium facit: z suauio uias: z suauioz aris. i. ofculari cū suauio. De hoc etiaz vide in ofculum.

Suanis a suo es dicitur hic z hec suanis z hoc ue: qz sueta sunt suauia z esse solent: z cōpaf. vnde suauit^o u^o fime. aduer. vñ hec suauitas tatis: z p cōpositiōem: insuauis ue: q̄ suauis. i. valde suauis.

Sub ppositio est: z defuit vtriqz castri. Et nota q̄ quoties cūqz sub figt ad locū: cōstruit cūz accusatio tñ: vt Uirg. Nitunt sub ipsos postes. i. ad ipsos postes. Item qñqz ponit p an: vt Uirg. in georg. Sub lucē exportāt calas tū. i. an lucē. Item qñqz ponit p p: vt Sub noctē cura recusat. i. p noctē. Alibi videt signare i loco vel qñ in lo co: z cōstruit tūc cūz ablatio tñ: vt Sub domo. Et scias qz sub: his lris sequentib^o: mutat b i illas: scilz c: f: g: m: p: r: vt succūbo: suffero: suggero: summoceo: suppono: surripio. Vide de hoc in pma pte in caplo de syllaba: vbi agit de b.

Subagito in agito tas exponit.

Subarro. a sub z arra cōponit subarro ras rari rare: qñ latē arrā dare. vñ beata Agnes dixit: A nullo subar rante me dñs me^o Jesus christ^o zc.

Subater. a sub z ater cōponit subater tra trū. i. aliquan tulū ater. i. niger: z pduca.

Subbasilican^o na nuuz cōponit a sub z basilican^o. z dicitur pprie subbasilicani q̄ habitāt circa basilicā z sub a/ lis eius: z pduca.

Subcinerici^o. a sub z cinis cōponit subcinerici^o cia ciū. i. sub cinere coct^o. z inde subcinerizo zas. i. sub cinere co/ quere. z lz b mutetur in c in compōne sequente c: tñ in subcinerici^o non mutat: ne a succ^o z cinis componi vi deatur.

Subdecania nie in subdecana^o exponit.

Subdecana^o. a sub z decana^o cōponit hic subdecana^o ni: qui est sub decano. z desigt dignitatē in ecclā. vñ h^o subde cania nie: dignitas subdecani. z pduca subdecana^o.

Subdiacon^o. diacon^o componit cum sub: vel hypoz qd z dñ subdiacon^o z hypodiacon^o. sed hypodiacon^o dñ grece: subdiacon^o latine: qui ideo sic appellant^o: qz sub iacēt pcepti z officijs diaconi. oblatiōes. n. in templo dñi a fidelib^o christi suscipiūt: z diacono supponendas altarib^o deferūt. Di apud hebreos nathinei vocant. i. h^o humilitate dñi fientes. z hinc h^o subdiaconat^o t^o tui. vel hypodiaconat^o tus. i. officiū vel ordo subdiaconi et hypodiaconi. Dicitur etiam hic subdiacon subdiaconis: z hypodiacon hypodiaconis penultima correpta. Vi de in ordo.

Subdo. a sub z do das componit subdo subdis subdidi subditū. i. supponere: subiugare. z inde subdit^o ra tum: penlt. correpta.

Subdulus la lū componit a sub z dolus penlt. correpta z est subdulus latē dolosus: astut^o: versipellis: vari^o vñ subdole aduer.

Subeo subis subiui vel subij per syncopā. i. subrus ire vel post vel paz. z componit ex sub z eo is. Item inuenit subeo is. i. sursum eo. Ita sumit^o Johis. vj. Subijt ergo Jesus in montē. i. sursum abiit. z hec est lra Augustini. z tunc componit a sursum z eo is: z mutat s in b cau sa euphonie. Lra chrylostomi est. Abijt ergo Jesus in montem.

Suber in suberies exponitur.
Suberat^o ra tu in ero eras exponit.
Suberias a sub z edo es e^oponit hec suberies eia: arbor ex qua cortex natator^o extrahit q^o suber dicit. z of suberi es q^o subedies: q^o fruct^o ei^o sues edat: z sepe eade arbor suber of. z vt dic^o Pap. Suber eris neu. ge. of arbutula vl ei^o cortex. Differetia tr^o est inter suber z cortice. vide i cortex: et pdu. hac syllabaz su.
Subbricus ci of a sub z birc^o. vide in brachiu.
Subiectio. subiectus ta tum subiecti addita o fit hec subiectio onis. i. subingatio: suppositio. Itz subiectio fz q^o sumit in rhetorica: fit q^o aliqd q^orimus ab aduersarijs inponetes rones z postea qd e^o rō destruit qd subicit of b: Qd fugia capiar: clamē n̄ audiar: hostē aggrediar: vincar. vel sic: O miser qd agas: de^o est que spernis: An ipsū euitare putas terra cinisq^o: Deū claz fugies sed nil latet hunc falles ne: sed idez quod fuit est z erit cognitione tener.
Subiectus ta tuz in subicio vide.
Subigito igitas in agito tas exponit.
Subigo gis subegi subactuz: ex sub z ago gis cōponit: z habet q^ottuo: significaciones. s. cogere: ipellere: acueri: supponere. vl subiugare: q^o si sup^o agere.
Subicio cis subieci subiectum ex sub z iacio cis. z e^o subijcere sub^o iacere: vl post subiugere: respondere: reddē. vnde subiectus ta tu: z subiectiuus ua uum: z subiecto ctas frequē. z etiam subicito tas inuenit in eodē sensu .s. p supponere. Et scribit subicio p duo i i scda syllaba z est p^omu cōsonās: altz vocalis.
Subijt pteritū a subeo is. vide in subeo is.
Subito aduer. i. cito velociter repete in sperate: z vt dicit Dionysius in epi. ad gailiū: Subito e^o qd est p^ozē spē z n̄ ex apparēte ad manifestū adductū.
Subiugalis. iugalis cōponit cū sub z of bic z bec subiu galis z hoc le. i. subiugo posit^o q^osi domitus: iugo affuetus. vnde i Mattheo of: Inuenietis afinā z pullū filiū subiugal^o. i. afinē. q^o fuit sub iugo posita.
Subiugo gas in iugo exponit.
Subiuug. iuguz cōponit cū sub: z of bic z bec subiuug gl. i. bos sub iugo posit^o. vñ q^oclaz: Subq^o iugo posit^o bos dicit^o tibi subiuug. z cor. penul. gtl.
Suble^o a sub z molest^o ta tum componit. i. tristis: ifirm^o molest^o. z cōpaf. vnde sublestia. i. tristitia: molestia: in firmitas: anxietas.
Subligar. a sub z ligo gas deriuat hoc subligar garis. i. succintozuz. s. braccariuz: vel subligar vocat q^olibz ligamen: vel ligula calligartuz: vel fascia q^o ligant inguina victime vl p^orominoz: ne soluerētur in libidine: vl ne coirent. z cor. li. sed pdu. ga. z of subligar p subligare per apocopam. Iuuenalis: Tirsunq^o tenent: z subliu gar acci. zc.
Subligo gas. q^o sub^o ligare. a sub z ligo zponit.
Subligo gis sublegi sublectū: a sub z lego gis cōponit: z est subligere furari: q^osi subltus vl latēter legē: z cor. li.
Sublimis. a sub z lim^o cōponit bic z bec sublimis: z hoc me penf. pdu. i. altus. q^o eni sublimia aspici^o oculos quodāmo distoquem^o z diminuim^o vl sublimis of a limo ire q^o i limo subleuat^o. z opaf sublimioz sim^o. vñ sublimē me aduer. z b sublimitat. z ponit sepe sublime p hoc aduerbio sublimē. Itz a sublimus of sublimo mas: vñ actū. z in vbalia sublimatoz: sublimatrix limatio: sublimatus. Et est sublimare sublinē vl altum facere: exaltare.
Sublinguū. a sub z lingua cōponit hoc sublinguū gtiū.

loc^o sub^o linguaz. vl sublinguū of foliuz vel aliud qd qd sub lingua ponit: z cātat vt aues decipiat.
Sublustris in lustru tras exponit.
Subneruo as subneruau uatuz a sub z neruo uas componit. z est subneruare neruos poplicū succidere: Tūc enim equi subneruantur: quando eis nerui poplicum p^oceduntur.
Subnix^o. a subnitor qd cōponit a sub z nitor ris of subnixus ra rū nomē. i. subiect^o: supposit^o: suffult^o: humil. pōt etiā esse p^oicipiuz: z tūc pōt exponi sicut subnitor exponit in nitor teris.
Subo. a sus of subo bas bati are. i. coire: libidine: z est porcozuz. vnde sues subant. i. coeunt vel amoze coeunt oi feruntur.
Suboleo in oleo les exponit.
Sublamno. lamna ne per mn est frūcatio maris vel os di stozū cū vultu. vñ lamnozes dicit^o q^o rectū vultuz non hēnt. z qz qū redem^o of solem^o distoz qre: z nasū frūcare iō lamna of derisio. Persi^o: Occipiti ceco postice occurrere samne. vnde samno mnas. i. deridere: sed non ē in vsu: z cōponit sublamno nas. i. deridere. vnde p^obet ra. Et ois sublamnauit eos: z scribitur per mn vt pater in Papia.
Subsellū. a sub z sella cōponit hoc subsellūz li: ornamē tū eq^o sub sella posituz. Subsellū ē of sedes minoz sub pede posita: z inferi^o z dep^osius q^o maiorū sedes: z tūc cōponit a sedes q^osi subfediū.
Subsequū. a subsequoz q^oris of b subsequz qui. i. seruitū um q^osi subseque^o obsequm.
Subserquitercius in serqui exponit.
Subserquialiter in serqui exponit.
Subsilio filis cozz. si: in salio salis exponitur.
Substentia. a substisto stis of bec substētia tie. i. forma: qz sub se sistit fluxuz materie.
Subsolan^o. sub cōponit cū sol: z of bic subsolan^o quidā ventus: qz sub sole nascit. vel pōt zponi a sub z salan^o.
Substātia. a substo tas of bec substātia tie: qz substat accidenti. vnde bic z bec substātia tie: z hoc le: z substātia aliē aduer. z cōponitur vt substātia tie le z substātia aliter aduer. i. eiusdēz substātie: vt fili^o dei of patri cōsubstātia. Et scias: q^o substātia diuidit^o p^oma substātia z scda. P^oma substātia of socrates: scda hō vel animal Itz substātia diuidit^o in corpeaz vt lignū: z i incorpeaz vt aia. Itz substātia diuidit^o in materiam formaz z zpo fitū: sed hoc magl ad aliā scientiaz p^oinet.
Substantiu^o. a substans vel substātia of substantiu^o uatuz. i. substantiā vel ad modū substātie signās vel supponēs: vel mō substātie designās. vñ substātiu uas. i. substantiuū facere.
Substiuo tuis i statuo statuis exponit.
Substo. a sub z sto stas zponit substo stas substiti tituz Et est substare subesse: sub^o stare: vel subsistere. vñ substans substātis ge. ois.
Subtegmē. a subtego gis of hoc subtegmē gmis: filuz qd inter stamia discurret. vel deriuat a subtezo ris: qz sub stamie in tela terit. z cor. penlt. gti.
Substela: ima pars. s. pedis medietas: in subtilis.
Subtela. a sub z tilia cōponit hec sub subtela le. i. deceptio: frans. Et dicit^o subtele q^osi subtilia tela. dicit etiam subtela in alio sensu. s. corrigia q^o tendit sub cauda eq^o z tūc zponit a sub z telō lōguz.
Subtelaris. a sub z tal^o of bic subtelaris huius laris: q^osi subtelaris. i. calcaneus. Vel of subtularis q^osi subtelari qz sub talo ē: similit^o a sub z tal^o. Sotular aut vl sotular

- ris nihil est vt dicit magister Bene. licz aliqui contrarium dicant.
- S**ubter. a sub deriuat subter et subter aduerbia. et dicitur: quia subter est quod re aliquid superiori deprimat et conculcat: subter quod demissione altius non attingit. Item subter non exigit casus: sed subter exigit quicquid actum quicquid ablatum. Quoties subter signat esse in loco vel quasi in loco: constructum cum ablatio tribus: alibi vero cum actio. et compars subter subterior: superlatiuo caret.
- S**ubtere. cutis componitur cum subter vel sub: et dicitur subtere cutis generis omnis res existens sub cute: et succus cutis similiter generis omnis: et in eodem sensu. unde succuticus ca cum: et succutaneus nea neum: et subtercutaneus na nuz: oia pro re que existit sub cute. et cor. prima curi. unde subtercutis penul. cor.
- S**ubterro ras. i. sub terra ponere: spelire: terre infodere: et componitur a sub et terra.
- S**ubtricio subtricio subtricio: ex sub et taceo componitur et cor. ti. et est subtricio subter vel pro tacere. unde subtricio scis inchoatiuuz.
- S**ubtilis. a subtel quod est una pars pedis dicitur hic et hec subtilis et hoc le penultima producta: acutus: exilis: astutus. Item subtilis remue: inualidum: leue. Item subtilis maliciose subdolus secundum Pass.
- S**ubtrinu. in sutrinu exponitur.
- S**ubularis et subtelar. dicitur. vide in subtelaris: et pdu. la.
- S**ubtus in subter exponitur.
- S**ububer. a sub et yber componitur hic et hec sububer: vel h sububer hec sububeris et hoc re. et dicitur sububeris infantes: quia adhuc sunt sub ybere et cor. be.
- S**ubucula. a sub dicitur hec subucula le: camisia vel sacerdotalis linea corpori penitus astricta. et dicitur sic: quia sub iudicium panis alius. Et subucula est talaris et pedestris camisia episcopi super humerale. vel potest dici subucula a suo iure. In viii. ca. Leni. dicitur: Vestiuit pontificice subucula: et cor. penul. unde quidam: Quod tunice suppono subucula dicitur esse
- S**ubud. buda buduz componitur a sub et ud quod est madidus: qui non perfecte madidus vel perfecte humidus.
- S**ubula. a suo is dicitur hec subula le. i. breuissima ferrea cum qua sunt sutulares vel sutulares sine b a suo is. unde in lege precipitur: vt subula profertur auris serui. Exodi. xxi. unde in subulo las. i. suere subula: et cor. bu. unde quidam: Est instrumentum subula sutoris acutus.
- S**ubule. a sus dicitur hic subule: ci: custos suuz. quia autem dicitur subule quasi sine custos ety. e. Virgi. Venit et opilio tardi venere subulci. Bubule autem aliud est.
- S**uburbana sunt circumiuncta vrbis edificia quasi sub vrbe posita secundum Isido.
- S**uburbuz. a sub et vrbe vrbis componitur hoc suburbuz hij et dicitur suburbia burgi que sunt iuxta vrbem. unde suburbuz quasi locus sub vrbe positus siue burgus. Item suburbuz alio nomine dicitur passiu.
- S**uccedo. a sub et cedo dis cessi componitur succedo dis successi cessum et mutatur b in c et sic succedo scribitur per geminum c. et est succedere subter vel post cedere. unde hic successos foris dicitur qui locum precedentiu occupat. et succedere dicitur prospere euenire. unde hic successus sui. i. prosper et boni etietus.
- S**uccendo dis succedi succesus verbus actum componitur ex sub et candeo des candui: et carz supino sic et studeo solum: deberet tamen facere canditum sicut et studituz studeo: et est succedere latente accedere.
- S**uccentoz. a succino cinis succinui centum tu: u in oz fit h succentoz tozis. et dicitur succentoz que in ecclesia post presbiteros
- sue principaliter cantores subsequentes canendo mident: vel que faciunt officium principaliter in choro sinistro.
- S**uccensor ozis in succedo dis exponitur.
- S**uccessus cessus cessui in succedo dis vide.
- S**ucceturio rias in ceturio rias exponitur.
- S**uccibo bas i cibo bas exponitur.
- S**uccidane. a succido dis deriuat succidane nea neui. i. aptus ad succidendum: et succidane tua uum in eodem sensu et hec succidane uozuz tamen pluraliter declinat. i. frustra illa que sutor abscindit de materia: quia solea subter abscinduntur.
- S**uccido dis cisi cisi cedere. i. subter cedere: sicut fit quum pozzi inter duas terras cedunt. et componitur a sub et cedo dis cecidi. et pdu. ci vbiqz. Item succido dis di sup. carz componitur ex sub et cado dis: et cor. ci taz i pnti que in preterito. et est succidere quasi subter cedere.
- S**uccidu. a succido dis dicitur succidu dua duuz. i. ad subter cadendum parat. unde Laudianus: Succidui titubant gressus etc.
- S**uccinctoz. a succingo gis xi ctuz ctu: u in oz fit hic succinctoz ctuz: qui se cingit causa ministrandi vel seruendi. sed succentoz per e: dicitur qui facit officium principaliter in choro sinistro.
- S**uccinctozii rij: quo succingimur a succingo gis dicitur. unde in cingo gis.
- S**uccino nis succinui succentuz ex sub et cano nis componitur: et cor. ci. Et est succinere paz vel subter: voce remissa vel post canere.
- S**uccisua nuz i succidane exponitur.
- S**uccotraria ruz: a sub et otrari: et mutat b in c: et sic debet scribi pro duo c. vel fit figure decoposita a succotrario aris: quod componitur a sub et cotrario. Et scias quod in dialectica dicuntur propositiones succotrarie due propositiones particulares eiusdem subiecti et eiusdem predicati: quare vna est affirmativa: et altera negatiua: vt quidam homo currit: qui dicitur homo non currit. et differunt a cotrariis in quantitate sed conueniunt cum eis in qualitate secundum dialecticam.
- S**uccuba be penit. cor. cois ge. que vel que succubus vel succubat. et dicitur a succubo bis vel a succubo bas. unde quidam de mones dicitur succubi vel incubi. vide in pilosus. Dic nota quod angeli corporibus assumpti vitam non influunt: sed tamen motum. Et ideo considerandum est quod omnes operantes que consequuntur corpus viuum in quantum viuum est non possunt angel in corporibus assumptis conuenire: sed tamen illa que consequuntur corpus mobile in quantum huiusmodi: vt mouere: impellere: diuidere: et huiusmodi. unde prope et vere loquendo nec coeunt nec generant: tamen per demonum actum coples gnatio: in quantum semine humanum apponere possunt loco conuenienti ad materiam proportionatam: sic et semina aliarum rerum colligere possunt ad complendos seu colligendos aliquos effectus vt tribuat ei tamen id quod est motus localis: non autem ipsa generatio cuius principium non est virtus demonis: aut corporis ab eo assumpti: sed virtus illius cuius semine fuerit: unde et genitum non demonis sed alicuius hominis filius est. Nec videtur angeli per oculos corporis assumpti: quia hoc est operatio potentie corporis viuendi. Nec locutio corporis angel comuenire potest in corporibus assumptis: sed completa signet: quum non habeat vera organa corporalia: sed est aliquid similitudo locutionis: in quantum intelligunt et intellectum exprimentur quibusdam sonis que proprie non sunt voces sed similitudines vocum. sic etiam quedam animalia non respirantia dicuntur vocare: et etiam quedam insensata: vt dicit philosophus in 2o de anima. et hoc angeli non comedant in assumpto corpore: christus tamen post resurrectionem vere comedit: quia uis cibi conuersus non fuerit: quia illa deciesio cibi fuit huiusmodi virtute nutritiua et conseruatiua.

Succussator in succo exponit.
Succusso. a succutio tis dicitur succusso sas frequentatiuum
 et formatur ab ultimo supino succussu: u in o: et dicitur
 succussare trotare. vnde hec succussatura re. i. trotatur
 ra. et hic succussator toris. i. trotator: vt equus. vnde il-
 lud: Gradarius est equus mollis incessus sine succussa-
 tura innitens.
Succutaneus nea neu in subtercus exponit.
Succuticus ca cum in subtercus exponitur: et cor. i.
Succutio tis componit a sub et cutio tis quantus ad vo-
 cem: a sub et quatio quantum ad significationem quod ma-
 gis videt. et est succutere subitus vel ab inferiori parte
 quater: sicut faciunt trotatores. vnde succutere est sub-
 tus vel sursum quater.
Sucidus. a succus dicitur succidus da dum. i. succo plenus:
 humidus: vel imbutus: Iuuenalis: Qui succida nollet
 lana pari. i. tincta succo alicuius coloris.
Succinus. a succus dicitur hic succinus ni quedam gemma
 quam greci vocant electz. s. fului et cerulei coloris fert
 arboris succus esse: et ob id succinus dicitur. a quibusdam vo-
 catur arpa: ab arpe quod est rapere: quia attritu digitor
 accepta caloris animula folia et vestitus funbzias et pa-
 leas: sicut magnes ferrum rapiat. sed hoc succinum dicitur pi-
 nis a succo ibi reposito. Iuuenalis: In cuius manibus
 seu pinguis succina tricas. Quidam scribunt succinus et
 succus per duo c. Et scias quod Hieronymus dicit super
 illud Matthei. Et surgens Mattheus secutus est
 eum. Si enim in magnete lapide et succinis hec esse vis
 dicitur vt anulos et stipulam et festucas sibi copulent
 quanto magis dominus omnium rerum creator ad se
 trahere poterat quousque volebat: et cor. penultimam
 succinus: sed prima producit.
Sucula le diminutiuum: parua sus. vnde dicit Priscianus
 in tertio libro: Sus comune abiecta s assumpta cula:
 facit dumi. sucula.
Suculentus. a succus et lentos componitur succulentus ta-
 tum. i. plenus succo. et comparatur succulentus tior simus
 vnde succulentia tie.
Suculus li diminutiuum: paruus sus. vel potest esse dimi-
 de succus. vnde succulus paruus succus: sed tunc quidam
 genuinant ibi c.
Sucus. a succus dicitur hic succus ci: quia sacco exprimitur
 vt ptisana: apozima: zoma. et sunt greca nomina ista. vt
 succus dicitur a sugo gis: quia sugitur. vnde succosus sa-
 sum: abundans succo. et comparatur vt succosus fior simus.
 vnde succositas tatis. Item a succus dicitur succo cas: quod
 non est in visu. sed inde componitur exuco cas. i. succus
 auferre: et producit primam. vnde in Aurora dicitur: In
 petra carnes poni succusque iubentur. Quidam tamen pu-
 tant quod ibi sit duo c.
Sudarium rij: in sudo das exponit.
Sudates tis: qui facit sudas: et dicitur a sudas.
Sudatus. a sudas dicitur sudatus data datum. i. sudibus ar-
 matus vel ornatus. vel sudatus. i. sudus. Potest etiam
 sudatus a sudo das deriuari. i. qui sudorem emittit.
Sudes. a sudus dicitur hec sudas dis. i. palus: vel ptica: que
 terre infigitur accuta: quia mundat et purificatur. Job
 xl. In sudibus perforabit nares eius. vnde fm quosdam
 sudas dicitur a suo suis: quia sepes quasi confusa sudibus
 videt: eo quod sudas ex transuerso per eam mittantur et fi-
 gant: et corripit primam sudas nomen: sed sudo das et su-
 des vb. pducunt hanc syllabam su. vnde quidam: Trabs
 et acuta sudas: sed verbum dicitur sudas.
Sudo. a sudus dicitur sudo das datus datum. i. sudorem emittere:

quod magis sit in sereno quam in nubilo. vel quod tunc habet
 corpus subdum. vnde hic sudor dozis. et hic sudosus sa sus
 et sudosus sa sum. i. sudore plenus. et h sudarium rij. i. sa-
 citergium quo sudore a facie tergitur. Sudarium etiam dicitur
 quod tenet super cervical. quod autem dicitur sudaria a sudo dicitur: quia
 sunt sudoribus vda: est etymo. Sudo componit vt sudo
 das. i. simul sudare. desudo das. i. deorsum vel valde su-
 dare: vel a sudore cessare. exudo das. i. sudorem emittere:
 vel extra sudorem exire. insudo das. i. inuigilare: insistere
 vacare: operari: dare: persudo das: resudo das: presudo
 das: subsudo das. i. post vel subitus: vel paz sudare. Su-
 do et eius composita sunt neutra: et pducunt hanc syllabam su-
 sed sudas nomen eam cor. vnde verus: Le mars ferre sudas
 iubet vt p plia sudas.
Sudus. sub componit cum vdu: et dicitur sudus da dum. i. serenus
 mundus: purus. ppe quidem illud tempus serenum dicitur sudum
 quod venit post pluuia. vnde et ver dicitur sudum. i. subdum: quia
 post hyemem venit. Sudus componit vt persudo da dum
 .i. valde sudus: et producit su.
Sueo es non est in visu in presenti sed in preterito sueni: et in su-
 pino suetum. vnde suetus ta tum. Sueo componit: vt ab-
 sueo es absueui vel abinert sum. i. distuere. asueo es as-
 sueui vel assueui sum. i. valde inere. vnde hec asuetus
 do dinis. consueo es consueui vel consuetus sum. vnde et
 consuetum aduerbiu. et hec consuetudo dinis. et hic con-
 suetudinarium riu. dissueo es dissueui vel distuetus sum
 desueo es desueui vel destuetus in eodem sensu. i. a consue-
 tudine cessare. vnde hec dissuetudo. insueo es insueui
 vel insuetus sum. i. valde suere: vel non suere: desuere. vnde
 hec insuetudo. persueo. i. valde vt perfecte suere. Et ab om-
 nibus istis descendunt inchoatiua. s. suesco scis: assuesco scis
 consuesco scis: dissuesco scis: insuesco scis: psuesco scis
 Sueo et eius composita sunt neutra et habent principium
 preteriti temporis: tamen in presenti et formati a presenti literaturam
 presentis semper seruantibus: non sunt in frequenti visu. vnde
 declinando inchoatiua solemus eis attribere preterita
 istorum vt suesco sueni. vnde Priscianus videt velle: quod
 suesco non sit inchoatiuum: est tamen pculdubio inchoatiuum
 Item nota quod assuesco bona: insuesco mala: assuesci-
 mus vtraque: ita vult Hug. Multi tamen dicit quod Prisci. videt
 velle: et vult quod predicta verba non sunt inchoatiua. et
 facit suesco sueni vel suet sum: et quod apud modernos sues-
 sco et huiusmodi nullam inchoationem notant. De h etiam
 habes in tertia parte in tractatu de spebus verborum caplo
 de verbo inchoatiuo.
Sueui preteritum vide in sueo es. Item sueni dicitur sunt de-
 dam populi. vnde scribitur in Papia: Sueui pars germa-
 norum fuerunt in fine septentrionis. dicitur autem putantur a
 monte sueuo: qui ab ortu initium germanie facit: cuius
 loca incoluerunt: et produ. e.
Suffarcino nas in farcino exponit.
Suffecit preteritum de sufficio cis.
Suffectus cta ctum in sufficio cis exponit.
Suffercio cis ferri ferri componit a sub et farcio cis. et est
 suffercire paz vel subitus vel post farcire. et inde suffertus
 ta tum. et suffertus tas frequentatiuum.
Suffero a sub et ferro componit suffero suffers sustuli sub-
 latum: et mutat b in f. et est sufferre pati: vel sursum ferre: et
 elenare. et est irregulare sicut et ferro et preteritum sustuli
 scribit sine b: et mutat b in s.
Suffibulatoriu. a suffibulo las dicitur hoc suffibulatoriu rij
 .i. subligatori. et hoc suffibulum li. i. subligaculum. vel po-
 tius componit a sub et fibula.
Sufficio. a sub et facio componit sufficio cis suffeci suffe-

- erum. et est sufficere quod vulgariter potest dici basta
re. vnde in secunda epistola Lozth. Sufficit tibi gratia
mea. et fm hanc significationem inuenit sufficit impropria
le. vnde in .ii. libro Regu capitulo .xiiij. ait angelo dñs
percutienti: Sufficit. i. basta. factus est: contine manū tuā
Item sufficere. i. sumministrare: vt iste sufficit mihi ne
cessaria. i. ministrat. Item sufficere. i. subrogare: substituere.
vñ dñs epa vel consul suffectus. i. loco mortui substitutus.
i. subrogatus in loco decedentis. vñ dñs in .ii. li. Macha.
cap. iiii. Suffectio vno ex comitibus suis andronico
et dicitur suffectus a sufficio cis. vide in facio cis.
- S**uffio fis in fio fis exponit.
- S**ufflo. a sub et flo flas componit sufflo flas sufflari sufflare
.i. subflare: vel p^o vel pap flare. et sufflare. i. appodiare:
fulcire: appodiamē supponē: vñ hoc sufflamē minis. i.
apodiamen. f. cui aliquid innitit vt sustentet.
- S**uffoco ex sub et faur faucis componit suffoco cas suffo
cavi suffocatum. i. sub fauce capere: strangulare. vnde
suffocatus ta tum. et hic et hec suffocans cantis. Ezech.
xxxv. Et suffocans gentē tuā. Matb. xiiij. Fallacia di
uitiarū suffocat verbū. Matb. iij. Suffocāt verbū. Lu
ce. viij. Suffocant. vnde dicit Hreg^o in homel. Suffocāt
enī qz importunū cogitationib⁹ suis guttur mētis strā
gulant. Item s̄ueit dici: Est sollicitudo suffocans. Et
oīa p̄dicta et similia pdu. fo. vñ Quidi^o: Suffocēt anī
mam vira venena tuā. Et in hoc recordāt cōiter docto
res. Item fm quosdā: suffoco cas pot^o componi a sub et fo
cus: et tunc suffoco et suffocās: et huiusmodi cor. fo: sicut
focus: vñ s̄ueit dici: Suffocat extinguit: suffocat gut
tura stringit. sed nō oēs recipiunt istam compositionem
vñ magister Bene. dicit: qz suffoco cas habet penultimā
mā tm longā: qz nullus notabilis autor tā cor. Lōpor
nī enī ex sub et faur: et nō ex sub et focus: ergo trutinū
cū est illud: Suffocat extinguit rē. vt supra. Dug. etiaz
dicit: qz suffoco penl. prod. et Pap. s̄it hec dicit.
- S**uffraganeus. a suffrago garis deriuat suffragane^o nea
neū. i. auxiliarius: et ppe i vbis. vñ epī suffraganei alioz
epoz: qz debēt eos iuuare nō solū ope sed etiā verbis.
vel si nō pnt ope saltē verbis. vide etiā i metropolis.
- S**uffragines. a sub et fragus componit he suffragines. i. po
plices: qz sub fragis sunt: vel qz subtus frangunt. i. fles
ctunt nō supra sicut in brachijs: et cor. gi.
- S**uffraginor. a suffragiens dñs suffraginor: naris. i. flectere
genua. vnde h suffraginator: oris: et hec suffraginatrix
et hec suffraginatio. i. curuatio genuū: et suffraginatus
ta tum: fractis vel curuatis cruribus.
- S**uffragium gij in suffrago exponitur.
- S**uffrago. a sub et frago garis componit suffrago gar
ris: et suffragatus sum. suffragari. i. auxiliari: et ppe in
verbis. f. preces effundere. vñ hoc suffragium suffragij.
et dicitur ppe suffragia orationes sanctorū quas pro nos
bis fundunt ad deū: et rogationes q̄s p xpianis eis sū
dimus. f. sancte Petre: sancte Paule: ora p nobis rē. et
producit fra suffrago.
- S**uffumigiū. a suffumigo gas qd̄ opōit ex sub et fumigo
gas dñs suffumigiū gij. i. suffumigatio.
- S**uffumigio gas in fumigo gas exponit.
- S**uffundo. a sub et fundo dis componit suffundo dis vi
sum dere. i. pap vel subtus fundere. vñ suffusus sa suz
.i. subtus vel pap fusus.
- S**uffusozium. a suffundo dis dñs hoc suffozium rī: vas in
quo est oleum: qd̄ ponit in lucernis. Idez et infusozū
ab infundo dis. Item suffusozium dñs p qd̄ pūcīf ablu
tio calicis. idem et infusozium et fusozium.
- S**uffusus sa sum in fundo dis exponit.
- S**uggero. ex sub et gero ris componit suggero geris gesti
gestus: et mutat b in g. et est suggerere summittere: subleu
nere: suminiistrare: vel indicare: dicere: suadere: quasi la
tenter aliquid alicui consilire: et ppe cā decipiendi: et in
comodū dādi. et vt dicit: Intimat ad mentē: sed sugge
ro spertat ad aurem.
- S**uggestio. a sugero ris dicitur bec suggestio onis. i. diabo
lica persuasio et consultatio.
- S**uggestus. a suggero ris dñs hic suggestus stus stui. i. sug
gestio. vel suggestus. i. tribunal vel sedes pncipis: sic di
cta: qz ibi multa replicatio vestiu et pallioz et taperozū
sub pncipe gerit. i. ponit. vel quia dū pnceps ibi sedet
multa ei in aurem suggerunt.
- S**uggillo las. a suggero geris dñs sugillo las laui lare. i.
suggerere. et sugillare. i. suffocare: strangulare: vel ma
num gule dare: et eam stringere: et tūc componit a sub
et gula quasi suggulare. i. sub gula capere. Item suggil
lare. i. condemnare: irridere.
- S**uggrunde exponit in grunda.
- S**ugutto tas in gutta exponit.
- S**ugo gis xi caret supino fm vsū. deberet tm facere su
ctum: xi in ctum. et dicit puer sugere dum lactet. vnde i
Luca: Beatus venter qui te portauit: et vbera que luri
sti. Et est fugo neu. cum suis compositis: et scribit p vñ
g: producit tamē pmam. Job. xx. capitulo: Caput aspi
dū suget. Et Jsa. lxxi. Sugatis et repleamini ab vberē.
- S**uillus. a sus dñs suinus na nuz. inde suillus la luz oimi.
Jsa. lxxvi. Qui comedunt carnem suillam: id est suis. vñ
de in suinus.
- S**uinus. a sus dicitur suinus na num. i. ad suem pertinens:
vel res suis. et vt dicit Prisc. in .ii. libro: vbi agit de post
lesiuus: Quinus deriuatur ab oue: et suinus penultimā
pducit a sue. nam ouilla et suilla sūt diminutiuā. et for
mas suillus a suinus: abiecta n et addito gemino ll: vt
suinus suillus: ouinus ouillus fm Prisc. sicut dixi ter
tia pte in cap. de diminutiuis nominibus.
- S**ulca. a sol dicitur hic sulcus ci quod defossus est inter
duas porcas: quia sulcus sole capiat. vnde et sulcus
dicitur quasi solē capiens: et est etymologia. vnde sulcus
dicitur a suo suis: quia vomere transiit: vel quasi suendo
sunt sulci. vnde sulculus li oimi. et sulcosus sa sum: et h
sulco contis: qz sulcos facit. et sulco cas a quo componit vt
consulco cas: desulco cas. i. valde sulcare: vel sulcoe de
struere. disulco cas. insulco cas. resulco cas. et est sul
co ueutz cū omnibus suis compositis.
- S**ulculus li oimi. paruus sulcus. vide in sulco cas.
- S**ulmo onis: est quedam regio de cui^o regionis oppido
f. Peligno nat^o fuit Quidi^o: vt dixi in mantua. et decli
nabit hic sulmo monis. vnde hic et hec sulmonensis et h
se: incola illius ciuitatis: vel pertinens ad illam ciuita
tem. et potest dici sulmo a sol et moys quod est aqua:
quasi solis aqua vel fons: sua enī amenitate quaslibet
puincias p̄mas. f. collaterales superat. vnde ipse Qui
dius: Sulmo mihi patria est gelidis vberimīs vñdis.
vel sit etymo. sulmo quasi solis mois. i. aqua.
- S**ulphur. pir componit cum solū quod est terra: et dicit
hoc sulphur ris quasi soli pir. i. ignis terre. vel componi
tur sulphur a solus et vr. i. ad ignē aptum. vel potest di
ci sulphur quasi terra ignis: quia cito ignit et accendit
et est sulphur fomentū ignis: qd̄ tamen sic ignē nutrit:
vt grauissimū fetorē exalet. vnde sulphureus rea renz
.i. de sulphure existens. et hoc sulphuretum ti loc^o vbi
sulphur abundat.

Sum es est verbū substantiuū: z caret pterito: sed accipit mutuo a suo suis: z facit sui fuisse fuit: sed h3 duo picipia ens z futurus: z effendi do dū gerūdīa ficticia. Sū pponit vt adsum ades. i. iuxta vel pns sum: z inde affuturus ra rum. absum abes. i. lōge esse z nō esse ibi: a seu su corpus distare. vñ abfuturus ra rū. z hic z hec z hoc absens tis. desuz dees. i. abesse: vel deficere: Homo ppe abest: sed vinū deest. abest qđ alibi est: deest qđ deficit z nō habet. vñ defuturus ra rū. insum ines inest. i. esse in: vñ infuturus ra rū. intersum interes interest. i. inter aliqua esse: vt inter sui lectioni. z interest inuenit imperfonale: de quo dixi i suo loco. prosum podes pdest. i. pfcere: pfcuū offerre. vñ pfuturus ra rū. psum pze es. i. pstat: supstare. vñ pns tis ois ge. i. pstant: supstās. Item sum componit cū potis z dī possum potes. i. sū potis: vel sum potēs: vñ potens ois ge. Item obsuz ob es. i. nocere. vnde offuturus ra rū. i. nociturus: vt pmit to me tibi nō offutuz si id bodie feceris: z dī obsuz tibi. i. sum ob te. i. dī te. subsum subes. i. esse sub. Sum z eius pposita neutra: z simplex. s. sum es est: est verbū substā tiuū. z nullū compositū ab eo pōt esse substantiuū. vñ sum habet exigere ntrū p se: sed nullum compositum ab eo pōt hoc facere. Item tria composita ab eo habēt participiū in ens: absum absens: psum presens: possū potens. Et scias qđ qum dicit: In pncipio erat verbum perat sigē nō tps: sed substantie significatio: vt dixi in postūius. Item nota qđ hoc verbum est potest esse im/ personale in qđattuor locis vt dixi in tertia pte in tra/ ctatu verboz in capitulo de gerundis. Itz aduerte qđ futurus nō pōt regere ntrū sicut babes in futurū ra rum. Item pōt dicit: Ego potestas sum bonus. sed i ter/ tia psona male dī potestas est bonū: vt dixi in potestas Item nolo te ignorare qđ nominatiuus qui apponitur huic verbo sum es est non tenetur concordare secum in numero nec in persona. vnde bene dicitur sum ho/ mo sum homines: sicut dixi in quarta parte in tracta/ tu de aliorbeca vbi egi de prolē. Nota etiam qđ hoc verbū suz es est pōt recipere quēcūq; ntrū: sed alia ver/ ba qđ habeant in se copulā implicatā. i. coartataz non possunt recipere quēcūq; ntrū: vt dixi in incendio dis. Item an sit dīcēdū vni vos estis bonus boni: vos estis legens vel legentes: dixi in tertia pte vbi egi de nume/ ro nois. Item volo te scire qđ hoc verbū est regit duos diuerfos oīs simul ex vi acquisitionis: vt hec res ē mi/ bi honoz: vnde in Luca capitulo. x. dicit: Domine nō est tibi cure qđ sozoz mea reliquit me solaz ministrare. sed vnus oīs regitur ex vi acquisitionis acquirentis. s. mibi alter. s. cure ex vi acquisitionis acquirere. vnde ibi est duplex acquisitio. s. acquirens z acquisita. vnde nō debet copula interponi.

Sumen. a sus dī hoc sumen nis. i. minuta porcoz exta vl pinguedo que est in ventre porci vel potius porce fete quod z abomen dī qđ abditum omentuz: sed ponit p quodā bono ferculo. Peritus: Lalduz scis ponere su/ men. Sumen etiā dī tenerrimus arboris cortex. z hic pubendoz z pubendaz pilos: sumina dicimus: qđ vir/ tus humani seminis illos pfert. Sumē etiā ponit pro vmblico. vñ dicit Auicēna li. iij. cap. de causis hydropi sis ascitis. Infantes dū sunt in ventre mingūt ex sumi ne: z orti anteq; liget sumen eis minguit etiā ex sumie qum pbibet vna ex illo latere tendit ad vesicam.

Summanus. a summus z manes inde cōponit hic sum manus ni. i. pluto: deus inferni quasi summus manū .i. infernalium: z pducit ma.

Sumministro. a sub z ministro stras opōit sumministro stras: z mutat b in m quasi sub^o vel subministrare: ser/ uitiū: vel subsidiū pberre. vide in ministro.

Summito. a sub z mitto sponit summito tis si tere. i. sup/ ponere. vnde mutat b in m fm Pzif.

Summo. supra ponit p positiuo z dī supra rior supmus vel sumus ma mū. z a sum^o hec suma: cōpendiū: totuz quadā breuitate cōtinens: vel capitale. vñ sumo mas sumā facē: vel sumati pphendere z colligere. vñ sumas tim aduer. breuit. stricti: ptim: festinant. z pponit vt cō sumo mas. Itē a sum^o hec sommitas tatis p duo m.

Summoueo ues in moueo ues est.

Summula le dimi. pua summa.

Sumo mis pfi mere ptū. i. accipe: sed sumim^o ipfi: accipis mus ab alio. qđ oam^o dicendū est accipe. qđ pmitim^o ipfi tollere: dicendū ē sume. Itē sumim^o p nos: accipis mus a nolente. Sumo componit vt assumo mis ad se vel ad aliquid sumere. absumo mis: in malo expendere pfcere: ssumere: deuastare: pdigere. ssumo mis idē est quod absumere. psumo mis. i. ante vel p alijs sumere: nō audenda facere. vñ psumptuosus sa sū. resumo mis itez sumere. transumo mis. i. trans siue vltra sumē. Sa mo z eius pposita sunt actiua: z faciūt pteritū in pfi et supinū in ptū. Formas enī a sumo in pfi supinū in ptū formas a pterio sumpsi: pfi mutata in ptū. vñ pz qđ su/ mo scribit p vnū m: qz in sumpsi nō ē nisi vnū m: pdu. tñ su. vñ Doza. Strata sume manu hec dulcia differ in annū. sed sumo mas p duo m. vñ verlus: Ad summare duplex sibi vult: sed sumere simplex.

Sumptuosus sa sum in sumptus.

Sumptus. a sumo mis dī sup^o tū. i. dispāsa vel expēsa vel act^o vl passio sumēdi. vñ sūptuosus sa sū: sūptu ptes nus. i. multū sumptū exigens vel faciēs. z opaf. vñ sū/ puose sius aduer. z hec sumptuositas tis.

Sum^o vbū substantiuū vnū m h3: s3 sum^o nomē duo.

Sumanitis: captiua vel despecta iterptaf: z pdu. mi.

Suo suis sui futū: a quo pponit affuo is: suendo adiūgē vnā rē alij. ab suo is: dissiuere: cōstuo is simul suere: con/ iūgē. vñ sūtilis le. z cōponit vt incōsutilis lis. circū suo is. dis suo is suere: dissiuere: futuram frangere. desuo is idem vel deozuz suere. exuo is extrahere: expoliare: vñ exuue. in suo is: iniungere: imittere: inferere suendo: qđ intus suere. persuo is: ante suere. obsuo is vndiq; vel dī suere. resuo is: itez suere: vel dissiuere. subsuo is: paz vel post vel subtns suere: suendo aliquid inferi^o adiungere tran suo is: vltra suere: suendo pforare. Suo z ei^o cōpo/ sita sunt actiua z faciūt pteritum in sui: z supinū in su tum: z pducit penul. supini.

Suppellex. a supleo es dicit hec suppellex lis: substantia vel facultas: z omne instrumentū z ornamentum do mus. z est etroclituz genere. nam in singulari est fe. ge. hec suppellex: in plurali vō neu. hec suppelectilia. z vt dicit Pzif. antiqui dicebāt hec suppelectilis lis. Inue/ nit etiā suppelectile lis neu. ge. z scribit p vnū p. coz. enī pnam. vnde Dozati^o in quiuto: Jam dudū splendet fo cus tibi munda suppellex.

Super aduer. loci. vñ supra vel supera dicebāt antiq; ide sup p apocopā z supra p syn copā. sed differūt qz super est qđ iminet: supra qđ sub se aliquid h3 stratus. Item supra sstruif cū solo actō: Super vō qñq; cū actō qñ/ qz cum ablatiuo. Qñ enī super ponit p de vel i sstruif cū ablatiuo tñ: vt sup priamo. i. dī priamo: z sup viridi fronde. i. in viridi fronde: alr dstruif cū actō. Itē supra ponit p positiuo: z opaf supra supior supm^o vel sum^o.

- vñ sup^o sup^ome vel sūme aduer. z bec sūmitas tis: z sup^o perus ra rū. z hic super^o rī: deus: celestis. z cor. p̄mā sup^o Et p̄ponit vt desuper: z insup. z p̄nt esse due pres de su per z in sup: tūc sū acūit: vt de sup terrā: vt dixi in sc̄ba pre vbi egi de accētū aduer. in. c. de p̄positis a sup.
- S**uperabdicatiuus exponit in abdicatiu^o.
- S**uperbus. a sup d̄r supbus ba biū: qui vult videri qd̄ nō est. i. sup̄ra id qd̄ est. Qui. n. vult sup̄gredi qd̄ est: supb^o est. z cōpaf supbio: sim^o. vñ supbe bius sime aduer. z h̄ supbia bie. s. amor. p̄pe excellētie: vel sup̄grediēs elatio mentis de eo qd̄ nō est. sed arrogātia ē inanis gloria de eo qd̄ quicq; est. de supbia autē nascit arrogātia: nō ecōuerso. nisi. n. p̄cesserit occulta mētis elatio nō seq̄ apta iactātia laudis. De q̄ttuo: sp̄b^o arrogātiū z arro gātie dixi i arrego gas. A supb^o supbio bis biui bire bi tum. q̄ aut d̄r supbire. i. sup se ire: z supbus vel supbiēs sup se iens: etymo. est. Et est supbio neu. cū suis p̄positi/ siqua habet. Item scias q̄ supbus est qui semp supbit supbiens vō dicit qui ex cā ad tps supbit. vide in timi/ dus. Quidā volūt q̄ supbio p̄ponat ab eo is: sed non aduertunt qd̄ dicit p̄sisc. q̄ ambio p̄positū ab eo is sol lum mutat e in i. vide etiā in rector.
- S**uperciliosus sa sum in supercilium est.
- S**upercilium. a sup z cilū cōponit hoc supercilū lij. i. oz do piloꝝ qui est sup oculos. Ponit etiā qñq; superci/ liū p̄ superbia: que in eo maxime apparet. vñ supcilio/ sus sa sum. i. supbus z arrogans. Itē supciliōsus tristis seuerus: nubilosus: qui semp incedit de p̄so supcilio.
- S**uperemineo nui p̄ponit a sup z emineo: z est supemi/ nere: p̄ualere: p̄esse: p̄stare: p̄ellere. z inde supeminens tis ois ge. z p̄atur. vñ bec supeminētia tie: z cor. i. mi.
- S**upererit futurū de supersum. vñ in quarto libro Regū cap. iiii. Comedēt z superit. z cor. penl.
- S**uperhumeralē in humeralis vide.
- S**uperlatiū exponit in tertia in tractatu de speciebus nominū in. c. de suplatiuis.
- S**uperliminare. a super z liminare componit hoc super liminare ris. i. limen superi^o. vñ hic z bec supliminaris: z hoc re: ad supliminare p̄tinēs.
- S**upernas. a sup d̄r hic z bec supernas tis: z supern^o na num: superna colens.
- S**upero. a sup d̄r supo ras. i. excellere: vincere: z supare. i. restare z supabundare. vñ de hic z bec supabilis z hoc le. vñ supabiluer aduer. Supo p̄ponit vt exupero ras. i. valde supare. Supero z ei^o cōposita actiua sūt p̄ excel lere: aliter neu. z cor. penl.
- S**uperfideo des dī dere a sup z sedeo: z mutat e in i. vide i sedeo. Inuēt z sup sedeo z sup sedē: z tē sūt due pres.
- S**uperstes titis in supersto est.
- S**uperstitio: a supstes d̄r bec supstitio onis: damnuz: vel vana vel supflua religio: z obseruatio vel cultura ido loꝝ: z d̄r sic a supstitibus. i. senib^o qui multis annis sup stites per etatē delirant: z errāt quadā supstitutione ne/ scientes que vetera colēt. vñ sic d̄r a supstantib^o. i. a dis qñ. s. de dis nō timēda timem^o. vñ supstitiosus sa sū d̄r falsus vel vanus religiosus: vel idoloꝝ cultoz. vñ dam nosus vel supstitiosus d̄r qui tota die p̄cabat z imola/ bat: vt sibi liberi supstites essent.
- S**uperstas stas stitū stare. i. supesse: supfluere. z com/ ponit a sup z stas. A supersto dicit hic z bec super/ stes tis. i. senex vel remanens viuus: vel vitam ducens z cor. i. penul. genitiui.
- S**uperus in super est.
- S**upino nas nauī natum nare. i. versare: supinum facere
- vñ supinus na nū. i. reuerfat^o. Vñ gerundia z p̄ticipia dicunt supina quasi supinata. i. deriuata z islera a suis verbis. z a supinus per syncopā supus pa pū. i. supinus Supino componit cū re: z d̄r resupino nas. i. retro su/ pinare. vñ de resupinus na num. Et est supino actiuum cū oibus suis cōpositis: z debet scribi q̄ vñū p. cor. i. enī p̄mā. vñ Qui. in. xiiij. epistolaz: Et modo cantabant ve/ teru resupinos amozes.
- S**uppar. a sub z par p̄ponit suppar paris ois ge. i. subie/ ctus pari. vñ de h̄ supparitas tatis: z cor. pa: z mutat b in p: z geminat p.
- S**upparus. a sup vel supra dicit supparus ri: z pl̄r bec su/ pera roz. i. manica ornatus cā sup aliaz ducta z crispā z ponit sepe. p̄ velo vel replicatiōe: vel sūmitate velozū z p̄ducit p̄mā positione. vñ quidā: Suppara nudatos cingunt angusta lacertos. Item Iuuenalis: Suppara veloz piturus colligit auras.
- S**uppedaneus. pes componit cūz sub z d̄r suppedaneus nei. i. scabellū sub pedibus: sicut circa lectū solet eē sca/ bellum qd̄ h̄z vsūm scriniij vel capse: vñ iam ex vsuetu/ tudine quodlibet scriniū vocat suppedaneus. Idem z pedaneus z suppedaneus. Et suppediū. i. subsidium: au xilium. Et fm̄ Papiā est neu. gene. vñ de dicit suppeda neum: scabellum dictuz quod sub pedibus sit: hoc gre ce hypodion dicitur.
- S**uppedito tas. a suppetia vel suppediuz dicit suppedito tas: auxiliare: subministrare: subseruire: obsequi: suppe dia dare. z est neu. z vt dicit Dug. Est ehmāda eoz fa tuitas qui ponit hoc verbū p̄ pessundare: z conculca re sub pedibus: z cor. di.
- S**uppedium videt componi a sub z pes: z exponitur in suppetia.
- S**uppello lis in suppuli exponit.
- S**uppetia tie fe. gene. suffragium: subsidium: auxiliū. Sup/ petia vel suppetie dicunt p̄pe illa auxilia que maxime ab illis petunt: vel illis p̄cipue dant qui sub alioꝝ de/ tinent potestate. vñ Aug^o. viij. de ciuitate dei: Qui hinc deferūt n̄ras petitiōes: inde referūt deoz suppetias.
- S**uppeto tis tui vel tū tituz ex sub z peto tis componit z est suppetere subministrare: vel supabūdare. Doza. Pauper enī nō est cui rex suppetit vsus. z est. p̄ super/ abūdare neutz. z fm̄ hoc facit ex se impersonale suppe/ tit: sed p̄ subministrare est actiuum.
- S**uppilo ex sub z pilo z las componit suppilo las. i. cō/ tendere: vel latenter pilare: vel compellere. z est verbuz actiuum: z p̄ducit pi.
- S**upplanto tas in planto tas exponitur.
- S**uppleo. a sub z pleo ples componit suppleo ples ple ti: vi in tum fit suppletū. i. supimplere: vel in loco alte/ rius iplere. vñ hoc supplemen nis. z hoc supplementū ti: z suppletus ta tuz a ḡtō suppleti: addita o habes sup pletio sine c.
- S**uppletio onis in suppleo est.
- S**upplex. a supplicocas deriuat supplex cis ois ge. qui supplicat vel damnat. naz qui dānat supplex est z hu milis. vñ suppliciter aduer. z bec supplicitas. z facit ge/ nitiuus pluralie supplicium: z cor. pli.
- S**upplium. a supplicocas d̄r hoc supplicū cij. i. tormē/ tum: pena p̄ qua supplicat. z supplicuz. i. supplicatio. Nozis enī erat antiquit^o: vt de reb^o supplicū. i. dāna/ toꝝ: donaria. i. templa deoz ampliarent. z iō supplicia ponunt p̄ supplicationib^o. vñ z supplicū p̄pe d̄r qum quis ita dānat vt bona eius cōfiscent: z in publicū ad opus temploꝝ vel fisci redigantur. vide in pena.

Supplifico. a sub et plico et ponit' supplifico cas caui care: qñ subtrus se plicare: et humiliare ad rogandū. et ostruif in hoc sensu cū otō et actō: vt supplifico tibi: supplifico te. vñ h' supplicatio: hūilis deprecatio. vide i plico cas. et vt dicit' Prisc. in scōdo mino. hoc verbū supplifico est subiectum pl' alij que sunt eiusdē spēi.

Supprimō. a sub et pmo mis cōponit' suppmo mis: sup' p'f' sum verbū actiuum: et ē supprimere subtrus p'mere: et corzi. pzi. vide in p'mo mis.

Suppubeo bes. vide in pubeo bis.

Suppulī est p'teritū de suppello lis et suppulī sum: quod componit' a sub et pello lis. et ē suppellere: surripere: qñ subtrus pellere.

Supputo ras exponit' in pnto ras.

Supra vide in super.

Supremus: a supra componit'. supra ponit' p' positiuo: et d' supra supio: supmus vel summ' suplatiuū. vñ supi' supme vel summe aduer. et hec sumitas tatis: et scribit' p' vñ p. corzi. eni p'mam. vnde in Aurora dicit' Terga suprema dei regni cessa supremi.

Supus. i. supinus. vide in supino nas.

Sur angustia dicit' fm Pap.

Sura re d' posterior pars tibie. i. musculus tibiaz: et d' a suo is: qz sūt et vnit' tibiā femori. et sepe ponit' p' tibia Judicum. xv. cap. Ut stupēs surā femori interpone rēt. et in Deu. dicit'. xviii. capi. Percutiat te dñs vlcere pessimo in genub' et in furis.

Surculus. a surcus d' hic surculus li oimi. puus surcus. Surc' etiā dicit' ē Statius qñ sursum canēs: qz p' Uirgiliiū inter ceteros poetas pncipatuz obtinuit. Et a surculus surculo las. i. surculos putare: preparare. colere. vñ surculatoz toxis: et cor. cu. Surcus a surtuz d' hic surc' citrunc' qui remanet p' abscisionē arboris vel surcus ramus q' ab arbore abscif': et generalit' p' ramo ponitur.

Surdaster in surdus est.

Surdeo des in surdus vide.

Surdulus in surdus est.

Surdus. a sordes d' surdus da dū qñ sordidus a sordib' humoz auribus acceptis. Et quāuis multis casib' accidat: nomē tñ egri ex p'dicto vitio retinet. et opaf. vnde h' surditas tis. et surdul' la lū ambo oimi. et surdo das. i. facere surdū. vñ surdeo des dui: esse vel fieri surdum. Et cōponit' vtrunq' vt obsurdo das: et obsurdeo des. i. vndiq' surdare v' h' filr vndiq' surdere. vñ obsurdesco filr surdeo sco scis. Surdeo cum oibus suis cōpositis neu. ē. Surdo cū suis cōpositis est actiuū.

Surgo. rego cōponit' cum susū vel sursum: et d' surgo gis xi gere: qñ sursum me rego. et componit' cū ad: et d' as' surgo gis: d mutata in e. i. ad aduentū alicui' cā honoris surgere. surgo gis siml' surgo. exurgo gis: extra surgere et ppe a somno. in surgo gis h' aliqñ surgere. i. iua dere: vel impetere: et ostruif cū otō. Itē nota q' surgit' a loco: exurgit' a somno: i. surgit' ad vindictā: surgitur ad auxilium. Itē surgo componit' cuz re et d' resurgo gis: itez vel retro surgere. vnde de predictis versus: Surgo sedens: exurgo iacens: a morte resurgo: Assurgo oñs: in surgo dirus in hostes.

Surregulus li oimi. puus regul' quasi sub regulo. et s'gt regulus multa: vt dicit' in suo loco.

Surrepo. a sub et repo pis cōponit' surrepo pis p' ptum pere. i. subtrus repere: et pducit' re.

Surrigo gis. a sub et rego componit' surrigo gis xi ctum gere quasi sursum regere et erigere. et pōt' synopari: et dicit' surgo. i. surrigo. et fm hoc pōt' saluari qd dicit' quidā

Surgo pelles: h' nō est extendendū.

Surrimus. rimes vel rima componit' cū sub et d' hic surrim' mi. i. hedus: quasi sub mātina adhuc existens.

Surripio. a sub et rapio cōponit' surripio pis pui ptuz pere. i. latenter rapere: subtrahere: furari. Itē p' falso sug' gerere inuenit'. Dan. vi. c. Tunc pncipes et latrape surri puerunt regi. et cor. xi.

Surrufus fa sum in rufus est.

Sursum vel susum aduerbiū loci. vide in susum.

Sus. a suo is d' sus suis cōis ge. porcus vel porca: qz eius fetis suaf. vel dicit' sus a subigo gis: qz pascua subigat. i. terra subacta escas requirat: Prover. xi. Circul' aure' in naribus suis. i. porce.

Susa se mal. ge. quidam fluuus. vñ bec susa se. et bec susio fis: et he susē saz quedā ciuitas que iminet susē fluuio. vnde Dester. c. i. Susa ciuitas regni eius exordium fuit Itē Dester. iij. c. Statig' in susis pependit edictū. vnde susis indecli. acuiē i fine: sed susio otūs de susē nō acuiē in fine. et iō susis in otō et ablatō pōt' acui vel nō acui.

Susceptabulum exponit' in susceptaculum.

Susceptaculum. a suscipio pis dicit' hoc susceptaculuz li: quod et susceptabulū dicit'. i. dom' vel locus vbi alicui' rei fit acceptio.

Suscipio pis cepi ceptū cipe: qñ susum capere. et cōponit' a sursum vel susum et capio pis: et cor. sci.

Suscito tas in cito tas vide.

Suspecto ctas in suspicio cis vide.

Suspectuosus in suspicio cis vide.

Suspendium. a suspendo dis d' hoc suspendiū dicit' eleuatio intentionis ad deū. Job: Suspendiū elegit aīa mea Itē suspendiū. i. suspensio: strangulatio: laqueus.

Suspendo. a susum vel sursum et pendo componit' suspēdo dis d' sum dere: quasi sursum pendere.

Suspicio. specio cōponit' cū susum vel sursum: et dicitur suspicio cis xi ctū cere. i. habere suspectū: timere: vel sursum aspicerē. et p' venerare: sicut despicerē. p' otēnere: qz quos veneramur qñ sursum aspiciū'. vñ suspect' tus: et suspecto tas frequēta. et suspect' ta tū. et cōpaf. et suspecriū' ua nū. Itē a suspicio cis: h' suspicio onis: et h' suspicio nis i eodē sēsu. vñ suspectuosus sa sū: et suspiciosus sa sū. et vtrūq' opaf. et vt vult' Dug. Suspicio v' suspicio otūs nō d' dicit' sed tñ suspicio et suspectuosus: qz sup' pinū de suspicio facit suspectū ctū. vñ dicit' Lredo tñ q' nūq' d' dicit' suspicio v' suspiciosus: h' vitio scriptoz iuenit' sepe. Et scias q' fm Tullium suspicio ipoztat opini onē mali qñ ex leuib' iudicijs pcedit. Et contingit ex trib'. Primo ex hoc q' aliquis in seipso mal' est: et ex h' ipso quasi scius sue malicie de facili malū de alijs opinat'. Scōdo mō ex hoc q' aliquis male afficiat' ad altez qz de inimico ex leuib' signis qd mala opūat'. Tertio ex longa expientia. vñ fm p'hm: senes sunt maxie suspiciosi: qz multotiēs expi sunt alios defect'. Est autē triplex grad' suspicionis vel suspicionis. Prim' qdem ē grad' vt hō ex leuib' iudicijs de bonitate alicui' dubitare incipiat. et hoc est veniale s leue pctm: p'tinet. n. ad tērationē humanā sine q' bec vita nō ducit'. Scōds grad' est qū aliquis p' certo maliciā alteri' estimat ex leuib' iudicijs. et h' si fit de aliquo graui: est pctm mortale: inquantū nō est sine otētū pximi. vñ dicit' glosa super illud Loxinth. iij. Nolite an' tps iudicare. et si suspiciones vitare nō possum': qz sum' boēs: iudicia tñ. i. diffinitiuas snias otinere debem'. Tert' grad' qū aliq' index ex suspectione pcedit ad aliqñ cōdemnanduz. et h' directe ad iusticiā p'tinet. vñ ē pctm mortale. vide in notozū.

- S**uspicio. a suspicio cis verina^s suspicio caris. i. suscipere vel cōponit per se a susum z specio q̄si sursum aspiciere v^l arbitrari. Inuenit etiā suspicio cas pen^t. pduc. z tūc cōponit a sub z spico cas. z abijciē b: z ē suspicare latēter vel p^o: vel subitus spicare. z est verbū neutz.
- S**uspiriosus in suspiro ē.
- S**uspiro. a sursum z spiro cōponit suspiro ras rani rare ratum. i. sursum spirare: vel a sub spiri ducere. vnde hoc suspirium rij: z suspiriosus sa sum.
- S**ustento tas in sustineo ē.
- S**ustineo. teneo cōponit cum susum vel sursum. z dē sustineo nes nui tū tu nere. i. sursum tenere vel pati. z a sustētu supino: u in o fit sustento ras frequē. vñ hoc sustentamen: z sustentamentū: z hoc sustentaculum li: z scribunt p̄dicta sine b: z cori. sti.
- S**ustollo a sursum vel susuz z tollo componit vt sustollo lis tuli sublatum lere: sursum tollere. z vt dicit Papias: Sustollit eleuat: sustinet: p̄sidio ē: suffragatur: patitur: tolerat.
- S**ustuli ē p̄teritū accomodatū de tollo lis: z tūc sustuli. i. abstuli: vel eleuati. Item ē p̄teritū de sustollo lis: z tūc sustuli. i. sursum tuli: z cor. pen^t. vide in tedeo des z ē p̄teritum de suffero.
- S**usum vel sursum aduerbia loci fm Hug. z vt dicit Papias. Susum in supore pte in loco sigt: sursum ad locū.
- S**usurrium in susurro ras vide.
- S**usurro ras rani rare. i. murmurare: in aure alicuius aliquid latent dicere: z ē verbū ficticiū de sono locutiōis dictū: qui enī susurrat nō in facie alicui^o: sed in aure loquit de altero detrahendo. vñ hic susurro ronis. i. murmurator: sentētiōsus: bilinguis. z hoc susurriū rij: murmur: latens locutio. Job. viij. Et q̄si furtiue suscepit auris mea vexas susurriū ei^o: qd etiā hic sur^o dē. vñ Virg. Et leto somnū suadebit inire susurro. z susur^o rum. i. susurrās. Et ē neu. susurro: z cor. p̄mā. vñ Qui. in. xvi. eplaz. Aut ego cum chara de te nutrice susurro.
- S**utilis. a suo is dē hic z bec sutilis z hoc le pen^t. cor. que soluta fuerat iuxta antiquos mores fm quosdā.
- S**utoz. a suo is dē hic sutoz toziz: z oz in rix bec sutrix cis mulier que sūt: vñ bec sutricula dimi. Itē a sutoz sutorius ria rium: z sutiū aduer.
- S**utricula le dimi. pua sutrix.
- S**utrinum. a suo is dē hoc sutrinū ni: locus ad quē ueniunt ad suendū: sed subtrinu loc^o ē vbi sub terra condunt aliq̄ spēs vel sinunt.
- S**utrix cis in sutoz ē.
- S**utura. a suo is dē bec sutura re: vt ista tunica habet bonam suturam. i. bene suta ē.
- S**uxi xisti p̄teritū de sugo.

Si superiores

finis syllabā necesse est sequentem quoq; ab ea incipere: vt mitto attinet. Itē quotiescūq; t ponit ante i purā sequēte vocali habz sonū de c: vt lectio amatio: nisi p̄cedat s vt salusti^o: v^l z vt mixtio vel aspiratio intercedat inē z i: vt corinthios: vel nisi differentia impediat vt litū: sicut dixi in p̄ma pre vbi egi de lra in caplo de t.

- T**abanus. i. oestrum: asilus.
- T**abella le dimi. pua tabula.
- T**abellio onis mas. ge. i. publicus scriptor: a portandis tabulis in qb^o scribebant ante vsū charte. Idē z tabel

laris. i. public^o scriba: qz ea tñ que gestis publicant scribit. Et tabellio etiā vel tabulari^o vel tabellarius dē qui frequēter ludit cū tabulis: z mobilis inuenit declinatu tabularius ria riu: z hoc tabellariū: sedes vel acertus tabellaz: vel locus vbi tabule seruant.

Tabellula le dimi. parua tabella.

Tabeo: a tabes bis dē tabeo bes bni bere. i. putrere: pigre re: deficiere: tabe fluere. z componit vt tabeo bes. ex tabeo bes. in tabeo bes. z hinc inchoatiua cōtabesco: i tabesco. Tabesco z eius composita sunt neutra: z carent sup. z producant ta.

Taberna. a tabula dē bec taberna ne a tabulis q̄ substerunt mercibus: z ē p̄p̄e domuncula in qua panis z vñ nū z carnes cocte vendū: z taberne dicunt: qz oliz tales edicule ex lignis z tabulis erāt cōstructe: que nūc z si nō spēm: nomē tñ p̄stinū retinent. vnde hic tabernio onis qui frequēter tabernas: vel q̄ ibi vedit necessaria z hic tabernari^o idem: z bec tabernaria rie: vxo: tabernarij vel meretrix. z tabernarius ria rium.

Tabernaculū li: ē tentoriū in expeditione: z dicit a taberna que ē domus innaturalis: imo ad tempus durat. si quousq; res ibi vendunt. z inde tabernaculuz dicit. i. quedā mansio que nō p̄pria z naturalis ē sicut tentoria z castra militū in expeditione: qz ea relinquunt finitobello: vel qz figurat modo hic: modo illic: z mutantur z cuz transmigrante migrant. vel tabernacula dicunt a tabulis: qz de tabulis cōstrui solent. vel qz de tabulis z lignis solent appendi: z appendunt funibus. Dic nota qz tabernaculū de quo fit mentio in exodo: Erat dom^o deo dicata quadrata z oblongata: tribus claua pietib^o: a quilonari: meridiano: z occidentali. liber enī patebat introitus a oriente: vt sole oriente radijs eius illustraret. Tabernaculū hoc in duas ptes erat distinctū: posterior vel interior ps ad occidentē decē cubitis p̄tendebat: z ita quadrata erat: in longū. i. z in latū decem cubitoz. z bec ps aditum dicebat: vel sanctū sancti vel sanctuariū sanctuarij: vel sancta sanctoz. Antior ps ad orientē viginti cubitis p̄tendebat: q̄ cōis erat sacerdotibus. z bec dicebat factū vel sancta vel sanctuariū respū h^o postior dicebat sanctū sancti: q̄si sanctū cōsecruium sancti: vt dicit seculū seculi: vel sanctū sancti. i. sanctius sancto: vt dicit dñs dominoz: rex reguz. Erat aut in interiori sanctuario archa cū bis que in ea reposita erant: z cum bis que erant ei supposita. In anteriori vō candelabz ad austrū: mensam ad aquilonē. In medio ante velū. i. nō longe ab adito altare aureū. Lectum tabernaculi nō cōcāmeratū: sed planū ad modū palestine fuit quattuor opimentis opertū: vt dicit i historijs sup Exo. Itē scias qz per tabernaculū quod est mutabile sigtur stat^o presentis vite mutabilis. Per templū vō qd erat fixū z stans sigt status future vite: q̄ est oīno inuariabilis. z propter hoc in edificacione templi dicit: qz nō est auditus sonitus mallei vel securis: ad significanduz qz omnis p̄urbationis tumultus longe erit a statu futuro. Itē nota qz sicut in vnitare tēpli v^l tabernaculi representabat vnitates dei vel vnitates ecclesie: ita etiā in distinctione eoz que deo sunt subiecta ex quib^o in dei venerationē surgimus. Distinguebat autē tabernaculū p duas ptes in vnā: que vocabat sancta sanctoz que erat occidentalis ad aliā q̄ vocabat sancta q̄ erat ad orientē. z itez ante tabernaculū erat atriū. Itē sancta a sanctis sanctoz distinguebat quodā velo: qd quattuor coloribus erat distinctū: z interior tabernaculuz. i.

in sancta sanctorum solos summus pontifex semel tñ in anno introibat. In tabernaculum vō exterius. i. in sancta intrabant sacerdotes quotidie: nō autē popul⁹ qui solū ad atrium accedebat. Per exterius tabernaculum qđ dicitur sancta figurat status veteris legis: vt Ap̄s dicit ad hebreos capitulo. ix. Quia ad illud tabernaculum semp intrabant sacerdotes sacrificiorū officia assumantes. Per interi⁹ vō tabernaculū: qđ dicitur sancta sanctorum figurat vel celestis gloria: vel etiā stat⁹ spūalis noue legis: qđ est quedā inchoatio future glorie: in quē stat⁹ nos christus introduxit: qđ figurat per hoc qđ summ⁹ sacerdos semel in anno solus in sancta sanctorum intrabat. Cælum autē figurabat spūalium occultationes sacrificiorū in veteribus sacrificiis qđ velū erat quatuor coloribus ornati. bysso quidē ad significandū carnis puritatem. purpura autē ad significandū passiones quas sancti sustinuerunt pro deo. cocco bis tincto ad significandū charitatem geminā dei et primi. hyacinto autē figurabat celestis meditatio. Ad statū autē veteris legis aliter se habebat popul⁹: et aliter sacerdos. nam populus ipsa corporalia sacrificia considerabat: que in atrio offerebant. Sacerdotes vō rōnem sacrificiorū considerabant: habentes fidem magis explicitā de mysteriis consisti: et ideo intrabant interi⁹ tabernaculū: quod etiā quodammodo distinguebatur ab altero: qđ quedā erant velata populo circa ministeriū christi que sacerdotibus erant nota. Sed potest queri: quā nobilitas pars orbis sit oriens: et tabernaculum sit institutum ad dei orationem et cultum: quare dispositum fuit magis versus occidentem quā versus orientem: Ad hoc est dicendum qđ adoratio ad occidentem fuit introducta in lege ad excludendū idolatriā. nā oēs gentiles in reuerentiā solis adorabāt ad orientem. vnde dicitur Ezech. viij. qđ quidā viri habebant dorsū suū templū dñi: et facies ad orientem: et adorabant ad ortum solis. vnde ad hoc excludendū tabernaculū habebat sancta sanctorum ad occidentem: vt versus occidentem adorarent. Ratio etiā figuralis potest esse: qđ totus stat⁹ portis tabernaculi ordinabatur ad figurandū mortē Christi: que significatur per occasum sicut illud pheticū: Qui ascendit super occasum dñs nomen illi. Scias tamē qđ quāuis deus vbique sit: tamē in nouo testamento institutus est ab ecclesia vt sacrificiū misse offeratur versus orientem tribus de causis. Primo propter significationem: qđ a deo est nobis mentis illuminatio: sicut lumē corporale solis ab oriente. Secundo qđ est nobilitas pars orbis: et omne nobilitas qđ est apud nos debemus deo. Tertio propter opa quedā ipsi⁹ notabilia in oriente: qđ ipse mouet celū cui⁹ mot⁹ ab oriente incipit: et ipse est paradisus in oriente constituit: et ipse etiā ab oriente ad iudiciū veniet sicut ab oriente ascendit.

Tabernio onis in taberna est.

Tabernula le dimi. parua taberna.

Tabes. a sto stas dicitur hec tabes bis: putredo: sanies: sed tabes que stat quasi stabes. Effluere tabe mortuorum est. vñ h̄ habecula le dimi. et tabidus da dum: putridus: piger: deficiens: tabe fluens. et opatur. vnde hec tabitudo et hec tabiditas. Item tabes dicitur tabi genitiuus: et tabo datiuus et ablatiuus in eodē sensu cum tabes. et est nomen diptotum.

Tabita bebraice: vocas grece: puella vel caprea latine. Matth. v. ca. dicitur: Tabita cumi qđ interpretatur puella surge sicut dicitur Hiero. In Marco tñ dicitur tabita cumi: qđ interpretatur puella tibi dico surge. sed dico tibi nō est de interpretatione: imo est additū ab euāgelista ad discretionē sci-

endiā: vt ostendat qđ vocē edidit: et virtutē voci sue dedit christus: et pducit penitentiā. tabita. vñ in Aurora dicitur: Extitit in ioppe deuota puella tabita. de cumi vide supra.

Tabitudo dinis in tabes est.

Tabula. a teneo dicitur hec tabula le pro mensa: sed mensa parua est: tabula diuina quasi tenabula: qđ teneat bolos carniū et varia fercula et vasa. Item tabula. i. alea: in quā ludis pigris: calculis et tesseriis. Item tabula larū lignū siue latus asser. Item tabula tegula: et tabule in quibus scribimus. Et in his significationibus dicitur a teneo nēs vel a tego quasi tegula. et a tabula tabulatus ta tū: tabulis ornatus. et hic tabulatus ti. et hoc tabulatum ti in eadem significatione. s. qđ ex tabulis prostratum est: vel paries ex tabulis: vel edificium ex coaptatis tabulis factus. Item a tabula tabulo las. i. tabulas parare proferre. et componere vt cōtabulo las: distabulo las: tabulas remouere. Et est actiuum tabulo cū omnibus suis compositis: et corripit bñ.

Tabularium rij in tabellio est.

Tabulo las in tabula est.

Taceo ces cui cere tacitum. i. filere. vnde tacitus ta tum et taciturnus na nuz: qui facile tacet. et compas. vñ hec taciturnitas tatis. Taceo componit cū con et dicit cōticeo ces cōticiu dicitum. Item cū ob: et dicit obticeo obticui citum. Item cū re: et dicit reticeo ces ticiu citū. Item cū sub: et dicit subriceo ces cui citū. i. subitus: vt paz: vel post tacere. et ab istis inchoatiua vt tacesco: cōticesco et c. Taceo et eius opposita sunt neutra. et faciunt preteritū in cui et supinū in citū. Item taceo corū. ta vbiq. et composita mutant ta in ti etiā corū. Quidam de arte: Vere pus taceat volucres: estate cicade. Inter autē tacerre et filere hoc interest sicut quosdā: qđ qui tacet loqui nōdū incipit: qui vō filere: loqui definit. iuxta qđ Isa. ppheta dicit: Lacui filui semper patiens fui.

Taciturnus na nū in taceo ces est.

Tadeus dei dicitur est Judas frater Jacobi minoris: et accit pent. vide in iudas.

Talaris. a talus dicitur hic et hec talaris et hoc re. vnde talaris tunica: qđ vsq; ad talos descendat. et hoc talare ris: instrumentū volandi talo alligatū: quo Mercurius vtebas. vide in linea et pro dicit la.

Talassus lassus. i. mare qđ et talat dicitur. vnde talassus summus. i. marinus. et per compositionem hoc bitalassus. Item inuenit hic bitalassus si. i. vestigium in luto: et tūc deriuat a talus li.

Talentum. a talis dicitur hoc talentū ti: quoddā pondus qđ summū esse perhibet in grecismo. nam nihil ē calco minus: nihil ē talento minus: cuius pondus varius apud diuersas gentes habet. Apud romanos enī talētū. lxxij. libraz. Et est talentū triplex. s. minus: mediū: et summū minus. l. libraz: mediū. lxxij. libraz: summū. clxx. libraz est: Et scias qđ leguntur quinq; genera talentorum. s. auri: argēti: eris: ferri: et plumbi. Paralip. vltimo. c. et Sach. v. ca. Item Marthei. xxv. c. Dñe quinq; talēta tradidisti mihi. et etiā ibidē dicitur: Alij tradidit duo talēta: alij vō vnū. per predicta quinq; talēta intelliguntur quinq; genera bonorum que dñs tradidit homini. s. bonū nature ad operandū quod siḡ p talentū eris qđ nō putrefcit: sed manet imputrescibile. Sen. v. Posuit deus hominē in paradiso: vt operaretur: et custodiret illud. Bonū gratie ad cooperandū qđ siḡ p talentū auri: qđ ē preciosissimū inter metalla. Lozinth. iij. Plus oibus laborauit: nō autem ego sed gratia dei mecū. Bonum scientie ad docendū qđ significat p talentū argenti. Psal. Eloquia dñi eloquia

- casta: argentū igne examinatū. Bonum potētie ad defendendū qđ sīgē per talentū ferri: qđ domat omnia metalla. Psal. Reges eos in virga ferrea. Bonū opulētie ad sustētandū: qđ sīgē per talentū plumbi: qđ ē vilissimū inter oīa metalla: et infectiū. et spalia sunt vilia respectu spūalium. Duo talenta alij tradita sunt bonature: et aliud qđcūq. Sed alij tradidit deus vnū. s. bonū nature. omnib. n. deus dedit illud bonū: qz vidit deus cūcta q̄ fecerat: et erant valde bona. bona ī se: valde bona in ordine ad vniuersū.
- T**alia est vna musz: et est etiā plurale de tali in neutro.
- T**alio hic et hec talis et hoc tale. i. simile: vñ hic talio onis mascul. eiusdē rei recompensatio: vindicta similis delicto: vt dens p dente: oculus p oculo eruat: et ita ppe est in iurie recōpensatio lex talionis: lz qñqz dicat beneficij. vñ in Pap. or: Talio est qum id patit quis qđ fecit in iurie vel beneficij. Et fm hoc distinguit duplex lex talionis. s. vna in bono: quā dicitur lex naturalis: de qua or Matthe. viij. Oīa quecūqz vultis vt faciant vobis hoīes: et vos facite illis. et hic talio bonū ē. Altera lex talionis ē ī malo: quā dicitur lex Moysi: Exo. xxi. et Deut. xix. Oculū p oculo dente p dente. supple reddet. et hic dicebat lex talionis. s. qz taliter recipiebat qualiter facebat. et hec lex in pcepto erat iudici maxime si exigebatur: sed in iuriā patiēti est pmissa: qz videlz pmittebat ei qd hanc vindictā peteret. si tñ ex libidine vindicte b̄ vltionē mortaliē peccabat. qz Leui. xix. or: Non qras vltionē: nec memor eris iniurie ciuū tuoz.
- T**alpa pe incerti ge. quoddā animal ad similitudinē muris: qz sit damnata ppetua cecitate et tenebris. Est enī absqz oculis: semp terrā fodit et humū egerit: et radices subter frugibus comedit. hanc greci balsalacā vocant vide in salamandra. et in vtrozqz genere accipit talpa p animali vtiusqz sex.
- T**alus. a tollo lis or hic tal'li ppter rotunditatē: et est talus sub cruribus: et sub talo calcaneus. Tal' etiā dicitur decius. vñ hic taxillus li dimi. vñ versus: Est talus decius: talus postrema pedis pars.
- T**am aduer. quātūtatē: vel compandū: vel similitudinē.
- T**amen est coniunctio aduersatiua. De ppositis a tamen vt verūtamē: attamen: et ceteris. vide in scda pte: vbi agitur de accentu aduerbioz in caplo de ppositis a tamē.
- T**amē si ponit p q̄uis: et est coniunctio aduersatiua. et cōponit a tā et zfi. vel est quedā irregularis vocuz q̄geries que ponit p vna pte. vnde ad Hebreos. vi. capitulo or Tamē illa loquimur. vel fm aliā litteraz: Lamen zfi ita loquimur.
- T**amino nas nauia tamē deriuat: et est taminare aduersari. et componit cū ad: et or attamino nas. i. aduersari. Item cū cō et dicit cōtamino nas. i. polluere: deturpare: et est actiū. alia p̄dicta sunt neutra. Et nota qd attamino nas est purgare: vt farinā cum setario fm quosdam. vnde hoc attamen minis: ipsum setarium: et mutatur d in t fm Psal. in attamino: et attamē minis et corripit mi.
- T**ango gis tetigi tactū. vñ hic tactus ctus: et hic et hec tangibilis et hoc le. Tango cōponit vt attingo gis attingi tactum: valde vel iuxta tangere: vel accidere. Lōiū go gis cōtigi contactū. vnde hic tractus ctus ctui. obtingo gis obtigi obtactū. Tango et eius cōposita p tangere sunt actiua: sed p accidere neutra sunt. Itē pposita a tango in p̄nti mutant a in i: et faciunt p̄teritū in tigi penul. core. et supinū in tactum.
- T**antalides in tantalus vide.
- T**antalus pater fuit Pelopis: et tantalus atis quā ardeā dicunt. vnde hic tantalides de penl. core. filius vel nepos Tantalī. vñ hec tātalidis filia vel neptis tantali.
- T**antillus. a tam or tantus ta tum: a quo tantul' la lum et a quo tantillulus la lū ambo. dimi. i. modicus.
- T**antiiper. i. tantū vel interea: et videt ppositū a tātis et p.
- T**antologia. vide in. iij. pte in ca. de vitijz annexis barbarismo et solecismo.
- T**antus ta tuz: a tam dicit. vnde tantulus la lum dimi. vide in tantillus.
- T**antūdem. tant' pponit cum demū: et dicit hoc tantūdem gō tantundē: actō tantundē: et nō amplius vt tantundem valet hoc quātum illud.
- T**aperum. a sterno et pes dicit hoc taperuz ti: et hic tapes pis. et hoc tapete tis in eodē sensu. et vicia sunt tapeta q̄ si stapedia: qz p̄mū pedib' sternant qđ ad huc fit: et p̄ dicit penl. Qui. Regia tecta petūt positūqz taperib' altis. Inuenit etiā hec tapeta te. vñ Virgili. viij. Enei. Armaqz crateraqz simul pulcraqz tapetas.
- T**apinosus exponit in quarta parte in tractatu de vitijz annexis: vbi vide.
- T**aratantara gene. neu. indecli. nomē ficticiū est. i. ex sono quē facit dictum. est enī taratantara instrumentū quo farina colat. et est instrumentū cui' p̄cussione granū defluit in ter molas molēdini: et est clangor tubaz. Ennius: Ac tuba terribili sonitu taratantara dicit. vñ taratantarizo tarataatarizas: tuba clangere: vel farinā colare. et est setariare.
- T**aratantarizo zas in taratantara est.
- T**ardinsculus la lum. i. aliquantulū tardus et sepe recēs.
- T**ardo das dauī datū: tardare. i. morari: vel impedire: retinere: differre: tardū facere. vnde tardus da dū. et opaf. vnde hec tarditas tatis. Itē a tardo das tardito ditas frequentatiū. Et cōponit vt retardo das. Tardo das et eius composita sunt actiua.
- T**arentinus. tarentū quedā ciuitas est: vñ tarentinus na num. vnde Hiero' in eplā ad Panlinū capitulo p̄mo Sicut pictagoras. menphiticus vates: sic plato et egyptuz et architam tarentinū. i. sicut pictagoras adiit p̄hos egypti: sic plato adiit egyptū et architā tarentinū. i. quedāz p̄hm qui dicebat archita: et tarentin' a loco: qz erat de ciuitate Tarento quā Tarens neptuni fili' condidit et noīauit: et penl. pduc. archita: et etiā tarentinus.
- T**armus mi mas. gene. vermis lardi. vnde tarmosus la lū. i. tarmis plenus. et potest dici tarmus a tero vel teneo quia terat vel teneat.
- T**artarus. tartarūz grece: latine dicitur horrere: vel tremē vnde hic tartarus tar: sed in plurali hec tartara tartaroz. s. pfundissimus locus infernoz: de quo neminem extraxit deus. illic est fletus: et stridor dentū: horroz te nebray: tremoz frigozis. vnde tartare' rea reū: et tartarinus na num: et corzi. ta.
- T**au in taunia est.
- T**aua. tau est quedā littera hebreā quā nos t dicimus nam tau dicunt greci tetā: et a teta nos dicimus t. Tau dicit esse aduerbiū admirātis. Ezech. ix. Signa tau sup frontes viroz gementū. In interpretationibus aut dicit tau signum: vel subter: vel signatus: vel supior. et a tau or hoc taunia matris. i. admiratio: vel miraculum: et he taumancias or arc' celestis ab admiratione et stupore admirātū dicit: vel taumācias: qz fuit filia taumātis.
- T**aumancias in taunia est.
- T**aurea. a taurus or hec taurea ree. i. plaga vel flagellum ex corio tauri.

Tatrensis in taurinus vide.

Taurinensis in taurinus est.

Taurinus, a taurus dicitur taurinus na nuz: et hoc taurinum nuz: quod dicitur ab abundantia tauroz dicta. unde hic et h taurinensis et hoc rense: et taurinus na nuz: et h et hoc taurinensis et hoc rinense.

Taurus riuus inuenis et pprie ad huc non castratus. et tauri voacatur scarabei terrestres vel siluestres iritio filis.

Taxatio onis in taxo ras est.

Taxus rea reu in taxus est.

Taxillus li est dimi. de tal^o fm vtraq; significatione tali. vñ taxillus puus talus. i. postrema pars pedis: et taxill^o puus decius.

Taxo taxas rami taxare. i. numerare: et taxare. i. dicere: et taxare. i. confirmare: et taxare. i. licitum imponere. i. pccium rei q; vendit. unde hoc taxio tonis. Desdre. viij. Omnia sine taxatioe. i. sine q;ritate determinatioe. Taxo componitur vt cotaxo ras: pretaxo ras: retaxo ras. et est actiũ taxo cuz oib^{us} suis coposit: et pdu. pma positioe.

Taxus rimas. ge. quoddam animal est: Et h tax^o: quedam arbor venenata et amarissimi succi. vñ taxus rea reuz et hoc toxicu ci: quoddam genus veneni qd ex succo illi^o arboris exprimitur. unde toxicus ca cuz: et toxicatus tati: et toxico. cas. i. venenare: veneno inficere. et e actiũ cu suis copositis siqua habz.

T ante

E

Tectus, a tego gis. tecti dicitur hoc tectus: et pars dom^o et sepe ponitur p ipsa domo. unde tectozius riuus. Itz a tego gis dicitur tectus cta ctum. i. cooptus.

Teda, a tedet dicitur hoc teda de: lignu luminarib^{us} vel luminibus aptu: et dicitur sic per cotrarium: q; tediuz no coferat et q; tede et facies solebant fieri ardentes an nubentes. io teda ponit sepe p nuptijs vel conugio.

Tedeo des dui dicebat antiq;tus: sed mo no est in vsu. i. fastidiri: indignari: anxari: habere tedium. unde tedet impersonale et struitur cu actio et grō: vt Tedet aiam mea vite mee. vñ hoc tediũ dij. Tedet yponit: vt detedz distedet. i. valde tedet: pteredet. i. valde tedet. Tedeo et tedet cu suis copositis neu. sunt: et caret supis: et pdu. ducit hanc syllabaz te. Qui. Detedet igenuos tedia ferre sibi. et vt dicit scribi debet taedet per ae diphtongu Et scias q; tedet accipit p preterito ptesum e: fm Pas. unde pot queri de hoc pncipio ptesuz verbi impersonal: videt. n. q; coposituz descedat a simplici qd ee no pot: Ad hoc dico: q; sicut tollo accipit mutuo per suppletioem a coposito pncipia: ita hoc simplex tedet accipit mutuo p suppletioem coposito ptesuz: qd ab hoc verbo ptedet. ppe venire oz: et certuz e q; sepe simplicia ponit p coposituz: et ecouerso. vide etia i misereoz.

Tederic^o ci ppriu nomē viri et pdu. penl.

Tediolum li dimi. puum tediuz.

Tedior aris. tediatur^o suz vbu deponē. i. tedio affici: et deriuatur a tedium.

Tedula le dimi. puu teda.

Tediosus. a tediũ dicitur tediōsus sa suz. i. fastidios^o tedio plenus. et coparaf.

Tegella le dimi. puu tegula.

Tegellaria. a tegella dicitur hoc tegellaria rie: q; et tegularia dicitur. i. venefica sup regulas sacrificas.

Teges. a tego gis dicitur hoc teges get: puu dom^o: q; et tugurium dicitur. i. casula qua faciunt sibi custodes vinearuz vel pastozes ad tegmē sui: qñ tegeriuz vel tuguriũ. hanc rusticici capanaaz vocat: q; vntuz tñ capiat.

Tegimē. a tego dicitur hoc tegimen minis: et hoc tectura re: et hinc hoc tegimētum vel tegumētũ. Itz a tego pot dici hoc tegmē mis.

Tegmē mis in tegimē vide.

Tegna. a tego gis dicitur hoc tegna gne: ool^o: fraus: deceptio. vñ tegnosus sa sum. i. fraudulentus: deceptor^o: ool^o: solus. et copaf.

Tegnula le dimi. puu tegna.

Tego gis xi ctũ. i. operire: defendere. Tego yponit vt attego gis valde tegere: contego gis contexi. i. simul tegere circumtego gis xi ctũ: detego gis detexi ctũ. i. discoopi re: valde vel deorsuz tegere. protego tegis. i. defendere. obtego gis. i. cōtra vel vndiq; tegere. retego gis iterum tegere vel discoopire. subttego gis subtus vel post tegē: Tego et ei^o coposita actia sunt: et faciunt pterituz in xi: et supi. in ctũ et corz. in pñti hanc syllabā te. unde Doza. in epi. L omisumq; teges et vino torz^o et ira.

Tegula a tego gis xi dicitur hoc tegula le: q; tegat edes. Eade imbrer dicitur q; accipiat imbrēs. unde tegulari^o laria laru et hic tegulari^o rij: q; tegulas facit. et hoc tegularium rij locus vbi fiunt vel aceru^o vel multitudo tegularum. et tegulo las. i. tegulas facere vel tegulis opire: et pdu. te licz deriuat a tego: q; retinet naturam b^o pteriti terti.

Tegumētum in tegimen est.

Tela a telon dicitur hoc tela le a longitudine staminuz. unde telarius riuus: et hoc telarius instrumentũ texedi. Itz tela teloz est plale de telũ li.

Tellus. a tollo lis dicitur hoc tellus telluris: terra frugifera quia ei^o fruct^o tollimus: vel q; eius fruct^o nos tollunt et nutriunt: vel q; ipsa nos tollit. i. portat et sustinet. Dumus inferior que hūda est: s; terra a superior pre qua teris. Vel generalr terra videt dicta sic: q; nāliter siccitate torreat: naz vt humida sit h affinitate aq; fortis. et declinat tellus in singulari nūero tñ fm vsu: et pdu. penult. gi. Nota bos vsus magrales: Dumoz humũ red dit. terra; teris vsus aratri. Estq; solum solidum. tellus se tollit in alrũ.

Tellus ludis: quidā loc^o rome fm Pas.

Tellurus. a tell^o dicitur hoc tellur^o ri: deus telluris: et pdu. penultimā.

Telo las laui dicitur a telon. et est telare lōgare: differre: s; no est in vsu. Et inde coponit p telo las. i. distendē: plonsgare: differre: progare. Telo et ei^o coposita sunt neutra et pdu. ducit te.

Telo lonis masc. ge. dicitur a telon greco. Telonē hortulani vocant lignu quo hauriūt aquam: a longitudie dictũ. hoc hispani ciconia dicunt: q; imitet auem illā rostruz leuantem et deponentē. Duuimodi lignu modo sepe fit sup puteos.

Telon grece: latine dicitur longuz vel tributũ.

Telonari^o in teloniu est.

Teloneũ. a telon greco qd latine dicitur tributũ dicitur hoc teloneũ nei penult. pdu. i. tributuz. et pprie teloneũ dicitur tributũ de mercib^{us} marinis circa litus acceptuz: quasi omnũ litoz fiscalis cōductio. vñ teloneũ dicitur locus vbi recolligit et exigit. i. vbi de merce sua a nauil emolimēta reddunt. Ibi eni vectigalis exactoz sedet: preciaz rebus imposituz: et voce a mercatozib^{us} flagitans. et tale officium habuit beat^o Matthe^o. vñ Matthei. ix. Et cum transiret inde Iesus: vidit hominē sedentē in telonio nomie Mattheũ. A teloneũ dicitur hic telonari^o rij: qui ibi exigit tributũ: Et telonari^o riuus. vñ dicit Beda q; Matthe^o se nominauit publicanũ: et ostendit legendib^{us} nullum debere cōuersum de salute diffidere

quy ipse de publicano i apostolū: de telonario in etiam gelistaz sic repente mutat. ⁊ sic dicit: Naz piscatores petruz: Mattheum vo telonarium scimus.

Telum. a telon qd est longū dicit hoc telum liq̄cquid a longe iaci pōt. vt lapis: martell⁹: ⁊ huiusmōi. vnde tela ppe dicit qd hostē ipugnam⁹: s̄arma qd nos defēdimus: ⁊ ideo recipiūt copulationez arma ⁊ tela. Telū ēt abusiue dicit gladius. ⁊ telum dicit doloꝝ lateris: quia corpus doloꝝe transfuerberet tāq̄ gladi⁹: ⁊ pdu. te. vñ Qui. epi. Deu patrioz telis vulnera facta meis.

Temerarius ria riuꝝ in temere est.

Temere. a temerū dicit temē. i. p̄sumptuose: fatue: stulte. sine causa: sine cōsilio. vñ hec temeritas tatis: p̄sumptio: violentia: fatuitas. ⁊ temerari⁹ ria riuꝝ: p̄sumptuosus audax: q̄ audet audenda ⁊ nō audenda. Et dicitur inter audacem ⁊ temerariuz: qz temerari⁹ est q̄ nō estimat p̄ iculū: Audax vo qui n̄ timet. Itē a timere dicit temero ras rari rare. i. corūpere: violare: ⁊ cor. me.

Temesis exponit in iiii. pte in ca. de tropis.

Temetum. a teneo nes dicit hoc temetuz t. i. vinū: ⁊ ppe bonū vinuz: qz teneat mentes. vnde dicit temetum q̄si tenens mentem: ⁊ est ery. ⁊ corz penul. vñ quidā: Uina falerna merū temetū bachusq̄ licus.

Temno temnis p̄si ptū: temnere. i. vilipēdere: damnare: ⁊ cōponit vt cōtemuo nis p̄si ptū. Temno ⁊ ei⁹ cōposita sunt actiua: ⁊ faciūt p̄teritū in p̄si: ⁊ supinū in ptū. Et nota qz temno nō habz p̄ in p̄si: sed ē ibi m ante n fm Dug. ⁊ Pap. etiā dicit: qz temno habz m ante n i eadē syllaba: sed in p̄terito habz p: ⁊ in his que formantur a p̄terito: quia sic dicit P̄si. Ad antecedente no: no in p̄si ouersa faciūt p̄teritū p̄fectū: vt temno p̄si: ⁊ p̄si i ptū cōuersa faciūt supinū: vt temp̄si temptū: cōtemp̄si consēptū nec in ipatino ē p̄: sed d̄ temne.

Temo monis mas. ge. lignū longū ⁊ extētū in aratro vñ in carro ad qd iugū ligat: ⁊ temo dicit gubernaculum navis: ⁊ d̄ a telon qd est longū.

Tempe. a tempo ras pluraliter hec tempe indeclia. ⁊ neu. ⁊ tm̄ in ntō actō ⁊ vtō ⁊ plurali numero. s. loca tēpata ⁊ delectabilia intestalia licz ⁊ qdā loca delectabilia vñ canē tempe: sicut ⁊ testa dicunt loca aspera fm Dug. Pap. vo dicit: tempe loca delectabilia. pprie siue loc⁹ amenissim⁹ ⁊ nemososus plurali numeri.

Temperamētū ti in tēpo ras est.

Temperantia. a temperans antis anti addita a fit hec tēperantia tie. ⁊ est vna de cardinalibus vtutib⁹: ⁊ est tēperantia dominiū ratōis in libidinem ⁊ in alios animi motus: vel virtus animi refrenandi motus in nos impetū faciētes: vt sic nihil cupiam⁹: ⁊ per cōpositionē in temperāns. vñ siliter comparatior sim⁹: ⁊ hec itemperātia tie. vide in cardinalis.

Tempatio. a tēpo ras d̄ hec tēpatio onis: ⁊ est tēpatio rerū: sed t̄patia aniinoꝝ.

Tempies a tēpozo ras d̄ hec tempies riei.

Tempero. a tempoꝝo mutato o in e fit tempero peras: qz a tempoꝝe: p̄cedit tempies. vnde temperat⁹ ta tū: ⁊ cōparat. ⁊ cōponit vt intempat⁹ ta tuꝝ: ⁊ siliter cōparat. Tempo cōponit vt attempo ras. i. valde vñ iuxta tēpera re: vel obedire: Lōtempo ras: Distempo ras: a tēperie remonere: obtempo ras. i. obedire: cōsentire. Tēpo ⁊ eius cōposita sunt actiua p̄ter obtempoꝝo ⁊ attempoꝝo p̄ obedire q̄ sūt neu. ⁊ corz. penl.

Tempesta. a tempus ⁊ pestis componit hec tempesta pestatis q̄si tempus pestis. Qñq; etiā tempesta dicit temp⁹: ⁊ tunc deriuat tm̄ a tpe ⁊ inde tempesto stas. i.

molestare: tempestare: destruere: dissipare. vel tēpestatem facere: ⁊ inde tempestuosus sa sum: tempestare plenus. ⁊ cōparat. vñ tempestuose sius sine aduer. ⁊ hec tempestuositas tatis. Et nota qz tempesta. p̄ tempe bz omnes casus singulares ⁊ plurales sicut in alia significatione: ⁊ d̄ tempesta q̄i t̄pis stat⁹: ⁊ ē etymo.

Tempestinus. a tempesta deriuat tempestinus ua tuꝝ. i. cōgruus: vtilis: cōueniens: in tpe suo veniens. ⁊ cōparat tēpestinior sim⁹: ⁊ p̄ cōpositionez intempestinus na tuꝝ. i. cōgruus: ⁊ incōueniens: nō in suo tpe veniens vt ante vel post. vnde Boetius in primo de cōsol. Intempestinus fundunt vertice cani.

Tempesta. a t̄pus d̄ tempesta sta stū. i. cōgruus: vtilis: cōueniens in tpe suo. ⁊ cōponitur in tempesta sta stum. i. cōgruus: inutilis: q̄si sine tpe. i. actu. vnde nox dicitur intempesta q̄si incōgrua: qz nō habet idoneuz t̄pus gerendis rebus. Dicit ergo nox intempesta: q̄si sine tpe. i. sine actu p̄ quez temp⁹ discernit: qz nō bz temp⁹ aptū. vt act⁹ fiat in eo. Vel ideo sine tpe dicit non quia non habeat temp⁹: sed qz tempoꝝa noctis non ita diuidit per actus nostros sicut tēpoꝝa diei. vnde ⁊ quedā pars noctis ⁊ d̄ intempesta. i. inoportunū ⁊ nō aptū alicui rei faciende q̄si nil agi pōt: q̄si sine tpe. i. actu p̄ que d̄ noscitur t̄pus. vide in crepusculū.

Templarius. a templuz deriuatur templari⁹ ria riuꝝ. i. ad templū ptinēs vñ templi custos.

Templū. a tectū: ⁊ amplū cōponit hoc tēplum pli: q̄i ampluz tectum de quo J̄si. xv. etymo. Tēplū nomē est generale. p̄ locis. n. q̄buscūq; magnis antiq̄ templa dicebant: ⁊ templa dicta q̄si tecta ampla. sed ⁊ loc⁹ designatus ad orietez ad contemplationez tēplum dicebatur. cui⁹ pres q̄tuoꝝ erant: antica ad ortū solis: postica ad occasuz: sinistra ad septentrionez: dextra ad meridiez spectans. qz aut d̄ templū a theos qd est de⁹ ⁊ platea: q̄si dei platea etymo. est. De templi dedicatione habes i enenia. Itēz vide i tabernaculū. q̄si eniz aia infundat in tēplo suo. i. in corpore: dixi i extraduce.

Tempozane⁹ nea neu in tempoꝝe est.

Tempoꝝe. a temp⁹ d̄ tēpoꝝe rea reū: ⁊ tempoꝝane⁹ nea neu: ad t̄ps ptinens: vel in tēpoꝝe veniens: ⁊ p̄ compositionē intēpoꝝe rea reuz: ⁊ intēpoꝝane⁹ nea neu: nō in tēpoꝝe veniens. Inuenit etiam tempoꝝaneū pro p̄maturū. vñ J̄saie xxvii. Quasi tempoꝝaneū ante maturitatem autūni i. maluz p̄maturuz vel aliquid huiusmodi: fm interlinearez.

Tempoꝝo. a t̄ps d̄ tempoꝝo ras. i. t̄ps ducere vel in tēpoꝝe viuere. ⁊ cōponit cū ad: ⁊ d̄ attempoꝝo ras: ⁊ cuiꝝ con ⁊ d̄ cōtēpoꝝo ras. i. sil tēpoꝝare.

Temp⁹. a tepeo pes d̄ h̄ t̄ps poꝝis: qz tepeat ⁊ temperet vicissim humore: siccitate: calore: frigore. Et d̄ t̄ps mltiplicif. Dicit eniz spaciū siue moza in q̄ viuim⁹: vt ann⁹ mensis. Dicit etiam temp⁹ aer vel qualitas aer: fm qz d̄: Pulcrū temp⁹ est: vel Nubilosum temp⁹ est. Dicit etiam t̄ps coemptio rez: fm qz dicit solet: Lartuz temp⁹ est. i. cara ⁊ difficilis est rez coemptio. ⁊ Bonū temp⁹ est. i. facilis est rez coemptio. Dicit etiam t̄ps oportunitas faciēdi aliquid: fm qz d̄: Temp⁹ est vt legam. i. oportunitū est vt legam. Dicit etiam t̄ps accidens verbi. s. mod⁹ significādi. ⁊ sūt qñq; tēpoꝝa vboꝝ. s. p̄sens: p̄teritum imp̄fectū: p̄teritū p̄fectum: p̄teritū plusq̄z p̄fectū: ⁊ futuz: vt dixi in tertia parte i tractatu de vbo: vbi egi de tēpoꝝe verboꝝ. A temp⁹ deriuat tempoꝝeus rea reuz: ⁊ tēpoꝝane⁹ nea neu: ad temp⁹ ptinens vel in tempoꝝe veniens. Item a tēpus bic ⁊ h̄ tempoꝝalis et

hoc le: qđ in tēpore incipit ⁊ definit esse: vnde tempo-
ralis aduerbiū: ⁊ hec tēporalitas tatis. Itē a temp^o ois
cis hoc temp^o poris: pars capitis: qz mouet ⁊ ipsa mo-
bilitate qđ temp^o quibusdā interuall^o mutat. vñ ppha
Et requirz temporib^o meis. vnde tempore^o rea reus: ad
tēpus ptinens. Quidā tñ cōsueuerūt dicere p illa pte ca-
pitis hoc timp^o oris p i: qđ sine dubio nihil est vt dicit
Dug. Dicit etiam tempus p e: siue p spacio quo viuim^o
siue p parte capitis. vt in voce nulla sit differētia. de qđ
tuor tēpoz ieiunij habes in ieiunijz.

Tempuscū: li dimi. puz tps.

Temulētus. a temētū quod est vīnū ⁊ lentos plentz dī
temulent^o ta tū. i. ebrius: temeto plen^o. ⁊ cōparat. vñ b
temulētia tie. i. ebrietas: ebriofitas.

Tena. a teneo nes dī hec tena ne ⁊ tenia nie. i. vittaz ex-
tremitas dependēs diuersoz colorz. vnde sūt q crinib^o
innectunt qbus fluentes religantur capilli: sic dicte qz
qz vinciant. Itē vitta est q corona vincit: tena vel te-
nia extrema ps vnde qua depēdet corone.

Tenabulū. a teneo dicit hoc tenabulū. i. venabulū: qz
retineat apz venientē.

Tenax. a teneo nes dicit tenax cis generis omnis: ⁊ cō-
paratur. vnde hec tenacitas tatis: ⁊ tenaculus la lum:
aliquātulum tenax.

Tenticula. a tendo dī dicit hec tēdicula le: vel tenticula
Tendicle aut vel tenticule sūt insidie q tendunt auib^o
vel leporib^o: vel etiaz alijs animalib^o.

Tendo dis terendi tensū vñ tentū. i. ire: ⁊ tendē dicit ar-
cū: vineaz: ⁊ brachia. Tendo sponit vt attēdo dis attē
di. i. cōsiderare: inspicere: vel latenter facere: vnde attē-
tus ta tum: ⁊ sponit. Cōtendo dis cōtendi cōtēdere
.i. litigare: vel simul ire: vel simul tendere. vnde hec cō-
tētio onis: ⁊ hinc cōtentiosus sa sum: ⁊ contēto tas fre-
quēta. Distēdo dis. i. valde tendere: vel a tensura remo-
uere. extendo dis. i. extra tendere: explicare. Intēdo dis
.i. augere: intentū facere: protendo dis. i. pcul vñ ante tē-
dē extēdē. pretēdo dis. i. ante tēdere: anteri^o extendere.
Itēz cōponit cū pozō qđ ē longe: ⁊ dicit ptēdo dis
obtendo tendis. i. cōtra tendere. ostendo dis. i. demō-
strare: apire: retendo dis. i. iterum tendere: vñ a tensura
remouere. Tendo dis p ire ⁊ eius cōposita sm illaz si-
gnificationē neutra sunt. In alia vō significatiōe actia
sunt. Itē faciūt pteritū in tendi: ⁊ sup. in tensū: vel
in tentūz. Itē simplex geminat piaz syllabā in pterito
sed nulluz ab eo cōposituz geminat eam.

Tenebre. a teneo nes be tenebre bzarū: qđ tenentes dī
bras. ⁊ est etymo. vnde tenebrosus sa sum. ⁊ cōparatur
vnde hec tenebrositas tatis: ⁊ tenebro bras. i. obscura
re: tenebrosus facere. ⁊ cōponit vt cōtenebro bras: ob-
tebro bras. ⁊ hinc inchoatiua: tenebrasco scis: contene-
brasco scis: obtenebrasco scis. Tenebro ⁊ ei^o cōposita sūt
actia ⁊ cor. hāc syllabam ne. in versu pōt esse cōis ge.
Et scias q Augu. dicit: Sequim^o christuz lumē mūdi ne
ambulem^o in tenebris. Tenebre metuende sūt mox nō
oculoz: ⁊ si oculoz nō exterioroz: s; interiorz. vñ dīcer
nūtur nō albū ⁊ nigrū: sed iustū ⁊ iniustūz.

Tenebrosas in tenebre est.

Tenellus. a tener dī tenellus nella nellū diminu. aliqua
tulū tener.

Teneo nes tenui tentūz tenere: a quo componit attineo
nes attinui attentum: abstineo nes stinui abstētūz: cō-
tineo nes nui cōtentūz: detineo nes nui detentū. Itē
componit cuz de: ⁊ interposita s dicit destino nas: a
quo componit predestino nas. Itē teneo cōponit cuz

dis: ⁊ dicit distineo nes nui distentū. Itē ptineo nes
nui tentum: obrineo nes nui tentū. Itē cōponit cuz
ob ⁊ interposita s dī obstineo nes: Itē retineo nes nui
tentum. Itēz cōponit cū sultūz vñ sursum: ⁊ dicit sustineo
nes stinui sustentum. Teneo ⁊ eius cōposita sūt actia
pater attineo ⁊ pertineo que sunt neu. p pertinere. ⁊
omnia faciunt supinūz in tentū: ⁊ pteritū in nui: si sint
secūde cōiugatiōis. ⁊ oia cor. hanc syllabā ti. vñ Dora.
in epi. Tam teneo dono qđ si dimittat onust^o.

Tener tenera tenerum dicit a teneo nes qđ p cōtrariūz
qz vix se tener. ⁊ cōparatur tener rio: tenerrim^o. vñ hec te-
neritudo dinis.

Tenia nie in tena est.

Tenoz. a teneo dī hic tenoz noris status: pactū: conditio.
Tenoz etiam dī accent^o: quia in platione vna syllaba
magis tenetur q̄ alia.

Tensilis. a tendo dis dicitur hic ⁊ hec tensilis ⁊ hoc ten-
sile. vnde hic ⁊ hec tensibilis ⁊ hoc tensibile. ⁊ corripit si
tensile.

Tenso. a tendo dis tensū su: u in o fit tenso tensas frequē-
ta. ⁊ est tensare: defendere: securum facere: ⁊ ducere. a
quo tensito tas aliud frequē. ⁊ per cōpositiōez ptenso
sas: ⁊ ptēsito tas. i. defendere: ptegere. Itē a tēdo tēluz
dī tensus sa sū. i. porrect^o: leuat^o

Tensorium. a tendo dis tensum vel tentum dī hoc tenso-
rium rij quod et tentorium rij dicit: qz tendat funibus
⁊ palis. vnde tensim aduerbium. ⁊ dicit tentorium ta-
bernaculū vñ papilio.

Tenticula le exponit in tēdicula.

Tentigo. a tēdo dis dī tentigo gūis se. ge. i. extētio vel
erectio virilis mēbz. Iunenat: Rigidē tētignē vulue.
vnde tentignosus sa sum. i. luxuriosus: sepe tētignē pa-
tiēs. ⁊ cōparat: ⁊ pdu. ti.

Tēto. a teneo nes nui tentūz tu: u in o format tento tas
taui tare frequētatum: quasi frequenter tenere ⁊ ex-
plorare. Et debz hoc verbum scribi per n ⁊ sine p: ⁊ nū-
q̄ p m vñ p. ⁊ sponit vt pretēto tas: retēto tas. i. iteruz
tentare vel frequenter retinere: ⁊ tunc est frequētatiū
b^o verbi retineo. Teneo actū est cum suis cōpositis ita
dicit Dugu. Multi tamē dicunt qz tempto tēptas de-
bet scribi p mp: vt Temptauit de^o Abraaz ⁊ descendit vt
dicit a temno nis pī pū: u in o fit tēpto tēptas. s; tunc
videt qz mutet significatiōē: vt tēptare. i. frequēte
tēptare. i. temnere ⁊ despicē. s; tentare a teneo. i. frequē-
ter tenere vel explorare. vñ prius oīm magis mibi pla-
cet. Dic nota qz qñ ppter aliquā necessitatē vel vti-
litatez cōmittit se aliquis diuino auxilio i suis pētiōi-
b^o vel factis: hoc nō est deuz tētare. Dicit enīz Paraly-
po. scdo: ca. xx. Num ignozem^o quid agere debeam^o: h
solum habem^o residui: vt oculos nostros dirigam^o ad
te. qñ vō hoc agit absqz necessitate ⁊ vtilitate: hoc est
interpretatiue tētare deuz. vñ sup illud Deuto. vi. Non
tētabis dñm deum tuuz: dīe glosa: Deum tētat q babz
qd faciat: ⁊ tñ sine rōne cōmittit se periculo: expectās
vix possit liberari a deo. Ex h ania duerte qz p dīcato-
res regni dei: qui ex magna necessitate ⁊ vtilitate subfi-
dia tēporalia ptermittūt vt verbo dei expediti^o vacēt
si soli deo imitant: non ex hoc tentāt deum. s; si absqz
necessitate ⁊ vtilitate humana subsidia desererēt: tēta-
rent deum. vnde Augu. dicit. xxij. cōtra faustuz: qz paul^o
non fugit qñ nō credēdo in deū: sed ne deuz tētare: si
fugere noluisset qñ sic fugere potuisset.

Tentozinz rij in tensorium est.

Tentū est supinū duoz verboz. s; de teneo nes nui tētūz

- et de tendo dis tendendi tensus vel tentus. Inde tensus tantum ab utroque potest venire.
- T**enuis. a tenero nes dicitur hic et hec tenuis et hoc tenue: gracilis: subtilis: non spissus. Et comparat tenuis magis tenuis tenuissimum. et a dicitur tenui addita tas fit hec tenuitas. Item a tenuis dicitur tenuo as aut tenuare. id est subtilare: tenuare facere. et componitur ut attenuo as: cōtenuo as: extenuo as. id est extendere: dilatare: valde subtilare: et actiuum cum omnibus suis compositis.
- T**enuo as in tenuis est.
- T**enus est prepositio ablativo casui deserviens. potest esse aduerbius. et est tenuis id est quod prope vel iuxta. Item tenuis est nomen: et tunc tenus est per summam sagitte. unde versus Uult seruire tenuis: tenus est per summam sagitte. Qualiter autem debeant accipiuntur quatuor: ortenus: protenus: cordes: tenus. verbotenus: eatentis: bactenus: et cōsimilia: dixi in secunda parte ubi egi de accentu aduerbius in capitulo de compositis a tenuis.
- T**epescio. a tepere infinitio et facio eis componitur tepescio eis feci facere. id est facio tepere. et acuitur: licet sit breuis in tepescio et tepescio: sicut dixi in facio eis. Et nota quod verbum non potest cum verbo componi nisi cum infinitio.
- T**epedo pes pui pere: esse vel fieri tepidum. id est calere vel frigere. Quia enim res nimio calore cessat dicitur tepere similiter cum a frigore transit in calorem dicitur tepere. unde sepe dicitur tepere calere sepe frigere. Est ergo tepere proprie esse inter calorem et frigiditatem temperatum. unde hic tepedo poris: et tepesco scis inchoa. et tepidus da dum. et comparat. unde hec tepiditas tatis: et tepidulus la lum: aliter estulium tepidus: Et tepido das. id est tepidum facit: et actiuum. Tepere infinitiuis componitur ut tepescio eis: tepescio fis. Tepedo componitur ut tepedo pes: distepedo pes: intepedo pes. Tepedo et eius composita sunt neu. et caret super. et cor. banc syllam te.
- T**epoz poris in tepedo pes est.
- T**eraphim exponitur in textu iudicum. xvij. ca. ubi dicitur: Scit ephor atque teraphim. id est vestem sacerdotalem et idola. Sed super osee iij. ca. dicitur. Hiero. Teraphim dicitur signum vel simulacrum: que hic intelligimus cherubin et seraphim: vel quibus alia templi ornamenta: et acuitur in fine.
- T**ercius cia cuius tres dicitur et est nomen ordinale. et dicitur primum. nomen ordinale: quod ordinem signat: ut primum secundus tertius quartus.
- T**erebinthum nomen grecum: arbor est generans resinam resinamque omnium prestantiorum secundum Isidorem.
- T**erebrum. a tero ris dicitur hoc terebrum bzi: instrumentum perforandi: quod aliter dicitur taratrum quasi teretrum: quia lignum foret terendo. unde et dicitur terebrum: quasi tereforum vel quasi transforum. unde hoc terebellum li dumi. et terebrabias. id est terebro perforare. Et componitur ut terebro bias. et actiuum cum suis compositis et cor. naturaliter re.
- T**eredo. a tero ris dicitur hec teredo dinis: vermis lignum terens et comedens. unde hic termus mi: et hec termes tis dicitur. et pdu. penul. teredo.
- T**eres. a tero ris dicitur teres retis: longus et rotundus ut bastardus sepe ponitur simpliciter profundus. et est gen. ois Neutrum tamen in plurali numero non est in usu. De hoc dixi supra in. iij. parte in ca. de omni ge. et cor. re: et desinit in e et in ablati.
- T**ergeo ges exponitur in tergo gis.
- T**erguerfator totus in terguersos est.
- T**erguerfor. a tergum et verso fas componitur terguersos faris satus suz sar. id est varias partes se vertere: decipere animum quasi tergus: huc et illuc vertere. unde hic tergus
- terfator totus: deceptor: versipellis: quia animus quasi tergus huc et illuc vertat: ne quis sit intelligat. et hinc terguersatio onis. id est deceptio. et hinc et hinc terguersabilis: et hinc le. id est deceptorum et habili ad decipiendum.
- T**ergo gis: in si terfi: et si in sum terfū tergē. id est mundare: desiccare: ericcare: purgare. vñ et tergeo ges terfi sum: in eodem sensu. et vñ quod componitur: ut detergo et detergeo. id est valde tergere. cōtergo et cōtergeo: extergeo et extergeo ptergo et ptergeo: retergo et retergeo. id est iterum tergē. et sunt actiua cum suis compositis.
- T**ergofus in terguz vide.
- T**ergulus li dumi. partium tergum.
- T**ergum. a terra dicitur hoc tergus gis: quia in eo supini iacent in terra quod solus homo potest: quia bruta animalia in latere vel in ventre iacent: et ideo in eis abusive dicuntur terga. vñ tergosus sa suz. Vel dicitur tergū a tergeo ges. Item a tergum hoc tergu tergozis. et sunt terga hominum: tergoza quadrupedum. vñ et tergoza dicitur cozia. et ideo tergoza rea reum. vel potest dici tergum a tergeo ges. et cozia. tergoza penultima.
- T**ergus gozis in terguz exponitur.
- T**eristix. a tero teris dicitur hoc teristix stri: quoddam genus mulieribus vestis subtilis et trite. vel dicitur a tergo: quia in estu corpora tegat feminam in vmbaculo secundum Dugum. Blo. autem sup illud Genes xxxvij. dicitur: Que depositis viduitatibus vestibus accepit teristix et cetera. Teristix erat velamen quo vrebant palestine mulieres. Alii dicunt quod teristrix vestis erat tenuis sicut sunt vela que delicate mulieres portant in capitibus suis. In Papia autem dicitur: Teristra dicta quod in estate corpora tegant feminarum subtilissime corine.
- T**erme. termon calorem dicitur greci. vñ terme ap. loca calida. s. balnea: quia caleant: vel domus vinctiois.
- T**ermes tis in teredo est.
- T**erminalia in termino vide.
- T**ermino nas in termino vide.
- T**erminus. a terra dicitur hic terminus ni: quia terre mēsuras distinguit. vñ dicitur terminus quasi terre meta. vñ hic et hinc terminatio et hinc le: et pluraliter hinc terminalia terminalium vel terminalium dicitur festa termini quez antiqui deum esse putauerunt. et terminosus sa suz: terminus plenus. et terminus nea neum: ad terminum pertinens. Item terminus dicitur finis. Item terminus dicitur diffinitio. et componitur ut in termino: cōterminus. Item a termino dicitur terminio nas. id est finire: distinguere. vñ hic et hec terminalis: et hinc le. Terminio componitur ut cōtermino nas. id est simul terminare vel coniungere. cōtermino nas. id est diffinire: vel terminos auferre. dītermino nas. id est terminum remouere. extermينو nas: id est terminum remouere vel extinguere. Terminio nas actiuum est cum omnibus suis compositis: et cor. mi. De termino quodque festorum mobilium. s. septuagesime pasche: et ceterorum dixi in septuagesima.
- T**erminus in teredo est.
- T**ernio. a ternus dicitur hic ternio onis: qui habet tres milites sub se. et iacturam punctorum cum decem dicitur ternio. Idem et trio trionis.
- T**ernus. a ter dicitur ternus na num. vel componitur a ter et vñ quasi ter vnus. et hinc ternarius riuus: et hic ternarius riuus talis numerus.
- T**ero ris trui tritū. id est cōminuere: cōfringere. Tero componitur ut attero ris attritū attritū: valde terere. cōtero ris: cōterero ris: detero ris. id est valde terere. et detero teris. id est peiorare vel peiorari. Item tero componitur ut intero ris intritū tritū. id est intertere: imminutare: vel valde terere. obtero ris: subterro ris: protero ris. Tero et ei componitur

ta actiua sunt preter detero qd est neutruꝝ p peiorari: z omnia faciunt preritū in triui: z supinuz in tritū. z oia in pñti corz. hanc syllabā te: in preterito vero z in supi. pducunt hanc syllabā tri. Et scias qꝫ verbalia qdam a tero z eiꝫ cōpositis vt cōtritio: attritio: cōtritꝫ: z similia scribūt sine c: qz cōtritū non habz c: qz forma a cōtritui in in tū: z a cōtritu addita s: sit cōtrituz z a gto cōtriti addita o fit hec cōtritio.

Terra a tero ris dicitur hec terra re: qz assidue teratur. vñ a terreo dicitur: qz siccitate toneat terra. qꝫ autē dicitur terra qñ trita rāstris etymo. est. vñ de terreus rea reuz: de terra existens: z terrenus na nuz in eodem sensuz. s. de terra natus vel factus: vel terraz inhabitans: vel terrenis deditus. vñ de terrosus sa suz: terra plenꝫ z vt frumētū genꝫ arenosū. Et scias qꝫ terra ad distinctionē aque nuncupatur pꝫ arida. Naturalis enim pprietates est siccitas terre: naz vt humida sit hoc aquarū affinitate sortit vñ de dicit Ambro. in iij. hexame. Habz terra ppriaz qñlitate suam: sicut z singula elementa habēt. Nā z aer humidaz qñlitate z aqua frigida habz: z ignis calidā: z terra siccam. z hoc est pꝫ principale ppriuz elementis in singulis quod ratioe colligimꝫ. Cōprehēdere autē sensibilibiter z corporaliter si velimꝫ: vel cōnexa z cōposita repimus vt sit terra arida. i. sicca z frigida: z aqua frigida z humida: z aer calidus z humidus: z ignis calidus z siccus: z sic sibi per has ingales qñlitates singula miscent elementa: nam terra qñ sit aride z frigide qñlitate cōnectit aque p cognatiōez qualitate frigide: z aqua aeri: qz humidus est aer: ergo aqua tanqꝫ brachijs quibusdam duobus frigoris z humoris: altero terraz alio aerem. videz amplecti: frigidō terrā: aerē humido. Aer quoqꝫ humidꝫ inter duo cōpugnātia p naturā: hoc est inter aquā z ignē: vñ qz illud elementuz cōciliat sibi: qz z aquis humore: z igni calore coniungitur. Ignis quoqꝫ qñ sit calidꝫ z siccus: naturaliter calore suo aeri cōnectitur. siccitate autē in cōmunionē ad siccitatē terre refūditur: atqꝫ ita sibi per hinc circūitu ad chozū quedaz cōcordie societatisqꝫ cōueniūt. Bene autē scriptura ait: qꝫ deus vocauit terram aridam hoc est qꝫ pꝫ principale eius vocauit aridū: z nūcupauit pprietate nē. Naturalis enī pprietates tetre est siccitas z ei prerogatiua pꝫ principalis seruata est siccitas substantie licz etiam sit frigida: sed nī preferunt scōa primis. vt autēz humida sit aquaz affinitate sortitur: ergo illud suuz: istud alienum. suum qd arida: aliēnū qñod humida. auz itaqꝫ nature qd pꝫ donauit hoc tenuit: qz istud ex natura: illud ex causa. vide in tellus z in elementuz. Dic nota qꝫ pōt queri de magnitudine terre. Scias ergo qꝫ Ambrosi. in vi. hexameron dicit: Terraz legimus: terram: frugiferam terrā: intelligamus. Quid mihi querere que sit eius mensura circūitꝫ quaz geometri centiōctuaaginta milibꝫ stadiōz estimauerūt: libenter fateor me scire qd nescio imo qd scire nil proderit: Aristote. autē narrauit in fine secundi de celo z mundo qꝫ circulus reuolutiōis totius terre sꝫ antiquos mathematicos est vigintiōctuoꝫ milia miliaria. z vt dicit frater Albertꝫ: Si hec lra aristo. non sit vñtio scriptoz deprauata tūc est falsa. z falsitas accidit ei ex hoc qꝫ tpe aristo. nonduz pfecte sciebantur quātitates diametrorū solis z lune z terre. Scōm autē sapiētes mathematicos qꝫ secuti sunt. Ptolemeu: rotunditas circuli terre est. xx. milia z quadraginta miliaria. z quz diuisim fuerint p tria z septimaz partes vnus: eozꝫ circulus vincit diametru p tria z septimā partes: tunc erit bit quātitas diametri terre: q est sex milia z quingenta

fere: quasi circa. ix. minus. Ad predictozū declaratiōez nota qꝫ circulus cōtinet quantitates diametri ter z septimaz ptem ipsius tertie vñ ipsius diametri. vñ pꝫ portio circuli ad diametrum est sic pꝫ portio vigintiōctuoꝫ ad septem. Viginti. n. duo cōtinent septē ter z vnitatez que est pars eiꝫ septima. Quātitas autē rotunditatis terre est viginti milia: z qdringenta miliaria: que quidem rotunditas quā diuisa fuerit per tria z septimaz ptem vnus: erit quātitas diametri huius sex milia quingenta miliaria fere. z dico fere: quia desunt nouē miliaria ad cōplenda sex milia quingenta. Est ergo quātitas diametri circuli terre miliaria sex milia qdringenta miliaria nonaginta unū. Deinde si diametru dimidiaueris: erit a centro terre vsqꝫ ad superficiem eius tria milia ducenta miliaria z quadraginta quinqꝫ z quedam minuta Ex hoc loquet quot miliaria sūt vsqꝫ ad infernu: sꝫ qꝫ infernu dicit esse in medio terre. Vñ attende quomodo vnus philosophus destruxerit dictuz alii. z iō in talibꝫ studere nō est multū vtile: sed vt Basiliꝫ dicit in quinta homel. hexame. Que vtiliora sūt mādari in morie pncipaliꝫ meruerūt. Itēz pma homel. Sup rerū nā grecoꝫ philophi disputauerūt: sed nullꝫ apud eos sꝫ fixus habet z stabilꝫ pꝫ se semp a sequēte deiecto: nihilqꝫ nobis ope pꝫ est: q illoꝫ sunt affirmare quz ad destructionem pꝫ sibi metipsis sufficiant. vñ de in luna.

Terreo res terrui territū. i. terroze inferre. vñ hic terroꝫ ro ris. Terreo cōponit vt absterreo res absterui: terreo res: terroꝫ: exterreo res rui: preterreo res pterui. Terreo z eius cōposita sūt actia z scribūt per geminū r.

Terrestris. a terra dicitur hic z hec terrestris z hoc stre: dicitur existens vñ terrā inhabitā.

Terribil. a terreo res dicitur hic z hec terribil z hoc le. i. metuendꝫ qñ terroze habilis. z opaf.

Terribulosus sa suz. i. terroze plenꝫ. z deriuat a terreo ter res. z cōparaf.

Terribulus. a terreo res dicitur hoc terribulū li: quoddā tormentum: qz terreat reos.

Terrigena ne de terra genitꝫ cōmunis ge. vñ de ppbeta: Quicqꝫ terrigene filij hominū. z cor. ge. Terrigene etiaz dicti sūt gigātes: qz fabulose eos parēs fra filēs sibi genuerit: antiqui tñ dicebāt terrigenꝫ na nū.

Territo. a terreo res rui ritū tu: u in o: sit territo ritas fre. i. frequē terrere: z cor. ri.

Territoziū. a terra dicitur hoc territoꝫ toꝫ: modicꝫ locꝫ vñ dicitur alicuiꝫ. vñ dicitur territoꝫ. qñ tauritoꝫ. i. tritū bobꝫ z aratro: Antiq. n. sulco ducto: z possessionuz z territoꝫ rioꝫ limites designabāt.

Terrosus sa suz. i. terra plenꝫ: vt frumētū arenosū qd etiā terrulentus ta tū dicitur. z vñ qz cōparaf.

Terrula le dimi. pna terra.

Terrulentus. a terra z lentos cōponit terzulentꝫ ta tum. i. terra plenꝫ. z h z hec terrulens tis: idē. z vñ qz opaf terrulentior simus. vñ hec terrulētia tie: z terrulenter ti us sine adter.

Tersus. a tergo gis tersi sum dicitur tersus sa suz. i. mūdus: nūtidus: eruditus.

Tertullus li ppuz nomē cuiusdā oratoris de quo habet in actibꝫ aploꝫ. z in auroza dicitur: Inter quos tertullꝫ erat qꝫ vba colozat: z geminat l.

Tesca sunt loca aspera z inculta z inamena: z hꝫ tres casus. s. nūm actim z vtum pfales.

Tescua ozū dicitur loca qbus pecora castrāz. vñ de tescuo cias. i. castrare z hic tescuatoꝫ. i. castratoꝫ. in tescuaꝫ

tiones: castrationes dicuntur.
Tessera v[el] tesseron grece: latine d[icitur] quattuor. z cōponit
 cū decas q[ui]b[us] est decem z d[icitur] hec tesseredecas b[ea]t[us] tesseres
 decadis penul. cor. i. quattuordecim. vnde inuenit q[uo]d
 Matthe[us] distinxit generatiōes q[ui]s enumerat i[nter] princi-
 pio euangelij in tres tesseredecades. s[ed] in ter[ti]o quattuordecim
 s[unt]. n. quadraginta due generatiōes. vñ tesseredecadite
 sunt dicti q[ui]dā heretici: q[ui] quattadecia luna pasca cum iu-
 deis obseruādū cōcedūt.
Tesseredecadite penul. pdu. in tessera exponit.
Tesseredecades cadis in tessera. vide.
Tesseron grece latine d[icitur] quattuor.
Testa. a tostus tosta stum d[icitur] hec testa ste: q[ui] tosta: q[ui] p[ro]p[ter]
 fit mollis: postea tosta: q[ui] desiccatur ouz coq[ui]t. z d[icitur] testa
 olla vel etiaz quicq[ui]d ex creta v[el] argillosa tra coquit.
 vñ q[ui]dāz silitudie d[icitur] testa capitis.
Testabilis. a testor staris d[icitur] hic z hec testabilis z hoc le-
 q[ui] testari p[otes]t. s[ed] testimoniū facere vel testamētū. z cōpo-
 nit v[el] inestabil[is] le. qui nō est dign[us] v[el] in testē recipiat.
 v[el] v[el] testimoniū faciat.
Testatiū. a testa d[icitur] hoc testatiū tij: m[ul]te teste.
Testamētū. a testor v[el] testi d[icitur] hoc testamētū ti: q[ui] testib[us]
 est cōscripta z cōfirmata voluntas: v[el] q[ui] nō valet nisi
 post testatoris monumentū. i. post mortem. vnde hic z
 hec testamental[is] z h[ec] testamētale: z testamēto: m[et]ar[is]
 .i. testiū facē ponitur et testamētū pro pacto z placito.
Testarius. a testo d[icitur] testari[us] riar[is]. i. ad testes p[ro]uēns v[el]
 testas faciens.
Testatus. a testor d[icitur] testus ta tū. z componit v[el] intestat[us]
 ta tū: qui nō facit testamētū.
Testiculo las in testiculus vide.
Testicul[us]. a testi d[icitur] d[icitur] de testis addita cultus per forma-
 tionē fit hic testicul[us] li vimi. Testiculi et in viro d[icitur]
 mēbra genitalia: q[ui] testant hominē marē esse. vel ideo
 d[icitur] a testib[us]: q[ui] duo sunt: z testū numer[us] a duobus
 incipit: nam vox vnus: vox nulli[us]. vnde hic z hec testu-
 cularis z hoc lare: z testiculosus sa sum: z testiculatus
 tum: qui magnos habet testiculos Et testiculo las
 .i. testiculos dare: z per testiculos percutere. z compo-
 nitur v[el] detesticulo las: z etesticulo las: z est actuum
 cū oib[us] suis cōpositis z cor. cu.
Testificor. a testis z facio p[ro]ponit testificor caris. i. testem
 facere vel teste cōfirmare z cor. fi.
Testilis. a testi d[icitur] hic z hec testilis z hoc le: z pdu. penl.
 cū a nomie deriuat: v[el] opus testile: Quādo v[er]o deriuat
 a textu v[el] a terendo v[el] a texo ris penul. cor. z scribit
 per r: v[el] terilis vestis vel oza Eccl[esi]e. xlv. Opus textile.
 Itē Remi. z Matthe[us] nomie lilij omnes herbas intel-
 ligit q[ui]s sine textili labore mira varietate depingit. Itēz
 in. xviii. ca. exodi. Et oza per gyrum eius textilis. Et sci-
 as q[uo]d a texo ris textu[us] textu[us]: d[icitur] texto rtas. i. sepe
 terere. z hic z hec textilis z hoc le penul. cor. z teribilis
 le: z hic z hec terilis z hoc le penul. cor. in eo. sensu. s[ed]
 q[ui]d facile terit: sed opus v[el] vas testile. i. fragile de testa
 z pdu. sti.
Testimoniū. a testis d[icitur] hoc testimoniū nij. vnde h[ec] z hec
 testimonialis z hoc niale: z testimonio nionis .i. cōfir-
 mare testimonio.
Testis. a testor d[icitur] hic z hec testis: q[ui] testat v[el] quia testa-
 tioni z cōfirmatiōi testamēti solz adhiberi.
Testor staris testatus sum testari. i. testamentum facere
 z testari. i. testificare: testimoniū dare z testari. i. iu-
 rare: vel cōiurare: vel i testē adducere: vel rogare. Tes-
 tor cōponit v[el] a testor stari. i. valde testari: detestor de

testaris: contestor z testaris. i. simul testari. p[ro]testor sta-
 ris: obtestor staris. i. vndiq[ue] vel ob aliq[ui]d v[el] extra testari
 Testor ē deo. cō oib[us] suis cōpositis.
Testu. a testa d[icitur] hoc testu inde idem est q[uo]d testa.
Testudinetuz. a testudo d[icitur] hoc testudinetuz ti: locus vbi
 testudines abundant.
Testudo. a testa deriuatur hec testudo dinis. quoddam
 animal: q[ui] tegimie testa fit coopta. Et sic quattuor gene-
 ra testudinum. s[ed] terrestres: marine lutarie .i. in ceno z
 paludibus viuentes fluuiales que in dulci aqua viuūt
 Tradūt quidā tardius ire nauigia testudis pedem de-
 p[ro]truz ebentia. vnde testudo dicit camera tēpli obliq[ue]
 z curua: q[ui] in modū testudis veteres temploz tecta sa-
 ciebat: v[el] celi imaginē redderēt q[ui] cōstat esse cōueruz
 Talis curuatura dicit etiaz lacunar q[ui] solebant facere
 antiqui sub tignis. z etiam testudo dicitur scutum: q[ui]
 in modū testudinis fit. z testudo dicit cōnexo scutoz
 curuata in modū testudinis. vnde testudineus dinea
 dineum.
Testicula le vimi. pua testa.
Tesus a teder d[icitur] testus sa sus: odiosus: exosus: fastidiosus
 vel fatigatus.
Teta tete in tauma est expositū.
Teter tra trum. i. niger vel ferus. Et spaf teter teterioz ter-
 rim[us]: z cor. p[ri]mā siue te.
Tetran[us] na nū. i. p[ro]auus tenebrosus z d[icitur] a teter tra truz.
Tetracolos in colon est.
Tetradebucolica: quedā species cesure que attendit in q[ui]r-
 to pede: qua maxima solent v[el] scribētes bucolica z d[icitur]
 a tetras p[ro] cōpositiōez.
Tetragrāmaton nomie dei d[icitur]: h[ec] est quattuor l[et]t[er]az. z cō-
 ponit a tetras q[ui]b[us] est quattuor z grāma ton l[et]t[er]a.
Tetraidos: tetras q[ui]b[us] est quattuor componit cū idos vel
 ido q[ui]d est forma z dicit tetraidos: q[ui]s formule incensū
 in lōgitudiez porrecte q[ui] fuit ex quattuor pigmēt[is].
Tetramer tra trū: vbi sūt quattuor metra siue d[icitur] con-
 stans ex quattuor metris. i. pedib[us] a tetras: z metrū. z
 cor. penul. naturalit[er].
Tetranepos tis in nepos est.
Tetraonima in noma vide.
Tetrapto[us] ra tuz: est nomē habēs quattuor diuersarum
 terminationū casus: a tetras. i. quattuor z p[ro]tos casus
 cōponit z cor. p[ro]to.
Tetracha. a tetras. i. quattuor z archos p[ri]nceps cōponit
 hic tetracha che: p[ri]nceps super quattuor: v[el] sup[er] quar-
 tam partem regni. vñ fm J[er]m. Tetrache sunt quartam
 partem regni tenētes qualis fuit apud iudeam P[ro]ph[et]a
 phus. inde h[ec] tetrachia che: eius potestas. Et tetracho-
 chas chare. i. p[ro]incipare. vñ Dozati. in epi. Tetrachare
 volens accedet ficcus ad vinctū.
Tetras grece latine d[icitur] quattuor. vnde hec tetras tetradis
 .i. quattuor.
Tetrasyllabus ba buz. i. quattuor syllabaz: z cōponit a te-
 traf z syllaba.
Terrastrophos in strophos vide.
Tetrasstrophos in strophos vide.
Tetricus. a teter hic tetric[us] ci: quidā mons in sabinia asp[er]
 rim[us]. vnde tetric[us] ca cū. i. asper: atuster: obscur[us]: tristis: h[ec]
 dug. vnde fm quosdā deriuat a tetrico cas. vnde Al-
 lexander neq[ue] dicit: Tetricat quotiens q[ui]s surgendo p[ro]
 grescit: z sic voluit q[uo]d in. xxxii. ca. eccle. ponat tetricos p[ro]
 vna p[ar]te vbi d[icitur] Et hora surgēdi non tetri. Alij d[icitur] d[icitur]
 q[uo]d te trices sūt due p[ar]tes te pronomen: z trices verbus

sicut dicam in trico cas. Alia littera in biblia correctis inuenit ibi: Et hora surgendi non tristes. vide in trico tricas.

Terrido. a teter of bec tetrido dinis. i. nigredo: feritas.

Tetuli pteritū de tollo fm antiquos. sed modo dicimus tollo sustuli sublatū. vñ dicit Paul. i. x. li. Tollo tetuli: p quo nunc in vsu frequēti est sustuli: z si inueniatur tetulit p tulit est ibi pthesis.

Tencos. i. volumen.

Texella le dimi. pua texera.

Texullula le dimi. pua texella.

Texera. a taxo ras of bec texera re. i. vas vl mēstra qlibz Texera etiaz of bellicū signuz vel tuba qua hostes denunciantur veniētes. texera etiaz accipit p signo hospitalitat. Accipit etiaz p talo: z p alea: z p taxillis. Sistr etiaz cū texeris solebat numer^o frumētū designari z annone. Jtez texere dicit lapides quadrati ad moduz taloz. vnde pauimēta sternunt: z texera gen^o frugis. vñ bec texella le dimi. z texellarius ria rium: z texerarius ria riu: z terera: z hic texellarins rij. idem z texerarius rarij. s. ppositus curie qui belluz nunciat: vel q regis texeras portat: vl qcunqz cuz texeris aliqd agit. Et scias q texere z tali a qbusdaz vocant lepufculi: qz exiliēdo discurrūt. Jtez dicit iacula a iaciendo s. z Hug. Quidaz vō dicit: qz texere sunt quadrati lapilli a tetras. i. quatuor dicit: qz quadrati sūt ex oib^o ptib^o: z scribit s. z antiquos p geminū s tessera.

Texerins. a texera dicitur texerintus na nuz. z dicuntur texerini agripenni qui ad modum texerarum sunt qbus ludimus.

Texibilis in texilis est.

Texilis in texilis est.

Texo ris xui textuz tu: ad telam ptinet: z texere. i. coopire ordinare: cōstruere. vñ bec textura re: z texto textas. i. sepe texere. Tero cōponit vt cōtexo ris xui: oetexo ris xui. i. valde texere vel a textura remouere: quod etiam: distexo ris xui dicit. Jntero ris xui: intus vel valde texere. intertexo ris. i. interponere: interserere: iter aliqua aliquid texere. ptertexo xui. i. prealijs vl ante texere. obtexo ris. i. vñdiz vel cōtra texere. retexo ris textui. i. iter texere: vl texturā destruere: remouere. subtexo ris xui: sub^o vel post vel paruz texere. Tero z ei^o cōposita actiua sunt: z faciūt pteritū in xui z supinū i textū. Et nota qz tero z ei^o cōposita sepe ponūt p tegere z eius cōpositis: qz qui texti filum filo tegit. vnde Job. xxxvj. Qui ptextunt cūcta desuper. Jtē a tero ris xui of bic/teroz tozis. vide in text^o.

Textil. a tero ris of bic z bec textilis z H le: z bic z bec textibilis z hoc le: z bic z bec textilis z hoc le: in eodem sensu. s. qd facile textitur z cor. ti. vide in textilis per s in media syllaba.

Texto tas in tero ris textuz/textu vide.

Textor: textoris in textus vide.

Textrinuz. a tero ris dicit bec extrina ne: locus textūuz z hoc extrinum ni: idem: vl loc^o vbi naues fabricat: z extrin^o na nū. vñ i Thobia of de anna: Quo ibat quotidie ad extrinū opus. z pdu. tri.

Text^o. a tero ris of bec textura re: z bic text^o tus: z ē liber otinēs doctozis tractatū sine lfe vl sentētie expositiōe vt dicit in glo. Et textus rta rtum participiū. Jtē a tero textis textum tu: in o: fit textoz oz: z oz i rix fit bec textrix. i. mulier q texti pannuz. z dicit Paul. in. xj. li. X an cedente vñ inuenio in tus participiuz a textu text^o: z ex hoc qdaz mō scribūt mist^o p s.

T ante H

T haboz z beboz duo mōtes sūt. z interpretat thaboz veniens lumē seu aduent^o lumis.

T balam^o. thalamos grece: latine of cubiculū vel siugal lectus. vñ bic thalam^o of apud nos cubiculū vel camera vel siugal lectus spōsi z spōse. vñ thalam^o of a thesima greco qd latine of voluptas.

T bamar interpretat amaritudo p viris mortuis: eadē z cōmutas. mutauit. n. se in habitū meretricis qñ cū socero suo cōcubuit: z acuit in fine.

T basala le: penl. correpta quedā ciuitas est: z interpretat apprehendēs fatuz.

T bamm^o interpretat nuer^o vel deficiens. seu necās facturā

T banatos. i. mortale vel mors. vñ thanat^o ta tum. i. mortuus tua tuuz. z thanatos insula gallici oceani: dicta a morte spenū. z terra ei^o quocūqz gentiū innecta t: ilico pimit angues: z acuitos.

T bare interpretat exactoz vel depulsoz seu nequam aut nequicia.

T barfis acuit in fine. z fuit tharfis de genere Japhet: a quo cilices descenderūt. vñ z ciuitas eoz tharfis dicta est que z tharsus dicit: de qua ciuitate fuit Paul^o apostol^o. Tharsus si vel tarsis etiaz vocat quidā loc^o indie vnde h z bec tharsens z h tarsense. Et vt of hebrei putant generalit^o mare vocari tharfis: z interpretatur ex plozans.

T arsus si in tharfis est.

T beatralis in theatruz est.

T beatz. a theozo of hoc theatrū tri: spectaculū vbiqz fiat semicirculi figuram habēs: in quo stantes oēs inspicūt: cui^o forma pus rotunda erat: sicut z amphitea tri: sed postea ex medio amphiteatro theatz facta est: sic omīa a spectaculo. Jtem theatrū dicit psibulū z lu panar: qz post ludos exactos meretrices pstituerent ibi. vnde theatricus ca cum: z h z bec beatralis z hoc theatrale: ad theatrū ptinens. z corripit penul. natura liter theatruz.

T bebet. i. ianuari^o: z acuit in fine.

T beca ce grece: latine positio: repositozū quocūqz sit: qz ibi reponat aliqd. Vel teca of qñ tega: c posita p g: a tego gl: qz aliqd receptū tegat. Et nota qz teca si est latinū a tego caret aspiratōe. si vō est grecū bz aspiratōez in pma syllaba teca: z pdu. te. vñ chirotheca.

T becuites mal. ge. vñ errant q dicit Mulier thecutes: qz dicit oz Mulier thecuis. vide i sa pre vbi egi de accētū noiuuz desinentiū in es: penlt. pdu.

T hema mat/neu. ge. est mā dictant: figura: nozma: filitudo: forma: z corripit penlt. gti.

T heodocia interpretat diligēs scrutatio verboz vel mysteriuz oīne scripture. z of a theozo vl theos.

T heodocion fuit quidā translatoz diuinoy libroz: sic oīri in interprez.

T heodol^o. quidā liber i grāmatica: vbi agit de veritate z falsitate. z cōponit a theos. i. de^o z dol^o: z cor. do.

T heodor^o theodozi: ppziū nomē viri cuiusdā. z corripit penlt. fm cōem vsū: s. inueniat pducta. vñ Juuenal Lautoz pueros artez docēs Theodor^o. Jta etiaz Theodoros inuenit penlt. pdu. tñ fm cōem vsū corripitur. De hoc dixi in secūda parte: vbi egi de generalib^o regulis accentus.

T heologus. Theos cōponit cuz logos qd est fmo: z dicit theologus ga gum. i. de diuinis loquēs vl tractās. vñ bec theologia gie penlt. acuta. i. diuinitas: sermo de

- deo. vñ theologicus ca cum: ⁊ theologor theologaris .i. de theologia tractare vel loqui. Idem ⁊ theologizor zaris: ⁊ corz. lo. Utrū aut theologia coartef sub regulis donati dixi in tercia pte vbi egi de spēb⁹ vboz in capi tulo de vbo meditatiuo. Et scias q̄ vt dicit Hiero. Litteras nescit q̄ sacra ignorat. Idem. Ama scientiaz scripturarum ⁊ vitia carnis non amabis. vide in scientia ⁊ in leo. Dic nota q̄ sic dicit Bre. in. iiii. moral. Sic ignotoz boim facies cernim⁹ ⁊ corda nescim⁹: sed si familiari locutiōe eis coniungimur vsu colloquij eoz ⁊ cogitatiōes indagam⁹: ita cū in sacro eloquio sola hystoria aspiciuntur hil aliud q̄ facies videt: s; huic assiduo vsu coniungimur ei⁹ nimirū mētez q̄i ex colloctiōis familiaritate penetrat. Dū. n. alia ex aliis colligim⁹: facile in ei⁹ vbis agnoscim⁹ aliud eē q̄ intimat: aliud q̄ sonat. tanto autē q̄sq; noticie illi⁹ extraneus reddis: quāto in solo eius superficie ligas. vide in euan. ⁊ in p̄dico.
- T**heonin⁹. theonō fuit q̄dā maledic⁹. vñ theonin⁹ na nū .i. maledic⁹: reprehēsoz: ⁊ pdu. ni.
- T**heophania in epiphania vide.
- T**heophil⁹. theos ꝑponit cū philos q̄ ē amor ⁊ vñ h theophilus li: quē de⁹ diligat. ⁊ cor. pe. vñ in auroza dicit Theophile scribēs vir christo mēte subact⁹.
- T**heorema. a theozo d̄ hoc theorema mat. i. elegans: ⁊ diligēs vboz apta descriptio: vel regula. vñ regule geometrie dicit theorema: q̄si aptones: q; aperit ⁊ illuminat mētē lectori: idē theozisma. ⁊ pdu. the.
- T**heoziarie in theozo ras est.
- T**heozicus ca cum in theozo est.
- T**heozisma vide in theorema.
- T**heozo. a theos d̄ theozo ras. i. videre: q; de⁹ omnia videt. ⁊ theozare. ꝑꝑrie ē cōsiderare diuina. vnde hec theoriarie: vel theorica ce: sciētia q̄ tractat de inuisibilibus vel vita cōtemplatiua. vñ theozic⁹ ca cū: cōtēplatiu⁹ qui tñ cōtēplatiōe vacat.
- T**heos grece latine d̄ de⁹: theos tñ apud grecos timor d̄ vñ de⁹ d̄ theos: q; timor omnibus colentibus eum. vide in deus.
- T**heosebia. a theos ⁊ sebes pietas cōponit hec theosebia. i. dei cult⁹ ⁊ diuina pietas.
- T**heotic⁹. a theos d̄ hec theotica ce. i. deitas ⁊ theoticus ca cū. i. diuin⁹ penul. corz.
- T**heothocos dei genitrix q̄si tota diuina.
- T**hesauri⁹. vide in thesaur⁹.
- T**hesaurizo zas in thesaur⁹ exponit.
- T**hesaur⁹: theca cōponit cū aurū: ⁊ d̄ hic thesaurus ri. i. aurūz repositū vel locus vbi aurū reponit. vñ thesaurarius riarium: ⁊ hic thesaurari⁹: q̄ thesaurū habet in sua custodia. ⁊ thesauraria rie: ei⁹ dignitas. ⁊ thesauro ras facere thesaurum: thesaurū cōgregare. Itē thesaurizo zas. vñ Paul⁹ ad ro. ca. ij. Thesaurizas tibi iram. i. q̄si es set thesaur⁹ ⁊ q̄ p̄ciosuz cōgregas tibi iraz dei siue penas: nam iratus videt de⁹ quando penas iuste isert ⁊ dicit thesaurus q̄si theca auri.
- T**hesbites interpretat cōuertēs vñ captiuatoz siue festin⁹ ad intelligēdū. ⁊ pdu. bi.
- T**hesis grece latine d̄ positio. vñ thesis d̄ vocis positio. i. finis vñ depressio. ⁊ inde thetic⁹ ca cū. i. possi⁹ vñ positiu⁹ vt euandrius.
- T**essalonica. Tessalus quidā rex fuit. vnde tessalos q̄daz ciuitas: tessala q̄daz regio: ⁊ tessalonica q̄daz ciuitas dicta est. vnde tessal⁹ sala lum: ⁊ tessalic⁹ ca cū: ⁊ hic ⁊ h tessalommicensis ⁊ hoc se.
- T**hetic⁹ ca cū: in thesis est.
- T**hetis tis vñ theticos se. ge. p̄ma pdu. i. mare vñ vroz oceani. hec thetis tis vel thetidis: p̄ma corz. i. mar achilias. vñ in auroza: Nō thetidi bachū caupo maritat ibi.
- T**hiritira re interpretat illuminata siue illuminans. ⁊ corz ripit penul.
- T**hiria interpretat timēs deū.
- T**holomaida interpretatur ad mensuram deducens: ⁊ corz ripit penul.
- T**homas interpretat abyssus vel geminans ⁊ grece didimus dicitur: q; quo plus ceteris dubitauit: eo altius veritatem resurrectionis agnouit: ⁊ dicit thomas: q̄si totus meus in dubitatiōe vel: thomas: q̄si theos meus .i. deus meus: ꝑꝑter verbus q̄ dixit cum certus credit. i. deus me⁹: ⁊ domin⁹ me⁹: ⁊ est etymo. fm quosdā etiā thomas of a thomos quod est diuisio siue sectio: q; ab alijs in fide resurrectionis diuisus ⁊ sect⁹ fuit. Itē abyssus pōt dici eo q; p̄funditatem veritatis penetrare meruit q̄ ad sui interrogatiōez christus sibi rēdit. Joh. xiiij. Ego sum via veritas: ⁊ vita. potest etiā geminus dici eo q; resurrectionē christi q̄i geminate: ⁊ in duplū plusq; alij cognouit: nam illi cognouerūt videndo: iste videndo ⁊ palpādo. Et scias q; vt dicit gamfridus ep̄s: Non est credēdus iste discipul⁹ ꝑꝑter ceteris minoris meriti fuisse vt ipse sol⁹ iudicaret indign⁹ visione domini sed nō eū vidit: q; nō erat cū alijs quādo venit: Quid dicit amator singularitatis: cōia opa: cōia loca: cōies oratiōes: cōez victū: cōies obfuitatiōes. q̄ fastidius: christus rex noster in medio terre salutes opat⁹ est christus mortuus est: vt dei filios in vnū congregaret christus nascēs locū in diuersorio nō habuit. Sectemur q̄ omni nem victuz: diligam⁹ cōez regulā: instituta cōia ⁊ maiorum imitemur exempla. Non te spūs vite sequitur a ceteroz vnanimitate diuisus magis q̄ aia membrum q̄ a ceteris est p̄cium. non te sequit in sua dispōne qui nō cōstetit nisi colligere. Dic nota q; hō pōt solitari⁹ vine re duplici: vno mō q̄si societatez humanaz non ferens ꝑꝑter animi seuitiam vel aliam irrōnabilem causam: ⁊ hoc est bestiale: ⁊ cōtra naturā homis: q; sic dicit phus i p̄mo politi. hō naturalit est animal sociale. Alio mō ꝑ hoc q; totalit diuinis reb⁹ ⁊ cōtemplatiōi inheret: ⁊ hoc est supra hominē. Et iō phs dicit in p̄mo politi. q; ille q̄ alijs non cōmunicat est bestia. i. bestialis: aut deus .i. diuinus vir.
- T**homaculū li of a thomos. ⁊ dicit thomacula intestina ꝑꝑ diuisiones ⁊ sectiōes.
- T**homos grece latine dicit diuisio vel sectio vñ incisio. vñ apud nos hic thomus mi dicit idem. ⁊ thomos dicitur etiam liber vñ volumē ꝑꝑ multas diuisiones ⁊ replicationes chartaz.
- T**homus in thomos vide.
- T**opbet lata ⁊ spaciōsa via: gebēna pauoz interpretat.
- T**horalis in thoro vide.
- T**horat hebrei: latini legē appellāt. i. quicq; libros moyfi vñ dicit Hiero. in p̄logo regū: Di sunt quicq; libri moyfi quos ꝑꝑe thozar. i. legē appellant: ⁊ interpretatiōibus d̄ thozar vel pentateuchū.
- T**horus ri d̄ lect⁹ ⁊ ꝑꝑe q̄ solet eē de herbis: sic in expeditiōe. vñ ⁊ sic d̄ ab herbis totis q̄bus fit vel q̄ accūbitiuz humerū supponit. vñ hic ⁊ hec thoralis ⁊ hoc le: ⁊ hoc thoralis vñ thoralis ralis: longa mappa. vñ etiā sic d̄ q̄cqd in lecto sternit. inuenit torus sine aspiratiōe de quo vide in suo loco.
- T**bronus ni: sedes regalis in quo sedēt reges ꝑꝑter tutelam corporis sui. vnde throni dicti sunt angeli q̄ latie

sedes dicunt. et ut dicit Greg⁹. Throni illa agmina sunt vocata quod ad exercendum iudicium de⁹ semper praesidet. quia n. thronos latino eloquio sedes dicuntur. throni. n. dicitur sunt hi qui tanta diuinitatis gratia replentur: ut in eis omnes se deat: et per eos sua iudicia decernat. In thronis autem deus sedet et quiescit omnia in se quiescere facit. Et a throno per compositionem intronizo zas. i. in throno et sede ponere collocare. et thronus na num: qui nullam partem regni habet et corripit primam thronus.

Thuribulum. a thus et bolus componitur hoc thuribulum li quod bolus thuris in eo ponatur: vel quod ibi thus mordet et crematur. vel thuribulum deriuatur a thus: et est simplex. et dicitur thuribulum vas ad thurificandum aptum. quod autem dicitur thuribulum quod thuris bolos. i. morsellos cremans etymo. est. et hoc vltimum magis mihi placet.

Thuricremulum li. i. incensarium: quod in eo crematur thus. et componitur a thus et cremo mas: et coram. mu. et consuevit dicitur ponere timiana in thuricremulo. vide in epitimium.

Tburidus. a thus dicitur thuridus da dum. et thureus rea reu: de thure existens. vel ad thus pertinens vel fumosus. Hiero⁹ sup⁹ Isa. Unusquisque alteri querat auxilium faciat thuridam palloze circiferens.

Tburificina in thurifico cas est: et producit ci.

Tburifico cas. thus componitur cum facio et officio thurifico cas: incensare: vel incensum facere: vel sacrificare. unde hic et hoc thurifer facis: sacerdos vel incensator. unde hoc thurificium: sacerdotium. et h thurificina ne: locus ubi thus efficitur: vel etiam spargitur: vel sacrificatur.

Tbus ris. a theos quod est deus dicitur. et est th⁹ arbor Arabiae immensa et ramosa. et est se. ge. thus per arboris: et eius fructus. sicut dicitur hoc th⁹. ge. neu. et quedam maneris ei: apud nos dicitur masculinum: quod sit natura rotundum in modum testiculo: reliquum vero planum et pene scabrosum minus optimum. Et dicitur thus a theos: quia in sacrificiis deorum adoleretur et sacrificatur. et fin hoc habet aspirationem. Vel tus turis dicitur a tundendo: quia tunditur: vel quia habile est ad tundendum: et fin hoc caret aspiratione. et hoc etiam lybanum dicitur a monte lybano ubi colligitur. et inde thureus rea reu et thuridus da dum. i. de thure existens: vel ad thus pertinens: vel etiam fumosum.

Tnsulum li. dicitur. quod thus: et formatur a thus addita culum: et corripitur penult.

T ante J

Tiara re est pileum sacerdotale. Ita sicut dicit quedam glossa in xxiii. Exod. Tiara cidaris et mitra vocatur: quod caput pontificis tegebat et ornabat: et producit penult. unde Quidius Metha. xi. Tempora purpureis tetat velare tiaris.

Tiberias adis se. ge. ciuitas facta ab Herode in nomine Tiburij cesaris: a qua et lacus mare tiberiadis dicitur omnibus iudeis salubrior. Joh. vi. Post hec abiit Iesus trans mare galilee: quod est tiberiadis. et corripitur penult. et dicitur mare. i. lacus: vel stagnum aque dulcis quod fluit a Jordane. dicitur autem hoc stagnum mare: quod videlicet hebraico ideomate aquarum dulcium congregatio appellatur mare. dicitur autem mare galilee propter regionem adiacentem que sic dicebatur. dicitur vero mare tiberiadis poterit ciuitatem illam que sita erat in ripa huius stagni et dicitur hoc mare siue stagnum magis esse tiberiadis quam galilee: quod ciuitas magis specificat quam regio.

Tiberinus nomen masculinum. ge. fluitans romanus a Liberino rege albono in eo submerso dicitur. nam antea a colore aque albula dicebatur: quia niuius albus fieret. idem etiam dicitur tiberis: vel tiberis badius: similis a tiberino: sed tiberis in quotidiano sermone: tiberis in versu dicitur. unde tiberi-

ntis na num: et producit ri.

Tiberis penult. corripitur. in tiberinus exponitur.

Tibia. a tibi quod est iuncus dicitur hoc tibia dicitur: cruris propter longitudinem. unde hic et hoc tibialis et hoc le. et hoc tibiale lis: quod a braciis dependet ad tibias regendas. Idem et alio numine dicitur tubricus quasi tubicus: quod tibias tegat. vel dicitur a tibia et braciis: quod a braciis versus ad tibias perueniat. Item a tibia dicitur tibia dicitur: quoddam instrumentum musici: quod primum de certuinis et gruinis tibijs et cruribus binus loz fieret: sed postea abusuue vnde cuqz fieret. unde tibia nus na num: ad tibia pertinens vel ad tibia faciens.

Tibialis in tibia est.

Tibicen. a tibia et cano componitur hic tibicen dicitur: quod canit cum tibia. Tibicines etiam dicuntur fulcra bifurca quibus domus sustentatur: que aliter destines dicuntur. unde in ix. capit. Matth. dicitur: Et cum Iesus in domum principis venisset: et vidisset ibi tibicines. i. lugubres carne canentes. Antiqui tunc enim tales ad erequias vocabantur et suo carmine viuos puocarent ad luctum. unde legitur in ix. Diere. Vocare lamentatrices: et coram. penult. tibicines: sed in nomine tibicen producit penult. unde quidam: Tibicen longo: tibicen liricen breuiando. Et ratio est: quod sicut dicitur Palsci. in. iiii. lib. A cano composita masculina sunt: que in cen desinentia corripitur. habent penult. et tibicen fidicen. excipitur vnde tibicen: quod ideo solu producit penult. quod syneresis facta est vnde op. i. breuium mutatione in vna longa. debuit enim i gemi nari: quod solet plebs in compositioe a in i conuertit: et casus do incido: tuba tibicen. sic ergo tibia tibiicen faciebat ex quo factum est tibicen.

Tibicina cine: mulier que canit cum tibia: a tibicen dicitur et corripitur penult. siue ci.

Tibicines in tibicen est.

Tibin. i. scirpus vel genus vasculi in modum scriui: et ex virgulis agrestibus contextum.

Tibur in tiburtus est.

Tiburtus dicitur quidam vir de cuius nomine ciuitas sic dicta est: hec tibur huius tiburis. vnde hic et hec tiburis et hoc tibur. et hoc tibur huius tiburis. et tiburtio onis et tiburinus na num.

Titio. a torreo res dicitur hoc titio onis quasi torritio: et eadem quod torris. vnde titionarius riarium: et hoc titionarius narij: locus ignis ubi titiones morantur: vel instrumentum mittendi titiones in ignem. et titionoz naris. i. titionibus parare: vel eos in ignem mittetere. et componitur et atticionoz naris fin⁹ Aug. Pap. etiam dicitur Titio vulgo dicitur perustum lignum. Isa. vii. Cor tuum non formidet a duabus caudis titionum.

Titionarium narij in titio vide.

Titionoz naris in titio est.

Ticon. i. medium.

Tigillum li. dicitur. quod tignum.

Tignatus ta tum in tignum est.

Tignosus sa sum in tignum exponitur.

Tignum. a tego gis: vel a tegula dicitur hoc tignum gni. et dicuntur tigna vel ipsa laquearia vel ligna que ipsas laquearibus illaquantur. unde tignosus sa sum. i. tignis plenus. et tignatus ta tum: tignis paratus vel ornatus. et tignatus riarium ad tigna pertinens: vel quod tigna in tecto disponitur. Idem et sary director fin⁹ Aug. Tignum a tegendo dicitur: tecto. n. imponitur ut in eo cetera supponantur. unde ligna illa que ascendant ad acumen edificij directe et totum tectum supportant tigna appellantur. vide etiam in contignatio.

Tigris. medi et perse vocant tigrim sagittam. vnde hec tigris gris. vel tigris se pens dicta est propter velocitatem

- z similiē quidā fluuius dicitur est tigris vel tigridis: qz de
lor est fm Dug. Ambro. aut in. vi. hexameron sic dicit:
Natura tigris inspēllat ferocitatē z iminentē eā ptez
pede reflectit. nā vbi vacuū sobolis cubile repperit illū
co vestigijs raptoris insistit: atqz ille quāuis equo vel
cr^o fugaci: videns tñ velocitate fere se posse pueniri: nec
euadendi vllū suppetere sibi posse subsidiū: tbecam h^o
modi fraude molif: vbi se tñguū viderit: sperā d vitro
piscit. at illa imagine sui ludit: z sobolē putat: reuocat
impetū: colligere feruz desiderans. rursus inani spe re
tenta totis se ad oprehēdendū equitem viribus fundit
z iracūdie stimulo velocior fugienti imminet. Itēz ille
spere obiecto sequentē retardat: nec tñ sedulitatē ma
tris memoria fraudis excludit: cassam versat imagines
z quasi lactatura fetum residet sic pietatis sue studio
decepta z vindictā amittit z prolē. De natura etiaz tigris
gridis dicit Jfido. xij. etymolo. Tigris inquit vocata
ppter velocē fugā. ita enī nomināt perse z greci z me
di sagittā. Est enī bestia varijs distincta maculis virtu
te z velocitate mirabilis: ex cui^o nomine flumen tigris
appellat: qz is rapidissim^o fit omniū fluuior. Das mas
gis hircania gignit. De tigride etiā narrat Aug^o in libro
de ciuitate dei. Legim^o inquit in Plinio imanissimaz
aspidem a patrefamilias in Egipto domitā quotidie
de cauerna sua egressam: z a mēsa ei^o annone pcipere
solitā. Legimus in marcellino tigridem mansuetaz fa
ctam ab India Astasio principi missam.
- Tilia.** a telū dicitur hec tilia lie: quedā leuis arbor: qz fit vti
lis ad vsū teloz. vnde tiliatus ta tum: z tiliolus sa suz
.i. rasilis vel flexibilis: vel ad tiliā pertinens.
- Tiliatus ta tum** in tilia est.
- Tiliolus sa sum** in tilia vide.
- Timalus.** a timo quod est flos dicitur hic timal^o li: quidaz
piscis: qz fragrat sicut flos. vnde timalinus na num.
- Timo grece:** latine anima fm Pap.
- Timeo** mes mui timere. i. metuere. vnde timor moris. Ti
meo componit vt extimeo mes: pertimeo mes. Et est ti
meo actiū cum suis cōpositis z caret supino: z corzi.
hanc syllabā ti. vñ quidā: Qui de timet morte plurima
mente videt. A timo dicitur timesco mefcis inchoati. vi
de in metuo metuis: z in timor.
- Tineus.** a timeo dicitur hic tineus mei: liber platonis qñ
floridus: vel quasi flosculus: qz ibi flosculi pbilosophie
comphendunt: vel dictus sic a discipulo quodā Plā
tonis Timeo noīe. vel timos grece: latine dī mens. ide
tineus mei penf. pduc. liber platonis: qz ibi multa de
diuina mente continent.
- Timiama.** a timus hoc timiama matis quedaz herba vel
spēs valde redolens: qua in quibusdā locis vtunt lo
co incens fm fm Dug. Item timiama erat quedā cō
fectio diuersaz speciez: quā sacerdos in altari timiama
tis adolebat. de qua dī Exodi. xxx. Sume tibi aromas
ta stacten: z onica galbanū: z thus lucidissimū: equalis
ponderis erūt omnia: faciesqz timiama. z pduc penul.
nti timiama. vnde in Auroza dī: Ex quo spirat odor: et
timiama frequens.
- Timiamateriū.** a timiama dicitur hoc timiamateriū rij. i.
thuribuluz: quod z epūhimū dicitur ab epi z thimus vel
timiama fm Dug. vel vt quidā dicitur: Timiamateria vi
cebant vasa in quib^o timiama fertabaf. z dī timiama
teriū a timiama z terion quod est status quasi vas i
quo stabat timiama. vel dicitur timiamateria vasa in
quibus terunt spēs ex quibus dicitur timiama: z tūc cō
ponit timiamateria a timiama z tero ris. Diere. liij. Lu
- terunt hydrias z timiamateria.
- Timiamaticus** ca cum: a timiama dicitur.
- Timidus.** a timeo mes dicitur timidus da dū: qui sep̄ timet
Timēs vō dī qui ad tps formidat ex cā. similiē distigui
tur pauidus z pauans: puidus z puidens: supbus z su
perbiēs: languidus z languens: furibundus z furiens
z filia. vñ hec timiditas tatis. z compaf timidus dicitur si
mus. Et est timiditas animi vitium sempiternū: qd est
etiā si timor nō fit: timor vō accidens est. atqz sicut Do
merus ait: In Achille fuit aliqñ timor: timiditas nūqz
vide in timor. vel sic fm Prisci. qz huiusmodi denomia
tiua desinentia in idus: demonstrant in se habere ea ex
quib^o deriuant: vt berbidus qui habet herba: timidus
qui habet timorē: rabidus qui habet rabie.
- Timinus.** a timo dicitur timinus na nū. i. floridus vñ dulcis
z suavis. vñ z timinū dī mel suaue z odorifex.
- Timo grece:** latine dī flos vel flozeo. vñ hoc timū gene
raliter dicitur flos: specialiter tñ quedā herba dī timū vñ
timus: qz talis flos valde redolet. Itē timo vel timos
grece dicitur mens latine.
- Timor.** a timeo mes dicitur hic timor moris. vñ timorosus
sa sum: timore plenus. z compaf. Et est timor accidēs
dolor mentis extrinsecus ex aliqua accidenti actione.
z est timor p tpe: sed timiditas est animi vitium semper
nū sicut dicitur in timid^o. est igit in viro forti qñqz timor
timiditas nūqz. Qualit aut homo timēs efficiat palli
dus: dicitur in formido das. Scias quattuor eē timores
.i. mundanū siue humanū: feruile: inialez: castum vel
filiale siue amicabile. Dumanus timor vt dicit Laffio
dorus: est qñ timemus pati picula carnis: vel perdere
bona mūdi ppter quod delinquim^o. hic timor malus
est qui in pmo gradu cū mūdo deserit quē dñs phibet
in euangelio dicens: Nolite timere eos qui occidūt cor
pus: animā aut nō possunt occidere. Timor aut feruile
est: vt ait Aug^o: quoniam ppter timorē gebenne cōtinet se
homo a peccato qui sententiā iudicis z penas meruit
z timore facit quicquid boni facit nō timore amittēdi
eternū bonū qd nō amat: sed timore patiendi malum
quod formidat nō timet ne pdat amplexus pulcherri
mi sponsi: sed timet ne mūtā in gebennā. Bonus ē iste
timor z vtilis lz insufficient per quem fit paulatim cō
suetudo iusticie. Ex pdictis nota qz aliquis dī aliquid
ex timore feruile facere quod facit coact^o metu pene. et
psequens cū tristitia. mallet enī nō facere nisi pena ti
meret. vide in opus. Et succedit inialis timor qñ inci
pit qd dūz erat amari. z sic incipit excludi feruile timor
a charitate. Et succedit demū timor castus filialis siue
amicabilis: quo timemus ne sponsus tardet: ne discedat:
ne eū offendam^o: ne eo careamus. timor iste de a
more venit. ille quidē feruile ē vtilis: sed nō pmanēs i
eternū. sed iste timor diuin^o: iusticie comes est per oēs
gradus. hic timor donū spūsancti est: z creat^o ex amo
re dei: z iō dicitur amicabile vel filialis: inquantū de^o dī
pater noster. vel etiā dī castus inquantū dicitur de^o me
thaphorice sponsus animaz nostraz. iste timor i patria
erit sicut alia dona: sed nō habebit omnē illū vsū quē
modo habet. facit. n. nos tūc reuereri dominū nō time
re separā deo vel eo carere. Numer^o aut istoz nume
roz sic potest sumi: Timor hic distinguitur fm ordinez tū
mentis ad deū: cui p vnū timorē magis appropinquat
vel distat qz per aliū. Quz enī timor i fuga mali consistit
malū aut fit pene z culpe: erit enī timor quidā q consistit
in fuga mali culpe tñ per quā homo a deo separat. i.
timor castus vel filialis: alius aut qui consistit in fuga

mali pene. Pena autē est duplex. vna p cui⁹ vitationes peccatū quōq; cōmittit: sicut tpaes sunt pene: z picula carnis: sed hanc penā refugit timor mūdān⁹ vel humanus. alia est p cuius vitatione nūq; fit peccatū sed magis vitat: sicut pena que erit post hanc vitā: z hanc penam fugit timor seruilis. Alius autē timor est qui fugit vtrumq; malum culpe z pene. s. initialis qui habet oculum ad vtrūq;: z ideo medius inter seruilē z castum. Et dicitur patet qd nō est eadez pena quā respicit timor mundan⁹ z seruilis. initialis vō z seruilis eandē penā respiciunt: sed seruilis tanq; pncipale obiectū: initialis autēz nō sed magis malum culpe. vnde magis se tenet cum casto timore q̄ cum seruili. Aduerte etiam qd timor initialis est i choata charitate: sed nō est in pfecta charitate: z quantū crescit charitas tantū descrecit iste timor: quātū ad metū pene. i. quātū ad id qd facit time re penam: z quātū ad tormentū cōscie. nam quātū pl⁹ diligimus tanto minus timem⁹. seruilis autē timor nō est i choata charitate: nec intrat charitas nisi p̄us iste timor exeat. Et scias qd quedā glosa dicit sup illud Isa. xxxv. Nolite timere. dicit: Timor vnius dei alios expellit. Item nota qd timor mūdānus p̄p̄e d̄r quo timemur bona mundi pdere z temporalia. Timor vō humanus quo timemus carnis picula pati. Item aduerte qd lz christus timorē pene habuit: nō tñ in eo fuit timor mūdānus vel seruilis vel initialis: qz mundanus malus ē z in pmo gradu cū mundo deserit. Seruilis vō vel initialis in pfecta charitate nō est. nullus ergo istoz timorum fuit in xpo. Quis ergo fuerit timor ille quo penāz timuit: Et pōt timor ille dici naturalis siue humanus qui oibus hominib⁹ inest: quo horref moze atq; formidat pena. z d̄r timor iste naturalis: nō qz accesserit homini ex natura: qz natura p̄us fuit instituta: qz nō fuit iste cōcreatus homini: nec de bonis naturalib⁹: sed qz ex corrupta natura p peccatū homini aduenit: cui corruptio inoleuit tanq; esset naturalis. z est iste timor in homine effect⁹ peccati. vide in ppassio. Sed pōt dubitari de eo quod dictū est: qd timor mūdānus vel humanus semp mal⁹ est. sic enī videt qd semp malū fit timere pati picula carnis: vel pdere bona mūdi: quod tñ nō est vepz. Ad hoc dico qd nō quicunq; timef piculum carnis dicit humanus: nec quicunq; timef amissio temporalis dicit timor mundanus: sed tñ quando talis timor est inordinatus: z iō semper sonat in malū. Itē potest queri: Omnis actus timoris ex aliquo amore pcedit. sed actus timoris seruilis nō pcedit ex amore charitatis: ergo pcedit ex amore libidinoso: ergo est malus Ad hoc respondeo: actus seruilis timoris qñ bonus ē: nō ex amore gratuito: nec ex amore libidinoso: sed ex amore naturali pcedit: quo quis vult cōsistētā z bene esse sui subiecti: z iō horret omnē penā siue quā expiētia docet: sicut in naturali timore: siue quā fides demōstrat: sicut in seruili. Itē cōsuevit sic obijci: Quicquid est a spūsācto potest esse simul cū ipso: sed timor seruilis nō habet simul cum spūsācto: qui sine charitate non habet cū quo nō est timor seruilis: ergo timor seruilis nō est a spūsācto. Ad hoc dico qd quedāz sūt a spūsācto z tñ nō sunt cū spūsācto: sicut fides inordinata: z timor seruilis: qd quidē nō est nisi ppter defectum cōcomitātem. Quedā vō sunt a spūsācto sicut charitas: quedāz vō cum spūsācto sed nō ab ipso sicut peccatū veniale quedā nec ab ipso nec cū ipso sicut peccatū mortale. Et scias: qz in xxviii. Job dicit: Ecce timor dñi ipsa est sapientia: z recedere a malo intelligentia. Uolo etiaz

te scire qd sicut dicit Grego⁹ in pastora. Antiq. n. p̄res nostri nō reges hominū: sed pastores pecoz fuisse memorant. z quō Noe dñs filios ei⁹ diceret: Crescite z multiplicamini z replete terrā. p̄tinus adiunxit: Et terroze vestre ac tremoz sit sup cūcta animalia terre: quoz videlz terroze ac tremoz: qz esse sup animalia terre p̄cipit: p̄fecto esse sup homines p̄bibet. homo quippe brutis animalibus nō aut dominib⁹ ceteris naturalit⁹ platus est z iccirco ei dicit: vt ab animalib⁹ nō ab homie timeat qz cōtra naturā sup̄bire est: ab equali velle timeri: z tñ necesse est vt rectozes a subditis timeant: quādo ab eis deminime deum timeri deprehēdit: vt humana saltem formidine peccare metuant: qui diuina iudicia nō formidant. Nequaquē nāq; p̄positi ex hoc quesito timore sup̄biant: in quo nō suā gloriā: sed subditoz iusticiāz q̄runt. in eo enī qd metuūt sibi a p̄se viuetib⁹ exigunt qñ nō hoibus sed aialibus dñant: quia videlz ex q̄ prebestiales sunt subditi. ex ea debent etiā formidini iacere substrati. sed plezq; rector eo ipso quo ceteris p̄elatione p̄minet: elatione cogitationis intumescit. z duz ad vsq; cūcta subiacent dū ad vota velocit⁹ inssa complent: cum oēs subditi siqua bene gesta sunt laudibus efferunt: male gestis aut nulla aurozitate cōtradiciunt dū plezq; laudant etiā qd reprobare debuerunt. sed seductus ab his que infra suppetunt semp anim⁹ tollitur z dū foris imenso fauore circūdat: in⁹ veritate vacuatur: atq; oblitus sui in voces se spargit alienas. talēq; se credit: qualē se foris audit: nō qualem int⁹ discernere debuit. Subiectos despicit: eosq; eq̄les sibi nature ordi ne nō agnoscit: z quos forte potestatis excessire: transcendisse se etiā vite meritis credit: cunctis se existimat ampli⁹ sapere: quib⁹ se videt ampli⁹ posse. vide in seruitus. vide etiā in spūs de timoris dono. vide etiā in spes vide etiā in rector: z in iusticia.

Timoratus. a timeo mes vel a timor dicit timoratus tantum: z timorosus sa sum. i. timore plenus. vñ in actibus Viri timorati. z compas vtrumq;.

Timothens discipulus Pauli fuit: z actus penl.

Timos. i. mens. vide in timo.

Timpanistris. a timpanū dicit hec timpanistris stris: que canit cū timpano: que z timpanotria dicit. Plautus: Timpanotria amat. Item Prop̄eta: In medio iuueculaz timpanistris. fm Hug. Pap. vō dicit: Timpanistra vel timpanistris qui in timpano canit cōe est: sicut citharista z organista.

Timpanotria in timpanistris vide.

Timpanū. a tinnio nis d̄r hoc timpanus: quoddā instrumentū musicū. s. pellis vel coriū ligno ex vna pte cōtesxtum. z d̄r sic: qz tinniat. vel d̄r a ticon qd est medium qz mediū est. Est enī vna ps media symphonie i similitudinē cribri: z virgula pcutit vt symphonia. vñ timpanus d̄r medullū rote in quo radij insignit: vel circūferētia rote. vñ timpanizo zas: timpano cantare.

Timus mi in timo vide.

Tina: ligna de quo Salomon gradus fecit in domo dñi incognita sunt ligna etiā pirioribus iudeoz: vt dicit Pa pias. sed sup. iij. Regū. cap. x. Attulit ex ophir ligna tina dicit glosa: Impuribilia spinosa in similitudine albe spine. tina candida sunt z rotunda. z inuenit in bibliis correctis duplex littera scilicet tina per duplex i: vel tina per simplex i.

Tincto ctas penl. corze. in tincto ctas est.

Tincto. a tingo gis xi ctum: u in o fit tincto ctas: frequēz tingere: a quo tincto ctas frequēz.

Tinctor ctozis: dicitur qui tingit: et derivat a tigo gis xi ctu tinctu: u in oz fit tin ctoz: et oz in rix fit bec tinrix trici: mulier que tingit.

Tinctracula le dimi. perua tin crix.

Tinatrix. a tingo vel tinctoz: oz conuersa in rix fit bec tin crix: vide in tinctoz.

Tinctus cta ctum in tingo est.

Tinea. a tero ris of bec tinea nec: vestimentozuz vermis: qz terat. v of a teneo: qz teneat et infidiat quousqz cor rodatur. vnde tineostis sa sum.

Tingibilis in tingo gis est.

Tingo gis xi ctum tingere. i. tinctura inficere: colorare: in fundere. vñ tinct^o cta ctu. et tinctuz: aduer. et hic et bec tin gibilis et hoc le: penl. coze. habile ad tingendū: et h tinctura re. Tingo componit vt contigo gis xi ctu. i. simul tigere: oetingo gis. i. tincturā remouere: intingo gis. i. in tincturā fundere: retingo gis. i. itez tingere: vel ticturam auferre: subtingo gis. i. l. ubius vel paz tigare. Tingo et eius composita actiua sunt: et faciūt pterituz in xi: supinū in ctum: et nō habet u post g.

Tinnio nis iui itum nire. i. liquide et pure et leniter sonare. et ppe of de ere vel alio met allo. et vt dicit Paise. deficit in pma et scda psona ppe: i. tertia sepe inuenit. et est onomotopeiū. i. verbū ficticiū inuentū ex qualitate soni illi rei cui conuenit. Improprie tñ qñqz inuenit i pma et secūda persona. vnde hic tinnitus: et tinnito tas frequentatiuū: et tinnulus la lum: et tinniens tis ge. ois Tinnio cōponit vt cōtinio: pertinio: retinnio: subtinio nis. i. paz vel subius tinnire: vel ab inferiore parte tinnitum reddere. et ppe of de psalterio vbi aliquid sup ponit vt melius tinniat.

Tinnito tas in tinnio nis est: et pduē ni.

Tinnulus. a tinnio nis dī tinnulus la lum. i. tinnies. Itē tinnulus li sonus liquid^o: lenis: et purus fm Pap. Hiero. i. plogo Job: Interdū quoqz et ricinus dulcis et tinnulus fert numeris lege solutus.

Tintinabulū li. a tinnio nis qd videf esse verbū ficticiū of hoc tintinabulū li fm Hug. Et Jfido. dicit: Tintinabulū de sono vocis nomē accepit: sic plautus manuū et stridor dentium et valuar: et corz. penl. vñ in Aurora of: Aurea cū malis se tintinabula iungunt.

Tipsana ne fe gene. hordeū decoricatū of. vñ. ij. Regum caplo. xvij. dicit: Quasi ficcas tivasanas.

Tiphonicus vent^o fm aliam translationē of ventus tē pestiuus. et of tiphonicus a tiphos qd est inflatio. Jdē et euroaquilo: et corz. penul. tiphonicus.

Tipicus ca cum penl. corz. in tipus exponit.

Tipus pi. i. figura vel forma: vel status: vel similitudo. vñ in. ij. li. Regū. ca. xij. Traduxit in tipo latex. i. in similitudine. et tipus of quedā herba que in aquis nascit: et ab aqua inflat. vñ et ambitiozoz hominū: et sibi placentiuz tumor et supbia tipus of. vnde etiā est qd ab illa herba frigida febres tipi dicunt. vnde tipicus ca cū. i. figuratiuus. vñ tipi ce aduerbiū. i. figuratiue. et etiā tipica febra quā quidā periodicā dicunt.

Tyrannicida. a tyrānus et cedo dis cidi compōit hic et h tyrannicida de penl. coze. qui occidit tyrannū. vnde h tyrannicidū cidij: occisio.

Tyrannicidū dij in tyrānicida est.

Tyrānis dis penl. coze. gii: et exponit in tyrannus.

Tyrannulus li dimi. puus tyrānus.

Tyrānus. a tyro qd est fortis: of hic tyrānus. i. fortis rex Olim reges et tyrāni nullam habebant differentiā. vñ fortes reges tyranni vocabant: sed postea accidit tyrā

nos vocari pessimos: et improbos reges luxuriose dominationis: cupiditatē et crudelissimā dominationem in populis exercentes. A tyro qd est angustia: qz angustiant et cruciant suos. vñ tyrānicus ca cū. et bec tyrannia nie. et bec tyrānis nidis. i. crudelitas fm Hug. et scribitur tyrannus per duo n. Szego aut in moral. dicit: qd tyrannus est ppe qui in republica nō iure pncipaf.

Tyrriaca. tyrus dicit quidā serpens. vñ bec tyriaca ce penl. pro duc. antidotum serpentum quo venena pelluntur vt pestis peste soluantur.

Tyrrius ria rium in tyrus vide.

Tyro grece latine dicit fortis vel angustia. et inde derivatur hic tyronis. i. nouus miles: nouiter electus ad militiā: qz fortis ad hoc officiū solet eligi: vel qz ad acquirendam pbitatē multū se angustiat. vnde et tyro of ignar^o et rudis quz aliquid icipit exercere: et pducit pma tyro p milite. s. bec tyrus p regione eā corz. vñ versus: Pro regione tyro pro forti milite tyro.

Tyrocinium. a tyro onis of hoc tyrociniū cinij: noua militia: officium tyronis: rudimentū initiū: nouitas militie. Item a tyro dicit tyrocinoz naris: et corripit ci: sed pducit pnam sicut tyro.

Tyrocinioz naris in tyrociniū est.

Tyrrenus in lidia est.

Tirus. teria cōponit cū sursum et of hic tirus si: generaliter omnū olez vel herbarz medi^o fruter: sic dicitur: qz a terra sursum ascendit. Tirus etiā dicit bacul^o vel ram^o cū frondibus quo vtunt i sacrificijs Bacchi: vel tirus genus cymbali in modū quadrate figure factuz: qz ab vtraqz pte tenet: et tā apiendo qz claudendo sonat.

Tyrunculus li dimi. puus tyro.

Tyrus. a tyro quod est fortis vel angustia of bec tyrus qdam insula: et quedā ciuitas sic dicta ab angustia loci. vnde et tyrus angustia interpretat. et inde tyrius riaris gentile vel patriū. Item tyrus of quidā serpens. Item tyrus of caseus: sed tūc est pmitiū. vide in tyro. De tyro ciuitate dicit glosa Jsa. xxij. sup illud: Onus tyri. et tyrus ciuitas nobilissima chananeoz: cum bec Jsaias predicabat: insula magni maris erat. Postea autē lōgo tpe Nabuchodonosoz voluit cōtinentē quasi otiguar eā facere terre: sed multo frustratus labore nō potuit. Qui autē in ciuitate erant qū nō possent resistere q naves potuerūt arripere fugerūt in egyptum: et in moab et in vicinas regiones. vñ Nabuchodonosoz furore accensus naues succendit: ciuitatē subuertit: captiuos abstraxit: et in chaldeaz reuerso datum est ei a dño p tyro regnum egypti. reedificata a Tyro post. lxx. annos qū Alexander pgeret ad captiuandū egypti dimisit ibi ptem exercitus et terre eam equare voluit et non potuit. Egipto vō subiugata ethiopes et multas alias gentes secū adduxit: et lapidibus et arborib^o otinentem otiguar terre fecit. ciues cepit: ciuitatē subuertit. nūc autē Jsaias de illa captiuitate loquit quā Nabuchodonosoz fecit. hoc vō ideo accidit: qz cum Hierusalem caperet: et populus in captiuitatē duceret a chaldeis tpe Sedechie tyrus que debuit compati cepit insultare. hāc miserā predicat Jsaias dicens: Onus tyri et c. Et Hieronymus i hieremia loquēs de tyro dicit: Reuersis filiis israel de captiuitate sub 3020 babel et neemias: tyrii nō longo tpe post reuersi sunt: cū eis amicitia cōiuncti sunt: nec iam diuicias retinebant: sed in Hierusalē dño offerebāt. ad pdicationē etiā Pauli et tyrii et sydonij conuersi sunt.

Tysicus ca cum in tyfis vide.

Tysis est vlceraatio in pulm: one et tumor: sic dicta grece

- qz sit sumptio corporis totius. vnde tyficus ca cū penl. correpta tali infirmitate detentus.
- T**itan nis maf. gene. interpretat illuminatio: vel illuminās. vnde dicti olim titanes sunt quidā fortissimi viri quas si illuminatores mūdi. s. sua pbitate. vel fm fabulas potetaz: isti abirata deos terra ad eius vtilitatem creati dicuntur. vnde titanes dicti sunt a titon grece. i. ab vltione: qz quasi vltiscende matris terre causa cōtra deos armati existerent. et etiā dicti sunt gigantes. et hic titanus in eodē sensu. et inde titan vel titanus dicitur est sol: quia fuit de genere titanorū: vel quia illuminat mūdum. Inuenit etiā hic titan in declinabile. vnde Judi. xvi. Nec filij titan percusserūt eū: et pdu. penul. grī titanis. titana enī pducit ta. vnde Lucanus in pmo: Aer et longi voluent tirana labores. Breca enī in an crescētia in grō pducūt a mediā ante n: vt titanis: et facit actūs i em et in a titanem vel titana.
- T**itanis. a titan dicitur bec titanis tanis vel titaneos: quedam ciuitas egypti: vbi facta sunt pdigia que legunt. et dicitur sic a titanibus: qz eaz edificauerūt titanes. Titanis etiā est genitiuus de titan.
- T**itanus. a titan dicitur hic titanus ni: et est idez quod titan Item a titan dicitur titanus titana titanum: et bec titania nie. i. luna.
- T**itillicus ca cum in titillo vide.
- T**itillo. a tirabo bas dicitur titillo las. i. titubare: vel ad luxuriam incitari: stimulare. et in actiua significatione dicitur titillo las. i. inflāmare: incitare: stimulare: cōmouere ad luxuriam. vnde bec titillatio: luxurie incitamentū: carnis incitatio: inflāmatio. et titillicus ca cum penl. corz. i. titillatione plenus. s. qui incitat vt incitat ad luxuriā et titillarius ria riū. i. pnns. Titillo las i absoluta et passua significatione neutz est: et in actiua est actiuum: et scribitur per ouo l.
- T**itimallus. titan p sole cumponit cum malo lonis: que greci comā dicit. vnde hic titimallus li: herba lactaria qz comam folioz ad radium solis circūactum conuertat et circūducit. inde titimallus na nū.
- T**itubo bas banti bare. i. dubitare: vel vacillare: tremere. Titubo cum suis compositis siqua habet est neutrum: et corripit tu.
- T**itulo las in titulus vide.
- T**itulus. a titan quod est sol vel illuminans dicitur hic titulus li: quasi titanus. i. illuminans: quia illuminat librū sicut enī sol mūdū vel quecūqz obscura illuminat: ita titulus librū et eius sequētia illuminat. vel titulus dicitur a tiro liuo: qui pms libz suum per distinctiones diuisit et singulis titulū apposuit. vel dicitur titulus quasi tetul⁹ a teta figura sic facta: que olim in frontibus vana toz impnebat. sicut enī in illa figura reddebat homo noscibilis: ita per titulū liber cognoscit. vnde et sic dicitur finit: Titulus est breuis annotatio eoz que diffusius i sequenti ope continet. Titulus etiā dicitur nota que cā breuitatis apponit dictionibus. Titul⁹ etiā dicitur inscriptio: vel signū laudis: vel honoris: vel laus: qz olim in imaginibus laudes nobiliū intulabant. A titul⁹ dicitur titulo las. i. designare titulo: vel titulum apponere. Et componit vt in titulo las: p titulo las: retitulo las. Et actiuū cum omnib⁹ suis cōpositis: et con. ti. Qui. de res me. Legerat hui⁹ amo: titulū nomēqz libelli.
- T**itus ti discipulus fuit Pauli apostoli. et interpretat qres vel bonus seu luti siue etiā lutarius.

- T**obias hic: quidam sanctus vir cui Raphael archangelus reddidit visum.
- T**oda tode: auis est que non habet ossa in tibijs: qz semper est in motu.
- T**odeo. a toda dicitur todeo des dui vel todi. i. mouere: vel tremere ad modū tode.
- T**odinus. a toda dicitur todinus na nū: et dicitur todinus ille qui velociter todet et mouet ad modū tode auis.
- T**odonus. a toda dicitur hic todonus ni. i. gallus.
- T**ofus. a todeo dicitur tofus fi: lapis asper et caernosus: quia ambulantes sup se todere facit. vñ tofulus li oimi.
- T**oga. a tego gis dicitur bec toga ge qñ tega: qz velamēto sui corp⁹ tegat et coopiat. et est palliū puz et forma rotunda etiā et suffloze et qñ vndante sinu: et erat olim cōis vestis romanorū. vñ et togatus ta tū. i. toga indutus: vel togaz habens. vñ et togate dicebant quedā comedie de vilibus psonis a romanis facte: que nullius erant precij. et toga vestis erat cōis: et ideo vilis. Iuuenalis: Impune q mibi recitauerat ille togatas.
- T**ogiferium rij: locus vbi scholastici disputant: et videtur componi a toga et ferio.
- T**ogilla le oimi. quia toga. Itē togilla dicitur mantile.
- T**ogopirium rij. i. pura toga.
- T**ogula le oimi. parua toga.
- T**olerabilis. a tolero ras dicitur h et bec tolerabilis et hoc le. et componit vt hic et bec intolerabilis et hoc le: qd non valet vel debet tolerari: et vtrūqz compas.
- T**olero ras rai. i. sustinere: pati. et est actiuū cū suis compositis: et debet scribi per vnum l: habet enī pāmā bz uem. vnde Quidius de arte: Dum vires animusqz sinūt tolerare labores. Nam veniet tacito curua senecta pede. similiter tolerabilis tollerantia tolerans et similia p vnum l scribi debent.
- T**oles. a tolus dicitur hic toles lis. toles sūt tumores circa ynam stantes: has vulgo per diminutionē tuillas vocant: he in faucibus solent turgescere.
- T**ollinum. a tollo lis dicitur hoc tollinū ni: lignū puteo rū quo haurit aqua.
- T**ollo lis. i. eleuare: et tollere. i. auferre: sed tollim⁹ a volente: eripimus vi: auferimus qd oedimus. et tollere. i. nutrire. et tollere. i. portare: vel sustinere. et caret pterito et supino: sed accipit mutuo tuli vel sustuli. Antiqui enī dicebāt tulo lis tuli vel tetuli tultū. et inde cōponebat sustulo lis sustuli qd nō est in vsu in pñti. et ideo datus est eius pteritūz huic verbo tollo quod figit auferre: vel eleuare. Et composita similiter possunt accipere pteritum a cōpositis illius quātuis nō oia. Tollo cōponit vt attollo lis attuli: valde tollere: extollo lis tuli: sustulo stulis stuli. i. sursum tollere. Et est actiuū tollo lis cum suis cōpositis fm Dug. silt tuli daf p pterito huic vbo fero. Puse. aut in. x. li. sic dicit: Tollo tetuli: p quo nūc in vsu frequēti est sustuli. A tulo quidaz de veterib⁹ qd fuit in vsu tetuli dicebāt. Tollo quoqz deficit supino: sed p eo vtimur sublatū. Suffero etiā facit sustuli: s; in alia significatione. De significat lonib⁹ hui⁹ verbi tollo conuenit a quibusdā dicit: Qui remouet tollit: qui sublimat quoqz tollit. et p nutrire tollere sepe daf. Itē: Qui tollit remouet: gerit: erigit: accipit: auferit.
- T**olus. a tollo lis dicitur hic tolus li. i. summas templi emiens rotunditas. ppe quidē tol⁹ est velut scurū breue qd in medio tecti est: in quo trabes coeūt.
- T**on dicitur altitudo vel tonū.
- T**onabulū li. i. sonus vel tintinabulū: a tono nas dicitur.
- T**ondeo des totonsi tonsum: capillos secare vel aliud et

diminueri: i. circuitu corodē. vñ hic tonsoz. ptinet etiā
tōdere ad oues. vñ in. j. Regl. c. xxv. Audiu q̄ tōderent
pastozes tui gregē. Tōdeo p̄ponit vt atōdeo des. i. val
de tondere: contōdeo des: circuitōdeo des: detōdeo
des. i. valde tondere vel deozsum. vnde detonus sa suz
retōdeo des: subtondeo des. i. subtus: vel parum: vel
post tondere. Tondeo cum suis cōpositis est actiuum
z amittit geminationē p̄teriti in cōpositis. Inueni
tur etiā tundo dis p u tertie coniugationis: sed aliud figt
vnde verius: Tōdem^o barbas vel oues: sed tundimus
herbas. Tondeo dat tonsum: sed p̄bet tundere tulum.
Dat tundo tutudi: sed dat tōdere totondi.

Tondito tas frequē. de tondeo des fin Dug.
Tonitrus. tonus cōponit̄ cuz terreo: z dicit̄ hic tonitrus
trus: et hoc tonitru indeclinabile in singulari. in pli h
tonitrua tonitruū: a tonitru ablatiuo addita um. Apo
cal. xix. Et audiui vocē tonitruūz magnoz. z hoc toni
truū tonitruū. Job. xxvi. Quis poterit tonitruū eius ma
gnitudinis intueri. z dicit̄ tonitrus: qz sonus ei^o terreat
vnde tonitrus vel tonitruū quasi tonus terreus. i. son^o
Et vt dicit̄ Aristo. in. ij. posterior: Tonitruū est extictio
ignis in nube. Et vt dicit̄ Philo. in. viii. libro: Arcus hic
quoqz cū neutro genere hoc arcu etiam veteres p̄fere
bant: vñ fin quartā declinationē declinat. Omnia. n.
masculina q̄ neutra quoqz in u desinētia inueniuntur
eiusdē sunt declinationis: vt hic tonitrus: hoc tonitru:
hic cornus: z h cornu: ergo silt̄ hic arc^o: h arcu. Dic
nota: q̄ e regione q̄ ascendit vapor siccus: aut ascēdit
etiā purus nō cōpressus in vapore humido: aut ascēdit
in vapore humido cōpressus. z siquidē ascendit solus
tunc facit ventos. si autē ascendit cōpressus: vel comp
bensus in vapore humido: tunc qñ vapor humidus p
uenit ad locu frigidis: z incipit comprimi. Comprimit̄
etiā in ipso quasi in ventre eius vapor siccus aut calid^o
accidentali caliditate. In tali aut compressione vapor
is sicci in ventre nubis fit agitatio vehemētis vaporis
sicci. Agitatio aut̄ inducit actualē inflammationē in va
pore calido z sicco: eo q̄ facillime est inflammationis: sic
est videri in ventositate sicca egrediente de vētre hoīs
hec enī si p pannū subtilē emittat: z candela adhibeat
tota inflamat: flāma lata z dispersa. hec igit̄ inflamat̄
causa est fulguris. Agitat^o aut̄ in interiorib^o nubis hu
mide quadruplicē facit sonum. si enī latera nubis tñ
pcutiat: z nō scindat: z sit inflammatus: tunc facit sonū
flāme pcutientis: qui est son^o qñ tumultuās: z non mi
cat nisi sicut per pannū spissum: eo q̄ nubes est aliqua
tulum puia: z ideo nō expresse flāma apparet: sed vt oi
ei qñ p pannū spissum. Eundē aut̄ sonū facit aliquando
vapor egrediens inflammatus: flāma fortiter pcutiente
sup aerē qui est in circuitu nubis. z est hic son^o sicut so
nus flāme in magno incendio: z videt̄ tunc flāma plu
rima fieri p aerē. Aliquādo etiā habet hūc eundē sonū
in laterib^o nubis si inflamat^o: sed tūc audif̄ tumultuās
sonus sine aliqua coruscatione. Secund^o sonus ē scis
sionis magne son^o velut si pann^o foris immense latitu
dinis scindat. z sonus iste est terribilis. z visus fulgoris
est curuus in nube: eo q̄ nō recte scindit nubes: sed in
pte que maiorē sustinuit impetu vaporis sicci inflama
ti egredientis. z iste sonus frequent̄ est interrupt^o: qz
interrupte scindit nubes. Aliqñ aut̄ habet sonuz maxi
mū in vno impetu venientē sicut si vter clausus: vel ves
sica magna sufflata sup caput vni^o frangeret. z hoc fit
qñ cum impetu totus vapor vel maxima eius pars exi
it subito erumpens z rumpens nubē: z exilit in aerem

z pcutit ipsum percussione fortissima. z hic est mod^o ter
tius tonitruū. Quarto etiā dicit̄ Aristo. q̄ ē son^o qñ hu
midoz siue viridiū lignoz crepitanium in igne. z hoc
fit qñ vapor siccus ex inflammatione querit locū maiō
rem. tūc enī nubē cōpressam humidā dissilire facit: z ex
gredit̄ ps eius aliqua sicut fit saltus carbonū vel ouoz
in igne affatoz. z inuenit̄ huius simile in castaneis qñ
non perforata z corrupta cortice in igne calido ponun
tur. quando enī in eis humidū incipit resolui: generat̄
in eis vapor: qui querēs locū maiōrem resistentē testā
vel corticem dirūpit: z exilit de igne cum impetu z stre
pitu magno. Di aut̄ quattuor modi tonitruū sūt tantuz
ipsius vaporis incens: quādo in hora inflammationis
eius strabit nubes exterior: z comprimit quod est intra
ipsam de vapore terrestri. Vaporis aut̄ q̄ nō ē adeo ve
hemens: soni sunt tres. qum. n. coruscatio fit de matia
ventoz calidoz siccoz qui cōprimunt̄ in ventre nubis
z inflamat̄ vehemētī inflammatione: z adurunt: sūt ali
qñ nō adeo fortes q̄ nubē scindūt: sed quz tangūt late
ra nubis humide q̄ iā cōuertit̄ in pluuiaz extinguitur
ignis vaporis inflamat̄: sicut extinguit ferruz candens
in aqua. z hic sonus ab Aristo. vocat̄ son^o stridoz. z si
egredit̄ aliquid de igne istud micat. z ille splendor ē co
ruscatio. A quibusdam autē vocat̄ sifinniens: eo q̄ si
sifinniendo ferrum sonat quando extinguitur in aqua.
Secūda autem diuersitas soni est quando vapor itra
nubem conclusus nō est intensus: nec multū cōpressus
z nubes continens ipsum nō est in partibus suis equa
liter spissa: tunc enī erumpit vapor p diuersas ptes nu
bis que sunt qñ foramina: z tunc sine coruscatione fit
sonus sibilans: sicut qñ vētus vehemēs flat p for
amina sibilando. Tertia aut̄ diuersitas est qñ nubes de
bilit̄ cōtinet vaporē trestre: tūc enī cito anqz ignis grū
pit: z nō facit sonū nisi sufflamen: cui^o exufflatio est ali
quantulū restricta z impulsā: sicut est son^o folium sa
bilium. Sed pōt queri hic: si tonat qñ scindit nubes: z
in ipsa scissione micat ignis: simul erunt tonitruū z ful
gor. ppter quid ergo ante videt̄ fulgur p̄ andia^o toni
truū: Hoc determinatū est supra in fulmen. Itē noti
ta q̄ diuersificat̄ sonus tonitruū fin diuersitatē nubis
in spissitudine z q̄litate frigidis z calozis: ex diuersitas
te locoz fin q̄ alte sunt nubes vel demisse: qz fin hoc
fortius sonant: z minus z magis audiant: z nō tñ in
hoc q̄ tonitruū fit erupta nube: sed etiā in hoc q̄ toni
truū causat̄ p extinctionē ignis in nube.

Tono nas nui tum. i. tonitruū facere. z conuenit solū deo
vnde solū in tertia psona dicit̄ inueniri. Inuenit̄ tamē
in p̄ma z scda psona p. p̄popeia. i. p translationē: vt
tono. i. sono: vel fortiter clamo: z p apostrophā. Tono
cōponit̄ vt atono nas. i. stupefacere: cōtono nas. i. siml
tonare: in tono nas. i. insonare. Tono z eius cōposita sūt
neutra p̄ter atono qd est actiuū. z omnia faciunt p̄ter
ritum in nuū: z supinum in itum: lz quādoqz inueniat̄
facere in aui z in atum: fin antiquos. z omnia corripit.
banc syllabam to. Et nota q̄ tono absolutū est: vt de^o
tonat. Inuenit̄ tamē etiā quādoqz: deus tonat aerem
qz verbū trāstiniū tūc intelligit̄ in eo. i. tonare facit: vt
tonitruo pcutit z mouet z tangit. silt̄: Pluit sup pecc
tozes laqueos ignis. i. qñ pluuendo subito: z abundant
emittet. z cori. pmā tono. vnde Esopuz: Dum fortuna
tonat fugitios terret amicos. Quare aut̄ tonare attri
buat̄ Ioui: dictum est in iupiter.

Tonfa in tonfus est.

Tonfilla. a tonfa dicit̄ hec tonfilla le dimi. gua tōsa. ton

illa etiā dicit forpicula. et tonfilla dicit vincta ferrens
vel ligneus ad quē in litore funes nauis alligant. vñ
Ennius: Tonfillas rapiunt: obigunt lit' ad vinctos.
Tonfito tas in tonfitus est.
Tonfortium. a tondeo des dicit hoc tonfortiū rj: idē qđ
tonstrina. s. locus vbi tondef.
Tonstricula le oimi. parua tonstrix.
Tonstrina in tonstrix exponit.
Tonstrix. a tonfor: or in rix et interposita t cā euphoniae
d' hec tonstrix cis. vñ hec tonstricula le oimi. et hec tō
strina ne: officina: vel dom': vel locus in quo tondef.
vide in tertia pte in tractatu de verbo in pncipio.
Tonfula le oimi. parua tonfa: et cor. penf.
Tonfura. a tondeo des dicit hec tonfura re. De tonsura
clericorū vide in clericus.
Tonsus. a tondeo dicit tonsus sa sum. et cōponit vt intō
sus sa sum. A tondeo totondi tonsus deriuat tōso sas
frequē. a quo aliud frequē. tōfito tas penf. corre. Itē
a tondeo d' hec tonsa se. remus: qđ et hic tonsus dicit.
sed ponit' tōsa v' tōsus d' palmula remi q' aquā pcurit
vñ et d' sic: q' aquā pcurit. vel d' a tundo dis: qñ tōsa:
vel quasi tonsus: q' aquam tundat.
Tonus tonimaf. ge. i. fonus: a tono nas d': et cor. to.
Topacius vel topacion: gēma est ex virenti genere omni
colore resplendens: inuēta p'us in Arabia insula: i qua
trogodite predones fame et tempestate fessi cum radi
ces herbarū effoderent eam eruerūt: que insula postea
nebulis coopra: tandē et a nauigantibus est inuenta: et
ob hoc locus et gemma nomen ex causa accepit. nam
topasim trogoditarū lingua significationē habet que
rentis. vnde et insula dicta est topacius: vel lapis dicit'
est topacius vel topacius. vel cōponit a ton vel topes
quod est totum et pacos: vel patos: vel patios quod ē
color: inde topacius: q' de colore omniū lapidum in se
habet. et vt dicit glosa in penul. capitulo Apocal. Top
pacius quo rario: eo pstantior. et habet duos colores
ex auro et etherea claritate maxime lucens cū splendo
re solis tangit superans omniū gemmarū claritate: in
aspectū suū singulariter puocans aspiciētes: quē si po
lis obscuras: si nature relinqs clarior ē: et nihil eo cha
rius regibus inf' diuitias.
Toparcha. a topos quod est totū vel locus cōponit' cu
archos quod est princeps: et d' hic toparcha vel hic to
parchus. i. pnceps sup totum: vel sup aliquem locū. vñ
hec toparchia ebie: penul. acuta: eius potestas. vel top
parchia pōt dici locus pncipatus. vnde tres toparchie
dicunt' trium locorū pncipatus.
Toparchia in toparcha est.
Topacius in topacius est.
Topicus. topos d' locus. vnde topicus ca cum. i. localis
et hec topica ce: et pluralit' hec topica topicorū: p quo
dam libro: in quo tractat' de locis. Item topos vel ton
dicit totū. vnde topicus ca cum. i. totalis. vñ et p'dictus
liber pōt dici topica quasi totalis: q' ibi de totis vel de
locis omnibus tractat: et cor. pi.
Topos dicit totum vel locus.
Toragium gij. i. ornatus: vel minutus: et d' a torus.
Torax. a torus p pulpa dicit hic torax cis. i. pectus vel ps
illa corporis anterior que ē a collo vsq' ad stoma: bus
quā nos dicim' archam: q' ibi archanus fit. i. secretum
quo cetera arcent: cui' eminētes pulpe māmille dicūt
inter quas ps illa ossa pectus d': dextera et leua coste
vnde torax dicit' loica: et ppe illa que tñ extendit q' to
racem hominis defendat. Job. xij. Subsistere non pot

uit nec basta torax. et definit actus singularis in em et
in a toracem vel toraca. et actus plus in es et in as tora
ces vel toracas. vñ Virgi. Enei. xi. Zelag' trunca viri et
bis sex toraca petitum.
Torcular. a torqueo ques dicit hoc torcular laris. vel h
torcularis. i. calcatoriu: quia ibi vne vel oliue calcen
tur: et extorte exprimant'. Dicit tñ quidam q' torcular
dicit' p'prie p'elium quo vne calcate exprimunt: et pro
ducit penul. tam nti q' gti.
Toreuma matis ge. neu. est toznatura vel toznatum vas
vel quicquid toznat et dolat: siue vas siue lectus siue
aliud. et dicit a tozno nas: et est tozeuma triū syllabarū
et cor. p'ima. vnde Prudenti'. Fulcra mero veteriqz
tozeuma roze rigant'.
Tormentum in tormentum est: et cor. mi.
Tormentū. a torqueo ques d' hoc tormentum inis. et hoc
tormentum ti qñ torquimentū: q' torquēdo mentem
inueniat. vñ et dicit tormentū quasi torquens mentem
et est etymo. vñ tormēto tas. i. tormento afficere. vnde
tormētuous sa suz: qđ et tormētous d'. et compaf. Et
nota q' tormēta etiā dicunt' instrumēta bellica ad diri
menda opida et ciuitates: vel q' torquēat interius resi
stentes: vel q' torqueant lapides: et etiā tela.
Tornatilis in tornus est.
Torno nas in tornus est.
Tornus. a torqueo dicit hic tornus nī: quoddam instrum
entū cum quo vasa toznant'. vnde tozno toznas. i.
tozno aptare: in gymm mittere: vel voluere instrumē
tum. et hic et hec tornatilis et hoc tornatile penul. corre.
habile ad toznandū.
Torosus sa sum in torus vide.
Torpedo. a torpeo pes d' hec torpedo dinis. i. torpor: et
pducit penl. nti. Torpedo etiā est quoddā genus pis
cis sic dicta: q' torpescere faciat si quis eā viuētē tan
gar. Et narrat Plim'. Tanta est vis eius: vt etiā aura
sui corporis afficit mentē et hominis mēbra.
Torpeo pes pui pere. i. languere: pigrere: et deficere: stu
pere: mutere: quadā admiratione v' timore affici. vñ h
torpor poris: et torpescio scis incho. Torpeo componit'
vt torpeo pes: detorpeo pes. i. valde torpere: vel a tor
pore remouē: intopeo pes: retorpeo pes. et hic ichoati
ua torpescio: detorpescio. Torpeo cū suis cōpositis est
neutz: et caret supino.
Torpidus. a torpeo pes dicit torpidus da dū. i. stupidus
et compaf. vnde torpidulus la lū. i. aliquantulum tor
pidus: et hec torpiditas tatis.
Torquatus. a torques vel torquis dicit torquatus ta tu
z. i. torque ligatus vel ornatus. et hinc quidā romanus
dictus est torquatus: q' singulari certamine quendam
gallum venicit: eiqz torquē aureū abstulit.
Torqueo ques torhi sum vel totum: torquere. i. cruciare
Et torqre. i. flectere: voluere: vel mittere: iaculari. Tor
queo componit' vt abstorqueo ques: distorqueo ques
extorqueo: intorqueo: obtorqueo: pretorqueo: retor
queo. Torqueo et eius composita actiua sunt: et faciūt
p'eteritū in si: et supinum in sum vel in tum. vnde torzo
res et torzores: torzio et torzio: torzus et torzus. Item a
torqueo deriuat hic torquis hui' torquis maf. ge. et hec
torques hui' torquis fe. ge. i. ligamen torzū vel aureus
circulus circa collum: a collo vsq' ad pect' descēdens
sic dictus: q' torzus fit. et est ornamentū viroz. Et scias
q' torquis maf. ge. est magis in vsu fm grāmaticos. s.
hec torques in fe. ge. sepi' inuenit' i theologia. vnde Ju
dic. viij. P'eter torques aureas cameloz. Nota h vsus

grecis. Pectoris est spinter ppe piterq; monile: Onas
tus colli sūt torquis auris inares. Anul⁹ est manus:
sunt armille scapular: Atq; picelides exornant bra
chia nymphis.

Torquis in torqueo ques est.

Torrens tis in torreo res est.

Torreo res rui tostum torere. i. vtere: assare: ficcare: cre
mare: vel vertere siue solvere. Theodolus: Ethiopum
terras: iam feruida torruit estas. Torreo cū suis cōposi
tis siqua hz activa sunt: z faciūt pteritū in rui z lupinū
in tostū inuenit etiā torritū. De significationib⁹ de tor
reo osuenerit dici: Qui torret: voluit: ficcat: cremat: assat
z vrit. A torreo dī hic torrens tis: fluu⁹ vel aqua venies
cū impetu ex imbibus repentina: magnū habens in
crementū: sed adueniente estate calore solis torrescit z
arescit z desiccatur. vñ z sic dicit⁹ ē: qz pluuia crescit i hy
eme: siccitate in estate torrescit z horrescit. cui greci ab
hyme nome dederūt: nos ab estate: illi a tpe quo cre
scit: nos a tpe quo siccat. Propbeta: Conuerte dñe ca
ptiuitatem nostram sicut torrens in austro.

Torresco scis. a torreo res addita co fit torresco scis icho
riui: qđ accipit impozie quādoq; in passiuā z abso
luta significatione. i. arescit.

Torriculus li dimi. paruus torris.

Torridus. a torreo res dī torridus da dū. i. velor v⁹ tost⁹
Et comparat. vnde i hymno: Lūi⁹ corpus sanctissimū
in ara crucis torridum. vnde bec torriditas tatis: z cor
ripit penul. imam.

Torris. a torreo res dicit⁹ hic torris huius torris: lignum
semistum tractū a foco z extinctū. Idem z hic titio
onis: lz sic dicit⁹ etiā i igne dū ardet. z dicit⁹ simplici⁹ ti
tio a torreo quasi torritio. Amos capitulo. iij. Et facti
estis qđ torris raptus de incendio. Sach. iij. Nunquid
nō iste torris erutus de igne est?

Torzores. i. torzores: vel cruciatores: a torqueo es dicit⁹.

Torta. a torqueo dī bec torta te. vñ tortula le dimi. qđ
dam genus cibi vel panis: qđ vulgo ita dicit⁹.

Tortilis. a torqueo ques dicit⁹ hic z bec tortilis z hoc tile
penul. core. vñ tortiliter aduer.

Tortula le dimi. in torta est.

Tortores idem est qđ torzores: a torqueo sum vel tū.

Tortuosus. a tortus dicit⁹ tortuosus sa sum flexuosus vel
iniuriosus extra rationem. z comparat. vnde tortuosi
tas tortuositatis.

Tortus. a torqueo dicit⁹ hic tortus tus. i. corrisio vel iniu
ria. z tortus ta tum.

Torus. a torqueo dicit⁹ hic torus ri. i. deflectio: z pulposa
extantia carniū: sicut circa culū z brachia. z dicit⁹ sic: qz
ibi viscera torta videant. vnde torosus sa suz. i. pinguis
z toris plenus: z superb⁹. z comparat. vnde h⁹ torositas
tatis. Inuenit etiam thorus p lecto: sed tunc aspiratur
de quo dixi in suo loco.

Tortus. a torqueo ques dicit⁹ tortus na uny. i. crudelis:
terribilis: qz fit torto vultu. z comparat. z inde bec tortu
itas tatis. z componit inde pteruus.

Tostus. a torreo res rui tostus dicit⁹ tostus sta stū. i. assa
tus: perustus: pistus: siccatus. z comparat. qz aut dicitur
tostus qđ torridus: etymologia est.

Tot omnis generis: numeri plis: z indeclinabile. z dicit⁹
a ton vel a topos qđ est totum.

Totalis in totus vide.

Totidem. i. eiusdem nūeri: z est indecli. ois ge. plis nume.
z componit a tot z idem: z corzi. ti.

Totiens aduer. numeri: z dicit⁹ a tor.

Torondi exponitur in tondeo des.

Totus. a tot dicit⁹ tot⁹ ta tum: z pertinet totū ad magni
tudinem: vt totū corpus: sed omne ad multitudinē: vt
omnis homo. Item omne in diuersis partib⁹ ponitur:
totū sine partib⁹ debet esse diuersis: nec a parte integra
tur differentia toti⁹ in rem nominis cui adiungit: s; nul
lam ei⁹ partē compendit: vt tot⁹ sortes. i. sortes z qđ
bet eius pars. Omne vō qualibet rem nois cui adiun
git compendit: z pducit to. vñ quidaz: Mandere sic
totum meli⁹ qđ pandere votū. vnde hic z bec totalis z
hoc le: z a tō totali addita tas fit bec totalitas.

Toricum ci in tarus exponit.

T ante R

Trabilis. a trabs deriuat⁹ hic z bec trabilis z hoc bile: qđ
est trabis: vel quod pertinet ad trabem. z bec trabilis
balis. i. trabs.

Trabaria. a trabs dicit⁹ bec trabaria barie: nauis longa z
stricta. Trabarie dicunt minute naues que ex singulis
trabibus cauant que aliter litorarie dicunt: vel candu
ce ex ligno vno cauate z facte. z dicunt canduce: quia
a q̄ttuor vsq; ad decem homines capiant.

Trabea. a traf beo dicit⁹ bec trabea bec: genus vestis im
perialis: qua soli imperatores utebant: qđ transbea: qz
vltra alios beatū designabat. vnde trabeatus ta tum. i.
trabea indutus. vnde legif qđ domin⁹ noster fuit indus
tus trabea carnis. i. regia veste carnis. Trabea etiam di
cit⁹ portic⁹ tecta trabibus. z producit penultimā trabe
atus. vnde Quidi⁹. xij. libro Metamor. Dignior est
qualis trabeati forma quirini.

Trabeatus in trabea est.

Trabecula le dimi. parua trabs.

Trabs a trabo bis dicit⁹ bec trabs bis: qz ab vno pariete
trabit ad alium. vel trabs dicunt a transuerso: quia i
transuerso posite vtrosq; parietes contingant z conti
neant veteres etiā bec trabs p trabs dicebant.

Tracia in trax est.

Tracon conis: est meat⁹ subterrane⁹. vnde qđdam: Terra
rum tracones: animalia dico dracones. vñ quidā puta
uerūt debere dici in psalmo: Dracones z omnes abyssū
sed tracone dicit⁹ cōmuniter per t: z corzi. co.

Tractabilis. a tracto ctas dicit⁹ h⁹ z bec tractabilis z bec
le: quod de facili potest tractari z duci. vnde tractabili
rer aduerbium. z componit vt hic z bec intractabilis z
hoc le. vnde intractabiliter aduerbium.

Tractatus. a tracto ctas dicit⁹ hic tractat⁹ tus: sermo alte
ra agens psona. tractat⁹ aut spēaliter fit ad seipsū: ver
bū aut ad omnes. vnde dicit⁹: Verbū fecit ad populū.

Tracto. a trabo bis traxi tractū ctu: u i o fit verbū frequē
tatiuū: qđ videt distare a significatione sui pmiuū: sed
penitus non distat. nam qui aliquid tractat quodam
modo illud trabit. Est enī tractare sententiā frequē
tūc z illuc trahere. z tractare est ad libitū trahere. Tra
cto cōponit: vt cōtracto ctas: qđ z contracto ctas inue
nit. i. simul tractare: vel inter man⁹ tractare z palpate
qđ cōponit vt p̄cōrecto ctas. i. a n̄ tractare: vel ante
tractationē delectari: cōsucta manib⁹ palpate: de tracto
cto ctas qđ z detracto ctas dicit⁹. i. dedignari: recusare
negligere: contemnere: vel detrabere: pertracto ctas. i.
perfecte tractare: obtrecto ctas. i. detrabere: maledice
re: retracto ctas. i. itē tractare tractata: qđ z retracto
inuenit. Tracto z ei⁹ composita sunt actina. Et a trabo
traxi ctū deriuat⁹ tractus cta ctum. z hic tract⁹ bui⁹ tra
ct⁹: z tractum aduerbiū. i. lente.

Tractus in tracto ctas est.

Traditio onis of a trado dis v' ab h' g' traditi: addita o fit bec traditio. *Aurora: Lacq nota loquens traditione breui.*

Traditor in trado dis est.

Trado. a trans z do das: cōponit trado dis tradidi traditum z abijcit ns. z est tradere: pdere: dare: vel transferre. vnde versus: Qui tribuit tradit: tradit iniquus homo. vnde hic traditor: ditoris. i. proditor: vt Judas est traditor. i. oator.

Traduco. a trans z duco cis componit vt traduco cis: z abijcitnr ns. vnde in Psal. debet dici: Qui traduxit populum suum p' destrū. z in *AD* attb. j. ca. Joseph quē eēt iustus nollet eā traducere: fm glo. vna. z greci habent ppalare: z redit in ides. Quod. n. manifestatur q̄si de tenebris ad lumen traducitur. Itē ducere. i. vltra ducere z pdu. du. z inde traductus ctatctum.

Treductio. a traduco cis vel a g' traducti: addita o fit h' traductio onis. i. vltra ductio: propalatio: siue manifestatio. vnde sap. capi. ij. Factus est nobis in traductioez cogitationuz nostrarum. *Glo. Logitationes nostras traduxit in lucem. Item mox of traductio quādo minus ab hac vita traducunt. vnde sap. xi. Qui quā minuerent in traductionē infantium occisorū zc. Itē traductio est quidā color rhetoricus. vide in tertia parte in ca. de coloribus rhetoricis.*

Tradux. a trans z dux cōponitur hic tradux ducis: v' postest veritari a traduco cis: z est tradux ppago. Qd' ēt pro originali peccato quod adaz cōmmissit inuenitur: quia ab ipso in posteros fuit translatus: sicut de patrib' filij ppagantur. z cor. penul. gti. licz duco cis pdu. p' ma. vide de hoc in dux. *Pa. vō sic dicit: Tradux ex altero ducta ppago: radix: vnde origo. Sed potest queri an anime rōnales sint ex traduce. i. ex ppagatiōe ducte vel origine ex altero: vtrū. i. anima filij z aia patris originem habeat. Ad hoc intelligendum scias q' ex traduce sūt due partes: ex p'positio: z traduce casus ablatiui. Item nota q' traductio duo importat: originem. i. z diuisionem. Non. n. ignis generatur ab igne gerante nec traduci pprie dicit. Sicut nec lignū diuisus in partes dicit q' ei' vna pars ab alia traduca. vnde traductio pprie of in generatiōe animatoruz que est per decisioez semis: z ideo non pōt dici traduci ab aliquo illud qd' ab eo originez nō habet: nec diuisionem recipit. Diuidit autē aliqd' dupliciter. i. per se: vt corpus: z per accidens: vt forma corporalis materie ipressa. Anima autē rōnal' nec corp' ē nec of corp'alis: qd' ipsa sua opatio ondit que sine corpore est: z ideo traductio nō potest p' modum diuisionis. z in hoc cōstitit ratio Aristote. in sede cimo li. de animalibus. Vult. n. q' quozū pncipiorum operationes sunt sine corpore illa pncipia non traducantur p' semē. Sicut etiam patet q' nullo alio modo originem potest habere anima filij ex anima patris. aut. n. hoc esset: qz intellectus filij ab intellectu patris oziretur mediante virtute generatiua z formatiua: aut immediate. Primū est impossibile: qz effect' non pōt esse immaterialior sua causa. vnde quā virtus generatiua sit potentia materialis: nō potest eius actō ad formā immaterialem terminari. Scdm et esse nō potest: vt alibi pbatum est. vnde relinquitur q' pncipiū originis anime rationalis sit aliqd' pncipium sepatum. z hoc qdem cōceditur z aphilosophis z a theologis. vnde dicit Aristot. in. xij. d' animalib': q' intellectus ab extrinseco ē. Et in vltimo eccles of: Donec spūs reuertat ad dñz q' dedit ill*

luz. vide in aia z in extraduce z in origine.

Tragedia. Qda qd' est cant' vel laus cōponit' cuz tragos qd' est hirc' z of bec tragedia die. i. hircina laus vel hircinus cant' vel fetidus. *Est. n. de crudelissimis reb': sic qui patres vel matres interficit vel cōedit filius vel ecōuerso z huiōi. vñ z tragedo dabat hircus. i. animal fetidum: non q' non haberet aliud dignum premium: sed ad fetorem materie designanduz. Et in tragedus da dū z hic tragedus oi penul. pdu. tragedie scriptor: z hinc tragicus ca cū. Itē a tragedia dicit' tragicus ca cum. Et differunt tragedia: z comedia: qz cōedia puator' hoim cōtinet facta: tragedia reguz z magnatuz. Itē comedia humili stilo describit: tragedia alto. Itē comedia a tristibus incipit: sed cuz letis desinit: tragedia e contrario. vñ in salutiōe solem' mittere z optare tragicū pncipiū z comiciū finez. i. bonuz pncipiū z letuz finez: z pdu. penultimam tragedia. vide in comedia. pōt tñ esse breuis in v' su. vide in facio cis.*

Tragedus in tragedia est.

Tragelophus. Tragos qd' est hircus cōponit' cū lophos qd' est ceruus qui licz eiusdē spēi sit cuz ceruo: villosos tñ habz armos vt hirci z mēta barbata. z of trageloph' phi penul. cor. i. hircoceruus.

Tragema matris: neu. ge. idem est quod vile munus: vel modici valoris.

Tragicus ca cuz penul. cor. of a tragedia. z est tragicus idē qd' traged' of ad tragediā ptines.

Tragiopa pe est auis maior aquila.

Tragos grece latine of hirc'.

Tragula. a trabo bis of bec tragula le gen' teli.

Tragū a trabo bis of hoc tragū gi gen' ret' piscatorij: qd' aliē verriculusa verrēdo of.

Traba be genus est vehiculi a trabēdo dicta: qz rotas nō habz. vñ a trabo bis of paralip. i. li. ca. xx. *Secit sup eos tribulas z trabas.*

Trabo bis traxi tractū quod cōponit' vt abstrabo bis abstraxi. i. in alias ptes trahere: lacerare: abscondere. attrabo bis. i. ad trahere: ad breuiare: contrabo bis. i. colligere: cōstringere: ad breuiare: decurtare. Distrabo bis. i. in diuersas ptes trahere: diuidere: dilaniare: vel a se remouere: vendere: vel donare. Detrabo bis. i. post dozum alicui maledicere. Itē detrabere. i. expoliare: auferre. extrabo: protrabo: pertrabo: retrabo: subtrabo. z est subtrahere maledicere: vel subtr' vel latenter vel paruz v' post trahere: diuiniuere: auferre. z ab his omnibus descendunt frequen. Trabo z eius cōposita sunt actia z faciūt preterituz in xi. z supinuz in ctuz: naz desinētia in ho: aspiratū faciūt preteritum in xi z supi. in ctum: vt trabo traxi tractū: v' v' xi ctū: fm P'ris.

Traiectio onis in traicio est.

Traicio. a trans z iacio cōponit' traicio cis: ieci cere ctū z scribit per duo i. qz a que est in iacio mutat in i z ab ijct' de trans ns. z est traicere vltra iacere: vel pfozare vel transfigere. vnde traiect' ctatctum: traiectione cte cti: et inde addita o fit bec traiectione. i. vltra iactio: z ponit' p' mercium trasportatiōe. *Eccl. xxxvij. Lū negociatore de traiectione cū emptore de veditiōe tracta.*

Trama. a trabo bis of bec trama me: qz p telaz trabatur est vō filū iter stamē discurrans. Trama of ēt quoddā instrumentuz texturū qd' ineqle est.

Tramaricia. a trabo bis of bec tramaricia cie qdaz arbus stula: qz trabat errozes. Naz in qbusdam locis ea terre distinguuntur.

Trames. a trabo bis of hic trames mitis: via parua z trās

S

- uerfa pagrum, z dicit a trabo: qz trabat de publica via vel of a transmitto tis: qz rranmittat vsqz ad aliaz pte agri. vel dicit a tranuerto: qz p trauerus ducat. z coz. penult. gniti trāsmittis.
- T**ramis. a trabo bis of bec tramis buius tramis: extrema pars vestimēti.
- T**ramoseric⁹. a tramo z seri⁹ cōponit⁹ tramoseric⁹ ca cū: penul. coz. i. bñs tramā sericaz. vñ bec tramoserica ce: q̄dam vestis lineo stamie: sed trama serica.
- T**rano. a trans z no nas cōponit⁹ trano nas vbu; neu. i. vltra no vñ nato vel trāseo: s; ppe de mari of.
- T**ranquill⁹ la luz. i. q̄etum: lucidū: puruz. z of tranquillū .i. transiens q̄ete z p̄inet pprie ad mare: sicut serenū ad celuz sicut dixi in sereno nas: z a gto tranquillū addita of bec tranquillitas tatis: z scribit⁹ per geminū l. vñ penul. pdu. in tranquill⁹. Qui. epi. Nec nisi tranquillo brachia crede mari.
- T**rans ficut dicit P̄ris. in tractatu p̄positionū quādo cōponit⁹ cū dictione incipiente a o vñ n vel i cōsonāte: abijcīns: vt traduco trado trano traicio. In alijs aut p̄positi onibus remanet integra. vñ versus: Si cōponat trans littera nulla mouetur: Trano traicio trado traduco remotis.
- T**ransactio onis in transigo gis est.
- T**ransalpin⁹. a trans z alpin⁹ cōponit⁹ transalpin⁹ na nū .i. vltra alpes exiteus z inde transalpinoz naris. i. vltra alpes ire: z pduc̄ pi.
- T**rāscendo. a trans z scando dis cōponit⁹ trāscendo dis si sum: z abijcīns: z scribit⁹ p̄ vñ s: quia nec ante conso nātem: nec post cōsonātes debz fieri geminatio conso nantis: vt asto: atcedo: trāscendo: nisi altera illarum fu erit liquida vt suplico: supprimo. Et est trāscēdere vltra scandere.
- T**ranseo. a trans z eo cōponit⁹ trāseo is iui ituz ire. i. vltra ire. z est s de p̄ma syllaba: qz positio debz syllabari p se: z facit futuruz indicatū in bo vt transibo: z iam in uenit vt transeam.
- T**ransfero. a trās z fero cōponit⁹ trāsfero trāstuli translatum transferre. i. vltra ferre vñ de vno loco ad aliū ferre. vnde translatus ta tur. i. traduct⁹: siue vltra ductus: transportat⁹. z hic translator totis z dicuntur translatores qui de vna lingua transferunt in aliam: z fuerūt plures interpretēs siue translators. vide de hoc in interpretēs.
- T**ransfiguro ras pdu. gu. vide in figura.
- T**ransfretō. a trans z fretuz cōponit⁹ transfretō tas tautare. i. vltra fretū ire: mare transire. z coz. fre z scribitur per vñuz f: qz s nō mutat ibi.
- T**ransfuga. a transfugio gis dicit⁹ hic z bec transfuga ge qui de vno exercitū fugit in aliū: z coz. fu. vñ transfuge siue nomē siue vbu; coz. fu.
- T**ransgredior. a trās z ḡdior cōponit⁹ trāsgredoz ris gress⁹ su; trāsgredi. i. vltra ḡdi p̄uaricari vbu; deponētale.
- T**ransgulo las in gulo las est.
- T**ransigo. a trans z ago componit⁹ transigo gis: transegi transactū transigere. i. vltra agere: vel litez dicide: quasi actionez transire. Item transigere. i. cōponere. vñ trāsi gēs p̄cipiū qd̄ capit oēs sui verbi significatiōes: z bec trāfactio: q̄ sic in iure dīstinīf: Trāfactio est de re dubia z lite incerta nec dum finita gratuita pactio. Nā vt of codice de trāfactionibus: lege transactio: nullo dato vñ retento seu p̄misso minime p̄cedit. Et of trāfactio q̄si actionis transitio: eo qz q̄ trāsit z recedit ab actiōe: z sic scā. cōpositiōe cessat strepit⁹ litl. z coz. penl. trāfigo.
- T**ransitio. a trāseo is: vñ a gto transiti transite transitū: ad dita o fit bec transitio onis. i. vltra itio. Itē transitio est q̄dam color r̄betozic⁹ de quo dixi in tertia parte in ca. de colorib⁹ r̄betozicis
- T**ransitus. a transeo sis of hic transit⁹ tus tui z transitus ta tum: penul. coz. z sic itum z transitum corripunt i: Deutro quarto cap. Transito iordane. Itē actum. xix. Transita macedonia.
- T**ranslatio. a transfero vel a gto translati addita o fit bec translatio onis. i. vltra latio: transportatio. Itē trāslatio. i. expositio siue p̄ aliā linguā. An translatio semp fa ciat deriuationez: vt a theos deus dixi in tertia parte in cap. de specieb⁹ nominū q̄si in p̄ncipio.
- T**ranslator totis in transferro est.
- T**ransmeo meas exponitur in meo meas.
- T**ransmigo ex trans z migro gras cōponit⁹ transmigo gras graui grare. i. vltra migrare: trāfire. P̄sal. Transmi gra in montē sicut passer. z coz. p̄maz migro nālīf. vñ transmigo gras penul. grauat: licz in aliqb⁹ ecclīis acu af. vnde zoymas de maria egyptiaca. Deu inqt qd̄ ten tati quo qualis z vnde migravi. In versu tamē migro habz p̄mā cōmunez.
- T**ranstruz. a tranuerto tis of hoc transtruz stri. z dicunt⁹ transtra tabule vbi sedent remiges: qz in tranuerto na uis sunt posite Ezech. xxvij. Transtra tua ferūt tibi ex is dico eboze.
- T**ransuado. a trans z vado dis cōponit⁹ transuado das dati dare. i. vltra vadare: trans vadum ire: vñ trās vadū ducere: z coz. va.
- T**rapeta. a tero ris of bec trapeta te z h̄ trapetū ti. i. mo/ la oliuaria. s. vbi oliue terunt⁹ vel incus numulariozuz vel vas in quo herbe terunt⁹. z dicit⁹ trapeta quasi te repeta: qz assidue petif vt teraf. z ide bec trapezia pezie mensa numulariozuz. vnde hic z bec trapezeta zeterin eodem sensu. s. numularis: vel menfarius: qz pecuniā super mēfaz dinumerat. Sic. i. homel. epiphanie. Tra pezetas ml̄taz gentiuz p̄uintie ignozat.
- T**rapezeta te: z trapezita te etiā inuenit. vide in trapeta. z pro duc̄ penultimā.
- T**ray cis cōis ge. of a tray. z dicunt⁹ traces a morib⁹ qua/ si truces: crudelissimi. n. fuerūt. Vel traces dicti sunt q̄ si tyriaces filio a Japhet qui dicit⁹ ē tyras: a quo orti sūt z noīati. vñ bec tracia. z hinc modo hic z h̄ tray tracia z h̄ z bec tracens z hoc se: z traci⁹ cia cium: pro quo se pius inuenit truci⁹ cia ciuz.
- T**redēim ois ge. plural numeri indeclinabilez cōponit⁹ a tres z decem.
- T**redēimus in treden⁹ est.
- T**redēnari⁹ in tredenus vide.
- T**redenus. a tredēim of treden⁹ na nū: z tredenarius ria rium: z hic tredenarius rij z tredem⁹ ma mum: z trede cies aduerbiū z pducit⁹ de.
- T**remisco scis in tremo est.
- T**remissis sis maf. ge. est tertia pars solidi: z dicit⁹ tremis/ sis: qz ter missis soliduz faciat. vñ est nomen vncie certi ponderis z quātūtatē.
- T**remo mis mui mitum tremere. vnde tremendus da dū z tremebundus da dum filis tremēti z hic tremoz mo/ ris. vnde tremozofus sa sum: z cōparatur. Tremo cōpo nit⁹ cū facio z of tremefacio cis z cuz fio z dicit⁹ tremes/ fio. sis. Itē a tremo cōponit⁹ contremo mis: extremo mis: intremo mis. z hūc inchoa. cōtremisco: extremis/ co: intremisco. Itē a tremo mis addita co fit tremisco scis inchoa. i. incipio tremere. Daniel. sexto ca. Tremis/

cant et pauca deus danielis. Tremo et eius composita neu. sunt et faciunt preteritum in mui et supinum in mituz et cori. hanc syllabam tre. vnde in auroza of: Signa deorum Pharaon tremuit siccum mare fluctus. et est terciæ coniugationis tremo. vnde cori. peult. infinitiui. vñ in psal. oebz corpi me. Qui tagit terram et facit eam tremere. Itē Isai. lxxvi. Qui tremis ad verbum eius: penl. cor. Itē supinū cori. mi tremitū.

Tremulentus ta tū. i. tremore plenus. et cōparat tremulētus tior tiffim⁹: et cōponit a tremo et lentos qd est plen⁹.

Tremulus a tremo mis of tremulus la luz. vñ tremulo las .i. tremere et trepidare: et cori. mu.

Trena. a treneo nes: of bec trena ne: lamentatio: sicut. n. hymn⁹ est caticū leticie et laudis: ita trena est caticū lamenti et funeris. vnde trenus na num. i. lamentabilis: et trenosus la luz. i. lamentuosus. et vtrumq; comparatur et trenic⁹ ca cum. i. luctuosus. Item hi treni nox of: vñ Tremi hieremie. i. lamentatiōes.

Trenar⁹. a trena dicitur hic trenarus ri et in psali bec trena ra roz: mons siue vallis vbi descensus est ad inferos: et sepe ponit p ipso descensu ad inferos et p inferno vbi nō est nisi flet⁹ et lamentatio. vnde trenerari⁹ ria ruz. Et scias q quidaz dicit p eodē monte hic trenarius: sed male et cori. na trenarus.

Treneo nes in lamento: tarius est.

Trenic⁹ ca cum in trena est.

Treni nox trenis in trena est.

Trepido das dau datum dare. i. formidare. Propbeta: Illic trepidauerūt timore. vñ trepid⁹ da duz. i. timidus et cōparat. Trepido das cum suis cōpositis siqua habz neu. sunt et cori. pi.

Tressis. as affis p obulo cōponit cum tres et dicitur hic tressis huius tressis. i. tres oboli vel pcius triū oboloruz vñ trium assium appreat⁹.

Treuga ge scriptio regalis vñ securitas. vnde trengo gas .i. securare: pacificare: trengaz facere. et hic trengari⁹ rij. qui trengas facit inter aliquos et trengari⁹ ria ruz: ad trengam pertinens.

Trengari⁹ in treuga est.

Triambos. i. triumph⁹ vel iudiciū triplex.

Triangul⁹. a tris qd est tria et angulus cōponit triangul⁹ la lū. i. tres angulos habēs. vñ triangulat⁹ ta tuz idez et substantiue of triangul⁹ p tali figura.

Triari⁹. a tri of triari⁹ ria ruz: sup tres cōstitut⁹: vñ qctio loco cōstitut⁹ in exercitu: idez et portitor signoz of.

Trias a dis fe. ge. a tris of:

Tribac⁹ ci est qdā pes cōstās ex trib⁹ brenib⁹ syllabl: et cōponitur a tris qd est tres et brachos qd ē breue: qñ cōstans ex tribus syllabis breuib⁹ vt dñs. vñ versus: Pes tribac⁹ breuib⁹ postulat ire tribus.

Tribula le in tribuluz est.

Tribulis. a tribu dicitur hic et bec tribulis et hoc le. i. de. ea dez tribu: et pducit bu. vnde Doza. in epi. Ut cū pilleo lo soleas cōiua tribulis. et inde cōponit vt tribulis le. Sz tribulo las cori. bu. vñ quidaz: Non homines tribules: quos tu scis esse tribules.

Tribulo las vel tribuloz laris in tribulum est.

Tribulū. a tero ris of hoc tribuluz li: qd et bec tribula le iuenit: instrumētū quo fruges terit. vñ paralip. pmo li. ca. xx. Fecit sup eas tribulas et trabas. et hic tribulus li. gen⁹ spinarū Genes. iij. Spinaz et tribulos terra germinabit tibi. et dicitur tribulus qñ tangētes se tribulās: et est etymo. Et sic a tero ris: et a tribul⁹ dicitur tribulo las laui lare. i. tribulatiōez inferre vel pati: et tribuloz laris:

in deponēti genere in eodem sensu. vnde bec tribulatio. i. persecutio: aduersitas. vide in tribul.

Tribunal. a tribun⁹ of hic et bec tribunalis et hoc le: et h tribunal vel tribunale nalis: sedes tribunū: vel loc⁹ in alto cōstitut⁹. vñ vniuersi audire possunt. et dicitur sic a tribuo is q: iñ a sacerdote precepta viuendi tribuuntur. vñ a trib⁹ dicitur tribunal: quia trib⁹ ad illaz sedez cōuocet et pdu. penul. taz nti qz gti.

Tribun⁹. a tribuo is of tribun⁹ ni: qz militib⁹ vel plebi iura vel opem tribuat. vñ tribunici⁹ cia ciū: et hic et h tribunal et h le: et h tribunat⁹ tus: dignitas vñ officiū tribunū. Item a tribuo of hoc tributū ti. Vel dicitur tributum vel tribun⁹ a tribus: qz p singulas tribus tributum extigebat: sicut nunc p singula territoria: et cui p soluebat tribun⁹ dicebat. vñ qui legit tributū tribun⁹ etiaz dicitur fm Dug. Sz in Brecino of: At q trigita sub se tenz ille tribunus: Quisq; tributa legit: ille tribun⁹ erit. In pmo aut Macha. c. iij. of: Et post bec cōstituit Judas duces ppli: tribunos: et cēturiones: et pentacōtarchos: et decuriones. vbi dicit glo. Tribunos appellat illos q mille militib⁹ pcerant: quos greci ciliarchos vocāt: Lenturiones q centū: Pentacōtarchos qui qnquagita: Decuriones q decē. vñ versus: Mille tribun⁹ habz: grece ciliarcha vocat: Lēturio centū: bis qnq; decurio duc. At qnquaginta pentacōtarchus habebit. Et cōponit tribun⁹ cum genitiuo plebis: et of tribunus plebis: hui⁹ tribuniplebis. Et scias q aliud est tribunus plebis i cōpositiōe: et aliud extra cōponēz: qz extra cōponēz pōt venire pro tribuno cuiuslibet plebis. sed i cōponē tribunus plebis venit pro illo solo qui habebat tributū in plebe romana.

Tribus. a tris of bec trib⁹ h trib⁹ tribui: et definit datiu⁹ et ablatiu⁹ plural in ub⁹: vt tribub⁹. Sz ablatiu⁹ hui⁹ nominis tres fac in ib⁹ vt trib⁹. et of trib⁹ pgenies: a tris: qz in pncipio romani trifarie fuerūt a Romulo dīstiti: in senatores: milites: et plebeios: sic dixi i ppls.

Tribunari⁹ in tributū vide.

Tributum. a tribu of tributim aduer. penl. pdu. i. p singulas trib⁹: vel de tribu i tribū. Doza. in smone: Primo res ppli arripuit: pplmq; tributim.

Tributū. a tribuo is of hoc tributuz ti: vel of a tribu fm Jldoz: eo q añ p singulas tribus exigebat: sicut nūc p singula territoria. Sic aut in tres ptes diuisz fuisse populū romanū cōstat: vt q pcerat in singulis trib⁹ tribunū dicerent. vñ et sumpt⁹ quos dabant ppli tributa nominauerūt. De h etiaz dixi in tribun⁹ fm Dug. qui quasi idē dicit. Que aut oria sit inter tributū et vectigal: dicitur in vectigal. Itē a tributum of tributarius ria ruz q soluit et debet tributum.

Trica. a tero ris of bec trica ce. i. deceptio. et trica. i. meretrix. et trisa. i. impedimētū. et trica. i. moza. et trica. i. radix et trica of capilloz. vide i trico.

Tricesim⁹ ma muz in triginta est.

Triceps pitl: hñs tria capita. vide i caput.

Trichoz. tris cōponit cuz chor⁹: et of hoc trichoz trichori: et h trichozū rij. i. loc⁹ iuxta ignem causa pbandi habens tres cameras vel absidas: et corripit illam syllabam cho.

Trices aduerbium numeri. i. triginta vicibus: a triginta dicitur.

Tricliniū. Cline grece latine of lectus: et vertit in latinuz et of hic clin⁹ ni. i. lectus. et componit cum tris: et of hoc tricliniū nij. i. dom⁹ trina sessiōe coniuantiū ordinata Solebant. n. antiqui in clinis comedere: et tres lectos

- vltres ordines lectoz disponere: in vno quoq; loco comedeabant dominus et domina: in secundo familia: in tertio hospites: et talis domus dicebatur triclinium. et componitur vt architrclinus.
- T**rico. a trica capilloz dicitur trico cas cati care. i. occipe vel impedire vt demozari. vñ qdaz ad beatas mariaz dicitur: Quomodo fiet istud qm̄ vix si cognosco. in dicit: Quid vitā itricas i mundo. Itēz tricare. i. tricas capillozū facere et est vbiq; p̄tines ad mulieres q̄ tricant crines suos quos in tres p̄tes diuisos subtilit̄ cōplicat et inuoluūt. et huiusmodi inuolutio trica dicitur q̄si tria capiēs. i. tres p̄tes crinū et in dicitur cas. vñ eccle. xxxij. Et boza surgendi nō tetrices. i. non sis piger: vel nō facias mozas i componēdo capillos sicut mulieres faciunt: vñ nō sis mollis et effeminat⁹ quādo debes strenue opari. Alia littera iuenit in bibliis coorrectis: Dora surgēdi nō te tristes. vñ dicit glo. rabani. Admonet ne simus tristes vel tardi in disciplina et meditatiōe sapiētie. per h̄ q̄ dicit: Ne sim⁹ tristes exponit qd̄ dicit: Nō te tristes. per hoc vō quod addit Uel tradi. videt inuere q̄ alia s̄ra ibi iueniat non te trices. Quidā vō dicit q̄ tetrices est ibi vna dicitio sic dicit in tetric⁹. Tetrico cōponitur vt cōtrico cas: dītrico cas. i. dissoluere: expedire. extrico cas. i. expedire: exoluere: aperire. intrico cas. i. impedire vel inuoluerē imitari. retrico cas. i. iterū tricare vel tricas soluere. Trico et ei⁹ cōposita sūt actiua et produ. tri. In Hecis. autem ponitur isti versus: Impedit itricat nec nō inuoluerē signat. Ex tricatq; sapit expedit aut apit. Et i tobia dicit: Si q̄rat bonoz on⁹ intricet bonoz.
- T**ricolo: lozis in color lozis vide.
- T**ricos vel tricolon in colon exponitur.
- T**ricuspis. Luspis cōponitur cū tris: et dicitur hic et hec tricuspis pidis: vt tricuspis lanea q̄ habet tres cuspidēs. Et scias q̄ nullū nomē desinēs in is pōt esse oīs ge. in nō casu. vñ tricuspis est commune duoz generū trū: sed obicitur cōtra hoc: q̄ innent cū neutro ge. vñ Qui. Positotoz tricuspide telo mulcet aquas. Ad hoc m̄det P̄ris. q̄ per figuraz recipit neutrū.
- T**ridens. a tris et dens cōponitur hic tridens tis: qd̄ aliē dicitur fuscina et creagra quasi tres habēs dētes. vñ furca cuz trib⁹ dentib⁹ vel aliqd̄ file pōt dici tridēs.
- T**ridental. a tris et dēs cōponitur hoc tridentalis: quoddaz vas q̄si tres pinnas sic tres dētes habēs.
- T**ridie aduer. a tridui dicitur.
- T**ridui. a tris et dies cōponitur hoc tridui dui. i. spaciū triū dierum vñ triduan⁹ na num.
- T**riennis. a tris et annus cōponitur hic et hec triennis et h̄ trienne: trium annoz. vñ hoc triennū nū: spaciū triū annoz. vñ in. ij. li. macha. ca. q̄rto: Et post triēni ipsi m̄st iason menelauz.
- T**riēs. a tres vel tris dicitur hic triēs tis itia ps assis: vel denarij: vel alicui⁹ rei: vel vas. S; pro vase videt cōponi a tri et dēs. In triens. i. vas tres pinnas q̄si tres dētes habēs. Per h̄: Validū trientem excutit a manib⁹.
- T**rieris. a tres vel tris dicitur h̄ trieris: hui⁹ trieria: magna nauis a tribus sessionibus q̄si tres habēs ordines remoz: quā greci om̄ conē vocāt. Isa. xxxij. Neq; trieris magna transgrediet eum. Item Daniel. xi. capi. Et venient sup eum trieres et romani. et cor. e. vñ quidaz: Triplex remoz trieris mouet et iuuat ordo.
- T**rifant. Fant cōponitur cuz tris et dicitur hic et hec trifant cis: et hic et hec trifantia et hoc trifantia. i. habēs tres fauces et tria ora vt cerber⁹ et ianitor inferni. vñ Virg. Cerber⁹ binc iugens latratu regna trifantia Personat et.
- T**rifid⁹ da dū in fidus vide.
- T**rifoliū lū cōponitur a tris et foliū herba: quā greci et tris folon vocāt: q̄ sit trinis folijs p̄ singulas annoratiōes.
- T**riformis. Tris cōponitur cū forma et dicitur h̄ et hec triformis et hoc me. i. triuz formaz. vide in multiformis.
- T**rifurcifer ra rū penul. cor. i. portari⁹ q̄ habēs tres furcas vel instrumentū trifurcatū ad onus gerēduz. et cōponitur a tris et furcifer.
- T**riga a tris et iugū cōponitur hec trigage. i. curr⁹ plutonis: q̄ rapit homies de trib⁹ etatib⁹. vide i biga.
- T**rigam⁹. a tria et gamos cōponitur trigam⁹ ma mun: qui vñ q̄ nupsit. vnde trigamia mie. i. tres nuptie vñ p̄petas q̄ aliqd̄ dicitur trigam⁹.
- T**rigenari⁹ ria rium in trigita est.
- T**rigesim⁹ in trigita vide.
- T**riges aduer. numeri. i. trigita vicib⁹ a trigita dicitur.
- T**riginta. Tris cōponitur cū gentos qd̄ est decē et dicitur triginta q̄ ter decem. vnde trigies et tricies aduer. i. triginta vicibus: et tricenarius na num: et trigenus na nuz. vnde tricenari⁹ ria ruz: et trigenarius ria ruz: et tricesim⁹ ma muz: et trigesim⁹ ma muz. vnde hic et hec trigesimalis et hoc le: et trigesimalis male.
- T**rigonuz. i. triangulū: quod in tres ducit angulos: vt ter tria vel ter quatuor vel ter quingenta et c. fm̄ P̄ap. et cor. penul. Et grego. dicit in qdaz home. pascali. Ducamus per trigonum decem et septem. decem. i. p̄cepta: et septē spūs sancti dona: et venient ad quinquaginta annum: ducamus p̄ trigonuz quinquaginta et vñ et sūt centū q̄n quaginta tres: Quo agit oīs nostra operatio in fide trinitatis exhibita ad iubilē. i. requiē tendit: decem et septem ter ducim⁹ vt ad quinquaginta annuz venire debeam⁹: et tūc vera nostra requies est quā ipsaz iā claritate trinitatis esse certū tenem⁹: et quinquaginta et vñ ter ducimus electoz summaz in supna patria q̄si cētuz quingenta et triū piscū numez tenem⁹.
- T**rilibz. a tris et libra cōponitur hic et hec trilibz et hoc bze. i. triuz libzaz pond⁹ vel mētura: et p̄ducit li sic libra.
- T**rilinguis. a tris et lingua cōponitur. vide in bilinguis.
- T**rilix lici exponitur in bilix.
- T**rimatus. a trim⁹ dicitur hic trimatus tus penul. pdu. spaciū triuz annoz.
- T**rimegist⁹ sti. Maxim⁹ cōponitur cū tris. et dicitur hic et hec trimegistus sti. i. ter maxim⁹ qui habēs tres. i. potestates vñ ter est in potestate eleuat⁹. vnde mercuri⁹ ob vitum et mltaz artū suaz trimegistus. i. ter maxim⁹ nominatus est: et est maf. ge.
- T**rimensis. a tris et mēsis cōponitur hic et hec trimensis et h̄ se. i. trium mensū qd̄ aliter trimestris stre dicitur. vñ trimense dicitur quoddā genus hordei: q̄ satū post tres mēses colligit: nam vbi p̄pter aquā vel alias causas matura satio omīsa: est p̄ficiū ad hoc petif: qd̄ quā necessitas cogit verno tēpore seminatur et celeriter colligitur: quia p̄ tres mēses.
- T**rimul⁹ in trim⁹ vide et cor. mu.
- T**rimus. Tris cōponitur cu ann⁹ et dicitur trim⁹ ma muz: quasi triennus. i. trium annoz Benef. xv. Sume in q̄t mibi vacca; triennē et capram trimiam. vnde fm̄ Dug. trimul⁹ la lū. vide etiā in unmul⁹.
- T**rinacria. Tris cōponitur cuz acros qd̄ est mons: et dicitur hec trinacria. i. sicilia a trib⁹ montibus. i. pachino lilibeo et peloro. Eadem dicitur et triquatra: quasi triquadra. i. in tres quadras diuisa p̄ tres p̄dictos montes. Trinacria ergo est grecum: sed triquatra latinum: et equipollent Dora. in fmo. Quid militib⁹ p̄missa triq̄tra p̄cia cesar

- et inde trinacrius criu crium: et trinacrius na nuz: et triquarti tria triu: et triquadrinus na nu. i. sicilensis.
- Trinepos** in nepos est.
- Trinoctium** trij. i. spacium trium noctium. et componitur a tris et noctium.
- Trinodis** nodus componit cu tris: et dicitur hic et hec trinodis et hoc de. i. triu nodoz. i. tres habes nodos. vñ hoc trinodiu dij: et pdu. no. vñ Qui. epi. Ossa mei fratru claua perfracta trinodi.
- Trinus** a tres dicitur trin na nu: vel componit a tres et tris et vnus qñ triuinus. vñ hec trinitas tatis: qñ trinitas: qz sit vnu totu in tribus psonis: et trinari ria riu. vide i persona et in vnus.
- Trionis** i. bos quasi terio. vide in septetrio.
- Triptioz** ris et triptio tis. p eodē. vide in prior.
- Triphon** onis ppriu nomē viri de quo habet in. i. li. macha. ca. xv. et pdu. penul. gñ in auroza. vñ ibi dicitur: Contra triphonem tunc rex demetrius ibat. Item idē: An thiochum triphon hoc tpe perdere captat. quod multi dicunt: et tunc dic q vltima noiatiui triphon acue: vt salomon. Alij dicunt q penul. gñ cor. et vltima noiatiui gramaf: vt triphon phonis: sicut canon nonis: et symon onis. vel pot declinari sine n: hic tripho: et tunc genitiu pdu. penul. triphonis: sicut symonis symo: fmo fmonis. vide a fili in ozion.
- Triphonis** ventur euroaqlo. vñ of in actib. xvij. Ven tus triphonis qui vocat euroaqlo. et cor. penul.
- Triplex** a triplo plas of hic et hec et hoc triplex cis: et hinc triplr aduer. et hec triplicitas tatis. et cor. pli.
- Triplus** a tria et plica sponit triplus pla plu. vnde triplo plas. i. triplu facere. vide in plica.
- Tripolis** a tris et polis ciuitas componit hec tripolis b tri polis qdam regio dicta a tribus ciuitatib: qz tres ciuitates sub se bz. et cor. po. vñ tripolitanus na nuz: et h tripolitanu ni. f. ofis vel epus illius ciuitatis vel puantie siue regionis.
- Tripolitanus** in tripolis est.
- Tripos** pos componit cum tris: et dicitur hic tripos podis. i. mensa vel scānum: vel aliud instrumentu tres habens pedes. Si eni quattuor habet pedes iproprie dicitur tripos: Item fm remigiū tripos ē quedā spēs lauri: sic dicta: qz trifida habeat folia: vel qz trib radicibus a dbe reat terre: et ē cōsecrata apollini deo diuinatōis: qz sup posita capitib dozmentū vera facit somnia apparere pstrariū. vñ et sepe ponit p imagiē apollinis. vñ Duf. in pmo: Et epigrammata que egomet legi i tripode ve tustissimo apollinis. s. quz sit nomen arboris videt qz debeat esse femini ge. s. hic ē mas. ge. et cor. po.
- Triptotus** ta tum nomen habens tres casus: a tris et pto tus casus componitur: vt iesus iesum iesu. et cor. etiaz illā syllabam pto.
- Tripudiū** podium componit cuz terra: et dicitur hoc tripudi uz dij. i. plausus: et maxie ille q solet fieri in triupho pcutiendo terram pedibus. vñ et p triumpho quicqz ponit et dicitur tripudium quasi terre podium. i. plausus vel repercussio terre. vel tripudium componitur a terra et pes dis: quasi plausus et exultatio facta percutiēdo terram pedibus. s. ponitur simplicif pro leticia et exultatō ne: gaudio: vt victoria. et inde tripudio as. i. tripudio letari: exultare: gaudere: vel victoriā habere.
- Triquatra** tre in trinacria est.
- Tiremisa** a tris et remis componit hic tiremis mis. i. nauis que tres ordines remoz bz: et habet penul. pdu. vnde Doza. in pma epi. Naufeat vt locuples que dicit pma
- triremis**. Et hoc me. Macha. ij. li. ca. iij. Date sunt nauium triremium in fabricam.
- Tris** grece latine dicitur tria. facit etiaz actus de tres bos et has tres vel tris et hec tria.
- Tristegū** gi: dicitur locus tricamerat. vñ in edificatōe arce vbi nos dicimus: cenacula et tristega facies in ea: baby alia traslatio bicamerata et tricamerata. habuit. n. quibz cameras quas ēt Augu. ppter sentinam dicit ibi fuisse. et vt dicit in historijs: Tristega. i. distinctiones dicta a trica. Dugu. vero dicit: qz tris componit cu tegeo: et dicitur hoc tristegū gi: locus tricamerat: sic dicitur a trib tecturis. s. septuaginta iterptes tristega triplices porticus transtulerunt. vñ ofis in gen. Facies in ea cenacula et tristega. et oz coriipi media in tristega: qz tegeo primam cor. fm hug. Sz ad hoc potest dici q tristega tenet naturā hui preteriti texti: qd pduc pnam. et sic penul. de tristega pducitur. Et huius opionis fuit Magister Bene. vñ sic dicit: Quidam dicunt q tristega cor. e añ g: qz componit a tegeo gis coriipiente pma. nos vō dicimus q pducit e añ g: sicut tegula rōne hui preteriti texti: qd primam naturā pducit. Idez sit in hoc nomine tegula qd primā pducit: sicut hoc pteritum texti. In doctrinali etiā dicitur: E g coriipim: sed abest tristega tristeg. Pap. vō dicit: Tristega tricamerata a trinotegmine vel tribus tectis. Alij dicunt qui lingua; greca; aliquid nouerunt: q tristega non est compositum. aliquo predictoz modoz: s. ē dicitio greca. vñ in actibus. xv. vbi dicitur: Cecidit de medio cenaculo. In greco habet tristegos. et sponit a tris aduer. et stegi quod ē tectum. Tris aut quz ē nomen apō grecos signat tres et scribitur per y diphthongū grecū que sonat. Et cum ē aduer. signat ter et scribitur p iota hoc ē latinuz: et coriipit. in alia significatōe semp pducit. Stegi aut per i breuē scribitur tam in cōpositōe qz in simplici. vñ fm hoc tristega cor. mediam. et hoc verius videt.
- Tristicia** cie in tristis est.
- Tristis** a tero ris dicitur hic et hec tristis et hoc ste: qñ tri stans: et est etymo. et sponit tristis tior tissum: et a dō tristis: addita cia fit tristicia cie. vñ p qz debz scribi per e et tristoz stas. i. dolere: tristē esse. Inuenit etiaz tristostas in actiuo genere. i. tristem facere: turbare. et vtrūqz componitur vt contristostas: et tristoz stas. Tristis componitur vt subtristis ste. i. aliquantulum tristis: qz tristis. i. valde tristis. Tristifonus na num: et tristificus ca cum: penul. cor.
- Tristostas** in tristis est. Et scias q iustus non contristat. nec perturbatur ex aliquo quod sibi eueniat: sicut i sapientia dicit.
- Tritheoite** dicitur sunt quidam heretici: qz sicut tres personas in trinitate: ita asserunt tres esse deos. et componit a tris et theos deus.
- Triticus** cea ceum in triticum est.
- Triticum** a tritura re dicitur hoc triticū ci. i. frumentum: qz purissimum tundat: vel a tero: qz cum mollitur gnu; eius teritur. vnde triticus cea ceum: vt iste panis est triticus. i. de tritico.
- Tritilis** a tero ris dicitur hic et hec tritilis et hoc le: qd pot teri: vel habile est ad terendum: et cor. penul.
- Tritio** onis in tritus est.
- Trito** a tero ris triui tritu tu: u in o fit trito tas vbum fre. i. frequenter terere: et pdu. pnam. vñ Facetus: Quos vult fors ditat: quos nō vult cū pede tritat.
- Triton** interpretatur sonus vel terens.
- Tritura** a tero teris dicitur hec tritura re: messis vel quod

vulgo dicitur abtione vlt tritio. vñ trituro ras. i. terere: tritura facere: de palca granuz sterendo eruere. Paulus in pma ep̄la ad Lozin. ca. ix. Et q̄ triturat in spe fructus p̄cipiendi. z pdu. trituro penul. sicut tritura nomē vñ in Anticlaudio dicitur: Deiectaq̄ solo pedib' triturat equinis.

Tritus. a tero ris triui. ui in tum tritū tu: dicit' trit' ca. tuz. i. cōminutus fractus. z a gto triti: addita o fit hec tritō z scribitur per t solam.

Triuia nie. i. diana: a tris vel tres z via. ppter tres ei' vias. i. potestates. Est ei' diana in siluis: luna in celo: pserpina in inferno.

Triuium. via cōponit' cu' tris bis z quattuor: z dicitur h' biuiū uif: z hoc triuiū uif: hoc quadruiū uif. s. loc' vbi due vel tres vel quattuor vie cōueniunt z tendunt ad idē. vñ hic z hec biuialis z hoc le: h' z hec triuialis z h' le: hic z hec quadruialis z hoc le: qd̄ p̄inet ad biuiū triuiū: quadruiū. z biuiatim: triuiatim: quadruiatiz aduer. i. p̄ biuia: triuia: quadruiua. Et scias q' grāmatiz ca: dialectica: z rhetorica dicitur triuia quadā similitudine: q̄st̄ triplex via ad idē. i. ad eloquētiā. Arithmetica vō musica z geometria z astronomia dicunt' quadruiui: q̄st̄ quattuor vie ad idē. i. ad sapiam tendentes. vñ z triuales dicunt' qui docent vel qui student in triuio sicut quadruiuales qui in quadruiuo.

Triumphus. tris vel tres cōponit' cū phanos vel phone: qd̄ est sonus. z dicit' hic triumph' phi. i. victoria vel triplex leticia: q̄st̄ trinus sonus. i. triplex gaudium: qd̄ fiebat alicui p̄ subingratōe ciuitatis vel regionis. Nam reuertenti solebat tot' populus exire obuiāz victori cum magna exultatiōe z cū magno gaudio: z hoc erat vna leticia. Alia erat q' oēs captiui sequebant' vel p̄debat' currū ei' ligatis manib' eoz post terga. Tertia leticia q' erat ipe indut' tunica iouis: z sedebat in currū quez trahabant quattuor eq̄ albi. vñ Qui. Quattuor in nine is aure' ibis equis. et cū tanto honore ducebatur ad capitolū. Danc tñ molestiam habebat: qz ponebatur q̄dam feruus vna in currū suo z semp colaphizabat trui phantez: ne ipe nimis sup̄biret. z etiā iō: vt vares spes vnicuiqz q̄st̄nctiqz vilis cōditionis esset pueniendi ad silem honorez si sua p̄bitas mereretur: z dicebat ei sp̄: Snorofolitos. i. teipm nosce. q̄st̄ dicat: Noli superbiere de tanto honore. In illa die licebat cuilibet dicere in p̄sonam triumphātis quicquid vellet. vñ Lesari triumphanti fert' quida' dixisse quz deberet induci ciuitatez. Aperite portas regi caluo reginie bitimie volens figurare qd̄ caluus erat: z qd̄ succuba extiterat regis bitimie. vel triumphus dicit' a greco triābos. i. a triplici exultatiōe ei' cui triumph' dabatur: sicut dictum est. vñ triambos d̄r triplex iudiciū: inde triumphus q̄st̄ a triplici iudicio. Fiebat. n. in exhibitōe triūphi triplex iudiciū. Prius. n. s̄solebat' exercitus: sc̄do senatus: tertio populus: et sic vt assentirent habitū erat iudiciūz triplex. vñ triumpho phas. i. triumphuz habere: exultare: vincere. vñ hic z hec triumphalis z hoc le. Et nota q' p̄prie triumphus dicit' plena z p̄fecta victoria: quando. s. quis perfecte hostes vincit. Sicut tropheum quādo solum eos fugat.

Troia. a troia dicitur troas troadis: semina de troia. z corripit penult. gñ.

Trochea. a trochos dicit' hec trochea chee. i. torcular: vel rota modica sup̄ puteū: vel illud qd̄ apponit' malo nauis: qz h' rotulas per quas funes trahunt.

Trocheus. a trochos dicit' hic troche' chei: qz cito quasi

rota currat z voluat. Est vō pes cōstans ex lōga z breui: vt audit. vel dicit' a trocho: qz. s. troch' cōstat ex duabus p̄tib'. s. vna grossa z altera tenui. Itē troche' cōstat ex duab' syllabis. s. vna lōga: z altera breui. vñ trocheus ca cū. Et vt dicunt multi: Troche' potest poni i sex to pede: z in heroico carmine. Alij dicunt q' trocheus non habet locū in heroico carmine. z si inueniat' in fine syllaba breuis accipiēda ē. p̄ lōga: z sic erit spōde' z istud veri' credo. vide in Tacilus: z pdu. penul. trocheus: vt patz in illo versu: Producit primam trocheus: s̄ corripit imam.

Trochos grece latine dicitur rota: z acuit' in fine.

Trochus. a trochos dicitur hic troch' chei: qz cito ad modum rote voluit': z ad modū rote rotundus ē: z est instrumentū quo ludunt pueri. vñ Latbo: Trocho lude. Sic ēt aliter dicit' tropillus.

Trofinis nis: penul. cor. p̄prium nomen viri.

Trogodite penul. pdu. gens ethiopiū iō dicit': qz adeo v̄ loces sunt: vt feras cursu peduz assequatur.

Troia troie quedam ciuitas: z est ibi i duplex consonans z dicitur a tros.

Troianus na nū exponit' in frigia z in tros.

Troigena ne cōis ge. nat' de troia vel de troiano: z videt' cōponi a troia z genero ras: vel genit'. z corzi. ge.

Tropheum. a trophos vel strophos dicit' hoc tropheuz. i. spoliū ab hoste in fugā uerso ereptuz: z tropheum victoria de hoste in fugā uerso z exultatio vel leticia: siue honoz qui dabatur alicui ppter hostez in fugāz cōuersum: z erat talis honoz q' tot' populus exibat ei obuiāz: z cum leticia eum introducebat in ciuitatez: z produ. phe. vñ quida' Hostes in bellis q̄st̄ dant terga tropheum dicit' zē. vide in triumphus.

Trophos grece latine dicit' uersio.

Trophus phi mas. ge. quidam cantus in ecclesia a cōuersione sic dicitur.

Tropic' ca cum. i. figuratiū: a tropus dicit': z corz. pi.

Tropologia gie exponit' in q̄rta pte in ca. de colo. rbe. vñ de etiam in allegoria.

Tropologic' ca cū: penul. cor. vide in tropologia.

Tropus pi. i. figura mortalitatis. modus loquendi: vt quā aliquis loquitur methaphorice: vñ perifrastica: vel alio tali modo fm bugu. z de hoc vide in quarta parte vbi agitur de tropis.

Tros z ilus fratres fuerunt z reges troiani: z a tros dicta est troia. vnde troianus na num: z hic z hec tros trois.

Trucido. a trunco cas dicitur trucido das dani datuz dare. i. interficere: iugulare: secare: z quasi cede vel ceden do truncare. z est compositum a trunco cas: z cedo vñ cede. vñ trucidare: quasi truncando cedere: z pdu. ci. vñ Dora. in epi. Vinum seu pisces: seu porcum z cepe trucidas. z est trucido actiū cum suis cōpositis.

Truculent' a trux z lentos cōponit' truculentus ta tum z truculent' tñ valet. i. plenus truciditate: crudelis: asper: ferus. z vtrūqz opatur. vñ hec truculentia tie.

Truculo las laui lare. i. trucidare a trux dicitur.

Trudes. a trudo dis dicit' hec trudes dis: z dicit' trudes fustes ferrati. s. cōti. qz trudent naues. vide in trudo.

Trudo dis: do in si trusi: z si in sum trusum trudere. i. i pel lere: impinguare: in custodiam includere. Trudo opo nit' vt abstrudo dis abstrusi sum. i. includere: abscode re: cōtrudo dis trusi: detrudo dis si. i. deorsum vel de vno loco ad alium trudere vel excludere. extrudo dis si. i. valde vel extra trudere. intrudo dis si intrudere. i. valde vel intro trudere. pertrudo dis. i. p̄fecte trudere.

Trudo et eius composita sunt actiua: et faciunt preteritum in si et supi. in sum: et pducunt tru. vñ quidm: Ingerit astus seque intrudit violentus. Item nome habeto tru des ex trudo fit tibi trudes.

Trulla. a trudo dis dicitur hec trulla. i. bōb^o vel sibilus ani qz trudendo emittit. Itē trulla dicitur quoddam vas fictile. Item trulla est quoddam instrumentum cementariorum ferreū latū: ad planandū mūr et ad lapides cum calce componendos et coniungendos: qz trudit et detrudit et intrudit calce vñ luto lapides. Amos. vij. Et in manu eius trulla cementarij.

Trunc. a trudo dicitur hic trunc^o ci. i. sine capite. s. statura arboris insistentis radici. Trunc^o hoīs est media pars corporis a collo ad inguinē. vñ Virgi. Caput collo vebit truncus coris sustinet. Et genibus et crurib^o etc. vñ truncus ca cum. i. diminutus: semiparsus: sine capite. et truncocas. i. caput auferre: diminuerē: debilitare. et est actiuum cum suis compositis.

Trusum su est supinuz de trudo dis: inde addita s fit trusus. i. clausus.

Truta. a trudo dis dicitur hec truta te: quidam piscis: quia vñ hz trudedi: vel qz semp mozet obstrusa.

Trutannic^o ca cum penul. cor. in trutann^o est.

Trutanniso zas in trutannus est.

Trutannus. a trudo dis dicitur hic trutann^o ni: qz suis verbis trudat ad hoc vt decipiat. facit. n. credi qd verū nō est. vñ hec trutannia nie: et hic trutannulus li: dimi. Et trutannic^o ca cum: et trutanniso zas. i. vitam et mozes trumozum gerere.

Trutina. a trudo dis: h trutina ne. i. statera. s. lingua libze: qz sp trudit foras: vel pica p transuersum posita: quia trudat sursum. vñ hec trutinula et hec trutinella ambo dimi. et trutino tinas. i. libzare: equipendere. vel vt dicit Papi. Trutinat appensat: estimat. et cori. tru. Dozati^o in epist. Scriptozes trutina non est q multa loqmur.

Trutinella le dimi. qua trutina.

Trux cis ge. ois dicitur a trudo dis: et est trux crudel: austerus: ferus: ineroxabilis: horrendus. et comparat. vnde hec truxitas tatis: et cori. u. añ. c. vñ Qui. epi. Mas eris tauro senior. i. pa truci. Itē Doza. in epi. Ire truces inimicitias et funebre bellum.

T ante U

Tuatim aduer. personale. i. tuo moze: vel moze tue gentis vel patrie. Similr distingue meatz et suatz. Et scias qz aduerbjs nō accidit numer^o neqz psona: vt dixi i mea

Tuba. a tibia dicitur hec tuba be: quasi tibia: qz sunt tiz. similes ei. et in longitudine et in spē: vel tuba qz tusa: qz tuba cōcana ē. Et scias qz tuba lega lis de qua habet in. x. numerozum erat: vt dicit iosephus fistula cantatoria pene magnitudine cubiti: calamo capacioz prebēs in principio latitudinem: que cōueniebat ori suo ad sit sceptōem spūs: que hebzaice dicitur asoza. et sicut dicit in historijs: Tuba habebat quattuoz vsus ad vocādū multitudinē: ad mouēda castra: ad bella: ad festa. Quñ. n. solēne habebant epulum: et dies festos: et kalendas clangebant. vñ in Psal. Bucinate in neomenia tuba. vñ versus: Legalis populū tuba clangore vocabat. In bellis castris festiqz sonora tonabat.

Tuber. a tumeo mes dicitur hoc tuber ris fungus: qz ex tu moze terre pdeat. vñ et tubera quasi tumera. i. quasi tumores terre: et ponitur sepe pro tumoze: et pro peccato generaliter. Teren. in adelphis: Lollaphis est tuber totum caput. vñ tuberosus sa sum: tuberibus plenus: in

flatus superbus. et comparat: vñ hec tuberositas tatis. i. inflatio vel superbia.

Tubero. a tuber dicitur tubero ras. i. inflare: supbire: vel tuberibus implere. et cōponit vt contubero ras: detubero ras. i. purgare vel equare. et cor. be.

Tuberosus sa sum in tuber est.

Tubianei dicebatur iudei illi qui ex alienigenis vocati in auxiliū inde venerant: et dicebatur tubianei: quasi tuberis cōducti. et pdu. ne. Hoc vult glo. in. ij. li. Macha. ca. xij. sup illud: Et venerunt in caratha ad eos qui dicuntur tubianei iudei.

Tubicen. tuba cōponit cum cano nis: et dicitur hic tubicen cinis: qui canit cum tuba. et cor. penul. tam noiatiui qz gti. vide in cano nis.

Tubicina. a tubicen dicitur hec tubicina ne: penul. corze. mulier que canit cum tuba.

Tucetarius ris: in tucetum est.

Tucetum. a tundo dis dicitur hoc tucetū ti: cibis qui fit ex carniū confusione: sicut falsicia est. Per sius: S3 grā des patine tucetaqz crassa. et inde hic tucetarius cetarij qui cibum illum facit.

Tuchidides in tuchis est.

Tuchis interpretatur fortuna. vñ de quidaz grecus poeta dicitur est tuchidides: quasi fortunatus.

Tuchis genus auis. s. cuculus.

Tudatus dati in tudes vide.

Tudes. a tundo dis dicitur hic tudes vel tudatus. i. malle^o. vñ tudatos appellamus illos qui habēt capita grossa ta ad modum mallei grossi.

Tudico cas: percutere cum malleo. et dicitur a tudes vel tudatus.

Tugurim ris: in teges vide.

Tuit^o ta tū. a tuoz eris tertie iungatōis. Silr. tuit^o: detuit^o tis: intuit^o. s. tuoz scōe iungatōis facit tuiū. vñ in Doz crinali: Dat tuiū tuoz: tuiū tuoz: ambo tueri.

Tuli tulisti dat p preterito his vbis tollo et fero. et cor. tu vñ attuli sti: detuli: cōtuli: extuli: sustuli. cori. penul.

Tulli lij per duo l ppriuz nomē cuiusdā viri. Lucan^o in vj. Tullius eloqui: cuius sub iure togaqz.

Tulo lis. vide in tollo lis.

Tultus. a tulo lis tuli vel tetuli tultū. Antiquitus dicebat tultus ta tum: qd tollit. vñ Grego. in moza. exponens illud iob: Ferruz de terra tollit: dicit in. xvij. li. loquēs de mattheo aplo: S3 de terra tult^o in fortitudine ferri qualuit. vide etiam in tollo lis.

Tumentū. a tumeo mes: hoc tumentū ti: qz in silo vñ tela tumeat: nec subtilitatez hēat. vñ tumentuosus sa suz. i. tumento plenus. et compaf.

Tumeo mes mui mere. i. surgere: crescere: inflare: superbi re. vñ hic tumor ozis: et tumesco scis ichoa. Tumeo cōponit vt tumeo mes: circūtumeo mes: detumeo mes: distumeo mes: extumeo mes: in eodez sensu ista tria. i. valde tumere: vñ cessare: a tumoze remoueri. intumeo mes. i. intus vel extra tumere: pertumeo mes: obtumeo mes: retumeo mes: et ab oibus istis inchoatiua: cōtumsco etc. Tumeo cum omnib^o suis ppositis est neutz et caret sup. et cor. tu. Doza. in poetria: Uesanū tetigisse tumēt fugiatqz poetam. et in Auroza dicit: Dic tumet ille timer: fugit hic hostē: fugat ille.

Tumidulus la lū dimi. aliquatū tumidus.

Tumidus. a tumeo mes dicitur tumidus da dū. i. inflatus: superbi^o: irat^o. et cōparat. et a grō tumidi: addita ras: fit hec tumiditas tatis. et differunt tumidus et tumens: qz tumidus est qd semp tumet: tumēs vō qui ad tēpus ex

aliqua cā tumer. vide p simile in tūnidus.
Tumor. a tumeo dicitur hic tumor oris. vno tumorosus fa
 sum. i. tumoribus pleni. et sparaf. vñ h tumorositas tis.
Tumulo in tumulis vide.
Tumululus li dimi. pua tumulus.
Tumuluari. a tumultuor aris dicitur tumultuarius' aria
 riu: et hinc tumultuarii dicebant milites vel pedites: q
 p solo tumultu dicebant in prelii: vel qz subito et cuz
 tumultu exeunt s hostes ex iprouiso venientes. vñ et il
 lud gen' militie dicitur tumultu: vel tumultuatio: vel diuatio.
Tumultuor aris in tumultus est.
Tumultus. a tumeo mes dicitur hic tumultus. i. seditio: cō
 iuratio: diuersor garrir: quasi tumor multus. vñ tumul
 tuosus fa suz. i. tumultu pleni. et sparaf. et tumultuor
 aris. i. tumultum facere: et hinc tumultuari' rium.
Tumululus. a tumeo mes dicitur hic tumulus li. s. mons bre
 uis: vel sepulchru: vel terra cōgesta s sepulchru. et dicitur
 tumulus qñ tumens tellus. vñ hic tumullulus dimi. et
 tumulosus fa suz. i. tumulis pleni. et sparaf. vñ hec tumul
 tuositas. Itē a tumulus p sepulchro dicitur tumulo as. i. se
 pelire. vñ tumultuatiu aduer. et cōponit vt cōtumulo
 las: detumulo las. i. valde vel deorsum tumulare: vel a
 tumulo remouere: de tumulo extrahere. in tumulo las
 retumulo las. et est tumulo actiuū cuz suis cōpositis: et
 cor. mu. Significatōes hui' nois tumulus s'phēdunt
 in hoc versu: Mons breuis ē tumul'. bustuz cōgestaqz
Tūdo dis tūdi tūdz tūdere. i. pcutere: vber tellus.
 rare: et erere: cōfringere. Tundo cōponit vt tūdo dis
 stufi cōtusuz. i. cōterere: pcutere: cōfringere. vñ tūdo
 as sum. detūdo dis detudi detusuz. i. valde tūdere v' de
 or sum. extūdo dis di sum. i. extra tūdere vel tūdedo ex
 trahere. intūdo dis di sum. i. intus vel valde tūdere. p
 tundo dis ptusi sum. obtundo dis si suz. i. s' vel vndiqz
 tūdere: obturare: in angustia claudere vel phibere: ob
 ferare: obsurdare: opprimere. vñ obtusus fa sum. retun
 do dis si sum. i. retro tūdere vel tundendo retro oppri
 mere: et acumen ferri destruere. Tundo et eius cōposita
 sunt actiua. Itē tundo geminat pteritiū in pma syllaba
 et amittit ibi n: vt tūdi penul. cor. s; in supi. remanet n
 vt tūsum. Cōposita ab eo oia amittit geminatōem i
 pterito: et n in supi. vt cōtudi cōtusuz: retudi sum et. fm
 bug. et hoc fm modernos teneas. Scdm antiquos tñ
 supina p'dictoruz vborum inueniunt sepe retinere n: vt
 obtusus. vñ Uirg. in geoz. Uomeris obrūsi dentē: cas
 uat arboze lintres. Et introducit P'ris. istuz versuz. Itē
 in pmo Reg. ca. xiiij. inuenit qz retūse erāt acies vomez
 Inueniunt etiā supia p'dictoruz vborum sine n. vñ Aggei
 Sacculū ptusum. et fozmā tūsum a pma psona pntis:
 do in suz: vt tundo tūsum. Inuenit tūdo des et fac pte
 ritū totōdi et sup. tōsum. vide in suo loco. Itē scias qz cō
 posita a tundo oia cor. penul. pteriti: vt tūdi: detudi:
 extūdi: intūdi: pūdi: retūdi: obtūdi.
Tunica. a tonus dicitur hec tunica ce antiquissima vestis: qñ
 tonica: qz in motu incedentis sonum faciat. Primum
 enī fuerunt pellicee tunice: quib' post eiectionem de pay
 diso adam et eua induti sunt. vñ tunicella le dimi. et tu
 nicat' ta n. i. tunica indut' vel tunica habens: et tunico
 sus fa suz. i. tunice plenus: et tunico cas. i. tunica induē.
Tunicella le dimi. pua tunica.
Tunicula le dimi. pua tunica.
Tuniam aduer. i. minutim: cōcisim v' p'cussim. et dicitur a
 tundo tūdis.
Tunsum est supinum de tundo dis.
Tuor tueris tuitus suz. i. inspicere vel defendere: ptegere

vñ tueor tueris tui' sum scde coniugatiois. i. inspicere vel
 defendere: ptegere. et fm P'ris. idē signat tueor' et tuor
 et tam tuor qz tueor sponunt et redundant cōposita in
 eandē significatōem. s. p inspicere. Cōtuor eris tuit'
 sum. Cōtueor eris cōtut' suz. i. cōsiderare: inspicere. De
 tueor eris detut' sum. Detuor eris detuit' sum. i. valde
 vel deorsum tueri. Intueor eris intut' suz et intuoer eris
 intuit' sum. i. cōtra aliquem vel int' vel diligētē versus
 aliquem tueri. et distingue sic: tuitur illa de quibus
 qñ ea tuitur nulla surgit imago vt ligna. Detuitur
 illa de quibus cum detuitur ea surgit imago in iseri
 ori pte posita sicut aqua. Intuitur illa de quibus quz
 ea intuitur resultat imago supius vt speculū. Itē cōpo
 nit obtuor eris obtuit' sum: vel obtueor eris obtutus
 sum. i. cōtra vel vndiqz v' ob aliqd tueri. Tuor et tueor
 et cōposita ab illis deponētia sunt: et cōposita in eadez
 significatōe inueniunt. Tuor et ei' cōposita faciūt sup.
 in tuitū. Tueor vō scde declinatōis cū suis cōpositis fa
 cit tūtū. Itē tuor deberet facē infinitiuū in tui: sed cā
 orie de tui pnois deficit: s; accipit mutuo tueri. Cōpo
 sita vō ab eo hnt infinitiuū. s. cōtū et tuitū et. vñ versus:
 Pro speculor dicitur et p defendo tueri. Dar tūtū tueor
 tuitū tuor ambo tueri. Itē nota qz tuor raro inuenit p
 defendere: et sepius p inspicere: cōuerso tueor raro inue
 nit p inspicere: et sepe p defendere. S; cōposita raro vel
 nunqz inueniunt: nisi p videre s; bug. P'ris. vō in. viij.
 li. vbi agit de coniugatioe dicit qz sunt quedā verba qz
 nis eandē significatōez seruent diuerse tñ coniugationis
 sunt in vsu: vt strideo des: et strido dis: ferueo ues et fer
 uo uis. tueor eris et tuor eris. Oleo oles et olo olis: excel
 leo les et excello lis.
Turba. a turbo bas dicitur h turba be. i. turbato. et turba ppli
 multitudo: s; multitudo nūero fit: turba tñ in loco. P'nt
 .n. pauci turbā in agusto facē: et ē turba nomē collecti
 uū: et pōt recipe vbu plalis nūeri et adiecti in plali nūe
 ro et i diuersitate generi. et hoc rōne significatōis. vñ in
 vij. ca. Johis: S; turba h que nō nouit legē: maledicti
 sunt et.
Turbatio onis in turbo as est.
Turbella le. i. turbatio. et dicitur a turba. Aug. in lib. de ciui.
 dei. Omnē motum cordis et salum omnesqz turbellas
 fluitare asserit. et pdu. bel.
Turben nis in turbo nis est.
Turbidus da dū in turbo as vide.
Turbo bas dicitur a turbo bonis: et est turbare p'cipitare: cō
 fundere: cōmiscere: obscurare. vñ turbidus da dū. et sparaf
 vñ hec turbiditas tatis: et est turbidū de natura: turbu
 lentū vō fit. et dicitur turbidus da dū: qñ terbid'. i. terra cō
 mixt'. s. fece: et est etymo. Turbo sponit vt turbo bas
 disturbo bas: deturbo bas: exturbo bas: pturbo bas:
 perturbo bas: inde pturbatus ta tum. vñ a grō pertur
 bati: addita o fit hec pturbatio. Quare autē pturbatio
 nō cadat in sapientez dixi in sapientia: returbo bas. Tur
 bo et ei' cōposita sunt actiua. Itē a turbo as dicitur turbi
 do as. i. turbidū facere: et turbar' ta tum: et a grō turba
 ti: addita o fit hec turbatio onis.
Turbo onis mas. ge. cor. penul. grī: dicitur a terra qd antiq
 dicebant hic turben nis. s. v'igo volubilitatis v'etoz di
 ct' a terra: qz quotiēs talis vent' cōsurgit terrā in circū
 itū mittit. vñ turbine' nea neu: et turbinosus fa suz. De
 cā hui' venti qui dicitur vent' turbo vide in ventus.
Turbulentus. turba vel turbatio vel turbiditas sponit cū
 lentos et dicitur turbulent' ta tu: et turbulēs tis. i. turbidus
 nō lucid': s; turbidū de natura. Turbulētū vō fit ex ac
 cidētī: et vtrūqz sparaf. vñ turbulēte vel turbulēt' aduer.

z hec turbulencia tie: z turbulento tas. i. turbulenti facere
Turdela le: quedā anis quasi maior turd^o. z dicit a tur/
 dus: cui^o turdula sterere^o viscu^o generare dicit: fm Du.
Turdus a tard^o dicit hic turdus di quedā anis: qz tarde
 volat: vel qz tarde se referat. s. in fine autūni. vñ turdū^o
 na nū penul. pdu.
Turgeo ges si sū gere. i. inflari: tumere. vnde turgesco scis
 inchoa. Turgeo cōponit: vt oturgeo ges: deturgeo ges
 disturgeo ges: iurgeo ges: pturgeo ges: obturgeo ges:
 returgeo ges: z hinc inchoa. oturgesco scis: deturgesco
 scis zc Turgeo z ei^o cōposita neu. sūt: z faciunt pteritū
 in si z supinū in sū: lz pterita z supina talis verborū non
 sūt in frequenti vsu: vt nouū est.
Turgidulus la lū oimi. aliq̄ntulū turgidus.
Turgidus a turgeo ges dī turgidus da dū. i. inflatus: tu/
 midus: irat^o: z compaf. vñ hec turgiditas tatis.
Turgioli a turgeo ges dicit hoc turgioli li: vas interius
 grossū z turgidū. z cor. o.
Turgoz gozis masculini gene. i. tumor: turgiditas. z dicit
 a turgeo ges.
Turma a turbo bas dicitur hec turma me: societas homi/
 nū: z pprie triginta. s. ala: sed ala orinet triginta milites:
 turma triginta pedites. vñ turmatim aduer. sicut a tur/
 ba turbatim.
Turmella le oimi. pua turma.
Turmula le oimi. pua turma: z cor. mu.
Turonis cūitas est: z cor. penul. sicut lagonis.
Turpeo pes in turpis est.
Turpiloqus a turpe z loquoz cōponit turpiloq^o qua qū
 penul. cor. i. turpia loquens. vñ hoc turpiloquū quī. i.
 turpis locutio.
Turpilucrū turpis cōponit cuz lucrū z dicit turpilucrus
 cra crū. i. turpiter lucrū faciēs. vnde h turpilucrū cri: tur/
 pis acquisitio lucri. z cor. lu naturaliter.
Turpis a torpeo pes dicit hic z hec turpis z hoc pe: infor/
 mis: qz torpeat: z compaf. z a datio turpi: addita rudo
 fit hec turpitudine dinis. Itē a turpis dī turpo pas. i. inq̄/
 nare: turpē facere. vñ turpeo pes pui. i. esse vel fieri tur/
 pem. vñ turpesco scis inchoa. Turpo cōponit: vt detur/
 po pas. z est turpo actiū cū omnib^o suis cōpositis.
Turricula le oimi. pua turris.
Turris a teres dicit hec turris huius turris. z dicitur tur/
 res quasi teretes: qz longe sunt: z recte z pcul rotunde
 vident: lz qñq; sint quadrate vel late. vel dicit a tueoz
 qz prebent defensionē. z definit actūs singularis in em
 z in im: turre vel turrim: z ablatiū in e z in i: turre vel
 turri: z gūs pluralis turriū: z actūs pluralis in es vel i
 is: turres vel turris. vñ turricus ca cuz: turrib^o plen^o ad
 modū turris dīpositus. z pdu. penul. Et scias qz turris
 gregis dicebat fm Hiero. locus vbi iacob greges suos
 paut: nomē loco inde relinquens. Turris vō custodiū
 dicebat vbi custodes postū erāt ad custodiā puinnaz.
Turrit^o ta tū: in turris est.
Turtur ris a sono nomē haber: genus est auis. vñ turturi/
 nus na nū penul. pdu. z declinat: vt h turtur ris promi/
 scui ge. penulti. gū cor. z sub vno genere z vno articulo
 comprehendit aialia vtriusq; sex^o. Pōt ergo dici: Alba
 aquila z vnus turf: tāpro mare qz p femina: nec fit res/
 restrictio ad masculinū quī dicit: Un^o vel solus turtur. sic
 osuevit fieri in cōi ge. quī dī: Alb^o ciuis. tñ qñq; pnoia
 recipiunt adiectiua 5 naturā sui articuli cā discernendi
 sexū. vñ inuenit: Anser erat cuius p̄cioso germine feta.
 sicut dicitur de turture: Sola volabit: sola sedebit: tñ
 notabiliores aurores bis a busionib^o nō vntur. De hoc

dicit in tertia pte in tractatu de genere nominū: vbi egi
 de epiceno ge. z est turf auis pudica. vñ dicit Bernar.
 in. lix. sermone cāticoz: Turf cōpare vno cōtēta ē: quo
 amisso alre^o iā nō admittit. numerositate in hoib^o nu/
 ptiarū redarguēs. Nā zī forsitan culpa ppter inconti/
 nētiā venialis ē: ipsa tñ tāta incōtinētia turpis est. Pu/
 det tñ negociū honestatis rōnē nō posse i boie qd na/
 tura pōt in volucre cernere. quī enī turturem tpe suo vi/
 duitatis sancte viduitatis op^o strenue atq; infatigabil/
 ter exequentē videas vbiq; singularē: vbiq; gementē:
 audias: nec vnq; in viridi ramo residentem inspicias: z
 tu ab eo discas voluptatū virentia imo virulētia vitare
 Adde qz in iugis montiū z sūmitate arboz frequētiōz
 illi cōuersatio est: z qd vel maxie ppositū pudicitie de/
 cet: doceat nos terrena despicere: z amare celestia. Ex/
 quib^o colligit qz vox turturis fit etiā p̄dicatio castitat.
 Neq; enī a p̄ncipio vox ista in terris audita ē s; magis
 illa: Crescite z multiplicamini: z replete terram.

Turturi dicitur pastores qui fistulis canūt.

Tus turis: vide in thus aspirato.

Tuscia a tus turis dicit hec tuscia cie: quedā ps italie: a
 frequētia tur^o z sacroz dicta. eadē z tirthenia a tirthes/
 no fratre liddi. vñ tusc^o sca scū gentile. vide in liddia.

Tussicula le oimi. pua tussis.

Tussis a tūdo dis dicit hec tussis sis: qz tūdit pect^o. vel
 dicit sic a ton. i. ab altitudine: qz a p̄fundo pectoris ve/
 niat. z definit ablatiuus in i: vt tussi: z actūs in im tñ. z
 sūt qñq; noia latia q̄ faciūt in im tñ actū. vñ versus:
 Im tñ faciunt hec quartū noia casū: Cūm buri tūssim
 maguderimq; sitim. A tussis dicit tussio sis sui fire sū
 tū. vñ hic tussit^o tus: z tussio tas frequē. penul. pdu.

Tussit^o tus in tussis est.

Tutamen a tutor taris dicit h tutamē minis. i. tutamen/
 tū. z pdu. penul. nti: sed cor. penul. gū.

Tutela a tueoz eris tut^o sū dicit hec tutela le. i. defensio. z
 est tutela in liberū caput alicui^o qui ppter etatez nec se
 nec sua defendere pōt. Tutela dabit liberis: patronus
 suis. vñ tutelo las. i. defendere. vñ hec tutelatio onis: z
 hoc tutelamen minis: z hic tutelat^o tus: z hic tutelatoz
 .i. defensor. z pdu. te.

Tutelari^o a tutela dicitur tutelarius ria rium: defensor^o:
 p̄ceptorius.

Tuto tas: in tutor taris vide.

Tutor taris. i. frequē defendere: seruare: v̄bus frequē.
 z dī a tueoz erl tutū tutū addita oz: s; modernos. z cō/
 ponit: vt otutor taris. vñ antiq̄ dicebat otuto tas. vñ in
 v. c. Baruth: Sacerdotes seris hostia tutāt. z pdu. tu.

Tutudi p̄teritū de tūdo dis: in tūdo dis vide.

Tut^o a tueoz secūde cōiugatiōis descendit tutus ta tū. vñ
 dicendū est tut^o: detur^o: intutus: obtur^o. sed tut^o descē/
 dit a tueoz eris tercie cōiugationis. vide in tut^o.

Acca vacce. a

vacillo las dī hec vacca ce. i. bos
 qñ vacilla: z debilis respectu tau/
 ri. vel vacca dī a bos qñ boacca
 sicut a leo leona: z a draco dra/
 cena. vñ vaccin^o na nū: z hic vac/
 carius: z hec vaccaria ric: custos
 vaccarū. z hec vacca qdā ciuitas

hispanie: ab abundātia vaccarū ita dicta. vacca etiā dī
 qdā ciuitas in idia. vñ vacce^o cea ceū: z hic z hec vaccen/
 sis z h se. z geminat c vacca z oia ab eo deriuata.

Vaccella le oimi. pua vacca.

Vacula le dimi. pua vacca.

Vacillo. a vaco cas dicitur vacillo las. i. titubare. instabilem esse. tremulare. labare. trepidare. vñ vacillans picipiū: z pdu. va. vñ Quidi? metamor. Spes mea vacillat subtili pendula filo. vt dicit magister Bene.

Vaccinia herba coloris purpurei.

Vaco cas caui catū care. i. esse vel fieri vacuuz. z lz videat ad alias significatiōes trāfferri: tñ oēs redolent illā. Dñ enī vaco lectioni. i. insisto lectioni z operā do. z vaco a lectione. i. cesso vel deficio a lectione. vaco numis. i. careo. sed oēs iste significatiōes redolent primā. Quō dō dico vaco lectioni. idē ē ac si dicitur: vaco ab alijs reb? z insisto lectioni. vñ vacat ipsonale. i. eē vacuū: vel licitū esse vel oportuū. vñ Vacat mihi legere. i. oportunitatē legēdi habeo: z nō impediō ab alio negotio. Vacō cū suis cōpositi siq̄ bz est neurz. z cor. hāc syllabā va. vñ Lucan? in q̄nto li. Sata vacet pcerū mor? bec cūcta sequent.

Vacuefact? in vacuo as est.

Vacuna. a vaco cas dñr bec vacuna ne: dea vacatōis z ocij Doza. Dec tibi dictabā post fanū pūcre vacune.

Vacuo as auī are: z fm Pāp. vacuat. i. inarū: qd̄ int? est aufer. vñ vacu? cūa cūi. i. van? ociosus: destitutus: sine eo qd̄ habuit. z cor. primā. Quidi. De vacue menti quo tueat op? z cōponit cū fact? z dicit vacuefactus ta tñ Job. xij. Et flum? vacuefact? arefcāt.

Vadimonū nij: in vadiū est.

Vadio as: in vadiū exponit.

Vadiū. a vas dis dicit h vadiuz dij. z h vadimonū nij: in eodē sensu. i. pign? vel fideiusio. vñ vadio as. i. in vadio ponere: vadiū vel pign? alicui dare. z cōponit: vt cōuaduo as: inuadio as: obuadio as. i. cōtra aliū vadiare. reuadio as. i. repignerare: a vadio recolligere. subuadio as. i. post vel latenter vadiare. z est vadio actiuū cū omnib? suis cōpositis. z cor. va.

Vado das dauī dicit a vadiū. z est vadare p vadiū transire: vel p vadiū ducere: vt Vado istū: vl vado equū. z cōponit: vt puado das: reuado das. trāsuado das. z ē vado neutru cū suis cōpositis. p transire p vadiū. In alia significatiōe est actiuū: z cor. va: sicut vadum: sed vado dis primā pdu. vñ versus: Vado viā: vado q̄drupedem: vadio vadiū do. z vadoz illud idē significare solet. Prima vado lego tertia vado lego.

Vado dis vasi sū vadere. i. ire: vel pergere. Vado cōponitur: vt cōuado dis: euado dis euasi. i. extra vadere: effugere: liberari. inuado dis inuasi sū inuadere. i. impetere aggredi: arripere. puado dis puasi. i. perfecte vadere: vl p aliud vadere. Vado z ei? cōposita sunt neutra: preter inuado qd̄ est actiuū: z oīa faciunt preteritū in si: z supinū in sum. z produ. va. vñ Pampbilus: Et modo vadit eques: qui solet ire pedes.

Vador. a vas dis deriuat vador daris. i. in vadez ponere: vadē dare: vt Ego vador illū tibi. i. do illū in vadez tibi. vel vadari. i. vocari ad iudiciū ad placitū: vel fideiubere vel litigare: vel polliceri. z erat cōe olim: sed mō tñ deponērale: z pertinet nō solū ad hoies: sed etiam ad animalia: bzuta: vt Vado tibi equū meum. z componit: vt vador daris: euador daris. i. poscere: flagitare: vel a vaditiōe liberare: remouere. reuador daris. i. vadē recolligere. z est deponen. cū suis cōpositis. z cor. va: sicut vas dis. vñ Qui. de remedijs: Jāq; vadaturus leticia pdeat inqt. vide etiā in vado das.

Vadulū li dimi. paruū vadiū.

Vadiū. a vado das: o in um: fm Pzif. dicit h vadum di: locus breuis z humilis in aqua: qz per eum possit vadi. i.

deambulari pedib?. vñ vadofus sa suz: z compatur. z lz vado dis: a quo deriuat pdu. primaz: tñ vadum z vas dis z vador daris cor. va. vñ Qui. epi. Ad vada menan dxi cōcinit alb? oloz.

Vaser. valde cōponit cū aser: z dñr vaser ra rñ. i. callidus: z ingeniosus: vñ sipellis: multiformis. z dicit vaser q̄si valde aser. i. valde callidus. nā asri valde solēt dolosi esse z fraudulentī. vel vaser cōponit a vari? z ferens: inde vaser q̄si varia ferēs: sicut hō cautus qui loquitur varijs modis. z cōparat. z cor. va.

Vagedaber hebraice: richm? grece: numerus latine: est liber numeri. vñ Diero. in plogo regū: Quart? inquit vagedaber quē numeri vocam? z acuit in fine.

Vagetra hebraice dicit tert? liber moysi. i. leuitic?. vñ dicit Diero. in plogo regū: Tert? vagetra. i. leuitic?.

Vagina. a bainulo las dñr bec vagina ne: theca gladij dicta: quasi bagina: qz in eo mucro vel gladi? bainlet. vñ hic vaginari? nij. q̄ facit vaginas. z vagino nas. i. facere vaginas. z cōponit cū e: z dicit euagino nas. i. extraho de vagina. item cū in: z dicit inuagino nas. i. in vaginā mitere. Vagino z ei? cōposita sūt neu. z pdu. penul. Qui. metamor. Pendēti nitidū vagina diripit ensem.

Vagino nas in vagina est.

Vagio. a vagus ga gū dñr vagio gis giū vel gij gitum gire q̄rte diuigatiōis. i. plorare: flere: z est proprie infantū in cunis adhuc existentium. z inde vagit? tus tui: ipse clamor infantū. z vagito tas frequē. i. frequē vagire: vl violent. z pdu. penul. Vagio neu. ē cū suis cōpositis. z pdu. va. lz vag? eā cor. Tob. Nos q̄si vagitu deficiēre loq̄ Jte vsus: Siluis pasce vagis: in cunis tu petre vagis.

Vagito tas: in vago gis vide. z pdu. gi.

Vagius. a vagoz garis dicit vasi? gū giū: qui genibus iunctis ambulat.

Vagoz garis gatus sū gari. i. spaciari: errare: huc illuc discurrere. vñ vagabundus da dū: z vagus ga gū. qz autē dicitur vagus q̄si a via actus. z vagari quasi a via agi. i. sine via. vel vagari quasi vagū agi. erymo. est. z comparat. vñ bec vagitas tatis. Vag? componit: vt peruag? ga gū. i. valde vagus. Vagoz cōponit: vt cōuagoz garl: deuagoz garis: diuagoz garis. i. valde vel deozū vel diuersis modis vsu in diuersas ptes vagari: vl a vagatiōe cessare. Jte euagoz. i. extra vagari: extra ire. gyrouagoz ris. i. p gyru vagari. puagoz garis. Vagoz z ei? cōposita deponētia sūt: z cor. va. vñ Lucanus: Nobilitas cū plebe patet lateq; vagat. Jte Auroza: En vag? z puagus z maledict? eris.

Vagulus. a vag? dicit vagulus la lū dimi. aliq̄stulū vag? vñ bec vagula le dimi. iuuēca que vagat per campū. z hic vagulus li: anulus: qz vagat in digito. z cor. gu.

Vagurio. a vagoz garis dñr vagurio ris. i. p ocū vagari.

Vagus ga gū: in vagoz ris exponit.

Vab: q̄nq; sigt gaudium: z est interiectio gaudētis. Jsa. xliij. c. Vab calefactus sum: vidi focū. z Aug? dicit: Quō delectamur dicimus vab. Jte q̄nq; notat verifionē vel increpationē. Matth. xxvij. Vab q̄ destruit tēplū dei: z i triduo illō reedificat: Et scias qz in h nō pōr syllaba emiari: s; obijcīt in vab z ab z ob z vb: i qb? h ē finalis lra. Ad h rñdet Pzif. in. ij. li. maio. qz ibi ē apocopa: qz eoz pfecta vaba z aba z oba z vba sint. vl dic qz interiectiones sint: z hmōi voces abscondita voce solēt pferri

Valde. a validus dñr valde. p valide: z per syncopā pferit fm Pzif.

Valentulus la lū dimi. aliq̄stulū validus.

Valeo les lui validū. i. vigere: sanū esse vel posse: z precuz

denotat. et valeo. i. pereo. vel infirmor. vñ Terenti⁹. Ualeant q̄ inter nos dissidia querūt. et hinc inueniūt quod dā verbū defectiuū qd̄ p̄inet ad salutationē in recessu. s. vale valete valeto valetores. i. valere. qd̄ oli soletat dicitur mortuis post pactā sepulturā; ab amicis: qd̄ erat signū qd̄ nō debebant ampli⁹ eos vidē. et qz tale vale erat signū doloris et tristitie et meroris: inde tractū est vt valeo ponat. p̄ perire. vel infirmari. a valeo les d̄r valesco scis incho. Ualeo sponit: vt oualeo les. i. simul. valere: sanari: ad sanitatē redire. crescere. radicari. vñ oualesco scis. enaleo les. i. valde valere. iualeo les. i. valde valere: crescere. abundare. vñ inualesco scis inchoa. pualeo les. i. plus valere: prestare: p̄cellere. equiualleo les. i. equaliter valere: eq̄pollere: parē eē. Ualeo et ei⁹ cōposita neu. sūt: et faciūt preteritū in ui diuisas: et supinū in int̄. et cor. hāc syllabam ua. Qui. de remedijs: Ut valeas aio q̄c̄q̄ tolerare negabis. et in Grecis. dicit: Accipit valeat pro queat et pereat. Qui valet ille p̄r: defectiuūq̄ salutis. De vale et valete dixi in aueo ues. Et nota qd̄ valeo q̄i p̄ciū denotat s̄struūt cū grō denotatē p̄ciū in dederunt minati: vt in digesto: Juli⁹ ait fundū tātū valere quam ti vendi p̄t. et Grego⁹ dicit: Regnum celoz tantū valet quāntū babes. s̄struūt etiā cū actō denotatē p̄ciū in dederunt minati vel d̄terminati: vt in Sen. Terra quā postulas trecetos siclos argēti valet. s̄struūt etiā cum abtō.

Valetro. a valeo les dicitur hic valetro. i. gluto: p̄ contrariū dicit: qz paz valet: vel qz valet multum in leccacitate. et pdu. penul. gti. s. valetrois.

Valgia. a voluo nis dicitur bec valgia gie: quasi voluia. i. re tozfo. pp̄rie enī labioz obtorzo est quā facim⁹ quā alij quē deridem⁹. vñ valgio gis. i. retozquere.

Validus. a valeo les dicitur validus da dū. i. fortis: potens: robust⁹: et compaf. vñ valide di⁹ sine aduer. et sepe p̄ferunt per syncopā valdus dior dissim⁹: p̄ validus et validior: et valde. p̄ valide: et valdi⁹ pro validi⁹. Itē a validus dicitur bec validitas tatis: et per cōpositionē inualidus da dū. i. debilis: fragilis: nō validus: et compaf. vñ bec inualiditas tatis: et bec inualitudo dimis. i. debilitas imbecillitas: infirmitas. et cor. primā validus. Lucanus in. vj. li. Adducit inualide robur faciūdia cause.

Valitudinari⁹ in valitudo est.

Valitudo. a validus dicitur bec valitudo nis. i. fortitudo. Et nota qd̄ valitudo inuenitur p̄ infirmitate: et ē nomē tractus ab illo funebri vale: quod dicebat mortuis: de quo dictū est in valeo les. vñ quidā dicitur valetudo p̄ e: vñ valitudinari⁹ ria riū: et valetudinari⁹ ria rium: q̄ sepe infirmat: vel q̄ sepe p̄cipat valitudine. et hoc valitudoinari: vel valetudinariū rij: dom⁹ in qua curant egroti. et h̄cā differentie dici possent: in v̄traq̄ tñ significatio ne dicitur competentē valitudo p̄ i. Et scias qd̄ i añ tudo breniat: vt fortitudo: p̄ter valitudo q̄i valetudo.

Vallestris in vallis est.

Vallis. a vallo las d̄r bec vallis hui⁹ vallis: qz vallata fit montib⁹. vñ vallosus sa sū: et h̄cā bec vallestris et h̄cā stre. et per cōpositionē h̄cā ouallis lis: magna vallis. vel valles dicitur vbiq̄ sunt humilia loca capoz et depressa q̄i vulsa. hinc et oualles depressa loca terrarū int̄ montes. Et scias qd̄ inueniūt vallis salinarū: qz ibi erāt putei salis

Vallo las in vallus est.

Vallosus sa sū in vallis est.

Vallus. a valid⁹ dicitur h̄cā vallus li. i. palus q̄i vallid⁹. vñ h̄cā vallū li: catenatura q̄ fit de palis sup̄ aggerē. vel vallū ē ipse agger. s. id qd̄ mole terre erigit vt custodia p̄ter vad. et est vallū int̄ murū et fossam. et d̄r a vallis. i. palis

quib⁹ vallis munit. vñ quidā: Uinetis vallus: sed vallū s̄uenit vbi. et a vallū d̄r vallo las. i. circū dare: circū sep̄re: munire: et pp̄rie vallo vel vallis. vñ h̄cā vallatio onis. i. paloz circūdatio in villa vel in v̄bis obfisione. Vallo cōponit: vt ouallo las: circūvallo las. et est vallo actiuū cū omnibus suis cōpositis.

Valoz. a valeo les d̄r h̄cā valoz lor. i. potētia: vigor: sanitas.

Valua. a voluo nis d̄r bec valua ue. et sūt pp̄rie valūe q̄ reuoluūt int̄: et sūt duplices et replicabiles. De hoc vidē in ianua.

Vaneo nes: in van⁹ exponit.

Vanga. a vag⁹ dicitur bec vanga ge: quoddā gen⁹ fossoriz: qz vagando fodit.

Vanidic⁹ ca cū penul. cor. i. vana dices. et cōponit a van⁹ et dico cis xi: et tenet nām de dixi preterito: qd̄ naturaliter cor. primā.

Vanidus. a vaneo nes dicitur vanidus da dū. i. van⁹. et componit: vt euavidus da dū. i. valde vanid⁹. Qui. in. v. metha. Pectora q̄ in tenues abeūt euavida riuos.

Vaniloquus. a van⁹ et loquor cōponit vaniloquus qua quā. i. vana loquēs. vñ hoc vaniloquiū quij. et cor. lo.

Vanitas penul. cor. i. vanitatē dicere: vel vanitādo lauare. et dicit a van⁹.

Vann⁹ ni: instrumentū de vimine factū in modū scuti: cri bti. s. et est fe. ge. fm. Pap.

Van⁹. a ven⁹ d̄r van⁹ na nū. i. inanis: falsus: vacu⁹: irrit⁹: venere⁹: qz venerei p̄cipue solēt esse sani. et cōpaf: vt vanus nior sim⁹: vñ h̄cā vanitas tatis. et d̄r van⁹ q̄i vebemēter an⁹. i. vacu⁹. et ē etymo. vide de h̄cā in inanis. et a van⁹ d̄r vaneo nes nui. i. eē vel fieri vanū: vel deficere: vñ vaneo scis incho. Uaneo cōponit: vt euaneo nes: iuaneo nes: et hinc incho. ouaneo scis: euaneo scis: iuaneo scis. Uano et ei⁹ cōposita sūt neu. et carēt sup̄. et pdu. na vñ Qui. de sine titulo: Carmie lesa ceres sterilem vaneat in herbā.

Vapid⁹. a vape d̄r vapid⁹ da dū. i. insipidus: sine sapore: et cōpaf. vñ h̄cā vapiditas tatis. i. insipiditas. et cor. va et pi.

Vapoz ras rani rare. i. calefacere: v̄zere: vel vapozē emittē: vt vapozādo emittē. vñ h̄cā vapozamē nis: et h̄cā h̄cā vapozabilis et h̄cā le: et h̄cā vapoz porl. i. calor: sum⁹. vide in tonit⁹: et in v̄t⁹: et in mōs: et i pluuia. A vapoz d̄r vapoz⁹ ra riū: et vapoz⁹ rea riū: et vapozosus sa sū. Uapoz ras sponit: vt euapoz as. et ē actiuū cū suis sponit et pdu. po Uirgi. enei. xj. Succedūt m̄res et tēplū thure vapozant.

Vappa. a vapoz d̄r h̄cā vappa pe: vile vinū qd̄ de fece exp̄m̄it: vel exianitio cū aq̄: et ē fere nulli⁹ sapor. vñ h̄cā vappa pe sepe d̄r insipiditas. et vappa d̄r ardelio: pdig⁹ sup̄ flue: q̄ insipide vel i discrete dispgit res suas: et nulli⁹ p̄bitatis ē. Et scias qd̄ vappa pdu. a añ p̄ h̄cā vapid⁹ eā cor. vñ credo qd̄ sit dicēdū vappa p̄ geminū p̄: et sic positōe pdu cif prima.

Vapulo las laui d̄r a vapoz. et ē vapulare idem qd̄ vberari. et ē verbū neutrū passiuū: et figt passionē ab alio illatā. et cōstruūt cū abtō interposita a vel ab: vt vapulo a te. i. verberoz. sicut et Berta nubit a p̄re: et habet vocem actiuū et sensū passiuū: sicut et vaneo: nubo: exulo. et pdu. primā vapulo. et scribit per vñ p̄. vide in exulo las.

Varica. a var⁹ dicitur bec varica ce: et bec varix cis: vena int̄ coranea: q̄ si ledat: vel itinere vel pcussioe reddit hoiez curuū et inflatū: et ex lesione facit poplices et coras turz gescere. a varica vel a varix d̄r varico cas: vt varicoz caris. i. transire: vel ambulare: vel diueri: vel deflectere: et curuare: vel claudicare. et componitur: vt diuarico cas: et diuaricoz caris. i. discurrere: vel separe: diueriū facere:

vel diuēficare: vñ diuēfis mōis varicare. p̄uārico cas
vel poti⁹ p̄uāricoz caris. i. transgredi. Item a varix di
cī varicosus sa sū. i. curuus. z cor. primā varica z varix
V arico cas in varica est: z cor. penul.
V ari⁹. a via dicit vari⁹ ria rium: q̄si viarius. i. nō vni⁹ vie:
sed incerte z mixte sentērie z diuēfus. vñ hec varietas
tatis. z vario as auī are. i. facere variū: diuēficare. vñ
variatiū aduer. z hic z hec variabilis z h̄ le. vñ variabi
liter aduer. z hec variabilitas tatis. Vario cōponit: vt
diuārio as. i. diuēfis modis variare. z est actiū cū suis
cōpositis. z cor. va.
V arix cis cor. penul. gti. z est mas. ge. sicut dicit P̄risc. q̄si
in fine q̄nti libri. z pdu. va. vide etiā in varica.
V ar⁹. a varix dicitur var⁹ ra rū. i. curuus. z pdu. va.
V asallus est ille q̄ tenet seruitiū facere dñō occasione seu
di. hec Doctōis.
V as dis mas. ge. i. obses: vel fideiussoz. z dicit a vado dis:
qz vado vade h̄ abire z vadere. z cor. a ante d: sed vado
dis primā pdu. vñ quidā: Obsidet sine vade posito pus
ad tua vade.
V as sis neutz: z est ethroclitū nomen declinatione: qz in
gulari numero est tertie declinatiōis: sed in plurali ē se
cunde. vñ versus: Vās vasis ternie: sed vasa secūde. z di
cunt vasa q̄si vesca: a vescoz sive a vescendo: qz esce in
eis ponunt.
V asco. a vacca dicit hic z hec vasco scons: z vacceus cea
ceū. vascones z vaccei quidā populi dicti sūt a vacca ci
uitate hispanie: iuxta pirrbeniū montem a qua habue
rūt p̄ncipiū: vel quā olim possederūt. z dicunt vasco
nes quasi vaccones: c̄ mutata in s. vñ hec vasconia nie:
regio eoz. z hinc vasconi⁹ nia nūi: z h̄ z hec vasco onis.
V asculū li dñi. parū vas.
V ascus. a van⁹ dicit vas⁹ sca scum. i. van⁹: mugatorius.
V astitas tatis: in vasto stas est.
V asto stas stauī stare. i. destruere: dissipare: diripere: p̄da
ri: spoliari. vñ hic vastatoz tori: z hec vastatio onis: z va
statoz ria rū: z hic z hec vastabilis z h̄ le: z hec vasta
men nis. z pdu. penul. Vasto cōponit: vt venaſto stas
peruasto stas. z est vasto actiū cū suis cōpositis. Itē a
vasto stas dicit vast⁹ sta stū. i. magn⁹: ingēs: pfundus:
incult⁹: amplius: desertus: solitari⁹. z compaf: vt vastus
stioz sim⁹. vñ hec vastitas tatis: a gto vasti addita tas:
fit hec vastitas: z addita tudo fit hec vastitudo dinis. i.
magnitudo: amplitudo: desertus: solitudo. sed vastitas
pprie corpozis: vastitudo autē solitudo.
V ates. a vico es dicit h̄ z hec vates hui⁹ vatis: sacerdos.
q̄nq; sic dicitur poeta: q̄nq; pp̄ba diuinus. z dicebant
vates poete: qz metra ligarēt pedib⁹ z syllabis: z verba
modis onectent. z eodē noīe etiā diuini dicebant: qz
ipsi quoq; plura efferebāt versib⁹. vel vates a vi mētis
dicti sūt: vel a video des: qz futura videbant. z pdu. va.
Qui. de remedijs: Parce tuū vatē sceleris dānare cupi
do. Quidāz dicit qz vates dicit a vas vasis z theos: q̄si
vas dei: vel vas diuini. vñ sacerdos d̄ vates: qz cōtinet
dei p̄ sanctinōiā. Itē diuini z pp̄he dicunt vates: qz
otinare vident deū per futuroz p̄sciētā: sed poti⁹ est
etymo. vates: q̄si vas dei q̄ cōpositio.
V atican⁹. a vates z cano nis cōponit vaticanus na nuz. i.
pp̄betic⁹: z tūc cor. penul. vñ inuenit hic vatican⁹ ni p̄
quodā monte vbi nutrit⁹ fuisse iupiter. z pdu. ca.
V aticinoz. a vates z cano nis cōponit vaticinoz naris na
tus sū nari. i. diuinare: pp̄betare. vñ hoc vaticiniū nij. i.
diuiniatio: pp̄betatio. z hic vaticin⁹ ni: deus paganozū.
Item vt dicunt quidā a vates z cano pōt cōponi vati⁹

cin⁹ na num. i. propheticus. Vaticinoz deponentale est
z cor. ti.

V atin⁹ in vaticinoz est.

V atidic⁹. a vates z dico cis xi cōponitur vaticidic⁹ ca cum
penul. cor. i. pp̄beticus: diuinator.

V au nomē est cuiusdā elementi apud grecos z hebreos
. i. cōsonantis. Itē est aduer. admirantis vel iurantis.

E ante B

V ber. ab vna dicitur h̄ vber vber. i. māma: z habet totū
in singulari z in plurali. z dicuntur q̄si vucra: qz vuida
sūt z humore lactis in modū vuarum plena. z pdu. u.
Quidi⁹ de arte in p̄mo libro: Fertilioz seges est alienis
in agris. Viciūq; pecus grandī vber habet. Et in can
ticis dicit: Melioza sunt vbera tua vino. z inde h̄ vber
ris. i. abundantia: fertilitas. z hic z hec vber vberis cō
munis ge. in declinatione: sed oīs in cōstructione. z de
sinit ablatiū⁹ in e t̄r: h̄ q̄nq; per auctoritatez finiat ab
latiū in i: z pōt poni cū masculino z fe. z neu. generib⁹
satis pp̄rie: sicut z diues z paup: sed nō in omni sua ter
minatiōe: qz q̄litas acti definitis in em: z forma plura
lis casuū in es: nullo modo possūt neutro ge. adaptari.
vñ nihil est habeo vberē pec⁹: vel vberes pecora. vide
versus: Rē vel res neutriū fugiunt: sed cetera sumūt. de
h̄ dixi in tertia pte vbi egi de oī gene. z est idē vber q̄
abundās. vñ Luce. c. xij. Domini cuiusdā diuitis vber
res fruct⁹ ager attulit. z comparatur: vt vber rior rim⁹. vñ
vberiter ri⁹ rime aduer. z a nominatiuo addita tas fit h̄
vbertas tatis. i. abundantia. Itē ab vber p̄ vbertate ois
citur vberosus sa sum. i. abundans: z cōparatur. vñ hec
vberositas tatis. Itē ab vber dicitur vbertus ta tum. i.
fructuosus: abundās: z comparatur. vñ vbertum aduer. i.
abundanter. z vberto tas. i. abundare. Itē ab vber dicit
vbero ras. i. abundare. z cōponit: vt exubero ras. i. val
de vberare: superabundare. vñ exuberās tis oīs ge: z cō
parat. vnde exuberanter ti⁹ tissime aduer. z hec exube
rantia te. i. abundantia: affluentia. inubero ras. i. valde
vberare. z est vbero neutz cū suis cōpositis. Itē vber
ro ras pōt deriuari ab vber pro māma: z tūc vberare. i.
lactare. z inde exuberare. i. ab vbere segregare. z inube
ro ras. i. lactare: z fm hoc vbero est actiū cū suis com
positis. Itē ab vber pro māma componit hic z hec ex
uberis z hoc re: z sububeris re. exuberēs dicunt infan
tes qui extracti sunt ab vbere. sububerēs vō qui adue
rūt sub vbere.

V bero ras: in vber vide.

V bertuosus. ab vberto tas dicit vbertuosus sa sū. i. ferti
lis: vbertate plen⁹. vñ Josephus: Dū placuisset isaac vt
iret in egyptū vbertuosam valde puintiā. z comparatur.
Pōt etiā deriuari vbertuosus ab vber p̄ vbertate.

V bertus ta tū: in vber vide.

V bi est aduer. loci z interrogādi: z sigt z interrogat in lo
co. Item est aduer. tēporis: vt vbi i. postq̄: vel quādo.
Itē est aduer. qualitaris: vt vbi. i. qualif. z quantitatis:
vt vbi. i. quantū. z similitudinis: vt vbi. i. sicut. Est etiā
quandoq; aduer. increpātis vel admirantis: vt in Ben:
Adam vbi es: quasi dicat: in quāta miseria z in quāta
angustia es. Miser qd fecisti: in quantū peccatum inci
disti: Dñi enī sciebat de⁹ vbi esset: sed q̄si admirādo in
crepat eū qz in tātu p̄ctm̄ delapsus erat. z vt dicit Greg⁹
in. xxx. mozal. Serpēs vō iam nō requirit. qz nec ei⁹ pe
nitētia q̄rebat. Vī autē quoz penitentia q̄sita est: scuti
neq̄sime defensionis tra iustissime correctiōis vba p̄tē
derunt. vñ nūc vsq; in vsūm peccantiū trahit: vt culpa

quā arguit defendat: et vñ finiri reat? debuit in cūmule
tur. vide ierusal. Itē dicit Greg. in. ij. mora. exponēs illō
Job: Sathan vñ venis? Quid ē: p venientib? angel ele
ctis neq? d? vñ venis: sathan vñ veniat pcontat.
Nō enī requirunt vtiq? nisi que nescim? nescire autē dei
reprobare est: sic nescire mentiri vir verax d? qui labi p
medaciū dedignat: nō q? si mentiri vel. t nesciat: sed q?
falsa loq? veritatē amoretēnat. Quid est g? q? ad sathā
vñ venis d?: nisi vias illi? q? icognitas reprobare. Veri
tatis g? lumē tenebras q? reprobat ignorat: et Sathane
itinerā dū q? iudicās dānat: dignū ē vt q? nesciēs req?
rat. hinc est q? Ade peccātū d? dicitur voce d?: Ubi es: ne
q? enī oīna potētia nesciebat p? culpā seru? ad q? latibu
la transfugerat: s; q? in culpa vidit lapsū iā sub peccato
velut ab oculis vitatis absconditū: q? tenebras erroz ei?
nō approbat: q? vbi sit peccator ignorat: eūq? vocat et
req?rit dicēs: Adā vbi es: p h? q? vocat signū dat: q? ad
penitētiā renocat. p h? q? req?rit apte insinuat: q? pecca
tores iure dānandos ignorat. Sathan ergo oīs non
vocat: sed tñ req?rit dicēs: Uñ venis: q? nimiz de? apo
stotā spm ad penitētiā neq? reuocat: sed vias supbie
ei? nesciēs dānat. Itē dicit sathan d? itinere suo dicitur
electi angeli requirēdi vñ veniāt nō sūt: q? eoz vie tāto
deo note sunt quāto ipso autore pagunt. Dūq? soli ei?
volūtati infertunt: et incognite eē nequeunt q? p approba
tiōis oculū ex ipso semp ante ipm sūt. vide i pena: et sa
thanas. Et scias q? vbi recipit. xi. interpositiōes et syl
labicas adiectiones: vt sicubi: necubi: alicubi: nuncu
bi: ecubi ex en et vbi compositum: vbiq?: vbiubi: vbiuis
vbiuber: vbiuq?: vbinā. Inuenit etiā quedā alia q? vidē
tur pposita ab vbi: vt abubi: astubi: postubi: sed potius
sūt quedā irregulares vocum cōgeries: et fungunt loco
vni? dictionis aliqñ sicut dixi in scōda pte: vbi determinā
ti de accentu aduerbioz i cap. de cōpositis ab vbi. Itē
vbi tā simplex q? cōposita ei? pnt exigē gtrū ex vi dūtri
butionis: vt vbiq? locoz. i. in quolibet locoz. et vbi loco
rū. i. in quo locoz. silt et vbiuis locoz: vbiuq? locoz v?
gentiū. Uel dicit q? d? vbiq? locoz vel terraz. i. i quo
libet locoz. illi gtrū regunt ex nā pitionis. et cor. pnam
vbi. vñ Quidi? epi. Jura fides vbi sunt cōmissiōes: dexte
ra dextre. Itē nota q? in pdictis qñ vbi pōstponit: tūc
est ppositio: vt sicubi: alicubi. vel qñ geminat: vt vbiubi
Sed qñ vbi pponit: tūc est syllabula adiectio q? aduenit
p?: sicut accidens substantiē: vt vbiuis: vbiuq?: vbiq?: et
tunc penl. acuit: vt dixi in scōda pte in ipedimētis enclē
sis: s; penul. sit enclēsis.

U ante D

V do das. i. balneo: madefacio. et pdu. p. mā. vñ Physiolo
gus: Qui cum nos vdat: sumpta venena fugat.

V dus da dūm. i. madidus da dū: aliquatūlū humidus.

U ante E

V e adner. dolētis: vel exercat: vel maledicētis: vt Ue illi
p que scādulū venit. Itē ve. l. sine. vñ p ppositionē veta
nus fm Dug. Itē scias q? ve est diuictio enclētica: et pro
vel ponitur.

V ecoris. cor. pponit cū ve et d? vecors dis. ge. oīs. i. demens
furiosus: q? ve hñs i corde. vel cōponit a ve fm q? silt
sine q? sine corde. vel a verbo bis: q? vebat a corde et a p
pā volūtate. et a dō recordia: addita a fit h? recordia die
et addita ter fit recordia aduer. Inuenit et h? et h? vecor
dis et h? de. Uecordia autē est amētia: alienatio mētis.

V ectorium. a vecto ctas vicē hoc vectoz: iū rij: instru

mentum quo aliquid portat.

V ectorarius. a vectus d? vecticularius ria riu: vectes fa
ciens: vel ad vectes prinēs. Uerticulari? etiā d? rapino
sus sicut dicimus aliqñ vecticulariā vitam agere: qui
furtis et rapinis intendit.

V ectorius. li. dimi. paruus vectis.

V ectorial. a verbo bis d? hoc vectigal lis penl. pdu. tā nū
q? gtrū. tributū. sed vectigal d? illō tributū qd vebit ab
illo qui dat ad domū recipiētis. sed tributū qd dat nū
cū recipiētis missis ad illud recipiendū. vel vectigal ē
tributū de reb? vectis vel p mare vel p terrā. vñ bic et h?
vectigalis et hoc le: tributari? qui soluit vectigal: vel qui
dat et portat ad curiā dñi: vel ptenens ad vectigal.

V ector. a verbo bis d? h? vectis h? vectis: illud ferz qd i fir
matura hostij vebit huc et illuc cā seradi vel referandi.
Propbeta: Uectes ferreos d? fregit. et facit actūs pfallis
hos vectes vel vectis. Itē vectis appellat diabol? me
thasofice. Isa. xxi. cap. Serpentē vectē et. q? durus ē
et fortis: rigid? et inflexibilis ad modū vectis.

V ector tas penl. cor. in vecto est.

V ecto. a verbo bis xi ctū: u in o d? vecto ctas ctati tuz tu
verbū frequē. i. frequē vel sepe vebere. in vectito tas
aliud freq. et format ab vltio supio vectatu: a mutata i
i cor. et u in o: vt vectatu vectito. Uebor cōponit vt ad
uebo bis adueri cum. inde aduecto tas frequē. et sic de
aliis cōsimilib?. vide in verbo bis.

V ectoz. crozis maicu. ge. qui vebit. i. porritoz: a verbo bis xi
vectu: u in oz fit vectoz.

V ectoria. a verbo bis d? h? vectura. i. nauilū pciū qd datur
p portatura. vñ vectuari? ria riu: qd dat aliqd ad vecturā
rā: vel qd portat aliqd p vectura: vel ad vecturā ptenēs.

V ector. a veget? d? vegeto tas taui tare. i. viuificare: sustē
tare: tegere: aliqñ vim et validudinē d? ferre. vñ h? et bec
vegetabilis et hoc le. et bec vegetatio onis. Et est actiuū
vegeto cū oibus suis ppositis siq? habet: et cor. ge.

V eget? a vigeo ges d? veget? ta tū. i. fortis: adult?: viuid?
validus: firm?: agilis: vigilās: integer: incorruptus.

V eba. a verbo bis d? bec veba be: quoddā gen? carri.

V ebemēs. ve cōponit cū mēs et habeo: et d? vebemēs tis
ois ge. i. furiosus qñ ve hñs in mēte. vel pponit a ve qd
est sine et mēs tis: et inde vebemēs qñ sine mēte. vt ppo
nit a verbo bis et mēs qñ qd vebit a mēte. et qñq? vebemēs
d? fortis. vñ dicim? aliqñ vebemētē habere cām: quz
bz fortiorē. et compat vebemēs tior sim?. vñ vebemētē
tius sine aduer. et bec vebemētia tie. i. animi dementia.
vel pōt oici vebemēs qñ ve adimens. i. auferēs ve. i. ma
lū vel doloze a mēte: et est etymo. et cor. hāc syllabā be.

V eiculum. a verbo bis d? hoc vebiculū li: oē gen? currus
et qcquid vtile est ad portādū: vt curr?: nauis: vel iumē
tum quodcūq? qd portare pōt.

V ebo bis vxi ctū. Nā fm P. definetia in ho aspiratū
mutat ho i ri et faciūt pterituz: vt trabo traxi: vebō vxi
et sup. xi matata in ctum: vt traxi tractū: vxi vectū. Et ē
vebere portare vel mouere vel ducere. Uebo cōponit
vt aduebo bis xi ctū aduebere. i. vebere ad. vñ aduecti
cius cia ctū. et aduecto ctas freq. Itē vebō bis. i. asporto
uebo bis xi ctū. i. h? vebere. vñ cōnecto ctas fre. circū
uebo bis xi ctū. vñ cōnecto ctas fre. uebo bis xi ctuz
. i. deozsum vel de vno loco ad aliū vebere. vñ dēnecto
ctas fre. uebo bis xi ctū. i. extra vebere: extollere. vñ de
uecto ctas fre. inuebo bis xi. i. s? v? intro vebere. vñ d?
Itē inuebit in illū. i. vitupat illū et rephendit. Differūt
tamē: q? ppe vitupare est malefactū alicui? iocose nar
rare: quod facit Dorati? in odis. Rephēdere est male

- factū alic⁹ sub spē correctionis enarrare. qđ fac⁹ Doza. i. smō. Sed iuebere ē male facta alic⁹ maligno aīo z lī/ gna retractoria repñtare: qđ Doza. videt facere i. epo do: sed nō facit. vñ inuēctiū⁹ uū. i. detractatoriu: ma lign⁹. z hoc inuēctiū: z bec inuēctiua ne. z iucto tas frequēta. prouebo his: prouebo his xi ctū. i. pcul vel añ uebere: pmonere: extollere. vñ pucto ctas. reuebo his xi ctum: subuebo his xi ctum. i. subtrus vel sursum portare. vnde subuecto ctas frequen. Uebo z ei⁹ opofita sūt actiua: z faciūt pteritum in xi z supinū in ctū. Inueboz nī inuenit in oponenti genere.
- V**el aliqñ est cōiunctio disunctiua: vt qñ ponit inē q nō pñt fil esse vera: vt hō est rōnale vel irrōnale. Aliqñ est subdisiunctiua: vt qñ ponit inē duo q sunt simul vera: vt amauerūt vel amare. aliqñ etiā ponit p saltē.
- V**elaber in velabz est: z coz. la naturaliter.
- V**elabrum. a velo las dñ velabzū. bzi: vas in quo oleū cō/ tundit: vel in quo frumentū purgat. Itē velabz dñ qđ velis transi: vel loc⁹ Rome ita dicit⁹: vbi obsonia ven/ debant: vel illud quo pastilli: vel huiusmōi cibaria ves/ lant. Doza. Quz scuris fartoz cū velabzo oē macelluz. z inde velaber bzi: vēditoz minutaz rex cōmestibiliū in tali loco: vel qui eas velat.
- V**elarium rij in velum est.
- V**eles. a velo las dñ h veles velitis. z dicit⁹ velites penul. coz. expediti milites vel pedites leni armatura armati: qui pzelū incipiūt. z dicunt a volando qñ volites: vñ a velocitate: vel a velū ppter celeritatē. vñ bic z bec velis taris z boc re. z velitaris rīa rīū: z velitor taris: ad mo dū velitū pugnare: vel plium incipe. z ponit simpliciter p pugnare vel certare vel altercari.
- V**elifer ra rum penl. coz. vel a ferens: ex velū z fero fers componitur.
- V**elificoz a velum z facio componit⁹ velificoz taris. i. velif tensis nauigare: vel vela facere: vel erigere: vel velū par uum facere: z coz. fi. Inuenit etiā velico cas.
- V**elitor taris in veles est.
- V**eliuol⁹. a velū z volo las opōnit⁹ veliuol⁹ la lū: qđ velis volat: vt nauis: vel p qđ velis volat in mare: z coz. uo.
- V**ellerofus sa sum. i. vellere plenns: avelus dñ.
- V**ellico cas caui care. i. sumatiz vel paulatiz vel apparentē vellere. vñ vellicans oīs ge. Amos. vii. Sed armētariū ego sum vellicans sicmozos. z coz. li. z est vbu appari tiuū. z fornat⁹ vellico a vellis scōa psona de vello las: is mutata in i coz. z addita co: vt vello las vellico. i. appeo vel videoz vellere: sicut albico cas. i. appareo albere. Et scias: qđ vellito tas p t scriptū est vbu frequē. sed vellico cas p c nō pōt esse vbu frequē. qz nulluz vbu frequēta. definit in co s; definit in to vel in so vel in ro. Pictrea Paf. in. viij. li. Verba huiusmōi definitia in co: vt velli co cas: albico cas: nutrico cas ponunt aliā spēm a fre. vñ videas ne decipiaris in orthographia istoz vboz: qz vellito p t est freq. sed vellico p c nō est freq. sed vt teti gi est alia spē a frequentatiua: vt p3 p Paf. in. viij. vñ vellicans tis picipiū oīs ge. z vellicatio onis: z vellicis to tas frequentatiuum.
- V**ellito tas freq. i. frequentē vellere. vide etiā in vellico.
- V**ello las velli vel vullū vullū vellere. i. radicare carpere. Uello cōponit⁹ vt auello las. i. remouere: lōgo vellēdo: absentare: aduello las: ad se vel valde vellē: cōuello las: circūuello las: diuello las: euello las: obuello las: puello las: puello las: reuello las: subuello las: trāuello las. Uel lo z ei⁹ cōposita sunt actiua: z faciūt pterituz in velli et vullū: sed vullū in frequētiōri vsu est: z sup. in sum.
- V**ellus leris ge. neu. dñ ipsum cozum onis vel arietis ctz pilis. z dñ a vello las: qz olim lane vellere z nō con/ debant. z ipsa etiā lana vel flocc⁹ lane dñ vell⁹: z coz. le.
- V**elo. a velū nauis dñ vello las lau lare. i. tegere: coopire: obumbrare. vñ boc velamen minis. z boc velamentuz ti. z h velū li monachaz. Uelo opōnit⁹ vt aduello las. i. valde velare. abuello las. i. discopire. cōuello las. venello las. i. valde velare: vel discopire. inuello las: obuello las. i. obtegere. reuello las. i. detegere: apire vel manifestare Uelo z eius cōposita sunt actiua z pdu. ve. Virgili⁹ in Enei. v. Letera populea velaf fronte iuuētus.
- V**elox. a velum dñ velox cis oīs ge. z compaf. vñ bec vel locitas: z ppe veloz.
- V**elū. a velo las dñ boc velū li: qz qñ ala volātis extendit z nauē volare fac. vñ volare z nare reciproca sūt. i. reci proce vnū ponit p alio: qz nauis videt habere alas in remis z velis. z auis videt habē qñ remos z vela in aliis Itē inuenit⁹ hoc velū li p eo qđ ponit sup capita mona chaz. z qđ in ecclesia vel i tēplis vel etiā in aliis domi bus extēdit. z tūc dñ a velo las: o mutata i tum: dicta sic qz obiectu suo infioza domoz velet. vñ Paf. in. iij. li. d denoiatiuis dicit: qđ qdā denoiatiua a vbis deriuat: o i um ouertentia: vt vado vadū: vello velū. z pducit pma3 velū. z velis nūeri pluralis casus ablatiui: sed velis ver bū cozi. ve. vñ vsus: Si trāfire velis maris vndas vt ere velis. Itē a velū dñ hic z bec velaris z boc re. z velariū rīa rīū: ad velū pñēs. z boc velare ris. z boc velariū rij. i. velum vel locus velo vmbat. vnde sic dicebat qdaz locus in teatro ad quē recipiebant pueri p ludos: qz velum ante penderet: vt esset secret⁹. Iuuenalis: Et re3 gios pueros inde ad velaria raptos.
- V**elut in veluti exponit.
- V**eluti. a vel z vti cōiunctione opōnit⁹ veluti. i. quēadmo dū: quō: sic: fm Paf. z coz. penl. Virg. Enei. ix. At velu ti pleno lup⁹ infidiat ouili. z inde p apocopaz fit velut aduer. similitudinis. i. sicut qñ: z est t finalis lra nō d.
- V**ena. a venio nis dñ bec vena ne: qz p eaz sanguis veniat ad cor: vel vena dñ qñ vena a via: qz est via sanguinis vñ dicit Jfido. Vene dicte sunt eo qz vie sūt natātis sa/ guinis siue riuu per corpus oē diuisi: quib⁹ vniuersa mē bra irrigant. A vena dñ venenosus sa sum. i. venis plen⁹ Et aliqñ ponit p turpis: qz in macielto vena turpē ap paret. z compaf venosus sior simus. z pduē ve vena: s; venis vbu cozi. ve. vñ vsus: Dic puer vii venis: quo per gis turgide venis.
- V**enabulū. a venoz naris dñ hoc venabulū li: qz venatui fit habile: vel qz venientē apz excipiat. Itē a venoz dñ bic z bec venabilis z boc le: ad venādū habile: vel plau sibile: z coz. penl. venabulū z venabilis.
- V**enalis. a venū dñ bic z bec venalis z boc le: res q vendi tur vel venditioni exponit. Doza. in. ij. lib. epi. Laudat venales qui vult excludere merces. vñ venalit aduer. z bec venalitas tatis.
- V**enaticus ca cū in venoz est.
- V**enator: a venoz naris natu: u in oz fit bic venator tois: qui bestias venaf z insequit.
- V**endico cas. a vindico cas dicit⁹ vendico cas. i. acquirere vbu actiuū cū suis cōpositis siqua habet. sed vindico. i. vlcicoz z cozi. di.
- V**endito tas. i. vendere cupio: frequenter vendo: secūdu3 Papiam.
- V**endo. a venū sup. z do tas cōponit⁹ vendo dis didi ditū tu. vnde bic venditor tois. z vēditus ta tum penl. coz. De venditione illicita babes in emo.

Venefex. a venifico cas dñ hic & hec venefex cis: miscens & faciens venenū: & pdu. ne: sed cor. si. Inuenit etiā veneficis ca cū in eodē sensu. vide in venefico.

Veneficina. a venefex cis dñ hec veneficina ne: locus vbi veneficia exercent: & pducit ci.

Venefico. a venenū & facio cōponit venefico cas. i. venenū facere. vñ veneficus ca cū penl. cor. i. miscēs & faciēs venenū. & h̄ & hec venefex cis in eodē sensu. Propheta & venefici. vel h̄z aliā litterā: Et veneficis incātantis sapienter. vñ hoc veneficiū cū: tale maleficiū. & pducunt p̄dicta e ante si: qz venenū pducit ne.

Venenarius ria rium in venenū est.

Veneno nas in venenum est.

Venenū. a vena dñ h̄ venenū ni: qz p venas eat. nō. n. nocere pōt nisi sanguinē tetigerit. Dē vō venenū frigidus est. & iō aīa que ignea & in sanguine est fugit venenum & dñ venenū q̄i venas necās: & est etymo. vñ venenosus sa sum. i. veneno plen⁹. & opaf. vñ hec venositas tatis. & veneno nas. i. intoxicare: venenū facere: vel veneno inficere. vñ venenat⁹ ta tū. & venenari⁹ ria riu: q̄ facit venenū. Venenatū est in quo mixtū est venenū vt potio: venenosum vō in quo natū est vt herba serpens. Venenaria mulier q̄ facit venenū. Veneno cōponit vt cōueneno nas: veneno nas. i. valde venare: vñ venenū auferre. eueneno nas in eodē sensu: inueneno nas. Veneno actiuū est cū oibus suis cōpositis & pdu. ne.

Veneo nis nūi vñ venijp syncopā venū venire. i. vēdi: vñ ad Corinth. dñ Apl̄s in. i. epla. cap. x. Dē qd̄ in macello veni. i. vendit māducate. & est v̄bū neutropassiuum: sicut & vapulo extulo & nubo: qz h̄z vocē neutri & significatiōne passiuū: vt veneo a te. i. vendor. & componit ex venū & eo: & pducit p̄mā sicut venū. sed venio nis cor. ve i p̄nti. vñ qdā: Let⁹ scurra venit sua cautio est bñ venit. Idē: Cur miser iste venit: nisi numis femia venit. & vt dñ P̄ris. in. x. li. Veneo fm analogiā venitū deberet facere supinū: p quo ventum magis in vsu est. hec dicit P̄ris. qz supinū deberet formari a p̄terito veniui ui mutata in tū sic audiui auditū. facit autē p̄teritū veniui: qz descendit ab h̄ v̄bo eo is iui. Sed hic sic q̄ro: Ab h̄ v̄bo veneo descendit hoc supinū venū vt dicit P̄ris. ḡ v̄bz est naturalis pus suo supino. ergo venū nō est de cōponit h̄ v̄bi veneo: & ita veneo est figure simplicis: qz nō h̄z ex quib⁹ cōponat⁹: Ad hoc dico qz veneo est cōpositū ex venū & eo: sed nō ex venū inquantū. est supinum Inuenit etiā venū oīs ge. indecli. vt hec res est venus. i. venalis. & ita est de cōponit illi⁹ verbi. Itē venū est supinū eiusdē v̄bi: vt frumentū mittit venū. i. ad vendendū. & sic venū est figure decōpositi: sed in p̄ma acceptio ne est figure simplicis. Idem uringit in hoc noīe semis nam semis oīs ge. & indecli. est figure simplicis. i. dimidi⁹. sed hic semis h̄ semissis. i. medietas assis: ē figure cōpositi. Inuenit etiā hoc venū ni. i. venale vel venditio. vñ Ambro. Veno & empto viuif.

Veneripeta. a ven⁹ & peto cōponit veneripeta te penul. cor. i. luxuriosus vel luxuriosa q̄n venerē petens.

Venerius ria riu: & etiā per e venerius rea reū inuenit. i. luxuriosus: & dñ a venus.

Veneroz. a venus dñ veneroz raris v̄bū cōe. i. adozare: vel adozari: honozare vel honozari: decozare vel decozari cū veneratione: qz ppter pulchritudinē fit sepe veneratio. vñ venerandus da dū. & hic & hec venerabilis & hoc le. vñ venerabilis aduer. & hec venerabilitas tatis. & cōparaf. Veneroz cū suis cōpositis siqua habet cōe est & cor. penul: vt patet in illo vsu: Quē veneroz decoro

quē pulc⁹ reddo decoro.

Venetus fuit quidā rex qui addidit ciuitatē quā ex suo nomine Venetiā appellauit. & pōt declinari hec venetia tie vel he venetie tiāz. vñ venetus ta tū: patriū penl. cor.

Venia. a venio nis dñ hec venia nie. & si p̄cedat peccatūz idē est qd̄ indulgētia. si nō p̄cessit peccatū idē est qd̄ licentia. vñ Doza. Scimus & hanc veniaz petimusqz damusqz vicissim. Itē eccle. xxv. Nec des mulieri neqzqz veniā p̄deundi. i. licentiā vel libertatē. & dñ a venio: qz venia venit a libertate dātis.

Veniale. a venia dñ hic & hec venialis & hoc le. vñ venialiter aduer. & hec venialitas tatis: qd̄ facile p̄meret veniā Et scias qz veniale dicit triplicif. s. veniale ex genere: vt v̄bū occiosū: veniale ex cā vt qd̄ ex infirmitate vel ignorantia gerit qd̄ excusatiōne quādā h̄z: veniale ex etiā: sicut culpā p̄cedentē mortālē cōfessio sequēs veniā le facit: vt dñ Ambro. Quia reliquit reat⁹ t̄p̄alis pene vñ qū Aug⁹ dicit: qz Adā credidit peccatū qd̄ ipse cōmiteret veniale. itellige veniale eē ex cā: qd̄ q̄nqz etiam est mortale simplr. Dic pōt q̄ri: an Adā i p̄mo statu potuit peccare venialit⁹: Ad hoc dico qz talis erat p̄mi status rectitudo: vt supior ps rōnis deo subijceret: cui subijceret supiores vires qd̄ subijcēt corp⁹: ita qz p̄ma subiectio erat cā scōe: & sic deinceps. Manēte autē cā manet effect⁹. vñ sic q̄d̄iu hō erat subdū⁹ deo nihil in corpore ptib⁹ uringē potat d̄iū aīe: ita etiā in virib⁹ aīe nihil uringere poterat qd̄ rō supior nō ordinaret in deū. qd̄ aut in deū recte ordinatū est: veniale peccatū nō ē: & ita veniale peccatū in p̄mo statu uringere nō poterat sicut nec mors nisi p̄us ordo mētis ad deū tolleret qd̄ sine peccato mortali fieri nō potuit. vide in liber ra rū. Itē nota qz culpa nō pōt ordinari nisi p penā: qz deus nihil inordinatū reliquit: & iō nūqz culpā sine pena dimittit. In illis autē qui dānant nō pōt aliq̄ pena dimitti: nec aliq̄s reat⁹ tolli qū careant charitate p quā & culpa purgat⁹ & reat⁹ tollit. & iō culpa venialis i eis sēp manebit vel reat⁹ ei⁹: si an p̄ctū mortale veniale dimissus fuisset q̄tū ad culpā: manēte reatu rōne subiecti. & p̄ hoc dānatū mortalit⁹ de venialib⁹ puniēt: sic etiā supra dixi i pena. Dic pōt q̄ri an veniale possit fieri mortale: Ad hoc dico qz qū multa venialia ptingūt ad quātitatē peccati mortalis p se loquēdo est impossibile: qz reat⁹ et macula peccati mortalis in infinitū distat ab ea culpa que est venialis: qū peccatū mortale p̄uet infinitū bonū qd̄ est bonū increatū. per veniale aut peccatū tollit aliū quid creatū: vt seruo charitatis. Distantia aut p̄uatiō nū mēsurat ex his q̄ p̄uāt. vñ etiā eoz debet pena eterna: & alteri t̄p̄alis. sed p accidēs possibile est: qz qū veniale sit dispō ad mortale: qz ex hoc qz aliq̄ frequēnt venialit⁹ peccat: fit in eo qdā p̄nitas etiā ad peccandū mortaliē. quāto vō q̄s magis cōsuevit in aliquo tpe magis sibi placet illud: qz signū habet⁹ est delectatio opis vt in. ij. ethicoz dñ: Hoc tñ de nēcitate nō uringit. quā tūcūqz enī excrescat p̄nitas ad peccandū p iterationē venialiu semp tñ manet libertas in voluntate ne i p̄ctū mortale dilabaf. & sic itellige illud qd̄ dñ Aug⁹ super illud Johis: Sic de⁹ dilexit mundū &c. Minuta inq̄t plura peccata si negligant occidūt: minuta. n. gutte aq̄ flumina implent. minuta sūt ḡna barene. s̄ si multa barena iponat p̄mit atqz opp̄mit. hoc fac sentina neglecta qd̄ facit fluct⁹ irruens. paulatī enī sentina intrat: s̄ diu intrādo & nō exbauriēdo mergit nauē. Itē sic itellige illō: Vita s̄i grādia: vide ne obzuaris barena. Itē dicit doctores qz venialia peccata delect⁹ sex modis: Primo

p dignā eucharistie susceptionē. Itē p aque benedictē asperionē. Itē p elemosynar largitionē. Itē p orōnes p̄cipue officiaz. s. Pater noster. Itē per generalē cōfessionē: que fit quotidie in ecclesia: vbi nō solū venialia: s; etiā mortalia oblita credendū est deleri. Item p epalē vel sacerdotalē benedictionē. Et ego intelligo quī quis existēs in charitate facit ⁊ accipit ista: v̄l eorū aliqua cū aliquali cōtritione ⁊ deuotione. Itē videt q̄ nō solum p ista specialit̄ numerata: sed etiā p q̄libet bonū op⁹ venialia deleant. Et p̄dictis sex nota versus: Quis: cor pus: aqua: tribuens: benedictio sancti: Necnō confessus: remouent venialia puris. Utz aut̄ aliquis deat peccare venialit̄ ne prim⁹ peccet mortalit̄: siue p salutē p̄ximī: dicit̄ est in scandalum. Et scias q̄ peccatum veniale est cū sp̄s sancto: sicut dixi in timor. Item volo te scire q̄ culpa venialis in eo qui cū gratia decedit post banc vitā dimittit p ignē purgatorium: qz pena illa aliquantulū volūtaria virtute gratie habebit vim expiandi omnem culpam que simul cum gratia stare potest.

Venit. venio nis facit p̄teritum veniui: vel p syncopā veni. Jobannis. xij. caplo: Quare hoc unguentū non veniit recentis denarijs?

Venilia. a venio nis dicit̄ hec venilia lie: maris effluuat̄io que ad litus venit. vñ Varro: Venilia est vnda que ad litus venit: salaria que ad litus redit.

Venio nis veni ventuz nire. i. versus nos ire: sed vadere a nobis ire quo libet. Venio cōponit̄: vt anteuenio nis. i. venire ante aliquē: vel añ p̄occupare: vel anticipare. aduenio nis. i. venire ad aliquid. vñ adueto tas fre. circūuenio nis. i. circūdare: stringere: inculpate. cōuenio nis. i. cōgruere: vel decedere: vt hoc palliū conuenit mibi. i. decet. ⁊ cōuenire. i. alloqui: vt cōuenio vos o iudei. i. alio loquor. ⁊ cōuenire. i. adunari: vt isti cōuenērūt tibi. ⁊ cōuenire. i. simul venire. ⁊ cōuenire. i. pacisci. vñ in Mattheo: Nōne ex denario cōuenisti mecū. i. pactū fecisti. ⁊ cōueni tibi vnū denariū. ⁊ cōuenire. i. exigere aliquid ab aliquo. ⁊ conuenire. i. adunare: vel compellare. i. ad causam vocare: vel ad palatū. ⁊ cōuenire. i. inesse: vt albedo cōuenit mibi. i. inest. ⁊ conuenire. i. assimilari: vt iste cōuenit cū illo in albedine. i. est similis illi. quas significaciones isti versus in pte indicant: Cōuenit accipit p pangit: ⁊ assimilaf: Propellit: inest: protegit: atq; decet. vñ uenit impersonale: ⁊ ueniēs. ⁊ compaf. vñ de hec conuenientia tie. Et componit̄ vt incōueniēs. ⁊ cōparaf. vñ hec incōuenientia tie. vide in cōuenio. Itē venio componit̄ vt deuenio nis. i. deorsum venire. vel de vno loco ad aliū venire: vel deorsum sursum venire. euenio nis: interuenio nis. i. intercedere: inter aliquos venire: ⁊ mediator esse: p aliquo orare. vñ hic interuentus. i. intercessio. Inuenio nis qd̄ componit̄ vt aduenio nis Itē venio componit̄ vt puenio nis. i. ante venire: vñ anticipare: p̄occupare: vel p̄monstrare: ⁊ anteuenire: vñ imponere. puenio nis. i. p̄fecte venire. puenio nis. i. p̄ocul vel ante venire: vel abundare ⁊ crescere: pullulare. vñ de hic puenit̄tus. i. abundantia. obuenio nis. i. conuenire: vel vñ dicit̄: vel euenire. reuenio nis. i. iterū venire: vel retro. subuenio nis. i. succurrere. Venio ⁊ eius composita sunt neutra p̄ter ista quinq; anteuenio: circūuenio: conuenio. p̄ alloqui vel exigere vel adunare vel ad palatū vocare: inuenio: ⁊ puenio que sūt actiua. Et oīa faciunt p̄teritū in ueni: ⁊ sup̄. in uenti. ⁊ cor. hanc syl labā v̄e in p̄nti: ⁊ in his que ueniūt a p̄nti. sed in p̄terito eam p̄du. vñ de vsus: Jam uenit hora ueni mea: tu ueni

as ego ueni. Itē scias q̄ uenit aliqñ est impersonale: ⁊ requirit gr̄m: ⁊ p̄inet ad recordationē: nō simplr: sed ex adiuncto: vt mibi uenit in mentē lectiōis quā dixit magister. i. recordor. simplr tñ nō bene d̄r: Platonis uenit. i. recordor Platonis.

Veniola le oimi. parua uenia: ⁊ cor. penl.

Venoz. a uenio nis d̄r venoz naris: qd̄ sepe intuenit̄ p illis ceze: vel decipe: qz in uenando sepe fere decipiunt. vñ h̄ uenat⁹ 1⁹ tui: ⁊ uenatorius ria riū: ⁊ uenaticus ca cum. uenatorū dicitur ferramentū: vel est locus uenandi: uenaticū v̄o canē vel etiā carnē siue clamores. Uenoz cōponit̄ vt cōuenoz naris: ⁊ pdu. ve. Doza. in epi. Non ego uenose plebis suffragia uenoz.

Venofus sa sum in uena est.

Venter. a uent⁹ d̄r hic uenter tris bi ventres boz uentriuz quia uentū accipiat. vel d̄r uenter: qz p totū corp⁹s uire alimēta transmittat. et differt ab aluo ⁊ utero: qz aluus est illud receptaculū qd̄ recipit cibū: ⁊ i quo sozdes sūt ⁊ purgari solet. vñ ⁊ d̄r sic: qz abluaf. i. purgef. ex ipso sozdes stercoz defluūt. Uenter v̄o est: qui acceptos cibos digerit: ⁊ apparet extrinsec⁹. s. ps exteriori qua est pinguedo: ⁊ ptendit a pectore vsq; ad inguē. ⁊ sic dicitur est dicit̄ uenter: qz p totū corp⁹ uire alimēta transmittat: vel excipiat uentū. Uter⁹. p̄pe est mulier in quo cōcipiunt. ⁊ d̄r uterus quia duplex sit. ⁊ ab utraq; se i ouas diuidit partes: v̄l qz interius impleat fetu. Aqualiū cul⁹ p̄pe est porci. ⁊ hinc ad uentrē fit translatio. ⁊ a vētre d̄r uentricofus sa sum. ⁊ uentrosus sa sum; magnuz ⁊ grossum habens uentrē: vel grossus.

Ventilabz. a uentilo las d̄r hoc uentilabz bz: pala uentilo landi. ⁊ cor. penl. naturaliter. Matthe. cap. iij. Cui⁹ uentilabz in manu sua: ⁊ pmundabit aereā suā.

Ventilo las. a uentus d̄r uentilo las lani lare. i. ad uentuz disp̄gere: ⁊ p̄icere: exquirere: excutere: inuestigare. ⁊ cōponit̄ vt diuētilo las. i. diuersis modis uentilare. euentilo las. i. extra vel valde uentilare. ⁊ est actiū cum suis cōpositis ⁊ cor. ti. Juuenalis in. i. li. Uentilet estium digitis sudentibus aurum.

Ventofus. a uentus d̄r uentofus sa sum: uento plentus: v̄l uento inflatus: vel instabilis: vel uerbofus: vel uane laudis ⁊ glorie cupidus. ⁊ uentofus sa sum in eodem sensu. ⁊ vtrūq; compaf. vñ de uentofitas vel uentofitas. vñ de hec uentofa se: p quodam vase ad minuendū sanguinem apto.

Ventrale. a uenter d̄r uentrale lis: fascia vel ligatura uentris: vel cingulū circa uentrez: vel zona sicut lūbare circa lūbos: ⁊ renale circa renes: ⁊ hic ⁊ h̄ vētralis ⁊ h̄ le.

Ventriculus li oimi. pnus uenter.

Ventri loqu⁹ qua quū penl. cor. qui de uentre vel p uentri loquit̄. ⁊ cōponit̄ a uenter ⁊ loquor vel loquens.

Ventrina. a uenter dicit̄ hec uentrina ne: bestia que fert onus circa uentrem. ⁊ pdu. tri.

Ventulus li oimi. pnus uentus.

Ventuosus sa sum in uentofus est.

Uentus. a uenio nis dicit̄ hic uentus ti: qz ueniat. vel d̄r uentus: quia uolentus sit: ⁊ uolenter ueniat. nō enim solū arbores: sed etiā celū ⁊ terram mariaq; cōturbat. Dic p̄t queri que sit radix uenti: ⁊ materia ex q; Ad h̄ respōdet frater Albert⁹: qz radix vēti est ex uapoz qui ascendit de terra: ⁊ p̄ncipiū esse eius est ex eo: ⁊ materia ei⁹ est uapoz talis q̄ frigid⁹ ⁊ sic⁹ subtilitate sua aeram trāscēdēs qū spissaf frigiditate aeris fortit̄ ipellat aeres h̄ aut̄ scit̄ ex h̄ p̄ quātitas uentoz ⁊ nubū est fin quātitate uapozis ascendētis ex terra ⁊ aq; qz si multi sunt

vapores multi sūt vēti. et si pauci sūt vapores pauci sūt vēti. q̄ autē recipit q̄ritatē a q̄ritatē alteri: illud māliū est ex illo: q̄ vent' māliū est ex vapore terrestri ad sup' peri' aeris ascendente. Ampli' vident' multoties q̄ terra multū sicca existēte: ita q̄ cōtinuatiōe q̄si caret: sed ē puluis discōrnu' nō eleuat' vent'. q̄ vapor cōtinu' ex terra eleuari nō pōt. sed eleuat' tūc vapor humidus ex aq̄s et facit pluuiā: q̄ postq̄ terrā madefecerit et puluerē cōtinuauerit vaporat' terrā: et tūc venit vent' post pluuiā p̄ calozē solis eleuantē vaporem terre siccu': eo q̄ calor solis ita ericcat eū: q̄ humidū aq̄ nō vincit in eo sed manet tñ eaten' q̄ten' cōtinuare pōt vaporem eleuatū. Vapor: q̄ ille sic eleuat': ē corp' venti et p̄ncipium flat' eius et radij p̄ma in q̄ radicat' esse ipsi' et est ei' mā: et iō p̄pter motū illi' flat' vent': et monet' s̄m q̄ritatē vapor' siccu': q̄ phabito mō de terra eleuat' i multitudine et paucitate. et q̄ abscōdit' et abscindit' eleuatiō talis vaporis dēscit vent'. Quiescēte autē vento et serenata aura accēdit sol et facit humiditātē occultā sub terra euaporari: q̄ ericcat terrā et apit eā: vt humiditas occulta latēs in ea possit euaporari p̄ vapore siccu' q̄ est actu calid' et potētia humid'. et ē vapor aque' q̄ tunc ascēdit ad aerē. et q̄ in aere ei obuiat frig' alterat' in aquā et pluit: et tunc parū ex pluuiā dēscit vēt'. eo q̄ humor pluuiē tēpat vapore siccu' q̄ ē in aere: et cōtinuādo terram et infrigidādo nō sinit eā euaporare terrestre vapore q̄ multiplicat' in mā venti: et iō cessat vent'. Abscindit' enī mā vēti eo q̄ humectat' terra et minorat' p̄pter illud mā vaporis siccu' q̄ est mā venti: q̄ minorata quiescit vent'. Dic etiā nota q̄ in sermone vniuersali loquendo q̄tū est ex pte efficiētis due sūt cause p̄hibentes esse vētoz: quaz vna ē frig' excellēs: et altera ē calor excellēs cum siccitate ex cellēte. Qu' vō calor et frig' excellūt: et siccitas excellēs ē cū vtroq̄: tūc p̄hibēt vaporez ascēdere q̄ est vēti mā. Cui' quidē cā est: q̄ frigiditas excellēs cū siccitate ex cellēte cōstringit' ptes terre: et siccitas cōtinet eas: nec sinit eas euaporare: q̄ aperiri nō possūt ptes. Quē autē euaporāz apertū est: et ps ei' recedit a pte: caliditas autē cōsumit et vrit plusq̄ eleuet: et siccitas q̄ est cum caliditate ericcat humidū: ita q̄ cōtinuare nō pōt id qd de terra eleuat': et iō vapor nō h̄z materiā q̄ ad supmū aeris ascēdat: et iō vent' abscindit' et ipedit'. Volo etiā te scire q̄ vēti oriētales calidiores sūt vētis occidētaliū: h̄z vō vētus sit ex vapore frigidō: et sicco tñ ex loco i quo orit' et p̄ quē est flat' ei' acq̄rit aliq̄ p̄prietatem alteri' comp̄plectiōis. Et h̄ mō oicim' q̄ aq̄lo est vēt' frigid' et siccus: et meridionalis calid' et humid'. et oriētalis calid' et siccu': et occidētalis frigidus et humidus. Laterales vō venti habēt p̄prietates p̄ncipaliū remissas: et aliqd p̄cipiat' q̄litate illi' vēti vsus quē habēt generatiōes. Nō autē p̄ viā illā tñ d̄ oriētalis calidior occidētali: sed etiā iō: q̄ sol oriūt' agit in vapore oriētalis vēti q̄ agit in vapore venti occidētalis. Licet enī moza solis quasi semp sit eq̄lis: ita q̄ tā diu ascēdit in oriētē sicut descēdit in occidentē: tñ triplicē virtutē infundit vapor' oriētali. In oriētē vō p̄mo emittit radiū inīstriēs calozē in eo: et secūdo p̄ paulatū excessū auget calozē generatū et cōfirmat: et tertio p̄ p̄ntiā corporalem consumat vel p̄ficiat eū et trahit secū aliq̄sdū: et tunc demū incipit declinare ab eo: et tūc remitti incipit calor vaporis. In occidēti autē vsus nos nō ita p̄cedit: s̄z vapore vix illuminato statū cadit sol sub habitabilē terrā nrām: et maiorē vapor' p̄tē trahit secū: et p̄ reliquo remanet frigidior et grossior vapor sup' oriōtē sole nō p̄ntē: et iō frigidior ē vēt'. Ex

dictis autē iā duo patēt: quoz vnū est q̄ h̄ vēt' oriētalis calidior sit vēto occidētali et subtilior: et calidior: tñ i mane quā agit i ipsū: calidior ē et purior et subtilior et clarior q̄ post meridiē quā sol declinat ab ipso: eo q̄ tūc incipit vapor frigiditate p̄p̄ria et loci inspissari et turpari et frigidiorē reddit vēti. Ecōtrario de occidētali p̄p̄t oppositā cām. Altez ē q̄re rubor in mane sigt' pluuiā et in sero serenū. Patet etiā ex his q̄ sol aliq̄ ē cā ventoz: aliq̄ ē cā abscisionis eoz. vide etiā i nubes. Queri etiā pōt h̄ de diuersis mōis q̄b' egredit' vapor nō ignit' de nube et q̄liter opat' ad guttas magnas vt clarius pateat q̄ sit vent' turbinis. Ad h̄ intelligendū scias q̄ vapor terre' q̄n apparet in aere ad supficiē aeris eleuat' ē vēt': et q̄n occultat' in vētre terre facit terremotū: et quā coartat' in vētre nubis facit tonitruū et chouscationē. Vent' autē aliq̄n egredit' de nube non ignit' nec multū expulsus. vñ et si de nube paulatī sine magna expulsioe egrediat' nō facit tonitruū: p̄cipue si sit ex vapore subtili nō habēte diuersas ptes ex frigido multū pcutiēte ipsum: nec ex humido viscoso cōtinuante eū: tūc egredit' sine sono: vel cū s̄mcerissimo puo valde. Quā autē nō ignit': s̄z cū qdā exufflatiōe magna et forti egredit': tūc vnam p̄tē nubis p̄ficiat ad aliā: et facit ptes nubis spissas: et iō coopat' ad magnas guttas generandas que cadūt tpe tonitruū anteq̄z veniat pluuiā magna. Magnitudo autē illi' gutte est s̄m p̄portionē q̄ vent' ipellit vna partē nubis sup' aliā in hora q̄n nubes incipit cōuerti in aquā. Iste aut' effect' vēti ē quā p̄mo subtile vaporis inclusi i nube seipari incipit a grosso glutinoso: et añq̄z nubes multū in spissant' p̄ frig': q̄ tūc subtile vēti incipit exire de nube et sufflat ptes nubis ita q̄ inspissant' et ouertunt' in magnas guttas valde humidas. Si autē aliquis de h̄ dubitās obijciat q̄liter esse possit q̄ vent' sufflatus q̄ p hoc ipsū q̄ flat' distrahēre videt' ptes nubū: et ita prohibere guttas magnas: facit guttas magnas. Et scias q̄ iste vētus de quo h̄ loq̄mur null' est p̄dictoz ventoz: sed est vent' egrediēs de nube: et ille nō attingit nubē extra s̄z intra: et iō interiores ptes nubis exufflat sup' exteriores et sic inducit spissitudinē in p̄tib' nubis et deijcit nubē et egredit': q̄ dū ps exufflata inundat sup' aliā: necesse h̄z cedere ab ea q̄ sibi p̄t' fuit cōtinua: et sic scindit' suauit' nubes et erit vent' nō ignit'. Nūc queram' de vēto turbinis et cā ei': et q̄re sit vt multū in estate: Ad h̄ oico q̄ p oēm eūdē modū imediate predictū: sub minori tñ violētia egredit' de nube vēt' turbinis: et iste ē vent' q̄ frequētū videt' in estate in capo tollēs inuoluēdo paleas et terrā et puluerē: et alia quedā corpora terrestria. Sit vō vent' ex h̄ ille q̄ apit' nubes vna in loco vno: et alia in opposito situ ad illam: et ita duo vēti cōcurrūt in medio: et vterq̄ illoz ab altero ipellit et ipellit: nō q̄dēz in sublimi s̄z in terra. Sufflatio vō vēti ē de sublimi veniēs in terrā: et sup' terrā repercutit' et eleuat' aliq̄stulum'. Qu' ḡ e nubib' egrediētes due fuerint exufflatiōes opposite cōuenientes in loco vbi terrā pcutiūt: ille due exufflatiōes faciūt vētū turbinis: eo q̄ vtracq̄ aliaz ipellit et impellit ab ea: et iō per modū circuli rotūdat' et inuoluēdo se inuicē ascēdūt in altū: et trahunt secū puluerē et corpora minuta q̄ sunt subtiliora sicut lini stipula et stipula. Est autē diligēt' attendēdū q̄ s̄m omnū pipateticoz s̄miam tradit' iste ventus vt multū fieri in estate q̄n est temp' tonitruū: et iō etiāz sigt' tonitrua post futura et infra post paucos dies. et si fortis est turbo: forte non p̄cedit tonitrua nisi vna hora vel duab': vel in pte vni' bore. et si sit i hyeme sit i tpe niuis: et nō vehemēs. Tradit'

etiā iste venit eē exiens de nube: et nō adueniens ex aliq̄
plaga mundi sicut alij vēt: ppter qđ cōiungit scia ei⁹ a
quibusdāz cū scia tonitruū: qz vnā bz cām. Et tradit̄ qđ
in figura est rotūd⁹: et fm suā virtutē eleuat et eradicat
quedā corpora terrestria. Lā autē ei⁹ qđ ē esse eū in esta-
te vt multū est: qz tūc eleuant̄ nubes aquee et includen-
tes in se vapores terrestres. Si autē est in hyeme tunc
est tpe niuis: qz nubes niuose plurimū habēt in se spūs
aerei: et ideo aliqñ generāt vētos turbinis qñ sūt i situ
opposito. Lā autē ei⁹ qđ descendit a nube et nō a plaga
mūdi ē: qz venit q̄ venit a plaga mūdi foris esse nō pōt
cū suo opposito ppter defectū materie et cause eleuātis
vñ si veniret venit⁹ turbinis a plaga mūdi diu duraret:
qz diu durat generatio materie taliū vētoz. Venit⁹ autē
turbinis nō durat nisi p vnā hozā: et iō peccāt q̄ causat
tur ventū turbinis ex aq̄lone et austro venire: qū exp̄sse
Aristote. tradat eū descendere de nube. Et exp̄imentuz
confirmat dictū Aristot. qz nos videm⁹ qđ si veniret illi vē-
ti ab aq̄lone et austro oporteret qđ flaret in tota illa re-
gione et nō in loco vno vni⁹ cāpi pui. Nos autē videm⁹
qđ tū in vno loco puo campi flat vent⁹ turbinis. ad huc
autē si esset ex aq̄lone et austro flantib⁹ alijs ventis op-
positis et plagis oppositū mūdi venientib⁹: staret i vno lo-
co et ibi inuolueret. Nūc autē videm⁹ qđ vēt⁹ turbinis mu-
tat locū q̄ diu durat. Ampli⁹ videm⁹ vētū turbinis alijs
qñ in aere q̄eto a ventis: in estate. f. Lōstat qđ nō causat
a vētis fortib⁹ austro. f. et aq̄lone flantib⁹ ex opposi-
tito situ mūdi: sed poti⁹ mō p̄dicto egredit⁹ de nubibus

Venula le dimi. pua vena.
Venū in veneo nis est: et pdu. ve.
Venūdipirus. a pir⁹ p cōpositionē dī h venūdipir⁹ ri: et h
venūdipira re: q̄ vel q̄ vendit pira. et cor. hāc syllabaz pi.
Venūdo. a venuz et do das componit venūdo das dedi. et
cor. penul. venūdedi venūdare vel venūdatū. vñ venun
datus ta tū.
Ven⁹ veneris se. ge. dea amoris vel pulcritudinis: vel ipsa
pulcritudo. et dī sic a vena. i. a sanguine: qz sanguis pul-
critudinē creat et amozē. et cor. penul. gti. vñ veneri⁹ ria
riū: et venere⁹ rea reū inuenit. et venust⁹ sta stū. i. pulcer
et recēs. et compaf. et facit gtiū veneri ad oziam de ve-
ni impatiui vbi. vñ dicit P̄ris. in. vi. li. Ven⁹ veneris qđ
solū p̄ziū femininū inuenit in us desinēs cor. et forte
iō sic declinat. ne si ven⁹ veni diceret dubitationez ha-
beret gtiū cū veni vbo impatiuo. Significationes hui⁹
nois venus in h vsu orinent⁹: Diua: planeta: decor: ferē
ven⁹ esse libido. vide in vesper.
Venust⁹. a ven⁹ dicit venust⁹ sta stū. i. pulcer: decēs. et cō-
patur. vñ hec venustas tatis: et venustulus la lū. i. aliqñ
tulū venust⁹. et venusto stas. i. decozare: deculare. et cō-
ponit: vt cōuenusto stas: deuenusto stas. i. valde venus-
tare: vel venustatē auferre. et est actiū cū suis cōpositis
fm Du. Pap. vō dicit: Venustus. i. venustus: sapiēs: oz
nat⁹: modestus: factus: formosus.
Vepiscus sci: de geminis filijs vno aborto: alter q̄ legitime
nat⁹ fuerit sic vocat.
Veprecula. a vepres: remota s et addita cula fit veprecula
le dimi. vt dicit P̄ris. in. iij. li.
Vepres pris: vel hec vepres pris sicut iuenit: dicit spina.
et dicunt spine vepres: qñ vi prendētes. vñ a vis et pren-
do dis dicit cōponi. vel sit etymo. vñ quidā. Dicit hunc
vepres: qz prendat vellera vestis.
Ver. a vireo res dī h ver ris: qz viret: vel qz recedēte hys
me tellus vestit: vel viret herbis: et erumpit in flores. et
pdu. penul. vñ Qui. de arte: Uere pri⁹ taceat volucres:

estate cicade. Quā autē incipiat ver: dixi in estas.
Veract⁹. a ver p cōpositionē dī veract⁹ cta cū. i. vere act⁹
.i. vno tpe arrat⁹. vñ veraculus la lū.
Veraculus la lū aliqñtulū verax.
Veratrū tri ge. neu. i. belleboz. et dicit a vires: qz vires ha-
beat. et pdu. pzimā: sed penul. naturaliter cor.
Verax. a verax dicit verax cis oīs ge. i. syncer⁹: simplex: qđ
frequenter et sepe dicit ver. et cōparat. vñ hec veracitas
tatis. et est verax in dictis: s; ver⁹ in facti. p̄prie loquēdo.
Verbale nomē ē illud qđ a verbo descendit: vt a coloro in-
de color: reiecta o: vt honoro: inde honor fm P̄ris. et de
clinat: vt h et hec verbalis et hoc le. et dicit a vbu: et a da-
tuo verbalī addita tas fit hec verbalitas tatis: et addita
ter fit hec verbaliter aduer. vide in scribo et in lector et i
spirator. Itē de formatiōe verbalīū desinentiū in men-
tū: dixi in fulcimentū. Itē de verbalib⁹ desinentibus in
bilis dixi supra in docibilis.
Verbena ne penul. pdu. quedāz herba cōsecrata veneri p
contrariū. et dicit verbena quasi veneris vena.
Verberaculū li. i. flagellū. a verbero ras.
Verbero ras rani ratū rare. i. pcutē: flagellare. i. de h vber-
ris. i. percussio: vel flagellū: vel imper⁹ pertice: libulle vt
ipsa libilla. vñ vberofus la sū. i. flagellosus: vel cupidus
vel impetuofitas: vel incusus. Itē a verbero dī hic et hec
verberalis et h le: qui apt⁹ est ad verberandū. et compaf
Uerbero cōponit: vt verbero ras: diuerbero ras. i. di-
uersis modis vberare: vel distugere. peruerbero ras: re-
uerbero ras. i. verberando transformare. et est verbero
actiū cū suis cōpositis: et cor. be.
Verbero onis mas. ge. qui alijs verberat: vel qđ dignus est
verberari. et dicit a verbero ras.
Verbigena ne penul. cor. i. genit⁹ de verbis: ex verbū et gi-
gno gnis componit.
Verbofoz faris in verbū est. et pdu. bo.
Verbo ten⁹ due pres sūt: et acuitur te: sicut dixi in secūda
pre in tractatu de accentu aduerbioz in. c. de cōpositis
a tenuis.
Verbulū li dimi. paruū verbū: vel vile verbū.
Verbū. a verbero ras dicit h verbū bi. i. sermo: qz in eius
platiōe verberat aer. vñ et quedā p̄sonis p excellētā
dī verbū: qz frequenti⁹ in ei⁹ platiōe aer verberat q̄ in
platiōe alteri⁹ partis. Item verbū ponit. p deceptiōe.
Itē verbū. i. dei fili⁹: vt Verbū caro factū est. vñ Hecif.
Doc nomē verbū designat q̄tuoz ista: Deceptio: ps ē:
et fili⁹: atq; loquela. vñ verbosus la sū. i. garrul⁹: nugax:
et compaf. vñ hec verbositas tatis. et vbofoz faris. i. ver-
bose et multū loqui. De verbo et ei⁹ sp̄eb⁹ put ē secun-
da p̄sonis dictū est in tertia pre in. c. de vbo. Et scias
qđ fm Augusti. verba iō sūt instituta non vt p ea hoies
inuitē fallāt: sed p ea in alterius notitiā cogitaciōes su-
as ferāt. Verbis ergo vti ad fallaciā nō ad qđ sūt ista
ta peccatū est: sicut dixi in mēdaciū. vide in vox: et in lo-
quela: et in passiuuz: et in logos: et in positū: et in nuga.
Quā autē verbis p̄me et secūde p̄sone debeat addi nūis:
dixi in narratio. Dic nota qđ dicit Origenes in homelia
Quā desponsata esset maria et. Et sicut hoc verbum hu-
manū et corporale imissū in aurib⁹ plurimoz non diuisi-
dit p singulos vt ps in vno: et pars sit itez in alio: sed in
oibus intergrū et plenū habet: et in vnoquoq; totū: sic
q̄sto magis verbū vnigenit⁹ vbiq; totus ē et in celo et in
terra: et apud patrē: et in virgine: et non diuidit neq; scū
dit neq; i pres efficit: sed tot⁹ totū tenet: et totū implet:
totū illustrat et possidet.
Verculū li dimi. paruū ver. et cor. cu.

Verecūdoz daris: in verecūdo est.

Verecūdius. a vereoz reris dicitur verecūdo da dū: q̄ vep̄ etiā factū erubescit. et compaf. vñ hec verecūdia die: et hinc verecūdosus fa sū. Itē a verecūdius dicitur verecūdoz aris datus sū. i. erubescere. et pdu. hāc syllabam da vbiq̄. Itē verecūdo cōponit: vt inuerecūdo da dū. et compaf. vñ h̄ inuerecūdia die: et inuerecūdosus fa sū.

Veredari in veredis exponit.

Veredus di maf. ge. i. equus trabēs redam: et cōpositū a verbo et reda de: quasi vebēs redā. vñ hic veredarius rij. i. auriga. et veredarius dicitur nūcius: qz vebit nūcium. Pester. c. viij. Et epule misse p̄ veredarios q̄ per oēs p̄o nūcias discurretes zc. Et veredus etiā fm̄ quosdā dicitur auriga. et inde veredari ria rii: ad verediū vel ad veredariū pertinēs. et pdu. penul. veredus. vñ quidaz: Est veredus equi vectans redā siue curriū.

Verendus. a vereoz reris dicitur verendo da dū. i. timendo: vel erubescendo. vñ verenda dicuntur genitalia virozū vel feminarū. p̄pter verecūdiā.

Vereoz. a ver dicitur vereoz reris verit sū vereri. i. verecūdari: vel timere: et p̄p̄ie cū exhibitione reuerētie: qz vereoz est vereri. Vereoz cōponit: vt reuereoz reris rit sū vñ reuerēdius da dū. Vereoz et ei cōposita sūt deponētia: et cor. ve. vñ quidā: Qu dicit de se nō se tñ esse vereri.

Veretri. a vir dicitur h̄ veretz tri: penul. cor. naturalit: qz viri est tñ: vel qz ex eo vir amittit: qz vir dicitur p̄p̄ie humor fluēs a natura viri. Idem dicitur et genitalia a gignēdo: et pudenda p̄ verecūdiā et inhonestate: qz nō habēt sp̄m̄ decozis sicut et alia membra q̄ sūt in p̄romptu.

Vergilia. a ver dicitur hec vergilia lie: stella vel lignū qd̄ dicitur pleiades. et dicuntur pleiades vergilie: qz v̄ ozianf: et feruēt: et splendēt.

Vergito tas frequē. i. frequēter vergere. et cor. gi.

Vergo gis si sū vergere. i. declinare: vel infundere: vel versare. vñ vergito tas: et v̄fo sas frequē. Vergo cōponit vt cōvergo gis si sū. i. infundere. Vergo et ei cōposita sūt actiua: h̄ sepe inueniant in absoluta et passiva significatione: vt v̄git. i. inclināf. et faciūt p̄teritū in fi et sup. in sū.

Veridic⁹ ca cū penul. cor. i. vera dicēs. et cōponit a ver⁹ et dico cis dixi.

Veritas. a ver⁹ siue a gō verit addita tas: sūt hec veritas tatis. s. per quā manēt imutata q̄ sūt vel fuerūt vel futūra sūt: vel que dicuntur vel q̄ dicta sūt vel q̄ dicentur. Item pōt veritas adiectiue declinari: vt verit⁹ ta tū: actō plurali veritos veritas verita. vide in verit⁹. Itē scias qz ē veritas increata: de q̄ dicit x̄ps in enāgelio Jobānis: Ego sū via veritas et vita. Itē est veritas creata q̄ est triplex. s. veritas vite: doctrine: et iusticie. et de hac triplici veritate intelligit qd̄ dicit Grego. in Ezech. Si de veritate scādālū sumit vili⁹ p̄mittat nasci scādālū q̄ qz veritas relinq̄f: sicut dixi: in scādālū. et d̄ veritas q̄si entitas: et etymo. et vt dicit Ansel. Veritas est rectitudo sola mēte p̄ceptibilis. fm̄ v̄o Augl. veritas est q̄ ostendit id qd̄ est. Itē Augusti. Uer est id qd̄ est. Itē veritas ē adeq̄tio rei et intellect⁹. vide in verus.

Veritus. a vereoz reris veritū tu d̄ verit⁹ ta tū. i. verecūditus: timēs: et facit actūs pluralis veritos veritas verita: et hec veritas tatis declinat substantiue: et tūc descendit a ver⁹. et cor. penul. verit⁹ et veritas: siue sit adiectiui siue substantiui. Job. xxxij. Veritus sū indicare vobis scientiā meā. Inuenit etiā irreuerit⁹.

Vermiculat⁹ ta tū. i. distinct⁹: et variatus: et ē tractū a v̄miculis: q̄ rodentes ligna aratiūculas ibi faciunt varias et distinctas: et q̄si in modū linee circūducunt: sic et aurifa

bri faciūt p̄tractiones varias in metallis. vñ in j. Cantl. Mureculas aureas faciem⁹ tibi v̄ miculatas argēto. Glofa. i. distinctas et variatas. Alia v̄o trāslatio h̄: Silitudines aurifabri faciem⁹ tibi cū distinctiōib⁹ argēti zc. vel a v̄miculo colore d̄ v̄miculat⁹: qz color ille tinctus rā variat et ab alijs distinguit. Itē vermiculat⁹ pōt dici vermiculis exarat⁹.

Vermiculus. a vermīs d̄ h̄ vermicul⁹ li oimi. penul. cor. vñ vermiculosus fa sū: et cōparat. et vermiculo las. i. sca turire: ad modū vermīū effluere. et h̄ v̄miculū. In. ij. aut Regl. d̄. c. xxxij. Dauid sedēs in cathedra sapientissim⁹ p̄nceps in tres: ipse ē q̄si tenerrim⁹ ligni vermicul⁹. vbi dicit mḡ in historijs: Lompaf dauid vermiculo ligni: q̄ teredo vel terebella d̄: q̄ mollis dur lignū p̄forat. vñ dū tāgit n̄bil molli⁹ illo: dum v̄o tāgit n̄bil duri⁹. Sic dauid ī p̄ssuris et domi et circa subiectos māsuēti⁹ fuit ceteri: is in throno: et h̄ hostes null⁹ eo acuti⁹. et cōmendat h̄ dauid in trib⁹. s. in sapiētia: in humilitate: et fortitudine. Itē v̄micul⁹ d̄ rube⁹ color: nā greci cocci: nos rubeū siue v̄miculū dicim⁹. Est v̄o v̄micul⁹ tinctura ex siluestrib⁹ frondib⁹ in q̄ lana tingit: q̄ vermiculū appellat. vide etiā in cocco. Itē dicit Pap. Vermiculū tinctura ad similitudinē vermīs.

Vermis. a verro ris d̄ h̄ vermīs hui⁹ vermīs. et sūt v̄mes aut terre: vt scorpio: aut aque vt sanguisuga: aut aeris vt aranea: aut frondiū vt eruca: aut lignozū vt teredo: aut vestimētoz vt tineā: aut carniū vt emigranē: lombrie afcari: costi: pediculi: pulices: lendes: tarm⁹: carinus: vzia: cimex. et d̄ vermīs a verredo: qz nō vt serpēs aper tis passib⁹ sed squamarū n̄sib⁹ repit: qz nō est illi spine rigor: sed indirectū corpusculi sui p̄tes gradatim porziz gendo tractas: h̄endo porzetas motū explicat: sicqz agitat verrendo plabif. vel d̄ vermīs q̄si vermīs: qz in vere exeat. Et gignit vermīs sine v̄llo cōcubitu: h̄ q̄nqz de omis nascat vt scorpio. vide etiā in reptile.

Verna. a verno nas d̄ hic verna ne: famul⁹ pulcer fūiēs: qz vernat in domo militū: h̄ diuitū pulcritudine vestitū et hinc v̄nula le: et h̄ et h̄ vermicula le oimi. et h̄ v̄nacu⁹ et h̄ vernacula. i. famula: et p̄p̄ie ī domo nata vel nutrita. In. xiiij. c. Ben. d̄ qz abzaā nūerauit expeditos vernaculos suos. cccc. viij. et cor. penul. vernacu⁹. vide in feru⁹.

Vernaculus in verna exponit.

Vernalis in vernis exponit.

Verno. a vern⁹ dicitur verno nas nauī. i. clarere: splendere: vt delectari: florere sicut in aere. vñ vernās tis oīs ge. et cōparat: vñ vernāter aduer. et hec vernātia tie.

Vernula le: in verno exponit.

Vern⁹. a ver dicitur vern⁹ na nū: ad ver p̄rūēs: vt clar⁹: splēdid⁹: delectabilis: vt vern⁹ dies: vernū temp⁹. Eccl. i. In dieb⁹ vernis. et hinc h̄ et h̄ v̄nalis et h̄ le in eodem sensu et pdu. na.

Verositas. a ver⁹ dicitur verosus fa sū: vñ hec verositas tati. i. veritas.

Verp⁹ dicitur q̄si verrens podicē. vide in digit⁹.

Verres. a vires d̄ hic verres hui⁹ verres: porzē cū testiculis: qz magnas vires h̄at. vñ verrin⁹ na nū penul. pdu. Itē verres p̄p̄iū nomē cuiusdā viri. vñ filit verrin⁹ na nū: et hec verrine nariū: qdā liber que cicero fecit v̄ verrē

Verriculū li: illud cū quo domus purgat: vel quoddā genus r̄betis: vel nauis piscatozia. et d̄ a verro ris.

Verrin⁹ na nū: in verres est.

Verrito tas frequē. i. frequēter verrere. et cor. ri.

Verro ris: o in i verri: et si in sū versū. et est verrere verrem trahere: vel tergere: purgare: rader: c̄ scopere. et cōponit

- vt cōuerro ris cōuerri. i. euerrere: extra verrere: reiscere: Lōponit etiā: vt auerro ris. Dozati^o thebaidos. iiii. Sal lere z incultos aris auerrere crines. z est actiū cuius suis cōpositis: z faciunt pteritū in ri z supinū in sū. z vt dicit Pūl. in. i. maio. R. trāst in s: vt verroz versus.
- V**erruca. a verro ris dicitur hec verruca ce. pustula carnem supercedēs: que etiā porzū dicitur: z ponit quōq; p quoz vā vehiculo. vñ verrucosus sa sū. i. verrucis plen^o: tuberosus: del inequalis: incomptus.
- V**ersiculus li dīmi. paruus versus.
- V**ersificoz. a versus z facio cōponit versificoz caris catus sū cari. i. vñs facere. vñ hic versificator toxis: z versifu catoz^o rīa rīū: z hic z hec versificabilis z h le: z versific^o ca cū. z coz. penul. syllabā versificoz.
- V**ersilis. a verto tis dī hic z hec versilis z h le penul. coz. facilis ad vertendū.
- V**ersipellis. a verro z pellis cōponit hic z hec versipellis z h le: astut^o: subdol^o: malitiosus: deceptor: qz in diuersis vultū z mentē vertat: vel qz dū diuersis decipit modis in varias pelles se diuertat. Prouer. xiiii. Et pfert mendacia versipellis.
- V**ersito fas frequē. i. frequēter versare: a verso fas. z coz. si verso fas. i. frequēter vertere: vel frequēter vergere: vel frequēter verrere. Nā est frequētatiū predictoz triū verboz que faciūt supinū versū sū. vide in versū.
- V**ersū est supinū triū verboz. s. de vergo gis si versū: z de verro tis ti versū: z de verro ris ri versū. vñ versus: Uer to facit versū: verro vgo quozq; versum. Itē a verro dī hic vñs sus: act^o vel passio vertēdi. vel versus qui cōstat ex oñib^o vsq; ad distinctionē z ipsa distinctio. z vñs q cōstat ex pedibus: z dī a verro: qz rādū dī verti quoz usq; recte cōstruat: vel qz sibi pfixo termino vltra nō p gredit sed reuertit. vel sic versus a vulgo sūt vocati: qz scribebant antiq; sicut terra araf. a sinistra enī ad dexterā p mū deducebāt stilus: deinde cōuertebāt ab inferiori rursus ad sinistrā. Itē vñs inuicē p ordine. vñ legit in. iij. li. Regl. c. vij. Septena versū retiacula. Itē a verro dicit versus sa sus: z ponit sepe p aduer. q̄litas vel loci. z cōstruit cū actō: vt versū vel vñs ciuitatez vel illū. sed ponit est ppositio qñ regit casū fm Donatū. Itē versus sa sum pōt descēdere a vergo gis: z a verro ris: z tūc sapit significaciones p̄dictoz verboz.
- V**ersut^o. a verro tis dicit versus^o ta tū penul. pdu. i. astut^o: cōtoz^o: subdolutus: deceptor: malitiosus: qz eius mēs in quolibet actu ad quālibet fraudē vertit: z compaf. vñ hec versutia tie. i. astutia: torta sententia: deceptio.
- V**ertebra. a verro tis dicitur hec vertebra bre. vertebre sunt sume ossiū ptes nodis grossiorib^o cōglobate. s. ipse iuncture ossiū: qz ad inflectionē membroz vertunt. vñ sepe cardo dicitur vertebra: qz vertit. z coz. te naturaliter.
- V**ertex. a verro tis dī hic vertex cis: ea ps capitis q̄ capilli colligūt: z ad quā cesaries vertit. s. postrema vel summa. Et nota qz vertex sepe accipit p vertigo: eo qz antiq; dicebāt vortex z vorzigo. Sap. xiiij. Lignū curuū z vorzibus plenu. Itē vertex aliqñ ponit p toto capite: z coz. penul. gti. z desinit i ex coz. mālif. vide i v̄tigo z i vortex.
- V**ertibulū. a verro tis dicitur h vertibulū li penul. coz. idem qd vertebra: vel illud instrumentū cū quo carbones vertunt in fornace.
- V**erticosus. a vertex dicitur verticosus sa sū. i. supb^o: vel cui^o capilli in vertice cōgrānt.
- V**ertigo. a verro tis dī hec vertigo ginis: glob^o: cōolutio: cōgratio: qñ fit in terra a vento: z in capite a morbo. vñ vertiginē^o nea neū: z vertiginosus sa. s. q̄ vertiginē capi
- tis patit. z inuenit aliqñ vertex p vertigine. Itē antiq; dicebāt vortex: z vorzigo fm Du. Jfido. aut. iij. etymo. dicit: Vertigo ē quotiēscūq; vent^o surgit: z terrā in circuitū mittit: sic z in vertice hois arterie: z vene vētosita tē ex resoluta humectatiōe gignūt: z i oculis gyz faciūt vñ z v̄rigo nūcupata est. z pdu. penul. gti vertigo. vide etiā in vortex.
- V**erto tis verti sū vertere. i. pmutare: trāsmutare. a quo cōponit auerto tis: aduerto tis: aī aduerto tis. i. aīo aduertere. anteuerto tis uerti aīuertē. i. p̄intelligere: p̄cognos scere. cōuerto tis: circūuerto tis. i. circūquare: vertere: vñ in gyro vertere. oeuerto tis. i. deorsū vel de vno loco ad aliū vertere: remouere. diuerto tis. i. secedere: ire: vel variare: diuidere: qñ diuersis mōis vertere. vñ diuerso fas frequen. cuerto tis. i. destruere: vel ex vertere: vel valde vertere. puerto tis. i. destruere: ad malū vertere: puerfuz facere. puerto tis. i. puenire: p̄terire: p̄transire. z puerto teris deponē i eodē sensu. obuerto tis. i. cōtra vertere. reuerto teris. i. retrouertere: vel redire: qd antiq; dicebāt reuerto tis. subuerto tis. i. destruere: qñ que subitus sūt vertere: z vel ecōuerso decipere: seducere. trāuerto tis: i. vltra vertere: vel ad aliq̄d vertere: obliquare. vñ trāuersus sa sū. Uerto z ei^o cōposita in o sūt actia: z faciūt p̄teritū in ti z supinū in sū: vt verro verti versū: sicut etiā vergo z verro faciūt supinū versū. vñ quidā: Uerto fas cit versū: vergo: verro quozq; versū. Itē verro z ei^o cōposita in o: oīa sūt actiua: p̄tē diuerto p secedere z reuerto fm antiquos q̄ sūt neu. In oz aut oīa sūt passiua p̄ter auertoz p spernere: z reuertoz que sūt deponētia Itē cōuerto z puerto passiua sūt z deponētia.
- V**ertūmus. a verro tis dī vertūm ni maf. ge. de^o mercator a vertēdis mercib^o: z ponit sepe p foro. Doza. Uertūm nū iā: nūq; liber spectare videris. Itē vertūm dī de^o p̄ncipioz vel anni vel diei vel alteri^o rei. z dī sic a vertēdis annis: vel dieb^o: vel alijs reb^o. z sepe ponitur p ipso anno vel die.
- V**eru. a ver^o ra rū dicit h veru indeclina. in singulari numero: s; in plurali h verua hoz veruū: bis z ab bis veribus regularit sicut cornib^o. s; fm cōem vñ facit in ub^o verub^o. z ē veru instrumentū ferreū vel lignēū quo carnes assant.
- V**eruecin^o na nū in veruex est.
- V**eruer. a vires dicit veruex cis. i. aries: qz ouib^o ceteri sit fortior. vel dī sic: qz sit vir. i. mascul^o: vel qz v̄mē habeat in capite q̄ eū arietare facit. vñ veruecinus na nū. z vt dicit Pūl. in. v. li. c. vbi agit de definitib^o in ex. Veruex cuius finalis syllaba nāliter pdu. maf. ge. ē. z h est cā q̄re in grō pdu. penul. gti. vñ in Aurora dī: Victimā veruece signat que dat are.
- V**er^o ra rū. i. nō fallus: cert^o: equ^o: iustus: z cōpaf. Uerus cōponit: vt veridic^o ca cū: vñfic^o ca cū: veriloq^o q̄ qu. vñ h veriloquiū quij. Et nota qz verro sepe ponit p cōiunctiōe copulatiua: z sepe affirmatiue. i. certe: z sepe p expletia. Itē v̄ez sepe ponit p sed: vel p certe. Itē reuera. i. certe: z ē cōpositū. vel sūt due ptes posite p vna. z prozou. p̄imā ver^o. vñ P̄osp. Arta via ē vere que ducit ad atria vite. Uer^o amor ch̄risti: vera est custodia legis. Et scias qz vt dicit Ambro. Omne verū a quocūq; dicit a spūsancto ē. vide etiā in veritas.
- V**erutat^o in verut^o exponit.
- V**erutulus in verut^o exponit.
- V**erut^o. a veru dicit verut^o ta tum. i. veru armat^o: penul. pdu. Itē hic verutus ti: dicit quoddam gen^o pili. vide verutulus li dīmi. z verutat^o ta tū. i. veruto armat^o.

Vesanus. san^o cōponit cū ve qd est sine: et dicit vesan^o na nū: qñ sine sanitate animi. et compaf. vñ h vesania nie: .i. in sania. et pdu. fa.

Vescoz sceris vesci. i. comedere: vel vti cibo. et cōponit: vt cōuefcoz sceris: euefcoz sceris. et est deponen. vescoz cuz suis cōpositis. et caret sup. fm vñ: et etiā suppletioe pte/ riti: deberet tñ facere vesciñ penul. coz.

Vesulent^o. a vesca et lentos cōponit vesulent^o ta tum. i. delitijs et vescis plen^o. et compaf. vñ hec vesculentia tie .i. delitiarū sine vescaz copia.

Vesculus in vesce^o exponit.

Vescus. a vescoz sceris dicit vesce^o ca cū. i. comestibilis: vel ad vescendū habilis: vescibilis. vel vesce^o ca cū. i. delitiosus. vñ vesculus la lū dimi. vel vesca cōponit a ve qd ē sine: et esca: inde vesca quelibet puā comestibilia: qñ nō esca: vel qñ velut esca: vel puā esca.

Vesica qñ vas aque: dñ quoddā intestinū vbi colligit vñ na sicut i vtre cib^o. vñ dicit Jfido. Vesica dicta qñ vas aque: qz sicut vas aq: ita de renib^o vñna collecta cōple/ tur et hūoze distendit: cui^o vsus in volucrib^o nō habet. Itz vesica dñ eleuatio et inflatio cutis: qñ filiter plena ē aquosi humoris. vñ Exo. x. dñ: Erūt in iumentis et hoī/ bus vlcera et vesice turgētes. et pdu. penl. Doza. in. j. ser montū: Nā displosa sonat qñti vesica pepedit. et dñ vesca a vas vasis: qñ vas aq: vñ vesica qñ vasica: qz auis ibi colligit qñna qñ in vase: et ē etymo. et scribit p vñū s et si/ ne c in secūda syllaba. vñ dñ pferrī sicut resina castia.

Vesicula. a vesica dñ hec vesicula le dimi. puā vesica. Itz vesicula dñ ille tenuis pellicula vesice formaz hīs q est in gutture auis in q cibaria gregant. de q dicit Leni. j. Vesiculū vera gutturis et plumas piciet.

Vespa pe: aīal est eriginū et volatile aculeis venenosū: qd ex afinozū carnib^o putridis nasci dñ. et cōponit vespa a vi et peto ris: vel paro ras: qz vi perat: vel vi parat. Est g aīal volatile: vald violētū. vñ h vespariū rij: nid^o vespa/ z

Vespelio. spolio cōponit cū vestis: et dñ hic vespelio onis: sepulcroz violator. i. q mortuos exfoliat. vel cōponit a violō las et sepulcrū: vel a veho his: qz violat sepulcrū et sepulti veste vebit.

Vesp. a vespera vel vesper^o dñ h vesparis: et hec vesperugo gūnis. Et nota q h vesper^o ri: et h vesparis: et vespari: et h vesperugo gūnis: noia sūt vñ^o et eiusdē stelle: q in nocte post solē apparet et in mane an solē. vñ in mane dñ luci fer/ vel fosforos. et dicit quidā q h nō pōt esse in eodez tpe q eadē stella in sero sequat solē: et in mane pcedat sed h cōiungit in diuersis ptib^o. Alij dicit q mercurius et ven^o quā sint satellites solis: qñq: sūt ita dispositi vt ven^o pcedat pcedat solē et mercuri^o sequat: vel ecōuer so: et tūc vna illarū stellarū. s. illa q sequit soles videt in sero post solē. illa vō que pcedit in mane videt an solē sed qz ille due stelle sūt cōsiles in splēdoze et qñtitate cre dit q eadē stella sit et in sero post solē: et in mane an so lem. Alti^o aut philosophantib^o placuit q vna et eadem stella sit. s. ven^o q in sero sequit post solē: et in mane pce dit an solē: et in eodez tpe anni: ē vō altior sole. Nū g cō/ tingit q in simul veniūt ad occasū: qz ven^o ē altior diu/ tius videt in sero qz sol. Eadē rōne et cūi^o videt in ma/ ne: qñuis eque cito motu discurrat: et ad h ostendendū satis familiare inducit exemplū. Nā cūi^o videm^o ascē/ dentia remota qz. ppinqua: qz diuini^o videm^o descēdētia remora qz. ppinqua: qñuis equo et pari motu incedant Dicit g ven^o in sero besper^o et vesper^o: et vesper et vespe/ rugo: sed in mane lucifer vel fosfor^o.

Vespera. ab bespera et besper^o: subtracta h: et loco illius u

cōsonantē ponētes dicim^o hec vespera re: et h vesper^o ri. vespera idē est qd bespera. s. temp^o et hora q est inter diē et noctē: vel inter noctē et diē: et hui^o gūnis ponit ad/ uerbialiter in euāgelio Matth. Vespere aut sabbati. et sūt in tpe: et ad ipsū sit relatio p que noialiter qd seq: q lucefuit in pma sabbati. sicut ad h nomē romā positū aduerbialit^o sit cōsilis relatio qū dicit: Jste vadit roma/ z q est caput mūdi. et sit relatio ad nomē infra positū: nō ex eo q ponitur aduerbialiter: sed ex eo q est nomē et quandā vim nois reddit. Itē vespa et vesperus diuersi clinia sūt. Aliud enī sūt in singulari qz in plurali. Nam he vespere rarū: sūt illud temp^o in quo cātā illud offi/ ciū. hi vesperi roz: ipsū officū. Vesperi siqdē cāranf: s. vespere pulsant. vñ versus: Ri rozū cantat: re rarū tim/ pona pulsant. Quidā tñ nō distinguūt int vespas et ves/ speros qñtū ad officū. Itē a vespera vel vesper^o dicitur h vesperū ri: obscuritas q sit ex interpositioe nubū in nos et solē et lunā qcunqz hora diei vel nocti. et h vespe/ re: et h vesper speris: qd sūt hora q sol incipit declinare ad occasū et durat vsqz ad crepusculū. et vesperi otis in uenit posit^o aduerbialit^o sicut sorti: vt dicit Prif. in. xv. li. vbi agit de aduerbijs. et h vespe indeclinabile: p hora pulsandi: et h hec vocabula distincta sūt tñ confūdun/ tur sepe apud autozes: et p se inuicēz posita inueniunt.

Vesperasco scis: in vespero ras est.

Vespero. a vespa re dicit vespero ras. i. vespez facere: ver/ bu excepte actōis soli deo oueniēs. inde vesperasco scis inchoa. i. vesp incipit: sero sit. et cōponit: vt ad vespo ras vñ ad vesperasco scis inchoa. et sūt oīa ista vba excepte actōis soli deo cōueniētia. Pōt tñ dicit: dies ad vespat: vel ad vespascat. i. tēdit vñ icipit tēdere ad vesperā. et ad/ vespascat impersonaliter. i. vespa appropinque incipit.

Vespra. a vespa dñ hec vesperta te: dea illi^o hore q est int diē et noctē. vñ vesptin^o na nū: et hec vesptina ne. i. cena in sero in vespera. et pdu. penul. vesptin^o qū habeat et a suo pmitio. Nā si nō haberet et suū pmitiū: corripere/ possessiū penul. vt cras crastin^o: homo homotin^o: vñ in hexis. sic dñ: Est vespra dea: dicit et besper^o astrum.

Vesptilio. a vespe vel vespra dñ hec vesptilio onis. pmi/ scui ge. auis in vespere volans: auis lucifuga muri silis. De hac aue dicit Basili^o in. viii. homel. berame. Vespa/ tiliones nō min^o qdrupeles sūt qz pēnate. qz etiam so lis ex auib^o oib^o dētes habere qst: et catulos pcrea/ referunt: et in aere nō plumis s. qdā mēbrana pellicea vti. Est etiā illis int se magna dilectio p nām: naz velut fete quedā piscatorie alternis berēt nexib^o: qd i hoib^o videm^o vtiqz nō facile puenire: quoz nō vllis sepati ab alioz cōuersatiōib^o singularitate et solitudine delectāt. Et scias q Boe. iiii. de sola. dicit: Nequeūt mali octu/ los tenebris assuetos ad lucē pspicue veritat^o attollere. silis auib^o sūt quarū intuitū nox illuminat: dies cecat. Itē intellect^o nī ita se hz ad manifestissimā lucē diuine nature: sicut oculus noctue vel vesptilionis ad lumē solis. vide in noctua.

Vesptin^o na nū: in vespera exponit.

Vesperugo gūnis: in vesp exponit.

Vesper^o in vespera vide et in vesper.

Vespetū ti: loc^o vbi vespe abūdāt. et dñ a vespa. et pdu. penl.

Vespecula le dimi. puā vespa.

Vesta. a vestio is dicit hec vesta ste: qdam dea paganoz: .i. terra: qz vestiaf herbis vel varijs alijs reb^o. vel vesta cōponit a vi et stando: qz sua vi stet. vñ hic et hec vesta/ lis et h le. et vt dicit deo veste seruiebāt virgines.

Vestiar^o. a vestis dicit h vestiar^o rij: q pest vestib^o. et hoc

vestiariū rij: loc^o vbi vestes reponunt: vel vbi induunt
 z facit vtus vestiari: us in i. Si aut fit ppiū nomē fa-
 cit vtum in i vestiari: a vestiari^o remora us: fit vestiari.
Vestibulū. a vesta dea dī h vestibulū li penul. cor. f. exte-
 rior ps dom^o sicut ē portic^o: qz est veste deē cōsecratū:
 vel qz vestibulū pzi^o fuit factū in tēplo deē veste: vel qz
 in illa pte tēpli solet esse imago ei^o qsi veste sedibulum
 vel qsi veste stabulū. vel dī a vestio is: qz vestiat domū
 vel pzie sic dicit portic^o in q vestimur. vel cōponit a
 ve qd est sine z sto: qsi sine statōe: qz introeūtes nō stāt
 in illa pte neqz morant: s; trāseūt in iteriorē prē dom^o.
Vestigiu. a vestis z ago componit h vestigiū gij: signū pe-
 dis pma plāta expressū: sic dicitur: qz vie pcurrentiū ves-
 tigijs vestient. i. agnoscant. vñ z sepe vestigiū dicit si-
 gnū. vñ vestigio gas. i. vestigijs iqrere: z p syncopā ves-
 tigo gas. i. iqrere: explozare. z dī vestigare: qsi vestez
 āgere: z vestigiū qsi vestis actio: qz qū im^o pedibus ves-
 stes mouem^o. z cōponit: vt inuestigo gas. i. iqrere. z ē
 actiuū vestigo cū oib^o suis cōpositū: z pdu. sti. vñ Theo-
 dol^o: Hecoz pziū^o vestigat grāmata cadm^o.
Vestigo gas in vestigiū est.
Vestio stis stiu stiu stire. i. induere. vñ h vestitus tuis tui
 z intelligit lati^o cultus qz vestit^o. Itē habit^o ad naturā
 ptiinet: cult^o ad hoies. Vestio cōponit: vt cōuestio stis
 deuestio stis. i. vestes auferre: z est cōtrariū ad inuesti-
 re. inuestio stis: reuestio stis. z est actiuū cū oib^o suis cō-
 positū. Itē a vestio dicit hec vestis hui^o vestis: z facit
 actūs singularis in im: z in em vestē vel vestim: z abla-
 tiuus singularis in e z in i: veste vel vesti: z gtius plura-
 lis in iū: baz vestiu: z actūs pluralis in es vel in is: bas
 vestes vel vestis. De ornatu vestiu dicit in orno. Dic
 pōt queri an cōueniat religiosis vilibus vestib^o vti: Ad
 hoc est dicendū qz sicut dicit Aug^o in. iij. li. de doctrina
 christiana: In oib^o exteriorib^o reb^o nō vsus rerū: sed lip-
 bido vtētis in culpa est. ad qd discernendū attendēduz
 est: qz habit^o vilis etiā incult^o pōt dupliciter cōsiderari.
 Uno mō. put ē signū quoddā dispositōis vel stat^o bus-
 mani: qz vt dī Ecc. xix. Amic^o hois annūciat de eo. z
 fm h vilitas habit^o ē qnqz signū tristitie. vñ z hoies in
 tristitia existētes solēt viliorib^o vestib^o vti: sicut ecōner-
 so in tpe solēnitatis z gaudiij vtunt cultiorib^o vestimen-
 tis. vñ z penitētes vilib^o vestib^o induūt: vt pater Jone
 iij. z in. iij. Regl. de achab: qui opuit cilicio carnē suam.
 Qnqz vō est signū cōceptus diuiniarū z mūdani fastus.
 vñ Hiero. dicit ad rusticū monachū: Sordes vestiu cā-
 vide mētis indicia sunt: vilis tunica seculi cōceptū pbat
 dūtaxat ne anim^o pbat: ne habitus sermoqz dissentiat
 z fm vtrūqz hoz cōpetit religiosis vilitas vestiu: qz reli-
 gio ē stat^o penitētie z cōreptus mūdane glorie. Sed qz
 aliqz velit h signare alijs cōtingit propter tria. Uno mō
 ad humiliationē sui. sicut enī ex splēdoze vestiu anim^o
 hois eleuat: ita ex humilitate vestiu humiliat. vñ h ba-
 be^o in. iij. Regl. xxj. c. de achab: qz carnē suam cilicio in-
 duit: dixit dñs ad belia: Nōne vidisti achab humiliatū
 corā me: Alio mō. ppter exemplū alioz. vñ sup illud
 Matth. iij. Johannes habebat vestimentū de pilis ca-
 meloz zc. dicit glosa: Qui penitētiā pdicat habitū peni-
 tētie pndit. Tertio mō ppter inanē gloriā: sicut dicit
 Aug^o qz in ipsīs sordib^o lutosis pōt esse iactātia. z Die-
 ro. ad nepocianū loquēs de vestib^o vilib^o que deserunt
 tur ppter inanē gloriā dicit: Vestes pullas equē vita
 vt cādidas: ornat^o z sordes pari mō fugiēdi sūt: qz alre-
 rū delicias: alterū gloriā redoler. Duob^o igi^o pmiis moy-
 dis laudabile ē abiectis vestib^o vti. tertio mō est vitioz

su. Alio mō pōt cōsiderari habit^o vilis z incult^o: fm qz
 pcedit ex auaritia z negligētia: z sic etiā ad vitū ptiinet
 Itē scias qz Aristot. dicit in. iij. ethico. qz supabūdantia
 z inordinat^o defectus ad iactantiā ptiinet.

Vestiplica ce penul. cor. mulier q vestes plicat.

Vestit^o tus in vestio est: z vestit^o ta tū etiā dicit.

Vetellus la lū. i. vetulus: a vet^o deriuat.

Veteran^o. a vet^o dicit veteranus na nū. i. senex: veteritus:
 emerit^o: sicut sūt milites q in vsū preliū nō sūt post mul-
 tos militie labores.

Veterator. a vetero ras dī h veterator toxis: in malis in-
 ueniēdis z statūedis perseverans: qz fit multi z veteris
 vsus malitia insidiator callidus.

Veternofus in veterinū exponit.

Veternū. a vet^o dicit h veterinū nū: quedā infirmitas q fa-
 cit hoiez diu languere z pigrere: z inuenē videri senem:
 z ponit sepe pro pigritia. vel etiā dicit sic qlibet infirmi-
 tas quā habēt veteres ex cōsuetudine: sicut ē obliuio:
 grauitas: guttositas. vñ Dozati^o in epi. Cur me funesto
 pperant arcere veterno. z inde veterinus na nū: z veter-
 nosus sa sū: q talem morbū patit: annofus: vet^o. Aug^o
 in iohāne in homel. de nuptijs: Quid dicit serpens ve-
 ternose: Terenti^o in eunucho: Dic est viet^o: vet^o: veter-
 nosus: senex. z distingue sic: Vet^o est cōiuitijs qsi contē-
 ptibilis: veterinosus ex morbo: senex etate ē z reuerētie.
 In Hecel. aut ponunt isti vsus: Qd veteri puerū filēm
 facit esse veterinū Dicas: qd patit. dicat quicqz veterem.
 Pōt etiā veterem^o dici a vet^o fm Pzif.

Vetero ras rani dī a vetus. z est veterare antiqre: senere.
 z est absolutū: h inueniat transitūe positū: vt Uetera-
 ui capā meā. inde veterasco scis inchoa. Uetero cōpo-
 nit: vt cōuetero ras: inuetero ras. Pzif. Inueteram inē
 oēs inimicos meos. Uetero est neutru cū omnib^o suis
 cōpositis. z cor. te. Itē a vetero dicit veterat^o ta tum. i.
 antiquus.

Veterofus. a vet^o dicit veterofus sa sū. i. vetust^o: vel veru
 state plen^o.

Verit^o ta tu. i. phibit^o. a veto tas dicit. z cor. penul. vnde
 Pzosp. Nō iustis veritis abstinuisse sat ē. vide in veto

Veto tas vetui vetitū vetare. i. phibere: a quo cōponit de
 ueto tas: enieto tas. z est actiuū veto cū suis cōpositis: z
 facit pteritū in tui z supinū in tituz. z cor. ue. Quidi^o de
 remedijs: Quinetiam accendas vitia irritasqz vetādo.
 Inuenit etiā vetat^o ta tū. vñ in Actib^o. xvj. Uetati sunt
 a spūs sancto loq verbum in asia.

Vetulus la lū: aliqz tūlū vet^o. z deriuat a vet^o.

Vet^o. a veto tas dicit vet^o teris ge. ois: qz antiqui dicebāt
 veter ra rū. z compaf: vt veterior veterrim^o. z dicit ves-
 tus a veto: qz taliū est. phibere a delictis. z cōponit: vt
 quāner^o. i. valde vet^o. z puetus. i. valde vet^o. vide in ves-
 ternū. z cor. hac syllabā ve.

Vetustas. a vetus dicit h vetustas stas. i. seniu: antiqtas
 vñ Lucan^o in quarto: Huic cui veteris custos famosa
 vetustas.

Vetust^o sta stū. i. antiquus. z cōpaf: vt vetustior sim^o. Job
 in. xv. Multo vetustiores qz patres tui. z dī a vet^o. vñ
 dicit Pzif. in. iij. li. A vet^o asumpta tus fit vetustus. z cō-
 ponit: vt quānerust^o z puerustus. i. valde vetustus.

Vexillari^o in vexillū vide.

Vexillifer ra rū penul. cor. i. ferens vexillū. z cōponit a ve-
 xillū z fero.

Vexillū. a velū qsi per diminutionē dicit h vexilluz li: qsi
 velulū. vñ h vexillulū aliud omni. z vexillari^o ria rium
 .i. ad vexillū ptiētēs: vel vexillū portās. z debet proferrī

verillū z auxiliū sicut dicitur: auxilium quod sono duorum s. Qui
dā idiote pferit auxiliū z verillū ac si scriberet p s: si
cut pferit desiderii filiū. vñ in hymno: Uerilla regl
pdeit. s. pferri verilla p r: vt illuxit: verit: vñ: luxit.
Vero. a verbo his dō vero ras xaui rare. i. portare: moles
stare: turbare. z ē actiū cū oib⁹ suis cōpositū si q̄ habet

U ante S

Vgnitio onis ppriū nomē cuiusdā viri. z dō vgnitio q̄si
eugetio. i. terra bona non tm̄ presentib⁹ sed etiam futu
ris. Multa vō vtilia posteris reliq̄t. vel dō vgnitio q̄si
vigetio. i. viret terra: nō solū sibi sed etiā alijs.

U ante J

Via. a verbo his dō hec via vie: qz p eā aliqd̄ vehit z por
tat. vel dō via q̄si vehicula: z ē pprie via q̄ pōt ire vehi
culū. vñ z sic dō ab incurfu vehiculoz: z est nouē pedū:
z capit duos act⁹: vt p hūi veniētia iumēta trāfire pos
sint. vñ hic z hec vialis z h̄ le: z h̄ viator toris. Itē a via
vio as aui are. i. ē facere: ambulare. vide in suo loco.

Viatricū. a via dō h̄ viaticū ci: victus q̄ necessari⁹ est in via
ad expendēdū: z deserit in via. vñ z viaticū dicit⁹ corp⁹
onit: qz ppositū est nobis vict⁹ in via. z hinc viaticus ca
cū: in via necessari⁹: z delat⁹: vel in via sustentat⁹.

Vibicosus sa sū: vibicib⁹ plen⁹: z compaf. z dō a vibix.

Vibix. a vimen dō hec vibix bicis. i. frutex in petrosa terra
vel minuta vgo: vel incisio z vestigiū qd̄ fit in carne ex
vga: z ponit p q̄libet incisōe. z pdu. penul. gr̄. Desit⁹:
Si puteal multa caut⁹ vibice flagellas. noia enī femini
na desinētia in ix pdu. penul. gr̄: vt lodix cis: ibix cis: vi
bix cis. Quidā tm̄ dicit⁹ q̄ dicendū ē hic vibex cis: h̄ eis
opponit q̄ noia desinētia in er: coz. penul. gr̄: p̄f: ver
uer cis: sed vibex pdu. penul. gr̄. Ad h̄ ipsi dicit⁹ q̄ ver
uex z vibex excipiant a regula. P̄f. aut in li. de accētū
non excipit nisi veruex. Magister vō Bene. dicit q̄ di
cendū est vibix sicut lodix: z h̄ puto vez.

Vibro. a vibix dō vibro bras bzani bzati bzare. i. resplēdē
vel crispare: cōcutere: ad iaculādū vel iaculari: sicut sole
mus facere de minuta vga. z h̄ p̄maz cōem: qz vibix
naturaliter coz. p̄imā.

Vicane. a vic⁹ dicit⁹ vicane⁹ nea neum. i. vicinus na nū. z
cōponit: vt cōuicane⁹ nea neu. i. cōuicin⁹.

Vican⁹. a vic⁹ dicit⁹ vican⁹ na nū. i. vicin⁹ na num. z pdu.
ca. z cōponit: vt cōuican⁹ na nū. i. vicin⁹ na nū.

Vicari⁹. a vice dicit⁹ vicari⁹ ria. r̄iū: per vicē succedens: vel
vicē onī vel alteri⁹ gerēs.

Vicatum aduer. penul. pdu. pōt deriuari a vic⁹: q̄si per vi
cos: vel de vico ad vicū. vel pōt deriuari a vice. i. vicissiz
p singulas vices.

Vicecomes. a vice z comes cōponit h̄ vicecomes hui⁹ vi
cecomitis. z acuit penul. vicecomes fm̄ vsū: h̄ sit breuis
sicut z archicoq⁹: sed h̄ facit potētia nū: qz remanet in
corrupt⁹: z ideo non amittit accentū.

Vicecomitissa. a vice z comitissa cōponit hec comitissa se:
vroz vicecomitis.

Vicenus. a viginti dō vican⁹ na nū penul. pdu. i. res vigin
ti: vel p̄nēs ad viginti. Judib⁹. i. Uicenoꝝ pedū spacio
tendebat.

Vices. a vinco cis dō hec vix vel vices: gto viciis: sed nomi
natiū⁹ vix in vsu nō est.

Vicia. a vice dō hec vicia cie: quoddā gen⁹ legumis: qz vi
ce panis ea vtunt in q̄busdā locis. vel vicia dō q̄si vicio
sa: qz mala ē. vel vicia dō a victoria quā antiq̄ viciaz dis
cebāt. inde vicia q̄si victozialis: qz victozes ea oliz soles

bant coronari. vñ viciosus sa sū. Inuenit h̄ vicū cij. vñ
versus: Est vicū crimē: vicū quozq̄ dicitō semē.

Vicies in vigies est.

Vicinia. a vicinus dō hec vicinia nie: z hec vicinitas tatis.

Vicinia ē p̄mitas locoz: vicinitas vō regia vicina est

Vicino nas in vicin⁹ est.

Vicinul⁹ la lū dīmi. a vicinus dicit⁹.

Vicin⁹. a vic⁹ dicit⁹ vicinus na nū: z h̄ vicin⁹ ni: z hec vicī
na ne substātiue: z hec vicinitas tatis: z vicinulus la lū
dīmi. z vicino nas. i. moze vicini se gerere: vel propinq̄
re: vel iungere. z componit: vt auicino nas. i. disūgere.
aduicino nas. i. adiūgere: vel appropinq̄re. Vicino pro
iūgere z ei⁹ cōposita fm̄ hāc significationē actiua sunt
aliter neutra sūt. Itē vicin⁹ cōponit: vt cōuicin⁹ na nū:
z pdu. penul. Qui. de arte: Vicinūq̄ pec⁹ grandī⁹ vber
bz. z dō vicin⁹ q̄si vico nat⁹. z est etymo.

Vicissiz aduer. i. alternati: mutuo p vices. z deriuat a vice

Vicissitudo. a vice dō h̄ vicissitudo dīnis. vñ vicissitudina
ri⁹ ria r̄iū. i. vicē p̄bēs: vel vicē onī vel alteri⁹ agēs.

Viciū cij. i. crimē. vide in vicia cie.

Victima. a vinco cis dō hec victima me: q̄ occidi solet. ppē
victozia. i. sacrificiū qd̄ fit p hostib⁹ victis: sicut hostia
p hostib⁹ vincēdis. vñ qdā: Victima p victis dat⁹: ho
stia p supandis. z erāt victime maiora sacrificia q̄ hos
tie. vel dō a vinco cis: qz vincit dū dicit⁹ ad imolandū
vñ h̄ z hec victimalis z h̄ le: z victimo mas. i. sacrificare
imolare. z est actiū cū oib⁹ suis cōpositis.

Vicito tas: in victo ctas exponit.

Victo. a victu dō victo ctas. i. victū q̄rere. vñ victās tis ge.
ois. i. victū querēs. z victito tas penul. coz. frequē. Pos
sūt ista etiā esse frequē. de viuo uis. vñ P̄p. dicit: U
ctantes v̄nētes.

Victoria. a vinco cis vici ctū ctu: u in oz dō hic victoz ctōr
q̄ vincit z supat hostē. z hinc hec victoria rie: quasi vi z
virtute acq̄sita. h̄ enī est ius gētū: vi vi expellere: nam
turpe erat dolo. vñ victoziosus sa sū. i. victoria plen⁹: et
compaf. vñ h̄ z hec victozialis z h̄ le. Et scias q̄ palma
notat laudē belli: victoria funē.

Victoziola le dīmi. pua victoria.

Victrix. a victor oz in rix fit hec victrix cis. vñ dicit⁹ P̄f. in
iij. li. In ix femina inueniūt a masculinis v̄balib⁹ siue
denoiatis in tor desinētib⁹ deriuata: q̄ mutāt oz in rix:
vt victoz ctrix. Dic nota q̄ victrix z vltrix in ntō actō z
vtō singu. sūt se. ge. In reliqs vō casib⁹ sūt cōia triuz ges
nerū. vñ Lucan⁹ in. j. Tollite iā p̄uidē victricia tollite si
gna. vñ faciūt ablatiū in e z in i: s̄ h̄ nō inuenit in alijs
v̄balib⁹ feminis. vñ versus: Victrix victrice: victrix dat
femina sola. Sic vltrix reliqs dat gen⁹ oē schola. Dug.
aut dicit q̄ victrix in p̄dictis trib⁹ casib⁹ est cōis ge. in
alijs vō ois: in vna voce vel diuersis. Nos vō dicim⁹ q̄
victrix z vltrix de necessitate fuerūt se. ge. i p̄dicti trib⁹
casib⁹. p̄pter v̄balia masculina: a qb⁹ trahūt originē: vt
onī dī in. ij. p̄re vbi determinauim⁹ de accētū noiuz desū
nentiū in ix.

Victualis in victuari⁹ exponit.

Victuari⁹. a vict⁹ dō victuari⁹ ria r̄iū: ad victū p̄nens. et
h̄ z hec victualis z h̄ le: idē.

Victur⁹. victū ctu est supinuz duoz v̄boꝝ. i. de viuo uis r̄i
ctū: z de vinco cis vici ctū: vñ victur⁹ ra r̄i p̄cipiū pōt
descēdere a viuo uis: vel a vinco cis: z diuersa figre s̄
cut z p̄dicta verba diuersa fignt.

Vic⁹. a viuo uis dō hic vic⁹ ctus. z dicit⁹ pprie vic⁹: qz
virā tenet z sustētat. Itē pōt declinari mobiliē vic⁹ cta
ctū. i. supatus. z dō a vinco cis.

Viculus li maf. ge. paru⁹ vic⁹.

Vic⁹. a vice d^r hic vic⁹ ci: villa ex ciuitate. Proprie vici z castella a pagi sūt: qz nullā ciuitatē dignitatē habeāt: s; vulgarī boiuz uerū incolunt: z ppē puitatē suis ciuita tib⁹ attribuūt. z d^r vic⁹: qz sit vice ciuitatis: vel qz beat vias tñ sine mur. vici etiā dicunt^r pue habitatiōes ciuitatis a via cui insidēt: vt Jste stat in tali vico. i. in tali loco. vie vō sūt tē vicos ipsa spacia: s; maiora z latiora sūt platee. z pdu. pñā vic⁹. Dora. i. epi. Quid vici p sūt aut hozea si merit⁹ or⁹. Szādia cuz puis nō exorabil⁹ auro.

Videlic⁹. i. nimirū: certe. s. vō: videre lz. z cōponit^r a videre z lz: z est aduer. affirmādī: vel cōiunctio copulatiua: vel expositiua fm Du.

Video des vidi sū. Videm⁹ nā: aspici⁹ volūtate: intuet^r mur cura. Video cōponit^r: vt inuideo des: vt Inuideo tibi. i. nō video tibi. h⁹ est nō fero te videre bñ agentē. vi de^r in suo loco. prouideo des. i. pcul videre: vñ puidēs: z cōpat. vñ hec puidētia tie. z cōponit^r: vt improuidēs ge. ois. vñ d^r z h⁹ iprouidētia tie. puidēo des. i. an vidē. reuideo des. Video z ei⁹ cōposita sūt actia: pte^r inuideo qd⁹ ē neu. Jtē oia faciunt pteritū in di z sup. in sū: z cor. bāc syllabā ui in pñā: s; in pterito z sup. eā pdu. vñ pā pñā: Prouidet z tribuit^r de^r z labor oia nobis. z vt dicit^r Pñā. in. viii. li. videoz a te passiuū ē. videoz eē bon⁹ clerici⁹ depo. ē. Jtē vsus mgrālis: Multi videre q nō licue rūt videre.

Vido dis tertie coniugatiōis. i. vidē. z d^r a video des. vñ La to: Dic vide ne rursus leuitat^r crimine dānes. In h⁹ vñ nō pōt eē vide ipatiū scde cōiugatiōis: qz ipatiū scde coniugatiōis desinit in e pdu. s; hic de cor. z hinc componit^r diuido dis.

Vidua id⁹ vel iduo as cōponit^r cū vir z d^r h⁹ vidua due: qñ viridua. i. a viro iduata. i. diuisa. pprie qdē vidua d^r q cū viro diu fuit: nec circa s; orzū alteri⁹ viri p⁹ mortē pñā iugl adbesit: nā q alteri p⁹ mortē pōis viri nupsē rit vidua nō erit. q aut d^r vidua: qñ viro diu s; uera: etymo. ē. z inde vidu⁹ dua duū: z viduo as. i. viduā reddē qd⁹ sit qu⁹ qz vix alicu⁹ occidit. vñ viduar^r ta tū. z dicit^r mulier viduata: desolata: viro nudata. Et scias q qu⁹ viduata nubat nō bñ dicit^r in ecclia tales nuptie. Causaz aut hui⁹ habes in bigam⁹.

Vieo es eni enū. i. vincē: ligare. z cōponit^r a vi z eo is: qd⁹ vleri⁹ cōpōit^r: vt auieo es. i. alligare: valde ligare. z ē neu. vieo solo defectu. nā fm vsū nō h; pteritū nec sup. vñ ē defectiuū vbi: s; fm artē erigat rō vieri enū. A vieo d^r viet^r ta tū. i. curu⁹ z qñ ligar^r: vñ viet^r via tor⁹ euacuat^r. vel viet^r d^r a via. i. debilis: inuia: icuruat^r: ifract^r eūdo. Teren. in eunucho: Dic ē viet^r vet^r: vetemofus: senex.

Viet^r in vieo exponit^r.

Vigeo ges gui gere. i. eē in vigoze: vel habere vigoze: posse viuere: valere: roborari: fortis eē. z videt^r descēdere a viro: qz viridis z iuuenilis etas solet vigoze offerre. vñ vigēs tie ge. ois. z dicit^r vigētes vtute pleni floridi: qñ vi agētes. z cor. vi. vñ Uindocinēsis: Doctrie p^r ē vsus doctrina scholaris. Jntercisa perit: cōtinuata vigeo.

Vigies vel vices aduer. nume. i. viginti vicib⁹. z dicit^r a viginti. Apoc. ix. Vigies milies dena milia.

Vigila. a vgilō remota o dicit^r vigil lis cōis ge. q vel q vigilat: z pprie cā custodie. vigil cōponit^r: vt puigil lis. i. valde vigil. z cor. penul. grū: z facit grūs pluralis in um: vñ giliū: qñuis abltūs desinat in e z in i.

Vigilar. a vgilō las dicit^r vigilar cis ge. ois: ad vigilandū pat^r: q sepe vigilat z multū vigilare pōt. z cor. pnul. nū.

Vigilie in vgilū vide: z in crepusculū.

Vigiliū. a vgilō dicit^r h⁹ vgilū lū: z h⁹ vgilū lie in eodē sensu. i. vgilatio: vel ipsi vgilēs z hozā vgilū⁹ disticta ad vigilandū. vgilū etiā dicit^r dies pfect⁹. i. dies prim⁹ añ festū: qz tūc in sero vgilie vacamus. Ponit^r etiā vgilū p cura: cupiditate: pfeuerātia.

Vigilo las lati lare. i. a somno abstinere: vacare: studē: cū stodiā adhibere: circūspicē. vñ vgilans tis ge. ois. vñ h⁹ vgilātia tie: z formatur a d^r vgilātī addita a. Vigilo las cōponit^r: vt aduigilo las. i. valde vigilare. cōigilo las. i. sit vigilare. denigilo las: euigilo las: eodēz sensu: ista duo. i. valde vigilare: vel a somno excitare vel excitari. i. uigilo las. i. insistere: vacare: opaz dare. puigilo las. i. pfecte vgilō. reuigilo las. Vigilo z ei⁹ cōposita neu. sūt p^r denigilo z euigilo: p sōno excitare: q sit actia. z cor. gr. vñ quidā: Peruigili cura semp meditare futura.

Viginti ois ge. nu. pluralis: z indecli. z cōponit^r a bis z gētos qd⁹ ē decē: z d^r vigiti qñ bigiti: v p b posita. vñ vici es aduer. z vicesim⁹ ma mū: z vigesim⁹ ma mū. z cōpōit^r vigiti cū vñ: z d^r vigitiū⁹ na nū. Sz s; s; uenit qñ an di cēdū sit: vigintiū⁹ hō: an vigintiū⁹ hoies: Credo q sit dicēdū vigitiū⁹ hō: qz finis vicit pncipiū: teste Pñā. vñ pbat qz hmoi⁹ d; eē nomē poti⁹ qz pnomē rōe nois qd⁹ ē i fine. Silr^r dicit in li. cōstructionū: qz fmiatio marie obtinet ptesonīs. z Hoe. i arithmetica talē pōit latū nūratē: Si septies tres addā^r i. xxi. cadūt. Nūez dicit nō nūeros: s; h⁹ tñ pleni⁹ dixi i etiā pte vbi egi d nūero nois

Vigintiū⁹ in viginti exponit^r.

Vigoz. a vigeo ges dicit^r h⁹ vigoz gozis. i. viuacitas: virtus: firmitas: fortitudo. z hinc vigozofus sa sū. i. plen⁹ vigoz re. z compaf. vñ hec vigozofitas tatis.

Vilēo les: in vilis vide.

Vilis. a villa d^r h⁹ h⁹ vilis z h⁹ le: qz nulli⁹ vbanitat^r ē. i. abiect^r: despect^r: z cōpat. vñ h⁹ vilitas tis. Vilis cōpōit^r cū qz: z d^r qñulis. i. valde vilis: tānilis. Jtē vilefacio cis vilifico cas: vilipēdo dis. Jtē a vilis d^r vileo les lui lere. i. eē vel fieri vilē. vñ vilefco scis ichoa. z cōponit^r: vt aduileo les: vñ aduilefco scis icho. cōuileo les: vñ cōuilefco scis. diuileo les: vñ diuilefco scis ichoa. i. multi z diuer^r mōis vilere. euileo les. i. valde vilere. vñ euilefco scis. reuileo les. i. itez vilere. vñ reuilefco. Uileo les ē neutz cū suis cōposit^r: z caret sup. z pō. in. vñ Esop⁹: Nobilitat vil les frōs generosa vapes. Jtē Auian⁹: Scire suū vilet q sapit atqz silet. z scribit^r p vñū l: s; villa le p duo. Et scias tit^r lim⁹ dicit^r: Uilū boiuz ē alios viles facē. z q ex merito suo alijs placē nō pñt: saltē placeāt cōpatiōe peioz.

Villa. a vall d^r h⁹ villa le qñ vallata: qz fallata sit solu fallatiōe falloz: z nō munitiōe muroz. vñ villan⁹ na nū p/ nul. pdu.

Villico cas: in villic⁹ exponit^r.

Villic⁹. a villa d^r h⁹ villic⁹ ci: ppe ville gubernator est. vñ d^r villic⁹ qñ ville custos. s; qñq; villicus d^r dispēsator vniuerse dom⁹ z omniū possessionū z villarū. vñ h⁹ villica ce: vxoz villici: vel q tale officii exercet. Jtē a villic⁹ d^r villicoz caris: vel villico cas. vnde in euāgelio Luce: Jā enī nō poteris villicare. sed fm modernos poti⁹ in depo. ge. dicit^r villicoz carl. i. ville curā gerere: z generalit^r oīuz possessionū z familiarū rez. z villicare seu villi cari officii villici exercere. z cor. li: fm Du. Pñā. vō dicit^r A villic⁹ etiā villico vel villicoz dicebant antiqui.

Villofusa. a vill⁹ d^r villofust sa sū. i. villis plen⁹: z compaf. Villula le dimi. pua villa.

Villū. a vinū d^r h⁹ vinellū li dimi. z h⁹ villū silt dim. z vt dicit^r Pñā. i. ij. li. In n⁹ vel na nū desinētia si faciūt dimi. abie ctā n duas assumūt: vt bon⁹ bell⁹ bōa bella: vinū villū z d^r villū vñ papz vini vñ puū vinū vñ vinū mixtū cū aq.

- V**illus. a vell^o dicitur hic villus li. maf. ge. pilus vel flocc^o la ne de vellere ouis: vel etiā floccus quozūlibet pilozū: z matie si est longus z dependens.
- V**imē. a viro res dicitur hoc vimē nis: mollis virga z viri dis. v^l sic d^r qz v^lz hēat mltaz virozis. Natura. n. ei^o talis ē: vt ēt si arefactū abluat: virescat: z coz. penul. gti. vñ vimine^o nea neū: z hoc viminetū tū: loc^o vbi vimina cre scūt. z hic z bec viminal z hoc le: z h viminalis lis qdā mons i romana ciuitate: sic dicit^o ab abūdātia viminū.
- V**iminalis penul. pdu. in vimen est.
- V**iminetus nea neum in vimen vide.
- V**inaciū. a vinū dicitur hoc vinaciū ci: poster^o vinū: quod ēt vinaceū dicit^o: z ē qī ser totius vini: vel illū qd remanet post expōtionē vini: z piscitur e^t h^z bug. z Pap. dicit: Vinacia sunt q remanēt in ouis qñ p̄munt a vino: z
- V**inalia. a vinū dicitur hoc vinaliū lū. vel poti^o in p̄rali tūz bec vinalia: hoz vinaliū v^l liozū festū vini.
- V**inaria. a vinū dicitur bec vinaria rie: cellariū vbi vinūz reponitur vel venditur.
- V**incio cis ri: xi in ctū: vincitū vicire. i. ligare. Vincio opo nit vt quincio cis: circūvincio cis: deuincio cis. vñ deuī c^o cta ctū. z opōit^o ut euincio cis: reuincio cis. Vincio cū suis opōit^o ē actiū z fa^z p̄teritū in xi: z sup. in ctuz: h^z apud ātīquos iueniat^o vincitū ctū: z ē quarte coniuga tōis. h^z vinco fa^z victū sine n: sicut z viuo xi ctuz.
- V**inclum cli p duas syllabas in vinculū vide.
- V**ico cis ci: ci i ctū victū: z est vincē supare: victoriā habē. qz aut d^r vincē. qī vi cape. etymo. ē. Vico opōit vt quincio cis ci ctū. i. h^z vincē: v^l mltū redargnē: z supare. deuī co cis: enico cis: pulco cis: reuico cis. Vincio cis z eius opōita actiua sūt: z faciūt p̄teritū i ci z sup. i ctū sine n.
- V**inct^o. a vincio cis xi ctū: dicitur vinct^o cta ctuz. z cōparat^o. vinct^o etiā p se signat opedit^o vel ligat^o ex aliquo. Ligatus aut nō tūz hoc mō: h^z ēt qualicūqz vincitū indicat.
- V**inculū. a vincio cis dicitur h vinculū li: qd z h vincitū cli: p syncopā. i. ligamē: z inde vinculoz laris. i. ligare.
- V**indemia. a vinea dicitur bec vindemia mie. vñ vindemio as. i. vites putare vel potius vuas a vinea auferre.
- V**index. a vindico cas dicitur hic z bec vindex cis. i. vindicatorz vel correctoz.
- V**indico cas cani care. i. vlcisci: h^z differūt: qz vindicat aliqz qū a piculo liberat: vlciscit qū ille mala passus est. v^l vlciscor iniuriā fcāz: vindico ne fiat. Itē vindico illū q iniuriā sustinuit: vlciscor illuz qui itulit. i. punio. Vincio actiū est cū suis opōitis h^z bz. z coz. di.
- V**indicta. a vindico cas dicitur h vindicta cre: qd aliqñ d^r vga p̄rozis. i. rudis q serui pcussi liberant^o: z ide liberta tē acq̄rebant: z tūc dicitur a vendico: qī vēdicta: qz vendi cet libertatē. Per^o h^z. Ad dñz ignoras nisi qz vindicta
- V**inea. a vinū d^r bec vinea nee: qz ex vino relaxet. p̄cessuz ē ad vineā. z dicitur vinea loc^o vbi vites plātant Itē vinea vel vinctū dicitur loc^o vitib^o qñt^o z abūdans. Itē vinea dicitur aliqñ quedā machina bellica: q a quib^o busdā dicitur cat^o. z dicitur tūc vinea qī viminea: qz de trib^o: z qñqz de asserib^o fit. vt hoies int^o latētes appropinquāt muro ciuitat^o ad effodiendū: z in ista acceptō ne ponitur in xxvj. ca. Ezech. vbi dicitur: Et vineas z arietes t̄pabit in muros tuos: z turrez tuas destruet in armatura sua. Itē Lucan^o in. iij. Tunc adoprata leui p̄cedit vinea terra. De vinee putatōe hēs in penitentia.
- V**inellū li oimī. modicū vinū: vel vinū aqua mixtum.
- V**ineola le oimī. pua vinea.
- V**ine^o. a vino dicitur vine^o nea neū: de vino exis vel vino imbutus. qd z vinulus la lum dicitur.
- V**initor. a vinea dicitur vinitor tozis: q custodit vineas: qñ vineator v^l vinitor dicit^o: qz calcat vuas. z dicit a vinū z idē pōt dicit q tunc custodit vinū. z coz. penul. vinitor h^z in gto eam pdu. vinitoris.
- V**iniferus ra rū. i. vinū ferens. z coz. penul.
- V**inolent^o. a vinū z lentos opōit vinolent^o ta tū. i. vino plen^o. z opaf vinolent^o tior sumus. vñ bec vinolentia tie. i. ebrietas. z format a vinolēti gto addita a. vñ in. j. epla Petri. ca. iij. Qui ambulauerunt in luxurijs z de^r siderijs: z vinolentijs: z comesatōib^o.
- V**inosus. a vinū dicitur vinosus sa stuz. i. vino plen^o ebrius: vel ebriofus. z opaf: cui^o suplatiū Plaut^o ponens ait Quid opus ē verbis vinosissima est.
- V**inulus la lū. vide in vine^o. z coz. nu.
- V**inū. a vitis dicitur hoc vinū ni: qz de vite pcedit v^l dicit a vena: qz ei^o potus cito venas repleat sanguine. qz aut dicitur vinū qñ in vite natū etymo. ē. z pdu. pmam. vñ Qui. de reme. Vina parāt animū vneri: si pl^oima sūas
- V**io as aut are dicitur a via: z ē viare iter facē. i. via ire. Vio cōponit vt cōuio as. i. h^z viare: vel p viā aliq̄z aduce re. deuio as. i. errare: obuio as. Vio z eius opōita neu tra sunt: p̄ter cōuio quod ē actiū p cōducere.
- V**iola. a vis dicitur h viola le pp viz ordis: z ē viola qdam herba odorifera: cui^o flos sūt nūcupaf. z coz. penul. vñ i Aurora dicitur: Nobilioz violis ve tibi pue ioseph.
- V**iolace^o cea ceū a viola dicitur: vt aqua violacea. i. a violis facta: vel qñ colorē viole habens.
- V**iolamen in violas exponitur. z pdu. la.
- V**iolens tis ois ge. idē qd uiolent^o z ex eisdē cōponitur: ex quibus uiolentus. z coz. o.
- V**iolentia. a uiolens tis ti: addita a fit bec uiolentia uiolē tie: tis illata.
- V**iolēt^o. vis opōit cū lētos z d^r violēt^o ta tū: z uiolens tis: ois ge. i. eodē sensu. i. crudelis mal^o: vi plen^o: qz viz i fert: z vtrūqz opaf. vñ h violētia tie: h^z bug. Et scias qz h^z p̄bz in p̄ncipio tertij ethicoz: violētū ē cui^o p̄ncipiuz e^t tale exis in quo nihil ofert operās vel patiēs: puta si spūs tulerit aliq̄z alicubi: vel hoies dñi exites. Sic Arist. māifestat violētuz simplr p diffinitōez: z dicit violētū eē cui^o totū p̄ncipiū e^t: z oē tale inq̄tū opans l patiēs nihil ofert. et dicit opans qñ aliq̄z vti^o aliquo ad aliq̄z opatōez i tertū: sic qui ipellit hoies i tertū quē facit cadē. sic vō medi^o est opans sic instr^o inaiatus. Et dicit patiēs: qñ actio terminat^o ad ip̄z sic si denudat euz Et dicit in quo nihil cōfert: qz si aliq̄d cōferat ofentien do v^l simplr vel vt nūc: non ex toto uiolentū ē: sic si ali qz ipellit lapidē deozuz nō ē mor^o simplr uiolent^o: qz nā lapidis coopaf v̄turi ipellēti. Scdo māifestat p exē plū ibi: puta. z pōit duo exēpla. Primū qñ agēs extra ē inaiatus: sic si spūs. i. vent^o tulerit aliq̄z alicubi sui i pulsiōe: vt sic faciat eū cadē sup aliq̄z cui frāgat collū Scdo ē qñ agēs ē aiatus: sic si hoies dñi exites. i. hñtes aliq̄z in prāte sua eo vti sicut alia re inaiata. Si cogāt eū ad aliq̄d vt siqz euz manu mea interficeret boiem. Postea inferi^o Arist. resumit diffinitōez uiolenti: qñ cludens eā dicit: Videt vtiqz uiolentū eē cui^o extrinsecus p̄ncipiū nihil cōfert vim passo. Et bec diffinitio est eadē cum ea q prius posita est z exposita. Itē nota qz ē quoddā uiolentū mixtū voluntario: vt quz nauata posita in tempestate maris piscit res suas in mare: vt nauē alleuet: v^l qñ qz opaf p̄pter timorē malozū maiorū vt euitent: v^l pp aliud bonū de quo timef ne p̄dāf vt vult Arist. tales opatōnes mixte sunt ex voluntario z non voluntario: assumiant tamē magis voluntarijs.

- V**oluntarie enī sunt tūc quū operate sunt.
- V**iole. a vis dicitur violas. i. vis inferre: corrūpere: straminare: polluere: pcutere. vñ hoc violamē nis: et hic et hec violabilis et hoc le: et p cōpositōez inuiolabilis le: et cor. penul. violo.
- V**ipera re se. ge. quoddā gen^o serpentū a vi et pio cōpositū qz vi pariat. Nā crepat dū veni^o ad pñm intumescit: catuli nō expectātes maturā nature solutōez corosis ei^o laterib^o vi erūpūt cū mris interitū. Ferē aut qñ mascul^o ore iserto vipē semē expuat: q illa ex voluptate libidinis in rabiē verā caput masculi ore receptū p cūdar: ita fit vt parēs vterq; peat: mascul^o dū coit: femina dū pcurit q fert sine vulua esse: sic masculus sine vīga. Arist. in li. de mirabilib^o auditōib^o dicit: Uipa i coitu caput vipē secat: ppē h et filij sic mortē pñs nō ptra seutes ventrē mris rūpūt ex vīga sunt pastilli q tyriaci vocant a grec: et hinc viperis rea reuz: et viperinus nomen: penul. pdu. Item scias q vipera coit cū murena pisce: sicut dixi in murena. ibi vide.
- V**iperinus in vipera exponitur.
- V**ir. a viro res dicitur hic vir viri qz viro in multis respectu femine. vel dicitur a vi: qz maior vis fit in viris qz in feminis. et dicitur vir multis modis. scilicet etate: sicut ille dicitur vir qui venit ad virile etate. vñ Paul^o ad Corint. Quis essem p tuulus loquebar vt puulus: sapiebā vt puulus. Quis aut fact^o suz vir enacuati ea q erant puuli. Vir et discernit sexū: vt quō dicitur: Dubiū est an iste sit vir an femina: vir et ponit p vtuoso. et vir dicitur p marito: s; cū adiucto: vt vir me^o: vel tu^o: vel su^o. vñ verius: Vir notat etate: spō suz sexū pbitatē: et cor. penul. gñ viri. vñ: Arma virūq; cano. Vir opōit vt hic dū uir: trū uir: qdriuir uiri: quinquir uiri: sextuuir uiri. septē uir: s. q duos l tres: vel quatuor: vel quinq;: vel sex: vel septē habz viros sub sua pte: inde hic dū uir: trū uir: quadriuir: qnquiuir: sextuuir: et hic septē uir: h^o tus: talis dignitas vt officii. Item a vir dicitur viratiz aduer. Quare aut mulier scā sit de costa viri: dixi in mulier.
- V**irago. a vir et ago cōponit h virago ginis: mlier fortis q agit virū. i. opa virilia: et masculini vigoris ē. Antiqu^o. n. fortes femie ita vocabant. Eua nō dicitur virago: qz de viro acta. i. facta et assūpta ē. de costa ade. vñ d^o gen. ij. Dec vocabit virago: qz de viro assūpta ē. In hystoriis aut sic d^o: Virago acta a viro: et sup^o nōmē ei^o est a viri noie: et h denotatio filii ē in hebreo. Is. n. vir d^o: in de denotat illa vt a viro virago. Hoc nomē ppriū illi^o fuit: nūc oīz ē cōe: et ei^o syncopatū est virgo. Virgines dicitur qdū sūt in itegritate natiuitatis sue: fracte aut dicitur mulieres: et pdu. penul. virago. vide i mulier.
- V**iratus. a vir dicitur virat^o ta tuz. i. virilis et fortis: vt virat^o. i. firm^o secur^o. Chryso. sup Matt^o. Mulier virata nō facile decipit. Et Eccl. xxvj. Lingua trita mulieres viratas dēlect. alia littera habz: fortes.
- V**irbius. a bis et vir cōponit hic virbi^o bij. s. bis vir existēs. s. q binas hūit vel hz vxores: vel et qui bis fec scā viro digna: vt qui resuscitatus ē vt lazarus et hipolit^o.
- V**ireo res rui rere. i. esse vel fieri virides habē viriditatez. vñ vireo scis inchoatū. Vireo cōponit vt vireo res euireo res: iuireo res: reuireo res. et hinc inchoatua: cōvireo scis: euireo scis: iuireo scis: reuireo scis. Vireo cū suis cōpositis neu. ē et facit pteritū in rui: et caret sup. et cozi. hanc syllabā vi: s; he vires pdu. ui. vñ qui dam: Non pbitate vires: nisi sint animi tibi vires.
- V**ires. a viro res dicitur pluralit^o he vires habz virū: et sunt corporis: et pdu. vi. vide etiam in vis.
- V**iretū. a viro vel viro dicitur hoc viretū ti. loc^o viriditate plenus. s. viridarium: et pdu. re.
- V**irga. a viro dicitur hec virga ge sumitates ramoz et arborū qz virides sunt: vt qz vim habet vrgendi: q si leuis ē virga ē: si nodosa vel acuta scorpio recte dicitur: qz acuto vulnere corpi infigit. et dicitur virga qz vim hēat in se multā: vel qz vi regat: vel qz pacis indicium est. vñ d^o ygo sus sa suz. i. virgis plen^o. et cōpat virgosis fior sim^o.
- V**irgiliocētonas pdu. to: et exponit in homerocētonas.
- V**irgili^o lii dicitur a virgula: qz matri ei^o somnauit q pariebat qsdaz virgā: que vsq; ad celū pertingeret: qd nihil aliud videt fuisse nisi q virgiliū pareret: qui p suā sapientia loquēdo de astris celū tangeret. vñ virgilian^o nomen: et fit vñs a nō remota us: vt virgili^o o vgilil^o: et acutit gi: et fuit matre oriūdu. vñ dicit Oui. Mātua vgilio gaudz verona catullo: Peligne gētis gloria dicar ego virginal. a virgo dicitur hoc virginalis vel h virginalis: illa secreta ps vbi sit cōceptio. Prudēt^o in hymnis Trinine virginal: intractū oī de labe. et gratia gi.
- V**irgino. a virgino nas. i. caste viuere: in virginitate degere: more virginis se habere. Itē virginare ē fricare et facere huiusmodi: que pñ fieri salua virginitate: et cōponitur vt deuirgino nas. i. virginitatē auferre: et cor. gi.
- V**irgo. a vir dicitur hec virgo nis: ab incorruptōne quā virago: qz ignorat passionē femineā et qz vir sit: et vix agat et repñtet: et ē etymo. vel virgo d^o a viro: qz viro etate et flore vrginitatis. vñ vrgine^o nea neu: et h et h vrginal et h le. vñ virginali aduer. et h virginalitas tis. Itē a vgo d^o h virginitas tatis. Itē vgo dicitur sextū signum i celo dicitur sic: qz quō sol ad h signū venerit: tū nihil pte: sicut vgo: et intellige: nihil parit noui: gnata tū maturescē facit. In. vij. ca. Isa. dicitur: Ecce vgo cōcipiet et pariet filiū. vbi dicit Hiero. In hebreo aalma positū est. h vbu; in dei apponit nō virgine sonare s; adolescentulā: et reneyra vgo ppe volpula dicitur. Adolescentula vō l puella nō aalma d^o: s; naara. qd igit signat aalma nisi absconditā vrginē et secretā. i. nō solū vrginē: s; cū epubasi vrginē: qz nō oīs virgo abscondita ē: nec ab hominū sepata aspū sic rebecca aalma legit. i. vgo secreta: et nimia penitū diligentia custodita. aut certe ostēdat vt h verbo appellent^o et nupte et iperitiā ostēbor. Blo. aut Isa. vij. sic dicit Ecce virgo cōcipiet et. Judei mētiuntur adolescentulam cōcipere. s; aalma qd in hebreo solitū ē lingua punica vgo sonat. Aalma apō hebreos adolescentula d^o: vt abscondita. i. apocrypha q nunq; viroz pz aspectib^o. et vt dicitur ē reuera mentiūt iudei: qz hz hoc nullū signū eēt si adolescentula peret: quō sepe h ostēgat. Ad maiorē declarationē pcedōz nota q vbi nos hēmus virgo: hebre^o hz aalma: qd dupl^o in hebreo sumit. s. p adolescentula et sic i hoc loco accipit iude^o. s; fm hoc signū nō fuit si adolescentula cōcepit: h enī sepissime ostēgit. Itē dicitur i hebreo aalma apocrypha. i. abscondita: et sic accipit in h loco hz Hiero. p abscondita vrgine. s. vñ beata maria vgo erat i clauū qñ angel^o venit ad eā. Trāstulit g Hiero. aalma. i. vgo: nō qz i hebreo idē sonet: s; qz ē pifasis vrginū. Itē hoc nomē aalma lingua punica vrginē sonat et in latino scāz et iudei pene oībus linguis vrebāt. vñ vbi nos hēmus in cāticis: Serulū fec sibi salomon. in hebreo habet: Forion fec sibi salomō. et tñ forion nō ē nomē hebreū s; grecū. Quō g hebrei vident pene oīb^o linguis vti: q rōne supserūt hoc nomē forio: potuit esse vt ppha sumeret h nomē aalma put ē latinū ad tegē dū tñ mysteriū malis. Lingua. n. punica valde affinis ē hebreo: et sepe ea vñ hebrei: vt cephas qd ē puniciū.

Item scias qd est quoddam premium qd dicitur essentiale: quod consistit in dei visione: et illud appellatur aurea. Item est quoddam premium accidentale: qd dicitur aureola: qd debet martyribus: virginibus: doctoribus: siue predicatozibus sacre scripture. Est aut aureola quoddam privilegium premium privilegiate persone ridentis: et si privilegiate victorias in tribus pugnis qd cuilibet homini iminent aureole sumuntur. In pugna. n. que est in carne ille potissime victoria obtinet: qd a delectationibus venereis qd sunt precipue in huius genere oio abstinet: et ideo virginitati aureola debetur. In pugna vero qua in mundum pugnat illa est precipua cum a mundo persecutores vsq; ad mortem sustinet. vñ et martyribus qui in ista pugna victoriam obtinent: scda aureola debetur. in pugna qua in diabolum pugnam: illa est precipua victoria: quia aliquis hostes non solum a se: sed a cordibus aliorum remouet: qd fit per doctrinam theologie et predicacionem: et ideo doctoribus et predicatozibus tertia aureola debetur. Quidam vero distinguunt tres aureolas scilicet tres vires anime vt dicantur aureole ridentis trium virtutum anime actibus. Potissimum. n. actus rationalis est veritate fidei tenet et in alios diffundit: et huic actui debetur doctorum aureola. Irascibilis vero actus potissimus est mortem propter christum sustinere: et huic actui debetur aureola martyrum. Concupiscibilis vero actus potissimus est a delectationibus maxime penitus abstinere et hec aureola debetur virginibus. Et scias qd etiam scribentibus sacra doctrina. i. in sacra scriptura copulantibus debetur aureola: scilicet huius non distinguunt ab aureola doctorum: quia scripta opponere quodam modus docendi est. Sed potest queri si vñ habebit aureola virginum: vel martyrum: vel doctorum excellenter alio. Rursus: Quis meritum sit quodammodo premium cuius oportet diuersificari premia: scilicet qd merita diuersificantur. Aliquid. n. intendit et remittit per intentionem et remissionem sue cause. Meritum aut aureole potest esse maius et minus. vñ et aureola potest esse maior et minor. Sciendum tamen qd meritum aureole potest attendi dupliciter. vno modo ex parte radicis: alio modo ex parte operis. Distinguitur. n. aliquos duos: quorum vno ex minori charitate maior tormentum martyris sustinet: vel magis predicatozibus insistit: aut et magis se a delectationibus carnis elongat. intentione vero meriti qd attenditur penes radicem non rident intentione aureole: sed intentione auree. Intentione vero meriti qd ex genere actus rident intentione aureole. vñ potest esse qd aliquis qd minus in martyrio meretur: qd tamen ad essentiale premium habebit per martyrium maiorem aureolam. Item nota qd meritum ois actus virtutis debetur a charitate comparato. Virginitas autem si hoc ad genus virtutis pertinet scilicet qd perpetua incorruptio mentis et corporis sub electione cadit: et ideo illis tamen virginibus aureola proprie debetur: que propositum habuerunt virginitatem perpetuo seruandi siue huius propositum voto confirmauerunt siue non. Et hoc dico scilicet qd aureola proprie accipitur: vt premium quoddam merito redditum: quod quis hoc propositum aliquando fuerit interruptum: integritate tamen carnis manente: dummodo in fine vite inueniat: quia virginitas mentis reparari potest: quibus non virginitas carnis. Si autem aureola large sumatur pro quocumque gaudio quod in patria habebunt super gaudium essentiale: sic et incorruptio carnis aureola non debetur et si propositum non habuerunt perpetuo virginitatem seruandi. Non enim dubium qd de incorruptione carnis gaudebunt: sic et innocentes de hoc qd imunes a peccato fuerint: quibus et peccandi oportunitatem non habuerunt: vt patet in pueris baptizatis. sed hec non est propria acceptio aureole: sed valde comis. Volo et te scire qd si aliquis virgo per violentiam oppressa fuerit: non amittit propter hoc aureolam: dummodo propositum perpetuo virginitatem seruandi inuolabiliter seruet: illi actui nullo modo consentiens: nec tamen propter

hoc virginitatem perdit. Et hoc dico siue per fide siue per quamcumque alia causa violenter corripatur. sed si hoc per fide sustineatur hoc erit ei meritum: et ad genus martyris pertinebit. vñ Lucia dicit: Si me in vita violari feceris: mihi castitas duplicabitur ad coronam: non quod habeat duas virginitatis aureolas: sed quia duplex premium reportabit: vnum pro virginitatis custodia: aliud pro iniuria quam passa est. Dato et quod talis violenter oppressa concipiat: neque ex huius meriti virginitatis perdit: nec et matri christi equabitur: in qua fuit cum integritate mentis: et integritate carnis. De fructu tricesimo sexagesimo et cetero habes in numerus.

Virgosus sa sum in virga exponitur.

Virgula le dimi. parua virga.

Virgularum ta tum. i. virgulis ornat. et or a virga virge.

Virgultum. a virga dicitur hoc virgultum. i. multitudo virgarum. vel locus vbi multe virgule abundant: vt viridarium vel ipsa virga: sed virgultum est quod a radice pullulat: ramus que ab ipso robore arboris: virga vero quod de ramis.

Virgucula le dimi. parua virga.

Viridarium rii. i. virgultum a viridis dicitur.

Viridis. a viroo res dicitur hic et hec viridis et hoc viride. i. viroo plenius vel vi et succo. et opas. vñ hec viriditas tis.

Viridium. a viridis dicitur hoc viridium dii. locus viriditate plenus.

Virile. a vir dicitur hic et hec virilis et hoc le: vñ hoc viriliter liarum: quedam ornamenta viroorum que olim portabant in armis vel in collo.

Virilis. a vir dicitur hic et hec virilis et hoc le: penul. pdu. pertinens ad virum vel res viri. vñ viriliter aduer. et hec virilitas tatis: et ponitur pro fortis. et comparatur. vñ pluraliter hec virilia liorum: illa membra viroorum quibus mulieres carent.

Virisso. a vir dicitur virisso fas. i. viriliter agere: vel viriliter superare.

Virium. a vir dicitur virium aduer. i. per singulos viros vel de viro in virum.

Viroo. a viroo dicitur hic viroo rois. i. viriditas.

Virosus. a vires dicitur virosus sa suz. i. viribus plenus. et comparatur virosus fior simus. Item virosus sa sum. i. venenosus: et similiter comparatur. et tunc deriuatur a virus.

Virtus. a vir dicitur hec virtus tutis: quia viroorum et proboorum fit. Vel dicitur a viroo res: et est virtus habitus animi optimus: et sunt virtutes anime vnde quidam: Virtutes anime: dicunt vires corporis esse. et virtuosus sa sum. i. plenus et abundans virtutibus. et comparatur: et si philosophus: Virtus est vltimum in re de potentia. Item dicit philosophus in. x. Ethic. Virtus est delectari et trahere quibus oportet et vt oportet. Non irasci enim in quibus oportet insipientis esse videtur. Item in eodem virtutis premium honorum. Item virtus dicitur quasi virum tuens: et est etymologia. Dic nota quod dicit Augustinus: Virtus est bona qualitas mentis qua recte viuunt et qua nullus male vitur quam deus solus in homine operatur. Et scias qd Augustinus hic non intendit diffinire quilibet virtutem: sed infusam virtutem. et completissime diffinit: ponendo formalia ipsius. scilicet genus et differentiam quum dicit: Bona qualitas. et subiectum quod est materia in qua: quum dicit: mentis. et actum qui est finis virtutis quum dicit: qua recte viuunt. et causam efficientem quum dicit: qua deus solus in homine operatur. Et scias qd deus non iustificat nos sine nobis consentientibus: quia non cogit ad virtutem: vt Damascenus dicit. Iustificat tamen nos sine nobis virtutem causantibus. Item virtutes sunt conexe. vñ qui habet ynam habet

omnes: intellige q̄tum ad habitū: non q̄tum ad vsus
 exercitios. Itē aduertē q̄ hō est magis habil' ad actū
 vni' virtutis q̄ ad actū alteri'. Hoc tñ non ē sp̄ ex di-
 ueritate habitū: s; ex diuersa dispōe naturalī aut ē
 in exercitio. Itē illud qd̄ dicit' in Eccl. xliiij. Non ē in-
 uent' siml' illi qui cōseruaret legez excelsi. intelligitur
 q̄tum ad exercitiū virtutis: et vsus: et nō q̄tum ad habitū
 Virtutes theologice sunt tres. s. fides: spes: et charitas.
 De quib' dicit Grego. l. rit. homel. Ezechielis: Scā inqt
 ecclesia. i. spūale edificitiū: vt ad secreta gaudia p̄tingat
 tres solūmodo portas h; videlz spem: fidē: et charitatē.
 Vnā ad orientē: aliā ad aquilonē: tertiā ad meridiem.
 Porta quippe in oriente ē fides: q; p̄ ipas lux vera na-
 scitur in mēte. Porta ad aquilonē ē spes: q; vnusq; q; in
 peccat' posit' si de venia despauerit fundit' perit. vñ
 necesse ē vt qui p̄ iniq̄tatē suā extinct' est: p̄ sp̄ ad mi-
 sericordiā reuiuifcat. Porta ad meridiem est charitas:
 q; vi amoris ardet. In meridiana. n. pte sol in alto dicit'
 cū: q; p̄ charitatē lumē fidei in dei et xp̄i dilectōe sub-
 lenat. Trib' igitur portis ad interi' atriū tenditur: q; p̄
 fidē: sp̄: et charitatē ad gaudia secreta puenit. Virtutes
 autē cardinales siue politice sunt quattuor. s. prudē-
 tia: fortitudo: iusticia: tēperantia. de quib' dictum est
 i cardinalis. Et vt dicunt quidā: Virtutes dātur ad bñ
 opandum: beatitudines ad expeditē opandum: fruct'
 ad iocūde opandū. dona autē dant' ad altiores act' q̄
 sint actus virtutū. vide in pius. Cōstituit queri: Mo-
 rales vtutes p̄ficiunt' in vita actiua: s; hec vita cessabit
 in patria: in qua erit tñ cōtemplatio: q; vtutes morales
 non erūt in patria. Ad hoc pōt dicit' q; virtutes q̄ p̄fici-
 unt' in vita actiua et acquisite: nō oportet q; tollant' quz
 aliquis trāssert se ad vitā cōtemplatiuā: s; habēt alios act'
 inq̄tum p̄tingunt ad fines p̄ximū: q; cōtemplatiua
 vita ē finis actiue vite. Et id̄ distinguit Macro. harū
 virtutū tres gradus: s; q; sunt in hoibus. Sunt. n. poli-
 tice s̄m q; hō per eas in ciuilib' operibus vtens ad q̄s
 cōtemplatiōis aliquis anhelat. S; dicitur purgati ai
 inquantū aliquis abiecto oī exercitio ciuilib' vite: quies-
 cōtemplatiōis se totū tribuit. et in hoc statu dicit' q; act'
 tēperatiōis ē cupiditatē iaz nō refrenare: s; penit' obliuif-
 sci: fortitudinis autē passiones ignorare: non vincē. Vel
 dicit' q; tres sunt gradus in ecclia sancta. Sūt. n. in ea ha-
 bētes virtutes politicas: et hi sunt incipientes q̄ tribulati-
 ones tolerāt patiēter. Sūt etiā habētes purgatorias: et
 hi sunt p̄ficiētes: qui tribulatiōes patiūtur libēter. In
 quoz p̄sona dicit' Paulus: Libenter gloriabor in infir-
 mitatib' meis. Sunt et in ecclia habentes virtutes pur-
 gati animi: et hi sunt p̄fecti: quoz est sustinere tribulati-
 ones gaudēter. In quoz p̄sona dicit' Apostol' in. iij. ad
 Lozin. cap. vij. Supabūdabo gaudio in oī tribulatiōe
 nostra. In hoc statu marie deberēt esse ecclesie p̄zela-
 ti: qui sup populū eminere debent ab humero et s. Itē
 pōt queri: quid ē q; nemo ē qui tñ in vtutibus p̄ficiat
 q̄tum desiderat: Ad hoc r̄idet Grego. in. xij. li. moza.
 tractans illud iob: Constituisti terminos ei' qui p̄terri
 non poterunt. Hoc inquit iuxta sp̄m̄ intelligi valet: q; nō
 nonnunq; in virtutib' p̄ficere conamur: et quedaz do-
 na p̄cipimus: a quibusdā vero repulsi in imis iacemus
 nemo est qui tñ virtutis app̄hendat q̄tum desiderat:
 q; oīpotens de' interiora discernens ip̄is spūalibus p̄-
 fectis modū ponit: vt ex hoc hō quod app̄hendere cog-
 nat' nec valet: in illis se non eleuet q̄ valet. vñ neq; ille
 egregi' predicator qui rapt' vsq; ad tertiū celū fuerat:
 et padisi archana penetrauerat eē post reuelatiōē trā-

quillus atq; intentat' valebat. s; q; oīpotens deus ter-
 minos cōstituit hōi qui p̄terri nō poterūt: et eleuauit
 hunc ad cognoscenda sublimia et reduxit ad ifirma to-
 leranda: vt mōi sui mensuras aspiciens dū securitatem
 app̄bēdere conaret' et non posset: ne per elatōem extra
 se iret: et p̄ humilitatē cogeret' int' suos semp terminos
 redire. Itē Greg. in. x. homel. Ezechiel in p̄ma pte dicit'
 Nō vni dant' oīa ne in supbiāz elatus cadat: s; huic da-
 tur quod tibi nō dat': et tibi dat' qd̄ illi denegat': vt iste
 dum cōsideret bonū quod hēs et ip̄e non h; te sibi i co-
 gitatiōe p̄ferat. et rursum dicit' tu habē illū: aspicias quod
 ip̄e non hēs: te illi in tua cogitatiōe postponas: et fit qd̄
 scriptū est: Supiores sibi inuicēz arbitratēs. hoc itaq;
 oīpotens deus agit in cordibus hominū: qd̄ facit in re-
 gionibus terraz. Poterit nāq; vnicuiq; regioni fruct'
 oēs tribuere: s; si vnaqueq; alteri' regionis fructibus
 non indigeret: cōmunionēz cui; altera non habuisset.
 vnde fit vt huic vini: alteri vō olei abundantiaz tribuat
 Hanc multitudinē pecudū: illam vero vbertate abun-
 dare faciat frugū: vt quū illa defert qd̄ ista non h; et
 ista reddet quod illa nō detulit: p̄ cōmunionē gratie si
 bi etiā simul diuise terre cōiuncte sunt. sicut ergo regio-
 nes terraz: ita sunt mentes hominū sanctorum: q; dūz
 vicissim sibi cōferunt quod acceperunt: quasi fructus
 suos regiones regionibus impendūt: vt in vna omnes
 charitate iunguntur. Nolo etiam te ignorare q; in to-
 ta ecclesia est plenitudo copie: quia nulla gratiarum ei
 deest quū sit in aliquo membrorum suorum. De qua
 plenitudine dicitur ad Ephe. cap. iij. vt adimpleret oīa
 aliquid data est gratia que non solum mortalia omnia:
 sed etiam venialia omnia replet: et hec est plenitudo
 specialis p̄rogatiua que fuit in beata virgine: s; quā
 quam plena fuit deo: vt et nihil in ea esset: quod ad de-
 us non ordinaretur. sed christo vltius data est gratia
 perficiens ipsum non solum q̄tum ad omnes virtutes
 sed etiam quantum ad omnes vsus virtutum et q̄tum
 ad omnes effectus gratie gratis date: et iterum ad om-
 nem peccati remotionem non solum actualis: sed etiā
 originalis et potentiam peccandi: non enim peccare po-
 tuit: et hec est plenitudo singularis christi. Itē virtu-
 tes dicuntur illi spiritus: quorum nutu vel opere signa
 vel p̄digia in electis siue ex electis facta frequēt' ap-
 parent ad cōmotionēz mortaliū. Itē scias q; omnes
 angeli custodes mittunt: non tamē omnes qui mittū-
 tur custodiunt: s; tñ vltimi: quia superiores exequunt'
 tur ea que ad multos p̄tinent: et quāto ad plures tanto
 est ordo superior: et ideo virtutes sunt sup̄emi spiritus
 inter exequentes ministeria: quia eozū actus se exten-
 dunt non tñ ad res humanas: s; etiam ad res natura-
 les: vt patet in operatione signorum. et postea potesta-
 tes: quozum actus non tñ ad homines: s; etiam ad de-
 mones se extendunt. et postea p̄ncipatus: quozū ope-
 ratio est circa totam multitudinēz et hoc s̄m ordinatiō-
 nē dionysij: et vltimi angeli q̄ operātur circa determina-
 tas personas. Archangeli vero sunt mediij habētes ali-
 quid cōmune cum vtriscq; vñ nomen eozum composi-
 tum est ex duobus extremis: dicuntur enim archange-
 li: q̄si principes angeli. De virtutibus animalibus et na-
 turalibus dixi in somnis.

Virulentus. a virus et lentos componitur virulentus ta-
 tum. i. veneno plenus. et compatur. vñ hec virulētia tie-
 tie. i. veneni infectio.

Virus. a vireo dicit' hoc virus indeclinabile. i. venenū: et
 est aptotū: et inuenitur tñ in nominatio actō et vō: et

est pprie virtus humor florens a natura viri. s. semen: si cut dixi in veretru. vel fm quosdam virus dicit a vi: eo qd cor penetret: et pdu. pmam virus et virus nomen: s; vireo res verbu cor. vi.

Vis a vireo res dicitur hec vis huius vis otō vi actō vim vtō o vis ablatiuo a vi. et plurali actō has vis: et nō amplius et pprie vis ē animi et corpis: vires tñ corpis. vtus tes tñ animi. vñ versus: Corp^o h; vires: animis ē insu ta virt^o. Vis in vtroq; viuet: vis rōne caret. et ponit vis p virtute ai: p fortitudine et violentia vel coactōe. et s; hos vis sic describitur: Vis est maioris rei ipetus qd res pelli non potest.

Viscera a visco scis dicitur hoc viscus sceris: s; ntūs non est in frequenti vsu. Viscera non tñ intestina vocam^o: sed quecuq; sunt sub corio et latentia. Viscus ē int cūtez et carnē. Itē viscera dicunt vitalia. i. circūfusa cordis loca qñ viscosa: qd ibi vita. i. ania rōneat. Itē viscera capita neruoz et sanguine et neruis copulata. Item lacerti et mures: qd sic in singulis mēbris cordis loco sunt: vt cor in media totius corpis pte: et appellant a noie similitudinalium sub terra delitescētū isdez et tori: qd illic visces ra tota videatur. Itē inuenit hic viscus sci mas. ge. et h visci sci: et est pmium. et est visc^o vel viscus gluten quo aues capiunt: et ē illud vnde fit qd colligitur in arboribus: et qd est inter cutem et carnem. vñ viscosus sa suz .i. tenax: visco plenus.

Viscero ras. a viscus sceris dicitur viscerō ras: qd non est i vsu. a quo cōponit vt cōviscerō ras. i. simul in viscē aliq quid ponere. deuiscerō ras et euiscerō ras in eodez sensu: aliquid extra viscera ponere. inuiscerō ras. i. in viscē ponere: et sunt actiua: et cor. see.

Visco. a viscus sci dicitur visco scas. i. visco iplicare: visco ali quid capere. et cōponit vt cuiusco scas: deuisco scas: cui sco scas. i. valde viscare vt a visco remouē. inuisco scas: reuisco scas. Visco cum suis cōpositis ē actiuum.

Visculus in viscera exponitur.

Viscus sci vel viscus in viscera exponitur.

Visibilis a video dicitur hic et hec visibilis et hoc bile: res ap ta videri. vñ visibilis aduer. et hec visibilitas tatis. et com ponitur vt inuisibilis bile. vnde inuisibilis aduer. et hec inuisibilitas tatis.

Visito a viso fas dicitur visito tas verbu frequen. penul. cor re. Qui. n. visitat aliq sepe videt illuz. et cōponit vt cō uisito tas: inuisito tas: reuisito tas. et est actiuum visito cum omnibus suis cōpositis.

Viso fas verbu frequen. de video des vidi visum: et est vi sare frequenter videre. A quo visito tas aliud frequen. .i. frequenter visare.

Viso sis si sere verbu desideratū. i. cum desiderio videre: et deberet facere supi. in situm: penul. pdu. sicut faceffo sis si situm: s; non ē in vsu. et format viso a visu supino de video: u mutata in o: et ide visens tis ge. ois. i. videre cupiens. Viso cōponit vt cuiuso uis: inuiso sis sere: p; uiso sis: reuiso sis. Et ē viso actiuū cuz suis cōpositis: et est tertie cōiugatis. vnde visere infinitiuus cor. penul. sicut legere: et pdu. vi viso. vnde quidam: Vistat infir mū: s; amicus visit amicum.

Vispilio vel vespilio onis. i. raptor: latro: predo. et cōponit tur a violentia et pilo: qd pilū gerat. i. telū: vt sic alijs vio lentiāz ingerat vñ vispilio dicitur quasi vi spolians. et tunc cōponitur a vi et spolio lias.

Visus a video dicitur hic visus sus sū. i. lactus vel passio videndi: et ē visus spūalior qd audit^o. et ponit aliqñ vis sus p quolibet sensu. velut qñ dicim^o. Vnde quō sonet

oleat: sapiat: caleat. et dicitur visus: qd viroz fit ceteri ser fibus pstantior et velocior: et hoc visus si: res visa vt fan tasma: somniū: ostentuz. et visus sa sum declinatur adie ctive. vide in somniū et ē in fulmen.

Vira a vincio cis dicitur hec vita te infula: qua caput sacer dotis ligatur. Itē vita ē que crinibus innectit qua flu entes religatur capilli. Itē vita ē qua corona vincitur. Itē vita dī qd ea pect^o vincit instar vitis ligate. vñ vitu la vimi. Et vitat^o ta tu. i. vita ligat^o: et d; scribi vita per vñ t fm hug. De hac Qui. metha. Vita coercuerat ne glectos alba capillos. Itē a vino vis dicitur hec vita te: si milit per vñ t: vel vita dicitur ppter vigorē: vt qd vis tes neat nascēdi et crescēdi. vñ et dicitur vita qñ vim tenens: et ē etymo. vñ et arbores aiā vegetatiuā vel vitā dicit tur habē. A vita dicitur hic et hec vitalis et hoc le: et inde vitalit aduer. et substantiue hic vitalis hui^o vitalis: et fa cit ablatiuū in e vitale: et est pprium nomē viri. et distin guit triplex vita fm theologum. s. vita nature: vita grē et vita glorie. Vita nature viuunt boni et mali: vita grē iusti viatores: vita glorie beati pphensores. De hac vita beata loquens Aug. dicit: Multi. n. sunt pagani qd fm quādā vite hui^o consuetudinē dicunt boni homines in nocentes: et qñ obseruātes ea q in lege pcepta sunt: de ferentes honozē parentib^o suis nō mechātes: nō homi cidii ppetrātes: nō furtuz facientes: nō falsuz aduersus quenq; testimoniū phibentes: et cetera q in lege mada ta sunt velut xpiani obseruant et xpiani non sunt. et ple riq; se iactant: quō isti pharisei dicētes: Nunqd et nos ceci sumus: S; oia hec inanit faciūt: qd nō intrant per ostiū s; aliud. Quid. n. pdest vana iactantiū de bñ vi uendo inflatio: dū ad finē ppetualr bñ vinēdi vita eoz rū nō puenit. Ad hoc. n. d; vnicuiq; pdesse bñ viuere: vt detur ei semp viuē. Nā sicui nō datur bñ sp viuere: qd pdest ei bñ viuere ad tēpus: igitur nec bñ viuere dī cendi sunt: qd finē bene viuendi vel cecitate nesciūt: vel i flatōe tēnunt. Non ē aut cuiq; spes vera et certa viuē di: nisi agnoscat vitā que est xpus: et per ianuaz intret in onile. vide in opus et in beatus. Itē ē vita actiua et cō tēplatiua: et cōsistit vita cōtēplatiua pncipalr in bono cōtēplabili: sicut et vita actiua in optimo agibili. Et scias qd vita actiua ē dispositio ad vitā cōtēplatiuā. vñ dicit Irid. in li. de sumo bono: Qui pus in vita actiua pficit: bñ ad cōtēplatiōem ascendit. Et iō qd diu non puenit hō ad pfectōem in vita actiua: nō pōt in eo esse vita cō tēplatiua: nisi fm quādaz inchoatōem et iperfecte. tunc .n. homo difficultatē patit in actib^o moralū virtutum et optet qd tota sollicitudine ad ipos itendat. vñ et retra hit a studio cōtēplatiōis. S; qñ iaz vita actiua pfecta est: tunc operationes virtutū moralium in pemptu habet: vt eis non ipedientibus libere cōtēplatiōi vacet. Item scias qd vita actiua quantū ad hanc prem qua sa luti primozum studet est vtilior qd cōtēplatiua. Sed cōtēplatiua est dignior: qd dignitas significat bonita tē alicui^o ppter seipum: vtilitas vō ppter alium. s; vita actiua que nō ad alium s; ad seipum ordinat tñ: nec dī gnior nec vtilior est qd cōtēplatiua: imo compaf ad cō tēplatiuaz: sicut vtile ad id respectu cui^o est vtile. No ta ē qd felicitas cōtēplatiua de qua phi tractauerūt in cō tēplatiōe dei cōsistit: qd cōsistit s; p h m in actu altissime potētie q in nobis ē. s. intellect^o: et habitu nobilissimo. s. sapia et in obiecto dignissimo qd deus est. vñ et philo. vltimū temp^o vite sue reseruabant vt dicitur ad cōtem plandū diuina: pcedens temp^o in alijs sciencijs expēdē tes: vt ex illis habiliores fierēt ad cōsideranduz diuina

- Item volo te scire q̄ vita actiua cōsistit in oib⁹ agib⁹ libus: siue sint ad seipm: siue ad alium. s̄ p̄ncipaliē cōsistit in his q̄ ad aliū sunt: qz bonum multozū s̄m p̄bm in p̄ncipio ethicoz est diuini q̄ bonū vni⁹. vnde r̄ iusticia q̄ ad altez ē a p̄ho in. v. Ethic. dicit esse pulcherrima virtutū: r̄ in hoc ip̄o q̄ hō alioz salutē r̄ regimini studet se plus diligit: r̄ sibi meliozē p̄tem reseruat: qz diuini est r̄ sibi r̄ alijs cām bone op̄atōis esse q̄ sibi tm̄: sicut dicit p̄hos in. v. Ethic. Vita r̄ vito tas p̄ducunt p̄mam. vñ versus: Ut tibi sit vita p̄ posse picula vita. vide in contēploz: r̄ in cena: r̄ in scia: r̄ in sol: r̄ in lia: r̄ in virtus. De b̄renitate p̄ntis vite dicit Seneca: Punctus ē quod viuū? r̄ adhuc puncto min⁹. Et Grego. in. xv. li. moza. tractans illud Job. xxi. Ducunt in bonis dies suos: r̄ in puncto ad inferna descendunt. sic dicit: Dis longitudo t̄pis vite p̄ntis punctus esse cognoscit: quz siue terminatur. quicquid. n. transire potuit subitum fuit. In puncto stilum ponimus r̄ leuam⁹: q̄si ergo in puncto vitā retigit: qui hanc accepit r̄ amittit.
- Vitalia.** a vita plurali hec vitalia liū. i. intestina: qz ibi vita .i. anima continet: r̄ ē pluralis numeri tm̄.
- Vitalis** in vita exponit.
- Vitatus** ta tum. i. vita vel vitis ornatus. r̄ dicit a vita te. p̄ infula sacerdotis
- Vitella.** a vitis dicit hec vitella le: q̄dā herba: qz sicut vitū quicquid p̄mū habuerit app̄hēdat: r̄ cozimbos h̄z quos anulos vocant.
- Vitellus.** a vita dicit hic vitellus li: mozellus siue meditul liū oui. Inuenit in plurali hec vitella loz.
- Vitiligo.** a vitis dicit hec vitiligo nis: vel vituligo: vimē ē cum quo vitis ligat: r̄ ponit simpliciter p̄ ligatura vel impedimento.
- Vitio.** a vitioz dicit vitio as aut are. i. corūpē: qz vitia corumpūt. r̄ componit vt cōuicioz tiaris. Itēz deuicio as .i. valde vitare: vel vitia vel malos mozes auferre. Itēz inuicio as. i. valde vitare: reuicio as. i. iterū vitare: vt vitia auferre. r̄ coz. p̄mam vitio. vide in vitium.
- Vitiolum** li dimi. paruum vitium.
- Vitis.** a vinco cis dicit hec vitis hui⁹ vitis: qz vites vincitū tur r̄ religant inter se: vel qz vūm cito radicandi hēant interius. Et nota q̄ in gr̄o plurali. s̄ vitioz r̄ debet reseruari in suo sono cā differentie hui⁹ nois vitū r̄j. Vitis vsūm p̄mus noe instituit: r̄ pdu. vi.
- Vitiū.** a vinco cis dicit hoc vitū r̄j: qz vincit hoīem: r̄ sic d̄z scribi p̄ c. vñ vitiosus sa sum. r̄ comparat. vñ hec vitiositas tatis s̄m hug. Alij vero dicit q̄ vitū dicit a ve to tas: siue a verādo: sic a vitū dicit vitio as: r̄ sic debz scribi p̄ t: r̄ coz. i. ante t vitium r̄ vitio as. S̄z conuiciū p̄ du. i. ante t: s̄ melius cōponit a con r̄ vitā: qz cōuiciū ē imp̄operiū oīra vitā: vel cōtumelia: r̄ hoc magis mihi placet. r̄ dicit vitū peccatū: dedecus: macula. Itē vitia dicuntur in gr̄matica: que i eloquio catere debent: vt vitia annexa barbarismo r̄ soleocismo. De q̄b⁹ dixi in. iiii. r̄ coz. vitium p̄mam. vñ Doza. Omnibus est vitium cantozibus inter amicos.
- Vito.** a vita dicitur vito tas tani tare. i. cauere: effugere: q̄c q̄d cōtra vitāz ē declinare. vñ hic r̄ hec vitabilis r̄ hoc le: r̄ vitabundus da dū. Vito sponit vt deuicio tas: eui to tas. i. valde vitare. vñ hic r̄ hec deuicibilis r̄ hoc le: r̄ euicibilis le. r̄ per cōpositōem inuicibilis le: inuicibilis le. inuicio tas. q̄i non vitare. i. ad se trahere r̄ allicere. Vito r̄ eius composita actiua sunt r̄ p̄ducunt hanc syllabā ui. vñ Qui. de reme. Que nimis apparēt retia vitat auis. Item vito tas. i. vitā ornare. r̄ tunc dicit a vita
- te. p̄ infula r̄ scribitur similiē per vñ t: r̄ pdu. vi.
- Vitreus** in vitrum est.
- Vitricus.** a nouus deriuat hic vitricus ci. i. patris vel patriaster. s̄. qui vroz ex alio viro filiū vel filiaz habētez duxit. r̄ dicit sic q̄si nouitric⁹: qz a matre supducit no uus. vel dicit vitric⁹ a vitro: q̄si vitreus custos r̄ imagi nari⁹: qz non ē verus pater s̄ falsus. Sicut. n. p̄ vitrum res videt alia q̄ sit: vel cozpis imago r̄ nō res: sic videtur ille pater r̄ nō est. q̄ aut dicit vitric⁹: q̄si vicez tenēs custodis. i. patris: vel q̄si vitreus custos: etymo. ē: r̄ coz ri. penul. vñ Qui. de remedijs. Vitricus r̄ gladijs r̄ acula dimicet hasta. r̄ inde vitricus cia ciuim: adiectiue.
- Vitru.** a viro res dicit hoc vitru tri. vñ vitreus trea treū. r̄ or vitru: qz in sui p̄spicuitate trāsluceat. Naz liquor in eo positus extra declarat. vñ dicit Greg. in. xix. li. moza. exponens illud Job: Non adequabit ei aurū vel vitru. Auri inquit metalli nouim⁹ potiozi metallis oibus claritate fulgē. vitri vō natura ē: vt extrinsec⁹ visuz: intrinsec⁹ pura p̄spicuitate pluceat. In alio metallo quicquid intrinsec⁹ continet absconditur. In vitro vō quilibz liquor qual⁹ t̄net⁹ interius talis demōstratur exterius atq̄: vt ita dixeris: ois liquor in vitreo vasculo clausus p̄z. Quid ḡ aliud in vitro vel vitro accipim⁹: nisi illaz su p̄naz patriā: illā bonozū ciuū societatez: quoz cozda sibi inuicē r̄ claritate fulgent: r̄ puritate trāslucent: quā Jo. in apoca. xxi. ca. spererat quz dicebat: Ipa ciuitas aurū mūdū: simile vitro mundo. Qz enīz sancti oēs sū ma in ea beatitudinis claritate fulgebūt instructa auro dicit: r̄ qm̄ ipa eozū claritas vicisiz sibi in alteri⁹ cozdi bus p̄z: vt quz in vniuscuiusq̄ vultus attendit: simul r̄ scia vel scia penetra: hoc iterū aurū vitro mundo simile esse memozat. Ibi quippe vniuscuiusq̄ mentem ab alterius oculis mēbrozū cozpulentia non abscondit sed patebit anim⁹ cozpozalib⁹ oculis ipa etiā cozpozis armonia sic vniuscuiusq̄ tunc erit p̄spicabilis alteri: sicut nunc pōt esse asp̄icabilis sibi.
- Vitula** tule dimi. parua vita. Itēz vitalis parua infula vt corona: r̄ tūc ē diminutiū de vita. p̄ infula. vide i vitul⁹
- Vitulamen.** a vitis dicit hoc vitulamē nis vitea planta. s̄. illa infructuosa q̄ nascit ad radicē vitis: vel vbiq̄z dū taxat non sit natural. vel vt dicunt quelibz talis planta sic dicit a vitulo: qz nascat in terra a vitulis arata. vñ in li. sapiētie ca. iiii. Spuria vitulamina nō dabunt radices altas. r̄ pdu. la. vide de hoc i spuri⁹. Itē a vitis dicitur vituligo. vide in vitiligo.
- Vitulor** laris in vitulus vide.
- Vitulus.** a viro res dicitur hic vitulus li: r̄ hec vitula le: penul. coz. quasi a viriditate. i. ab incorruptione dicit: sicut r̄ virgo: vitula ergo parua est r̄ nondū enixa. Nā enixa inuēna est aut vacca. vel dicitur vitulus a vita: quia sit dignus vita. vnde vitulinus na num. Et nota q̄ vitula etiam dicitur quedam dea. s̄. leticie vel victorie: vel festum illius dee: vel exultatio victorie. vñ vitulor laris. i. letari voce. Itēz vitula dicit quoddaz instrumentum musicum. vñ vitulor laris. i. cum vitula cantare. Item vitula est diminutiū de vita. r̄ de hoc vide etiam in vitula.
- Vitupero** ras. a vita r̄ paro componitur vitupero ras. i. i vitaz alitius aliquid turpe obicere. vnde hic r̄ hec vituperabilis r̄ hoc bile. vnde vituperabiliter aduerbijs: r̄ hoc vituperium: r̄ hinc vituperosus sa suz. et comparatur. r̄ coz. pe vitupero.
- Vituarium** a viuo nis dicit hoc vituariū r̄j: locus vbi pisces pascuntur r̄ impinguntur r̄ viuunt.

Viuar. a viuo uis dicitur viuar cis ge. ois. i. viuudus: foris
z comparat. vñ bec viuacitas tatis. Et vt dicitur: Viuar
ingenium: s; viuudus est color oris.

Viuudus da duz. i. fortis: agilis. z deriuatur a viuus. vide
in viuar.

Viuo uis xi ctum. vñ viuus ua uiz. viuo cõponitur vt ad
uiuio uis. i. valde vel iuxta vt ad utilitatē viuere. cõuiuio
uis. i. simul vel cū alio viuere. vñ hic conuictus ctus ctni.
reuiuio uis. z hinc inchoa: viuuisco scis: aduiuuisco scis: cõ
uiuuisco scis: reuiuuisco scis. Viuo z ei? cõposita sunt neu
tra z faciunt p̄teritum in xi z supinum in ctni: z p̄ducit
vi. vñ versus: Viuo facit vixi: vici vinco: vincio vixi.

U ante L

Vlcero. ab vlcus deriuat vlcero ras rari rare. i. vulnerare
vlcus facere: vlcerebus implere. z componit vt deulcero
ras. i. valde vel deorsum vlcere vel vlcera auferre. ex
ulcero ras: in eodē sensu. z est actiuuz cuz suis cõpositis:
z corzi. ce.

Vlciscoz sceris vlt? suz vlcisci. i. punire vel vindicare. vñ h
vltor tozis: z bec vltir cis. vide in vindico.

Vlcus. ab oleo les dicitur hic vlcus ceris: q̄i olcus: qz oleat
vulnus ad aiām referē: vlcus vō ad corpis iniuriā. Itē
vltus est corpis recens plaga: vlcus inueteratū vulnus
Item vulnus quod ferro vel fuste vel lapide fit q̄i vi:
vlcus vero qd per se nascit in cute. s. putredo ip̄a: quia
oleat. vñ quidā: Illatū vuln? innatū dicit vlcus. vñ vlc
cerosus sa sum. i. vlcerebus plen? z cõparat vlcerosus fior si
m? vñ vlcerosē suus sine aduer. z h vlcerositas tati.

Vlcea ce locus pascie: ab vligo dicitur.

Vlginosus in vligo exponitur.

Vligo. ab vlna dicitur bec vligo ginis: naturalis humor ter
re ab ea nunq̄ recedens: s; ei semp adherens: q̄si insepa
rabile accidens. vñ vliginosus sa sum. i. vligine plen? et
pinguis: humidus: fecundus. vñ ager pp̄rie dicit vligi
nosus: qz semp vuet. Humidus vero dicit: qz aliq̄n sic
cat. z cõparat: z pdu. li vligo.

Vlyxes. olon qd est totū cõponit cuz renos qd est peregrinū
vel sensus. z dicitur hic vlyxes ris: q̄si olorenos
i. tot? in sensu: vel totus sensatus: vel q̄i pegrinus oīuz.
Iste designat sapientē qui in hoc mundo ouerfat tā
q̄ peregrin? Nō. n. hic habem? manentē ciuitatez: sed
quirim? futurā. Vlyxes. n. multuz pegrinat? est i vita
sua: z facit vt̄is vlyxes vel vlyxe. Qui. epi. in p̄nci. Dāc
tua penelope lento tibi mittit vlyxe. Item inuenit hic
vlyxe? rei. p vlyxes: vel vlyxe? rea reum possessiuum.
s; vlyxe? possessiuuz ē tetrasyllabū. vlyxe? vero pp̄riū
nomē ē trissyllabū: qz eu in v̄rō est dip̄thōg?. ḡtus vō
par ē in syllabis possessiuo: qz eu nō est dip̄thōg? ibi.

Vlyxens in vlyxes exponitur.

Vllus. ab vn? dicit vllus la luz. i. aliq̄s: z ē penul. ḡti cōis:
tñ in p̄sa temp̄ o3 acui vll? z inde vsp̄iā z vsq̄. i. in ali
quo loco. z cõponit vt nusp̄iā z nusp̄s.

Vlna ne fm quosdam ē vt̄isq̄ man? extēso: fm alios
brachiū vel cubitus qd ven? dicit. Luce. vij. ca. Accepit
eū in vlnas suas. i. inter brachia sua. grece vō vlineos vt̄
vlenos cubitus dicit. vñ bec vlna ne: z bec vlnula le: di
mi. z hic z bec vlnalis z hoc le: z vlnarius ria riu: ad vln
nam p̄tinens: z vlna nas in vlna mensurare. De hoc ē
dixi in brachium.

Vlnale in vlna exponitur.

Vlnalis in vlna exponitur.

Vlnula le dimi. parua vlna.

Vltor. ab vlciscoz sceris vltū tu: dicitur hic vltor tozis. i. puy

nitor: vindicator. Et vt dicitur Pap. Vltor fac ne ipune sit
scā iniuria. Defensor vō curat ne fiat iniuria. Itē vindic
ator differt ab vltore: qd potest patē in vindico cas.

Vltra aduer. loci. z cõparat vltra terioz tim? p̄t etiā esse
p̄positio q̄i regit casum: vt vltra rhenum.

Vliric. ab vltor: o3 in r̄ic fit bec vltir cis. i. punitrix: vt v̄n
dicatrix: z est fe. ge. in ntō actō z vtō singulari. In alijs
vō casib? est oīs ge. z facit ablatiuū singularē in e vel i
i: vltice vel vltici. vide etiā in vltir.

Vltro. i. vltra vel sponte.

Vltroneus nea neū. i. spontane? vt vltorioz. z d̄r ab vltro.

Vltus. ab vlciscoz sceris dicitur vltus ta tum. P̄pheta:
Et in noīe dñi: qz vltus suz in eos. z sepe accipit in pas
sua significatōe: vt vltus. i. vindicator: defensus. z cõpo
nitur vt inultus ta tuz. i. non vltus.

Vlua ne herba ē palustris. vñ vluosus sa sum.

Vlula le in vlulo las exponitur.

Vlulo las laui lare. i. flere: vt fortiter clamare: vlulatus fa
cere: z ē lupozū z semiaaz. vñ hic vlulat? tus tui. i. lamē
tum: meroz: fletus. z vlula le: quedam auis que flere vt
des. vñ dicit eā dici sic ab oleagi. i. a ficto flenti. In. xij.
Ista dicit: Et respondebunt ibi vlule in edib? eius. vt i
dicit glo. Vlule aues sunt magnitudinis corvine: que fi
gentes rostrum in lutum inuolende strident. Vlulo las
cum suis cõpositis siqua habet neutrum est: z scribi
tur per vnum l. corzi. vero primaz z penul. vñ Qui. epi.
Pronuba tefiphone thalamis vlulauit in illis.

U ante AD

Vmbilicus ci: penul. p̄duc. dicitur ab vmbro: qz fit quasi
vmbro iliozum. Est vero vmbilicus medius locus toti?
corporeis: z etiā iliozum: sicut vmbro dicitur media ps
cuti vel locus in medio clipei. Ex vmbilico pendet in
fans in vtero: ex eo etiā nutritur. qz autem dicit vmb
bilicus: quasi vbi vel vnde liquor erymolo. est. Et scias
qz luxuria viri est in lumbis: z feminis in vmbilico. vñ
dicit Grego. qz viris luxuria in lumbis sit: feminis i vmb
ilico. Testatur domin? qz de diabolo ad sanctum
iob loquitur dicens: Virtus eius in lumbis eius: z for
tudo eius in vmbilico ventris eius. A p̄ncipali igitur
sexu lumborum noīe luxuria designatur: quz domin?
dicit: Sint lumbi vestri p̄cincti. Lumbos. n. p̄cingi
mus quum carnis luxuriam p̄ cōtinentiam coartamus
vide in lumbis. Et scias qz ifans in ventre matris mir
git p̄ vmbilicum: vt dixi in sumen.

Vmbro bonis in vmbilicus vide.

Vmbra bre dicit aer carens sole: sic dicta qz fit quum solis
radijs aliquid obiscit. vñ vmbaticus ca cuz: penul. cor
re. z hoc vmbaculum li: z vmbrosus sa sum. z compa
rat. vnde bec vmbrositas tatis.

Vmbra tilis. ab vmbra dicitur hic z bec vmbra tilis z hoc le
fm hug. S; magis videt deriuari a verbo vmbro bras
quum cor. penul. sicut forbilis. Vel dic qz excipit a regu
la sicut pilis: si vis sustinere hug.

Vmbrella le: dimi. pua vmbra.

Vmbro. ab vmbra dicitur vmbro bras brati brare. i. ob
scurare: cooperire. z componit vt ad vmbro bras. i. val
de vmbare: ob vbro bras. i. vndiqz vmbare. Umbro
z eius composita sunt actiua.

U ante M

Vnanimis. ab vnus z anim? componitur hic z bec vna
nimis z hoc me. z vnanimus ma mū. i. vnus animi. vñ
vnanimē aduer. z bec vnanimitas tis. i. animi vnitas:

concordia. vide in animis. et cor. ni.
Vncia in vns est.
Vnciatim aduer. i. per vncias vel de vna vncia in aliam: et dicitur ab vncia.
Vncinulus li dimi. puus vncinus.
Vncin^o ni penul. pdu. vide in vncus.
Vncio as. i. vncia v^l vncijs mensurare. et dicitur ab vncia.
Vncio cis cir. i. alligare. vncio capere. et dicitur ab vnc^o ci.
Vnciola le dimi. pua vncia.
Vncio cas. i. curuare. et inde coponit^r abunco cas: adunco cas: redunco cas: subunco cas. i. post vel pap^r vncare: et e^o vncio actiuuz cu suis copositis.
Vinctus ab vnguo uis of vinct^r eta ctu. et opaf. vñ her vñ cura re: et hoc vinctu^r eti. et vincto ctas freq. a quo vinctu^r to tas: aliud frequē. De vinctōe extrema hēs in vnguo.
Vnc^o. ab vncio cas of vnc^o ca cu. i. curu^r: et hic vnc^o ci: in^o struuntuz curuū ad aliqd capiēdu. et hic vncin^o ni. Itē amos. viij. ca. Et ecce vncinū pomoz. et dicitur quidaz q^o vncin^o dicitur ab vnc^o. alij dicitur q^o deriuat^r ab vncio cas: nec e^o dimi. de vnc^o: nisi quo ad vocē: s; ideoz qd vncif vñ versus: Vncio dat vncinos: et eos nō pcutit vnc^o. q^o aut dicitur vncin^o qñ vngue cedens: etymologia e^o. Vncus oponit^r vt adicus ca cu: id recurū. vñ adunculus la lū: et obuncus ca cum: subuncus ca cum: aliquatūli curuus vel parum.
Vnda. ab eo is dicitur hec vnda de: et e^o vnda supior ps aq .i. supior liquoz q^o semp in motu e^o: s; aqua e^o statua et sine motu e^olis. vñ aqua dicit^r qñ equa. s; vnda p se nō e^o aqua: s; aqua in quodā motu et agitāōe: qñ ab eūdo et redeundo aqua vocata e^o: qñ eūda: qz semp est i^o motu. vñ vndofus sa suz. i. plen^o et frequēs vndis. et copaf. vñ h vndofitas tis. Itē ab vnda dicit^r vndo das: qd nō e^o in vñ: s; ab eo coposita: abundo das: erundo das: in^o tundo das: redundo das. et e^o vndo neutz cu suis copositis: et pduunt: penul. vndabit vndabā vndare: et ofilia vide in abundo das. Vel s; quosdā predicta vba coponunt^r ab vnda et ppositionib^o: et e^o vndare abūdare: bul lire. in cumulos surgere.
Vnde aduer. loci. i. a quo v^l ex quo loco: vel ex qua re v^l causa sim Papi.
Vndecennis. ab vndeciz et ann^o oponit^r vt hic et h vndecennis et boene. i. vndeciz annoz. vñ hoc vndecēnium ni: spacium vndecim annozum.
Vndecies aduer. nu. i. vndeciz vici^o: ab vndeciz dicitur.
Vndeciz plural^r numeri et indeclinabile nomē numerale ex vnum et decem coponitur.
Vndenarius in vndenus est.
Vndenus. ab vndecim dicit^r vnden^o na nū: et vndenarius ria rū: et hic vndenari^o rif. p illo numero. et vndecimus ma mum: et pdu. de vndenus.
Vndiqz aduer. i. ex of pte: et grauat^r penul. vñ qz cōiunctō enclitica non iclinat hic accentuz pcedentis syllabe ad se. i. iuxta se: qz pcedens vocalis corupta e^o in vndiqz Nam vndiqz coponitur ex vñ et qz: et silr ottingit in vñ niqz: qd coponitur ex vnuo et qz.
Vndo das in vnda exponitur.
Vndula le dimi. parua vnda.
Vnguentarius in vnguentum exponitur.
Vnguetū. ab vnguo dicit^r hoc vnguetū ti: et hoc vnguentis in eodē sensu. et hinc vnguetari^o ria rū. i. ad vnguetū pñens: v^l vnguetū vendēs: et vnguetō tas. i. vnguetō vngere. vide in vnguo guis. et vt dicit Papi. Vnguetū e^o e^o qd ex cōi oleo ofectu spēruz omixtiōe augetur odoris iucūditatē sumēs et lōge redolēs: et e^o neu. ge.

Vnguis. ab vnguo dicit^r hic vnguis h^o vnguis. vñ et hec vngula le. et e^o vnguis hominū et auū: vngula le: alioz aialuz: et dicit^r vnguis ab vnguo: qz eo solem^o vngere. Itē vngula dicit^r genus tormenti: qz effodiat. Itē et si dicit^r a fides: qz hac rei torquetur in eculeo: vt fides i^o ueniat. Item ab vngula dicitur vngulat^r ta tū: q^o habet vngulas magnas. vide in vnguo guis.
Vngula le in vnguo exponitur.
Vngulus. ab vngula of hic vngulus li: anulus gēnatus: qz sicut vngula carni: ita gēma anulo accingitur.
Vnguo gis xi ctū. vñ vinctus eta ctuz: et a gto vincti addita ofit vncio. Vnguo coponit^r vt adunguo gis: in vnguo gis: perunguo gis: vnguo gis: et eius coposita sūt actia: et faciunt pterituz in xi et supinū in ctū. Et scias qz vnguo in pma psona hz et post g: et o^o ouersa in is deberet scōdam psonaz facere vnguis: vt post g esset u: s; qz esset cōcidētia inter nomē vnguis: et scōdaz psonaz hui^o verbi vnguo si diceret vnguis: id ad vitandā cōcidentiā subtrahit^r u a scōda psona et ab oibus que formant^r ab ea: et dicit^r vnguo gis git et. De deriuatiuis autem e^o opinio. Quidam vero dicunt qz vnguentū et vnguen deriuant^r a secūda psona vngis: et sic nō habent u post g. Alij dicunt cu quib^o ego: qz vnguentū et vnguen deriuatur a pma psona. s; ab vnguo. vñ habet u post g: et vnguis non men simili^r. vnguo in pma psona hz u: s; in alijs non. Dic de vinctōe extrema videamus. i. q^o est sacramentuz ecclesie. Scias qz octo occurrunt ad sacramentū extreme vncionis: que inuunt^r in quadā auctoritate beati iacobi apostoli. Infirmat^r inquit quis in vobis iudicat p^rbyteros ecclesie: et orent sup eum vngentes eū oleo i^o noie dñi: et oratio fidei saluabit infirmum et alleuiabit eū domū: et si in peccatis sit dimittent^r ei. Primum e^o subiectū. i. psona singularis quō dicit: quis. Scōm est cā quō dicit: infirmat^r. Et quo p^r qz non debet dari nisi ifirmis q^o sunt in piculo mortis naturalis. vñ nō o^o dari latronibus qui occidunt: nec p^riant in bello vel in duello: qz fm fortunam sunt in piculo mortis non fm naturā. Tertium e^o postulatio et desiderū: quz addit: iudicat. Et quo p^r qz nō o^o dari nisi petēti verbo vel signo manifesto: et habenti vñz liberi arbitrij: q^o soli petē post^r sunt. vñ cōsuevit dicit: Non e^o vngēdus furiosus: morio puus. Dicitur autē morio a morte: eo qz in eo nō videt^r intellectus. Et hoc intelligas: nisi furiosus hēret lucida i^o terualla in quibus sacramentū recognosceret: qz sic ei in statu suo cōferri posset in periculo mortis. Quartuz e^o minister: quō dicit: p^rbyteros ecclesie. Et quo p^r qz hoc sacramentuz nō o^o dari nisi a sacerdotib^o: non a laicis nec et a diaconib^o: et inde e^o qz sacramentū extreme vñctōis non e^o sacramentum necessitatis sicut baptismus vñ non ita cōmittit^r dispensatio eius oibus in articulo necessitatis: s; solis illis quibus ex officio opetit. i. sacerdotib^o. Diaconib^o autē etiā baptizare non competit ex officio. Quintum e^o materia. vñ dicit: vngentes eū oleo. Nam materia huius sacramenti est oleum oliue cōse cratum ab episcopo. In omnibus nanqz sacramentis q^o indigent materia sanctificata p^rus sanctificatō materie fit p episcopū: et vsus quibz per sacerdotē: vt ostēdatur sacerdotalis potestas ab epali deriuata. Nec o^o balsamum poni in materia hui^o sacramenti: qz balsamuz ppter odore pertinet ad bonitatem fame: qua de cetero non indigent ppter se exeuntis: s; indigent tñ mitore oficie qui p oleū signatur. Sextum e^o forma secretatiōis olei vel sacramenti quō dicit: in noie dñi. Septimum e^o modus quō dicit: Et orent super eū. Octauuz e^o effect^o

duplex. s. alienatio infirmitatis: et maxie si expedit: et remissio peccatorum. vñ dicit: Et si in peccatis sit dimittent ei. Itē nota qd sacramētū extreme vñctōis nō dicitur offerri in tpe general' infēcti alicui psonē nō laico: nec sacerdoti: nec et religioso: nisi sup hō bēant pūilegiū spāle. Itē vt dixi in mā sacri extreme vñctōis est oleū. S; mā sacramēti cōfirmatōis ē oleū balsamatu: vt oleū pteat ad cōscientiā quā opret nitidā habē eos qd p̄fessores diuine fidei cōstituit: et balsamū ad famā quā opret diffundere et vbiis et factis fidei p̄fessores. Sacri aut cōfirmatōis et ordinis solis ep̄is reseruat: vt ip̄s offerre possunt et imp̄niē character in sacramēto cōfirmatōis: vt dixi in character. vide etiā in sacramentum.

Vnicolor lozis oīs ge. i. vnus coloris. et cōponit ab vn et color: et corripit co.

Vnicordia die. i. concordia ab vnicors dicitur.

Vnicornis. ab vnus vna vñ et cornu cōponit h et h vñ cornis et hoc ne: habēs vnum cornu: et substantiue bec vnicornis h cornis aīal habēt vñ cornu in fronte: qd et monoceros et rinoceros dī. Propheta: Et a cornib' vnicornū humilitatē meā. vide supra in rinoceros.

Vnicors. cor pponit cū vn et dicit vnicors dis: cōis ge. q̄si vni cordis. s. cōcors. vñ vnicōcordiē aduer. Et scias qd antiq̄ dicebat hic et h vnicordis et h de: sic dixi i cor.

Vnicuba be. i. vni viri vxor: et cor. penl. q̄si cū vno cubās.

Vnicum ca cum in vnus exponitur.

Vnifico cas. i. vnum facere: vnire. vñ vnificus ca cum.

Vniformis. ab vna et forma pponit hic et bec vniformis

et hoc me. i. vnus forme. vñ vniformiē aduer. et bec vni

Vnigam. ab vn et na nū et gamos vni formitas t.

gam. ma muz: qui vni tñ nupit. s. qui vel q̄ hūit vel bz

vnā vxorē vel vñū maritū. vñ bec vnigamia mie. i. vne

nuptie: vñ p̄petas q̄ aliq̄s dicit vnigam. et cor. ga.

Vnigenit in genit exponit.

Vnimate in amazones exponitur.

Vnimodus da dū. i. vni mōi ab vn et modi cōponit.

Vnio. ab vn dicit vnio nis nini nire: et vno vnas. i. cōgregare: cōiungere. S; vnare. i. cōgregare: ita vt ex congregat' non efficiat vñū. s; vnire ē ita cōiungē vñ cōgregare qd ex cōiunctis efficiat vñū: quasi vñū ex duob' vel plurib' facē. Et hinc vni' ta tuz: et bec vnio onis: et vnitū' ua tuz. i. cōiunctiuus: congregatiū. Et componit vt adunio adunis: cōiunio nis. et similiter componitur aduno nas: cōiuno vnas. Vnio et vno actiua sunt cum suis cōpositis: et pdu. u. Item inuenit hic vnio onis p lapide vel stella. vide in vnus.

Vniuersale. ab vniuersus sa sum: dicit h vniuersitas tas: et formaf ab hoc gō vniuersi: addita tas: et hic et h vniuersal' et h le. et differt vñe s; logicos a p̄dicabili: qz vñe diffinit p̄ eē: p̄dicabile vō p dicit. P̄dicabile. n. ē qd ap tū natū ē de plib' dicit. Vñe aut est qd est aprū nam eē in plibus. P̄dicabile siue etiā vñe diuidit per genus dīam: sp̄z: p̄pzius: et accidens: de quib' quinqz determinat Porphyri. et vt dicit Arist. in. i. de aīa: Vñe autē nihil ē: aut posteri' est. Ad cui' intelligentiā nota qd triplex est vniuersale: quoddā est in re. s. natura ipa que ē in particularib': q̄nis in eis nō sit fm rōnez vniuersalitatis in actu. Est etiā quoddā vniuersale qd est a re acceptū p abstractōem: et hoc vniuersale posteri' est. et h modo forme rerū in mēte angelica existētes non sūt vniuersales. Est insup vniuersale ad rem qd est pri' re ipsa: sicut ē forma dom' in mēte edificatoris.

Vniura re penul. cor. vni viri vxor: vel mulier vñū vñū habēs. ab vn et vir cōponitur.

Vniocus. ab vn vna vñ et vox cōponit vnioc' ca dī: et dī vniocū qd vna voce tñ vnum figt. et cor. uo: sicut vult Du. Scdm vō logicos: vnioca sūt quoz nomē ē cōe: et fm illud nomē rō substantie ē eadē vt nomē aīalis ē cōe hōi et boui: et siliter diffinitio eius fm illud nomē. Dicimus enī: hō est aīal: bos est aīal. et silr hō est substantia aīata sensibilis: et bos est substantia aīata sensibilis: et sic nomē est eis cōe. et silr rō siue diffinitio eoz ē eadē: fm illud nomē. Nihil enī ē hō fm qd aīal est nisi substantia aīata sensibilis: et silr bos: et sic rō ei' cōis ē et

Vno nas: in vnio nis exponit.

Vnq̄. i. aliq̄: q̄nqz: aduer. t̄pis. vide in nunq̄.

Vntis tis. mal. ge. i. vntia. et dī a vñcio cis: qz vniuersitatez minoz ponderū sua vnitatie vinciat. i. cōplectat. Cōstat vō ex dracmis octo. i. scrupulis vigintiūtuoz. qd et pin de legitimū pond' habet: qz numer' scrupuloz ei' hō ras diei noctisqz merit: vel qz librā efficit duodecies cōputata. et inde dī bec vntia tie. Itē vntia vel vntis cōponit: vt h q̄ncūs tis: septūs tis: decūs tis. et format gūis a ntō remota s et addita tis: vt vntis: decūs cūtis. Vntia cōponit: vt semiūntia tie. i. media vntia.

Vn' .ena grece: latine dī vñū. vñ vn' vna vnum: q̄si en'. et inde vnic' ca cū. i. sol'. singularis. Vñ' ex multis dī: sed vnic' solus ē. Itē vn' numerat: vnic' vō intra numez finit. Itē vn' ad numerū p̄tinet: solus vō de multis in telligē. et ab vn' vni' vni: addita tas fit bec vntas tatis Itē iste ablatiu' vna ponit aduerbiallyter: et tunc acuit in siue: vt vna. i. pariter: vel insimul: et figt vna comitatū vt Vna p̄ficiscunt. Pariē vō figt equalitatē: vt Viam pariter cū illo ducit. Ab vn' cōponit vniformis: vnicolor: et multa alia de quib' dixi in suo loco. Sed siue ut queri: an sit dicendū vigintiū' hō: vel vigintiūnus boies: sed h q̄sitū ē in vigintiū'. Et nota qd vnus q̄nqz figt aīoz vnitatē. vñ in Actib' ap̄toz. c. iiii. Multitudinis autē credētū erat cor vñū et aīa vna in dīo. et fm hō possit dici i plurali: Itē mulieres sūt vne. i. vnānimes et corda vñā sūt vna. i. vnānima. vnde Lucan'. Secerūt nephas in ptib' vnīs. i. vni' animi et volūtatis. Silr pōt in plurali declinari vn': q̄n ponit cū quibusdā noīb' q̄ tñ in plurali declinant: vt Vna arma: vne nuptie: sicut dixi in tertia pre in. c. de numero noīuz. Itē nota qd vn' facit gūm vni': et dñm vni fm modernos. tñ apud antiquos mobiliē declinat vni vne vne: dīo vno vne vno: sicut alij alie alij: alio alie alio. et ita itelligas de alijs nomib' q̄ declinant fm modernos fm modū p̄nomi nū secūdi modi: vt vn': totus: sol': nullus: ali': vter: al': alteruter: neuter: vterqz. vñ adhuc dicim'. Cui' generi neutri: quoz oīum tria solū habēt vtōs. s. vn': tot': sol'. et p̄dictoz oīuz gūis singularis pdu. penul. Auctoritate tñ poetica pōt in versu bzenari: qz in versu cōis est. In p̄sa tñ semp acuit penul. nisi ali' qd semper p̄ducit: vñ alteri' qd semp bzeniat: sicut dixi in ali'. Item ab vn' deriuat h vnio onis: lapis p̄ciosus sic dicit: qz tñ vn' et nunq̄ duo vel tres simul repiant. Inuenit etiā vnio p stella: et p cepe. et bec vnio dī p iunctiōe vel cōgregatiōe: et tuc dicit ab vnio nis. In Papiā dī: Vniones qdā margaritte sūt. Itē inuenit vniūsmozis dicitio cōposita oīs ge. et indeclina. i. scors: vt Itē boies sūt vniūsmozis. i. scordes et vnānimes. vñ in P̄sal. Qui habitare facit vniūsmozis in domo. Itē scias qd vnum s; Aristō. est indiuisū a se et diuisū ab alijs. Et vt dicit p̄lus. est in substantia facit idē: vñū in q̄ritate facit equale: vñū in qualitate facit file. Itē scias qd vni' tas bonozū est: et ista ē vtilis et vtuosa. et est vntas ma

loz: et hec e notia et pnciosa. vñ dicit Brego. in. xxxiij. moral. Sicut perniciosum e si vnitas desit bonis: ita et pnciosius si no desit malis: qd bn maris rubzi scissioe signat. du. n. i. duas pres vnda diuidit electo poplo ad terrā pmissiois iter ostendit: qz du maloz vnitas scin diū bone mētes ad h qd appetūt pducūt. Si maloz vnitas notia nō fuisset: nequaquē diuina puidētia sup bientiū linguas i tāta diuersitate dissipasset. vide i par et in thomas. Dic nota qz vt dicit btūs Bernard⁹ in v. li. de cōsideratōe: mltiplex e vnitas. Nā est vnitas q collectiua dici pōt: qū verbi cā: mlti lapides faciūt acer uuz vnū: et e vnitas cōstitutina quz multa mēbra vnuz corp⁹: vel mltē pres vnū quodcūqz totū cōstituūt. et est cōiungatiua qz fit vt duo iā non duo sint s; vna caro: et e natia: qz aīa et caro et vnus nascit hō. Est et vnitas potestatiua: qz hō virtutis nō instabil nō dissilū: s; vn⁹ sibi met semp nitē inueniri. est et cōsentanea: quz p charitatē multoz hominū est cor vnū et aīa vna: et est votia quz aīa votis oibus adherens deo vn⁹ spūs est cū deo et e dignatiua: qz limus nr a dei vbo in vna assumpt⁹ e psonaz. Verū hec oīa: qd ad illud vey et summi atqz vt ita dicā vnice vnū vbi vnitate cōsubstantialitas facit: buic vnū qd vis illoz si assilēs: erit quodāmod vnū si cōpares illo. Jgīf inter oīa que vnū recte dicunt arcey te net vnitas trinitatis: qua tres psonē vna substātia sunt. scdo illa pcellit: qz ecōuerso tres substātie vna in xpo psona sunt: et subdit post pauca. Dico in xpo vbi aīaz et carnē sine cōfusione eēntiaz vnā esse psonā: et itē absqz p iudicio psonalis vnitatis in sua nūerositate pmanere. Nec negaueriz hanc ad illd quoqz gen⁹ vnitatis pntē qz aīa et caro vn⁹ hō est. Decuit qpe familiaris simili usqz euz hōs cōuenire cōstitutioe: qd p hōie cōstitutū e sacramētuz. Decuit et cū summa qz in deo et deus e vnitate cōgruere: vt quō ibi tres psonē: vna eēntia: ita hic cōueniētissima qdaz cōtrarietate tres eēntie sint vna psona. vides ne pulcre inter vtrancqz vnitates hanc coly locari: i eo vtiqz qui cōstitut⁹ est mediator dei et hominū: qz hō xps iesus pulcherrima inquā cōuenientia vt salutare sacramētū cōgrua igif quadā similitudine am bob⁹ respōdeat: vt saluātū videlz et saluato tantā deniqz tāqz exp̄ssaz vnionis vīm in se pferat ea psona in q de⁹ et hō vn⁹ est xps: vt si illa duo de se inimicē p̄dices non erraueris: deuz videlz hominē: et hominē deuz vere cas tholiceqz p̄nuncies. Non autē similitē vel carnē de aīa vel aīam de carne: nisi absurdissime: p̄dicas: et si similitē aīa et caro vn⁹ fit hō. vide in psona. Et p̄dicitis v̄bis bernardi colligit qz vnū esse hipostaticū tñ est in xpo.

U ante D

Vo vis vi vere dicit ab vna qd est vere humere vel poti⁹ madefacere: et e u vocalis in vo vis: et non e in vsu. et in de fm quodā interposita b cōponit cū in et dicitur in buo buis: et cū con et dicit cōbuo buis.

Vocalis. a vox dicit hic et hec vocalis et h le: et hec vocalis: fra que p se vocē facit: et sine quib⁹ litteral vox pferri nō potest. et sunt quinqz vocales. f. a. e. i. o. u. et definit ablatiu⁹ in i: hec vocalis: ablatio ab hac vocali. Et scias qz vox vocis et vocalis pducunt u an c: vt pz in illo vsu magistrali: Ab cū vocali reliquis vult associari. vñd vi tiōsuz est illud: Perimūt s̄malimpha vocalem.

Vocatiu⁹. a voco cas dicit vtūs ua uuz: ad vocandū apt⁹ vel vocatōem designans. Itē vtūs dicit⁹ est quidaz casus: qz p eū aliqū vocam⁹: vt o virgili. Dicit etā saluatori: qz p euz salutam⁹: vt saluo e enea: qui tñ semp

scde psonē adiungit. Nam reliqui casus noimū tertie sunt psonē: pprie tamē p figurā adiungit aliqū cum p ma vel scda psona: vt ego iohes scribo: tu petre vel pey tra vel scribis: ille p̄s. scribit. et obtinuit vtūs extremum locū apud grecos: quippe ip̄fectior ceteri esse videt. nisi vō scde psonē cōiungi nō pōt quz supiores q̄ttuoz oēs psonas possint cōplecti figurate adiuncti p̄noib⁹. Ablatiu⁹ casus pprius e romanoz: vt dicit p̄s. in. v. li. vide de hoc in tertia pte in ca. de casu noimū.

Vociferor raris rarus suz rari: verbū deponen. i. clamare: vocē feraz emittere: et qnqz ponit simplr p loqui. vñd vociferans tis ge. ois: et cor. se.

Vocito tas frequen. i. frequētē vocare: et format ab vltio supi. de voco cas. f. vocatu: a mutata in i b̄neū: et u in o vt vocatur: vocito tas fm p̄s. vñ quidā: Plena volis multis vocitat⁹ subdola vulpes.

Voco cas caui care. i. appellare: noiare: clamare. et pponitur vt aduoco cas. i. ad se vocare. Cōuoco cas. i. sil cum alio vocare: euoco cas. i. extra vocare: inuoco cas. i. auxiliū vocare. Aduocat patrociniū datur⁹: inuocat p̄stī turus auxiliū: euocat p̄stītur⁹ obsequiū: prouoco cas. i. irritare: pozo vocare: reuoco cas. vñ hic et hec reuocabilis et hoc le. et cōponit vt irreuocabil le: euoco cas. i. seorsuz vocare. Uoco et ei⁹ cōposita actia sūt. et cor. vo.

Vola le fe. ge. est media ps man⁹ vel pedis. Itē vola i aui bus e media ps alaz quaz motu pēne agitant.

Volatil. a volo las dicit hic et hec volatilis et hoc tile: et hic volatus tus tui. et cor. ti.

Volem⁹. a vola dicit hec volem⁹ mi: quoddā gen⁹ piri: qz facit pira adeo magna qz vix in vola possunt includi ita bñ iplent illā. vñ hoc volemū mi fructus eius.

Volito tas verbū frequen. i. frequētē volare: et format a volatu vltio sup. de volo las: a mutata i i b̄neū: et u i o.

Volitū in volo vis est.

Volo. a vola qz e media ps alaruz in aui⁹ dicit volo las laui lare: qz volas remouere. Uolo pponit vt aduolo las. i. volare ad aliqd: abuolo las. i. longe ab aliquo volare separe: cōuolo las: circūuolo las: deuolo las: euolo las: interuolo las: puolo las: puolo las: obuolo las: subuolo las. i. subr vel post vl paz volare: supuolo las: trā suolo las Uolo et ei⁹ cōposita neutra sunt. et cor. hanc syllabā vo. vñ Facetus: Naz cito sepe ruit qz sup astra volat. et Doza. in epi. Euolat emissum semel irreuocabi

Volo vis vult volui velle: et e volo min⁹ le verbū qz opto: et opto min⁹ qz cupio. Uolo cōponit vt malo maui maui: nolo nōis nōiui. Uolo et ei⁹ cōposita sunt neutra irregularia et carent supi. et faciunt p̄teritū in lui et carent ip̄eratis p̄ter nolo qd hz noli nolite: et facit p̄ma psona plalis p̄ntis indicatiui nolui: sicut q sum⁹. et cor. p̄mam volo: s; pducit eā nolo. vñd versus: Longē nolo s; b̄neū o volo. Et Iuue. Sic volo sic iubeo sit p rōne volūtas. Et velum lis cor. et ve. s; velis a velum numeri plalis pdu. ve: vt hēs in velum. Et sciz as qz regularitē deberet declinari volo volis. S; vt dicit p̄s. in. ix. li. Si volo volis diceret: vtūs et ablatiu⁹ plu ral estimari posset bui⁹ nois qd est vola. Uolum⁹ p i hz u pennil. vt volum⁹ p volim⁹. Itē volo caret supis vt dicit⁹ est fm vsu. deberet tñ facere vultū: sicut patz p nomen p̄cipiale vult⁹: qd fm p̄s. nascit ab eo: et tñ e iaz in vsu volitū apd theologos. vñ volit⁹ ra tuz: et hoc volitū ab eo. et cor. li. Itē volitio onis. i. volūtas.

Volpiscus sci: vir nobiliter natus. et dicitur a vultus.

Volucer. a volo las dicit hic volucer hec volucris et h cre. i. velox. Diere. xij. Cōsumptū est aial et volucere. et h vo

lucris hui⁹ volucris. i. auis. Inuenit tñ qñq̄ hic volu-
cer vel volucris p̄ aue in maf. ge. z cor. nãliter penl. vñ
p̄ndenti. Cõdidit volucres victũ z inde foze viles.
Et scias q̄ antiq̄ dicebat h̄ z h̄ volucer vel cris z h̄ cre:
sic ostendi in tertia pte vbi egi de declinatõe noĩuz.

Volumen. a voluo uis dicit hoc volumẽ nis. i. reuolutio
vñ liber dicit volumẽ ppter multas reuolutões char-
tarum: z pdu. lu.

Volũtas. a volno uis dicit h̄ volũtas tis p n: z hec volu-
ptas tis p p. Volũtas p n ẽ desiderũ nõdũ adeptẽ rei:
sz voluptas p p ẽ rei adeptẽ delectatio bone vl̄ male: z
ppzie carnalis delectatio. z ẽ volũtas tñ in bonis: sz in
malis z flagitiosis factis cupiditas. ppzie nõ dicit volũ-
tas. z hinc volũtari⁹ ria rũ: z voluntatiũ⁹ ua uũ: z vt di-
cit in. iij. de aia: In rõe ẽ volũtas. Dic nota q̄ volũta-
tis noĩe aliqñ vis. s. natural potẽtia volẽdi: aliqñ actus
rõis ip̄ vis signat. Vis aut̄ ip̄a natural̄ infra numq̄
peccatũ ẽ: sic nec vis memorãdi vl̄ intelligẽdi. sz act⁹ h̄
vis q̄ z volũtas dicit tũc pctñ est qñ iordĩnat⁹ est. Sz
põr queri: Quare h̄ natural potẽtie. s. volũtatis actus
pctñ ẽ: sz aliãz potẽtiãz act⁹ pctã nõ sunt. s. potẽtie me-
morãdi cui⁹ act⁹ est memorare: z potẽtie intelligẽdi
cui⁹ act⁹ est intelligẽ: Ad hoc ẽ dicendũ q̄ alteri⁹ generl
est act⁹ volũtatis q̄ act⁹ memorie vel intelligẽtie. Dic
võ act⁹ est ad aliqđ adipiscendũ vel nõ admittẽdũ: qui
nõ põt eẽ in malis qñ sit malus: velle võ mala maluz ẽ
sz intelligẽ vel memorare mala: malũ nõ ẽ: q̄uis eozũ
quidã etiã z h̄ actus malos eẽ interdũ nõ iprobe asse-
rant. Memorat. n. interdũ q̄s mala vt faciat: z querit i-
telligẽ vey vt sciat ignare. Itẽ scias q̄ demõdes imp̄-
mũr i fantasã q̄ est obiectũ intellect⁹: sicut color visus:
vt dicit in. iij. de aia. Sz angeli boni ẽt intellectũ directe
iprimẽ pñt: qz fm̄ Aug. opant̄ in intelligẽtiã nras mirl
quibusdã moĩs. Hoc aut̄ ẽ inq̄stuz lumẽ intellect⁹ nr̄i
z fortat̄ per intellectuã lumẽ ipozuz. sz hoc demonib⁹
nõ aperit: qz q̄uis nãle lumẽ eoz̄ efficaci⁹ fit q̄ lumen
intellect⁹ nr̄i: tñ lumẽ gr̄e nõ sunt pfecti: sz tenebris cul-
pe obũbrati. z iõ nõ intendũt iudiciuz rõnis nr̄i rectifi-
care p zfortatõem intellectuã lumĩs: sz aliqñ nobis ostẽ-
dere ex q̄b⁹ decipiamur: qđ faciũt fantasmatã illustrã-
do. Dicunt̄ võ aliqñ incẽtores demõdes inq̄stuz faciũt
feruere sanguinẽ. z sic aia ad occupiscendũ disponit̄: sic
z quidã cibi libidinẽ puocant. De⁹ aut̄ solus in volun-
tate iprimẽ põt: qđ est. ppter libertatẽ volũtatis que ẽ
vñã sui act⁹: z non cogit̄ ab obiecto sic intellect⁹ cogit̄
demõstratõẽ: iõ z voluntas merito apud deũ iudicat̄:
q̄ semp̄ auctẽ libera ẽ: z nunq̄ cogi põt. vñ etiãz ptolo-
me⁹ dicit q̄ hõ sapiẽs vñãz astris: qz. s. p sapiẽtiã z volũ-
tatẽ suã liberã põt vitare ea ad q̄ astrã disponũt. vide i
arbitriũ. Itẽ zstuenit q̄ri: an oẽ pctñ sit in volũtate: sz
h̄ determinatũ est i pecco cas. Itẽ scias q̄ vt dicit Die-
ro. Facili⁹ relinquit̄ saccul⁹ q̄ volũtas. vide in violen-
tis. De duplici dei volũtate hẽs in petito. Itẽz vt dicit
Aug. Dia cõplenit q̄ qđ potuit fecit: qz volũtas pfecta
faciẽdi reputabit̄ p ope sc̄i. Itẽ leo papa dicit: Nemo ẽ
q̄ nõ possit aliqũã benivolẽtie portõem. nulli. n. puus
ẽ census cui magn⁹ est anim⁹. Maioza qđez sunt ipẽ-
dia diuinitũ z minoza mediocriũ: sz nõ distat fruct⁹ ope-
rũ vbi idẽ est affect⁹ opantiuz. Itẽ quidã poeta: In te
nui mēsa satis ẽ imēsa volũtas. vide in diues.

Voluo uis volui voluũ. vñ hic z hec volubilis z h̄ le. vñ
volubilr aduer. z hec volubilitas tis. Voluo cõponit̄
vt aduoluo uis. i. iuxta aliqđ voluere: abuoluo uis. i. ab
aliquo voluẽ z remouẽ: conuoluo uis: circũuoluo uis:

diuoluo uis: deuoluo uis: euoluo uis: oĩa i eodẽ sensu
.s. explicari: extẽdere: inuoluo uis: puoluo uis: puoluo
uis: obuoluo uis. i. circũuoluo z contego: reuoluo uis:
subuoluo uis: post vel subtr⁹ vel paz voluẽ: transuoluo
uis. Voluo z eius cõposita sunt actiua: z faciũt pteritũ
in ui syllabam z supinum in lutum.

Voluptas. a voluo uis dicit hec voluptas tis. vnde volu-
ptuosus sa suz. z cõparat̄. z voluptuari⁹ ria rium. i. dele-
ctabilis. z voluptuarie aduer. fm̄ voluptatẽ. et inuenit̄
voluptas p delectatõẽ bona vel mala. Que aut̄ sit dis-
ferentia iter voluptatẽ z voluntatẽ dicit in voluntas.

Volutabũ bzi penul. nãliter cozepta. i. volutatio apozũ
vl̄ loc⁹ cenosus vbi pozci voluũt: z videf cõponi a vol-
uo z aper: qñ volutapũ: qz ibi apzi vel pozci voluũt:
z p traslatõem dicit volutabũ q̄libz cenositas vl̄ turpi-
tudo in quo hõ inuoluit̄: vt dicit in volutabro vitorũ
vñ in scõa epl. Petri. iij. ca. Cõtingit võ eis illb̄ puerbũ
Lanis reuersus ad suũ vomituz: z sus lotã i volutabro

Voluto. a voluo uis ui tuz tu: u in o fit voluto
lutũ. i. frequẽter voluere vbiuz freq. z pdu. lu.

Voluus. a voluo uis dicit hic volu⁹ ui: quedãz herba: qz
radix eius fit volubilis z rotunda vel genus ẽ fungoz
rotundozum z volubilium.

Vomer. a vomo mis dicit hic vomer vel vomis ris: dẽs
aratri vel ferrũ quod ifigit dentali: qz euomat terram
vel qz humũ eruat vel feriat. Ita. ij. ca. Et zstabunt gla-
dios suos in vomeres. z cor. penul. gti. sz pduc̄ pmam.
vide in vomo.

Vomita mire fe. ge. i. vomit⁹ vel nausea: vel gen⁹ aposte-
matis quo emittunt̄ intestina: z dicit a vomo mis.

Vomitũ tij in vomo mis est.

Vomo mis mui tuz mere. i. emittẽ cibũ acceptũ vel aliud
p os. vñ hic vomit⁹ tus tui: z hec vomita te: z h̄ vomiti
tz tij. i. vomita vel vomit⁹: z hic vomer ris: penul. corz.
.i. vomeris sũmitas. z vt dicit Prif. in. iij. li. Vomex des-
finit in ex cozeptã. Uomo componit̄ vt cõuomo mis:
deuomo mis: euomo mis: reuomo mis. z ẽ vomo neu-
trũ cuz oĩbus suis cõpositis: z cor. vo. vñ in auroza dicit̄
tuis: Euomit in terrã belua iussa ionaz. sz vomer vel vor-
mis pducunt vo. vnde versus: Biebas sepe vomis: iõ
nomen tibi vomis.

Vozago ginis penul. pdu. z exponit̄ in vozoz ras.

Vozoz ras rauri. i. destruet̄ vel cõsumẽ edẽdo vl̄ bibẽdo su-
pffne bona sua dissipare. vñ vozoz cis ois ge. z h̄ vozoz
go ginis. i. edacitas: gulostitas. z qz gulostus z vozoz oĩa
cõsumit: iõ vozozoz trasũptiue sumit̄ p zsumptõẽ z de-
structõẽ. Qđ. n. cõsumitur z destruit̄: qñ deuozozuz vi-
des. vñ dicit vozozoz ciuitatis p ruina vel destructõẽ.
Itẽ qz hõ vozoz qñ nõ põt ipleri cibis: iõ vozozoz põif
p loco pfundo z insatiabili z inexplebili: sicut ẽ bara-
trũ. Itẽ a vozoz dicit hic vozozoz tozis: z inde oz in rix
hec vozozoz tris. Uozoz cõponit̄ vt deuozoz ras: inde
deuozozoz. z cor. pmã voro. vñ in auroza: Quos prope
fornacem sentit adesse vozoz.

Vortex. a verto tis dicit vortex ticis nodus vel eminẽtia
globosa que ad moduz verticis apparet in ligno. vnde
Sapientie. xiiij. Lignũ curuum z vorticibus plenum.
Item vortex appellat̄ circularis reuolutio aque: sicut
solet fieri ex nimio ipetu aque: z vbi sit magne fouee
in aqua. vñ Qui. meta. Vorticib⁹ frequens erat viperi-
us amnis. z sz antiquos vortex inuenit̄ p vertex. vide
in vertigo z in vertex.

Voso fas dicit a vos: sicut tuo tuas a tu. vñ quidã: Unũ
vosanus falso: vereq̄ tuamus. Traxit vero voso fas ab

hoc plurali vos: et tuo as ab hoc singulari tu. utz autē
vni dicendū sit vos: dicit in tertia pte vbi egi de nune/
Votius in votū exponit. ro nois.
Voto tas in votum exponitur.
Votum a voueo dicitur hoc votū si: desiderū vel pmissio
vni votius ua utz. i. voto plen^o vel astrictus: vel voto
pmissus. Itē a voueo ues votū tu: n in o voto tas: ver
bū frequen. i. frequēter vouere: a quo votito tas aliud
frequē. Itē a voueo ues dicitur votus ta utz. i. pmissum
Itē cōponit vt cōuotus ta utz. Dic nota qd votum ē
testificatio quedā spontaneē pmissiois que a deo: et de
his que dei sunt pprie fieri dicitur. Est autē hec definitio p/
fecta: qz ponit et pmissionē que ē essentialit^r votū: et tā
git voluntatē in hoc qd dicit spontaneē: que est cā obli/
gatōis: et cōfirmationē vltimā pmissionis que alias
īcludit in hoc qd dicit: testificatio: et voti terminum q
est ad altrē in hoc qd dicit quod dicit deo fieri: et mām ī
hoc quod dicit: qd est de his que dei sunt. Vel votū ē
alicius boni cum deliberatione facta pmissio. Si vō
fiat de re mala vel etiā bona: s; sine deliberatōe nō ob/
ligat: qz sicut dicit canon: In malis pmissis rescinde fi/
dē: et turpi voto muta decretū. Et scias qd licz votum
eorz qui sunt alteri^o potestati subiecti nō sit firmū sine
cōsensu eoz quib^o subijciunt: nō tñ peccant vouendo
qz in eozū voto ītelligit debita cōditio. s. si suis supiori/
bus placuerit: vel si supiores sui nō renituntur. Itē
scias qd votum simplex īpedit matrimonū cōtrahendū
sed non dirimit iaz cōtractuz. Votum vero solēne impe/
dit cōtrahendū et dirimit iam cōtractum. Votum. n.
solēne ex sui natura habz qd dirimat matrimonū iam
cōtractuz: in quantum. s. homo p ipm amittit sui corpis
prātem: deo illud ad perpetuam cōtinentiam tradens:
et iō nō potest ipm tradere in potestātē vxoris matris/
monū cōtrahendo. Et qz matrimonū: quod sequi/
tur tale votum nullum ē: ideo votuz predictuz dirimit
re dicit matrimonium cōtractum. Et si dicat: votum
simplex nō minus obligat apud deum qz votuz solē/
ne: vt dicit decretal: S; votū simplex nō dirimit ma/
trimonū: igit nec solenne votū matrimonū dirimere
potest. Respondeo qd votū simplex quo ad deum dicitur
tur min^o obligare qz solenne in his qd ad deū spectant:
sicut ē sepatio a deo p mortale peccatū: qz mortāl^r pec/
cat frangens simplex votuz: sicut solēne: quāuis grani/
tis sit peccatuz frāgere votū solēne: vt sic cōparatio ac/
cipiat in genere: nō in determinata qūitate reatus. s; qz
tum ad matrimonū: p quod hō homini obligat: nō
opret qd sint equalis obligationis ē in genere: qz ad q
dam obligat votū solenne et nō simplex. Nota etiā
qd ille qui cōtrahit matrimonū p verba de pñti post
votum simplex nō pōt vxozes suaz cognoscē carnalit^r
sine peccato mortali: qz adhuc restat sibi facultas com/
plendi cōtinentie votum an matrimonū cōsummatum
s; postqz matrimonū cōsummatuz est: sibi scām est illicitū
nō reddere debitū vxori exigēt: tñ ex culpa sua: et iō
obligatio ad hoc se non extēdit: tñ debz p lamentū pe/
nitentie recōpensari p cōtinentia nō obseruata. Quā/
tum autē ad ea in quibus nō est factus ipotens votuz
cōtinentie seruare: adhuc post cōtractū matrimonū
obligat ad seruanduz: ppter quod mortua vxore tene/
tur totalit^r cōtinere. et qz ex matrimonij vinculo nō obli/
gat ad debituz petendū: iō nō potest petere debitum
sine peccato: quāuis possit sine peccato reddere debituz
exigenti: postqz obligat^r est ad hoc p carnalē copulaz
pcedentē. Doc autē intelligenduz est siue mulier expisse

petat siue iterptat: vt qñ mulier verecūda ē et vir sen/
tit ei^o voluntatē de reddidōe debiti: tñ vō sine pctō red/
dere pōt: et pcpue si ei timer de piculo castitatis. Nec
obstat qd nō sunt due pres in actu matrimoniali: qz qñ
bet pōt quod suū est abrenūciare. Quidā tñ dicunt qd
et pōt petere et reddere: ne nimis onerosuz reddat ma/
trimonū exigēt vxori. s; si recte inspiciat hoc est exige/
re iterptat: vt dicit frater thomas. Volo ēt te scire
qd votum obedientie ē precipiū int^r tria vota religiōis
et hoc triplici rōne. Primo quidē qz p votum obediē/
tie aliquid mal^o homo offert deo. s. ipam voluntatē q
est potior qz pziū corpus quod hō deo offert p cō/
tinentiā: et qz res exterioroz quas offert homo deo per
votū pauprtatis. vñ id quod fit ex obedientia magis est
acceptū deo qz id qd fit p pziā voluntatē. Secōdo: qz
votum obedientie cōtinet sub se alia vota: s; nō ouer/
tit. Nam si religiosus tñ teneat ex voto cōtinentiā suā
re et pauprtatē: tñ hec sub obedientia cadunt: ad quaz p/
tinent multa alia pter cōtinentiā et pauprtatem. Tertio
qz votū cōtinentie pprie se extendit ad act^o ppinquos
sui religionis. quāto autē aliqd ppinqui^o est fini: tanto
melius ē. et inde ēt est qd votum obedientie ē religioni
essentiali^o. Si. n. absqz voto obedientie aliqs voluntas
riā pauprtatez et cōtinentiā etiā voto seruet: nō ppter
hoc ptinet ad statuz religionis qui pferē etiā ipi virgini/
tati ex voto obseruare. Dicit vō Aug. in li. de vgnita/
te: Nemo qzuz puto anis fuit vgnitatez preferre mo/
nasterio. An in voto cōtinentie possit dispensari dicitū
est in papa. Pōt etiā queri: an ille qui vouet religio/
nez ingredi: teneat ppetuo in religiōe pmanere. Ad h
dicendū est qd obligatio voti ex voluntate pcedit. nam
vouere voluntatis est: vt Aug. dicit. Intantū g ferē obli/
gatio voti: in qz tum se extendit voluntas et intentio vo/
uentis. Si igit vouens intendit se obligare nō solū ad
religionis ingressum: s; ad ppetuo pmanendū: tenetur
ppetuo pmanere. Si igit vouens intendit se obligare
nō soluz ad religionis ingressuz s; ad ppetuo pmanē/
dū: teneat ppetuo pmanere. Si autē intendit se obligare
ad ingressuz religiōis cā expiendi cū libertate remanē/
di vel nō remanēdi manifestum ē qd manere nō teneat.
Si vō in vouendo simplr de ingressu religiōis cogita/
uit absqz hoc qd cogitaret de libertate exitus vel de per/
pennitate remanendi: videt obligari ad ingressum fm
formā iuris cōis que est vt ingredientib^o detur pbatō/
nis ann^o. vñ nō teneat ppetuo ī religiōe pmanē. Itē ille
q intrat vt statiz exeat nō videt satisfacere voto suo: qz
ipe in fouendo hō nō intendit: et iō teneat mutare. pposi/
tū: vt saltē velit expiri an ei expediat in religiōe pmanē
nō aut teneat ad ppetuo remanendū. S; cōuenit que/
ri: An expediat aliqd vouere. et videt qd nō n: qz nō ex/
pedit alicui qd puet se bono qd ei dñs donauit: s; liber/
tas ē vnū de bonis maxis que deus homini dedit: qz
Nō bñ p toto libertas vendit auro. S; celeste donuz
prrerit orbis opes: quo videt pziuari per necessitatē qñ
votuz iponit: g nō expedit hōi qd aliqd voueat. Ad h
dico qd sic nō posse peccare nō dimiuit libertatē: ita ēt
necessitas firmate voluntatis in bonū nō dimiuit liber/
tatē: vt p3 in deo: et in beatis: et tal^r est necessitas voti fili/
tudinē quādā habēs cū cōfirmatiōe btōruz. vñ Aug. ī
epi. ad armentariū et paulinā: Felix necessitas q in me/
liora cōpellit. Ex pdictis patere pōt qd idē op^o cuz voto
ē meli^o et magis meritorū qz facere sine voto. Patz ēt
ex hoc qd ille q vouit et fac plus se deo subijcit qz ille q
fac solū. Subijcit. n. se deo nō solū quo ad actū: sed et

quod ad patet: quod de cetero non potest aliud facere: sicut aliquis plus daret boni qui daret ei arborē cum fructibus quam quod daret ei fructus tantum: de hoc tantum pleniorem dicitur in psaltery.

Voueo ues uti tu; uouere. i. sponte promittere: destinare et componitur ut conuoueo ues: deuoueo ues. i. valde et deosum uouere: vel maledicere: execrari. reuoueo ues. i. iterum uouere: et est uoueo actiuum cum omnibus suis compositis: et cor. vo. vii. Iuuenalis. iiii. li. Alter uo si comedas mactare uouebat. in preterito tamen et supino primam. pdu. uoui uotum.

Vox cis dicitur a uoco cas: et pdu. o an. c. s; uoco cas cor. o ante c. Uel vox fm quosdam dicitur a boō boas: muta to b in u: et uia o subtracta et addita x. Et dicitur f3. Pa pi. Uox: quod uoluntate animi annunciat: quod uoces sunt note earum que sunt in anima passionum. Uox componitur ut equiuocus: yniuocus: multiuocus ca. u3. i. synonimus. Et scias quod Augu. ponens differētia inter uerbum et uocem: dicit uerbum esse ipsam cogitationem que adhuc intra conscientie secreta retinet. Uoces uo dicitur: per quam uerbum profertur in medium. uox sonus est iudex cogitationis: uerbum uo ipsa cogitatio. Sicut. n. quod uerbum in corde concipimus necessaria est uox: sicut quoddam uehiculum uerbi: et quauis uerbum ipsum per oris sonum ad alium transferamus: tamen id integrum etiam intra nos. i. clausum a loquente sic transfertur: ut et intus in sua sede teneat. Ita etiam omnipotens pater innotescere nobis uolens sapientiam: et uerbis illud quod in principio erat deus apud deum: sicut ipse testatur. Eructauit cor meum uerbum bonum: beatum iohannem quasi uocem per quam ad nos uerbum suum profertur assumpsit: quod quidem uerbis de illa sede ita ad nos descendit: ut in sinu. i. profundo patris pectoris permaneret terrena uisitans: et celestia non derelinquens.

E ante P

Vpupaz greci appellant: qui stercoza humana comedat et fetenti pascatur fumo: auis est quedam spurcissima: cristis extensis galeata: semper in sepulchris et humano stercoze commorans: et cor. penul. vii. Alexan. Consultis vpupis que petunt excelsa uolando.

E ante R

Vr lingua chaldaica ignis uel flamma dicitur: uel fm remigi us: ut interpretatur lumen uel ignis: seu incendium uel festinatio. Et scias quod glo. dicit: exponens illud Isa. xix. Qui redemit abraam de yr chaldeorum etc. Legit uero chaldeos aram et abraam in igne picisse: eo quod nollent ut. i. igne colere. Ara ibi expirauit: abraam uero illesus exiit. vii. Gen. xv. Ego dominus qui te eduxi de yr chaldeorum. Ignis uero lingua eorum ut dicitur.

Vranus. ab yr quod est ignis dicitur uranus n. i. celum: quod igneum est. unde uranicus ca. cum. i. celestis: et uranus nia nium: in eodem sensu: et hec urania nie: quedam mu sa: quasi celestis que et uane nes dicitur.

Vranscopus. uranus componitur cum scopin quod est intendere uel speculari. et dicitur uranscopus pi: penul. cor. quidam piscis sic uocatus ab oculo que in capite habet: quo semper intendit uersus celum.

Vrbanus. ab urbs dicitur urbanus na n. i. ciuis pprie romanus: uel curialis: et fm hoc comparatur. unde hec urbanitas tatis. i. curialitas. et sponitur ut inurbanus na num. i. rusticus et comparatur. unde hec inurbanitas tatis.

Vrbeuetus quedam ciuitas est: de qua dixi in orbium uei.

Vrbs. uruus uel urbus pars est aratri. unde hec urbs urbis: quia aratro olim murus ciuitatis solebat designari. Locus uero future ciuitatis sulco designabatur. i. aratro quod taurus et vacca trahabant. uide in ianua. Uel urbs dicitur quasi orbs ab orbe. i. a rotunditate: quod omnes urbes rotunde fieri solebant et sunt quicquid ad huc. Et for la roma per excellentiam urbs dicitur: cetera uero opida dicuntur cuius adiuncto urbs: ut urbs bononia: urbs ianua. Opidum ad habitatores pertinet: ciuitas ad leges: urbs ad utrumque. et formatur grauis a nro interposita: ut urbs urbis.

Vrceolus li dimi. paruus urceus.

Vrceus cei: uas aquaticum: et dicitur ab orce quod est recipere: quasi orceus. De quo dixi in orca. Matthei. vij. capi. Baptismata urceorum et calicis etc. et est genitiui castus urceorum.

Vredo dimis fe. ge. dicitur corruptio ex urente uento pro ueniens: quando stantes segetes aduste uidentur in campo: et producit penulti. nominatiui: sed corripit penultimam genitiui.

Vrgeo ges gere: geo mutata in fi: et fi in sum fit uersum: f3. P. et est urgere: stringere: coercere: stimulare. et inde urgesco scis inchoatiuum. Urgeo componitur ut per urgeo ges: et est urgeo actiuum cum omnibus suis compositis: et facit preteritum in fi: et supinum in sum: s; nec preteritum nec supinum sunt in frequenti usu modernorum.

Vria. ab vro ris hec uria rie: uel urica ce: uermis caulis uel porri: quod urit: et cor. penul.

Vrica ce penul. cor. idem est quod uria.

Vriel dicitur ab yr per compositionem: et interpretatur ignis dei. Sicut enim legimus apparuisse ignem in rubo: sic legimus etiam ignem missum desuper et implese quod preceptum est: et acuit penult.

Vrina. ab vro uris dicitur hec urina ne: quia urat: uel quia uita fit: uel quia a renibus egreditur que lotium uulgo uocatur: quia ea lota uestimenta munda efficiuntur. unde hec urynaria rie: et hoc urynarium ri: uas aptum ad recipiendum urinam: quod et urynale lis dicitur. et uрино nas. i. urinam facere: mingere. et pdu. ri. Et ut dicitur Iudicio. Iudicio urine a renibus egressa salus uel egritudo monstratur.

Vrinula le dimi. parua urina: et cor. nu.

Vrma. ab urgeo ges dicitur hec urna ne: quia urgeat collis. i. quedam mensura quam quidam quartarius uocant. Ite urna pprie est uas quod per condendis defunctorum cineribus adhiberi solet. De quo dicitur: De celo tegitur qui non habet uenam.

Vrnula le dimi. parua urna.

Vro. ab yr quod est ignis dicitur vro uris uffi: et fi in tu; facit supinum uftus; urere. i. incendere: comburere. Uro componitur ut aduro ris adussi adustum. i. ualde urere: aburo ris: circumro ris: comburo ris: exuro ris. i. ualde urere: inuro ris. i. ualde uel intus urere: uel urendo impingere: oburo ris. i. circumurere: peruro ris. Uro et ei composita actiua sunt et faciunt preteritum in fi geminatos et supinum in stum: et pdu. u. Uro. in epi. Nec furti feci nec fugi si mihi dicat: Seruus h3 pcius lozis non ureris aio.

Vrarius in uersus exponitur.

Vrillus li in uersus exponitur.

Vrfinus in uersus exponitur.

Vrfolus li dimi. paruus uersus.

Vrsus vsi dicitur ab irfutus: quia irfutus fit: vel dicitur ab vrgeo vrges: quia vrgeat arreptum: vel quia forziē vrget idest stringit quem apprehendit. vel vsus dicitur ab os ozis: qz oze suo format fetus: q̄si ozsus. naz aiunt eos inforzmes generare fetus vel partus: z carnez quādam quasi quoddam frustruz parere: quā mater lambendo in membra componit: z sic postea viuificatur: z hinc vsi turpes dicuntur. Item vsorum caput inuulidum est: vis maxima in brachijs z lumbis. vnde erecte insunt. De vsa sic dicit ambro. i. vj. Derame: Vrsa insidians vt scriptura ait. Est enim plena fraudis fera: tamē fertur inforzmes vtero partus edere: sed natos lingua lingere: atqz in spēm sui: similitudinēqz formare. Non mireris in fera tam pij oris officia: cuius pietas naturaz exprimit. Si vsa igitur partus suos ad sua effingit similitudinem: tu filios tuos instituere similes tibi non potes. Ab vsus dicitur hic vsulus li: z h vsellus li: z vsiolus li: z vsiculus li: omnia dimi. z h vsa vsē: z hinc similitur dimin. vsula le: z hec vsella le: z vsiola le: z vsicula le. Item ab vsus dicitur vsē^o fea seum: z vsinus na num: z vsarius ria rium: z h vsarius rij. canis aptus ad capienduz vsos: vel homo siue canis qui venatur vsos.

Vrtica. ab vro vsis dicitur hec vrtice: quedam herba dicta qz tactus eius corp^o adurat. Est vero ignee nature: z tacta perurit. z producit penultimam. vnde hoc vrticetum vrticeti: locus vbi abundant vrtice: z vrticinus na num. penul. pdu. z vrticarius ria riu: z vrtico cas. i. vrticis inuoluere.

Vrticinus in vrtica vide.

Vrus. ab vro vsis dicitur hic vrus vri. i. bos filuestris.

E ante S

Vs interpretatur consiliator z est quedam terra gentiliū vnde dicit Gregorius super illud iob: Uir erat in terra vs nomine iob. Quis nesciat qz vs sit terra gentilium.

Vsia vsē femi. generis. i. essentia. vnde z vsia dicitur substantia z pprie compacta ex materia z forma. Item vsia dicitur quelibet forma z quodlibz accidens: quia quodlibet accidens vere dicitur esse cum est in sua natura: z per se intellectum intelligitur inuariabile: licz variatur tactu diuersorum subiectozum modo intendendo: modo diminuendo. vnde hic z hec vsialis z hoc le: z acuit penul. vsia: z per cōpositionem dicitur omouision de quo dixi in suo loco.

Vsito. ab vtoz vteris vsi dicitur vsito vsitas tani tatum ta re. i. in vsu habere. vnde vsitatus vsitata tum: z per cōpositionem inusitatus ta tu: z vtrunqz comparatur. z cor. si vsito.

Vspiaz. i. in aliquo loco: alicubi: aduer. loci ab vllus dicitur z est ibi piam syllabica adiectio. vnde non acuitur in fine: quia accentus principalis non debet poni in syllabica adiectione.

Vsq̄. i. in aliquo loco aduer. loci: ab vllus dicitur.

Vsquequaqz. i. per omnia: nimis. ex toto. z acuit penul.

Vsquequo. i. quādiū: quousqz: ad quem finem: fm *Da*piam. Uel plenius potest dici sic: vsquequo. i. aliquantum: aduerbium est quātūtatē. vnde in *Psalmo*: Lō uertere domine vsquequo. i. aliquantum. Item vsqz quo. i. vndiqz: aduerbiū est loci. vnde *Sacha*. viij. Vsqz quo veniat populi. i. vndiqz. Itē vsquequo. i. quousqz: quādiū aduerbiuz est temporis: vt ibi: *Vsquequo* domine obliuisceris me in fine: Item quandoqz ponit

p donec: z est aduerbiū temporis: vt in *ij. Macha*. ca. j. Sacerdotes psallebant bymnos vsquequo consumptum esset sacrificium. i. donec: z acuit vltimam scōm vsū vsquequo.

Vsti. i. combusti pteritum de vro vsis.

Vsticium. ab vro vsis dicitur hoc vsticium cī: genus quōdam tincture: quia ex vsito est.

Vstrina. ab vro vsis dicitur hec vstrina vstrine: penultima pducta: locus vbi oburunt corpora. vnde vstrino nas idest comburere.

Vstulo. ab vro vsis vsuz dicitur vstulo stulas. i. vrere vel incendere: z formatur ab vstu supino addita lo: z corripit stu. z componit vt adustulo las: deustulo las: inustulo las: semustulo las. vnde semustulatus ta tum vnde dicit Aug. de ciui. dei. Pontifex sine salutis oblit^o irruens in ignem semustulatus est. Et in *Esdre*. ij. capi. iij. Quidam legunt: z super sacrarium holocaustomata vstulare quotidie. Alia littera inuenitur ibi cōmuni or. f. holocaustomata hostilare zc. z est idēz hostilare quod imolare v^o incendere. qz aut dicitur hostilare: quia si hostias litare: v^o quasi vstulare etymologia est. Et scias qz hec littera inuenit in biblis correctis: Et super sacrarium holocaustomata hostilare quotidie. s; in aliqz bus antiquis biblis inuenitur vstulare.

Vstus. ab vro vsis vsi vstum: dicitur vstus sta stum. i. cōbustum. z componitur vt inustus sta stum: semustus sta stum: z per syncopam: semustus sta stum: pro semustus. Item ab vro dicitur hec vstura re. i. cōbustio.

Vsucapio pis componitur ab vsus z capio. z acuitur calic; sit breuis: vt dicatur vsucapis: penul. acuta. sicut et fideiubes: Sicut dixi in scōa parte in ca. de impedimentis confortij. Et scias qz vsucapio aliud est per compositionem: z aliud sine compositione: qz per compositionem pertinet ad quoddaz ius: s; sine compositione pertinet ad quēcunqz capiendi vsū.

Vsufructus. ab vsus z fructus componitur hic vsufruct^o ctus ctui: vel hic vsufructus ctus ctui: vt ex vtraqz parte declinetur: illud quod suscipitur ex agro ad vtendū.

Vsura. ab vtoz vteris dicitur hec vsura re: incrementum pecunie mutuate: ab vsu eris debiti dicta. vnde vsurarius ria riu: z hic vsurarius vsurarij: z vsuro vsuras. i. vsuram facere: vel ad vsuram dare fm bug. *Dierony*. super *Ezech*. sic dicit: Putant aliqui vsuram tantuz eē in pecunia: sed intelligunt vsuraz vocari superabundantiam. i. quicquid est si ab eo quod dedit plus est: vt si in hyeme demus decem modios: vt in messe vndecim recipiamus. Hoc tamen sic est intelligenduz si plus valeant in messe vndecim modij fm cōmune foruz qz in hyeme decem: alias si fiat cōmensuratio dati z accepti ad valorem pecunie non erit vsura s; erit equalis commutatio. Item scias qz res quedam sunt quarum vsus est ipsa earum consumptio que non habent vsufructū scōm iura: et ideo si talia fuerint per vsuraz extorta: puta denarij: triticum: vinum: aut aliquid huiusmodi: nō tenetur homo ad restituenduz: nisi id quod accepit: qz id quod de tali re erat acquisitum: non est fruct^o hui^o rei: sed humane industrie: nisi forte p detentionē talis rei alius sit damnificat^o amittendo aliqd de suis bonis tūc vero tenet ad recōpensatōem sui nocuenti. Quedam vero sunt res quarū vsus non est eaz cōsumptio: z talia habent vsufructū: sicut domus: ager: pratium: z alia huiusmodi. z ideo si qis domū alteri^o aut agrum p vsuram extorsisset: non soluz tenet restituere domū

aut agrum: sed etiam fructus inde perceptos: quia fructus sunt rerum quarum alius est dominus: et ideo ei debentur. Sed potest sic queri: an minus possum recipere ab eo cui beneficium extiti: quam ab eo cui nullum beneficium contuli. sed si aliquis cui non mutuavi aliquid mihi daret de suo etiam si sperassem accipere: licite retinere possem: ergo et ab eo cui beneficium extiti mutuus accedendo mihi aliquid expectare recipere et retinere. Ad hoc est dicendum quod ab eo cui beneficium contuli: mihi tantum sperare et accipere quantum feci: et non plus. Quicquid autem de utilitate contingit ei cui mutuus dedit: ultra mensuram mutui ex pecunia mutuata: hoc est ex industria eius qui sagaciter pecunia usus est. Industriam autem eius vendere non debeo: sicut nec per stultitiam eius minus habere debeo. Item dicit Chrysostomus super illud Matth. xxi. c. Eriscebat ementes et vendentes de templo. Qui locat agrum vel domum usum suum dare videtur: et pro eo pecuniam accipere: et quodammodo quasi commutare videtur lucrum cum lucro. Ille autem qui usuras dat et mutuus accipit in necessitate non peccat: nec usurario communicat in quantum huiusmodi: quia non voluntarius usuras dat: sed quasi coactus necessitate: nec dat usurario occasionem usuras accipiendi sed mutuandi. nec placet ei usurarium acceptio: sed mutuatio que est bona: quia est subuentio sue necessitatis vel alterius: et sic ex malo usurarius elicitur aliquod bonum. Ille vero qui recipit usuras mortaliter peccat.

Vsurella le dimi. parua usura.

Vsurpo. vtor vel usus componitur cum rapio: et dicitur usurpo pas. i. contra usum rapere: siue in usu habere: vel illicite vti.

Vsurula le dimi. parua usura.

Vsus. ab vtor teris dicitur. i. exercitatus: usum alicuius rei habens. et hic usus huius usus. i. assiduitas: exercitium: consuetudo. Pamphilus: Usus et ars docuit que sapit omnis homo. et componitur cum fructus: et dicitur usu fructus. i. illud quod suscipitur ex agro ad utendum. Et scias quod ut dicit Horatius in poetria: Multa renascunt que iam cecidere cadentque: que nunc sunt in honore vocabula: si volet usus: Quae penes arbitrium est et vis et norma loquendi. Item Priscianus tractans de datiuo plurali secunde declinationis dicit: Oportet scire quidem analogie rationem: usum tamen auctorum magis emulari.

Et attende hic diligenter quod Priscianus non dicit simpliciter usum sed usum auctorum. Nam ut dicit beatus Ambrosius: Vulgi usus non preiudicat veritati. et Aristoteles in primo top. i. dicit: Positio est opinio extranea alicuius nominum sine philosophia recte. et post pauca: Nam quolibet contraria opinionibus proferente sollicitum esse stultum est.

E ante T

Vt multa signa. Nam ut. i. postquam. ut. i. sicut. ut. i. quomodo. ut. i. si. mul. unde de quibusdam predictorum dicit quidam: Ut postquam dicas: ut quomodo: ut quoque simul.

Vtensilis. ab vtor dicitur hic et hec vtensilis et hoc vtensile: ad utendum aptus vel necessarius. vel vtensilia dicitur in domo vtilibus necessaria. s. suppellectilia. et corru. s. vtensilis.

Vter vtris: et hi vtres vtrium vtribus masculini generis: vas vinarum. et dicitur ab vterus: qui quia aliquid intrinsecus habet: ut membra et viscera: sic et vter: vel quia ad modum vteri amplius fit et inflatus: et sicut vtres pro-

prie de corio. Psal. Sicut vter in prima.

Vter vtra vtrum: genitiuo vtrius dicitur ab vtor ris. et est vter idez quod quis. Sed vter proprie dicitur de duobus: quis de pluribus quam duobus. unde vter facit interrogationem de duobus tantum diuidue: ut Vter istorum legit. quis vero de pluribus quam de duobus: ut Quis istorum trium vel quattuor legit. Poteest tamen et quis de ci de duobus: sed non ita proprie sicut vter. sed vter nunquam dicitur nisi de duobus tantum. Et nota quod quodlibet compositum ab vter dicitur tantum de duobus sicut et vter.

Vterinus. ab vter dicitur vterinus vterina vterinum penul. producta: et sunt vterini qui ex eodem vtero et diuersis patribus sunt geniti: quia vterus tantum mulieris est. et componitur: ut conterinus. vide etiam in frater.

Vterq. vter vtra vtrum componitur cum que: vel syllabatur: et dicitur vterque: vtraque: vtrunq. genitiuo vtriusque. i. iste et ille: vnus et alter. unde vtrinque aduerbium. i. ex vtraque parte. unde in Ezech. cap. xl. Finis vtrinque est vniam litteram. Hecismus autem exponit vtrunq. ac si diceret vtrorumque. Et scias quod vtraque acuit penultimam et pleraque: propter consortium masculinorum et neutrorum suorum: in quibus penultima de necessitate acuitur: ut vterque: vtraque: plerisque: plerumque. Poteest tamen esse in causa coniunctio enclitica siue epitasis. i. syllabica adiectio. s. que.

Vterus. ab vter vtra vtruz dicitur hic vterus ri: et est proprie mulierum: scilicet locus conceptionis: quia duplex fit: et in vtraque parte se in duas partes diuidit: que in diuersum diffuse ac replete circumpleantur. vel dicitur vterus quia interiorius impleat fetu. vide in venter. et cor. u. anter.

Vti aduerbium similitudinis. i. sicut. et inde componitur sicuti: veluti. et cor. u. sed vti verbum. pdu. primam. unde verus: Quisque docet vti debeat virtutibus vti.

Vtilis. ab vtor dicitur hic et hec vtilis et hoc le. et comparatur: vtilis lior lissimus: et a genitiuo vtilis addita finis fit vtilissimus ma mi. i. valde vtilis. et a datiuo vtili: ad dita tas fit hec vtilitas tatis.

Vtinam aduer. optandi. i. ut fiat opto. et componitur ab vter vel vti et nam: et cor. ti.

Vtiq. quando est dicitio composita tunc acuit antepenultimam: sed quando sine compositione accipitur vtiq. tunc accentum habet super penultimam seruata natura ipsius enclitice: et sic causa differentie amittit vim suam coniunctio enclitica in vtiq. dictione composita. et simili liter intelligendum est de itaq.

Vtor vteris usus sum vti. i. usum alicuius rei habere: potiri. et inde hic et hec vterialis et hoc le: et vterialiter aduerbium: et hec vterialitas tatis. Vtor componitur: ut abutor teris. i. valde vel contra rationem vti. contor teris. i. simul vti. et est vtor deponen. cum omnibus suis compositis. et pdu. u. unde Horatius in epi. Quo mihi fortuna est si non conceditur vti. vide in fruor.

Vtpote. i. tanquam penul. cor. et componitur ab vt et pote ablatiuo de potis vel pos potis.

Vtputa. i. verbi gratia: sicut aduerbium. et videtur ibi puta esse syllabica adiectio: et sic erit simplicis figure: et derivabitur ab vt: et acuetur prima: quia accentus principalis non debet poni super syllabica adiectione. Paulus in prima ad corinth. xvj. Non corpus quod futurum est seminas: sed nudum granum vtputa tritici.

Vtrinque in vterque exponit.

Vtrobique aduerbium. i. in vtraque parte. et acuit penul.

V trūlibet quasi vtrūq; ex bis placet. z cor. li. z ē libet syl-
labica adiectio.

V trūnam interrogatiū est: z habet nam syllabice: z acui-
it penultimā.

U ante U

V na vne: quasi humida ab humeo mes: quia intrinsecus
humore sit plena z succo z pinguedine. z est vna ipsum
totum cum racemis z acinis. vna etiā dicitur illud car-
neum quod est in ore: qz pendet ad modū vne: z semp
est humidū.

V ueo. ab vna dicit vneo vnes vni vne. i. humere: vt pin-
guescere. vñ vnesco scis inchoa.

V uidus. ab vna dicit vuid? da dū. i. humidus: sed humi-
dū est qd exterius habet humorem: vuiduz quod inte-
rius: z compaf. vñ vuido das. i. vuidū vel humidum fa-
cere. z cor. vi vuidus.

V ulcanus. a volo las per compositionem dicitur hic vul-
canus ni. i. ignis vel deus ignis: dicitur sic: quasi volās
candor: vel quasi volican? quia per aerem volat z ca-
nus videtur. vnde vulcani? nia nium: z hec vulcanalia
vulcanaliozū vel lium: bis vel ab his vulcanalibus. i. fe-
sta vulcani.

V ulgaris. a vulgus dicitur hic z hec vulgaris z hoc vulga-
re: z formatur ab hoc genitiuo vulgi: i. mutata in a lon-
gam z addita tas. vnde vulgariter aduerbiū: z hec vul-
garitas: vt Iste loquitur vulgariter. i. sicut vulgus: z nō
litteraliter.

V ulgo gas: in vulgus exponit.

V ulgus. a volo vis dicitur hoc vulgus gi: plebs passim in
habitās: multitudo: sic dicitur: quia quisq; facit qd vult.
vnde vulgosis fa sum. i. vulgo abundans: z compara-
tur. z vt dicit Priscian? Vulgus tam mascul. qz neu. in-
uenitur. vnde Job. xiiij. Et vulgum pauperem spoliare
runt. Tamē apud modernos vulgus z pelagus in sin-
gulari numero sunt neutri generis: in plurali vō mascu-
lini z iste ablatiuus vulgo sepe ponitur aduerbialiter. i.
vbicq; vel per vulgum: z nō debet acui in fine. A vulg?
dicitur vulgo gas. i. vulgo publicare. z componit: vt di-
vulgo gas. i. diuersis modis vulgare. puulgo gas. i. per
secte vulgare. z est vulgo actiuū cum suis cōpositis. vñ
de in populus.

V ulnero ras in vuln? exponit.

V ulnificus ca cū penul. cor. i. vuln? faciens: ex vuln? z fa-
cio cōponit.

V ulnus. ab vno dicitur hoc vulnus neris: plaga corporis
que ferro vel fuste vel lapide fit: quia vnat. vel dicitur a
vi: quia inferat vi. vnde vulnerosus fa sum: z compara-
tur. Ulcus vō dicitur: qz ab interioribus procedit. vide
in vlcus. A vulnus dicitur vulnero ras. z componit: vt
conuulnero ras. z est actiuū cum omnib? suis composi-
tis: z cor. penul. vnde quidā: Vulnero z clausum por-
to sub pectore relū.

V ulnuscū li oim. paruū vulnus.

V ulpecula le oim. parua vulpes. z vt dicit Priscianus in
tertio libro: In es productam desinentia feminina ter-
tie declinationis vel quinte: abiecta s z addita cula: fa-
ciunt diminutiua: z seruant e productas: vt hec vulpes
vulpecula: res recula.

V ulpes. voluo nis componitur cum pes: z dicitur hic vul-
pes pis: quasi volupes. est vō volubilis pedib?: z nūq;
rectis itineribus sed tortis anfractib? currit: vtpote ani-
mal fraudulentum insidiosq; decipiens: nam dum ha-

buerit escā fingit mortem: sicq; descendentes quasi ad
cadauer aues rapit z deuorat: sicut dicit Iffidorus. xij.
etymolo. Dec tenet figuram dolosi diaboli: qui cum
tētar dissimulat q mala non faciat: sed quasi deglutit:
cum secum ad tartara ducit. Naz vt dicit in Job: Ab-
scōdita est in terra pedica ei?: z decipula eius sup sem-
tam. Igitur demon ob insidias vulpecule est similis: z
etiā pleni fraude viri sūt vulpis nomine digni. z vt ferē
vulpes auibus: z maxime gallinis insidiatur: quas so-
lo visu z ganitu de arboribus de nocte descēdere facit:
z rapit: quotquot capere potest interficit z deuorat qz
vult: reliquas infodit terre: vt famescens itez eas come-
dat. Lauet quantū potest ne eius cubile sciatur: z sem-
per habet plura ostia: z cū fumo eijcitur. z desinit abla-
tiuus in es: vt probatur per ei? diminutiū. vide etiam
in vulpecula.

V ulpinus na nū penul. pdu. vulpis vel pertinens ad vul-
pem. z dicitur a vulpes.

V ulsi est preteritū de vello lis.

V ulteius rei: pprium nonien trisyllabum est: sicut gaius
disyllabum. In vocatiuo autē vultei est bisyllabum:
sicut gai monasyllabū: z est ibi i consonans. vnde Do-
ratus in pma epistola: Dur? ait vultei nūmis attentusq;
videris. De h? plenius dixi in tertia parte vbi egi de vo-
catiuo secūde declinatiois.

V ultuosus fa sum in vultus exponit.

V ultur. volo las componit cum tardus: z dicitur hic vul-
tur ris: z hic vulturis ris: z hec vulturis huius vulturis
pro eadem aue. vnde Ennius: Vultures in siluis misēz
mandebant homonē. a tardo volatu dicitur: quasi tar-
de volās: z est auis rapax. z vt dicit Iffidor? xij. etymol.
Vultures sicut z a quile etiā vltra maria cadauerā sen-
tiunt. Altius quippe volantes multa que ex montium
obscuritate celant: ex alto illi conspiciunt. Vultur a vo-
latu tardo nominatus putat: nā pze magnitudine cor-
poris prepetes volatus nō habet. z Ambrosius in quin-
to hexame. dicit: Negantur vultures indulgere concu-
bitui: z cōiugali quodam vsu nuptialisq; copule sorde
misceri: atq; ita sine vilo masculoz concipere semine: z
sine cōiunctiōe generare: natoq; ex bis in multam eta-
tē lōgeue vite procedere: vt vsq; ad centum annos vite
eoz series perducat: nec facile eos angustū eui finis ex-
cipiat. Quid autē qui solent nostra ridere mysteria: qū
audiunt q virgo generauit: z impossibile in nupte: cui?
pudore nulla viri consuetudo temerasset: estimāt par-
tum. impossibile putat in dei matre quod in vulturib?
impossibile nō negatur. Auīs sine masculo parit z nul-
lus refellit: z qz desponsata virgo maria peperit pudor
ri eius faciunt questionē.

V ultus. a volo vis dicitur hic vultus tus tui: quia per etz
animi voluntas ostendit. Scōm enim voluntatē ani-
mi in varios mot? mutatur. vnde a facie differt: Nam
facies simpliciter accipit p vniuscuiusq; naturali aspe-
ctu qui nō leuiter mutatur. vultus enim animoz qua-
litates figt qui in varia mutatur: z interdum affectiōe
animi: modo letus modo tristis apparet. vnde vultuos
si dicuntur tristes: vel qui sepe vultum mutāt. Eccl. xix.
Ex visu cognoscit vir: z ab occurfu faciei cognoscit sen-
satus zc. Dicimus enim vultum celi z maris: qz cōmu-
tantur. dicit etiā vultuosus fa suz. i. pulcer: formosus. z
etiā comparat: vt vultuosoz sim?

V ulua. a valua vñ h? valua ue: qñ valua. i. ianua vētrī: vel
qz semen recipiat: vel ex ea fetus procedat. Job: Quare

de vulua eduxisti me: vulua etiā dī sumē suis. Doza. i. epi. Quā sit obesus: nil meli⁹ turdo: nil vulua pulcri⁹ āpla
 V uluula le dīmi. pua vulua.
 V uula le dīmi. pua vua.

A ante X

V xoz. ab vngō gis dicit⁹ hec vxoz quasi vxoz. antiquit⁹ enim nubētes puellē inungebant⁹ crismate: z veniebāt ad limē mariti: z postea anteq̄ ingredere⁹ ornabāt se laneis vittis: z oleo vngēbātur: z inde dicti sūt vxozes quasi vxozes. Ab vxoz dicit⁹ vxoz⁹ rīa rīū: ad vxozem pertinēs: vel vxozī dedit⁹: z volūtati vxozis ex toto subditus. z vxozo ras: vxozī coniungere. vide in maritus: z in matrimoniu. Dic nota q̄ vxoz nō habet potestatem in corp⁹ viri nisi salua cōsistentia p̄sone ipsi⁹ z honestate. vñ si vltra erigat nō est petitio debiti: sed iniusta exactio: z p̄pter h̄ vir nō tenet⁹ ei satisfacere. Itē si aliquis reddidit impotēs ad debitū reddēdū ex cā in m̄rimonio cōsecuta: puta qm̄ p̄⁹ debitū reddidit z ē mō impotens ad debitū reddendū vltorius: mulier nō habet ius p̄⁹ petendi: z in petēdo magis se meretricē q̄ coniugem exhibet. Pōt etiā queri: an viro leproso teneatur vxoz debitū reddere: Ad h̄ dico lepra soluit sp̄salia: sed nō matrimoniu. vñ z vxoz viro leproso tenet⁹ reddere debitū: nec tñ tenet⁹ ei cohabitare: qz nō ita cito inficit⁹ ex coitu sicut ex frequēti cohabitatiōe z q̄uis ples generis infirma: tñ meli⁹ est ei sic esse q̄ penitus non esse.

Itē querit magister sententiarū in .iiii. li. di. xxxviii. Si q̄s relicta in patria sua vxoze: in longinquas abiens regionē aliā ducat: deinde penitētia duct⁹ eā dimittere velit: asserens se aliā habuisse q̄ viuat: nec ecclesia p̄mittat que qd̄ ille asserit ignozat: an in secūda copula sit cōiugiu. Et respōdet magister q̄ sic. Sane dici pōt nō esse cōiugiu z mulierē de crimine excusari p̄ ignozantiā viri autē adulteriū admisisse: sed ex quo ad primā redire volens nec valens: qz ecclesie cogit⁹ disciplinā hanc tenere: incipit p̄ obedientiaz z timorē excusari: de hoc q̄ poscenti mulieri debitū reddit a qua ipse nūq̄ poscere debet: z sic de omnib⁹ alijs huius sentiendū est. Alij dicūt cū quib⁹ ego: q̄ poti⁹ excōicat⁹ debet quis mozi q̄ cōiungat illi que nō est sua vxoz. h̄ enim est cōtra veritē vite: que nō est p̄pter scandalū dimittenda: z h̄ com muniter tenet⁹. Mōdo cōsuevit queri: si vnus cōiugū moziē: z postea miraculose suscitē: an sit matrimoniu reintegrandū: Ad hoc dico q̄ fin Augusti. nuptie sūt hominū mortaliū: z ideo vinculu matrimoniale cū hac vita finit. hoc est qd̄ dicit⁹ ad Roma. vij. de muliere: Si motius est vir eius soluta est a lege viri: z ideo si resuscitē nō posset vxozē suā repetere: sed posset iterato cum ea cōtrahere nisi illa alteri nupisset: tñ enī nō esset matrimoniu cōtractum sepandū. Nec obstat qd̄ dicit aplūs ad hebzeos. xj. c. Acceperūt mulieres de resurrectione mortuos suos: qz id intelligit⁹ de filijs z non de maritis. vel pōt dici q̄ intelligat⁹ de vxozib⁹: tunc acceperūt voluntarie maritos cōtrahēdo de nouo cū eis Quare autē vxoz siue mulier facta sit de costaviri: dixi in mulier. Itē scias q̄ sicut dicit⁹ prouerbioz. xix. c. Dominus z diuitie danē a parentib⁹: a domino autē proprie vxoz prudens.

Littera vsqz ad

tempus augusti non erat in vsu apud latinos: z digne h̄ tempore assūpta ē: quo christi nomen innotuit: qz in signu

ra christi scribitur. z vt dicit⁹ Pāp. x in grecis pro ch scribit⁹. vnde aliquando quedam dictiones grece apud latinos scribunt⁹ p̄ ch: aliqñ iueniūt⁹ scripte p̄ x: vt christis christ⁹: p̄ xristus xristis: z sic supra in tertia littera scripsit multas dictiones grecas que possent etiā scribi per x. Et scias q̄ noia definitia in x: faciūt gr̄m in cis: vel in gis vt nux nucis: lex legis: vertūt autē x̄ in cis vel in gis. excipiunt⁹ autē quattuor. vñ versus: Dis rect⁹ in x: in cis vel gis gr̄m Termināt: abiqz tenet⁹ nix z nor atqz sup peller. vide in prima pte vbi agit⁹ de x.

X andicus: macedonū lingua: apulis mensis. z cor. penul. siue hanc syllabā di.

X ante E

X enniū nij exponit⁹ in erenniū.

X enodociū. a xenos. i. peregrinū dicit⁹ xenodociū: loc⁹ in quo pauperes z peregrini suscipiunt⁹ z conuersant⁹: vt hospitale vel ipsa collectio z susceptio pauperū z peregrinoz. vñ hoc xenodociolu li dīmi. z hic xenodociari⁹ rij: z hec xenodociaria. i. xenodocij custos.

X enofontes: nomē cuiusdā historiographi.

X enos. i. peregrinū: vel sensus: z accentuat⁹ in fine.

X enotrophita te penul. pdu. in xenotrophiu vide.

X enotrophiu. trophos qd̄ est cōuersio cōponit⁹ cū xenos qd̄ est peregrinū: z dī hoc xenotrophiu phij. loc⁹ venerabilis. s. hospitale vbi pauperes z peregrini cōuersant⁹ z inde hic z hec xenotrophita te: qui vel que custodit xenotrophiu.

X erofagia in xerofag⁹ exponit⁹.

X erofagus. xeros vel xeron qd̄ est siccu cōponit⁹ cū fagin qd̄ est comedere: z dicit⁹ xerofagus ga gū penul. cor. i. sicca comedēs. vñ hec xerofagia gie penul. acuta. i. cib⁹ sic⁹: sicca comestio: vel abstinentia ciboz humentū. vñ z quoddā gen⁹ ieiunioz sic dicit⁹: qz quibusdam siccis escis hoies tūc vtant⁹.

X erolibya. xeros. i. siccu cōponit⁹ cuz libya: z dicit⁹ hec xerolibya vel xerolibyes libye. i. sicca libya: quedā regio apbzice est.

X erolophus. xeros cōponit⁹ cū lophos qd̄ est ceru⁹: z dicit⁹ hic xeroloph⁹ phi penul. cor. i. sic⁹ ceru⁹: sicut ene⁹ vel lignē⁹.

X eromirum. a xeros z miron quod est vnguentum componit⁹ hoc xeromirū. i. siccu vnguentum: quasi manib⁹ confectū.

X eron vel xeros. i. siccu: z acuit⁹ in fine. vñ in Grecis dicit⁹ tur: Dic xeron siccu: pbat illud xerofagia.

X eropelline. xeros cōponit⁹ cū pellis: z dicit⁹ hec xeropellina ne. i. pellis: siue vestis vetus: sicca: z precisa: detrita. z dicit⁹ hec xeropellin⁹ na nū. i. vetus: sic⁹: detritus: vilis: vt Xeropellinas vestes donauit illi. quidā dicit⁹ xeropellonia.

Xerostate grece: disciplina latine.

X erxes: rex persarū fuit.

X ante Y

X ylobalsamū. xilon qd̄ est lignū componit⁹ cū balsamū: z dicit⁹ hoc xylobalsamū mi: lignū vel cortex balsami: vel liquor emanās de ligno ei⁹ trito: naz arbor balsam⁹ lignū eius xylobalsamū dicit⁹: fructus siue semen carpo balsamū: sic⁹ opobalsamū. Quod ideo cū adiectiōe significat⁹: eo q̄ percussus ferreis vngulis cortex ligni p̄ cauernas eximij odor| guttas distillat. cauerna enī greco sermone ope dī. vñ balsama si pura fuerint tāta hñt vim: vt si sol exanduerit: sustineri nō possūt in manu.

Xylocasia. rylon cōponit cū castia: z dicit xylocasia sic. i. l. gnū castie. z debet scribi per vnū s: sicut castia sic.
Xylofagus. rylon componitur cū fagin qd est comedere z dicit xylofag^o ga gū penul. cor. i. lignū comedens. vñ hic xylofag^o gi: vermis ligneus.
Xylon grece: latine dicit lignū.
Xyrobalsamū: in carpobalsamū dicit.
Xyrofag^o. fagin qd est comedere cōponit cum xyros qd est fruct^o: z dicit xyrograph^o gi penul. cor. z bec xyro faga ge: z mobiliter xyro fag^o ga gū: qui vel que vel qd fruct^o tñ comedit.
Xyromirbū. amar^o vel amara cōponit cum xyros qd est fruct^o: z dicit xyromirbū rbi: fructus mirrbe: vel aroma seu mixtura mirrbe z aloes. vñ mortuoz corpora cōditur ne putrescāt.
Xyros. i. fruct^o.

X ante K

Xristus: qz grecū est p x scribēdū est christ^o: ita z christma: sed qz bec figura x representat ch: iō multi latini scribūt christ^o p ch. vide de h in tertia lra in suo loco. Dic nota qz fere qdlibet nomē dei scribit per tres lras: ad vñ gñandū mysteriū trinitatis. Xpc g qū fit nomē dei scribit trib^o lris. ppter predictā cām: z grecis: qz grecū nomē est. Nec vō scriptura xpc greca est: z grece sunt figurē. X vō representat apud grecos ch aspiratū: z vocat chī. Nec figura p repñtat apud grecos r: z dicit apud eos ros. Nec vō figura c repñtat apud eos s: z vocat syma. Iste g figure repñtant in h noie xpc illa elementa que apud grecos habēt repñtare ch: r: s: z nō habēt replen/tare apud nos. Dicendū est g p pte loquendo ch: ros: syma: bec vō sūt noia elemētoz apud grecos. Sed siqs abhorrescit noia greca: abhorreat predictā scripturā: z scribat illud nomē latinis figurē sic christ^o. vel vt satifficiam^o igrātib^o linguā greca: scribat xpc grecis lris: s: i: in litterādo. pferat latina noia illoz elemētoz que repñsentāt ibi ille figure: z dicat xpīcola ch: r: s: tuellus xpc. vel sicut dicit cōiter scribat christus.

Xpianism^o mi: in ch lra exponit.

Xpīcola: lra: ch exponit i tertia lra. z cor. penl. syllabā. s. co

Localis est et

ideo pōt terminare syllabā z incipere: quacūqz consonante sequēte vel precedēte: sicut oēs vocabiles faciūt: z scribit tñ grecis dictionib^o vel barbaris apud latinōs sed nō vbiqz. vñ sicut pleni^o

dixi i pncipio none lre: videlz in i. In mult enī dictionib^o greci vel barbaris an debeāt scribi p i vel p y apud nos dubiū est: quē nescimus illas linguas perfecte: qz apud grecos z barbaros in quibusdā loci scribunt per i: z in alijs p y: z ideo superi^o in nona littera tractant mixtim de dictionib^o que incipiunt ab i: z de illis que incipiunt ab y. Sunt tñ quedaz dictiones grece vel barbare que cōiter scribunt apud nos p y. De quib^o etiā determinaui supra in nona lra: z sūt iste infra scripte.

Y as	Y dropicus	Yperion
Y aspīs	Ydropis	Yperlidius
Y conia	Ycolas	Yperlythelicon
Y conom ^o	Yle	Yperosophia.
Y daliū	Yliactus	Yperphen
Y dea	Yliades	Ypocentaur ^o
Y dida	Ylion	Ypocrita

Y din	Ylius	Ypodiacon ^o
Y dioma	Ylus	Ypodromus
Y diopate	Ylio	Ypofora
Y dios	Ynomellū	Ypogab ^o
Y dolatria	Yos	Ypogeū
Y dolaticū	Ypalage	Ypolidius
Y doz	Ypapanti	Ypomanes
Y dos	Ypaten	Ypogirgium
Y dra	Ypatie ^o	Ypos
Y postasis	Yper	Yperaspistes
Y potbam ^o	Ydria	Yperbaton
Y potbeca	Ydrius	Yperbole
Y potbeas	Ydro	Yperboze ^o
Y perfan ^o	Ydrofaba	Yperbolicus
Y pozenfis	Yrisinos	Ydromalū
Y ris	Yronia	Ysaac
Y perbolet ^o	Ypercataleticus	Ysachar
Y dromatia	Yperdulia	Ysagoga
Y dromantic ^o	Ydromellum	Yspan ^o
Y sciros	Ysterologia	Ysopus
Y steronpzozeron	Yxion	Yxionides

Abulon fuit fi

lius lye: z interpretat flux^o sanguinis: fili^o noctis: odor suauitatis: habitaculū pulcritudinis: vel fortis. Sextū enī hūc filium genuerat lya: iō iā secra dixit: Da bitabit meū vir me^o. vñ z filius

dicitur ē habitaculū.

Zabulus. i. rari^o: vel transgressor. Ipse vō est diabolus vñ zabulinus na nū: z per cōpositionē zabuligena ne. i. de zabulo genit^o. z cor. bu z ge.

Zacharias interpretat memoria dñi: siue auxiliū. Septuagesimo vō anno desolatiōis templi completo zacharia predicante memorat^o est dñs ppli sui: z iussu dñi: reuerfus est dei pplus: z reedificata est vrbs z templum.

Zache^o interpretat iustus vel iustificat^o: z est syru nomē nō hebreū.

Zalata. i. grando. vñ zalatā gemā dicim^o: que instar graninis magna est.

Zambri interpretat lacescens: vel amaricans. Proprie vō nomē ab amaritudine est illi figuratū: qz peccādo amaricauerit pplm.

Zama gen^o monstri: z zama etiā qñqz pro fraude dicit^o: z pro qualibet deceptiōe.

Zair. i. apzilis mensis.

Zeb lup^o interpretat. vñ zebē ostia lupi. quā lup^o suffocauit

Zebe in zeb exponit.

Zebede^o interpretatur donatus siue fluēs. hic fuit pater sanctorū iacobi z iohānis enāgeliste apozū: sicut dixi in iacobus.

Zebub interpretat musca. vñ belsebub vir muscarū dicit

Zelo las: in zelus exponit.

Zelosus sa suz: z zelotes tis a zelus dicit. i. emulatoz: quo noie dicit^o est simō aplus: qui z chanane^o dicitur est a vico galilee chana: vbi aquas vñs uertit in vinū. Chana vō zel^o interpretat: z inde chanane^o. i. zolotes. De h dicitur est in simon. Et scias qz zelus aliqñ dicit^o amor viri in vxozē: pro quo nō pōt sustinere vt alij misceat. vñ vir dicit^o zelotes: z fm h dñs dicit^o zelotes: qz non pmittit aiām sibi despōsatā fornicari p^o deos alienos. z pdu. lo

Zelotes tis: in zelofus exponit.

Zelotypia pie: in zelotypus est.

Zelotypus. Zelus cōponit cū typus quod est figura: et dicitur zelotypus per pauperem. i. zelus plenus. s. inuidiosus: vel suspiciosus: et accipit tamen in actiua quā in passiua significatiōe. Dicitur vero zelotypus: de cuius fortuna inuidet sibi vel alij. et habet spiritiosus et zelotypus quod de fortuna alterius inuidet ei vel alij et est suspiciosus. vñ ille homo dicitur zelotypus: quod suspitione habet de vxore sua. s. quod cū cruciatumētis sue castitatē seruat vxoris: et ille tūc dicitur zelotypus. Similiter et vxor dicitur zelotypa: quod suspitioē habet de viro. Eccl. xlv. Dolor cordis et lucus mulier zelotypa. vñ hec zelotypia pie: inuidia: s. spiritio cōtra vxorem. De qua agit in li. nume. Dicitur etiam quicquid zelotypia mechia. et zelotypus: mechus: et cor. ti. et a zelotypus deriuat zelotipo pas. i. inuidere: vel suspitionē habere. et potest ponitur transitiuue: vt Iste zelotypat vxorē suā. i. habet suspitionē de ea.

Zelus li. nra. ge. i. inuidia vel amor: vel feruor: siue bonus siue malus. Sicut ergo zelus accipi potest in bono: quod dicitur nra. ge. bona sunt imitari: sic et in malo quod dicitur dolet alium se esse meliorem. Dicitur etiam zelus inuidia: amor: emulatio: suspitio: siue in bono siue in malo. vñ zelo las verbū actiuū. vñ Psal. Selauit super iniquos pacem peccatorum vidēs. et zelosus verbū deponē. in eodē sensu. i. amare: vel inuidere: vel emulari: siue sequi per inuidiam: siue per amorem. vñ in iiii. Regū. dixit belias: Selo zelatus sū. Qualis autē deus beat esse zelus nisi ostendit beatus Bernardus. in. xx. sermone in Cant. dicens: Selo tuū inquit inflamat charitas: infor met scia: firmet constantia: sit feruidus: sit circūspectus: sit inuictus. et in. xxiiij. sermone dicit: Virtus siquidē discretio nis absque charitatis feruore iacet: et feruor vehemens absque discretiois temperamento precipitat: Ideoque laudabilis cui neutrum deest: quātuor et feruor discretione erigat: et discretio feruore regat. hec Bernardus.

Zephus grece: latine florens: quod flores et germina eius flantur viuificant: quidā venit est: et cor. penul. Dic alio nomine dicitur fauoni.

Zeta te. fe. ge. i. camera: cōclanis: secessus. Vñ in passione beati Thome apoli iuenit: Zetas hyemales et zetas estiuales. sed zeta neu. ge. in decli. nomē est cuiusdā lfe: s. m. Du. Pap. vō dicit: Zete hyemales. i. domus hyemales quod calidas facit subducta flāma: zete estiuales quod frigidas facit subducta aqua: zete domus quod sub pedes hñt aquas. Zetuma matris: quedā figura est de qua dixi in quarta parte vbi egi de aliotheca s. m. Psal. in. c. de zeumate.

Zezabel interpretat fluxus sanguinis: vel fluens sanguine: s. melius vbi est sterilitas. Precipitata namque deorsum comedunt canes carnes suas: sicut p̄dixerat belias. et acuitur in fine.

3 ante J

Zim grece: latine dicitur fermentum. vnde azima s. m. Du. Pap. vō dicit: Zima fermentum: vnde azima.

Zinzala: pua musca. s. culcx vñ hoc zinzalariū rj: canopeus ad eas arcendas.

Zinziber beris: quedam spes aromatis: ge. neu. et vt dicit Auicena in. ij. c. Zinziber calidum in fine tertij gradus: et sic cū in secundo gradu: et nutritum calidum est et siccat. Et caliditas est fortis: sed non calefacit nisi post tepus propter illud

quod in ipso est de humiditate superflua: sed eius calefactio est fortis: et lenituum resolutiuum inflatiōis. Quia ergo mitius in mel: accipit quoddam humiditatis eius superfluum et exicat plurimum eius: memoria conseruat: abstergit tenebrositatem oculi propter humiditatem suam facto ex eo alcoholi. collyrio: et bibitu. et cor. penul. tamen nisi quod gū.

Zios vel zio dicitur quidā mensis. s. maius.

Zizania: hoc zizaniū nij: et hec zizania nie: seges vel herba puerfa. s. lolium vt dicitur. et quicquid potest per sorde omnis segetum.

3 ante D

Zodiacus ci grece: latine aialia vel signa signat. vñ hic zodiacus ci penul. cor. aialis circulus: vel signifer: quod in eo sunt duodecim signa nominibus aialium nūcupata: quod sol intras illa signa proprietates aialium fortis: vel quod stelle signorum in figuris animalium dispositae sunt. vñ zodiaceus ceae ceae. Ista autē sunt nomina duodecim signorum zodiaci: aries: taurus: gemini: cancer: leo: virgo: libra: scorpio: sagittarius: capricornus: aquarius: pisces. et dicitur sol intrare arietem quādecimo kal. aprilis. vsus: Zodiacum signa totum claudunt duodena

Zona zone: est cingulum et proprie latum. vñ zona dicitur lata portio terre calida vel frigida vel temperata ex propinquitate vel remotiōe: vel media proximitate solis. vñ zonaria riu: ad sonas partēs: vel zonas faciēs. et pdu. 30. Esopus: Arborescunt stipulis et vimine truncat.

Zonella le dimi. pua zona.

Zonifragium gij. i. fractio zone. et componit a zona et frago vel fractio.

Zonula le dimi. pua zona. et fractio.

Zozobabel. apud hebreos ex tribus integris nominibus dicitur esse cōpositum: iste: ro magister: babel proprie babyloniam sonat. et efficitur nomen zoobabel. i. iste magister de babylone. In babylone enim oritur est: vbi princeps gentis iudee exiit. et acuit vltimam.

Zoticus ca. cū. i. vitalis. et cor. penul.

Zozim ma mū. i. viuax vel viuicus.

Conclusio libri.

Amenas omnipo

Amenas omnipotenti deo patri et filio et spiritui sancto gratias referimus actiones: qui nostrum catholicum ex multis et diuersis doctorum texturis elaboratum atque cōtextum: s. per multa annorum curricula in millesimo ducesimo octuagesimo sexto anno dñi: nonis martij ad finem usque perduxit. Pro quo hoc solum mihi ad modum necessarium a vobis humiliter deprecor fratres et domini mei: in quibus peccatores fratres mei: in quibus iusti domini mei: quatenus pro me peccatore p̄bilocato tamen ad deum preces porrigere velitis: vt vestrarum precum interuentu omniū meorum a deo precepta peccatorum venia: ad terram apostolicam: ad terram elysiam. i. extra lesionem positam: ad paradisi videlicet gaudia vna vobiscum valeat peruenire vbi regnat eximissim dominus noster iesus christus dei filius benedictus: in cuius nomine flexit omne genu celestium terrestrium et infernorum: cui est honor et gloria: et magnitudo et magnificentia: virtus et potestas: regnum et imperium: in secula seculorum. Amen.

Finit opus preclarum dictum catholicum: editum a fratre Johanne ianueni ordinis fratrum predicatorum diligentissime emendatum atque correctum: Et impressum Venetijs ingenio ac impensa Bernanni liechtensteini Coloniensis: Anno natalis dñi. M. cccc. lxxxij. octavo k̄las octobris r̄c. LAUS DEO.

Registrum chartarum.

a quaternus est. b c o e f g h i k l m n o p q r s t v x y z quaterni sunt: et s terni. A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T quaterni sunt. U ternus est.

Faint, illegible text at the top left of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Second block of faint, illegible text in the upper left quadrant.

Third block of faint, illegible text in the upper left quadrant.

Fourth block of faint, illegible text in the upper left quadrant.

Fifth block of faint, illegible text in the upper left quadrant.

Sixth block of faint, illegible text in the upper left quadrant.

Faint, illegible text at the top right of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Second block of faint, illegible text in the upper right quadrant.

Third block of faint, illegible text in the upper right quadrant.

Fourth block of faint, illegible text in the upper right quadrant.

Fifth block of faint, illegible text in the upper right quadrant.

Sixth block of faint, illegible text in the upper right quadrant.

Foliado por Hidas-Juan Flores Contreras el día 7 de
Octubre de 1994.

For the Journal

Estimador

Call. O. I. 2007
Marian WA

7 7
7 7

7 7
7 7

7 7
7 7